

Siddur di rito italiano

secondo l'uso di Gerusalemme

a cura di

Angelo Piattelli *ed* Hillel Sermoneta

Seconda edizione rivista, corretta ed ampliata

Gerusalemme, 5771 (2010)

©

All rights reserved
Graphit Press Ltd., Jerusalem

סדר תפלות כמנהג איטאליאני

כפי הנהוג בירושלים עיה"ק

כולל: תפלות לימי חול, לשבת, לר"ח, לשבת ור"ח,
סדר חנוכה, סדר פורים, יוצרות ופיוטים לשבתות מיוחדות וכו'

ערוך, מסודר והוגה ע"י
הלל מ' סרמוניטה ואנג'לו מ' פיאטילי

מהדורה שנייה מתוקנת ומורחבת

ירושלים

בשנת לשמע אל הרנה ואל התפלה לפ"ק

התוכן

Cliccare sul capitolo che si desidera raggiungere.

1	סדר השכמת הבוקר
3	ברכות
10	זמירות לימי חול
21	סדר שחרית לימי חול
55	סדר מנחה לימי חול
68	סדר ערבית לימי חול
80	סדר ספירת העומר
83	סדר קריאת שמע על המטה
85	סדר הטבת חלום
87	סדר עירובין (בתים וחצרות, תחומין ותבשילין)
88	סדר הדלקת נרות
89	קבלת שבת
94	תפלת ערבית של שבת
105	סדר קידוש ליל שבת
106	סדר תפלת שחרית של שבת (ברכות השחר)
114	סדר תפלת שחרית של שבת (זמירות)
126	סדר תפלת שחרית של שבת (נשמת כל חי)
140	סדר הוצאת ספר תורה
152	סדר מוסף של שבת
162	קידוש ליום שבת
163	סדר מנחה של שבת
179	סדר ערבית למוצאי שבת
198	סדר הבדלה
200	סדר הלל
204	סדר קריאת התורה בראש חודש
206	מוסף לראש חודש

211		ברכת הלבנה .
213		מוסף לשבת וראש חודש .
218		סדר הדלקת נרות חנוכה .
219		סדר קריאת התורה בחנוכה .
225		יוצרות לחנוכה .
232		סדר פורים .
237		יוצר לשבת ופורים .
238		פיוטים לשבתות מיוחדות .
264		עמידה לערבית, שחרית ומנחה של שלוש רגלים .
269		סדר קידוש שלוש רגלים .
271		אין כמוך ליום ז של פסח, לשבועות ולש"ת .
274		עמידה למוסף של שלוש רגלים .
281		עמידה לערבית, שחרית ומנחה של ראש השנה .
286		תפילה על הפרנסה לימים נוראים .
287		סדר קידוש לראש השנה .
289		סדר הכנסת ספר תורה .
291		לבר-מצוה ולבת-מצוה .
292		סדר השכבה .
294		סדר הזכרת נשמות .
296		פיוט לעת עצירת הגשמים .
297		ביבליוגרפיה .

פתח דבר

המנהג האיטאליאני – יחד עם מנהג רומניא הקרוב אליו – הוא המנהג העתיק ביותר שהיה נהוג בארצות אירופה ובו עדיין ניכרים היטב שרידי מנהג ארץ ישראל הקדום. השם המקורי הוא "מנהג לועז" או "מנהג לועזים" (דהיינו מנהג היהודים, דוברי השפה הלאטינית או השפות הרומניוטיות) או "מנהג בני רומי" (בני רומא, או רומה). נוסח זה היה נהוג בקהלות דרום איטליה והעיר רומא. מרומא המנהג התפשט לכל קהלות מרכז איטליה וצפונה, ומכאן השם "מנהג איטאליאני" (או איטלי), כלומר המנהג המשותף והמאפיין את כל קהלות אדמת איטליה.¹ כמו כן מנהג זה היה קיים גם בעיר צפת במאה ה־ט"ז, עד תחילת המאה ה־י"ז² וכן בבתי כנסת אחדים בקושטא ובשאלוניקי. יש המכנים אותו "מנהג איטלקי" לפי העברית בעת החדשה.³ כתבי יד של סידורים ומחזורים כמנהג בני רומה הינם נפוצים ביותר בספריות ברחבי העולם. במכון לתצלומי כתבי יד עבריים אשר בספרייה הלאומית בירושלים ישנם מעל 600 צילומי כתבי יד כאלה. הקדום ביותר, הנושא ציון תאריך, הינו משנת כ"ה (1265).⁴ סדר התפלות של יהודי איטליה הינו הראשון מכל המנהגים הידועים שיצא לאור, בשנת רמ"ו (1485–1486), בשתי עיירות שבחבל לומבארדיה: שונצינו וקזאל מג'ורה.⁵ מאז נדפס עשרות פעמים.⁶

- 1 על המנהג האיטאליאני, ראה: דניאל גולדשמידט, *מנהג בני רומא*, בתוך: שמואל דוד לוצאטו, *מבוא למחזור בני רומא*, תל אביב, דביר, תשכ"ו, עמ' 79–102 ובהערות שם; ולאחרונה עיין במאמרו של הרב אלברטו משה סומך, *Aspetti peculiari del Nusach italiano*, בכתב העת *Segulat Israel*, 5, עמ' 32–6 (מופיע גם באתר: www.morasha.it).
- 2 ד' קארפי, *בתרבות הרנסאנס ובין חומות הגיטו*, תל אביב תשמ"ט, עמ' 236–255; א' דוד, עלייה והתיישבות בארץ ישראל במאה ה־ט"ז, ירושלים תשנ"ג, עמ' 120–121.
- 3 מ"ע הרטום, *המנהג האיטלקי בירושלים עיה"ק*, ירושלים תשנ"א, עמ' 11.
- 4 כ"י פריס 599 (ס' 11472). עיין גם: G. Margoliouth, *A florentine Service. Book at the British Museum*, JQR, 1904, pp. 73–97; E. Birnbaum, *Mahzor Roma: the Cluj manuscript dated 5159 a.m./1399 c.e.*, JQR 76 (1985), pp. 59–95; מ' ריזיק, *מסורות לשון חכמים באיטליה על פי מחזורים מימי הביניים*, ירושלים, מוסד ביאליק, תשס"ט. על כל פנים, כתב היד הקדום ביותר (כנראה מן המאה ה־י"א) הלא הוא "סדר חבור ברכות" שהיה שמור בספרייה הלאומית בטורינו ועלה באש בשריפה בשנת 1894. ראה: A.I. Schechter, *Studies in Jewish Liturgy, based on a unique manuscript entitled Seder Hibbur Berakot*, Philadelphia 1930. העתקת כתב היד מאת פרופ' שלמה שכטר נמצאת עתה בספריית בית המדרש לרבנים בניו יורק.
- 5 ראה: פ' תשבי, *דפוסי ערש (אינקונבולים)*, קרית ספר סד (תשנ"ב–תשנ"ג), עמ' 698–709, מס' 39; י' יודלוב, *המחזורים הראשונים כמנהג בני רומא*, שונצינו רמ"ו – פאנו רס"ד, שם, עמ' 1435–1448.
- 6 עיין: י' יוסף כהן, *ביבליוגרפיה של מחזורים וסידורי תפילה לפי מנהג בני רומא*, בתוך: שמואל

בתולדות עם ישראל, איטליה היתה מקום מקלט ומפגש בין יהודי המזרח והמערב ומטבע הדברים ובעקבות ההגירות הרבות, מנהג בני רומא הושפע — הן ממנהג מגורשי ספרד ופורטוגאל (בעיקר ברומא ובמילאנו) והן מיוצאי אשכנז וצרפת (בטורינו וקהלות חבל פיימונטה). יש לציין שמסוף המאה הט"ז המנהג הושפע גם מיוזמות חכמי הקבלה שלעתים אף יצאו בחריפות נגד "מנהג הלועזים" וביקשו לתקן נוסח התפלות המאפיינות את המנהג.⁷

בעקבות עליה משמעותית לארץ ישראל של יהודי איטליה בשנות ה-30 של המאה ה-20, ריכוזם בירושלים ואי התאקלמותם בתפילות החגים בבתי כנסת שפעלו כבר בעיר, בימים הנוראים של שנת תש"א (1940) הרב מנחם עמנואל הרטום ז"ל והחזן משה כהן פיראני ז"ל ארגנו לראשונה מנין כמנהג איטאליאני בירושלים, בעידודו ובהדרכתו של הרב אליה שמואל הרטום ז"ל. הודות להשתדלותם של ד"ר רנטו יאראק ז"ל והמשכיל ד"ר יהודה מנחם פאציפיצי ז"ל הפך ה"מניין" לבית הכנסת הפתוח בכל השבתות והימים הטובים ומיד החלה עבודת גיבוש המנהג האיטאליאני בארץ ישראל. הקמת המדינה חייבה הכנסת פרטים חדשים בתפילה ובשנת תשט"ו התמנתה וועדה לצורך זה, בה היו חברים יחד עם הרב א"ש הרטום, ד"ר שלמה אומברטו נכון וד"ר גד בן עמי צרפתי. החלטות הוועדה וגיבוש המנהג סוכמו ע"י הרב מנחם עמנואל הרטום בחוברת "המנהג האיטלקי בירושלים עיה"ק" (תשכ"ו ובמהדורה שניה מתוקנת בשנת תשנ"א). באותה תקופה (בשנת תשי"ב) בית הכנסת כמנהג בני רומא עבר למשכנו החדש, ברח' הלל 27 בירושלים.⁸ מאז המנין פועל באופן מסודר עד עצם היום הזה. אולם עד כה טרם יצא לאור סידור תפילות מסודר ושימושי לקהל כמנהג איטאליאני הנהוג בירושלים ולכן ראינו לנכון, למלא את החסר, בהוצאת סידור לימי חול, לשבתות, לראש חודש, לחנוכה ולפורים וכו'.

יש לציין שבית הכנסת כמנהג בני רומא היה והינו אבן שואבת לכל עולי קהלות איטליה, כולל יוצאי הקהלות הספרדיות אשר באיטליה, כגון פירנצה, ליוורנו, ויניציאה ועוד. מתפללים מקהלות אלה ואחרים, לפעמים, אף הנהיגו מנהגים מסויימים כמנהגם, בניגוד לקביעותיו של הרב הרטום. נזכיר כאן, למשל: אמירת הסליחות כמנהג הספרדים בערב ר"ה ויה"כ, נוסח הקפות לשמחת תורה (כמנהג ליוורנו), סדר המודעא אחרי תפילת מנחת ערב יוה"כ ועוד.

דוד לוצאטו, מבוא למחזור בני רומא, תל אביב, דביר, תשכ"ו, עמ' 103–137; נ' פריד, הערות לביבליוגרפיה של מחזורים וסידורי תפילה, ארשת ה (תשל"ב), עמ' 494–499 וכן בתקליטור מפעל הביבליוגרפיה העברית, "הביבליוגרפיה של הספר, ר"ל–תש"כ", C.D.I. Systems, תשס"ח, 2008.

7 ראה מ' בניהו, וויכוח הקבלה עם ההלכה, דעת 5 (תש"ם), עמ' 95–99.

8 מ"ע הרטום, המנהג האיטלקי הנ"ל, עמ' 9–11.

מסוף שנות השמונים של המאה העשרים הקהלה התעשרה בעולים רבים מרומא. ציבור המתפללים החדש הרגיש צורך להכניס שינויים והוספות בנוסח התפילות הנהוג בבית הכנסת כנוסח קהילת רומא. לכן לאחר התלבטויות חברתיות והתייעצויות הלכתיות, וועד "חברת יהודי איטליה לפעולה רוחנית" הסמיך וועדה לבחון ולקבוע שינויי מנהג קלים והוספת תפילות ופיוטים. הוועדה נתנה חופש מוגבל לשליחי הציבור לנהוג על פי מנהג עיר מוצאם (כגון: אמירת "ברכו" בסוף תפילות שבת, אמירת תפילת "אנא בכח" בקבלת שבת שנשמטה מכיוון שהינה תפלה קבלית, נוסח מקביל להוצאת ספר תורה כמנהג רומא, אמירת הפזמון "משכיל מכתם" בערב שבת ובשבת בשחרית כאשר נולד בן זכר בקהלה, אמירת "מזמור שיר ליום השבת לעתיד לבא" בסוף מוסף של שבת שהינו — דרך אגב — המנהג המקורי ועוד). לאור שינויי הרכב אנשי הקהלה המנהג עדיין לא גובש סופית. בכל אופן, החוכרת של הרב הרטום ז"ל מהווה עדיין בסיס ויסוד המנהג.

בסידור שלפנינו החלטנו להדגיש את השינויים וההוספות הנ"ל, בהדפסה, בין סוגריים עגוליים, באותיות זעירות או לאחר ההנחיה "יש אומרים" או "יש מוסיפים", המציינים שינויים אלו אינם בנוסח המנהג שגובש ע"י הרב הרטום ז"ל.

על פי הרוב, מטבע הלשון והנוסח נקבע לפי המחזור הנדפס בבולוניה בשנת ש"ש"א, בשינויים קלים; כאשר הוספות מלים בטקסט שהתקבלו ברוב קהלות איטליה (בעיקר ברומא ובמילאנו) מופיעים בסידור בסוגריים עגוליים. (אולם במקרה שמטבעות הלשון הנהוגות היום מופיעות כבר במחזור שונצינו רמ"ו — אך לא במחזור בולוניה — בסידור תופענה ללא סוגריים עגולים להוציא מקרים מעטים וחריגים בהם תיקנו את הנוסח לפי מחזור שד"ל, כגון: אלהי נשמה, יהי רצון שלאחר ברכות השחר, ארון עולם, יגדל, סדר קריאת התורה בחלקו וסדר ההבדלה. עלינו לציין שבמחזור בולוניה, נוסח ברכת גבורות ("אתה גבור") בחזרת הש"ץ של מוסף ליום ראשון של פסח ובחזרה של מוסף לשמיני עצרת, הינו שונה מהנוסח הרגיל ומתואם להחלפה בין הגשם לטל ובין הטל לגשם, אולם הנוסח שנקבע בדורות האחרונים וכך הונהג בירושלים הינו הנוסח הרגיל שהיה נהוג בויניציאה. (מוזכר במחזור שד"ל, ח"ב ליוורנו, תרט"ז). בערבית של חול לאחר "והוא רחום" השמטנו את י"ג מדות המובאות חלקית ולא כפסוק שלם למרות שמופיעות במחזור בולוניה הנ"ל, היות והמנהג כיום לא לאומרן וכפי שציין זאת הרב הרטום ז"ל בחוכרתו בעמ' 14 (ראה ביבליוגרפיה). כמו"כ הפסוקים הנאמרים בסוף תפלת שחרית המופיעים במחזור בולוניה לאומרם גם לאחר תפלת ערבית הושמטו שלא נהגו בירושלים כיום לאומרם).

לעריכת הסידור השתמשנו כאמור בראש ובראשונה במחזור בולוניה ובמחזור

שונצינו רמ"ו, וכן במחזור עם מבוא מאת שד"ל (ר' שמואל דוד לוצאטו, ליוורנו תרט"ז) ובמחזור של הרב מ"ע הרטום (כרך א: רומא תש"ן. על פיו הסתמכנו לקביעת נוסח התפילות הנהוג בירושלים ולניקודו). היו לנגד עינינו הסידורים של הרב דוד יצחק פאנצירי (וינה-בודפשט תרח"צ) ושל הרב דונאטו קאמרני (טורינו 1912) שהינם עדיין בשימוש רב, וכן הסידורים שיצאו לאחרונה בהוצאת "מורשה" במילאנו ("סידור בני רומי") כמנהג ק"ק רומא ומילאנו.

בענין נוסח הפיוטים לשבתות מיוחדות, הנוסח נקבע לפי מחזור בולוניה ועל פי פירושו של הרב יוחנן טריויס, "קמחא דאבישונא" (ישנם מעט שינויי גירסאות בפיוטים בין הנוסח המופיע במחזור בולוניה לבין הנוסח המובא בפירושו הנ"ל. כעקרון במקרים הללו הלכנו לפי הנוסח המובא ע"י הרב טריויס). בפיוטים השתדלנו לתקן את הטעויות ושיבושי הדפוס שנפלו במחזורי בולוניה וליוורנו. במהדורה שניה זו הוספנו את תפילות ימי החול, העמידות לשלוש רגלים ועוד; תוקנו טעויות דפוס רבות; כל פסוקי המקרא הוגהו מחדש על פי "כתר ירושלים" (ראה בביבליוגרפיה); הוכנסו שינויים והוספות (בטקסטים, בפסוק, ובעיצוב הגראפי); לקריאת שמע הוספו טעמי המקרא. הוספנו סדר השכמת הבוקר, סדר הכנסת ספר תורה והפיוטים "פוצרו" ו"אליה" אשר לא מופיעים במחזור בולוניה, כמו"כ הוספנו מי שברך לבר מצוה כפי מה שמופיע במחזור הרטום כך א', נוסח תפילה על הפרנסה לפי מחזור שד"ל וכן נוספו שמות מחברי הפיוטים.⁹

חובתנו הנעימה להודות לכל מי שסייע בידינו במלאכה: לד"ר מרדכי גלצר, לפרופ' יצחק פנקובר ובעיקר לד"ר מיכאל ריז"ק עמם התייעצנו לעתים קרובות בנושא נוסח התפילות, נוסח המקרא וענייני לשון ודקדוק; למתפללי בית הכנסת ולדונאטו גרוסר שהעירו הערות וציינו טעויות; לדוד פציפיצי, על עזרתו המתמדת בנושאי מחשוב והקלדה ועל כך שהואיל בטובו להעלות את הסידור הלז באתר המופעל על ידו, לשם שמים, www.torah.it. ולבסוף לכל עובדי בית הדפוס "גרפית" שבירושלים. ברצוננו להתנצל כבר מעתה על הטעויות שנפלו בהדפסה, ונשמח לקבל הערות והארות מצד משתמשי הסידור. באם הסידור יהווה שימוש נוח ויעיל לקהל והיה זה שכרנו.

ב"ה, חג אורים התשע"א, ירושלים עיה"ק ת"ו העורכים

סדר השכמת הבוקר

יתגבר כארי לעמוד בבוקר לעבוד את בוראו וכשיעור משנתו מיד יקום ויאמר:

מוֹדֶה (הנשים אומרות: מוֹדָה) אֲנִי לְפָנֶיךָ מֶלֶךְ חַי וְקַיִם, שֶׁהַחֲזִרְתָּ בִּי
נִשְׁמָתִי בְּחַמְלָה רַבָּה אֲמוּנָתְךָ.

יטול מים על ידיו שלש פעמים ויאמר:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל
נְטִילַת יָדַיִם.

וכל היום כשיעשה צרכיו בין קטנים בין גדולים יברך ברכה זו:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר יָצַר אֶת הָאָדָם בְּחֶכְמָה
וּבְרָא בּוֹ נְקָבִים נְקָבִים חֲלוּלִים חֲלוּלִים, גָּלוּי וְיָדוּעַ לִפְנֵי כֹסֶא כְבוֹדְךָ,
שָׁאֵם יִפְתָּח אֶחָד מֵהֶם אוֹ יִסְתֵּם אֶחָד מֵהֶם, אֵין כָּל בְּרִיָּה יְכוּלָה
לַעֲמוֹד לְפָנֶיךָ שְׁעָה אַחַת, בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הָרוֹפֵא לְכָל בָּשָׂר וּמַפְלִיא
לַעֲשׂוֹת.

לפני לבישת טלית קטן יפריד הציציות ויברך:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל
מִצְוֹת צִיצִית.

כשיצא מפתח ביתו יניח יד ימין על המזוזה ויאמר:

לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי יְיָ.

כשכנס לבית הכנסת יאמר:

שְׁוִיִּיתִי לְנִגְדֵי תְּמִיד, כִּי מִיָּמֵי בֶּל-אָמוּט.

וְאֲנִי בָּרֵב חֶסֶדְךָ אָבוֹא בֵּיתְךָ, אֲשֶׁתַּחֲנֶה אֶל-הֵיכַל-קִדְּשְׁךָ בִּירְאָתְךָ. מִה-
טָבוֹ אֶהְיֶיךָ יַעֲקֹב, מִשְׁכַּנְתֶּיךָ יִשְׂרָאֵל. אָבוֹאָה לְמִשְׁכְּנוֹתֶיךָ, אֲשֶׁתַּחֲנֶה

לְהָדוּם רַגְלִיךָ. וְאֲנִי תַפְלְתִּי לְךָ יְיָ עַת רְצוֹן אֱלֹהִים בְּרֹב־חֶסֶדְךָ עֲנֵנִי
בְּאַמַּת יִשְׁעֶךָ.

לפני עטיפת הטלית יפריד הציציות ויברך :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ
לְהַתְעַטֵּף בְּצִיצִית.

לפני קשירת התפילין על הזרוע יברך :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ
לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין.

לפני הנחת תפילין של ראש יברך (תשובות הרי"ד ס' סג ; מחזור בולוניא ח"ב, סדר הנחת
תפילין וברכתן) :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל
מִצְוֹת תְּפִלִּין.

כשמגלגלים את הרצועה על האמה יש נוהגים לומר : וארשתיך לי לעולם וכו'.

יש נוהגין לומר קודם הברכות :

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מֶלֶךְ,	בְּטָרֶם כָּל יָצִיר נִבְרָא.
לַעֲת נַעֲשֶׂה כְּחֻצּוֹ כָּל,	אֲזִי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא.
וְאַחֲרֵי כָכָלּוֹת הַכָּל,	לְבָדּוֹ יִמְלֹךְ נוֹרָא.
וְהוּא הֵיךְ וְהוּא הָנָה,	וְהוּא יְהִיָּה בְּתַפְאָרָה.
וְהוּא אֶחָד וְאֵין שְׁנֵי,	לְהַמְשִׁילוֹ לְהַחֲבִירָה.
בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תְּכָלִית,	וְלוֹ הָעֶז וְהַמְשָׁרָה.
וְהוּא אֵלִי וְחִי גּוֹאֲלִי,	וְצוֹר חֲבִלִי בַּעַת צָרָה.
וְהוּא נָסִי וּמְנוּסִי,	מִנֵּת כּוֹסֵי בְּיוֹם אֶקְרָא.
בְּיָדּוֹ אֶפְקִיד רוּחִי,	בַּעַת אִישָׁן וְאַעֲיָרָה.
וְעַם רוּחִי גּוֹיָתִי,	יְיָ לִי וְלֹא אֵינִי.

מנהג טוב שלא יפסיק אחר "אשר יצר", אלא אומר בביתו "אלהי נשמה".

אֱלֹהֵי, נִשְׁמָה שְׁנַתָּה בִּי טְהוֹרָה. אַתָּה בְּרָאתָה, אַתָּה נִפְתָּתָה בִּי, וְאַתָּה מְשַׁמְרָה בְּקִרְבִּי, וְאַתָּה עֲתִיד לְטַלָּה מִמֶּנִּי, וְאַתָּה עֲתִיד לְהַחְזִירָה בִּי לְעֲתִיד לָבוֹא. כָּל זְמַן שֶׁהַנִּשְׁמָה בְּקִרְבִּי מוֹדָה (הַנְּשִׁים אוֹמְרוֹת: מוֹדָה) אֲנִי לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמַּחְזִיר נִשְׁמוֹת לְפָגְרִים מֵתִים.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן לְשָׁכוֹי בִּינָה לְהִבְחִין בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁלֹּא עָשָׂנִי עֶבֶד (נ"א: עֶבֶד. הַנְּשִׁים אוֹמְרוֹת: שְׁפָחָה).

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁעָשָׂנִי יִשְׂרָאֵל.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁלֹּא עָשָׂנִי אִשָּׁה (הַנְּשִׁים אוֹמְרוֹת: שֶׁעָשָׂנִי כְּרָצוֹנוֹ).

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, פּוֹקֵחַ עֲוֹנוֹת.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, מַתִּיר אֲסוּרוֹת.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, מַגְבִּיחַ שְׁפָלִים.

(בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַנּוֹתֵן לִיעָף פָּח).

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, מְלַבֵּשׁ עֲרָמִים.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, זוֹקֵף כְּפוּפִים.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, רוֹקֵעַ הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמַּכִּין מַצְעָדֵי גִבּוֹר.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל בְּגִבּוֹרָה.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, עוֹטֵר יִשְׂרָאֵל בְּתַפְאָרָה.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁעָשָׂה לִּי כָּל צָרָכִי.

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, המעביר חבלי שנה מעיני ותנומה מעפעפי.

יהי רצון מלפניך, יי אלהי ואלהי אבותי שתרגילני לדבר מצוה, ואל תרגילני לדבר עברה ועון, והשלט בי יצר טוב, ואל תשלט בי יצר רע, וחזקני במצותיך ותן חלקי בתורתך, ואל תביאני לידי חטא ולא לידי נסיון ולא לידי בדיון, וכוף (את) יצרי להשתעבד לך. והכנע ערפי לשוב אליך, וחדש פליותי לשמור פקודיך, ומול את לבבי ואת לבב זרעי לאהבה (ו)ליראה את שמך, ולעשות הטוב והישר בעיניך, וקרבני לכל מה שאתהבך, ורחקני מכל מה ששנאת. וקיים עלי ועל זרעי ועל זרע זרעי מקרא שכתוב, ומל יי אלהיך את-לבבך ואת-לבב זרעך, לאהבה את-יי אלהיך בכל-לבבך ובכל-נפשך למען חיך. ואני זאת ברייתי אותם אמר יי, רוחי אשר עליך ודברי אשר-שמתי בפיך, לא-ימושו מפיה ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר יי מעתה ועד-עולם.

ונודע בגוים זרעם וצאצאיהם בתוך העמים, כל-ראיהם יכירום כי הם זרע ברוך יי. לא ייגעו לריק ולא ילדו לבתלה, כי זרע ברוכי יי המה וצאצאיהם אתם. והיה טרם-יקראו ואני אענה, עוד הם מדברים ואני אשמע. כי אצק-מים על-צמא ונזלים על-יבשה, אצק רוחי על-זרעך וברכתי על-צאצאיך. וצמחו בבין חציר, כערכים על-יבלי-מים. זה יאמר ליי אני וזה יקרא בשם-יעקב, וזה יכתב ידו ליי ובשם ישראל יכנה. ויהי כחול זרעך וצאצאי מעיך פמעותיו, לא-יכרת ולא-ישמד שמו מלפני.

ותהיה לי למשגב ומבטח ומגדל עז ובית מצודות להושיעני, ולהציל נפשי משחת ומכל צרה ותנני (היום ובכל יום), לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל-רואי, וגמלני חסדים טובים. ברוך אתה יי, גומל חסדים טובים לעמו ישראל.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁתְּצִילֵנִי הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם מֵעֲצֵי פָנִים וּמַעֲזוֹת פָּנִים, וּמֵיֶצֶר הָרָע וּמֵאָדָם רָע, וּמִשָּׂכָן רָע, וּמִלְשׁוֹן הָרָע וּמִשָּׁטָן הַמְשַׁחֵת, וּמִדִּין קָשָׁה וּמִבְעַל דִּין קָשָׁה, בֵּין שֶׁהוּא בֶן בְּרִית וּבֵין שְׁאִינוֹ בֶן בְּרִית (וּמִדִּינָה שֶׁל גִּיהֶנָם).

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל דְּבָרֵי תוֹרָה. (ו)הַעֲרַבְנָא יי אֱלֹהֵינוּ אֶת־דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ, וּבְפִיפּוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְנִהְיָה אֲנַחְנוּ וְצִאֲצָאֵינוּ, (וְצִאֲצָאֵי צִאֲצָאֵינוּ) וְצִאֲצָאֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, כָּלֵנוּ יֵרָאִי שְׁמֶךָ, וְלִוְמִדֵּי תוֹרָתְךָ לְשִׁמָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמְלַמֵּד תוֹרָה לַעֲמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר־בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים, וְנִתֵּן־לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יי, נוֹתֵן הַתּוֹרָה.

(יש מוסיפים: וְנִשְׁלָמָה פְּרִים שְׁפִתֵינוּ, בְּמָקוֹם קְרֹבָן תָּמִיד שֶׁל בָּקָר).

וַיִּדְבֹּר יי אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר. צוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם, אֶת־קִרְבָּנִי לַחֲמִי לְאִשֵּׁי רֵיחַ נִיחָחִי תִשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֲדוֹ. וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לִי, כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם שְׁנִים לַיּוֹם עֹלָה תָּמִיד. אֶת־הַכֶּכֶּשׁ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַּבֶּקָר, וְאֵת הַכֶּכֶּשׁ הַשְּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרָבִים. וְעֲשִׂירִית הָאִיפָה סֹלֶת לְמִנְחָה, בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כֶּתִית רְבִיעֵת הֵהִין. עֹלֹת תָּמִיד, הָעֲשִׂיָּה בַּהֵר סִינִי לְרֵיחַ נִיחָח אִשָּׁה לִי. וְנִסְכּוֹ רְבִיעֵת הֵהִין לַכֶּכֶשׁ הָאֶחָד, בַּקֹּדֶשׁ הַסֹּף נִסְךְ שֶׁכָּר לִי. וְאֵת הַכֶּכֶשׁ הַשְּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרָבִים, כְּמִנְחַת הַבֶּקָר וּכְנִסְכּוֹ תַעֲשֶׂה אִשָּׁה רֵיחַ נִיחָח לִי.

בראש חודש מוסיפים:

וּבִרְאִשֵׁי חֳדָשֵׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עֹלָה לִי, פְּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנִים וְאֵיל אֶחָד, כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שְׁבַעַת תְּמִימִם. וְשִׁלְשָׁה עֶשְׂרִינָם סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לַפָּר

הָאֶחָד, וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְאִיל הָאֶחָד. וְעֶשְׂרֵן עֶשְׂרֵן סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לִכְבֹּשׁ הָאֶחָד, עֲלֵה רֵיחַ נִיחֹחַ אִשָּׁה לִי. וְנִסְפִיהֶם חֲצִי הַחֵין יִהְיֶה לְפָר וּשְׁלִישֵׁת הַחֵין לְאִיל וּרְבִיעֵת הַחֵין לִכְבֹּשׁ יֵין, זֹאת עֲלֵת חֹדֶשׁ בְּחֹדֶשׁוֹ לְחֹדֶשִׁי הַשָּׁנָה. וּשְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לְחֹטְאֵת לִי, עַל-עֲלֵת הַתָּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ.

תורה

וַיִּדְבֹר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. דַּבֵּר אֶל-אַהֲרֹן וְאֶל-בָּנָיו לֵאמֹר כֹּה תִבְרְכוּ אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, אָמֹר לָהֶם. יְבָרְכֶךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ. יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֹךְ. יֵשָׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיֵשֶׁם לְךָ שְׁלוֹם. וְשָׂמוּ אֶת-שְׁמִי עַל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם. וּשְׁמַרְתֶּם אֶת-דִּבְרֵי הַבְּרִית הַזֹּאת וַעֲשִׂיתֶם אוֹתָם, לְמַעַן תִּשְׁכִּילוּ אֶת כָּל-אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן.

נביאים

לֹא-יָמוּשׁ סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה מִפִּיד וְהִגִּיתָ בוֹ יוֹמָם וּלְיָלָה לְמַעַן תִּשְׁמַר לַעֲשׂוֹת כְּכֹל-הַכְּתוּב בוֹ, כִּי-אֲזַתְצִיחַ אֶת-דִּרְכְּךָ וְאֲזַתְשָׁכִיל. הֲלוֹא צִוִּיתִיךָ חֹזֶק וְאֶמֶץ אֶל-תַּעֲרֹץ וְאֶל-תַּחַת, כִּי עָמַדְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל אֲשֶׁר תֵּלֵךְ. גִּאֲלָנוּ יְיָ צָבָאוֹת שְׁמוֹ, קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל.

כתובים

אֲשֶׁרִי הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא הֵלֵךְ בַּעֲצַת רָשָׁעִים, וּבְדֶרֶךְ חַטָּאִים לֹא עָמַד, וּבְמוֹשֵׁב לְצִים לֹא יָשָׁב. כִּי אִם בְּתוֹרַת יְיָ חִפְצוֹ וּבְתוֹרָתוֹ יִהְיֶה יוֹמָם וּלְיָלָה. וְהָיָה כַּעַן שְׁתוּל עַל-פְּלִגֵּי מַיִם, אֲשֶׁר פָּרְיוֹ יִתֵּן בְּעֵתוֹ וְעֲלֵהוּ לֹא-יָבוּל, וְכֹל אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה יִצְלִיחַ.

משנה

מאימתי קורין את שמע בערבית? משעה שהכהנים נכנסים לאכול בתרומתן, עד סוף האשמורת הראשונה, דברי רבי אליעזר. וחכמים אומרים עד חצות. רבן גמליאל אומר עד שיצלה עמוד השחר.

תלמוד

תנא, היכא קאי דקתני מאימתי? ותו, מאי שנא דקתני בערבית ברישא? לתני דשחרית ברישא! תנא אקרא קאי, דכתיב ובשכבך ובקומך. והכי קתני: אימתי זמן קרית שמע דשכיבה? משעה שהכהנים נכנסים לאכול בתרומתן. ואי בעית, אימא: גליף מבריתו של עולם, דכתיב ויהי ערב ויהי בקר יום אחד. אי הכי, סיפא דקתני בשחר מברך ברישא, לתני בערב מברך ברישא! תנא ערבית תנא ברישא, והדר תנא בשחרית. ואדקאי בשחרית, מפרש מלי דשחרית, והדר מפרש מלי דערבית.

א. איזהו מקומן של זבחים? קדשי קדשים שחיטתן בצפון. פירוש שער של יום הכפורים שחיטתן בצפון, וקבול דמן בכלי שרת בצפון, ודמן טעון הניח על בין הבדים, ועל הפרכת, ועל מזבח הזהב. מתנה אחת מהן מעפכת. שירי הדם היה שופך על יסוד מערבי של מזבח החיצון, ואם לא נתן, לא עכב.

ב. פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים שחיטתן בצפון, וקבול דמן בכלי שרת בצפון, ודמן טעון הניח על הפרכת ועל מזבח הזהב. מתנה אחת מהן מעפכת. שירי הדם היה שופך על יסוד מערבי של מזבח החיצון, ואם לא נתן, לא עכב. אלו ואלו נשרפין בבית הדשן.

ג. חטאת הצבור והיחיד, אלו הן חטאת הצבור: שעירי ראשי חודשים ושל מועדות, שחיטתן בצפון, וקבול דמן בכלי שרת בצפון, ודמן טעון ארבע מתנות על ארבע קרנות. כיצד? עלה בכבש, ופנה

לסובב, ובא לו לקרן דרומית מזרחית, מזרחית צפונית, צפונית מערבית, מערבית דרומית. שירי הדם היה שופך על יסוד דרומי. ונאכלין לפנים מן הקלעים, לזכרי כהנה, בכל מאכל ליום ולילה, עד חצות.

ד. העולה קדש קדשים. שחיטתה בצפון, וקבול דמה בכלי שרת בצפון, ודמה טעון שתי מתנות שהן ארבע, וטעונה הפשט, ונתוח, וכליל לאשים.

ה. זבחי שלמי צבור ואשמות, אלו הן אשמות: אשם גזלות, אשם מעילות, אשם שפחה חרופה אשם נזיר, אשם מצורע, אשם תלוי, שחיטתן בצפון, וקבול דמן בכלי שרת בצפון, ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע. ונאכלין לפנים מן הקלעים לזכרי כהנה, בכל מאכל, ליום ולילה, עד חצות.

ו. התודה ואיל נזיר קדשים קלים. שחיטתן בכל מקום בעזרה, ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע, ונאכלין בכל העיר, לכל אדם, בכל מאכל, ליום ולילה, עד חצות. המורם מהם פיוצא בהם, אלא שהמורם נאכל לפהנים, לנשיהם ולבניהם ולעבדיהם.

ז. שלמים קדשים קלים. שחיטתן בכל מקום בעזרה, ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע, ונאכלין בכל העיר, לכל אדם, בכל מאכל, לשני ימים ולילה אחד. המורם מהם פיוצא בהם, אלא שהמורם נאכל לפהנים, לנשיהם ולבניהם ולעבדיהם.

ח. הבכור והמעשר והפסח קדשים קלים. שחיטתן בכל מקום בעזרה, ודמן טעון מתנה אחת, ובלבד שיתן פנגד היסוד. שנה באכילתן: הבכור נאכל לפהנים, והמעשר לכל אדם, ונאכלין בכל העיר, בכל מאכל, לשני ימים ולילה אחד. הפסח אינו נאכל אלא בלילה, ואינו נאכל אלא עד חצות, ואינו נאכל אלא למנויו, ואינו נאכל אלא צלי.

ברייטא דרבי ישמעאל

רבי ישמעאל אומר, בשלש עשרה מדות התורה נדרשת: מקל וחמר. מגזרה שוה. מבנין אב מכתוב אחד, ומבנין אב משני כתובים. מפלל ופפרט. ומפפרט וכלל. מפלל ופפרט וכלל, אי אתה דן אלא פעין הפפרט. מפלל שהוא צריך לפפרט, ומפפרט שהוא צריך לכלל. ופל דבר שהיה בכלל ויצא מן הכלל ללמד, לא ללמד על עצמו יצא, אלא ללמד על הכלל פלו יצא. ופל דבר שהיה בכלל, ויצא לטעון טעון אחר שהוא כענינו, יצא להקל ולא להחמיר. ופל דבר שהיה בכלל ויצא לטעון טעון אחר שלא כענינו, יצא להקל ולהחמיר. ופל דבר שהיה בכלל ויצא לדון בדבר החדש, אי אתה יכול להחזירו לכללו, עד שיחזירונו הפתוב לכללו בפירושו. ודבר הלמד מענינו, ודבר הלמד מסופו. וכן שני כתובים המכחישים זה את זה, עד שיבא הפתוב השלישי ויכריע ביניהם.

אלו דברים שאין להם שעור: הפאה והפפורים והראיון וגמילות חסדים ותלמוד תורה. אלו דברים שאדם אוכל פרותיהן בעולם הזה והקדן קימת לו לעולם הבא: כבוד אב ואם, וגמילות חסדים, והבאת שלום בין אדם לחברו, ותלמוד תורה כנגד כלם. אמר רבי זירא, בנות ישראל הן החמירו על עצמן, שאפילו ראות טפת דם כחרדל, יושבות עליה שבעה נקיים. תנא רבי אליהו כל האומר הלכה ושונה בה מבטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: הליכות עולם לו, אל תקרי הליכות אלא הלכות. מזכירין יציאת מצרים בלילות, אמר רבי אלעזר בן-עזריה: הרי אני כבן שבעים שנה ולא זכיתי שתאמר יציאת מצרים בלילות, עד שדרשה בן זומא שנאמר: למען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים, כל ימי חייך. ימי חייך הימים, כל ימי חייך הלילות. וחכמים אומרים: ימי חייך העולם הזה, כל ימי חייך להביא לימות המשיח.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, אָמַר רַבִּי חֲנִינָא: תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים מְרַבִּים שְׁלוֹם בְּעוֹלָם, שְׁנֵאמַר: וְכָל-בְּנֵיךָ לְמוֹדֵי יְיָ וְרַב שְׁלוֹם בְּנֵיךָ. אֵל תִּקְרֵי בְּנֵיךָ אֲלֵא בְּנֵיךָ. יְהִי־שְׁלוֹם בְּחִילֶךָ, שְׁלוֹהָ בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ.

בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּרָאנוּ לְכָבוֹדוֹ, וְהִבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים, וְנָתַן לָנוּ תוֹרַתוֹ תּוֹרַת אֱמֶת. הוּא יִפְתָּח לִפְנֵינוּ לְתוֹרָתוֹ וְיָשִׁים בְּלִפְנֵינוּ לְאַהֲבָה אוֹתוֹ, וְלִירְאָה אוֹתוֹ, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ בְּלִבָּב שָׁלֵם, לְמַעַן לֹא נִיגַע לְרִיק וְלֹא נִלְד לְבִהָלָה, וְנִירֶשׁ חֲקִיו, וְנִנְזָפָה לְתַלְמוּד תּוֹרָה וְלַמַּעֲשִׂים טוֹבִים וְלַחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא.

זמירות

לְעוֹלָם יְהֵא אָדָם יֵרָא שָׁמַיִם בִּסְתֵּר וּמוֹדָה עַל הָאֱמֶת וְדוֹבֵר אֱמֶת בְּלִבָּבוֹ וְיִשְׁפִּים וַיֹּאמַר: רְבוֹן כָּל הָעוֹלָמִים, לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּגֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. מָה אָנוּ, מָה חַיֵּינוּ, מָה חֲסִדָּנוּ, מָה צְדָקָנוּ, מָה פִּחְנוּ, מָה גְבוּרָתָנוּ. מָה נֹאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, הֲלֹא כָּל הַגְּבוּרִים כָּאֵין לְפָנֶיךָ וְאִנְשֵׁי הַשָּׁם כָּלָא הָיוּ וְחֲכָמִים כְּכֹלִי מַדָּע וְנִבְוִנִים כְּכֹלִי הַשִּׁפְלָה, הֲלֹא כָּל מַעֲשֵׂינוּ תַּהוּ וְבַהּוּ וַיְמִי חַיֵּינוּ הֵכֵל לְפָנֶיךָ, שֶׁכֵּן כְּתוּב בְּדִבְרֵי קֹדֶשְׁךָ: וּמוֹתֵר הָאָדָם מִן־הַבִּהָמָה אֵין כִּי הַכֹּל הֵכֵל.

אָבֵל אֲנַחְנוּ עַמְּךָ בְּנֵי בְרִיתֶךָ. בְּנֵי אֲבֹרָהֶם אֲהִבְךָ שְׁנִשְׁבַּעְתָּ לּוֹ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה, זָרַע יִצְחָק יַחֲדֶךָ שְׁנִעַקֵּד עַל גִּבִּי מִזְבִּיחֶךָ, עֲדַת יִעֲקֹב בְּנֶךָ בְּכוֹרֶךָ, שְׁמֵאֲהִבְתָּךְ שְׁאֲהִבְתָּ אוֹתוֹ וּמִשְׁמַחְתָּךְ שְׁשִׁמַּחְתָּ בּוֹ, קִרְאָתוֹ אוֹתוֹ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁוֹרוּן. לְפִיכֶךָ אָנוּ חַיִּבִּים לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְשַׁבְּחָךְ וּלְפָאֲרָךְ וּלְתַן שְׂבַח וְהוֹדָאָה לְשִׁמְךָ, וְחַיִּבִּים אָנוּ לֹאמַר לְפָנֶיךָ תַּמִּיד שְׁמַע בְּכָל יוֹם. אֲשֶׁרֵינוּ מָה טוֹב חֲלָקָנוּ, מָה נָעִים גּוֹרְלָנוּ, מָה יָפָה מָאֵד יִרְשָׁתָנוּ. אֲשֶׁרֵינוּ שְׁאָנוּ מְשַׁכִּימִים וּמַעֲרִיבִים עָרֵב וְבֹקֵר תַּמִּיד בְּכָל יוֹם וּמִיַּחֲדִים אֶת שְׁמֶךָ פַּעֲמִים בְּאַהֲבָה וְאוֹמְרִים: שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְיָ

אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד. אַתָּה הוּא עַד שְׁלֹא נִבְרָא הָעוֹלָם וְאַתָּה הוּא מְשַׁנְבְּרָא
הָעוֹלָם וְאַתָּה הוּא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְאַתָּה הוּא לְעוֹלָם הַבָּא. קִדַּשׁ אֶת
שְׁמֶךָ עַל מִקְדְּשֵׁי שְׁמֶךָ, קִדַּשׁ אֶת שְׁמֶךָ בְּעוֹלָמְךָ וּבִישׁוּעֶתְךָ, תָּרִים
וְתַגְבִּיחַ קַרְנֵנוּ. בְּרוּךְ מְקַדֵּשׁ שְׁמוֹ בְּרַבִּים.

אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וּ(ב)שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם הָעֲלִיוֹנִים.
אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעַדֶיךָ אֵין אֱלֹהִים. קִבֵּץ קִיּוֹךְ
(מְהֵרָה) מְאַרְבַּע כְּנָפֹת הָאָרֶץ. יִכִּירוּ וַיִּדְעוּ כָּל בָּאֵי הָעוֹלָם כִּי אַתָּה
(יְיָ) הוּא הָאֱלֹהִים לְבִדְךָ לְכָל מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ. אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם
וְאֶת הָאָרֶץ וּמִי בְּכָל מַעֲשֵׂי יָדֶיךָ בְּעֲלִיוֹנִים אוֹ בַתְּחִתּוֹנִים שִׁיאֹמַר
לֵךְ מִה תַּעֲשֶׂה. אָבִינוּ שֶׁבְּשָׁמַיִם עָשָׂה עֲמָנוּ בַּעֲבוּר כְּבוֹד שְׁמֶךָ הָאֵל
הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, וְקִיָּם עָלֵינוּ מְהֵרָה מִה שְׁאַמְרָתָּ עַל יְדֵי צַפְנִיָּה
נִבְיָאֵךְ: בָּעֵת הַזֶּה אָבִיא אֶתְכֶם וּבָעֵת קִבְּצִי אֶתְכֶם, כִּי־אֵתָּן אֶתְכֶם
לְשֵׁם וּלְתַהֲלָה בְּכָל עַמֵּי הָאָרֶץ בְּשׁוֹבֵי אֶת־שְׁבוּתֵיכֶם לְעִיגֵיכֶם אָמַר
יְיָ.

(בעשרת ימי תשובה יש אומרים: יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים. יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים).

ואומרים פעמיים: יְיָ מֶלֶךְ, יְיָ מֶלֶךְ, יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד.

יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם, יִשְׁמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו. יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֲשָׂיו,
בְּגִי־צִיּוֹן יִגִּילוּ בְּמִלְכָּם. יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר
הַלְלוּ־יָהּ. בְּרוּךְ יְיָ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, עָשָׂה נִפְלְאוֹת לְבָדּוֹ. וּבְרוּךְ
שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִמְלָא כְבוֹדוֹ אֶת־כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן.

יְיָ מֶלֶךְ גָּאוֹת לְבִשׁ, לְבִשׁ יְיָ עַז הַתְּאֵזֶר, אֶף־תִּכּוֹן תִּכְלֵל בְּל־תַּמּוּט. נִכּוֹן
כְּסָאֵךְ מֵאֵז, מַעֲלֹם אַתָּה. נִשְׂאוּ נִהְרוֹת יְיָ, נִשְׂאוּ נִהְרוֹת קוֹלָם, יִשְׂאוּ
נִהְרוֹת דְּכָכִים. מִקְלוֹת מִיָּם רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁבְּרֵי־יָם, אֲדִיר בְּמָרוֹם יְיָ.
עֲדִיתִךְ נֶאֱמָנוּ מְאֹד, לְבִיתְךָ נֶאֱוָה־קִדְּשׁ, יְיָ לְאֶרֶץ יָמִים.

הודו לַיִּי קראו בשמו, הודיעו בעמים עלילתיו. שירו לו זמרו-לו, שיחו בכל-נפלאותיו. התהלכו בשם קדשו, ישמח לב מבקשי יי. דרשו יי ועזו, בקשו פניו תמיד. זכרו נפלאותיו אשר עשה, מפתיו ומשפטי-פיהו. זרע ישראל עבדו, בני יעקב בחיריו. הוא יי אלהינו, בכל-הארץ משפטיו. זכרו לעולם בריתו, דבר צוה לאֵלֶיךָ דור. אשר כרת את-אברהם, ושבועתו ליצחק. ויעמידה ליעקב לחק, לישראל ברית עולם. לאמר לך אתן ארץ-כנען, חבל נחלתכם. בהיותכם מתי מספר, כמעט וגרים בה. ויתהלכו מגוי אל-גוי, וממלכה אל-עם אחר. לא-הניח לאיש לעשקם, ויוכח עליהם מלכים. אל-תגעו במשיחי, ובנביאי אל-תרגעו. שירו לַיִּי כל-הארץ, בפֶּשֶׁרוֹ מיום-אל-יום ישועתו. ספרו בגוים את-כבודו, בכל-העמים נפלאותיו. כי גדול יי ומהלל מאד, ונורא הוא על-כל-אלהים. כי כל-אלהי העמים אֱלִילִים, וַיִּי שָׁמַיִם עָשָׂה. הוד והדר לפניו, עז וחדוה במקמו. הבו לַיִּי משפחות עמים, הבו לַיִּי כבוד ועז. הבו לַיִּי כבוד שמו, שאו מנחה ובאו לפניו, השתחוו לַיִּי בהדרת-קדשו. חילו מלפניו כל-הארץ, אף-תכון תבל בל-תמוט. ישמחו השמים ותגל הארץ, ויאמרו בגוים יי מלך. ירעם הים ומלואו, יעלץ השדה וכל-אשר-בו. אז ירגנו עצי היער, מלפני יי כי-בא לשפוט את-הארץ. הודו לַיִּי כי טוב, כי לעולם חסדו. ואמרו הושיענו אֱלֹהֵי יִשְׁעָנוּ, וקבצנו והצילנו מן-הגוים, להדות לשם קדשך, להשתבח בתהלתך. ברוך יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מן-העולם ועד העולם, ויאמרו כל-העם אמן והלל לַיִּי.

למנצח מזמור לדוד. השמים מספרים כבוד-אל, ומעשה ידיו מגיד הרקיע. יום ליום יביע אמר, ולילה ללילה יחיה-דעת. אין-אמר ואין דברים, בלי נשמע קולם. בכל-הארץ יצא קום ובקצה תבל מליהם, לשמש שם-אהל בהם. והוא כחתן יצא מחפתו, ישיש כגבור לרוץ

אֲרַח. מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם מוֹצְאוֹ וְתִקְוַתּוֹ עַל-קְצוֹתָם, וְאֵין נִסְתָּר מִחֲמַתּוֹ.
 תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ, עֲדוּת יְיָ נֶאֱמָנָה מַחְכִּימַת פֶּתִי. פְּקוּדֵי
 יְיָ יִשְׂרָאֵל מְשַׁחֲי-לֵב, מַצּוֹת יְיָ בָּרָה מְאִירַת עֵינַיִם. יִרְאֵת יְיָ טְהוֹרָה
 עוֹמֶדֶת לְעַד, מְשַׁפְּטִי-יְיָ אֶמֶת, צִדְקוֹ יַחֲדוּ. הַנְּחַמְדִּים מִזֶּהָב וּמִפָּז
 רָב, וּמִתּוֹקִים מִדְּבַשׁ וְנֹפֶת צוֹפִים. גַּם-עֲבָדְךָ נִזְהָר בָּהֶם, בְּשִׁמְרָם
 עֲקֹב רָב. שְׂגִיאוֹת מִי-יָבִין, מִנִּסְתָּרוֹת נִקְנִי. גַּם מִזֵּדִים חָשָׁךְ עֲבָדְךָ,
 אֶל-יִמְשְׁלוּ-כִי אֲזִי אֵיתָם, וְנִקִּיתִי מִפֶּשַׁע רָב. יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי-פִי
 וְהִגִּיוֹן לְבִי לִפְנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי.

יְיָ מֶלֶךְ יִרְגְּזוּ עַמִּים, יֵשֶׁב כְּרוּבִים תְּנוּט הָאָרֶץ. יְיָ בְּצִיּוֹן גָּדוֹל, וְרָם
 הוּא עַל-כָּל-הָעַמִּים. יוֹדוּ שִׁמְךָ גָּדוֹל וְנוֹרָא, קְדוֹשׁ הוּא. וְעַז מֶלֶךְ
 מְשַׁפֵּט אֲהֵב אֶתָּה כּוֹנֵנֶת מִיִּשְׂרָאֵל, מְשַׁפֵּט וּצְדָקָה בִּיַּעֲקֹב אֶתָּה עֲשִׂיתָ.
 רוֹמְמוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לָהֶם רִגְלָיו, קְדוֹשׁ הוּא. מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
 בְּכֹהֲנָיו וְשִׁמּוּאֵל בֶּקְרָאֵי שְׁמוֹ, קִרְאִים אֶל-יְיָ וְהוּא יַעֲנֵם. בְּעֲמוּד עָנָן
 יְדַבֵּר אֲלֵיהֶם, שְׁמְרוּ עֲדֹתָיו וְחַק נִתֵּן-לָמוֹ. יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶתָּה עֲנִיתָם, אֵל
 נִשְׂא הֵייתָ לָּהֶם, וְנִקֵּם עַל-עֲלִילוֹתָם. רוֹמְמוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לָהֶם
 קְדָשׁוֹ, כִּי-קְדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ.

וְהוּא רַחוּם יַכְפֹּר עוֹן וְלֹא-יִשְׁחִית, וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפּוֹ, וְלֹא-יַעִיר
 כָּל-חַמַּתּוֹ. זְכַר-רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסִדֶּיךָ, כִּי מַעֲוִלָם הִמָּה. אֶתָּה יְיָ לֹא-תִכְלָא
 רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי, חֲסִדְךָ וְאַמְתָּךְ תִּמְיד יִצְרוּנִי. תָּנוּ עֹז לֵאלֹהִים, עַל-יִשְׂרָאֵל
 גִּאּוֹתוֹ, וְעֹז בְּשִׁחָקִים. נוֹרָא אֱלֹהִים מִמֶּקְדָּשֶׁיךָ, אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נִתֵּן עֹז
 וְתַעֲצֻמוֹת לָעָם בְּרוּךְ אֱלֹהִים. יְיָ אֲדִינֵנוּ, מִהָאֲדִיר שִׁמְךָ בְּכָל-הָאָרֶץ.
 יְיָ צְבָאוֹת עֲמָנוּ, מְשַׁגְּבֵ-לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה. יְיָ צְבָאוֹת, אֲשֶׁרִי אָדָם
 בָּטַח בְּךָ. יְיָ הַפִּיר עֲצַת-גּוֹיִם, הִנֵּיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים. עֲצַת יְיָ לַעֲוִלָם
 תַּעֲמֹד, מַחְשְׁבוֹת לְבוֹ לְדֹר וָדֹר. קְנוּה אֶל-יְיָ חֲזֵק וַיֹּאמֶץ לְפָךְ, וְקוּה
 אֶל-יְיָ. אֶל-נִקְמוֹת יְיָ, אֵל נִקְמוֹת הוֹפִיעַ. הַנִּשְׂא שְׁפֹט הָאָרֶץ, הַשֵּׁב

גִּמּוּל עַל-גָּאִים. עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל-דָּבָר כְּבוֹד-שְׁמֶךָ, וְהַצִּילֵנוּ
וּכְפָר עַל-חַטָּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ. וַיֵּרָם קֶרֶן לְעַמּוֹ, תִּהְיֶה לְכָל-חַסִּידָיו,
לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קְרוֹבוֹ, הַלְלוּ-יָהּ. מִגְדַּל-עֹז שֵׁם יְיָ, בּוֹ-יִרוּץ צָדִיק
וְנִשְׁגָּב. עֲשֵׂה-עֲמִי אוֹת לְטוֹבָה, וַיֵּרָאוּ שְׂנְאֵי וַיִּבְשׁוּ, כִּי-אַתָּה יְיָ
עֲזַרְתָּנִי וְנִחַמְתָּנִי. וַיֵּרָא בַּצָּר לָהֶם, בְּשִׁמְעוֹ אֶת-רִנָּתָם. וַיִּזְכֹּר לָהֶם
בְּרִיתוֹ, וַיִּנָּחֵם כְּרֹב חֲסִידָיו. וַיִּתֵּן אוֹתָם לְרַחֲמִים, לְפָנַי כָּל-שׁוֹכֵיָהֶם.
הוֹשִׁיעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן-הַגּוֹיִם לְהָדוֹת לְשֵׁם קִדְשְׁךָ, לְהַשְׁתַּבַּח
בְּתִהְלֹתֶךָ. אַתָּה תִּקְוֶה תִּרְחֹם צִיּוֹן, כִּי-עַתָּה לְחִנּוּנָה כִּי-בָא מוֹעֵד. וְחַפְּרָה
הַלְבָּנָה וּבּוֹשָׁה הַחֲמָה, כִּי-מָלַךְ יְיָ צָבָאוֹת בְּהָר צִיּוֹן וּבִירוּשָׁלַם, וְנִגְדָה
זַקְנוֹ כְּבוֹד. וְאָמַר בַּיּוֹם הַהוּא, הִגָּה אֱלֹהֵינוּ זֶה קוֹיֵנוּ לוֹ וַיּוֹשִׁיעֵנוּ, זֶה
יְיָ קוֹיֵנוּ לוֹ, נִגִּילָה וְנִשְׁמַחָה בִּישׁוּעָתוֹ. בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן.
בָּרוּךְ אֲדֹנֵי יוֹם יוֹם יַעֲמֹס-לָנוּ, הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ סֵלָה. בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל, מִן-הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם, וְאָמַר כָּל-הָעָם אָמֵן הַלְלוּ-יָהּ.

קדיש יתום:

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמִיהּ רַבָּא (עוֹנִים: אָמֵן). בְּעָלְמָא דִּי בְּרָא כְרֻעוֹתֶיהּ, וַיִּמְלִיךְ
מַלְכוּתֶיהּ בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעָגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב,
וְאָמְרוּ אָמֵן (וגם הקהל אומר: אָמֵן). יְהֵא שְׁמִיהּ רַבָּא מְבָרַךְ, לְעָלַם וּלְעָלְמֵי
עָלְמָא יִתְבָּרַךְ), וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְעַלָּה וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְהַלָּל
שְׁמִיהּ דְּקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא (עוֹנִים: אָמֵן). לְעִילָא לְעִילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא,
תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא דְאַמִּירָן בְּעָלְמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן (עוֹנִים: אָמֵן). יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא
מִן שְׁמִיָּא וְחַיִּים טוֹבִים (עֲלִינוּ וְ) עַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן (ועוֹנִים: אָמֵן).
עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו, יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם (עֲלִינוּ וְ) עַל כָּל יִשְׂרָאֵל, אָמֵן
(עוֹנִים: אָמֵן).

צריך להזהר מלהפסיק בדיבור משמתחיל ברוך שאמר עד סוף י"ח, עומדים ואומרים:

בָּרוּךְ שְׁאֵמַר וְהָיָה הָעוֹלָם, בָּרוּךְ אוֹמֵר וְעוֹשֶׂה, בָּרוּךְ גּוֹזֵר וּמְקַיֵּם,
בָּרוּךְ אֵל חַי לְעַד וְקַיָּם לְנֶצַח, בָּרוּךְ עוֹשֶׂה בְּרָאשִׁית, בָּרוּךְ מְרַחֵם

על הָאָרֶץ, בְּרוּךְ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת, בְּרוּךְ מְשַׁלֵּם שָׂכָר טוֹב לִירְאָיו, בְּרוּךְ פּוֹדֶה וּמַצִּיל, בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַמְּהֻלָּל, הַמְּשַׁבַּח וְהַמְּפָאֵר בְּפִי עַמּוֹ וּבִלְשׁוֹן כָּל חֲסִידָיו וְעַבְדָּיו, וּבִשְׂרִירֵי דָוִד עַבְדְּךָ נְהַלְלְךָ יי אֱלֹהֵינוּ, וְנִשְׁבַּחְךָ וְנִגְדֹמְךָ וְנִגְדֹלְךָ וְנִמְלִיכְךָ, וְנִזְכִּיר אֶת שְׁמְךָ מְלִכְנוּ, אֱלֹהֵינוּ, יְחִיד חַי הָעוֹלָמִים, מֶלֶךְ מְשַׁבַּח וּמְפָאֵר עַד עַד שְׁמְךָ הַגָּדוֹל. בְּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתְּשַׁבְּחוֹת (נ"א: בַּתְּשַׁבְּחוֹת). ע"כ עומדים.

יְהִי כְבוֹד יי לְעוֹלָם, יִשְׁמַח יי בַּמַּעֲשָׂיו. יְהִי שֵׁם יי מְבָרָךְ, מַעֲתָה וְעַד-עוֹלָם. מִמְּזִרְח־שֶׁמֶשׁ עַד מְבוֹאוֹ, מְהֻלָּל שֵׁם יי. רֵם עַל-כָּל-גּוֹיִם יי, עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ. יי שְׁמְךָ לְעוֹלָם, יי זְכָרְךָ לְדֹר-וָדֹר. יי בִּשְׁמַיִם הַכִּין כֶּסֶּאֱוֹ, וּמִלְכוּתוֹ בְּכָל מַשְׁלָה. יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ, וַיֵּאמְרוּ בְּגוֹיִם יי מֶלֶךְ. יי מֶלֶךְ, יי מֶלֶךְ, יי יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעַד. יי מֶלֶךְ עוֹלָם וָעַד, אֲבֹדוּ גּוֹיִם מֵאַרְצוֹ. יי הַפִּיר עֲצַת-גּוֹיִם, הִנֵּיא מַחֲשָׁבוֹת עַמִּים. עָצוּ עֲצָה וְחָפָר, דִּבְרוּ דָבָר וְלֹא יִקּוּם, כִּי עָמְנוּ אֵל. רַבּוֹת מַחֲשָׁבוֹת בְּלִב־אִישׁ, וְעֲצַת יי הִיא תִקּוּם. עֲצַת יי לְעוֹלָם תַּעֲמֹד, מַחֲשָׁבוֹת לְבוֹ לְדֹר וָדֹר. כִּי הוּא אָמַר וַיְהִי, הוּא-צִוָּה וַיַּעֲמֵד. כִּי-בָחַר יי בְּצִיּוֹן, אֹנֶה לְמוֹשָׁב לוֹ. כִּי-יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְהִי, יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ. כִּי-בּוֹ יִשְׁמַח לִבְנוֹ, כִּי בָשָׂם קִדְשׁוֹ בְּטַחֲנוֹ. כִּי לֹא-יִטָּשׁ יי עַמּוֹ, וְנִחַלְתּוֹ לֹא יַעֲזֹב. וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עוֹן וְלֹא-יִשְׁחִית, וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפּוֹ, וְלֹא-יַעִיר כָּל-חַמְתּוֹ. (יי הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם-קִרְאָנוּ). אֲשֶׁרִי תַמִּימֵי-דָרְךָ, הַהֵלְכִים בְּתוֹרַת יי.

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ, עוֹד יְהַלְלוּךָ סֵלָה. אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁכָּכָה לוֹ, אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁיי אֱלֹהֵיוֹ.

תִּהְיֶה לְדָוִד, אֲרוֹמָמָה אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ, וְאַבְרָכָה שְׁמְךָ לְעוֹלָם וָעַד. בְּכָל יוֹם אַבְרָכְךָ, וְאַהֲלִלָה שְׁמְךָ לְעוֹלָם וָעַד. גָּדוֹל יי וּמְהֻלָּל

מֵאֵד, וְלִגְדֹלְתוֹ אֵין חֶקֶר. דֹּר לְדֹר יִשְׁבַּח מַעֲשֵׂיךָ, וּגְבוּרָתֶיךָ יִגְדֹּדוּ.
 הָדָר כְּבוֹד הוֹדֶךָ, וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה. לְעֶזְרוֹ נִזְרָאֲתֶיךָ יֹאמְרוּ,
 וּגְדֹלְתֶךָ אֲסַפְּרֶנָּה. זָכֹר רַב-טוֹבָךָ יִבְיָעוּ, וְצִדְקָתֶךָ יִרְנְנוּ. חֲנוּן וְרַחוּם
 יְיָ, אֲרָךְ אַפִּים וּגְדֹל-חֶסֶד. טוֹב-יְיָ לְכָל, וְרַחֲמָיו עַל-כָּל-מַעֲשָׂיו.
 יוֹדוּךָ יְיָ כָּל-מַעֲשֵׂיךָ, וְחִסְדֶּיךָ יִכְרַכּוּכָה. כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ יֹאמְרוּ,
 וּגְבוּרָתֶךָ יִדְבְּרוּ. לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ, וְכְבוֹד הָדָר מַלְכוּתוֹ.
 מַלְכוּתֶךָ מַלְכוּת כָּל-עֲלָמִים, וּמַמְשַׁלְתֶךָ בְּכָל-דֹּר וְדָר. סוּמָךְ יְיָ
 לְכָל-הַנְּפִלִים, וְזוֹקֶךָ לְכָל-הַכְּפוּפִים. לְעִנִּי-כָל אֱלֹהֶיךָ יִשְׁבְּרוּ, וְאַתָּה
 נוֹתֵן-לָהֶם אֶת-אֲכָלָם בְּעֵתוֹ. פּוֹתֵחַ אֶת יָדְךָ, וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל-חַי רְצוֹן.
 צִדִּיק יְיָ בְּכָל-דִּרְכָיו, וְחִסִּיד בְּכָל-מַעֲשָׂיו. קָרוֹב יְיָ לְכָל-קִרְאָיו, לְכָל
 אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאַמֶּת. רְצוֹן-יִרְאָיו יַעֲשֶׂה, וְאַת-שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם.
 שׁוֹמֵר יְיָ אֶת-כָּל-אֱהָבָיו, וְאֶת כָּל-הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד. תִּהְיֶה לָּךְ יְיָ יְדִבֵּר
 פִּי, וּיִכְרֹךְ כָּל-בֶּשֶׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.
 וְאַנְחֵנוּ נִבְרָךְ יְיָ, מֵעַתָּה וְעַד-עוֹלָם, הַלְלוּ-יְיָ.

הַלְלוּ-יְיָ, הַלְלִי נַפְשִׁי אֶת-יְיָ. אֶהְלֶלָה יְיָ בַּחַיִּי, אֲזַמְּרָה לֵאלֹהֵי
 בָּעוֹדִי. אֶל-תִּבְטְחוּ בַּנְּדִיבִים, בְּכֵן-אָדָם שְׂאִין לוֹ תְּשׁוּעָה. תִּצָּא רוּחוֹ
 יִשָּׁב לְאֲדָמָתוֹ, בַּיּוֹם הַהוּא אָבְדוֹ עֲשִׂתְנָתִיו. אֲשֶׁרִי שָׁאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ,
 שִׁבְרוּ עַל-יְיָ אֱלֹהָיו. עֲשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ, אֶת-הַיָּם וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר-בָּם,
 הַשֹּׁמֵר אֱמֶת לְעוֹלָם. עֲשֶׂה מִשְׁפָּט לַעֲשׂוֹקִים, נֹתֵן לָחֵם לָרַעֲבִים, יְיָ
 מַתִּיר אֲסוּרִים. יְיָ פִּקַּח עוֹרִים, יְיָ זָקַף כְּפוּפִים, יְיָ אֱהָב צַדִּיקִים. יְיָ
 שֹׁמֵר אֶת-גִּרִּים, יָתוֹם וְאַלְמָנָה יַעֲזֹדֵד, וְדָרְךָ רָשָׁעִים יַעֲזוּת. יִמְלֹךְ יְיָ
 לְעוֹלָם, אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדָר, הַלְלוּ-יְיָ.

הַלְלוּ-יְיָ, כִּי-טוֹב זִמְרָה אֱלֹהֵינוּ, כִּי-נָעִים נֶאֱנוּה תִּהְיֶה. בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם
 יְיָ, נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יִכְנֶס. הִרְפָּא לְשִׁבּוּרֵי לֵב, וּמַחֲבֵשׁ לַעֲצָבוֹתָם. מוֹנֵה
 מִסְפָּר לְכּוֹכְבִּים, לְכָל־שְׁמוֹת יִקְרָא. גָּדוֹל אֲדוֹמִינוּ וְרַב-כֹּחַ, לְתִבְּנוֹתוֹ

אין מספר. מעודד עָנוּם יי, משפיל רשעים עדי-אָרץ. ענו ליי בתודה, זמרו לאלהינו בכנור. המכסה שמים בעבים, המכין לארץ מטר, המצמיח הרים חציר. נותן לבהמה לחמה, לבני ערב אשר יקראו. לא בגבורת הסוס יחפץ, לא בשוקי האיש ירצה. רוצה יי את-יראיו, את-המינחלים לחסדו. שבחי ירושלם את-יי, הללי אלהיך ציון. פי-חזק בריחי שְׁעָרֶיךָ, ברוך בְּנִיךָ בְּקִרְבֶּךָ. השם-גְּבוּלָךְ שָׁלוֹם, חֵלֶב חֹטִים יִשְׁבִּיעַךְ. השלח אמרתו אָרץ, עד-מִהֲרָה ירוץ דְּבָרוֹ. הִנֵּתָן שָׁלֵג בְּצֹמֶר, כַּפּוֹר כְּאֹפֶר יִפּוֹר. מְשַׁלֵּיךְ קָרְחוּ כַּפֹּתֵיכֶם, לִפְנֵי קָרְתּוֹ מִי יַעֲמֵד. יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּמָּסֶם, יֵשֶׁב רוּחוֹ וַיִּלּוּ-מַיִם. מַגִּיד דְּבָרָיו לִיעֲקֹב, חֲקִיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל. לא עֲשֵׂה כֵן לְכָל-גּוֹי, וּמִשְׁפָּטִים בְּלִי-יָדְעוֹם, הִלְלוּ-יָהּ.

הִלְלוּ-יָהּ, הִלְלוּ אֶת-יְיָ מִן הַשָּׁמַיִם, הִלְלוּהוּ בַּמְרוֹמִים. הִלְלוּהוּ כָּל-מַלְאָכָיו, הִלְלוּהוּ כָּל-צָבָאָיו. הִלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וַיָּרַח, הִלְלוּהוּ כָּל-כּוֹכָבֵי אוֹר. הִלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם, וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמַיִם. יִהְלְלוּ אֶת-שֵׁם יְיָ, כִּי הוּא צִוָּה וּנְבָרָאוּ. וַיַּעֲמִידֵם לַעַד לְעוֹלָם, חֶק-נֶתֶן וְלֹא יַעֲבוֹר. הִלְלוּ אֶת-יְיָ מִן הָאָרֶץ, תְּנִינִים וְכָל-תְּהוֹמוֹת. אֵשׁ וּבָרָד שָׁלֵג וְקִיטוֹר, רוּחַ סֶעָרָה עֲשֵׂה דְבָרוֹ. הַהָרִים וְכָל-גְּבָעוֹת, עֵץ פָּרִי וְכָל-אֲרָזִים. הַחִיָּה וְכָל-בְּהֵמָה, רֶמֶשׂ וְצֹפּוֹר כָּנָף. מְלָכֵי-אָרֶץ וְכָל-לְאָמִים, שָׂרִים וְכָל-שְׁפָטֵי אָרֶץ. בַּחוּרִים וְגַם-בְּתוּלוֹת, זָקֵנִים עַם-נְעָרִים. יִהְלְלוּ אֶת-שֵׁם יְיָ, כִּי-נִשְׁגַּב שְׁמוֹ לְבָדוֹ, הוֹדוֹ עַל-אָרֶץ וּשְׁמָיִם. וַיֵּרָם קָרָן לַעֲמוֹ, תִּהְלֶה לְכָל-חֲסִידָיו, לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קָרְבוֹ, הִלְלוּ-יָהּ.

הִלְלוּ-יָהּ, שִׁירוּ לִי שִׁיר חֲדָשׁ, תְּהַלְתּוּ בְּקֹהֶל חֲסִידִים. יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֲשָׂיו, בְּנִי-צִיּוֹן יִגִּילוּ בְּמִלְכָּם. יִהְלְלוּ שְׁמוֹ בְּמַחּוֹל, בְּתֶף וּכְנֹר יִזְמְרוּ-לוֹ. כִּי-רוּצָה יְיָ בַּעֲמוֹ, יִפְאֹר עָנוּם בִּישׁוּעָה. יַעֲלֹזוּ חֲסִידִים בְּכֹבוֹד, יִרְנְנוּ עַל-מִשְׁכְּבוֹתָם. רוּמָמוֹת אֵל בְּגִרוֹנָם, וְחֶרֶב פִּיפִּיּוֹת בְּיָדָם. לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בַּגּוֹיִם, תּוֹכָחוֹת בְּלְאָמִים. לְאֹסֵר מְלָכֵיהֶם

בזקים, ונכבדיהם בכבלי ברזל. לעשות בהם משפט פתוב, הדר הוא
לכל-חסידיה, הללויה.

הללויה, הללו-אל בקדשו, הללויה ברכיע עזו. הללויה בגבורתיו,
הללויה כרב גדלו. הללויה בתקע שופר, הללויה בנגבל וכנור.
הללויה בתף ומחול, הללויה במנים ועגב. הללויה בצלצלי-שמע,
הללויה בצלצלי תרועה. כל הנשמה תהלל יי, הללויה. כל הנשמה
תהלל יי, הללויה.

ברוך יי לעולם, אמן ואמן. ימלך יי לעולם, אמן ואמן.

עומדים (עד סוף שירת הים) ואומרים:

ויברך דוד את-יי לעיני כל-הקהל, ויאמר דוד, ברוך אתה יי אלהי
ישראל אבינו, מעולם ועד-עולם. לך יי הגדלה והגבורה והתפארת
והנצח וההוד, כי-כל בשמים ובארץ, לך יי הממלכה והמתנשא לכל
לראש. והעשר והפבור מלפניך ואתה מושל בכל, וביןך פח וגבורה,
וביןך לגדל ולחזק לכל. ועתה אלהינו מודים אנחנו לך, ומהללים
לשם תפארתך. ויברכו שם כבודך ומרומם על-כל-ברכה ותהלה.
אתה-הוא יי לבדך, את עשית את-השמים, שמי השמים וכל-צבאם,
הארץ וכל-אשר עליה, הימים וכל-אשר בהם, ואתה מחיה את-כלם,
וצבא השמים לך משתחוים.

ובני ישראל הלכו ביפשה בתוך הים, והמים להם חמה מימנם
ומשמאלם. ויושע יי ביום ההוא את-ישראל מיד מצרים, וירא ישראל
את-מצרים מת על-שפת הים. וירא ישראל את-היד הגדלה אשר
עשה יי במצרים, וייראו העם את-יי, ויאמינו ביי ובמשה עבדו.

אז ישיר-משה ובני ישראל את-השירה הזאת ליי, ויאמרו לאמר,
אשירה ליי כי-גאה גאה, סוס ורכבו רמה בים. עזי וזמרת יי ויהי-לי

לִישׁוּעָה, זֶה אֵלִי וְאֶנּוּהוּ אֱלֹהֵי אָבִי וְאַרְמְמָנָהוּ. יְיָ אִישׁ מִלְחָמָה, יְיָ שְׁמוֹ. מִרְכַּבַּת פָּרָעָה וַחֲיִלוֹ יִירָה בָּיָם, וּמִבְּחַר שְׁלֹשִׁי טַבָּעוֹ בַּיָּם-סוּף. תַּהֲמַת יִכְסִּימוּ, יִרְדּוּ בַּמַּצּוֹלֹת כְּמוֹ-אֶבֶן. יְמִינֶךָ יְיָ נְאֻדְרִי בַּפֶּחַ, יְמִינֶךָ יְיָ תִרְעֵץ אוֹיֵב. וּבָרֵב גְּאוּנֶךָ תִּהְרַס קִמְיֶךָ, תִּשְׁלַח חֲרוֹנֶךָ יֶאֱכְלֻמוּ בִּקְשׁ. וּבְרוּחַ אֶפֶיךָ נַעֲרֻמוּ מִיָּם, נַצְבּוּ כְּמוֹ-נֶגֶד נִזְלִים, קָפְאוּ תַּהֲמַת בְּלִבָּיָם. אָמַר אוֹיֵב אֶרְדֶּף אֲשִׁיג אֲחַלֵּק שְׁלָל, תִּמְלֹאמוּ נַפְשִׁי, אָרִיק חֲרָבִי, תוֹרִישְׁמוּ יָדִי. נִשְׁפָּת בְּרוּחֶךָ כֶּסֶם זָרְזָרִים, צָלְלוּ כַּעֲפֹפֶרֶת בְּמִים אֲדִירִים. מִי-כַמְכָּה בְּאֵלִים יְיָ, מִי כַּמְכָּה נְאֻדֶּר בִּקְדָשׁ, נוֹרָא תַּהֲלֹת עֲשֵׂה פֶלֶא. נִטִּיתָ יְמִינֶךָ, תִּבְלַעְמוּ אֶרֶץ. נָחִיתָ בְּחִסְדֶּךָ עַם-זוֹ גְּאֻלָּתָהּ, נִהְלָתָהּ בְּעִזָּךָ אֶל-נִגְוָה קִדְשֶׁךָ. שְׁמַעוּ עַמִּים יִרְגְּזוּן, חֵיל אַחַז יִשְׁבִּי פִלִּשְׁתִּי. אֲזִי נִבְהָלוּ אֱלוֹפֵי אֲדוֹם, אֵילֵי מוֹאָב יֶאֱחֲזֻמוּ רָעַד, נִמְגּוּ כָּל יִשְׁבֵּי כְנָעַן. תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָהּ וּפָחַד, בְּגָדֵל זָרוּעֶךָ יִדְמוּ כְּאֶבֶן, עַד-יַעֲבֹר עִמָּךָ יְיָ, עַד-יַעֲבֹר עַם-זוֹ קִנִּיתָ. תִּבְאָמוּ וְתִטְעֲמוּ בָּהֶר נִחְלָתְךָ, מִכּוֹן לְשִׁבְתְּךָ פַּעֲלָתָהּ יְיָ, מִקְדָּשׁ אֲדָנִי כּוֹנֵן יָדֶיךָ. יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד.

יְיָ מֶלֶךְ, יְיָ מֶלֶךְ, יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד. כִּי לִי הַמְּלוּכָה, וּמִשְׁלַל בְּגוֹיִם. וְעָלוּ מוֹשָׁעִים בָּהֶר צִיּוֹן לְשִׁפְט אֶת-הָרָעָה, וְהִיטָה לִי הַמְּלוּכָה. וְכָתוּב: וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל-כָּל-הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד.

(כָּל בְּרוּאֵי מַעֲלָה וּמַטָּה)

יַעֲיִדוּן יַגִּידוּן כָּלֵם כְּאֶחָד, יְיָ אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד. שְׁלֵשִׁים וּשְׁתַּיִם נְתִיבוֹת שְׁבִילֶךָ, וְכָל מִבִּין יְסוּדִם יִסְפְּרוּ אֶת גְּדֻלָּתְךָ, וּמִהֶם יִכִּירוּ כִּי הָפֵל שְׁלָלְךָ, וְאַתָּה הָאֵל הַמְּיוֹחָד. יַעֲיִדוּן וְכו', לְכַבּוֹת בְּחֻשְׁבָּם עוֹלָם בְּנוֹי, יִמְצְאוּ כָּל יֵשׁ בְּלָתְךָ שְׁנוּי, בְּמִסְפָּר בְּמִשְׁקָל הָפֵל מְנוּי, כָּלֵם נִתְּנוּ מְרוּעָה אֶחָד. יַעֲיִדוּן וְכו'.

מֵרָאשׁ וְעַד סוּף יֵשׁ לָךְ סִימָן, מִזְרַח וּמַעֲרֵב צָפוֹן וְתִימָן, שֶׁחַק וְתִבְלָה
 לָךְ עַד נְאֻמָּן, מִזָּה אֶחָד וּמִזָּה אֶחָד. יַעֲדִינִי וְכוּ'
 הַכֹּל מִמָּךְ נִזְבֵּד זָבוּד, אַתָּה תַעֲמֹד וְהֵם יֵאָבְדוּ אָבוּד, לִכֵּן כָּל יִצְוֹר
 לָךְ יִתֵּן כָּבוֹד, כִּי מֵרָאשׁ וְעַד סוּף הֵלֵא אָב אֶחָד. יַעֲדִינִי וְכוּ'
 וּבִתְוֹרֶתְךָ כָּתוּב לֵאמֹר, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד.

יְהִי-חֲסִידְךָ יְיָ עַלְיָנוּ, כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ. מַלְכוּתְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מַלְכוּת
 כָּל-עֲלָמִים, וּמִמְשָׁלְתְּךָ מַלְכָנוּ בְּכָל-דּוֹר וָדוֹר. שְׂאֵתָה הוּא אֲדִיר
 בְּקִדְשָׁהּ וְלָךְ נֶאֱדָה הַמְּלוּכָה, הַמְּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ.

עומדים (עד סוף הקדיש) ואומרים:

יִשְׁתַּבַּח שְׁמְךָ לְעַד מַלְכָנוּ, הָאֵל הַמְּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ בְּשָׁמַיִם
 וּבָאָרֶץ. כִּי לָךְ נֶאֱדָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיר וּשְׁבָחָה, הִלֵּל
 וְזִמְרָה, עֲזֵר וּמִמְשָׁלָה, נִצָּח, גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה, תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת, קִדְשָׁה
 וּמַלְכוּת, בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְלֶךְ גָּדוֹל
 (וּמְהֻלָּל) בְּתִשְׁבָּחוֹת (וי"א: בְּתִשְׁבָּחוֹת), אֵל הַהוֹדָאוֹת, אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת,
 הַבוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה, מְלֶךְ, אֵל, חַי הַעוֹלָמִים, אָמֵן.

החזן אומר:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמִיָּה רַבָּא (עונים: אָמֵן). בְּעֲלָמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתִיָּה,
 וַיִּמְלִיף מַלְכוּתִיָּה בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמִיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֲגָלָא
 וּבְזִמְן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן (וגם הקהל אומר: אָמֵן). יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ,
 לְעֹלָם וּלְעָלְמֵי עָלְמֵיָא (יְתַבְּרַךְ), וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא
 וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְהַלֵּל שְׁמִיָּה דְקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא (עונים: אָמֵן).
 לְעִילָא לְעִילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תִּשְׁבָּחְתָּא וְנִחְמַתָּא דְאִמְרִין
 בְּעֲלָמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן (עונים: אָמֵן).

סדר שחרית של חול

החזן אומר: **בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְּבָרֵךְ.**

הקהל אומר והחזן אחריו: **בָּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד.**

ואומר החזן והצבור לוחשין עמו:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ, עוֹשֶׂה שְׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת הַפֶּל. הַמַּאִיר לְאֶרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ, הַמַּחְדֵּשׁ טוֹבוֹ בְּכָל יוֹם תָּמִיד, מַעֲשֶׂה בִּרְאשִׁית. מִה רַבּוֹ מַעֲשֵׂיךָ יְיָ, כָּלם בְּחִכְמָה עֲשִׂיתָ, מְלָאָה הָאֶרֶץ קִנְיָנֶיךָ. הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמֵם לְבָדּוֹ מְאֹד, הַמְהִלֵּל, הַמְשַׁבַּח וְהַמְפָּאֵר וְהַמְתַּנַּשֵּׂא מִימּוֹת עוֹלָם. אֱלֹהֵי עוֹלָם, בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ, אֲדוֹן עֲזָנוּ, צוֹר מִשְׁגָּבֵנוּ, מְגִן יִשְׁעָנוּ, מְשַׁבֵּחַ בַּעֲדָנוּ. אֵל בָּרוּךְ גָּדוֹל יָדְעָה, הַכִּין וּפָעַל זִהְרֵי חֲמָה, טוֹב לַצֵּר כְּבוֹד לַשָּׁמוֹ, מְאֹרוֹת נִתֵּן סְבִיבוֹת עֲזוֹ, פְּנוֹת צְבָאוֹת קְדוֹשִׁים רוֹמְמֵי שְׂדֵי תָמִיד יְסַפְּרוּ כְבוֹד אֵל וּקְדוּשָׁתוֹ.

יְתַבָּרֵךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשָׂמִים מִמַּעַל וְעַל הָאֶרֶץ מִתַּחַת, וְעַל כָּל שֶׁבַח מַעֲשֵׂי יְדִיד, וְהַמְאֹרוֹת אֲשֶׁר יִצְרָתָהּ הִמָּה יִפְאָרוּךְ סֵלָה.

תַּתְּבָּרֵךְ (לְנִצָּח) צוּרָנוּ מְלִכָנוּ וְגֹאֲלָנוּ, בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים, יִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר שְׁמֶךָ (לְעַד) מְלִכָנוּ, יוֹצֵר מְשָׁרְתִים, וְאֲשֶׁר מְשָׁרְתִיו כָּלם עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם, וּמַשְׁמִיעִים בִּירְאָה יַחַד בְּקוֹל, דְּבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם. כָּלם אֲהוּבִים, כָּלם בְּרוּרִים, כָּלם גְּבוּרִים, כָּלם עוֹשִׂים בְּאִמָּה וּבִירְאָה רִצּוֹן קוֹנִיָהם, וְכָלם פּוֹתְחִים אֶת פִּיָּהם בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה, (בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה), וּמְבָרְכִים וּמַשְׁבַּחִים, וּמְפָאֲרִים וּמְקַדִּישִׁים (וּמַעֲרִיצִים וּמַמְלִיכִים) אֶת שֵׁם הָאֵל, הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל, הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא, קְדוֹשׁ הוּא. וְכָלם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה,

וְנוֹתְנִים בְּאַהֲבָה וְשׁוֹת זֶה לָזֶה, לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרָם בְּנִחַת רוּחַ, בְּשִׁפְהַ
בְּרוּיָה, בְּנִעִימָה וּבְקִדְשָׁה כָּל־מִן כְּאֶחָד עוֹנִים בְּיִרְאָה וְאוֹמְרִים: קְדוֹשׁ,
קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת, מְלֵא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. וְהַאֲוִפְנִים וְחִיּוֹת
הַקִּדָּשׁ כָּל־מִן בְּרִעַשׁ גָּדוֹל, מִתְנַשְּׂאִים לְעֲמָתָם, מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים:
בְּרוּךְ כְּבוֹד־יְיָ מִמְּקוֹמוֹ.

לְאֵל בְּרוּךְ נִעִימוֹת יִתְנוּ, לְמַלְךְ אֵל חַי וְקַיִם לְעַד זְמִירוֹת יֹאמְרוּ
וְתִשְׁבְּחוּת (נ"א: וְתִשְׁבְּחוּת) יִשְׁמִיעוּ, כִּי הוּא לְבָדוֹ (מְרוֹם וְקְדוֹשׁ),
פוֹעֵל גְּבוּרוֹת, עוֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת, בּוֹעֵל מְלַחְמוֹת, זוֹרֵעַ צְדָקוֹת, נוֹרָא
תְּהִלּוֹת, בּוֹרָא רְפוּאוֹת, מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת, אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת. הַמְּחַדֵּשׁ
טוֹבוֹ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֶׂה בְּרָאשִׁית, כְּאֶמּוֹר: לַעֲשֶׂה אוֹרִים גְּדוֹלִים,
כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ, וּבְחֲסֵדוֹ נִתַּנָּם לְהָאִיר עַל הָאָרֶץ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, יוֹצֵר
הַמְּאֻרוֹת.

אַהֲבַת עוֹלָם אֶהְבְּתֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, חֲמֵלָה גְּדוֹלָה וְיִתְרָה חֲמֵלָתָ עָלֵינוּ.
אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ, בַּעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ שְׂבֻט־חוּ-בָּךְ, וְתַלְמִידֵם לַעֲשׂוֹת מִצְוֹת
חֻקֵּי חַיִּים, כֵּן תַּחֲנֹנֵנוּ וְתַלְמִידֵנוּ. אֲבִינוּ אָב הַרְחֻמָּן, הַמְּרַחֵם, רַחֵם נָא
עָלֵינוּ, וְתֵן בְּלִבֵּנוּ (בִּינָה) לְהַבִּין וּלְהַשְׁכִּיל וּלְשַׁמּוֹעַ, לְלַמּוֹד וּלְלַמֵּד,
לְשַׁמּוֹר וּלְעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי תַלְמוּד תּוֹרַתְךָ בְּאַהֲבָה. וְהֵאִירָה
עֵינֵינוּ בְּתוֹרַתְךָ, וְדַבֵּק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְיִחַד לִבֵּנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה
אֶת שְׁמֶךָ, כִּי שֵׁם קְדֹשְׁךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת נִקְרָא עָלֵינוּ, עֲשֵׂה עִמָּנוּ חֲסֵד
בַּעֲבוּר כְּבוֹד שְׁמֶךָ. הָאֵל הַגָּדוֹל, הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא, מְהִרָה בְּאַהֲבָה תָּרִים
קִרְנֵנוּ וְתַמְלוֹךְ עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ, כִּי כָךְ בְּטַחְנוּ לֹא גִבּוֹשׁ,
וּבְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל חֲסִינוּ, לֹא נִכָּלֵם וְלֹא נִכָּשֵׁל לְעַד וּלְעוֹלָמִי עַד, כִּי
אֲבִינוּ וְאֱלֹהֵינוּ אַתָּה, וְרַחֲמֶיךָ וְחֲסִדֶּיךָ הַרְבִּים אֵל יַעֲזֹבוּנוּ נִצָּח סֵלָה
וְעַד, וְנִגְלִילָה וְנִשְׁמָחָה בִּישׁוּעָתְךָ. (מִהָרָ) וְהֵבֵא עָלֵינוּ בְּרָכָה וְשְׁלוֹם
מְהִרָה מְאֻרָּבַע כְּנִפּוֹת הָאָרֶץ, וְתוֹלִיכֵנוּ מִהָרָה קוֹמָמִיוֹת לְאַרְצֵנוּ, כִּי

אֵל פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת אֶתָּה, וּבָנוּ בַּחֲרָתְּ מִכָּל עַם וְלִשׁוֹן. וְקִרְבָּנוּ (מִלְכָּנוּ)
לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֵלָה בְּאַמָּת, לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְיַחְדְּךָ בְּאַמָּת וּבְאַהֲבָה. בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ, הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה.

הקורא ק"ש צריך לפרש האותיות בפיו ובשפתיו וצריך ליתן רווח בין הדבקים כגון על לבבך, על לבבכם. הקורא ק"ש צריך להשמיע לאזניו מה שיוצא מפיו שיהיו פיו ולבו שווים בכוונה. צריך להאריך בדלי"ת של "אחד", וצריך להתין בזיין של "תזכרו" ושל "וזכרתם". אין הש"ץ צריך להנמיך את קולו בפסוקי התוכחה.

המתפלל יחיד אומר: אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ | אֶחָד.

אומ' בלחש: בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.

וְאַהֲבָתְךָ אֵת יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לִבְבְּךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ וּבְכָל-מְאֹדְךָ. וְהָיוּ
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מְצִוֶּה הַיּוֹם עַל-לִבְבְּךָ. וְשָׁנַנְתָּם לְבָנֶיךָ
וּדְבַרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ.
וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל-יָדְךָ וְהָיוּ לְטֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ. וּכְתַבְתָּם עַל-מְזוֹזוֹת
בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ.

וְהָיָה אִם-שָׁמַעַתְּ שְׁמִיעוֹ אֶל-מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנִי מְצִוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם
לְאַהֲבָה אֶת-יְיָ אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדּוֹ בְּכָל-לִבְבְּכֶם וּבְכָל-נַפְשְׁכֶם. וְנָתַתִּי
מִטֶּר-אֶרְצְכֶם בְּעָתוֹ יוֹרָה וּמִלְקוֹשׁ וְאֶסְפַּת דֶּגְלֶךָ וְתִירֶשֶׁךָ וַיְצַהֲרֶךָ.
וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשִׂדְךָ לְבַהֲמֶיךָ וְאֶכְלָתָּ וְשִׁבַּעְתָּ. הַשְּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתָּה
לְבַבְכֶם וְסָרְתֶם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם. וְחָרָה
אֶף-יְיָ בָּכֶם וַעֲצַר אֶת-הַשָּׁמַיִם וְלֹא-יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן
אֶת-יְבוּלָהּ וְאֶבַדְתֶּם מִהָרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְיָ נָתַן לָכֶם.
וְשָׁמַתֶּם אֶת-דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל-לִבְבְּכֶם וְעַל-נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת
עַל-יָדְכֶם וְהָיוּ לְטֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם. וְלִמְדַתֶּם אֹתָם אֶת-בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר
בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ. וּכְתַבְתָּם

על-מזוזות ביתך ובשעריך. למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יי לאבותיכם לתת להם בימי השמים על-הארץ. ויאמר יי אל-משה לאמר. דבר אל-בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על-כנפי בגדיהם לזריתם ונתנו על-ציצת הכנף פתיל תכלת. והיה לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם את-כל-מצות יי ועשיתם אתם ולא-תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר-אתם זנים אחריהם. למען תזכרו ועשיתם את-כל-מצותי והייתם קדשים לאלהיכם. אני יי אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יי אלהיכם. (הציבור אומר: אמת).

החזן חוזר ואומר: יי אלהיכם אמת.

יציב, ונכון, וקיים, וישר, ונאמן, ואהוב, וחיביב, ונחמד, ונעים, ונורא, ואדיר, ומתקן, ומקבל, וטוב, ויפה, הדבר הזה עלינו לעולם ועד. אמת הוא אלהי עולם מלפנו, צור יעקב, מגן ישענו, לדור ודור הוא קיים, ושמו קיים, וכסאו נכון, ומלכותו נאמנותו לעד קימת (נ"א: קימת). ודבריו חיים וקיימים ונאמנים ונחמדים לעד ולעולמי עולמים. על אבותינו ועלינו, על בנינו ועל דורותינו, ועל כל דורות זרע ישראל עבדיך. על הראשונים ועל האחרונים, דבר טוב וקיים, אמת ונאמונה, חק-נתן ולא יעבור. אמת שאפה הוא יי אלהינו, מלפנו מלך אבותינו, גואלנו גואל את אבותינו, צורנו צור ישועתנו, פודנו ומצילנו מעולם הוא שמו, ואין אלהים עוד זולתך.

עזרת אבותינו אתה הוא מעולם, מגן ומושיע (להם ו) לבניהם אחריהם בכל דור ודור. ברום עולם מושבך, ומשפטיך וצדקתך עד אפסי ארץ. (אמת) אשרי איש שישמע אל מצותיך, ותורתך ודברך ישים על לבו. אמת אתה הוא אדון לעמך, ומלך גדול וגבור לריב

אֶת רִיבָם. אָמַת אֶתָּה הוּא רֹאשׁוֹן וְאֶתָּה הוּא אַחֲרוֹן, וּמִבְּלַעַדֶּיךָ אֵין
לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ. (אָמַת) בְּמִצְרִים נִגְלִיתָ, כָּל בְּכוֹרֵיהֶם
הִרְגָתָ, בְּכוֹרֶךָ (יִשְׂרָאֵל) גָּאֵלְתָּ, יָם סוּף בָּקַעְתָּ, יָדַיִם טַבַּעְתָּ, יָם לִיבִשָּׁה
שָׁמַתָּ, וַיִּדְיִדִים עָבְרוּ, וַיִּכְסּוּ מִיָּם צָרִיחֶם, אֶחָד מֵהֶם לֹא נוֹתֵר. וְעַל
זֹאת שָׁבְחוּ אֱהוֹבִים לְאֵל, וְנִתְּנוּ יְדִידִים זְמִירוֹת שִׁירוֹת וְתַשְׁבָּחוֹת
(נ"א: וְתַשְׁבָּחוֹת), בְּרִכּוֹת וְהוֹדָאוֹת, לְמֶלֶךְ אֵל רִם וְנִשְׂא, חַי וְקַיִם,
גָּדוֹל וְנוֹרָא, מְשַׁפִּיל גָּאִים, מַגְבִּיָּה שְׁפָלִים, מוֹצִיא אֲסִירִים, וּפּוֹדֶה
עֲנָוִים, וְעוֹזֵר דָּלִים, וְעוֹנֶה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּעַת שְׁוֹעֵם אֱלֹיו. תְּהִלָּה
(נ"א: תְּהִלּוֹת) לְאֵל עֲלִיוֹן בְּרוּךְ הוּא. מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנוּ
שִׁירָה בְּשִׁמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָּלָם: מִי־כַמְכָּה בָּאֵלָם יי, מִי כַמְכָּה נֶאֱדָר
בְּקֶדֶשׁ, נוֹרָא תְּהִלָּת עֲשֵׂה פָּלָא. שִׁירָה חֲדָשָׁה שָׁבְחוּ גְאוּלִּים לְשִׁמְךָ
(הַגְּדוֹל) עַל שְׁפַת הַיָּם, יַחַד כָּלָם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ: יי יְמִלְךָ
לְעֹלָם וָעֶד. בְּגִלָּל אַבּוֹת תּוֹשִׁיעַ בָּנִים, וְתִבְיָא גְאֻלָּה לְבָנֵי בְּנֵיהֶם, כִּי
מַעוֹלָם אֶתָּה גּוֹאֵל. בְּרוּךְ אַתָּה יי, גָּאֵל יִשְׂרָאֵל.

יכוון פניו כנגד מקום המקדש כאשר רגליו זו אצל זו, יעמוד ולא ישען ויכוף ראשו מעט, צריך לכוון
בכל הברכות, ולפחות בברכה הראשונה.

בחזרה החזן אומר בלחש: אֲדַנִּי שְׁפָתַי תִּפְתָּח, וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ.

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אֲבֹרָה, אֱלֹהֵי יִצְחָק,
וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגְּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיוֹן, גּוֹמֵל חֲסָדִים
טוֹבִים וְקוֹנֶה אֶת הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסֵדֵי אַבּוֹת, וּמִבְיָא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְּנֵיהֶם
לְמַעַן שְׁמוּ בְּאַהֲבָה.

(בעשרת ימי תשובה מוסיפים: זְכַרְנוּ לְחַיִּים מֶלֶךְ חַפֵּץ בְּחַיִּים, וְכַתְּבָנוּ בְּסֵפֶר
הַחַיִּים, לְמַעַן אֵל חַי.)

מֶלֶךְ גּוֹאֵל עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מַגֵּן אֲבֹרָה.

אַתָּה גְבוּר לְעוֹלָם אֲדֹנִי, מְחִיָּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.

בקיץ: מוריד הטל

בחורף: משיב הרוח ומוריד הגשם

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מְחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים, מַתִּיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפֶר, מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ, מְלֶךְ מֵמִית וּמְחִיָּה (ו) מְצַמִּיחַ לָנוּ יְשׁוּעָה.

(בעשרת ימי תשובה מוסיפים: מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחָמִים, זְכוֹר יְצוּרֶיךָ בְּרַחֲמִים מֵמִית וּמְחִיָּה).

וְנִגְאֵמֶן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מְחִיָּה הַמֵּתִים.

החזן והקהל אומרים בחזרה:

כִּתְּרֵנוּ יְיָ הַמוֹנִי מַעֲלָה עִם קְבוּצֵי מִטָּה, יַחַד כָּלָם קִדְּשָׁה לָךְ יִשְׁלְשׁוּ, כָּמָה שֶׁנֶּאֱמַר עַל יַד נְבִיאָךְ: וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר, קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת, מְלֵא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. לְעַמְתָּם בְּרוּךְ יֹאמְרוּ: בְּרוּךְ כְּבוֹד־יי מִמְּקוֹמוֹ. וּבְדִבְרֵי קִדְּשֶׁךָ כְּתוּב לֵאמֹר: יְמֶלֶךְ יי לְעוֹלָם, אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר, הִלְלוּיָהּ.

לְדוֹר וָדוֹר נִמְלִיךְ לָאֵל, כִּי הוּא לְבָדוֹ מְרוֹם וְקְדוֹשׁ, וְשִׁבְחֶךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי אֵל מְלֶךְ גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי, הָאֵל הַקְּדוֹשׁ (בעשרת ימי תשובה: הַמְּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ).

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת, וּמְלַמֵּד לְאִנּוּשׁ בִּינָה, וְחֲנֻנּוֹ מֵאִתְּךָ דַּעַת וּבִינָה וְהַשְׂכֵּל. בְּרוּךְ אַתָּה יי, חוֹנֵן הַדַּעַת.

הַשִּׁיבֵנוּ אֲבִינוּ לְתוֹרָתְךָ, וְדַבְּקֵנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְקַרְבֵּנוּ מִלְּכֵנוּ לְעִבּוּדְךָ, וְהַחְזִירֵנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַרוֹצֵה בְּתַשׁוּבָה.

סִלַּח־לָנוּ, אֲבִינוּ כִּי חָטָאנוּ, מְחַל־לָנוּ מִלְּכֵנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ, כִּי אֵל טוֹב וְסִלַּח אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי, חַנוּן הַמִּרְבֶּה לְסִלּוֹחַ.

**רְאֵה נָא כְּעֲנִינִי וְרִיבִיָּה רִיבִנִי, וּגְאֹלֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ מִהֲרָה לְמַעַן שְׁמֹךְ, כִּי
(אֵל) גּוֹאֵל חֲזַק אֶתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל.**

בתענית ציבור אם נוכחים לפחות ששה צמים אומר החזן בחזרה "עננו" ואם לאו אומר
ב"שמע קולנו".

עֲנֵנוּ יְיָ עֲנֵנוּ בְּיוֹם צוֹם תַּעֲנִיתֵנוּ כִּי בְּצָרָה גְדוֹלָה אָנַחְנוּ, וְאֵל תַּעֲלֵם אֶזְנוֹךְ מִשְׁמוֹעַ תַּפְלִתֵנוּ,
וְאֵל תִּתְּעַלֵּם מִבִּקְשֵׁתֵנוּ. הִיָּה נָא קְרוֹב לְשׁוֹעֲנֵנוּ, (נ"א: לְשׁוֹעֲתֵנוּ) טָרֵם נִקְרָא אֶתָּה תַּעֲנֶה,
כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר: וְהָיָה טָרֵם יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה, עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֲנִי אֶשְׁמַע. כִּי אֶתָּה פּוֹדֶה
וּמַצִּיל בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַעֲוֹנָה בְּעֵת צָרָה וּמוֹשִׁיעַ.

**רַפָּאנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנִרְפָּא, הוֹשִׁיעֵנוּ וְנוֹשְׁעָה, כִּי תִהְלֹתֵנוּ אֶתָּה, וְהַעֲלֵה
רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל מַכּוֹתֵינוּ (וּלְכָל תַּחֲלוּאֵינוּ), כִּי אֵל רּוֹפֵא רַחֲמָן
וְנִצְאֲמָן אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, רּוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.**

בְּרַךְ עֲלֵינוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת לְטוֹבָה וְאֶת כָּל מִינֵי
תְּבוּאָתָהּ, וְתֵן טַל (בַּחוּרֵף מוֹסִיפִים: וּמָטָר) לְבִרְכָּהּ עַל (כָּל) פְּגִי הָאֲדָמָה
וְשִׁבַּע אֶת הָעוֹלָם מִבְּרֻכּוֹתֶיךָ, וְתֵן בְּרָכָה, וְרוּחַה וְהַצִּלָּתָה בְּכָל מַעֲשֵׂה
יְדֵינוּ, וּבְרַךְ אֶת שְׁנוֹתֵינוּ בְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת הַמְּבֹרָכוֹת. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ,
מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים.

תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גְּדוֹל לַחֲרוּתֵנוּ, וְשֵׂא נֶס לְקַבֵּץ גְּלִיּוֹתֵינוּ, (וְקַבְּצֵנוּ יַחַד
מֵאֲרָבַע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ לְאַרְצֵנוּ). בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְקַבֵּץ נִדְחֵי עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל.

הוֹשִׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרָאשׁוֹנָה וְיוֹעֲצֵינוּ כְּבַתְחָלָה, וְתַמְלִךְ עֲלֵינוּ אֶתָּה
(מִהֲרָה) לְבַדֵּךְ (בַּחֲסֵד וּבְרַחֲמִים), בְּצִדֵּק וּבִמְשָׁפֶט. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ,
מְלִךְ אוֹהֵב צִדְקָה וּמְשַׁפֵּט (בַּעֲשֵׂר יָמֵי תְּשׁוּבָה: הַמְּלִךְ הַמְּשַׁפֵּט).

וְלַמְלָשִׁינִים כָּל תְּהֵי תַקְוָה, וְכָל הַמִּינִים כָּלֵם כְּרָגַע יֵאבְדוּ, וְכָל

אויבֿיך מִהֶרָה יִפְרָתוּ, וּמִלְכוּת זְדוּן מִהֶרָה תַּעֲקֹר וּתִשְׁבֵּר וְתִכְנִיעַ
אוֹתָם בְּמִהֶרָה בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמִכְנִיעַ זֵדִים.

עַל הַחֲסִידִים וְעַל הַצַּדִּיקִים וְעַל גְּרֵי הַצָּדֵק וְעַל פְּלִיטַת עַמּוֹךְ בֵּית
יִשְׂרָאֵל, יְיָהֵמוּ (נָא) רַחֲמֵיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל הַבּוֹטְחִים
בְּשִׁמְךָ הַטּוֹב בְּאַמֶּת, וְשִׁים חֻלְקָנוּ עִמָּהֶם, לְעוֹלָם לֹא גִבּוֹשׁ כִּי כָךְ
בְּטַחְנוּ מִלֶּךְ עוֹלָמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מַשְׁעֵן וּמִבְטָח לַצַּדִּיקִים.

וְלִירוּשָׁלַם עִירָךְ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב, וּבָנֶה אוֹתָהּ בְּנֵן עוֹלָם בְּמִהֶרָה
בְּיָמֵינוּ.

בתשעה באב מוסיפים:

רַחֵם יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַלֵינוּ וְעַל יִשְׂרָאֵל עַמּוֹךְ, וְעַל יְרוּשָׁלַם עִירָךְ, וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ,
וְעַל הָעִיר הָאֲבֵלָה הַחֲרוּבָה וְהַשׁוֹמְמָה, הַנִּתְּוֶנָה בְּיַד זָרִים, הַרְמוּסָה בְּכַף עֲרִיצִים, וּבִבְלַעוֹהָ
לְגִיוֹנוֹת, וַיִּירָשׁוּהָ עוֹבְדֵי אֱלִילִים וּלְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹךְ נִתְּתָה וּלְזֶרַע יַעֲקֹב יִרְשָׁה הוֹרֶשֶׁתָּה. נַעֲרָה
יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִעַפְרָה, וְחִקִּיצָה מֵאַרְץ דִּוְיָהּ, נָטָה עָלֶיהָ כְּנֶהֱרָ שְׁלוֹם, וּכְנַחַל שׁוֹטֵף כְּבוֹד גּוֹיִם,
כִּי בָאָשׁ הַצַּתָּהּ, וּבָאָשׁ אַתָּה עֲתִיד לְבַנוֹתָהּ, כְּאַמּוֹר וְאַנִּי אֶהְיֶה-לָּהּ נָאִם יְיָ חוֹמַת אֵשׁ סָבִיב
וּלְכָבוֹד אֶהְיֶה כְּתוּכָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְנַחֵם צִיּוֹן עִירוֹ וְאַבְלֵי עַמּוֹ וּבּוֹנֶה יְרוּשָׁלַם.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, בּוֹנֶה יְרוּשָׁלַם.

אַתָּה צָמַח דָּוִד עַבְדְּךָ בְּמִהֶרָה תִּצְמִיחַ, וְקִרְנֵנוּ תְרוּם בִּישׁוּעָתְךָ, כִּי
לִישׁוּעָתְךָ קוִינֵנוּ כָּל הַיּוֹם. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מַצְמִיחַ קֶרֶן יְשׁוּעָה.

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְחוּס וְחַנּוּנוּ וְרַחֵם עַלֵינוּ, וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים
וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ וְאֶת תְּחִנָּתֵנוּ, כִּי אָב מְלֵא רַחֲמִים רַבִּים אַתָּה
הוּא מַעֲוֹלָם, וְלֹא נָשׁוּב רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ.

בתענית ציבור היחיד הצם אומר:

עֲנֵנוּ יְיָ עֲנֵנוּ בְּיוֹם צוֹם תַּעֲנִיתֵנוּ כִּי בְצָרָה גְדוֹלָה אָנֹכְנוּ, וְאֵל תַּעֲלֵם אֶזְנוֹךְ מִשְׁמוֹעַ תַּפְלִתֵנוּ, וְאֵל תַּתְּעַלֵּם מִכַּפְּשָׁתֵנוּ. הִיָּה נָא קְרוֹב לְשׁוֹעֲנוּ, (נ"א: לְשׁוֹעֲתֵנוּ) טָרֵם נִקְרָא אֹתָהּ תַּעֲנָה, כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר: וְהָיָה טָרֵם יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה, עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֲנִי אֶשְׁמַע, כִּי אֹתָהּ פּוֹדֶה וּמַצִּיל בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה.

כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תַּפְלָה וְתַחֲנוּן אֹתָהּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, שׁוֹמֵעַ תַּפְלָה.

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְאֵל תַּפְלִתָם שְׁעָה, וְהִשָּׁב הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ, וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְלִתָם מְהֵרָה בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל בְּרָצוֹן, וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ.

בראש חודש ובחול המועד אומרים:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֵא, יַגִּיעַ, יִרְאֶה וְיִרְצֶה, וְיִשְׁמַע, וְיַפְקֹד, וְיִזְכֹּר זְכוּרֵנוּ וְזְכוּרֵי אֲבוֹתֵינוּ, וְזְכוּרֵי יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ, וְזְכוּרֵי מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ, וְזְכוּרֵי כָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ (לְפָלִיטָה) לְטוֹבָה, לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים וּלְרָצוֹן בְּיוֹם (בראש חודש: רִאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה. בחוה"מ של פסח: חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה. בחוה"מ של סוכות: חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה) זְכוּרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה, וּפְקָדְנוּ בּוֹ לְבִרְכָּה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים, כַּדָּבָר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים, חוּס וְחַנּוּן וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי אֵלֶיךָ עֲיִינֵנוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה.

וְתַחֲזִינָה עֲיִינֵנוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן וְלִירוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּרַחֲמִים כְּמָאֵז. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמַּחְזִיר בְּרַחֲמָיו שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן.

בחזרה כשהחזן אומר "מודים" צריכין
כל הציבור לשוח עמו ואומרים
"מודים דרבנן":

מודים כורעים ומשתחוים אֲנַחְנוּ
לְפָנֶיךָ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר, יוֹצְרֵנוּ
יוֹצֵר בְּרָאשִׁית. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת
לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ, עַל שֶׁהַחַיִּיתָנוּ
וְקִיַּמְתָּנוּ. בֵּן תַּחֲיֵנוּ וְתַחֲנֵנוּ וְתִאֶסֶף
גְּלוּיֵינוּ מֵאֶרֶב עֲנָפֹת הָאָרֶץ, וְנָשׁוּב
לְשִׁמּוֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּאַמֶּת
וּבְלֵבב שָׁלֵם, עַל שְׁאֵנוּ מוֹדִים לָךְ.
(בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת).

מודים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָה
הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל
נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל
נַסִּיךְ שֶׁבְּכָל יוֹם וְיוֹם עָמְנוּ וְעַל
נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת,
עָרַב וְכָקַר וְצָהָרִים, הַטּוֹב כִּי
לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, הַמְּרַחֵם כִּי לֹא
תָמוּ חֲסִדֶיךָ וּמַעֲלָם קוֹיֵנוּ לָךְ.
לֹא הִכְלַמְתָּנוּ יי אֱלֹהֵינוּ וְלֹא
עֲזַבְתָּנוּ וְלֹא הִסְתַּרְתָּ פָּנֶיךָ מִמֶּנּוּ.

בחנוכה ובפורים אומרים:

עַל הַנִּסִּים וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַמַּלְחָמוֹת וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַפְּדוּת שְׁעִשִּׂיתָ
עָמְנוּ וְעַם אֲבוֹתֵינוּ, בַּיָּמִים הָהֵם בְּזֶמֶן הַזֶּה.

בפורים

בַּיָּמִי מִתְחַזֵּק בֶּן יוֹחָנָן גָּדוֹל חֲשִׁמוֹנָאִי
וּבְנָיו, כְּשֶׁעָמְדָה עֲלֵיהֶם מַלְכוּת יוֹן הַרְשָׁעָה
לְשַׁכְּחֵם מִתּוֹרָתְךָ וּלְהַעֲבִירָם מִחֻקֵּי רְצוֹנְךָ,
וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עָמַדְתָּ לָהֶם בַּעַת צָרָתָם,
רַבָּת אֶת רִיבָם, דִּנְתָּ אֶת דִּינָם, נִקְמַתְּ אֶת
נִקְמָתָם, מְסַרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד חֲלָשִׁים, וְרַבִּים בְּיַד
מַעֲטִים, וְטִמְאַמְּתָם בְּיַד טְהוּרִים, וְרָשָׁעִים בְּיַד
צַדִּיקִים, וְזָדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תוֹרָתְךָ. וְלָךְ עֲשִׂיתָ
שֵׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָם, וְלַעֲמֹךְ יִשְׂרָאֵל עֲשִׂיתָ

בחנוכה

בַּיָּמִי מִתְחַזֵּק בֶּן יוֹחָנָן גָּדוֹל חֲשִׁמוֹנָאִי
וּבְנָיו, כְּשֶׁעָמְדָה עֲלֵיהֶם מַלְכוּת יוֹן הַרְשָׁעָה
לְשַׁכְּחֵם מִתּוֹרָתְךָ וּלְהַעֲבִירָם מִחֻקֵּי רְצוֹנְךָ,
וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עָמַדְתָּ לָהֶם בַּעַת צָרָתָם,
רַבָּת אֶת רִיבָם, דִּנְתָּ אֶת דִּינָם, נִקְמַתְּ אֶת
נִקְמָתָם, מְסַרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד חֲלָשִׁים, וְרַבִּים בְּיַד
מַעֲטִים, וְטִמְאַמְּתָם בְּיַד טְהוּרִים, וְרָשָׁעִים בְּיַד
צַדִּיקִים, וְזָדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תוֹרָתְךָ. וְלָךְ עֲשִׂיתָ
שֵׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָם, וְלַעֲמֹךְ יִשְׂרָאֵל עֲשִׂיתָ

בחנוכה

בפורים

תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה. וְאַחַר כֵּן בָּאוּ בְּנֵיךָ לְדָבִיר
בֵּיתְךָ, וּפָנּוּ אֶת הַיִּכְלָךְ, וְטָהְרוּ אֶת מִקְדָּשְׁךָ,
וְהִדְלִיקוּ נֵרוֹת בְּחִצְרוֹת קִדְשְׁךָ, וּקְבָעוּם שְׁמוֹנָה
יָמִים בְּהִלָּל וּבְהוֹדָאָה. וְכַשֵּׁם שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּהֶם
נֹס, כֵּן עֲשֵׂה עִמָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ פְּלֵא וְנֹסִים בְּעֵת
הַזֹּאת, וְנוֹדָה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סְלָה.

מִחֲשַׁבְתּוֹ, וְהִשְׁכַּחְתָּ לוֹ גְּמוּלוֹ
בְּרָאשׁוֹ, וְתָלוּ אוֹתוֹ וְאֵת בְּנָיו
עַל הָעֵץ. וְכַשֵּׁם שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּהֶם
נֹס, כֵּן עֲשֵׂה עִמָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
פְּלֵא וְנֹסִים בְּעֵת הַזֹּאת, וְנוֹדָה
לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סְלָה.

(בעשרת ימי תשובה מוסיפים: זְכוֹר רַחֲמֶיךָ וּכְבוֹשׁ אֶת כַּעֲסְךָ, כֹּלָה דְּכָר וְחֶרֶב
וְרָעַב וְשָׂבִי וּמִשְׁחִית וּמִגָּפָה וְכָל מַחֲלָה, מַעֲלִינוּ וּמַעֲלֵל כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ).
עַל כָּלֵם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ מִלְּכָנוּ תָּמִיד, כָּל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סְלָה,
וַיִּהְיוּ לְשִׁמְךָ הַטּוֹב בְּאַמָּת.

(בעשרת ימי תשובה מוסיפים: וּכְתוּב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ).
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלֵךְ נֹאֶה לְהוֹדוֹת.

בירושלים וברוב א"י נושאים הכהנים כפיהם בחזרה ואם אין כהן, החזן אומר:
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּרַכְנוּ בְּבִרְכָּה הַמְשַׁלֶּשֶׁת בְּתוֹרַת הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי
מֹשֶׁה עֲבָדְךָ, הָאֲמוּרָה מִפִּי אֱהֲרֹן וּבְנָיו כֹּהֲנִים עִם קְדוֹשִׁיךָ, כְּאֲמֹר: יְבָרְכֶךָ יְיָ
וְיִשְׁמְרֶךָ. (הקהל עונה: כֵּן יְהִי רָצוֹן) יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶנֶךָ. (הקהל עונה: כֵּן יְהִי רָצוֹן)
יֵשָׁא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׁם לְךָ שְׁלוֹם. (הקהל עונה: כֵּן יְהִי רָצוֹן).

שָׁנִים שְׁלוֹם, טוֹבָה וּבִרְכָּה, (חַיִּים), חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים, עֲלֵינוּ וְעַל
כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ. בְּרַכְנוּ אֲבוֹתֵינוּ כָּלֵנוּ כְּאַחַד בְּאוֹר פָּנֶיךָ, כִּי בְּאוֹר פָּנֶיךָ
נִתְּתָ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרַת חַיִּים, אֱהָבָה וְחֶסֶד, צְדָקָה, בִּרְכָּה, יִשׁוּעָה
וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם, וְטוֹב יְהִיָּה בְּעֵינֶיךָ (לְבִרְכָּנוּ וּ) לְבָרַךְ אֶת כָּל
עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל תָּמִיד בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשְׁלוֹמְךָ.

(בעשרת ימי תשובה מוסיפים: בְּסִפְּר חַיִּים, בְּרַכָּה וְשְׁלוֹם, פְּרִנְסָה טוֹבָה, וְיִשׁוּעָה

וְנִחַמָּה חַן וְחֶסֶד נִזְכָּר וְנִפְתָּב לְפָנֶיךָ, אָנוּ וְכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, לַחַיִּים (טוֹבִים) וְלַשְׁלוֹם).

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם, (אָמֵן).

בחזרה החזן אומר פסוק זה בלחש:

יְהִיו לְרִצּוֹן אֱמִרֵי-פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי.

ויש נוהגין לומר:

אֱלֹהֵי, נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעַ, וּשְׁפָתֵי מַדְבַּר מִרְמָה, וְלִמְקַלְלֵי נַפְשִׁי תְדוּם וְלִמְצוֹתֶיךָ תִּרְדֹּף נַפְשִׁי, וְנַפְשִׁי כְּעָפָר לִפְלִי תִהְיֶה. יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי, שְׁכָל הַקָּמִים עָלֵי לְרָעָה, תִּפְרַע עֲצָתָם וְיִתְקַלְקַל מַחְשָׁבוֹתָם. וְכֵן יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי, שֶׁתַּפְתַּח לִי שַׁעֲרֵי תוֹרָה, שַׁעֲרֵי חֶכְמָה, שַׁעֲרֵי בִינָה, שַׁעֲרֵי דַעַה, שַׁעֲרֵי פְרָנְסָה וְכָל-כְּלָהּ, שַׁעֲרֵי חַיִּים, חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים וְרִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ. יְהִיו לְרִצּוֹן אֱמִרֵי-פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי.

פוסע שלש פסיעות לאחוריו בכריעה אחת וחוזר לשמאלו, ואחר כך לימינו ואומר:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו, יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, אָמֵן.

(יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּבַנֶּה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתַן חֵלְקָנוּ בְּתוֹרָתְךָ).

במקום שכלו ג' פסיעות יעמוד ולא יחזור למקומו עד שיגיע החזן לקדושה. בחזרת הש"ן הקהל צריך לעמוד ולכוין לכל הברכות ולענות "ברוך הוא וברוך שמו" על הזכרת השם, "ואמן" אחר כל ברכה.

בראש חודש, חוה"מ וחנוכה אומרים כאן את ההלל, בעמ' 200.

סדר שני וחמישי

אלו הימים שאין אומרים תחנון: שבת; ראש חודש; מערב יוה"כ עד ר"ח חשוון; חנוכה; ט"ו בשבט; פורים קטן שני ימים; פורים גדול שני ימים; בירושלים בט"ז באדר (או באדר ב') אם חל ביום א'; כל חודש ניסן; יום העצמאות; פסח שני (יד אייר); ל"ג בעומר (יח אייר); יום שחרור ירושלים (כח אייר); מר"ח סיוון עד י"ב בו כולל; ט' באב (י' באב אם חל ט' בשבת); ט"ו באב; בביכ"נ שיש חתן בשבעת ימי המשתה; בביכ"נ שיש שם ברית באותו יום או כשנמצא מוהל או סנדק או אבי הבן הנימול בו ביום ובבית האבל. (מנהג קדמון בק"ק רומא יע"א שלא להתחיל לומר תחנון בערב שבת אחר הפסק ימי ניסן ותשרי).

וַעֲתָה אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ אֶת-עַמְּךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּיַד
חֲזָקָה וּתְעַשְׂ-לָךְ שֵׁם כְּיוֹם הַזֶּה, חֲטָאנוּ רָשָׁעֵנוּ. אֲדַנִּי כָּכָל-צִדְקָתְךָ
יִשָּׁב־נָא אַפָּךְ וַחֲמַתְךָ מֵעִירְךָ יְרוּשָׁלַם הִרְ-קָדְשָׁךְ, כִּי בַחֲטָאֵינוּ וּבַעֲוֹנוֹת
אֲבֹתֵינוּ יְרוּשָׁלַם וְעַמְּךָ לְחִרְפָּה לְכָל-סִבִּיכָתֵינוּ. וַעֲתָה שְׁמַע אֱלֹהֵינוּ
אֶל-תְּפִלַּת עַבְדְּךָ וְאֶל-תַּחֲנוּנָיו וְהָאֵר פָּנֶיךָ עַל-מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמַיִם, לְמַעַן
אֲדַנִּי.

בימות הצום מתחילים כאן:

הַטָּה אֱלֹהֵי אֲזַנְךָ וְשָׁמַע פִּקְח עֵינֶיךָ וּרְאָה שְׁמַתֵּינוּ וְהָעִיר
אֲשֶׁר-נִקְרָא שְׁמְךָ עָלֶיהָ, כִּי לֹא עַל-צִדְקָתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ
לְפָנֶיךָ כִּי עַל-רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. אֲדַנִּי שְׁמַעָה, אֲדַנִּי סִלְחָה, אֲדַנִּי הַקְשִׁיבָה
וַעֲשֵׂה אֶל-תַּאֲחֶר, לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי כִּי-שְׁמְךָ נִקְרָא עַל-עִירְךָ וְעַל-עַמְּךָ.

אם אין מניין אומרים את י"ג המידות בניגון טעמי התורה.

אֵל הוֹרְתָנוּ לֹאמַר (מִדּוֹת) שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה, וְיִזְכֹּר לָנוּ (הַיּוֹם) בְּרִית
שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה, (כְּמוֹ) שֶׁהוֹדַעְתָּ לְעַנְיוֹ מִקֶּדֶם, וְכֵן כְּתוּב (בַּתּוֹרָתְךָ):
וַיֵּרֶד יְיָ בַּעֲנָן וַיִּתְּצַב עָמוֹ שֵׁם, וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְיָ. וְשֵׁם נֶאֱמַר:

וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל-פָּנָיו וַיִּקְרָא, יְיָ יְיָ, אֵל רַחוּם וְחַנּוּן, אֶרֶךְ אַפִּים
וְרַב-חֶסֶד וְאֱמֶת. נִצֵּר חֶסֶד לְאֱלֹפִים, נִשְׂא עוֹן וּפָשַׁע וַחֲטָאָה וְנִקְיָה.
וְסִלְחָתָ לְעוֹנֵינוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וְנִחַלְתָּנוּ. סִלַּח לָנוּ אֲבֵינוּ כִּי חֲטָאנוּ,
מִחַל לָנוּ מִלִּפְנֵינוּ כִּי פָשַׁעֵנוּ. כִּי-אַתָּה אֲדַנִּי טוֹב וְסִלַּח, וְרַב-חֶסֶד
לְכָל-קוֹרְאֶיךָ. כִּי עַמְּךָ הַסְּלִיחָה, לְמַעַן תִּוְרָא. לְמַעַן-שְׁמְךָ יְיָ, וְסִלְחָתָ
לְעוֹנֵינוּ כִּי רַב-הוּא.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, תְּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ וְאֵל תַּתְּעַלֵּם מִתַּחֲנוּנֵנוּ,
שָׂאִין אָנוּ עֲזֵי פָנִים וְקָשִׁי עֶרֶךְ בְּדָבָר הַזֶּה שֶׁנֶּאֱמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חֲטָאנוּ, אֲבָל אֲנַחְנוּ חֲטָאנוּ.

אֲשֶׁמְנוּ, בְּגִדְנוּ, גִּזְלָנוּ, דִּבְרָנוּ דְּפִי, הָעֵוִינוּ, וְהִרְשָׁעֵנוּ, זָדְנוּ, חֲמִסְנוּ,
טָפְלָנוּ שָׁקַר, יַעֲצָנוּ רַע (וי"א: יַעֲצוֹת רָעוֹת), כְּזָבְנוּ, לָצָנוּ, מָרְדְּנוּ, נֶאֱצָנוּ,
סָרְרָנוּ, עֵוִינוּ, פָּשַׁעֵנוּ, צָרְרָנוּ, קִשְׁיֵנוּ עָרָף, רָשָׁעֵנוּ, שָׁחַתְנוּ, תַּעֲבָנוּ,
תַּעֲנִינוּ, תַּעֲתַעְנוּ. סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ,
וְאַתָּה צָדִיק עַל כָּל-הַבָּא עָלֵינוּ, כִּי-אַמֶּת עָשִׂיתָ וְאַנְחָנוּ הִרְשָׁעֵנוּ.

מָה נֶאֱמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם וַיֵּמָּה נִסְפָּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים, הֲלֹא
כָּל הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנְּגִלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ.

אַתָּה יוֹדֵעַ רֵזִי עוֹלָם וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָּל חַי, אַתָּה חוֹפֵשׁ כָּל
חַדְרֵי בָטָן וּבוֹחֵן כְּלִיּוֹת וְלֵב. אֵין כָּל דְּבָר נֶעְלָם מִמֶּךָ וְאֵין נִסְתָּר
מִמֶּנִּי. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּסְלַח
וְתִמְחַל-לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ, וְתִכַּפֵּר לָנוּ עַל כָּל חַטָּאוֹתֵינוּ.

בעשרת ימי תשובה, וערב יום הכיפורים אומרים:

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ חָטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ.
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ אֵין לָנוּ מִלֶּךְ אֱלֹא אַתָּה.
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ עָשָׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ.
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ בָּטַל מִמֶּנּוּ (כָּל) גִּזְרוֹת קָשׁוֹת (וְרָעוֹת).
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ חִדַּשׁ עָלֵינוּ בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת.
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ חִדַּשׁ עָלֵינוּ שְׁנָה טוֹבָה.
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ בָּטַל מִחֲשָׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ.
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ הִפָּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ.
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ שָׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוּלֵי עַמֶּךָ.
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ עָצוֹר (נ"א: מְנַע) מִגִּפָּה מִנְּחֻלָּתְךָ.
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ כָּלָה דְּבָר וְרָעַב וְשָׁבִי וּמִשְׁחִית וּמִגִּפָּה מִבְּנֵי בְרִיתְךָ.
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ זָכוּר כִּי עָפָר אֲנִי.
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ קָרַע רוּעַ גָּזַר דִּינִי.

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ מְחֻק שְׁטֵר חוֹבוֹתֵינוּ.
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ סֶלַח וּמְחֹל לַעֲוֹנוֹתֵינוּ.
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ מְחַה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ.
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הַחֲזִירֵנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ.
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ אֶל תִּשְׁיבֵנוּ רִיקָם מִלְפָּנֶיךָ.
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ זְכַרְנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ.
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים.
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר זַכִּיּוֹת.
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר יְשׁוּעוֹת וְנִחְמוֹת.
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר פְּרִנְסָה וְכִלְפָּלָה.
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר סְלִיחָה וּמַחִילָה וְכַפָּרָה.
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הַצֵּמַח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקֶרֶב.
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ שְׁמַע קוֹלֵנוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ.
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ.
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לָמַעַן וְלֹא לְמַעַנְנוּ.
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לָמַעַן שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל, הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא.
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לָמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְחַסְדֶּיךָ הַגְּדוֹלִים וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ.

בשני וחמישי ובימות הצום אומרים:

תִּכְלָה מִמֶּנּוּ אַפֶּךָ וְחִמָּתְךָ.
 תִּכְלָה מִמֶּנּוּ בִזָּה וְשִׁבְיָה.
 תִּכְלָה מִמֶּנּוּ גְלוּת וְטִלְטוּל.
 תִּכְלָה מִמֶּנּוּ דָּבָר וּמִשְׁחִית.
 תִּכְלָה מִמֶּנּוּ הָרָה עַל הָרָה.
 תִּכְלָה מִמֶּנּוּ וָסֵת עֲבוּדָה זָרָה.
 תִּכְלָה מִמֶּנּוּ זַעַם וְעִבְרָה.

תִּכְלֶה מִמֶּנּוּ חֲרוֹנָךְ וְקִצְפָּךְ.
 תִּכְלֶה מִמֶּנּוּ טְנוּף מַעֲשִׂים רָעִים.
 תִּכְלֶה מִמֶּנּוּ יֵצֵר הָרָע.
 תִּכְלֶה מִמֶּנּוּ כָּלִיוֹן עֵינִים.
 תִּכְלֶה מִמֶּנּוּ לֹחֲמִים וְלֹחֲצִים.
 תִּכְלֶה מִמֶּנּוּ מְלֶאךְ הַמָּוֶת.
 תִּכְלֶה מִמֶּנּוּ נֶגֶף וְחֲרוֹן.
 תִּכְלֶה מִמֶּנּוּ שְׁנֵאת חָנָם.
 תִּכְלֶה מִמֶּנּוּ עֵין הָרָע.
 תִּכְלֶה מִמֶּנּוּ פִּיק בְּרִפְּיָם.
 תִּכְלֶה מִמֶּנּוּ צָרָה וְצוּקָה.
 תִּכְלֶה מִמֶּנּוּ קָלוֹן וְחֲרָפָה.
 תִּכְלֶה מִמֶּנּוּ רָעִי (ו"א: רַעַת) אָדָם.
 תִּכְלֶה מִמֶּנּוּ שְׁלִטוֹנִים קָשִׁים.
 תִּכְלֶה מִמֶּנּוּ שְׁמוּעוֹת רָעוֹת.
 תִּכְלֶה מִמֶּנּוּ תַּחֲרוּת וְאִיֶּבָה.
 תִּכְלֶה מִמֶּנּוּ כָּל מִינֵי פְּרָעָנוּיּוֹת וְכָל מִינֵי יִסּוּרִים וְחֲלָאִים רָעִים, אָמֵן.

ע"כ בשני ובחמישי ובימות הצום.

נפילת אפים

בכל יום יושבים ונופלים על פניהם בנטיה על יד שמאל, וכשיש לו תפילין בשמאלו יפול על ימינו. במקום שאין ס"ת יאמר התחינה בלא נפילת אפים.

רחום וחנון חטאנו לפְּנִיךָ, רַחֵם עָלֵינוּ (וְהוֹשִׁיעֵנוּ).

לָדוֹד אֱלֹהֶיךָ יְיָ נִפְשִׁי אֶשָּׂא. אֱלֹהֵי בְךָ בְּטַחְתִּי אֶל-אֲבוֹשָׁה, אֶל-יַעֲלָצוּ

אויבֵי לִי. גַם כָּל-קִוִּיךָ לֹא יִבְשׁוּ, יִבְשׁוּ הַבּוֹגְדִים רִיקָם. דְּרָכֶיךָ יִי
הוֹדִיעֵנִי, אֲרָחוֹתֶיךָ לְמַדְנִי. הִדְרִיכֵנִי בְּאַמְתָּךְ וּלְמַדְנִי כִּי-אַתָּה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל, אוֹתָךְ קוֹיֵתִי כָּל-הַיּוֹם. זָכַר-רַחֲמֶיךָ יִי וַחֲסִדֶּיךָ, כִּי מַעֲוָלָם הֵמָּה.
חַטָּאוֹת נַעֲוִירִי וּפִשְׁעֵי אֶל-תִּזְכֹּר, כְּחִסְדְּךָ זָכַר-לִי-אַתָּה, לְמַעַן טוֹבֶךָ
יִי. טוֹב-וַיֵּשֶׁר יִי, עַל-כֵּן יוֹרָה חַטָּאִים בְּדֶרֶךְ. יִדְרֶךָ עֲנּוּיִם בְּמִשְׁפָּט,
וּלְמַד עֲנּוּיִם דְּרָכּוֹ. כָּל-אֲרָחוֹת יִי חֶסֶד וְאַמֶּת, לְנֹצְרֵי כְּרִיתוֹ וְעֹדְתָיו.
לְמַעַן-שָׁמַךְ יִי, וְסָלַחְתָּ לְעוֹנֵי כִי רַב-הוּא. מִי-זֶה הָאִישׁ יִרְאֵה יִי, יוֹרְנוֹ
בְּדֶרֶךְ יִבְחָר. נִפְשׁוֹ בְּטוֹב תָּלִין, וְזָרְעוֹ יִירֶשׁ אֶרֶץ. סוֹד יִי לִירְאָיו,
וּכְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם. עֵינֵי תַמִּיד אֶל-יִי, כִּי הוּא-יּוֹצִיא מִרְשַׁת רַגְלִי.
פְּגַה-אֱלִי וַחֲנֹנִי, כִּי-יַחֲדִיד וְעָנִי אָנִי. צְרוֹת לִבִּי הִרְחִיבוּ, מִמַּצּוֹקוֹתֵי
הוֹצִיאֵנִי. רְאֵה עָנִי וְעֲמָלִי, וְשֵׂא לְכָל-חַטָּאוֹתַי. רְאֵה-אֵיבֵי כִּי-רַבּוֹ,
וְשִׁנְאַת חָמֶס שְׁנֵאוֹנִי. שְׁמֶרָה נִפְשִׁי וְהִצִּילֵנִי, אֶל-אֲבוֹשׁ כִּי-חֲסִיתִי בָךְ.
תָּם-וַיֵּשֶׁר יִצְרוֹנִי, כִּי קוֹיֵתֶיךָ. פְּדֵה אֱלֹהִים אֶת-יִשְׂרָאֵל, מִכָּל צָרוֹתָיו.

בשני ובחמישי מוסיפים :

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, מִמַּעַמְקִים קָרָאתֶיךָ יִי. אֲדֹנִי שְׁמַעָה בְּקוֹלִי תְהִינָה
אֲזִנֶּיךָ קְשׁוּבוֹת, לְקוֹל תַּחֲנוּנִי. אִם-עֲוֹנוֹת תִּשְׁמַר-יָהּ, אֲדֹנִי מִי יַעֲמֵד.
כִּי-עָמַךְ הִסְלִיחָה, לְמַעַן תִּנָּרָא. קוֹיֵתִי יִי קוֹתָה נִפְשִׁי, וְלִדְבָרוֹ הוֹחֵלְתִּי.
נִפְשִׁי לְאֲדֹנִי, מִשְׁמָרִים לְבַקֵּר שְׁמָרִים לְבַקֵּר. יַחַל יִשְׂרָאֵל אֶל-יִי, כִּי-עַם
יִי הַחֶסֶד, וְהִרְבָּה עֲמוֹ פְּדוּת. וְהוּא יַפְדֶּה אֶת-יִשְׂרָאֵל, מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו.

אִם-עֲוֹנֵינוּ עָנּוּ כָּנוּ יִי עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמַךְ, כִּי-רַבּוֹ מְשׁוֹבְתֵינוּ לְךָ
חַטָּאֵנוּ. מִקְוֶה יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעוֹ בַּעֲת צָרָה, לָמָּה תִהְיֶה כְּגֵר בְּאֶרֶץ
וּכְאֶרֶח נָטָה לָלוֹן. לָמָּה תִהְיֶה כְּאִישׁ נִדְּהָם כְּגִבּוֹר לֹא-יֻכַּל לְהוֹשִׁיעַ,
וְאַתָּה בְּקִרְבָּנוּ יִי וְשְׁמַךְ עָלֵינוּ נִקְרָא אֶל-תַּנִּיחֵנוּ. מִי-אֵל כְּמוֹךָ נִשְׂא עוֹן
וְעָבַר עַל-פֶּשַׁע לְשֹׁאֲרֵי נַחֲלָתוֹ, לֹא-יִחַזְּקוּ לְעַד אַפּוֹ כִּי-חִפֵּץ חֶסֶד

הוא. ישוב ירחמנו יכבש עונותינו, ותשליך במצלות ים כל-חטאותם.
 תתן אמת ליצקב חסד לאברהם, אשר-נשבעת לאבותינו מימי קדם.
 זכר ברית אברהם ועקדת יצחק, ושוב ברחמים על שארית
 ישראל, והושיענו למען שםך. זכר ברית אברהם ועקדת יצחק
 והשב שבות אהלי יצקב, והושיענו למען שםך. אל-תעזבני יי, אלהי
 אל-תרחק ממני. חושה לעזרתי, אדני תשועתי.

אבינו הִרְחַמָּן הושיענו, למען שםך.

אלהינו ואלהי אבותינו, בך בטחנו לא גבוש, והושיענו למען שםך.
 גדול אתה וגדול שםך בגבורה, דרשנוך יי אלהינו המצא לנו,
 והושיענו למען שםך.
 העתר לנו בהמון רחמיה, ואל תבישנו משכרנו, והושיענו למען שםך.
 זכר רחמיה יי וחסדיך כי מעולם המה, חמל עלינו כאב על בנים,
 והושיענו למען שםך.
 טוב אתה ומטיב לקניך, יכבשו רחמיה את כעסך מעלינו,
 והושיענו למען שםך.
 כלה אל תעש לשאיתנו, לא גבוש ממשאלותינו,
 והושיענו למען שםך.
 מלפניך אל תשליכנו, נוראות בצדק תעננו אלהי ישענו,
 והושיענו למען שםך.
 סעדנו בך וננשעה, סלח נא לכל עוונותינו, והושיענו למען שםך.
 עת צרה היא ולך לבד להושיע, עננו כעת צרתנו,
 והושיענו למען שםך.
 פניך אל תסתר ממנו, פדנו והצילנו מכל צרותינו,
 והושיענו למען שםך.

צִדִּיק אַתָּה יְיָ, צִדְקוֹת אֱהַבְתָּ, צִדְקָה עָשָׂה עִמָּנוּ, צַעֲקֹתֵנוּ תַעֲלֶה
לְמָרוֹם, וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ.

קוֹלֵנוּ תִשְׁמַע וְתַחֵן, רַחֵם עָלֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ כִּי מָאֵד צָר לָנוּ,
וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ.

שְׁוַעֲתֵנוּ תִקְבַּל בְּרָצוֹן, שְׁאֵלוֹתֵינוּ תִמְלֵא בְרַחֲמִים,
וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ.

תַעֲלֶה תִפְלֹתֵנוּ לְמַעוֹן שְׁמֶיךָ, תִמְצֵא תַחֲנֻתֵנוּ חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים וְרָצוֹן
מִלִּפְנֵיךָ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ.

כִּי אֵין לָנוּ אֱלֹהִים אַחֵר אֶלָּא אַתָּה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ.
אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ פּוֹדֶה וּמַצִּיל מִפְּרִיָס וּמִרַחֵם בְּכָל
עַת צָרָה וְצוּקָה, אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אַתָּה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ.
אֲבִינוּ הִרְחַמְךָ, הוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ.

(לְמִנְצֵחַ מְזִמּוֹר לְדוֹד). יַעֲנֶךָ יְיָ בְּיוֹם צָרָה, יִשְׁגָּבְךָ שֵׁם אֱלֹהֵי
יַעֲקֹב. יִשְׁלַח-עֲזָרְךָ מִקִּדְשׁ, וּמַצִּיּוֹן יִסְעֶדְךָ. יִזְכֹּר כָּל-מִנְחָתְךָ, וְעוֹלָתְךָ
יִדְשָׁנָה סֵלָה. יִתֵּן-לְךָ כָּלכֶּכֶךָ, וְכָל-עֲצָתְךָ יִמְלֵא. נִרְנָנָה בִּישׁוּעָתְךָ
וּבִשְׁם-אֱלֹהֵינוּ נִדְגַל, יִמְלֵא יְיָ כָּל-מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ. עֲתָה יִדְעָתִי כִּי הוֹשִׁיעַ
יְיָ מִשִּׁיחוֹ, יַעֲנֶהוּ מִשְׁמִי קִדְשׁוֹ, בְּגִבּוֹרֹת יִשַׁע יְמִינוֹ. אֱלֹהִים בָּרֻכָּב וְאֱלֹהִים
בְּסוּסִים, וְאֲנַחְנוּ בְּשֵׁם-יְיָ אֱלֹהֵינוּ נִזְכִּיר. הִמָּה פָּרְעוֹ וְנִפְּלוֹ, וְאֲנַחְנוּ
קָמְנוּ וְנִתְעוֹדֵד. יְיָ הוֹשִׁיעָה, הִמָּלֵךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם-קִרְאָנוּ.

הוֹשִׁיעָה אֶת-עַמְּךָ וּבְרַךְ אֶת-נַחֲלָתְךָ, וְרַעַם וְנִשְׂאֵם עַד-הָעוֹלָם.
אֲבִינוּ מִלִּפְנֵי חַנּוּנִי וְעֲנֵנִי כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים, עָשָׂה עִמָּנוּ צִדְקָה וְחֶסֶד
וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ.

ע"כ בשני ובחמישי.

בכל יום אומרים:

וְאֶנְחֵנוּ לֹא נִדְעַ מִהֲנַעֲשֶׂה כִּי עָלֶיךָ עֵינֵינוּ. זָכַר־רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ,
כִּי מַעֲוֹלָם הָמָּה. אֶל־תִּזְכֹּר־לָנוּ עֲוֹנוֹת רִאשֹׁנִים, מִהֵרָ יִקְדָּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ,
כִּי דָלוּנוּ מְאֹד. חָנּוּנוּ יְיָ חָנּוּנוּ, כִּי־רַב שְׂבַעֲנוּ בּוֹז. בְּרָגֹז רַחֵם תִּזְכֹּר.
כִּי־הוּא יָדַע יִצְרָנוּ, זָכוֹר כִּי־עָפָר אֲנֵחֵנוּ. עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעָנוּ עַל־דָּבָר
כְּבוֹד־שְׁמֶךָ, וְהִצִּילָנוּ וְכִפֵּר עַל־חַטָּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ.

החזן אומר:

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמִיהַ רַבָּא (עונים: אָמֵן). בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתִיהַ,
וַיִּמְלִיךָ מַלְכוּתִיהַ בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמִיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא
וּבְזֶמֶן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן (וגם הקהל אומר: אָמֵן). יְהֵא שְׁמִיהַ רַבָּא מְבָרַךְ,
לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמֵי יִתְבָּרַךְ), וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיְתַרְוֵם וַיִּתְנַשֵּׂא
וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְהַלֵּל שְׁמִיהַ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (עונים: אָמֵן).
לְעִילָא לְעִילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא דְאַמִּירָן
בְּעֶלְמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן (עונים: אָמֵן).

בימים שאין בהם קריאת התורה עוברים לעמ' 46.

הוצאת ספר תורה

וַיְהִי בְּנִסּוּעַ הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה, קוּמָה יְיָ וַיִּפְצֹּוּ אִיבֶיךָ, וַיִּנָּסוּ מִשְׁנֵאִיךָ
מִפָּנֶיךָ. קוּמָה עֲזֹרְתָהּ לָנוּ, וּפָדֵנוּ לְמַעַן חֲסִדֶּךָ. כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה,
וּדְבַר־יְיָ מִירוּשָׁלַיִם. יְיָ שְׁמֶךָ לְעוֹלָם, יְיָ זָכָרְךָ לְדֹר־דָּוָר. יְיָ חַפֵּץ לְמַעַן
צִדְקוֹ, יִגְדִּיל תוֹרָה וַיֹּאדִיר.

ביום שני וחמישי, שאין חל בהם מועד אחר אומרים:

שִׁיר לְמַעְלוֹת, אֲשָׁא עֵינֵי אֶל־הַהָרִים, מֵאֵין יָבֵא עֲזָרִי. עֲזָרִי מֵעַם יְיָ, עֲשֵׂה

שמים וארץ. אל־יתן למוט רגלך, אל־יגנום שמך. הנה לא־יגנום ולא יישן, שומר ישראל. יי שמך, יי צלך על־יד ימינך. יומם השמש לא־יכבה, ירח בלילה. יי שמך מכל־רע, ישמר את־נפשך. יי ישמר־צאתך ובואך, מעתה ועד־עולם.

בראש חודש אומרים:

למנצח על־הגתית, מזמור לדוד. יי אֲדִינּוּ, מה־אדיר שמך בכל־הארץ, אשר תנה הודך על־השמים. מפי עוללים וינקים יפדת עז, למען צורריך, להשפית אויב ומתנקם. כִּי־אֶרְאֶה שְׁמִיךְ מַעֲשֶׂה אֲצַבְעֶיךָ, ירח וכוכבים אשר כוננתה. מה־אָנוּשׁ כִּי־תִזְכְּרֵנוּ, וכן־אָדָם כִּי תִפְקְדֵנוּ. ותחסרהו מעט מאֲלֹהִים, וכבוד והדר תַעֲטֶרְהוּ. תַּמְשִׁילֵהוּ בַּמַּעֲשֵׂי יְדֶיךָ, פֶּלַשְׁתָּה תַחַת־רַגְלֵיו. צִנָּה וְאַלְפִים בָּלָם, וגם בַּהֲמוֹת שָׂדֵי. צִפּוֹר שָׁמַיִם ודְגֵי הַיָּם, עֵבֶר אֲרָחוֹת יָמִים. יי אֲדִינּוּ, מה־אדיר שמך בכל־הארץ.

בחנוכה אומרים:

מזמור שִׁיר־חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד. אֲרוּמָךְ יי כִּי דָלִיתִנִּי, וְלֹא־שִׁמְחָת אִיבִי לִי. יי אֱלֹהִי, שׁוּעָתִי אֵלֶיךָ וּתְרַפָּאֵנִי. יי הַעֲלִית מִן־שָׂאוֹל נַפְשִׁי, חֲיִיתִנִּי מִיָּרֵד־בוֹר. וּמָרוּ לִי חֲסִידָיו, וְהוֹדוּ לְזִכְרֶךָ קָדְשׁוֹ. כִּי רָגַע בָּאֶפֶס חַיִּים בְּרִצּוֹנוֹ, בַּעֲרֹב יֵלִין בְּכִי וּלְפָקֶר רָנָה. וְאֲנִי אֶמְרָתִי בְּשִׁלּוֹי, בַּל־אֲמוּט לְעוֹלָם. יי, בְּרִצּוֹנְךָ הַעֲמַדְתָּה לְהַרְרִי עֹז, הִסְתַּרְתָּ פָנֶיךָ הֵיטִי נִבְהָל. אֵלֶיךָ יי אֶקְרָא, וְאֶל־אֲדֹנִי אֶתְחַנֵּן. מִה־בָּצַע בְּדָמֵי בְרִדָּתִי אֶל שַׁחַת, הַיּוֹדֶךָ עֹפֶר, הַיִּגִּיד אֶמְתֶּךָ. שָׁמַע־יִי וְחַנּוּנִי, יי הִי־הָעֶזֶר לִי. הִפְכָּת מִסִּפְדִּי לְמַחֹל לִי, פִּתְחָת שְׁקִי, וּתְאֻזְרֵנִי שְׁמִיחָה. לְמַעַן יִזְמְרֶךָ כְּבוֹד וְלֹא יִדָּם, יי אֱלֹהִי לְעוֹלָם אֲדָךְ.

בפורים שושן אומרים:

שְׁגִיּוֹן לְדָוִד, אֲשֶׁר־שָׁר לִי, עַל־דְּבָרֵי־כוֹשׁ בֶּן־יָמִינִי. יי אֱלֹהִי בְךָ חֲסִיתִי, הוֹשִׁיעֵנִי מִכָּל־רֹדְפִי וְהַצִּילֵנִי. פֶּן־יִטּוֹף כְּאֶרְיָה נַפְשִׁי, פָּרַק וְאִין מַצִּיל. יי אֱלֹהִי אִם־עָשִׂיתִי זֹאת, אִם־יִשְׁעֶוֶל בְּכַפִּי. אִם־גָּמַלְתִּי שׁוֹלְמִי רַע, וְאֶחְלָצָה צוּרִי

רִיקָם. יִרְדֹּף אוֹיֵב נִפְשִׁי וַיִּשָּׁג וַיִּרְמָס לְאַרְץ חַיִּי, וּכְבוֹדִי לַעֲפָר יִשְׁכֵּן סֵלָה.
 קוֹמָה יְיָ בְּאַפָּךְ הַנָּשָׂא בְּעִבְרוֹת צוּרֶיךָ, וְעוֹרָה אֵלַי מִשְׁפָּט צוּרִית. וַעֲדַת לְאֻמִּים
 תְּסוּבְּכָה, וְעֲלֶיךָ לְמָרוֹם שׁוּבָה. יְיָ יִדִּין עַמִּים, שְׁפֹטֵנִי יְיָ, כְּצַדִּיק וּכְתָמִי עָלַי.
 יִגְמַר-נָא רַע וְרָשָׁעִים וּתְכוֹנֵן צִדִּיק, וּבַחֲזֶן לְבוֹת וּכְלִיּוֹת אֱלֹהִים צִדִּיק. מְגִנִּי
 עַל-אֱלֹהִים, מוֹשִׁיעַ יִשְׂרָאֵל. אֱלֹהִים שׁוֹפֵט צִדִּיק, וְאֵל זֶעַם בְּכָל-יוֹם. אִם-לֹא
 יָשׁוּב חֲרָבוֹ יִלְטוּשׁ, קִשְׁתּוֹ דֶּרֶךְ וַיְכוֹנֶנָה. וְלוֹ הַכִּין כְּלֵי-מָוֶת, חָצִיו לְדֹלָקִים
 יַפְעֵל. הִנֵּה יַחֲבֵל-אֲנִי, וְהִרָה עָמָל וַיֵּלֶד שָׁקָר. בּוֹר כָּרָה וַיַּחֲפְרֶהוּ, וַיַּפֵּל בְּשַׁחַת
 יַפְעֵל. יָשׁוּב עָמְלוֹ בְּרָאשׁוֹ, וְעַל קִדְקִדּוֹ חֲמָסוֹ יִרֹד. אוֹדָה יְיָ כְּצַדִּיקוֹ, וְאַזְמָרָה
 שִׁם-יְיָ עֲלֵיוֹן.

בימות הצום (פרט לצום אסתר וט' באב) אומרים:

תִּפְלָה לְעֻנִי כִּי-יַעֲטֹף, וְלִפְנֵי יְיָ יִשְׁפֹּף שִׁיחוֹ. יְיָ שְׁמַעָה תִּפְלָתִי, וְשׁוֹעָתִי אֵלֶיךָ
 תָּבוֹא. אֶל-תִּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי בְּיוֹם צָר לִי, הִטָּה-אֵלַי אָזְנְךָ, בְּיוֹם אֶקְרָא מִהֵר עֲנֵנִי.
 כִּי-כָלוּ בְעֵשֶׂן יָמִי, וַעֲצָמוֹתַי כְּמוֹקֵד נִחְרוּ. הוֹפֶה-כַּעֲשָׂב וַיִּבֹשׁ לִבִּי, כִּי-שָׁכַחְתִּי
 מֵאֹכֶל לֶחֱמִי. מְקוֹל אֲנָחְתִּי, דְּבָקָה עֲצָמִי לְבִשְׂרִי. דָּמִיתִי לְקָאֵת מִדְּבַר, הֵייתִי
 כְּכֹס חֲרֻבוֹת. שָׁקַדְתִּי וְאָהִיָּה, כְּצִפּוֹר בּוֹדֵד עַל-גֵּג. כָּל-הַיּוֹם חֲרַפּוֹנִי אוֹיְבִי,
 מְהוֹלְלִי בִּי נִשְׁבָּעוּ. כִּי-אֶפֶר כְּלָחֶם אֶכְלָתִי, וְשִׁקְוִי בִּבְכִי מְסַכָּתִי. מִפְּנֵי-זַעֲמֶךָ
 וְקִצְפֶּךָ, כִּי נִשְׁאַתְנִי וּתְשַׁלִּיכֵנִי. יָמִי כָצַל נְטוּי, וְאֲנִי כַעֲשָׂב אִיבֹשׁ. וְאַתָּה יְיָ
 לְעוֹלָם תִּשָּׁב, וְזִכְרֶךָ לְדֹר וָדֹר. אַתָּה תְּקוּם תִּרְחַם צִיּוֹן, כִּי-עַתָּה לְחַנּוּנָה כִּי-בָא
 מוֹעֵד. כִּי-רָצוּ עֲבָדֶיךָ אֶת-אֲבֹנֶיהָ, וְאַתָּה-עֲפָרָה יַחֲנֹנוּ. וַיִּירָאוּ גוֹיִם אֶת-שֵׁם יְיָ,
 וְכָל-מַלְכֵי הָאָרֶץ אֶת-כְּבוֹדֶךָ. כִּי-בָנָה יְיָ צִיּוֹן, נִרְאָה בְּכָבוֹדוֹ. פָּנָה אֶל-תִּפְלַת
 הָעָרָר, וְלֹא-בָזָה אֶת-תִּפְלָתָם. תִּכְתֹּב זֹאת לְדֹר אַחֲרוֹן, וְעַם נִבְרָא יִהְלֵל-יָיָה.
 כִּי-הִשְׁקִיף מִמָּרוֹם קִדְשׁוֹ, יְיָ מִשְׁמִים אֶל-אֶרֶץ הַבֵּיט. לִשְׁמַע אֲנָקַת אֲסִיר, לִפְתַּח
 בָּנֵי תְמוֹתָהּ. לְסַפֵּר בְּצִיּוֹן שֵׁם יְיָ, וּתְהַלְתּוּ בִירוּשָׁלַם. בְּהִקְבֹּץ עַמִּים יַחְדָּו,
 וּמִמְלָכוֹת לַעֲבֹד אֶת-יְיָ. עֲנֵה בְּדֶרֶךְ פָּחִי, קֶצֶר יָמִי. אֲמַר אֵלַי, אֶל-תַּעֲלֵנִי בַּחֲצִי
 יָמִי, בְּדוֹר דּוֹרִים שְׁנוֹתֶיךָ. לְפָנַי הָאָרֶץ יִסְדֹּתָ, וּמַעֲשֵׂה יְדֶיךָ שְׁמַיִם. הִמָּה יֵאבְדוּ

ואתה תעמד, וכלם כפגד יכלו, כלבוש תחליפם ויחלפו. ואתה-הוא, ושנותיך לא יתמו. בני-עבדיך ישכנונו, וזרעם לפניך יפון.

גְּדִלּוֹ לִי אֶתִי, וְנִרְמָמָה שְׁמוֹ יַחֲדוּ.

רִמָּמוֹ יי אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לָהֶם רַגְלָיו, קְדוֹשׁ הוּא. רִמָּמוֹ יי אֱלֹהֵינוּ, וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לָהֶר קְדָשׁוֹ, כִּי-קְדוֹשׁ יי אֱלֹהֵינוּ. אֵין-קְדוֹשׁ כִּי אֵין בִּלְתָּךְ, וְאֵין צוּר כְּאֱלֹהֵינוּ. (כִּי מִי אֱלֹהִים מִבְּלַעֲדֵי יי, וּמִי צוּר זולָתִי אֱלֹהֵינוּ). אַחַד אֱלֹהֵינוּ, גָּדוֹל אֲדוֹנֵנוּ, קְדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ.

וְתִגְלָה (וְתִרְאֶה) מַלְכוּתוֹ עָלֵינוּ מִהֲרָה, וְיַחֲזֹן וִירַחֵם פְּלִיטָתוֹ וּפְלִיטַת כָּל עַמּוֹ (בֵּית) יִשְׂרָאֵל, וְיִתְּנֵנוּ (תְּמִיד) לַחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן וְאִמְרוּ כָּל הָעָם אָמֵן. הַכֹּל הָבֹ גְּדִל לֵאלֹהֵינוּ, וְתִנּוּ כְבוֹד לַתּוֹרָה.

מגביהים ספר התורה ואומרים:

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר-שָׂם מֹשֶׁה, לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל. תּוֹרָה צְוָה-לָנוּ מֹשֶׁה, מוֹרְשָׁה קְהֵלֶת יִעֲקֹב. וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בֵּי אֱלֹהֵיכֶם, חַיִּים כָּלְכֶם הַיּוֹם.

כֹּהֵן קָרַב. יַעֲמֹד הַכֹּהֵן (או: אֵין פֶּאֶן כֹּהֵן יַעֲמֹד הַלְוִי או יִשְׂרָאֵל) בְּרוּךְ שֶׁנֶּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתוֹ. תּוֹרַת יי תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ, עֲדוּת יי נֶאֱמָנָה מַחְכִּימַת פֶּתִי. פְּקוּדֵי יי יִשְׁרִים מְשַׁמְחֵי-לֵב, מַצּוֹת יי בְּרָה מְאִירַת עֵינַיִם. יִרְאַת יי טְהוֹרָה עוֹמֶדֶת לְעַד, מְשַׁפְּטֵי-יִי אֲמַת, צִדְקוֹ יַחֲדוּ. הָאֵל תְּמִים דָּרְכוֹ, אֲמַרְתִּי צְרוּפָה, מִגֵּן הוּא, לְכֹל הַחֹסִים בּוֹ. דְּרָכֶיהָ דְּרָכֵי-נֶעֱם, וְכָל-נִתְיבּוּתֶיהָ שְׁלוֹם. עֵץ-חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ, וְתוֹמְכֶיהָ מְאֹשֶׁר. כִּי-בִי יִרְבּוּ יְמֶיךָ, וְיוֹסִיפוּ לָךְ שָׁנוֹת חַיִּים. יי עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן, יי יִבְרַךְ אֶת-עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם.

העולה לתורה פותח ומסתכל במקום שצריך לקרוא, מכסה האותיות ומברך בקול רם:
 יי עֲמָכֶם. (הקהל עונה: יְבָרְכֶךָ יי). בָּרְכוּ אֶת יי הַמְבָרֵךְ. (הקהל עונה:
 בָּרוּךְ יי הַמְבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד). בָּרוּךְ יי הַמְבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד. בָּרוּךְ
 אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר-בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן-לָנוּ
 אֶת תּוֹרָתוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יי, נוֹתֵן הַתּוֹרָה.

בסיום הקריאה העולה לתורה יברך:

בָּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן-לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת, וְחַיֵּי
 עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יי, נוֹתֵן הַתּוֹרָה.

ברכת הגומל:

יברך בקול רם כדי שישמע הקהל ולכל הפחות י' אנשים

בָּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַגּוֹמֵל לַחַיִּים טוֹבוֹת, שְׁגֻמָּלְנִי
 כָּל טוֹב.

הקהל עונה:

מִי שְׁגֻמָּלךָ כָּל טוֹב, הוּא יִגְמָלְךָ כָּל טוֹב לְעֵד סָלָה. יוֹדוּ לַיי חֲסִידוֹ
 וְנִפְלְאוֹתָיו לְבָנֵי אָדָם.

בסוף קריאת התורה אומרים:

וַיִּתְגַּדַּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמִיָּהּ רַבָּא (עונים: אָמֵן). בְּעֶלְמָא דִּי בָּרָא כְרַעוּתִיָּה,
 וַיִּמְלִיף מַלְכוּתִיָּהּ בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמִיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא
 וּבִזְמַן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן (וגם הקהל אומר: אָמֵן). יְהֵא שְׁמִיָּהּ רַבָּא מְבָרַךְ,
 לְעַלְמָא וּלְעַלְמֵי עַלְמָיָא (יְתַבְרַךְ), וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא
 וַיִּתְעַלָּה וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְהַלָּל שְׁמִיָּהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (עונים: אָמֵן).
 לְעִילָא לְעִילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תְּשַׁבַּחְתָּא וְנִחַמְתָּא דְּאִמְרִין
 בְּעֶלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן (עונים: אָמֵן).

מי שברך לעולה לתורה:

מִי שֶׁבֵּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אֲבֹרָהּ יִצְחָק וְיַעֲקֹב, הוּא יִבְרַךְ אֶת כְּבוֹד רַבִּי...
שְׁמִתְנַדֵּב... לַמְנוּחַת נֶפֶשׁ... וְלַמְנוּחַת נֶפֶשׁ כָּל קְרוֹבֵיו שְׁמִתוּ וְכָל
שְׂאֵר שְׂכָבֵי עָמוֹ יִשְׂרָאֵל. לְחַיֵּי... וְלְחַיֵּי כָּל בְּנֵי בֵּיתוֹ וְלְחַיֵּי כָּל קְרוֹבֵיו
וְאוֹהֲבָיו וְלְחַיֵּי כָּל הַקָּהָל הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה, וּבִשְׂכַר זֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
יִשְׁמְרֵהוּ וְיַצִּילֵהוּ מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְרוּחַה וְהַצְלָחָה בְּכָל
מַעֲשֵׂי יָדָיו, וְיִבְרַכְהוּ עִם כָּל יִשְׂרָאֵל אֲחָיו, וְכֵן יְהִי רָצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן.

יְהִי רָצוֹן לִפְנֵי אֲבֵינוּ שְׁבַשְׁמִים לְכוֹנֵן אֶת בֵּית חַיֵּינוּ, וְלְהַשִּׁיב
שְׂכִינָתוֹ בְּתוֹכוֹ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְנֹאמַר אָמֵן.

יְהִי רָצוֹן לִפְנֵי אֲבֵינוּ שְׁבַשְׁמִים לְרַחֵם עַל פְּלִטָּתָנוּ, וְלַעֲצֹר אֶת
הַמַּגָּפָה וְהַמַּשְׁחִית מֵעַלֵּינוּ וּמֵעַל בְּתֵינוּ, וּמֵעַל כָּל עֲדַת עָמוֹ יִשְׂרָאֵל,
וְנֹאמַר אָמֵן.

יְהִי רָצוֹן לִפְנֵי אֲבֵינוּ שְׁבַשְׁמִים לְקַיֵּם לָנוּ אֶת כָּל חֻמֵּי יִשְׂרָאֵל,
הֵם וּבְגִיָּהֶם (וּנְשִׁיָּהֶם) וְתַלְמִידֵיהֶם וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם, שֶׁבְּכָל מְקוֹמוֹת
מוֹשְׁבוֹתֵיהֶם, וְנֹאמַר אָמֵן.

יְהִי רָצוֹן לִפְנֵי אֲבֵינוּ שְׁבַשְׁמִים שְׁנֹשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת
(יְשׁוּעוֹת) וְנִחְמוֹת, מְהֵרָה מֵאַרְבַּע כְּנָפוֹת הָאָרֶץ, וְנֹאמַר אָמֵן.

אַחֵינוּ יִשְׂרָאֵל וְאַנּוּסֵי יִשְׂרָאֵל (וְאַסִּירֵי יִשְׂרָאֵל), הַנִּתְּוֹנִים בְּצָרָה
וּבְשִׁבְיָה, הַמְּקוּם (בְּרַחֲמָיו) יִרְחַמֵם וְיַחֲוֶן אוֹתָם (וְאוֹתָנוּ) בְּעֶבּוֹר שְׁמוֹ
הַגָּדוֹל, וְיִוְשִׁיעֵם וְיִוְשִׁיעֵנוּ, וְיִוְצִיאֵם וְיִוְצִיאֵנוּ מִצָּרָה לְרוּחָה, וּמֵאֲפֵלָה
לְאוֹרָה (בְּקִרְוֹב), וְנֹאמַר אָמֵן.

יְהִי-חֲסִדְךָ יְיָ עָלֵינוּ, כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ. כִּי-לָךְ יְיָ הוֹחֵלְתִּי, אֲתָה
תַּעֲנֶה אֹדְנִי אֱלֹהִי. לְמַעַן יַחֲלִצוּן יְדִידֶיךָ, הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי. (מְגִלָּתוֹ)

רָאָה אֱלֹהִים, וְהִבֵּט פָּנָיו מִשִּׁיחָךְ. לֹא-אָמוֹת כִּי-אָחִיָּהּ, וְאֶסְפֹּר מַעֲשֵׂי
(יָהּ). יִי הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם-קִרְאָנוּ.

בכל יום אומרים:

אֲשֶׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ, עוֹד יְהַלְלוּךָ סֵלָה. אֲשֶׁרֵי הָעַם שָׁפְכָה לוֹ, אֲשֶׁרֵי
הָעַם שֵׁנֵי אֱלֹהָיו.

תִּהְיֶה לְדָוִד, אֲרוֹמָמָה אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ, וְאַבְרָכָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד.
בְּכָל-יּוֹם אַבְרָכָךָ, וְאֶהְלֶלֶה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד. גָּדוֹל יִי וּמְהֻלָּל מְאֹד,
וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֶקֶר. דָּוִד לְדָוִד יִשְׁבַּח מַעֲשֵׂיךָ, וּגְבוּרָתֶיךָ יִגְדֹּדוּ.
הִדָּר כְּבוֹד הוֹדֶךָ, וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה. וְעֲזוֹז נוֹרָאוֹתֶיךָ יֵאֱמְרוּ,
וּגְדֻלָּתֶךָ אֶסְפְּרָנָה. זָכֹר רַב-טוֹבָךָ יִבְיָעוּ, וְצִדְקָתֶךָ יִרְנָנוּ. חַנוּן וְרַחוּם
יִי, אֲרָף אַפִּים וּגְדֹל-חֶסֶד. טוֹב-יִי לְכָל, וְרַחֲמֵיו עַל-כָּל-מַעֲשָׂיו.
יִוְדוּךָ יִי כָל-מַעֲשֵׂיךָ, וְחִסְדֶּיךָ יִבְרַכּוּכָהּ. כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ יֵאֱמְרוּ,
וּגְבוּרָתֶךָ יִדְבָּרוּ. לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גְּבוּרָתִיו, וּכְבוֹד הִדָּר מַלְכוּתוֹ.
מַלְכוּתֶךָ מַלְכוּת כָּל-עֲלָמִים, וּמִמְשַׁלְתֶּךָ בְּכָל-דָּוִד וְדָר. סוֹמֵךְ יִי
לְכָל-הַנִּפְלָאִים, וְזוֹקֵף לְכָל-הַפְּפוּפִים. עֲיִנֵּי-כָל אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּ, וְאַתָּה
נוֹתֵן-לָהֶם אֶת-אֲכָלָם בְּעֵתוֹ. פּוֹתֵחַ אֶת-יָדֶךָ, וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל-חַי רִצּוֹן.
צָדִיק יִי בְּכָל-דִּרְכָּיו, וְחֹסִיד בְּכָל-מַעֲשָׂיו. קָרוֹב יִי לְכָל-קִרְאָיו, לְכָל
אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאַמֶּת. רִצּוֹן-יִרְאֵיו יַעֲשֶׂה, וְאַת-שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם.
שׁוֹמֵר יִי אֶת-כָּל-אֲהָבָיו, וְאַת כָּל-הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד. תִּהְיֶה לְךָ יִי יְדִבָּר
פִּי, וּיְבָרֶךְ כָּל-בָּשָׂר שֵׁם קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.
וְאַנְחֵנוּ נִבְרָךְ יָהּ, מַעֲתָה וְעַד-עוֹלָם, הַלְלוּ-יָהּ.

בימים בהם קוראים בתורה, כאשר מחזירים את ספר התורה אומרים:

בַּחוּרִים וְגַם-בְּתוֹלוֹת, זִקְנִים עַם-נִעְרִים. יְהַלְלוּ אֶת-שֵׁם יִי, כִּי-
נִשְׁגָּב שְׁמוֹ לְבָדוֹ, הוֹדוֹ עַל-אֶרֶץ וְשָׁמַיִם. וַיֵּרָם קֶרֶן לְעַמּוֹ, תִּהְיֶה
לְכָל-חִסְדֶּיךָ, לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קָרְבּוֹ, הַלְלוּ-יָהּ. מְהֻלָּל אֶקְרָא יִי,

וּמֵאִיבֵי אֲנִשְׁעַ. וּבִנְחָה יֹאמֶר, שׁוּבָה יְיָ רַבְבוֹת אֱלֹפֵי יִשְׂרָאֵל. בְּעָבוֹר
 דָּוִד עֲבָדְךָ, אֶל-תֵּשֶׁב פָּנֵי מְשִׁיחֲךָ. כִּי לָקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם, תּוֹרַתִּי
 אֶל-תַּעֲזֹבוּ. עֵץ-חַיִּים הִיא לַמַּחְזִיקִים בָּהּ, וְתַמְכִּיָּה מֵאֲשֶׁר. דְּרָכֶיהָ
 דְּרָכֵי-נֹעַם, וְכָל-נְתִיבֹתֶיהָ שָׁלוֹם. הִשְׁיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנִשְׁוֹבָה, חֲדָשׁ
 יְמֵינוּ כְּקֶדֶם. תּוֹרָה הִיא עֵץ חַיִּים, לְכַלְנוּ חַיִּים, כִּי-עֲמָךְ מְקוֹר חַיִּים.

בפורים כאן קוראים את המגילה.

בכל יום אומרים:

וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וְלִשְׁכְּבֵי פֶשַׁע בִּיעֲקֹב, נָאֻם יְיָ. וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי
 אִתְּךָ אָמַר יְיָ, רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ, וּדְבָרִי אֲשֶׁר-שָׁמַתִּי בְּפִיךָ, לֹא-יִמּוּשׁוּ
 מִפִּיךָ, וּמִפִּי זֶרַע וּמִפִּי זֶרַע וּרְעַף אָמַר יְיָ, מִעַתָּה וְעַד-עוֹלָם. וְאַתָּה
 קְדוֹשׁ, יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל. וְקָרָא זֶה אֶל-זֶה וְאָמַר, קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ
 קְדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת, מֶלֶךְ כָּל-הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. בַּלְחַשׁ: וּמִקְבְּלִין דִּין מִן דִּין
 וְאָמְרִין, קְדִישׁ בְּשֵׁמִי מְרוֹמָא עֲלָאָה בֵּית שְׁכִינְתֶּיהָ, קְדִישׁ עַל אֲרָעָא
 עוֹבֵד גְּבוּרְתֶּיהָ, קְדִישׁ לְעֵלְם וּלְעֵלְמֵי עֲלַמְיָא, יְיָ צְבָאוֹת מְלִיאָה כָּל
 אֲרָעָא זִיו יְקָרִיהָ עַד כֹּאן. וְתִשְׁאַנִּי רוּחַ, וְאֲשַׁמַּע אַחֲרֵי קוֹל רַעַשׁ גְּדוֹל,
 בְּרוּךְ כְּבוֹד-יְיָ מִמְּקוֹמוֹ. בַּלְחַשׁ: וּנְטִלְתָּנִי רוּחָא, וְשַׁמַּעִית בְּתֵרָאִי קָל
 זִיעַ שְׁגִיָּא, דְּמִשְׁבַּחִין וְאָמְרִין, בְּרִיךְ יְקָרָא דִּי מֵאֲתֵר בֵּית שְׁכִינְתֶּיהָ
 עַד כֹּאן. יְיָ יִמְלֹךְ לְעֵלְם וְעַד. בַּלְחַשׁ: יְיָ מְלָכוּתֶיהָ קָאִים לְעֵלְם וּלְעֵלְמֵי
 עֲלַמְיָא. יְיָ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ, שְׁמֵרָה-זֹאת לְעוֹלָם,
 לִיִּצְרַח מַחֲשָׁבוֹת לְבָב עַמָּךְ, וְהִכֵּן לְבָבְךָ אֱלֹהֵי. וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עוֹן
 וְלֹא-יִשְׁחִית, וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפוֹ, וְלֹא-יַעֲזִיר כָּל-חַמְתּוֹ. כִּי-אַתָּה אֲדֹנֵי
 טוֹב וְסֶלַח, וְרַב-חֶסֶד לְכָל-קְרָאִיךָ. צְדָקְתָּךְ צֶדֶק לְעוֹלָם, וְתוֹרַתְךָ
 אֱמֶת. תַּתֵּן אֱמֶת לִיעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם, אֲשֶׁר-נִשְׁפָּעַתְּ לְאַבּוֹתֵינוּ מִימֵי
 קֶדֶם. בְּרוּךְ אֲדֹנֵי יוֹם יוֹם, יַעֲמֵס-לָנוּ הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ סֵלָה. יְיָ צְבָאוֹת

עֲמָנוּ, מִשְׁגָּב-לָנוּ, אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה. יִי צָבָאוֹת, אֲשֶׁרִי אָדָם בְּטִחַ בְּךָ.
(יִי הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ כִּיּוֹם-קָרָאנוּ). עד כאן בלחש.

בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ, שֶׁפָּרָאנוּ לְכַבֹּדוֹ, וְהַבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים, וְנָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת, וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ, הִרְחַמָּן יִפְתַּח לִבָּנוּ לְתוֹרָתוֹ וַיִּשַׁע אֶהְבֵּתוֹ וַיִּרְאֵתוֹ בְּלִבָּנוּ, וַיִּשִּׂים בְּלִבָּנוּ לְאַהֲבָה אוֹתוֹ, וַיִּלְרָאָה אוֹתוֹ, וַיִּלְעָבְדוּ וַיִּלְעָשׂוּת רְצוֹנוֹ בְּלִבָּב שָׁלֵם, וַיִּבְנֶפֶשׁ חֲפָצָה, לְמַעַן לֹא נִיגַע לָרִיק, וְלֹא נִלְד לְבִהָלָה. וְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יִי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁנִּשְׁמַר חֻקֶּיךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְנִזְכֶּה וְנַחֲיָה וְנִרְאָה וְנִירָשׁ יְשׁוּעַת שְׁנֵי הַמַּשִּׁיחַ לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה, לְזָכוֹת וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים וּלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא.

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמִיָּה רַבָּא (עוֹנִים: אָמֵן). בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתִיָּה, וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתִיָּה בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמִיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבִזְמַן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן (וְגַם הִקְהֵל אוֹמֵר: אָמֵן). יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ, לְעָלִם וּלְעָלְמֵי עֲלַמְיָא (יִתְבָּרַךְ), וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשָּׂא וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְהַלֵּל שְׁמִיָּה דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (עוֹנִים: אָמֵן). לְעִילָא לְעִילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן (עוֹנִים: אָמֵן).

תִּתְקַבֵּל צְלוֹתֵהוֹן וּבְעוֹתֵהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, קָדָם אֲבוּהוֹן דְּבִשְׁמִיָּא, וְאָמְרוּ אָמֵן (עוֹנִים: אָמֵן). יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמִיָּא וְחַיִּים טוֹבִים (עֲלִינוּ וְ) עַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן (עוֹנִים: אָמֵן). עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו, יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם (עֲלִינוּ וְ) עַל כָּל יִשְׂרָאֵל, אָמֵן (עוֹנִים: אָמֵן).

אַתָּה הוּא שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ (אֵת) קִטְרֵת הַסַּמִּים. פִּטוּם הַקִּטְרֵת: הַצִּירִי וְהַצִּפְרָן, הַחֲלָבָנָה וְהַלְבֹנָה, מִשְׁקַל שְׁבַעִים שְׁבַעִים מָנֶה, מֵר וּקְצִיעָה, שְׁבֹלֶת גֶּרֶד, וְכַרְפֶּם, מִשְׁקַל שְׁשֵׁה עֶשֶׂר שְׁשֵׁה

עָשָׂר מָנָה, הַקָּשֶׁט שְׁנַיִם עָשָׂר וְקְלוּפָה שְׁלֹשָׁה, וְקִנְמוֹן תְּשַׁעַה. בּוֹרִית
 בְּרִשְׁיָנָה תְּשַׁעַה קָבִין, יֵין קְפָרִיסִין סָאִין תִּלְתָּ וְקָבִין תִּלְתָּא. וְאִם אֵין
 לוֹ יֵין קְפָרִיסִין מִבֵּיא חֲמַר חוֹרִין עֲתִיק. מְלַח סְדוּמִית רִבַּע, מַעֲלָה
 עֲשֹׂן כָּל שְׁהוּא. רַבִּי נָתָן אוֹמֵר אֲף כֹּפֶת הִירְדֵּן כָּל שְׁהִיא, (וְ)אִם נָתָן
 בָּהּ דְּבִשׁ פְּסָלָה. וְאִם חֲסַר אַחַת מִכָּל סִמְמָנֶיהָ חֵיב מִיתָה.
 רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר: הַצָּרִי אֵינוֹ אֵלָּא שָׂרֵף הַנוּטָף מַעֲצִי
 הַקָּטָף. בּוֹרִית בְּרִשְׁיָנָה שְׁשָׁפִין בָּהּ אֶת הַצִּפְרָן כְּדִי שֶׁתִּהְיֶה נְאָה. יֵין
 קְפָרִיסִין שְׁשׁוּרִין בּוֹ אֶת הַצִּפְרָן מִפְּנֵי שְׁהִיא (נִיא: כְּדִי שֶׁתִּהְיֶה) עֲזָה.
 וְהֵלֵא מִי רְגָלִים יָפִין לָהּ, אֵלָּא שְׁאִין מַכְנִיסִין מִי רְגָלִים בַּמִּקְדָּשׁ מִפְּנֵי
 הַכְּבוֹד.

הַשִּׁיר שֶׁהָיוּ אוֹמְרִים הַלְוִיִּם בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

בְּרִאשׁוֹן בְּשַׁבָּת הָיוּ אוֹמְרִים:

לְדוֹד מְזֻמּוֹר, לֵי הָאָרֶץ וּמְלוֹאָה, תִּבֵּל וְיִשְׁבִּי בָּהּ. כִּי־הוּא עַל־יָמִים
 יִסְדָּה, וְעַל־נְהֻרוֹת יְכוֹנְנָה. מִי־יַעֲלֶה בְּהַר־יֵי, וּמִי־יָקוּם בְּמִקּוֹם קִדְשׁוֹ.
 נָקִי כַפִּים וּבֶרֶךְ־לֵבָב, אֲשֶׁר לֹא־נִשָּׂא לִשְׂוֹא נִפְשִׁי, וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה.
 יִשָּׂא בִרְכָה מֵאֵת יְיָ, וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ. זֶה הוּא דִּרְשׁוֹ, מִבְּקָשִׁי
 פָּנִיךָ יַעֲקֹב סֵלָה. שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וְהַנִּשְׂאוּ פֶתַח־עוֹלָם, וַיִּבּוֹא
 מֶלֶךְ הַכְּבוֹד. מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד, יְיָ עֲזוּז וְגִבּוֹר, יְיָ גִבּוֹר מִלְחָמָה.
 שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פֶתַח־עוֹלָם, וַיִּבּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד. מִי הוּא
 זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד, יְיָ צְבָאוֹת, הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה.

בַּשְּׁנִי בְּשַׁבָּת הָיוּ אוֹמְרִים:

שִׁיר מְזֻמּוֹר לְבִנְי־קֶרַח. גָּדוֹל יְיָ וּמִהָלָל מְאֹד, בָּעִיר אֱלֹהֵינוּ
 הִרְקִדְשׁוֹ. יִפֶּה נוֹף מְשׁוֹשׁ כָּל־הָאָרֶץ, הִרְצִיּוֹן יִרְכָּתִי צָפוֹן, קֶרֶת
 מֶלֶךְ רַב. אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ נוֹדַע לְמִשְׁגָּב. כִּי־הִנֵּה הַמַּלְכִּים נוֹעְדוּ,

עָבְרוּ יַחְדָּו. הִמָּה רָאוּ בֶן תַּמָּהוּ, נִבְהָלוּ נִחְפָּזוּ. רַעְדָה אַחְזָתָם שָׁם,
חֵיל פִּיּוּלָדָה. בְּרוּחַ קָדִים, תִּשְׁבֵּר אַנִּיּוֹת תַּרְשִׁישׁ. כַּאֲשֶׁר שָׁמְעֵנוּ
בֶּן רֹאֵינוּ בְּעִיר־יִי צָבָאוֹת, בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ, אֱלֹהִים יְכוֹנֶנֶה עַד־עוֹלָם
סֵלָה. דְּמִינוּ אֱלֹהִים חֲסֵדָךְ, בְּקֶרֶב הַיִּכְלָךְ. כְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים בֶּן תִּהְלֶתְךָ
עַל־קִצְוֵי־אָרֶץ, צֶדֶק מְלָאָה יְמִינְךָ. יִשְׁמַח הֶרֶץ־צִיּוֹן, תִּגְלָנָה בְּנוֹת
יְהוּדָה, לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ. סִבּוּ צִיּוֹן וְהִקִּיפוּהָ, סִפְרוּ מַגְדָּלֶיהָ. שִׁיתוּ
לְבָבָם לַחֲלִילָה פִּסְגוֹ אֲרָמְנוֹתֶיהָ, לְמַעַן תִּסְפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרוֹן. כִּי זֶה
אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וָעֶד, הוּא יִנְהַגֵּנוּ עַל־מוֹת.

בְּשָׁלִישִׁי בְּשַׁבַּת הָיוּ אוֹמְרִים:

מִזְמוֹר לְאַסָּף, אֱלֹהִים נָצַב בַּעֲדַת־אֵל, בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט.
עַד־מָתִי תִשְׁפָּטוּ־עוֹלָם, וּפְנֵי רָשָׁעִים תִּשְׁאוּ־סֵלָה. שְׁפֹטוּ־דָל וְיִתּוֹם, עֲנִי
וְרֹשׁ הַצְּדִיקוֹ. פִּלְטוּ־דָל וְאֶבְיוֹן, מִיַּד רָשָׁעִים הַצִּילוּ. לֹא יִדְעוּ וְלֹא
יָכִינוּ בַּחֲשֵׁכָה יִתְהַלְכוּ, יִמוּטוּ כָּל־מוֹסְדֵי אָרֶץ. אֲנִי־אִמַּרְתִּי אֱלֹהִים
אַתֶּם, וּבִנִּי עֲלִיּוֹן בְּלָכֶם. אָכֵן כְּאָדָם תָּמוּתוֹן, וּכְאֶחָד הַשָּׂרִים תִּפְּלוּ.
קוּמָה אֱלֹהִים שְׁפֹטָה הָאָרֶץ, כִּי־אַתָּה תִּנְחַל בְּכָל־הַגּוֹיִם.

בְּרַב־עֵי בְּשַׁבַּת הָיוּ אוֹמְרִים:

אֶל־נִקְמוֹת יִי, אֵל נִקְמוֹת הוֹפִיעַ. הַנָּשָׂא שְׁפֹט הָאָרֶץ, הִשָּׁב גְּמוּלָה
עַל־גָּאִים. עַד־מָתִי רָשָׁעִים יִי, עַד־מָתִי רָשָׁעִים יַעֲלִזוּ. יִבִּיעוּ יִדְבְּרוּ
עֵתְךָ, יִתְאַמְרוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָזֶן. עֲמֹךְ יִי יִדְכָּאוּ, וְנִחַלְתָּךְ יַעֲנוּ. אֶלְמָנָה
וְגֵר יִהְיֶה, וְיִתּוּמִים יִרְצָחוּ. וַיֹּאמְרוּ לֹא יִרְאֶה־יְיָ, וְלֹא־יָבִין אֱלֹהֵי
יַעֲקֹב. בִּינוּ בַּעֲרִים בָּעָם, וּכְסִילִים מָתִי תִשְׁכִּילוּ. הִנֵּטַע אֲזֶן הָלֹא
יִשְׁמַע, אִם־יִצָּר עֵין הָלֹא יִבִּיט. הִיָּסֵר גּוֹיִם הָלֹא יוֹכִיחַ, הַמְּלַמֵּד אָדָם
דַּעַת. יִי יִדַּע מַחֲשַׁבוֹת אָדָם, כִּי־הִמָּה הֶבֶל. אֲשֶׁר־יִהְיֶה הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר־תִּסְפְּרוּ
יְיָ, וּמִתּוֹרַתְךָ תִּלְמָדְנוּ. לְהִשְׁקִיט לוֹ מִיָּמִי רָע, עַד יִכָּרֶה לְרָשָׁע שְׁחַת.

כִּי לֹא־יִטֹּשׁ יְיָ עָמוֹ, וְנִחַלְתּוּ לֹא יַעֲזֹב. כִּי־עַד־צָדֵק יָשׁוּב מִשְׁפָּט, וְאַחֲרָיו כָּל־יִשְׂרָאֵל־לֵב. מִי־יָקוּם לִי עִם־מְרִעִים, מִי־יִתְּנֵצֵב לִי עִם־פֹּעֲלֵי אָוֶן. לִוְלִי יְיָ עֲזָרְתָה לִּי, כַּמַּעַט שְׂכָנָה דּוֹמָה נִפְשִׁי. אִם־אֶמְרָתִי מָטָה רִגְלִי, חֲסֹדְךָ יְיָ יִסְעֲדֵנִי. בָּרֹב שְׂרָעָפִי בְּקִרְבִּי, תִּנְחוּמִיךָ יִשְׁעִשְׁעוּ נִפְשִׁי. הִיחַבְּרֶךְ כֶּסֶף הַוּוֹת, יֵצֵר עֶמֶל עָלִי־חֶק. יִגְדּוּ עַל־נֶפֶשׁ צַדִּיק, וְדָם נָקִי יִרְשִׁיעוּ. וַיְהִי יְיָ לִי לְמִשְׁגָּב, וְאֱלֹהֵי לְצוּר מַחְסִי. וַיָּשָׁב עָלֵיהֶם אֶת אֹנֶם וּבְרָעָתָם יִצְמִיתֵם, יִצְמִיתֵם יְיָ אֱלֹהֵינוּ.

בַּחֲמִישִׁי בַּשָּׁבֶת הָיוּ אוֹמְרִים :

לְמַנְצִיחַ עַל־הַגָּתִית לְאַסָּף. הִרְנִינוּ לֵאלֹהִים עוֹזָנוּ, הִרְיעוּ לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. שְׁאוּזְמָרָה וְתַנּוּתָהּ, כְּנֹר נָעִים עִם־נֹכַל. תִּקְעוּ בַּחֲדָשׁ שׁוֹפָר, בַּכֶּסֶה לְיוֹם חַגֵּנוּ. כִּי חֶק לְיִשְׂרָאֵל הוּא, מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. עֲדוֹת בִּיהוֹסֵף שָׁמוּ בְּצִאתוֹ עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם, שָׁפַת לֹא־יִדְעָתִי אֲשַׁמֶּעַ. הַסִּירוֹתִי מִסֶּכֶל שְׁכָמוֹ, כִּפְיוֹ מִדּוֹד תַּעֲבֹרְנָה. בַּצָּרָה קָרָאתָ וְאַחֲלָצְךָ, אֲעֲנֶנּוּ בִּסְתֵר רַעַם, אֲבַחֲנֶנּוּ עַל־מִי מְרִיבָה סְלָה. שָׁמַע עָמִי וְאֶעֱיֶדָה בָּךְ, יִשְׂרָאֵל אִם־תִּשְׁמַע־לִי. לֹא־יִהְיֶה בָּךְ אֵל זָר, וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל גֵּכָר. אֲנֹכִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלֶךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, הַרְחֹב־פִּיךָ וְאַמְלֵאֲהוּ. וְלֹא־שָׁמַע עָמִי לְקוֹלִי, וַיִּשְׂרָאֵל לֹא־אָבָה לִּי. וְאַשְׁלַחְהוּ בְּשִׁירוֹת לִבָּם, יִלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם. לוֹ עָמִי שָׁמַע לִי, יִשְׂרָאֵל בְּדַרְכֵי יְהִלְכוּ. כַּמַּעַט אוֹיְבֵיהֶם אֲכַנִּיעַ, וְעַל צָרֵיהֶם אֲשִׁיב יָדִי. מִשְׁנָאִי יְיָ יִכַּחֲשׁוּ־לוֹ, וַיְהִי עִתָּם לְעוֹלָם. וַיֹּאכִילְהוּ מִחֶלֶב חֶטָּה, וּמִצּוּר דָּבַשׁ אֲשַׁבִּיעֶךָ.

בַּשִּׁשִּׁי בַּשָּׁבֶת הָיוּ אוֹמְרִים :

יְיָ מִלֶּךְ גְּאוֹת לִבָּשׁ, לִבָּשׁ יְיָ עֵז הַתְּאֲזָר, אֶף־תַּכּוֹן תִּכַּל בַּל־תַּמוּט. נִכּוֹן כִּסְאָךָ מֵאֵז, מַעֲוֹלָם אָתָּה. נִשְׂאוּ נְהָרוֹת יְיָ, נִשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם, יִשְׂאוּ

נְהוֹת דְּכָכִים. מִקְלוֹת מַיִם רַבִּים אֲדִירִים מְשַׁבְּרֵי-יָם, אֲדִיר בַּמָּרוֹם יִי.
עֲדִיתִךָ נֶאֱמָנוּ מְאֹד, לְבִיתְךָ נֶאֱוָה-קִדְּשׁ, יִי לְאֶרֶץ יָמִים.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר רַבִּי חֲנִינָא: תִּלְמִידֵי חֲכָמִים מְרַבִּים שְׁלוֹם
בְּעוֹלָם, שְׁנֵאמַר: וְכָל-בְּנֵיךָ לְמוֹדֵי יִי וְרַב שְׁלוֹם בְּנֵיךָ. אֵל תִּקְרֵי בְּנֵיךָ
אֶלָּא בְּנֵיךָ. יְהִי-שְׁלוֹם בְּחִילֶךָ, שְׁלוֹהָ בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ. לְמַעַן אַחֵי וְרַעֲי
אֲדַבְּרָה-נָא שְׁלוֹם בָּךְ. לְמַעַן בֵּית-יִי אֱלֹהֵינוּ, אֲבָקְשָׁה טוֹב לָךְ. וְרָאָה
בָּנִים לְבְנֶיךָ, שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל. (שְׁלוֹם רַב לְאַהֲבֵי תוֹרָתְךָ, וְאֵין לְמוֹ
מְכָשׁוּל. יִי עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן, יִי יִכְרֹךְ אֶת-עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם).

קדיש דרבנן:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמִיהָ רַבָּא (עוֹנִים: אָמֵן). בְּעָלְמָא דִּי בְּרָא כְּרַעוּתִיהָ, וְיִמְלִיךְ
מְלְכוּתִיהָ בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמִיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב,
וְאָמְרוּ אָמֵן (וגם הקהל אומר: אָמֵן). יְהִי שְׁמִיהָ רַבָּא מְבָרַךְ, לְעָלַם וּלְעָלְמֵי
עָלְמָיָא יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַדַּר וְיִתְהַלָּל
שְׁמִיהָ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (עוֹנִים: אָמֵן). לְעִילָא לְעִילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא, שִׁירָתָא,
תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא דְּאַמִּירָן בְּעָלְמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן (עוֹנִים: אָמֵן).

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן, וְעַל תִּלְמִידֵיהוֹן וְעַל (כָּל) תִּלְמִידֵי תִלְמִידֵיהוֹן (דִּיתְבִּין)
דְּעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא (קִדְשָׁתָא) דִּי בְּאַתְרָא הָדִין וְדִי בְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהִי (לְנָא
ו) לְהוֹן וּלְכוֹן שְׁלָמָא וְחֻנָּא וְחֻסְדָּא וְרַחֲמִין (וְחַיֵּי אַרְיֵכִי) וּמְזוּגֵי רְוִיחִין מִן קָדָם
מְרִיָּה שְׁמִיָּא וְאַרְעָא וְאָמְרוּ אָמֵן (עוֹנִים: אָמֵן).

יְהִי שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמִיָּא וְחַיִּים טוֹבִים (עָלִינוּ ו) עַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן
(עוֹנִים: אָמֵן). עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בַּמְרוֹמִי, הוּא בְּרַחֲמֵי, יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם (עָלִינוּ ו) עַל
כָּל יִשְׂרָאֵל, אָמֵן (עוֹנִים: אָמֵן).

החזן אומר בקול רם:

עָלִינוּ לְשַׁבַּח לְאֲדוֹן הַכֹּל, לְתַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרָאשִׁית, שְׁלֹא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי
הָאָרֶץ, וְלֹא שָׁמְנוּ כְּמִשְׁפַּחוֹת הָאָרְצוֹת. שְׁלֹא שָׁם חָלַקְנוּ כְּהֵם, וְגוֹרְלָנוּ

כָּכָל הַמוֹנֵם. שֶׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים לְהֶחָל וְרִיק וּמִתְפַּלְלִים לֹאֵל לֹא יוֹשִׁיעַ.
וְאָנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.
(שֶׁהוּא) נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אֶרֶץ, וְכֹסֵא כְבוֹדוֹ בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל, וּשְׁכִינַת
עֻזוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמַיִם. הוּא יי אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד מַלְבְּדוֹ, אֶמֶת מַלְכְּנוּ וְאֵין
זוּלָתוֹ, כְּפָתוּב בַּתּוֹרָתְךָ. וַיִּדְעָתָּ הַיּוֹם וְהִשְׁבַּחְתָּ אֵל לְבָבְךָ, כִּי יי הוּא
הָאֱלֹהִים, בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאֶרֶץ מִתַּחַת, אֵין עוֹד.

עַל כֵּן נִקְנֶה לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ לְרֵאוֹת מְהֵרָה בַּתְּפִאֲרָת עֲצֻךְ, לְהַעֲבִיר
גְּלוּלִים מִן הָאֶרֶץ, וְהָאֱלִילִים כְּרוֹת יִכְרֹתוֹן, לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת
שְׁדֵי, וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בְּשִׁמְךָ, לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אֶרֶץ.
יִכְרִיו וַיִּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֶל, כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל בָּרָךְ, תִּשָּׁבַע כָּל לְשׁוֹן.
לִפְנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וַיִּפְּלוּ, וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקְר יִתְּנוּ, וַיִּקְבְּלוּ כָּל־
עַל מַלְכוּתְךָ, וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שְׁלֹךְ
הִיא, וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד. כְּפָתוּב בַּתּוֹרָתְךָ: יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם
וָעֶד. וְכָתוּב: שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד.

קדיש יתום:

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמִיָּה רַבָּא (עוֹנִים: אָמֵן). בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתִיָּה, וַיְמַלִּיךְ
מַלְכוּתִיָּה בְּחֵיכּוֹן וּבְיוֹמִיכּוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב,
וְאָמְרוּ אָמֵן (וְגַם הִקְהֵל אוֹמֵר: אָמֵן). יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ, לְעָלַם וּלְעָלְמֵי
עָלְמָא (יִתְבָּרַךְ), וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיְתַרּוּמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְעַלָּה וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְהַלָּל
שְׁמִיָּה דְקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא (עוֹנִים: אָמֵן). לְעִילָא לְעִילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא,
תְּשַׁבַּחְתָּא וְנִחְמַתָּא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן (עוֹנִים: אָמֵן).

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמִיָּא וְחַיִּים טוֹבִים (עָלִינוּ וְ) עַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן
(וְעוֹנִים: אָמֵן). עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו, יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם (עָלִינוּ וְ) עַל
כָּל יִשְׂרָאֵל, אָמֵן (עוֹנִים: אָמֵן).

החזן אומר: בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְּבָרֵךְ.

הקהל עונה ואחריו החזן: בָּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד.

בר"ח אלול תוקעים בשופר.

יְהִי יְיָ אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם-אַבְתִּינוּ, אֶל-יַעֲזֹבֵנוּ וְאֶל-יִטְשֵׁנוּ. לְהַטּוֹת לְבַבְנוּ אֵלָיו, לְלַכֵּת בְּכָל-דֶּרֶכָיו וּלְשָׁמֵר מִצְוֹתָיו וְחֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו אֲשֶׁר צָוָה אֶת-אַבְתִּינוּ. וַיְהִיו דְּבָרֵי אֱלֹהִים הַתְּחַנֵּנֵתִי לִפְנֵי יְיָ קְרִבִּים אֵל-יְיָ אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וְלַיְלָה, לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עִבְדּוֹ וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ. לְמַעַן דַּעַת כָּל-עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים, אֵין עוֹד.

והולכים לבתיהם לשלום ואומרים ביציאתם מבית הכנסת:

יְיָ נַחֲנִי בְּצִדְקָתְךָ לְמַעַן שׁוֹרְרִי, הַיֵּשֶׁר לִפְנֵי דֶרֶכְךָ. אֵךְ טוֹב וְחֶסֶד יְרַדְפוּנִי כָּל-יְמֵי חַיִּי, וְשִׁבְתִּי בְּבֵית-יְיָ לְאָרְךָ יָמִים.

סדר מנחה לימי חול

ראוי ליטול ידיים קודם התפילה

לְמַנְצִיחַ עַל־הַגָּתִית לְבְנֵי־קֶרַח מִזְמוֹר. מַה־יִּידוֹת מִשְׁפְּנוֹתֶיךָ, יְיָ צְבָאוֹת. נִכְסְפָה וְגַם כָּל־תְּהַ נִפְשֵׁי לְחֻצְרוֹת יְיָ, לְבִי וּבִשְׂרֵי יְרֻנְנוּ אֶל־אֱלֹהֵי. גַּם־צִפּוֹר מְצָאָה בֵּית וּדְרוֹר קֵן לָהּ אֲשֶׁר־שָׁתָה אֶפְרָחֶיהָ, אֶת־מִזְבְּחוֹתֶיךָ יְיָ צְבָאוֹת, מִלְּכִי וְאֱלֹהֵי. אֲשֶׁר־יֹשְׁבֵי בֵיתְךָ, עוֹד יִהְלֹךְ סֵלָה. אֲשֶׁר־אָדָם עוֹז־לוֹ בָּךְ, מְסֻלוֹת בְּלִבָּכֶם. עֲבָרִי בְּעֶמֶק הַכְּבֹא מַעֲיָן יִשְׁתַּוְּהוּ, גַּם־בְּרֻכּוֹת יַעֲטָה מוֹרָה. יִלְכוּ מִחִיל אֶל־חִיל, יִרְאֶה אֶל־אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן. יְיָ אֱלֹהִים צְבָאוֹת שְׁמָעָה תִּפְלְתִי, הַאֲזִינָה אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה. מְגַנְנוּ רְאֵה אֱלֹהִים, וְהִבֵּט פָּנֶי מְשִׁיחֶךָ. כִּי טוֹב־יוֹם בַּחֲצִיךָ מֵאֶלֶף, בְּחֻרְתִּי הַסְתּוֹפֶף בְּבֵית אֱלֹהֵי, מְדוֹר בְּאֶהֱלִי־רָשַׁע. כִּי שָׁמַשׁ וּמִגֵּן יְיָ אֱלֹהִים, חֹן וְכְבוֹד יִתֵּן יְיָ, לֹא יִמְנַע־טוֹב לְהִלְכִים בְּתַמִּים. יְיָ צְבָאוֹת, אֲשֶׁר־אָדָם בְּטִחַ בָּךְ.

(יש מוסיפים: וּנְשַׁלְמָה פְּרִים שְׁפִתֵינוּ, בְּמִקּוֹם קָרְבָן תָּמִיד שֶׁל בֵּין הָעֶרְבִים).

וַיִּדְבֹּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר. צוֹ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם, אֶת־קָרְבָנִי לְחָמִי לְאִשֵּׁי רֵיחַ נִיחֹחַי תִּשְׁמְרוּ לְהִקְרִיב לִי בְּמוֹעֲדוֹ. וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לִי, כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם שְׁנִים לַיּוֹם עֹלָה תָּמִיד. אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַּבֶּקֶר, וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשְּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים. וְעֲשִׂירִית הָאִיפָה סֹלֶת לְמִנְחָה, בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כֶּתִית רְבִיעֵת הֵהִיךְ. עֹלֹת תָּמִיד, הָעֲשִׂיָּה בָהֶר סִינִי לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשָּׁה לִי. וְנִסְכּוֹ רְבִיעֵת הֵהִיךְ לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד, בַּקֹּדֶשׁ הַסֹּף גִּסְף שֶׁכֶר לִי. וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשְּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים, כְּמִנְחַת הַבֶּקֶר וּכְנִסְכּוֹ תַעֲשֶׂה אִשָּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לִי.

אֶתָּה הוּא שֶׁהִקְטִירוּ אַבּוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ (אֵת) קִטְרַת הַסַּמִּים. פֶּטוּם הַקִּטְרַת: הִצְרִי וְהַצְפֹּרֶן, הַחֲלִבָּנָה וְהַלְבֹנָה, מִשְׁקַל שְׁבָעִים שְׁבָעִים מָנֶה, מֵר וּקְצִיעָה, שְׁבֹלֶת גֶּרֶד, וְכַרְכָּם, מִשְׁקַל שְׁשָׁה עָשָׂר שְׁשָׁה עָשָׂר מָנֶה, הַקֶּשֶׁט שְׁנַיִם עָשָׂר וְקִלּוּפָה שְׁלֹשָׁה, וְקִנְמוֹן תְּשַׁעַה. בּוֹרִית פְּרִשְׁנָה תְּשַׁעַה קִבִּין, יֵין קִפְרִיסִין סְאִין תֵּלֶת וְקִבִּין תֵּלֶת־א. וְאִם אֵין לוֹ יֵין קִפְרִיסִין מִבֵּיא חֲמֵר חֲנוּרִין עֲתִיק. מֶלֶח סְדוּמִית רִבְעָה, מַעֲלָה עָשָׂן כָּל שָׁהוּא. רַבִּי נָתָן אוֹמֵר אֵף כֶּפֶת הַיָּרֵדֶן כָּל שָׁהוּא, (וְ)אִם נָתָן בָּהּ דְּבַשׁ פֶּסְלָה. וְאִם חֲסֵר אַחַת מִכָּל סִמְמָנֶיהָ חֵיב מִיתָה. רַבִּין שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר: הִצְרִי אֵינוֹ אֵלָּא שָׁרֵף הַנוּטָף מַעֲצֵי הַקֶּשֶׁף. בּוֹרִית פְּרִשְׁנָה שְׁשָׁפִין בָּהּ אֵת הַצְפֹּרֶן כְּדִי שֶׁתִּהְיֶה נָאָה. יֵין קִפְרִיסִין שְׁשׁוּרִין בּוֹ אֵת הַצְפֹּרֶן מִפְּנֵי שָׁהוּא (נ"א: כְּדִי שֶׁתִּהְיֶה) עֲזָה. וְהֵלֵא מִי רִגְלִים יָפִין לָהּ, אֵלָּא שְׁאֵין מַכְנִיסִין מִי רִגְלִים בְּמַקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכְּבוֹד.

וְעַרְבָּה לֵי מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם, פִּימִי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קִדְמָנִית.

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתָךְ, עוֹד יִהְלֹךְ סֶלָה. אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לוֹ, אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיֵּי אֱלֹהָיו.

תִּהְיֶה לְדָוִד, אֲרוֹמָמָה אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ, וְאַבְרָכָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד. בְּכָל-יּוֹם אַבְרָכָה, וְאַהֲלִלָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד. גְּדוֹל יֵי וּמַהֲלֵל מְאֹד, וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֶקֶר. דָּוִד לְדָוִד יִשְׁבַּח מַעֲשֵׂיךָ, וּגְבוּרָתֶיךָ יִגִּידוּ. הָדָר כְּבוֹד הַדָּד, וְדַבָּרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה. וְעֲזוֹז נּוֹרָאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ, וּגְדֻלָּתֶךָ אֲסַפְּרֶנָּה. זָכֹר רַב-טוֹבָךְ יִבְיָעוּ, וְצִדִּיקְתֶּךָ יִרְנֶנּוּ. חֲנוּן וְרַחוּם יֵי, אֲרָךְ אַפִּים וּגְדֻלַּת-חֶסֶד. טוֹב-יֵי לָכֵל, וְרַחֲמֵיו עַל-כָּל-מַעֲשָׂיו. יוֹדוּךָ יֵי כָּל-מַעֲשֵׂיךָ, וְחִסִּידֶיךָ יִבְרַכּוּכָה. כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ יֹאמְרוּ, וּגְבוּרָתֶךָ יִדְבָּרוּ. לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ, וְכְבוֹד הָדָר מַלְכוּתוֹ. מַלְכוּתֶךָ מַלְכוּת כָּל-עֲלָמִים, וּמַמְשִׁלְתֶּךָ בְּכָל-דָּוִד וָדָר. סוּמָךְ יֵי

לְכָל-הַנָּפְלִים, וְזוֹקֵף לְכָל-הַכְּפוּפִים. עֲיִנַי-כָּל אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּ, וְאַתָּה
 נוֹתֵן-לָהֶם אֶת-אֲכָלָם בְּעֵתוֹ. פּוֹתַח אֶת-יָדְךָ, וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל-חַי רְצוֹן.
 צִדִּיק יִי בְּכָל-דִּרְכָיו, וְחֹסִיד בְּכָל-מַעֲשָׁיו. קָרוֹב יִי לְכָל-קִרְאָיו, לְכָל
 אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאֵמֶת. רְצוֹן-יִרְאָיו יַעֲשֶׂה, וְאַת־שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם.
 שׁוֹמֵר יִי אֶת-כָּל-אֱהָבָיו, וְאֵת כָּל-הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד. תִּהְיֶה לָּךְ יִי יְדִבָּר
 פִּי, וּיְבָרֶךְ כָּל-בֶּשֶׂר שֶׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.
 וְאַנְחֵנוּ נִבְרָךְ יְהִי, מַעֲתָה וְעַד-עוֹלָם, הַלְלוּ-יָהּ.

בתענית אומרים "ובא לציון" וכו' (בעמ' 47).

החזן אומר:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמִיָּה רַבָּא (עונים: אָמֵן). בַּעֲלָמָא דִּי בְּרָא כְּרַעְוִיתִיהּ,
 וַיְמַלִּיךָ מַלְכוּתִיהּ בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא
 וּבְזִמְן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן (וגם הקהל אומר: אָמֵן). יְהִי שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ,
 לְעַלְמָא וּלְעַלְמֵי עָלְמָיָא יִתְבָּרַךְ), וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא
 וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְהַלֵּל שְׁמִיָּה דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (עונים: אָמֵן).
 לְעִילָא לְעִילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנִחְמָתָא דְאַמִּירָן
 בַּעֲלָמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן (עונים: אָמֵן).

בתענית אומרים: "ויהי בנסע הארץ" וכו' (בעמ' 40). בכל הצומות פרט לט' באב אומרים מזמור כ'
 "יענך ה' ביום צרה" ובט' באב מזמור קכו "שיר המעלות", ואח"כ קוראים "ויחל משה", ומפטירים
 "דרשו ה'" בכל הצומות לבד מט' באב שמפטירים "שובה ישראל", ולאחר שמכניסים ספר תורה
 לארון אומר החזן חצי קדיש.

יכוון פניו כנגד מקום המקדש כאשר רגליו זו אצל זו, יעמוד ולא ישען ויכוף ראשו מעט, צריך לכוון
 בכל הברכות, ולפחות בברכה הראשונה.

בחזרה החזן אומר בלחש: אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתָּח, וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק,
 וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיוֹן, גּוֹמֵל חֲסִדִּים

טובים וקונה את הפל וזוכר חסדי אבות, ומביא גואל לבני כניהם
למען שמו באהבה.

(בעשרת ימי תשובה מוסיפים: זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים, וכתבנו בספר
החיים, למען אל חי).

מלך גואל עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי, מגן אברהם.

אתה גבור לעולם אדני, מחיה מתים אתה רב להושיע.

בקץ: מוריד הטל

בחורף: משיב הרוח ומוריד הגשם

מכליל חיים בחסד, מחיה מתים ברחמים רבים, סומך נופלים ורופא
חולים, מתיר אסורים, ומקיים אמונתו לישגי עפר, מי כמוך בעל
גבורות ומי דומה לך, מלך ממית ומחיה (ו)מצמיח לנו ישועה.

(בעשרת ימי תשובה מוסיפים: מי כמוך אב הרחמים, זכור יצוריך ברחמים ממית
ומחיה).

ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי, מחיה המתים.

החזן והקהל אומרים בחזרה:

פתר יתנו לך המוני מעלה עם קבוצי מטה, יחד כלם קדשה לך ישלשו, כמה
שנאמר על יד נביאך: וקרא זה אל-זה ואמר, קדוש קדוש קדוש יי צבאות,
מלא כל-הארץ כבודו. לעמם ברוך יאמרו: ברוך כבוד-יי ממקומו. ובדברי
קדשך פתוב לאמר: מלך יי לעולם, אלהיך ציון לדר ודר, הללויה.

לדור ודור נמליך לאל, כי הוא לבדו מרום וקדוש, ושבתך אלהינו
מפינו לא ימוש לעולם ועד, כי אל מלך גדול וקדוש אתה. ברוך
אתה יי, האל הקדוש (בעשרת ימי תשובה: המלך הקדוש).

אתה חונן לאדם דעת, ומלמד לאנוש בינה, וחננו מאתך דעה
ובינה והשכל. ברוך אתה יי, חונן הדעת.

הַשִּׁיבֵנוּ אֲבִינוּ לְתוֹרָתְךָ, וְדַבְּקֵנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְקַרְבֵּנוּ מִלְּכֵנוּ לַעֲבוֹדָתְךָ,
וְהַחֲזִירֵנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַרוֹצֵה בְּתַשׁוּבָה.

סִלַּח-לָנוּ, אֲבִינוּ כִּי חָטָאנוּ, מְחַל-לָנוּ מִלְּכֵנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ, כִּי אֵל טוֹב
וְסִלַּח אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, חַנוּן הַמֵּרַבָּה לְסִלּוֹחַ.

רְאֵה נָא בְּעֵינֵינוּ וְרִיבָה רִיבֵנוּ, וּגְאֹלֵנוּ מִלְּכֵנוּ מִהֲרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ, כִּי
(אֵל) גּוֹאֵל חֲזָק אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל.

בתענית ציבור אם נוכחים לפחות ששה צמים אומר החזן בחזרה "עננו" ואם לאו אומר
ב"שמע קולנו".

עֲנֵנוּ יְיָ עֲנֵנוּ בְּיוֹם צוֹם תַּעֲנִיתֵנוּ כִּי בָצָרָה גְדוֹלָה אֲנַחְנוּ, וְאֵל תַּעֲלֵם אֲזַנְךָ מִשְׁמוֹעַ תַּפְלִתֵנוּ,
וְאֵל תַּחַעֲלֵם מִבִּקְשֵׁתֵנוּ. הִיָּה נָא קְרוֹב לְשׁוֹעֲנוּ, (נ"א: לְשׁוֹעֲתֵנוּ) טָרֵם נִקְרָא אַתָּה תַעֲנֶה,
כַּדְּבַר שְׁנֵאמַר: וְהִיָּה טָרֵם יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה, עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֲנִי אֶשְׁמַע. כִּי אַתָּה פוֹדֶה
וּמַצִּיל בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַעֹנֶה בְּעֵת צָרָה וּמוֹשִׁיעַ.

רַפְּאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנִרְפָּא, הוֹשִׁיעֵנוּ וְנוֹשְׁעָה, כִּי תִהְיֶה לָנוּ אַתָּה, וְהַעֲלֵה
רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל מַכּוֹתֵינוּ (וּלְכָל תַּחֲלוּאֵינוּ), כִּי אֵל רּוֹפֵא רַחֲמָן
וְנִצְאֵן אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, רּוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

בִּרְךָ עֲלֵינוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת לְטוֹבָה וְאֶת כָּל מִינֵי
תְּבוּאָתָהּ, וְתֵן טַל (בַּחוּרֵף מוֹסִיפִים: וּמָטָר) לְבִרְכָּהּ עַל (כָּל) פְּנֵי הָאֲדָמָה
וְשַׁבַּע אֶת הָעוֹלָם מִבְּרֻכּוֹתֶיךָ, וְתֵן בִּרְכָּהּ, וְרוּחַהּ וְהַצִּלָּתָהּ בְּכָל מַעֲשֵׂה
יְדֵינוּ, וּבִרְךָ אֶת שְׁנוֹתֵינוּ פְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת הַמְּבֹרָכוֹת. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ,
מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים.

תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לַחֲרוּתֵנוּ, וְשֵׂא נֶס לְקַבֵּץ גְּלִיּוֹתֵינוּ, (וְקַבְּצֵנוּ יַחַד
מֵאֲרַבַּע כְּנָפוֹת הָאָרֶץ לְאַרְצֵנוּ). בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְקַבֵּץ נִדְחֵי עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל.

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרָאשׁוֹנָה וְיוֹעֲצֵינוּ כְּבַתְחָלָה, וְתַמְלִיךְ עָלֵינוּ אֶתְּהָ (מִהֲרָה) לְבַדֵּךְ (בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים), בְּצֶדֶק וּבִמְשָׁפֶט. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מִלֵּךְ אוֹהֵב צֶדֶקָה וּמְשַׁפֵּט (בעֲשֶׂרֶת יָמֵי תְּשׁוּבָה: הַמִּלֵּךְ הַמְשַׁפֵּט).

וְלַמְלָשִׁינִים בַּל תְּהִי תִקְוָה, וְכָל הַמִּינִים כֻּלָּם כָּרַגַע יֵאבְדוּ, וְכָל אוֹיְבֶיךָ מִהֲרָה יִפְרְתּוּ, וּמַלְכוּת זְדוֹן מִהֲרָה תִעָקַר וּתִשְׁכַּח וְתִכְנִיעַ אוֹתָם בְּמִהֲרָה בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, שׁוֹכֵר אוֹיְבִים וּמַכְנִיעַ זֵדִים.

עַל הַחֲסִידִים וְעַל הַצַּדִּיקִים וְעַל גְּרֵי הַצֶּדֶק וְעַל פְּלִיטַת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, יְיָהֲמוּ (נָא) רַחֲמֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל הַבוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ הַטּוֹב בְּאַמְתָּה, וְשִׁים חֲלָקֵנוּ עִמָּהֶם, לְעוֹלָם לֹא גָבוּשׁ כִּי כָךְ בִּטְחָנוּ מִלֵּךְ עוֹלָמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְשַׁעַן וּמַבְטָח לַצַּדִּיקִים.

וְלִירוּשָׁלַם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב, וּבִגְוָה אוֹתָהּ בִּנְיָן עוֹלָם בְּמִהֲרָה בְּיָמֵינוּ.

בתשעה באב מוסיפים:

נַחֲמֵם יְיָ אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וְעַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, וְעַל יְרוּשָׁלַם עִירְךָ, וְעַל צִיּוֹן מְשֻׁכָּן כְּבוֹדְךָ, וְעַל הָעִיר הָאֲבֵלָה הַחֲרֻבָּה וְהַשׁוֹמְמָה, הַנִּתְּוֹנָה בְּיַד זָרִים, הַרְמוּסָה בְּכַף עֲרִיצִים, וְיִבְלָעוּהָ לִגְיוֹנוֹת, וַיִּירָשׁוּהָ עוֹבְדֵי אֱלִילִים וְלִישָׁרָאֵל עַמְּךָ נִתְּתָה וּלְזָרַע יַעֲקֹב יִרְשָׁה הַחֲרָפָה. נַעֲרָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִמַּעֲרָה, וְהַקִּיצָה מֵאֶרֶץ דִּוְיָהּ, נָטָה עָלֶיהָ כְּנֶהֱרַ שְׁלוֹם, וּכְנַחַל שׁוֹטֵף כְּבוֹד גּוֹיִם, כִּי בָאֵשׁ הִצַּתָּהּ, וּבָאֵשׁ אֶתְּהָ עֲתִיד לִכְנוֹתָהּ, כְּאָמֹר וְאֲנִי אֶהְיֶה-לָּהּ נָאִם יְיָ חוֹמַת אֵשׁ סָבִיב וּלְכָבוֹד אֶהְיֶה בְּתוֹכָהּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְנַחֵם צִיּוֹן עִירוֹ וְאֲבְלֵי עַמּוֹ וּבִגְוָה יְרוּשָׁלַם.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, בִּגְוָה יְרוּשָׁלַם.

אֶת צָמַח דָּוִד עֲבַדְךָ בְּמִהֲרָה תַצְמִיחַ, וְקִרְנּוֹ תִרְוַם בִּישׁוּעָתְךָ, כִּי לִישׁוּעָתְךָ קוִינּוּ כָּל הַיּוֹם. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מַצְמִיחַ קֶרֶן יְשׁוּעָה.

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְחוּס וְחַנּוּנוֹ וְרַחֲמֵם עָלֵינוּ, וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים

וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתְנוּ וְאֶת תְּחִנָּתְנוּ, כִּי אָב מְלֵא רַחֲמִים רַבִּים אֶתָּה
הוּא מַעֲוֹלָם, וְלֹא נָשׁוּב רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ.

בתענית ציבור היחיד הצם אומר:

עֲנֵנוּ יְיָ עֲנֵנוּ בְּיוֹם צוֹם תַּעֲנִיתְנוּ כִּי בְצָרָה גְדוֹלָה אֲנִיחֵנוּ, וְאֵל תַּעֲלֵם אֶזְנֶךָ מִשְׁמוֹעַ תְּפִלָּתְנוּ,
וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִבִּקְשָׁתְנוּ. הִיָּה נָא קְרוֹב לְשׁוֹעֲנוּ, (נ"א: לְשׁוֹעֲתְנוּ) טָרֵם נִקְרָא אֶתָּה תַעֲנֵה,
בְּדָבָר שְׁנֵאמַר: וְהִיָּה טָרֵם יִקְרָאוּ וְאֵנִי אֶעֱנֶה, עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֵנִי אֶשְׁמַע, כִּי אֶתָּה פוֹדֶה
וּמַצִּיל בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה.

כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה וְתַחֲנוּן אֶתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה.

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בַּעֲמֻךְ יִשְׂרָאֵל וְאֵל תְּפִלָּתָם שְׁעָה, וְהִשָּׁב הָעֲבוּדָה
לְדָבִיר בֵּיתְךָ, וְאִשִּׁי יִשְׂרָאֵל וְתְּפִלָּתָם מְהֵרָה בְּאַהֲבָה תִקְבַּל בְּרָצוֹן,
וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עֲמָךְ.

בראש חודש ובחול המועד אומרים:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֵא, יַגִּיעַ, יִרְאֶה וְיִרְצֶה, וְיִשְׁמַע, וְיִפְקֹד, וְיִזְכֹּר
זְכוּרֵינוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ, וְזִכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ, וְזִכְרוֹן
כָּל עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ (לְפָלִיטָה) לְטוֹבָה, לְחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים וּלְרָצוֹן בְּיוֹם
(בראש חודש: רֵאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה. בחוה"מ של פסח: חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה. בחוה"מ של סוכות: חַג
הַסֻּכּוֹת הַזֶּה) זְכָרְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה, וּפְקָדְנוּ בּוֹ לְבִרְכָּה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים
טוֹבִים, בְּדָבָר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים, חוּס וְחַנּוּן וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי אֵלֶיךָ עֲיִינֵנוּ,
כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה.

וְתַחֲזִינָה עֲיִינֵנוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן וּלְיְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּרַחֲמִים כְּמָאֵז. בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ, הַמַּחְזִיר בְּרַחֲמָיו שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן.

בחזרה כשהחזן אומר "מודים" צריכין
כל הציבור לשוח עמו ואומרים
"מודים דרבנן":

מוֹדִים כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים אֲנַחְנוּ
לְפָנֶיךָ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר, יוֹצְרֵנוּ
יוֹצֵר בְּרָאשִׁית. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת
לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ, עַל שֶׁהַחַיִּיתָנוּ
וְקִיַּמְתָּנוּ. בֵּן תַּחֲנוּנוֹ וְתַחֲנוּנוֹ וְתַאֲסוּף
גְּלוּיֵתֵינוּ מֵאֲרָבַע כְּנָפֹת הָאָרֶץ, וְנָשׁוּב
לְשִׁמּוֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּאֵמֶת
וּבְלֵבב שְׁלֵם, עַל שֶׁאֲנִי מוֹדִים לָךְ.
(בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת).

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָה
הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל
נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל
נִסִּיךָ שֶׁבָּכַל יוֹם וַיּוֹם עִמָּנוּ וְעַל
נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבָּכַל עֵת,
עָרַב וּבָקֵר וְצֹהָרִים, הַטּוֹב כִּי
לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, הַמְּרַחֵם כִּי לֹא
תָמוּ חֻסְדֶּיךָ וּמַעֲוֹלָם קוִיֵּנוּ לָךְ.
לֹא הִכְלַמְתָּנוּ יי אֱלֹהֵינוּ וְלֹא
עֲזַבְתָּנוּ וְלֹא הִסְתַּרְתָּ פָנֶיךָ מִמָּנוּ.

בחנוכה ובפורים אומרים:

עַל הַנְּסִים וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַמְּלַחְמוֹת וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַפְּדוּת שֶׁעָשִׂיתָ
עִמָּנוּ וְעִם אֲבוֹתֵינוּ, בַּיָּמִים הָהֵם בְּזֶמַן הַזֶּה.

בפורים

בַּיָּמִי מִתְּתִיָּה בֶּן יוֹחָנָן כִּהֵּן גָּדוֹל חֲשֹׁמוֹנָאִי
וּבְנָיו, כְּשֶׁעָמְדָה עֲלֵיהֶם מַלְכוּת יוֹן הַרְשָׁעָה
לְשִׁכְחֵם מִתּוֹרַתְךָ וְלִהְיוֹתֵם מִחֻקֵּי רְצוֹנְךָ,
וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עָמַדְתָּ לָהֶם בַּעַת צָרָתָם,
רַבָּת אֶת רִיבָם, דִּנְתָּ אֶת דִּינָם, נִקְמַתְּ אֶת
נִקְמָתָם, מִסֵּרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד חֲלָשִׁים, וְרַבִּים בְּיַד
מַעֲטִים, וּטְמָאִים בְּיַד טְהוֹרִים, וְרָשָׁעִים בְּיַד
צַדִּיקִים, וְזוּדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תוֹרַתְךָ. וְלֶךְ עֲשִׂיתָ
שֵׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָם, וְלַעֲמֹךְ יִשְׂרָאֵל עֲשִׂיתָ
תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה. וְאַחֵר כִּךָּ פָּאוּ בְּנֶיךָ לְדַבֵּיר
בֵּיתְךָ, וּפָנוּ אֶת הַיְכָלְךָ, וְטִהְרוּ אֶת מִקְדָּשְׁךָ,
וְהִדְלִיקוּ נֹרוֹת בַּחֲצֹרוֹת קִדְשֶׁךָ, וּקְבָעוּם שְׁמוֹנָה
יָמִים בְּהִלָּל וּבְהוֹדָאָה. וְכַשֵּׁם שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּהֶם
גַּם, כֵּן עֲשֵׂה עִמָּנוּ יי אֱלֹהֵינוּ פְּלֵא וְנִסִּים בַּעַת הַזֹּאת, וְנוֹדֶה
לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סְלָה.

בחנוכה

בַּיָּמִי מִתְּתִיָּה בֶּן יוֹחָנָן כִּהֵּן גָּדוֹל חֲשֹׁמוֹנָאִי
וּבְנָיו, כְּשֶׁעָמְדָה עֲלֵיהֶם מַלְכוּת יוֹן הַרְשָׁעָה
לְשִׁכְחֵם מִתּוֹרַתְךָ וְלִהְיוֹתֵם מִחֻקֵּי רְצוֹנְךָ,
וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עָמַדְתָּ לָהֶם בַּעַת צָרָתָם,
רַבָּת אֶת רִיבָם, דִּנְתָּ אֶת דִּינָם, נִקְמַתְּ אֶת
נִקְמָתָם, מִסֵּרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד חֲלָשִׁים, וְרַבִּים בְּיַד
מַעֲטִים, וּטְמָאִים בְּיַד טְהוֹרִים, וְרָשָׁעִים בְּיַד
צַדִּיקִים, וְזוּדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תוֹרַתְךָ. וְלֶךְ עֲשִׂיתָ
שֵׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָם, וְלַעֲמֹךְ יִשְׂרָאֵל עֲשִׂיתָ
תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה. וְאַחֵר כִּךָּ פָּאוּ בְּנֶיךָ לְדַבֵּיר
בֵּיתְךָ, וּפָנוּ אֶת הַיְכָלְךָ, וְטִהְרוּ אֶת מִקְדָּשְׁךָ,
וְהִדְלִיקוּ נֹרוֹת בַּחֲצֹרוֹת קִדְשֶׁךָ, וּקְבָעוּם שְׁמוֹנָה
יָמִים בְּהִלָּל וּבְהוֹדָאָה. וְכַשֵּׁם שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּהֶם
גַּם, כֵּן עֲשֵׂה עִמָּנוּ יי אֱלֹהֵינוּ פְּלֵא וְנִסִּים בַּעַת
הַזֹּאת, וְנוֹדֶה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סְלָה.

(בעשרת ימי תשובה מוסיפים: זְכוֹר רַחֲמֶיךָ וּכְבוֹשׁ אֶת כְּעֶסֶךָ, כֹּלָה דְּכָר וְחֶרֶב וְרָעַב וְשָׂבִי וּמִשְׁחִית וּמִגָּפָה וְכָל מַחֲלָה, מַעֲלִינוּ וּמַעֲלֵל כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ).
עַל כָּלֵם יִתְבָּרַךְ וַיִּתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ מִלְכָּנוּ תָמִיד, כָּל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה, וַיִּהְיֶה לְשִׁמְךָ הַטּוֹב בְּאַמֶּת.

(בעשרת ימי תשובה מוסיפים: וּכְתוּב לַחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ).
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַטּוֹב שְׁמֶךָ וּלְךָ נֶאֱדָה לְהוֹדוֹת.

בתענית בירושלים וברוב א"י נושאים הצמים הכהנים כפיהם בחזרה, ואם אין כהן הצם החזן אומר:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּרַכְנוּ בְּבִרְכָּה תְּמַשְׁלֶשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ, הָאֲמוּרָה מִפִּי אֱהֲרֹן וּבְנָיו כֹּהֲנִים עִם קְדוֹשֶׁיךָ, בְּאֲמֹר: יְבָרְכֶךָ יְיָ וַיִּשְׁמְרֶךָ. (הקהל עונה: כֵּן יְהִי רָצוֹן).
יֵשָׁא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׁם לְךָ שְׁלוֹם. (הקהל עונה: כֵּן יְהִי רָצוֹן).

שָׁמַיִם שְׁלוֹם, טוֹבָה וּבִרְכָּה, (חַיִּים), חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים, עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ כְּלָנוּ בְּאֶחָד בְּאֹר פָּנֶיךָ, כִּי בְּאֹר פָּנֶיךָ נִתְּנָה לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרַת חַיִּים, אֱהָבָה וְחֶסֶד, צְדָקָה, בִּרְכָּה, יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם, וְטוֹב יְהִיָּה בְּעֵינֶיךָ (לְבָרְכָנוּ וּלְבָרַךְ אֶת כָּל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל תָּמִיד בְּכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה בְּשְׁלוֹמָךְ).

(בעשרת ימי תשובה מוסיפים: בְּסֶפֶר חַיִּים, בְּרַכָּה וְשְׁלוֹם, פְּרִנְסָה טוֹבָה, וְיְשׁוּעָה וְנִחְמָה חֵן וְחֶסֶד נִזְכָּר וְנִשְׁכָּח לְפָנֶיךָ, אָנוּ וְכָל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל, לַחַיִּים (טוֹבִים) וְלְשְׁלוֹם).

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמְּבָרַךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם, (אָמֵן).

בחזרה החזן אומר פסוק זה בלחש:

יְהִיו לְרָצוֹן אֲמֵרֶי-פִי וְהִגִּיוֹן לִפִּי לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי.

ויש נוהגין לומר:

אֱלֹהֵי, נְצוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעַ, וּשְׁפָתַי מִדְּבַר מִרְמָה, וְלִמְקַלְלֵי נַפְשִׁי תְּדוּם וְלִמְצוֹתֶיךָ תִּרְדָּף נַפְשִׁי,

וּנְפָשִׁי כְּעֶפֶר לִפְלִי תִהְיֶה. יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי, שְׂכָל הַקָּמִים עָלֶי לְרָעָה, תִּפְרַע עֲצָתָם וּתְקַלְקֵל מַחֲשָׁבוֹתָם. וְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי, שֶׁתִּפְתָּח לִי שַׁעַר תּוֹרָה, שַׁעַר חֶכְמָה, שַׁעַר בִּינָה, שַׁעַר דַּעַה, שַׁעַר פְּרָנְסָה וְכֻלָּלָהּ, שַׁעַר חַיִּים, חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים וְרְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ. יְהִי וְרְצוֹן אִמְרֵי-פִי וְהִגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי.

פוסע שלש פסיעות לאחוריו בכריעה אחת וחוזר לשמאלו, ואחר כך לימינו ואומר:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו, יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, אָמֵן.

(יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ).

במקום שכלו ג' פסיעות יעמוד ולא יחזור למקומו עד שיגיע החזן לקדושה. בחזרת הש"ץ הקהל צריך לעמוד ולכוין לכל הברכות ולענות "ברוך הוא וברוך שמו" על הזכרת השם, "ואמן" אחר כל ברכה.

בעשרת ימי תשובה אומרים:

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ חָטְאנוּ לְפָנֶיךָ.
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ אֵין לָנוּ מִלֶּךְ אֱלֹהֵי אֲתָה.
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ עָשִׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ.
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ בָּטַל מִמָּנוּ (כָּל) גְּזֵרוֹת קִשּׁוֹת (וְרָעוֹת).
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ חֲדָשׁ עָלֵינוּ בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת.
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ חֲדָשׁ עָלֵינוּ שְׁנָה טוֹבָה.
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ בָּטַל מַחֲשָׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ.
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ הִפָּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ.
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוּלֵי עַמֶּךָ.
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ עֲצֹר (נ"א: מְנַע) מִגִּפָּה מִנְּחֻלָּתְךָ.
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ פְּלֵה דְבָר וְרָעַב וְשָׂבִי וּמִשְׁחִית וּמִגִּפָּה מִבְּנֵי בְרִיתְךָ.
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ זְכוּר כִּי עָפָר אֲנִי.
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ קָרַע רוּעַ גִּזַּר דִּינֵנוּ.
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ מְחוּק שְׁטַר חוֹבוֹתֵינוּ.

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ סֶלַח וּמַחֹל לְעֲוֹנוֹתֵינוּ.
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ מַחֲה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטָּאתֵינוּ מִגָּד עֵינֶיךָ.
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הַחֲזִירֵנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ.
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ אֵל תְּשִׁיבֵנוּ רִיקֶם מִלְפָּנֶיךָ.
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ זְכַרְנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ.
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים.
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר זַכּוּת.
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר יְשׁוּעוֹת וְנִחָמוֹת.
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר פְּרִנָּסָה וְכִלְכָּלָה.
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר סְלִיחָה וּמַחֲלָה וְכַפָּרָה.
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הַצֵּמַח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקֶרֶב.
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ שְׁמַע קוֹלֵנוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ.
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ.
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְלֹא לְמַעַנֵנוּ.
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל, הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא.
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְחַסְדֶּיךָ הַגְּדוֹלִים וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ.

נפילת אפים

אין אומרים תחנון במנחה בימים שאין אומרים תחנון בשחרית (ראה עמ' 32) וכן לא במנחה שלפני
 הימים ההם, חוץ ממנחה שלפני ערב ר"ה וערב יוה"כ. אין נפילת אפים בלילה, בין השמשות ובמקום
 שאין ס"ת יאמר התחינה בלא נפילת אפים.

רַחוּם וְחַנוּן חֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ, רַחֵם עָלֵינוּ (וְהוֹשִׁיעֵנוּ).

לְדָוִד אֱלֹהֶיךָ יי נִפְשִׁי אֶשָּׂא. אֱלֹהֵי כֶךָ בְּטַחַתִּי אֶל-אֲבוֹשָׁה, אֶל-יַעֲלָצוּ
 אוֹיְבֵי לִי. גַּם כָּל-קִוִּיךָ לֹא יִבְשׁוּ, יִבְשׁוּ הַבּוֹגְדִים רִיקֶם. דְּרָכֶיךָ יי
 הוֹדִיעֵנִי, אֲרַחֲוֶתֶיךָ לְמַדְנִי. הִדְרִיכֵנִי בְּאַמְתָּךְ וְלִמְדֵנִי כִּי-אַתָּה אֱלֹהֵי

יִשְׁעִי, אוֹתָךְ קוֹיִתִּי כָּל־הַיּוֹם. זָכַר־רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסִדֶּיךָ, כִּי מַעֲוֹלָם הָמָּה.
חֲטָאוֹת נַעֲוִירִי וּפְשָׁעֵי אֶל־תִּזְכֹּר, כַּחֲסִדֶּךָ זָכַר־לִי־אֶתָּה, לְמַעַן טוֹבֶךָ
יְיָ. טוֹב־וַיֵּשֶׁר יְיָ, עַל־כֵּן יוֹרָה חֲטָאִים בְּדֶרֶךְ. יִדְרֹךְ עֲנּוּיִם בַּמִּשְׁפָּט,
וַיִּלְמַד עֲנּוּיִם דְּרָכּוֹ. כָּל־אֲרָחוֹת יְיָ חֶסֶד וְאֱמֶת, לְנֹצְרֵי בְרִיתוֹ וְעֹדְתָיו.
לְמַעַן־שָׁמַךְ יְיָ, וְסִלַּחְתָּ לַעֲוֹנֵי כִּי רַב־הוּא. מִי־זֶה הָאִישׁ יֵרָא יְיָ, יוֹרְנוּ
בְּדֶרֶךְ יִבְחָר. נִפְשׁוּ בְּטוֹב תִּלִּין, וְזָרְעוּ יִירֹשׁ אֶרֶץ. סוֹד יְיָ לִירָאִיו,
וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם. עֵינֵי תָמִיד אֶל־יְיָ, כִּי הוּא־יוֹצִיא מִרְשֶׁת רִגְלִי.
פָּנָה־אֵלַי וְחַנּוּנִי, כִּי־יִחִיד וְעָנִי אָנִי. צְרוֹת לִבִּי הִרְחִיבוּ, מִמְּצוּקוֹתֵי
הוֹצִיאָנִי. רְאֵה עֲנִי וְעֲמָלִי, וְשֵׂא לְכָל־חֲטָאוֹתַי. רְאֵה־אִיבִי כִּי־רַבּוֹ,
וְשִׁנְאוֹת חֶמֶס שְׁנֵאוֹנֵי. שְׁמָרָה נִפְשִׁי וְהִצִּילָנִי, אֶל־אֲבוֹשׁ כִּי־חֲסִיתִי בָךְ.
תָּם־וַיֵּשֶׁר יִצְרוּנִי, כִּי קוֹיִתִּיךָ. פָּדָה אֱלֹהִים אֶת־יִשְׂרָאֵל, מִכָּל צָרוֹתָיו.

וְאֲנַחְנוּ לֹא נִדְעַ מַה־נַּעֲשֶׂה כִּי עָלֶיךָ עֵינֵינוּ. זָכַר־רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסִדֶּיךָ,
כִּי מַעֲוֹלָם הָמָּה. אֶל־תִּזְכֹּר־לָנוּ עֲוֹנוֹת רִאשׁוֹנִים, מִהֵרָ יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ,
כִּי דָלוּנוּ מְאֹד. חַנּוּנִי יְיָ חַנּוּנִי, כִּי־רַב שְׁבַעֲנוּ בּוֹז. בְּרָגֹז רַחֵם תִּזְכֹּר.
כִּי־הוּא יָדַע יִצְרָנוּ, זָכוֹר כִּי־עָפַר אֲנַחְנוּ. עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל־דְּבַר
כְּבוֹד־שְׁמֶךָ, וְהִצִּילָנוּ וְכִפֵּר עַל־חֲטָאוֹתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ.

החזן אומר:

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמִיָּה רַבָּא (עוֹנִים: אָמֵן). בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כָרְעוּתִיָּה,
וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתִיָּה בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמִיכוֹן וּבְחַיִּי דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא
וּבְזִמְן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן (וגם הקהל אומר: אָמֵן). יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ,
לְעַלְמָא וּלְעַלְמֵי עַלְמָיָא (יְתַבְרַךְ), וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא
וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְהַלֵּל שְׁמִיָּה דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (עוֹנִים: אָמֵן).
לְעִילָא לְעִילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנִחְמָתָא דְּאִמְרִין
בְּעֶלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן (עוֹנִים: אָמֵן).

תִּתְקַבֵּל צְלוֹתָהוֹן וּבְעוֹתָהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, קִדְּם אָבוּהוֹן דְּבִשְׁמִיָּא,
וְאָמְרוּ אָמֵן (עוֹנִים: אָמֵן).

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמִיָּא וְחַיִּים טוֹבִים (עָלִינוּ וְ) עַל כָּל יִשְׂרָאֵל,
וְאָמְרוּ אָמֵן (ועוֹנִים: אָמֵן). עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו, יַעֲשֵׂה
שְׁלוֹם (עָלִינוּ וְ) עַל כָּל יִשְׂרָאֵל, אָמֵן (עוֹנִים: אָמֵן).

אם יש בבה"כ אדם החייב באמירת קדיש, אומרים כאן מזמור של יום (עמ' 49 ואילך)
או מזמור ס"ז (כמנהג ק"ק רומא) כדלקמן ואחריו קדיש יתום:

לְמַנְצִיחַ בְּנִגְיִנַת מְזֻמֹּר שִׁיר. אֱלֹהִים יַחַנְנוּ וַיְבָרְכֵנוּ, יָאֵר פָּנָיו אֶתְנוּ
סֵלָה. לְדַעַת בְּאַרְץ דִּרְכָּךְ, בְּכָל־גּוֹיִם יִשְׁוַעְתָּךְ. יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים,
יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלֵם. יִשְׁמְחוּ וַיִּרְנְנוּ לְאֵמִים, כִּי־תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל,
וּלְאֵמִים בְּאַרְץ תִּנְחֵם סֵלָה. יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים, יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלֵם.
אַרְץ נִתְּנָה יְבוּלָהּ, יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ. יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים, וַיִּירָאוּ
אוֹתוֹ כָּל־אַפְסִי־אַרְץ.

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמִיהּ רַבָּא (עוֹנִים: אָמֵן). בְּעֲלָמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתִיהּ, וַיִּמְלִיךְ
מַלְכוּתִיהּ בְּתַיִכּוֹן וּבִיּוֹמִיכּוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֲגָלָא וּבְזִמְן קָרִיב,
וְאָמְרוּ אָמֵן (וגם הקהל אומר: אָמֵן). יְהֵא שְׁמִיהּ רַבָּא מְבָרַךְ, לְעָלָם וּלְעָלְמֵי
עָלְמִיָּא (יְתַבְרַךְ), וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְהַלָּל
שְׁמִיהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (עוֹנִים: אָמֵן). לְעִילָא לְעִילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא,
תְּשַׁבַּחְתָּא וְנִחְמַתָּא דְּאִמְרִין בְּעֲלָמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן (עוֹנִים: אָמֵן).

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמִיָּא וְחַיִּים טוֹבִים (עָלִינוּ וְ) עַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן
(ועוֹנִים: אָמֵן). עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו, יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם (עָלִינוּ וְ) עַל
כָּל יִשְׂרָאֵל, אָמֵן (עוֹנִים: אָמֵן).

בערב שבת חנוכה מדליקין כאן את הנרות.

סדר ערבית לימי חול

יש נוהגים לומר השיר של הלויים ואח"כ אומר:

(שיר המעלות. הנה ברכו את־יְיָ כל־עבדי יְיָ, העמדים בבית־יְיָ בלילות. שאו־ידכם קדש, וברכו את־יְיָ. יברכה יְיָ מציון, עשה שמים וארץ.

יְיָ צבאות עמנו, משגב־לנו אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה. יְיָ צבאות, אשרי אדם בטח בְּךָ. יְיָ הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קִרְאָנוּ. בְּשָׁלוֹם יִחַדּוּ אֲשֶׁכְּכָה וְאִישָׁן, כִּי־אַתָּה יְיָ לְבָדָד, לְבִטָּח תוֹשִׁיבֵנִי. תוֹדִיעֵנִי אֶרֶח חַיִּים, שְׂבַע שְׁמֻחוֹת אֶת־פְּנִיךָ, נַעֲמֹת בִּימִינְךָ נָצַח. מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יְשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל, בְּשׁוּב יְיָ שְׁבוֹת עָמוֹ, יִגַּל יַעֲקֹב וְשִׁמְח יִשְׂרָאֵל. יוֹמָם יִצְוֶה יְיָ חֲסִדּוֹ וּבִלְיָלָה שִׁירָה עָמִי, תִּפְלָה לְאֵל חַיִּי. וְתִשׁוּעַת צַדִּיקִים מִיְיָ, מַעֲוָזָם בַּעַת צָרָה. וַיַּעֲזֹרֵם יְיָ וַיַּפְלִטֵם, וַיַּפְלִטֵם מִרְשָׁעִים וַיִּשְׁיַעֵם, כִּי־חָסּוּ בוֹ. חֲזָקוּ וַיֵּאֱמָן לְבַבְכֶּם, כָּל־הַמִּיחָלִים לַיְיָ).

וְהוּא רַחוּם יַכִּיפַר עוֹן וְלֹא־יִשְׁחִית, וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפּוֹ, וְלֹא־יַעִיר כָּל־חַמָּתוֹ. יְיָ הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קִרְאָנוּ.

החזן אומר: בְּרַכּוּ אֶת יְיָ הַמְּבָרָךְ.

הקהל אומר ואחריו החזן: בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בִּדְבָרוֹ מַעְרִיב עַרְבִים, וּבְחֻכְמָה פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים, וּבְתִבּוּנָה מְשַׁנֶּה עֵתִים, וּמַחְלִיף אֶת הַזְּמָנִים, וּמְסַדֵּר אֶת הַפּוֹכְכִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרָקִיעַ כְּרִצּוֹנוֹ. בּוֹרָא יוֹמָם וְלַיְלָה, גּוֹלֵל אֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אֹר. הַמַּעְבִּיר יוֹם וּמְבִיא לַיְלָה, הַמְּבַדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה, יְיָ צַבָּאוֹת שְׁמוֹ, וְשִׁמּוֹ אֵל חַי וְקַיִם תָּמִיד הוּא יְמַלֵּךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמַּעְרִיב עַרְבִים.

אַהֲבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אֶהְבֶּתָּ, תוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים
אוֹתָנוּ לְמִדָּתְךָ, עַל כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּשִׂכְכֵּנוּ וּבְקוֹמָנוּ תָּן בְּלִבֵּנוּ, לְשִׁיחַ
בְּחֻקֵּי רְצוֹנְךָ, וְנִשְׁמַח וְנַעֲלוֹז בְּדַבְּרֵי (תְּלִמוּד) תּוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ
(וְחֻקֹּתֶיךָ) לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאוֹרֵךְ יָמֵינוּ וּבָהֶם נִהְיָה יוֹמָם
וְלַיְלָה, וְאַהֲבַתְךָ אֵל תִּסֵּר מִמֶּנּוּ עַד נִצַּח נִצְחִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אוֹהֵב
אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

יכון לקיים מצות עשה מהתורה ולקבל עליו עול מלכות שמים, צריך לדקדק באותיותיה ולהשמיע
לאזנו מה שמוציא בפיו, אם לא כיוון לבו בפסוק ראשון לא יצא אפילו בדיעבד, אין החזן צריך
להנמיך קולו בפסוקי התוכחה שבקריאת שמע.

המתפלל יחיד אומר: אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ | אֶחָד.

אומ' בלחש: בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.

וְאַהֲבַתְךָ אֵת יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לִבְּךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ וּבְכָל-מְאֹדְךָ. וְהָיוּ
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶה הַיּוֹם עַל-לִבְּךָ. וּשְׁנַתָּם לְבָנֶיךָ
וְדַבַּרְתָּ בָּם בְּשַׁבָּתְךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדֶרֶךְךָ וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוֹמְךָ.
וְקִשַּׁרְתָּם לְאוֹת עַל-יָדְךָ וְהָיוּ לְטֶטֶפֶת בֵּין עֵינֶיךָ. וְכָתַבְתָּם עַל-מְזוֹזוֹת
בֵּיתְךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ.

וְהָיָה אִם-שָׁמַעַתָּ תִּשְׁמָעוּ אֶל-מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶה אֶתְכֶם הַיּוֹם
לְאַהֲבָה אֶת-יְיָ אֱלֹהֵיכֶם וּלְעִבְדוֹ בְּכָל-לִבְבְּכֶם וּבְכָל-נַפְשְׁכֶם. וְנָתַתִּי
מִטֶּר-אֶרְצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרָה וּמִלְקוֹשׁ וְאִסַּפְתִּי דִגְלָה וְתִירִשָׁה וְיִצְהָרָה.
וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשִׂדְךָ לְבַהֲמֹתֶךָ וְאָכַלְתָּ וּשְׂבַעְתָּ. הִשְׁמָרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתָּה
לְבַבְכֶם וְסִרְתֶּם וְעַבַּדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם. וְחָרָה
אֶף-יִי בָכֶם וְעָצַר אֶת-הַשָּׁמַיִם וְלֹא-יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן
אֶת-יְבוּלָהּ וְאֲבַדְתֶּם מִהֲרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְיָ נָתַן לָכֶם.
וּשְׁמַתֶּם אֶת-דְּבַרֵי אֱלֹהֵי עַל-לִבְבְּכֶם וְעַל-נַפְשְׁכֶם וְקִשַּׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת

על־יְדֹכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֶת בֵּין עֵינֵיכֶם. וְלִמְדַתֶּם אַתֶּם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר
בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ. וּכְתַבְתֶּם
עַל־מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ. לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יי לְאַבְתִּיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ.

וַיֹּאמֶר יי אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר. דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ
לָהֶם צִיצִית עַל־כַּנְפֵי בְּגָדֵיהֶם לְדָרְתָם וְנִתְּנוּ עַל־צִיצִית הַכֶּנָף פֶּתִיל
תְּכֵלֶת. וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יי
וְעָשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תִתּוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם
זֹנִים אַחֲרֵיהֶם. לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וְעָשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהִייתֶם קְדוֹשִׁים
לְאֱלֹהֵיכֶם. אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵהְיוֹת
לָכֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם. (הציבור אומר: אָמֵן).

החזן חוזר ואומר: יי אֱלֹהֵיכֶם אָמֵן.

וְאָמַרְנָה כָּל זֹאת וְקִיָּם עָלֵינוּ, כִּי הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זֹולָתוֹ, וְאִנְחָנוּ
יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ. הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים, הַגּוֹאֲלֵנוּ מִלְּכָנוּ מִכָּף כָּל עָרִיצִים.
הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ, הַמְּשַׁלֵּם גְּמוּלָה לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשָׁנוּ. הַשֵּׁם
נִפְשָׁנוּ בַּחַיִּים, וְלֹא נִתֵּן לְמוֹט רִגְלָנוּ. הַמְּדַרְיָכָנוּ עַל כְּמוֹת אוֹיְבֵינוּ,
וַיֵּרָם קִרְנָנוּ עַל כָּל שׁוֹנְאֵינוּ. (הָאֵל) הַעוֹשֶׂה לָנוּ נִסִּים וּנְקָמָה בַּפְּרָעָה,
אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּאֶדְמַת בְּנֵי חָם. הַמְּכָה בַּעֲבָרְתוֹ כָּל כְּכוּרֵי מִצְרַיִם,
וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ מִתּוֹכָם לְחֵירוֹת עוֹלָם. הַמַּעֲבִיר בָּנוּ בֵּין גְּזָרֵי יָם
סוּף, אֶת רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת שׁוֹנְאֵיהֶם בְּתַהוֹמוֹת טַבַּע, וְרֹאיוּ בְּנִים אֶת
גְּבוּרָתוֹ, שִׁבְחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ, וּמְלָכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ עָלֵיהֶם. מֹשֶׁה
וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָּלם: מִי־כַמְכָה
בְּאֵלִים יי, מִי כַמְכָה גָּאֹדֶר בְּקִדְשׁ, נוֹרָא תַהֲלֹת עֲשֵׂה פֶלֶא. מְלָכוּתְךָ
רָאוּ בְּנִיד, בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מֹשֶׁה, זֶה אֵלֵי עָנוּ וְאָמְרוּ: יי יְמַלֵּךְ לְעֹלָם

וְעַד. וְנֹאמַר: כִּי־פָדָה יְיָ אֶת־יִצְחָק, וַיִּגָּאֵל מִיַּד חֶזֶק מִמֶּנּוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, גֹאֵל יִשְׂרָאֵל.

הַשְׁכִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם, וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ לְחַיִּים (טוֹבִים) וְלְשָׁלוֹם, וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סִכַּת שְׁלוֹמְךָ, וְהִגֵּן בְּעַדֵּנוּ, וְתִקְּנֵנוּ בְּעֶצֶה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ (מִהֲרָה) לְמַעַן שְׁמֶךָ, וְהִסֵּר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב, דָּבָר וְחֶרֶב וָרֶעִב וְיִגְוֶן וְאַנְחָה, וְשָׁכַר (וְהִסֵּר) שְׁטֵן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ, וְשֹׁמֵר צַדִּיק וְכוֹאֵנוּ מֵעֲתָה וְעַד עוֹלָם. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, שׁוֹמֵר עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לָעַד, אָמֵן.

אומרים בלחש: בְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן. יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן. בְּרוּךְ יְיָ מַצִּיֵּן שִׁכְן יְרוּשָׁלַם, הַלְלוּ־יָהּ. בְּרוּךְ יְיָ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדּוֹ. וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת־כָּל הָאָרֶץ, אָמֵן וְאָמֵן. יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם, יִשְׁמַח יְיָ בְּמַעֲשָׁיו. כִּי לֹא־יִטֹּשׁ יְיָ אֶת־עַמּוֹ בְּעַבּוֹר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל, כִּי הוֹאִיל יְיָ לַעֲשׂוֹת אֲתָכֶם לוֹ לְעַם. וַיֵּרָא כָּל־הָעָם וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם, וַיֹּאמְרוּ יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים, יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים. וְהָיָה יְיָ לְמִלְךָ עַל־כָּל־הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה יְיָ אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד. יְהִי־חֲסִדְךָ יְיָ עָלֵינוּ, כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ. הוֹשִׁיעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְקַבְּצֵנוּ מִן־הַגּוֹיִם, לְהַדּוֹת לְשֵׁם קְדוֹשְׁךָ, לְהַשְׁתַּבֵּחַ בְּתִהְלָתְךָ. כָּל־גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ יְבוֹאוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי, וַיִּכְבְּדוּ לְשִׁמְךָ. כִּי־גָדוֹל אַתָּה וְעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת, אַתָּה אֱלֹהִים לְבָדְךָ. וְאַנְחֵנוּ עִמָּךְ וְצֵאן מִרְעִיתְךָ נוֹדָה לָךְ לְעוֹלָם, לְדוֹר וָדָר נִסְפָּר תִּהְלָתְךָ. בְּרוּךְ יְיָ בַּיּוֹם, בְּרוּךְ יְיָ בְּלִילָהּ, בְּרוּךְ יְיָ בְּשַׁכְּבֵנוּ, בְּרוּךְ יְיָ בְּקוּמֵנוּ. כִּי בִיָּדְךָ נִפְשׁוֹת הַחַיִּים וְהַמֵּתִים. אֲשֶׁר בִּידְךָ נִפְּשׁ כָּל־חַי, וְרוּחַ כָּל־בֶּשֶׁר־אִישׁ. בִּיָּדְךָ אֶפְקֵיד רוּחִי, פְּדִית אוֹתִי יְיָ אֵל אֱמֶת. אֱלֹהֵינוּ שֹׁבְשָׁמִים, יַחֲדֵי שְׁמֶךָ וְקִיָּם זַכְרְךָ וּמְלִכוּתְךָ תָּמִיד, הוּא יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעַד. עד כאן בלחש.

תהלה נביע לרוכב בערבות, לאל המפואר במקלות קדושים. ברוך
אתה יי, מלך אל חי לעד וקיים לנצח.

החזן אומר:

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמִיָּה רַבָּא (עונים: אמן). בְּעֶלְמָא דִּי כְּרָא כְּרַעוּתִיָּה,
וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתִיָּה בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמִיכוֹן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא
וּבְזִמְן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן (וגם הקהל אומר: אמן). יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ,
לְעַלְמָא וְלְעַלְמֵי עַלְמָיָא (יְתַבְּרַךְ), וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרומם וַיִּתְנַשֵּׂא
וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְהַלֵּל שְׁמִיָּה דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (עונים: אמן).
לְעִילָא לְעִילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא דְאַמְרִין
בְּעֶלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן (עונים: אמן).

בראש חודש מכריזים: "ראש חודש"; בחנוכה ופורים שושן מכריזים: "על הנסים".

אֲדֹנֵי שְׁפָתַי תִּפְתָּח, וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ.

ברוך אתה יי, אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי אברהם, אלהי יצחק,
ואלהי יעקב. האל הגדול הגבור והנורא, אל עליון, גומל חסדים
טובים וקונה את הכל וזוכר חסדי אבות, ומביא גואל לבני בניהם
למען שמו באהבה.

(בעשרת ימי תשובה מוסיפים: זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים, וכתבנו בספר
החיים, למען אל חי).

מלך גואל עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי, מגן אברהם.

אתה גבור לעולם אדוני, מחיה מתים אתה רב להושיע.

בקץ: מוריד הטל

בחורף: משיב הרוח ומוריד הגשם

מכלכל חיים בחסד, מחיה מתים ברחמים רבים, סומך נופלים ורופא

חולים, מתיר אסורים, ומקיים אמונתו לישני עפר, מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך, מלך ממית ומחיה (ו)מצמיח לנו ישועה. (בעשרת ימי תשובה מוסיפים: מי כמוך אב הרחמים, זכור יצוריך ברחמים ממית ומחיה).

ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי, מחיה המתים.

לדור ודור נמליך לאל, כי הוא לבדו מרום וקדוש, ושכחך אלהינו מפנינו לא ימוש לעולם ועד, כי אל מלך גדול וקדוש אתה. ברוך אתה יי, האל הקדוש (בעשרת ימי תשובה: המלך הקדוש).

אתה חונן לאדם דעת, ומלמד לאנוש בינה וחנונו מאתך דעה ובינה והשכל. ברוך אתה יי, חונן הדעת.

השיבנו אבינו לתורתך, ודבקנו במצותיך, וקרבתנו מלפניו לעבודתך, והחזירנו בתשובה שלמה לפניך. ברוך אתה יי, הרוצה בתשובה.

סלח לנו, אבינו כי חטאנו, מחל לנו מלפניו כי פשענו, כי אל טוב וסלח אתה. ברוך אתה יי, חונן המרבה לסלוח.

ראה נא בענינו וריבה ריבנו, וגאלנו מלפניו מהרה למען שמך, כי (אל) גואל חזק אתה. ברוך אתה יי, גואל ישראל.

רפאנו יי אלהינו ונרפא, הושיענו ונושעה, כי תהלתנו אתה, והעלה רפואה שלמה לכל מפותינו (ולכל תחלואינו), כי אל רופא רחמן ונאמן אתה. ברוך אתה יי, רופא חולי עמו ישראל.

ברך עלינו, יי אלהינו, את השנה הזאת לטובה ואת כל מיני תבואתה, ותן טל (בחורף מוסיפים: ומטר) לברכה על (כל) פני האדמה ושבע את העולם מברכותיך, ותן ברכה, ורוחה והצלחה בכל מעשה

יְדִינוּ, וּבָרַךְ אֶת שְׁנוֹתֵינוּ כְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת הַמְּבוֹרָכוֹת. בָּרוּךְ אַתָּה יי, מְבָרַךְ הַשָּׁנִים.

תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתֵנוּ, וְשֵׂא נֶס לְקַבֵּץ גְּלוּתֵינוּ, (וְקַבְּצֵנוּ יַחַד מֵאֲרַבַּע כְּנָפוֹת הָאָרֶץ לְאַרְצֵנוּ). בָּרוּךְ אַתָּה יי, מְקַבֵּץ נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרָאשׁוֹנָה וְיוֹעֲצֵינוּ כְּבִתְחִלָּה, וְתַמְלִךְ עָלֵינוּ אֶתָּה (מְהֵרָה) לְבִדָּךְ (בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים), בְּצִדֶּק וּבִמְשָׁפֵט. בָּרוּךְ אַתָּה יי, מְלִךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמְשַׁפֵּט (בַּעֲשֵׂרֵת יְמֵי תְּשׁוּבָה: הַמְּלִיךְ הַמְּשַׁפֵּט).

וְלַמְלָשִׁינִים כֹּל תִּהְיֶה תִקְוָה, וְכֹל הַמִּינִים כֻּלָּם כָּרְגַע יֵאבְדוּ, וְכֹל אוֹיְבֶיךָ מְהֵרָה יִפְרֹתוּ, וּמַלְכוּת זְדוֹן מְהֵרָה תִּעָקֵר וּתִשָּׁכַח וְתִכְנִיעַ אוֹתָם בְּמְהֵרָה בְּיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יי, שׁוֹכֵר אוֹיְבִים וּמַכְנִיעַ זֵדִים.

עַל הַחֲסִידִים וְעַל הַצַּדִּיקִים וְעַל גְּרֵי הַצֶּדֶק וְעַל פְּלִיטַת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, יְהִמּוּ (נָא) רַחֲמֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ, וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל הַבוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ הַטּוֹב בְּאַמְתָּה, וְשִׁים חֲלָקֵנוּ עִמָּהֶם, לְעוֹלָם לֹא גִבוּשׁ כִּי כָךְ בִּטְחָנוּ מְלִךְ עוֹלָמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יי, מְשַׁעַן וּמַבְטָח לַצַּדִּיקִים.

וְלִירוּשָׁלַם עִירָךְ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב, וּבָנֵה אוֹתָהּ בְּנֵין עוֹלָם בְּמְהֵרָה בְּיָמֵינוּ.

כליל תשעה באב אומרים:

רַחֵם יי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וְעַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, וְעַל יְרוּשָׁלַם עִירָךְ, וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ, וְעַל הָעִיר הָאֲבֵלָה הַתְּרַבָּה וְהַשׁוֹמֵמָה, הַנִּתְּוֶנָה בְּיַד זָרִים, הַרְמוּסָה בְּכַף עֲרִיצִים, וּבִבְלָעוֹהָ לְגִיּוֹנוֹת, וַיִּירָשׁוּהָ עוֹבְדֵי אֱלִילִים וְלִישָׁאֵל עַמְּךָ נִתְּתָה וּלְזֶרַע יַעֲקֹב יִרְשָׁה הַזֹּרְשָׁתָה. נַעֲרָה יי אֱלֹהֵינוּ מִצָּרָה, וְהִקְצֵה מֶאֱרֶץ דּוֹיָה, נָטָה עָלֶיהָ כְּנֶהֱרַ שְׁלוֹם, וּכְנַחַל שׁוֹטֵף כְּבוֹד גּוֹיִם, כִּי בָאשׁ הַצֵּתָהּ, וּבָאשׁ אֶתָּה עֲתִיד לְכַנּוֹתָהּ, כְּאִמּוֹר וְאֲנִי אֶהְיֶה-לָּהּ נָאֻם יי חוֹמַת אֵשׁ סָבִיב וְלִכְבוֹד אֶהְיֶה כְּתוֹכָהּ. בָּרוּךְ אַתָּה יי, מְנַחֵם צִיּוֹן עִירוֹ וְאֲבְלֵי עַמּוֹ וּבּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם.

ברוך אתה יי, בונה ירושלים.

את צמח דוד עבדך במהרה תצמיח, וקרנו תרום בישועתך, כי לישועתך קוינו כל היום. ברוך אתה יי, מצמיח קרן ישועה.

שמע קולנו יי אלהינו, וחוס וחנונו ורחם עלינו, וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו ואת תחנונו, כי אב מלא רחמים רבים אתה הוא מעולם, ולא נשוב ריקם מלפניך.

בליל ט' באב היחיד הצם מוסף:

עננו יי עננו ביום צום תענייתנו כי בצרה גדולה אנחנו, ואל תעלם אונך משמוע תפלתנו, ואל תתעלם מבקשתנו. היה נא קרוב לשובנו, (נ"א: לשוננו) טרם נקרא אתה תענה, בדבר שנאמר: והיה טרם יקראו ואני אענה, עוד הם מדברים ואני אשמע, כי אתה פודה ומציל בכל עת צרה וצוקה.

כי אל שומע תפלה ותחנון אתה. ברוך אתה יי, שומע תפלה.

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ואל תפלתם שעה, והשב העבודה לדביר ביתך, ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון, ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך.

בראש חודש ובחול המועד אומרים:

אלהינו ואלהי אבותינו, יעלה ויבא, יגיע, יראה וירצה, וישמע, ויפקד, ויזכר זכרוננו וזכרון אבותינו, וזכרון ירושלים עירך, וזכרון משיח בן דוד עבדך, וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך (לפליטה) לטובה, לחן ולחסד ולרחמים ולרצון ביום (בראש חודש: ראש החודש הזה. בחוה"מ של פסח: חג המצות הזה. בחוה"מ של סוכות: חג הסוכות הזה) זכרנו יי אלהינו בו לטובה, ופקדנו בו לברכה, והושיענו בו לחיים טובים, בדבר ישועה ורחמים, חוס וחנונו ורחם עלינו והושיענו, כי אליך עינינו, כי אל מלך חנון ורחום אתה.

וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבֵךְ לְצִיּוֹן וְלִירוּשָׁלַם עִירֶךָ בְּרַחֲמִים כְּמֵאָז. בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ, הַמַּחֲזִיר בְּרַחֲמָיו שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן.

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, עַל חַיֵּינוּ
הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נִסִּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם
וַיּוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת, עָרֵב וּבִקֵּר וְצָהָרִים,
הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, הַמְּרַחֵם כִּי לֹא תָמוּ חֲסָדֶיךָ וַיַּעֲוֹלָם קוֹיֵנוּ
לָךְ. לֹא הִכְלַמְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְלֹא עֲזַבְתָּנוּ וְלֹא הִסְתַּרְתָּ פָנֶיךָ מִמָּנוּ.

בחנוכה ובפורים אומרים:

עַל הַנְּסִים וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַמַּלְחָמוֹת וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַפְּדוּת שֶׁעָשִׂיתָ
עִמָּנוּ וְעַם אֲבוֹתֵינוּ, בַּיָּמִים הָהֵם בְּזֶמֶן הַזֶּה.

בפורים

בִּימֵי מָרְדֳּכַי וְאַסְתֵּר בְּשׁוֹשֵׁן
הַבִּירָה, כְּשֶׁעָמַד עֲלֵיהֶם הַמֶּן
הַרְשָׁע, וּבִקֵּשׁ לְהַשְׁמִיד, לַהֲרוֹג
וּלְאַבֵּד אֶת כָּל הַיְּהוּדִים מִנְּעַר
וְעַד זָקֵן, טָף וְנָשִׁים, בַּיּוֹם
אֶחָד בַּשָּׁלֹשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ שָׁנִים
עָשָׂר, הוּא חֹדֶשׁ אֲדָר, וּשְׁלָלָם
לְבוֹז. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
הַפְּרַת אֶת עֲצָתוֹ, וְקִלְקַלְתָּ אֶת
מַחֲשַׁבְתּוֹ, וַהֲשִׁבוֹתָ לוֹ גְּמוּלוֹ
כְּרָאוֹ, וְתָלוּ אוֹתוֹ וְאֶת בְּנָיו
עַל הָעֵץ. וְכַשֵּׁם שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּהֶם
גַּם, כֵּן עֲשֵׂה עִמָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
פְּלֵא וְנִסִּים בְּעֵת הַזֹּאת, וְנוֹדֶה
לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סְלָה.

בחנוכה

בִּימֵי מַתְתִּיָּה בֶּן יוֹחָנָן כֹּהֵן גָּדוֹל חֲשֵׁמוֹנָאִי
וּבְנָיו, כְּשֶׁעָמְדָה עֲלֵיהֶם מַלְכוּת יוֹן הַרְשָׁעָה
לְשַׁכְּחֵם מִתּוֹרָתְךָ וּלְהַעֲבִירָם מִחֻקֵּי רְצוֹנְךָ,
וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עָמַדְתָּ לָהֶם בְּעֵת צָרָתָם,
רִבֵּית אֶת רִיבָם, דִּנְתָּ אֶת דִּינָם, נִקְמַת אֶת
נִקְמָתָם, מִסַּרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד חֲלָשִׁים, וְרַבִּים בְּיַד
מַעֲטִים, וְטִמְאַסְתָּ בְּיַד טְהוֹרִים, וּרְשָׁעִים בְּיַד
צַדִּיקִים, וְזוּדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תּוֹרָתְךָ. וְלָךְ עָשִׂיתָ
שֵׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָם, וְלַעֲמֹךְ יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ
תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה. וְאַחֵר כִּךָּ בָּאוּ בְּנֵיךָ לְדַבֵּיר
בֵּיתְךָ, וּפָנוּ אֶת הַיִּכְלָךְ, וְטָהְרוּ אֶת מִקְדָּשְׁךָ,
וַהֲדַלִּיקוּ נֵרוֹת בַּחֲצוֹת קֳדָשְׁךָ, וּקְבָעוּם שְׁמוֹנָה
יָמִים בְּהִלָּל וּבְהוֹדָאָה. וְכַשֵּׁם שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּהֶם
גַּם, כֵּן עֲשֵׂה עִמָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ פְּלֵא וְנִסִּים בְּעֵת
הַזֹּאת, וְנוֹדֶה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סְלָה.

(בעשרת ימי תשובה מוסיפים: זְכוֹר רַחֲמֶיךָ וּכְבוֹשׁ אֶת כַּעֲסֶךָ, כֹּלָה דְּכָר וְחֶרֶב וְרָעַב וְשָׁבִי וּמִשְׁחִית וּמִגָּפָה וְכָל מַחֲלָה, מַעֲלִינוּ וּמַעֲלֵל כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ).
עַל כָּלֵם יִתְבָּרֵךְ וַיִּתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ מִלְּכָנוּ תָּמִיד, כָּל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה, וַיִּהְיֶה לְשִׁמְךָ הַטּוֹב בְּאַמֶּת.

(בעשרת ימי תשובה מוסיפים: וְכָתוּב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ).
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַטּוֹב שְׁמֶךָ וּלְךָ נֶאֱדָה לְהוֹדוֹת.

שְׁלֹם שְׁלֹם, טוֹבָה וּבִרְכָּה, (חַיִּים), חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים, עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עֲמָךְ. בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ כְּלָנוּ פְּאָחַד בְּאוֹר פְּנִיךָ, כִּי בְּאוֹר פְּנִיךָ נִתַּת לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרַת חַיִּים, אֶהְיֶה וְחֶסֶד, צְדָקָה, בִּרְכָּה, יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלֹם, וְטוֹב יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ (לְבָרְכָנוּ וּ) לְבָרְךָ אֶת כָּל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל תָּמִיד בְּכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה בְּשִׁלּוֹמְךָ.

(בעשרת ימי תשובה מוסיפים: בְּסֶפֶר חַיִּים, בְּרְכָה וְשְׁלֹם, פְּרִנְסָה טוֹבָה, וְיְשׁוּעָה וְנִחְמָה חֵן וְחֶסֶד נִזְכֹּר וְנִפְתָּח לְפָנֶיךָ, אָנוּ וְכָל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים (טוֹבִים) וּלְשְׁלֹם).

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלֹם, (אָמֵן).

יְהִי לְרִצּוֹן אֱמֶרֶי־פִי וְהִגִּיזֵן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי.

ויש נוהגין לומר:

אֱלֹהִי, נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מָרַע, וּשְׁפָתִי מְדַבֵּר מִרְמָה, וְלִמְקַלְלֵי נַפְשִׁי תִּדּוּם וּלְמַצּוֹתֶיךָ תִּרְדּוּךְ נַפְשִׁי, וְנַפְשִׁי כְּעַפְרָה לִפְלֵי תַהֲיָה. יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהִי, שֶׁכָּל הַקָּמִים עָלֵי לְרָעָה, תִּפְרַע עֲצָתָם וְתִקְלַקֵּל מַחֲשַׁבּוֹתָם. וְכֵן יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהִי, שֶׁתַּפְתֵּחַ לִי שַׁעֲרֵי תוֹרָה, שַׁעֲרֵי חֶכְמָה, שַׁעֲרֵי בִינָה, שַׁעֲרֵי דַעַה, שַׁעֲרֵי פְּרִנְסָה וְכִלְכָּלָה, שַׁעֲרֵי חַיִּים, חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים וְרִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ. יְהִי לְרִצּוֹן אֱמֶרֶי־פִי וְהִגִּיזֵן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי.

פוסע שלש פסיעות לאחוריו בכריעה אחת וחוזר לשמאלו, ואחר כך לימינו ואומר:

עֲשֵׂה שְׁלֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו, יַעֲשֵׂה שְׁלֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, אָמֵן.

(יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּבַנֶּה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חִלְקָנוּ בְּתוֹרָתְךָ).

בפורים אומרים חצי קדיש וקוראים כאן את המגילה.

החזן אומר:

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמִיָּה רַבָּא (עונים: אָמֵן). בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתִיָּה,
וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתִיָּה בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמִיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא
וּבִזְמַן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן (וגם הקהל אומר: אָמֵן). יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ,
לְעָלָם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא (יְתַבְרַךְ), וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא
וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְהַלֵּל שְׁמִיָּה דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (עונים: אָמֵן).
לְעִילָא לְעִילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תַּשְׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא דְאִמְרִין
בְּעֶלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן (עונים: אָמֵן).
תַּתְקַבֵּל צְלוֹתֵהוֹן וּבְעוֹתֵהוֹן דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, קָדָם אַבּוּהוֹן דְּבִשְׁמַיָּא,
וְאִמְרוּ אָמֵן (עונים: אָמֵן). יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים טוֹבִים
(עֲלִינוּ) עַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן (ועונים: אָמֵן). עֲשֵׂה שְׁלוֹם
בְּמְרוֹמֵי, הוּא בְּרַחֲמֵי, יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם (עֲלִינוּ) עַל כָּל יִשְׂרָאֵל, אָמֵן
(עונים: אָמֵן).

בחנוכה מדליקים כאן את הנרות.

החזן אומר בקול רם:

עֲלִינוּ לְשַׁבַּח לְאֲדוֹן הַכֹּל, לְתַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרָאשִׁית, שְׁלֹא עָשָׂנוּ
כְּגוּיֵי הָאָרֶץ, וְלֹא שָׁמְנוּ כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲרָצוֹת. שְׁלֹא שָׁם חָלַקְנוּ כָּהֵם,
וְגוֹרְלָנוּ כָּכָל הַמוֹנֵם. שֶׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים לְהֶבֶל וְרִיק וּמִתְפַּלְלִים לְאֵל
לֹא יוֹשִׁיעַ. וְאִנּוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים לְפָנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא. (שֶׁהוּא) נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ, וְכֹסֵא כְבוֹדוֹ בַּשָּׁמַיִם
מִמַּעַל, וּשְׁכִינַת עֲזוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים. הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד מְלֻבְדּוֹ,
אֲמַת מְלַכְנּוּ וְאֵין זולָתוֹ, כְּפִתּוּב בְּתוֹרָתוֹ. וַיִּדְעַת הַיּוֹם וְהִשְׁבַּחְתָּ אֵל
לְבָבְךָ, כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים, בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת, אֵין
עוֹד.

עַל כֵּן נִקְנָה לָךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְרֹאוֹת מַהֲרָה בְּתַפְאֶרֶת עֲזָךְ, לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ, וְהַאֲלִילִים פְּרוֹת יִפְרֹתוֹן, לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדֵי, וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בְשִׁמְךָ, לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ. יִפְּרֻוּ וַיִּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֶל, כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל בָּרָךְ, תִּשָּׁבַע כָּל לְשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרַעוּ וַיִּפְּלוּ, וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקָּר יִתְנוּ, וַיִּקְבְּלוּ כָּל־עַל מַלְכוּתְךָ, וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מַהֲרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שְׁלֹךְ הִיא, וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד. כִּפְתּוּב בְּתוֹרָתְךָ: יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד. וְכָתוּב: שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד.

קדיש יתום:

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמִיהּ רַבָּא (עוֹנִים: אָמֵן). בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתִיהּ, וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתִיהּ בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן (וגם הקהל אומר: אָמֵן). יְהֵא שְׁמִיהּ רַבָּא מְבָרַךְ, לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יִתְבָּרַךְ, וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיְתַרומם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְעַלָּה וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְהַלָּל שְׁמִיהּ דְּקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא (עוֹנִים: אָמֵן). לְעִילָא לְעִילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחֲמַתָּא דְּאִמִּירָן בְּעֶלְמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן (עוֹנִים: אָמֵן). יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים טוֹבִים (עֲלִינוּ וְ) עַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן (ועוֹנִים: אָמֵן). עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמֵי, הוּא בְּרַחֲמֵי, יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם (עֲלִינוּ וְ) עַל כָּל יִשְׂרָאֵל, אָמֵן (עוֹנִים: אָמֵן).

החזן אומר: בְּרַכּוּ אֶת יְיָ הַמְּבָרָךְ.

הקהל אומר ואחריו החזן: בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד.

- 24 אַרְבַּעַּה וְעֶשְׂרִים יוֹם שָׁהֶם
שְׁלֹשָׁה שָׁבוּעוֹת וּשְׁלֹשָׁה יָמִים.
- 25 חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים יוֹם שָׁהֶם
שְׁלֹשָׁה שָׁבוּעוֹת וְאַרְבַּעַּה יָמִים.
- 26 שֵׁשֶׁה וְעֶשְׂרִים יוֹם שָׁהֶם שְׁלֹשָׁה
שָׁבוּעוֹת וְחֲמִשָּׁה יָמִים.
- 27 שִׁבְעָה וְעֶשְׂרִים יוֹם שָׁהֶם
שְׁלֹשָׁה שָׁבוּעוֹת וְשִׁשָּׁה יָמִים.
- 28 שְׁמוֹנֶה וְעֶשְׂרִים יוֹם שָׁהֶם
אַרְבַּעַּה שָׁבוּעוֹת.
- 29 תְּשַׁעַּה וְעֶשְׂרִים יוֹם שָׁהֶם
אַרְבַּעַּה שָׁבוּעוֹת וְיֹם אֶחָד.
- 30 שְׁלֹשִׁים יוֹם שָׁהֶם אַרְבַּעַּה
שָׁבוּעוֹת וּשְׁנֵי יָמִים
- 31 אֶחָד וּשְׁלֹשִׁים יוֹם שָׁהֶם אַרְבַּעַּה
שָׁבוּעוֹת וּשְׁלֹשָׁה יָמִים.
- 32 שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים יוֹם שָׁהֶם אַרְבַּעַּה
שָׁבוּעוֹת וְאַרְבַּעַּה יָמִים.
- 33 שְׁלֹשָׁה וּשְׁלֹשִׁים יוֹם שָׁהֶם
אַרְבַּעַּה שָׁבוּעוֹת וְחֲמִשָּׁה יָמִים.
- 34 אַרְבַּעַּה וּשְׁלֹשִׁים יוֹם שָׁהֶם
אַרְבַּעַּה שָׁבוּעוֹת וְשִׁשָּׁה יָמִים.
- 35 חֲמִשָּׁה וּשְׁלֹשִׁים יוֹם שָׁהֶם
חֲמִשָּׁה שָׁבוּעוֹת.
- 36 שֵׁשֶׁה וּשְׁלֹשִׁים יוֹם שָׁהֶם חֲמִשָּׁה
שָׁבוּעוֹת וְיֹם אֶחָד.
- 37 שִׁבְעָה וּשְׁלֹשִׁים יוֹם שָׁהֶם
חֲמִשָּׁה שָׁבוּעוֹת וּשְׁנֵי יָמִים.
- 38 שְׁמוֹנֶה וּשְׁלֹשִׁים יוֹם שָׁהֶם
חֲמִשָּׁה שָׁבוּעוֹת וּשְׁלֹשָׁה יָמִים.
- 39 תְּשַׁעַּה וּשְׁלֹשִׁים יוֹם שָׁהֶם
חֲמִשָּׁה שָׁבוּעוֹת וְאַרְבַּעַּה יָמִים.
- 40 אַרְבַּעִים יוֹם שָׁהֶם חֲמִשָּׁה
שָׁבוּעוֹת וְחֲמִשָּׁה יָמִים.
- 41 אֶחָד וְאַרְבַּעִים יוֹם שָׁהֶם חֲמִשָּׁה
שָׁבוּעוֹת וְשִׁשָּׁה יָמִים.
- 42 שְׁנַיִם וְאַרְבַּעִים יוֹם שָׁהֶם שֵׁשֶׁה
שָׁבוּעוֹת.
- 43 שְׁלֹשָׁה וְאַרְבַּעִים יוֹם שָׁהֶם
שֵׁשֶׁה שָׁבוּעוֹת וְיֹם אֶחָד.
- 44 אַרְבַּעַּה וְאַרְבַּעִים יוֹם שָׁהֶם
שֵׁשֶׁה שָׁבוּעוֹת וּשְׁנֵי יָמִים.
- 45 חֲמִשָּׁה וְאַרְבַּעִים יוֹם שָׁהֶם
שֵׁשֶׁה שָׁבוּעוֹת וּשְׁלֹשָׁה יָמִים.
- 46 שֵׁשֶׁה וְאַרְבַּעִים יוֹם שָׁהֶם שֵׁשֶׁה
שָׁבוּעוֹת וְאַרְבַּעַּה יָמִים.
- 47 שִׁבְעָה וְאַרְבַּעִים יוֹם שָׁהֶם שֵׁשֶׁה
שָׁבוּעוֹת וְחֲמִשָּׁה יָמִים.
- 48 שְׁמוֹנֶה וְאַרְבַּעִים יוֹם שָׁהֶם
שֵׁשֶׁה שָׁבוּעוֹת וְשִׁשָּׁה יָמִים.
- 49 תְּשַׁעַּה וְאַרְבַּעִים יוֹם שָׁהֶם
שִׁבְעָה שָׁבוּעוֹת (תְּמִימִים).

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתֵּשֵׁב עֲבוֹדַת בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ לְמִקְוָמָהּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ.

לְמִנְצָחַ בְּנִגְיֶנֶת מִזְמוֹר שִׁיר. אֱלֹהִים יַחַנְנוּ וַיְבָרְכֵנוּ, יָאֵר פָּנָיו
אֶתָּנוּ סֵלָה. לְדַעַת בְּאֶרֶץ דִּרְכָּךְ, בְּכָל-גּוֹיִם יִשׁוּעָתְךָ. יוֹדוּךָ עַמִּים
אֱלֹהִים, יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלָם. יִשְׁמְחוּ וַיִּרְנְנוּ לְאֻמִּים, כִּי־תִשְׁפֹּט עַמִּים
מִיִּשְׂרָאֵל, וּלְאֻמִּים בְּאֶרֶץ תִּנְחָם סֵלָה. יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים, יוֹדוּךָ
עַמִּים כָּלָם. אֶרֶץ נִתְּנָה יְבוּלָהּ, יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ. יְבָרְכֵנוּ
אֱלֹהִים, וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כָּל-אֶפְסֵי-אֶרֶץ.

סדר קריאת שמע על המטה

הַשְּׁכִיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם, וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּפָנָיו לְחַיִּים (טובים)
וּלְשָׁלוֹם, וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סֶפֶת שְׁלוֹמָךְ, וְהִגֵּן בְּעַדֵּנוּ, וְתַקֵּנֵנוּ בְּעֵצָה
טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ (מִהֲרָה) לְמַעַן שְׁמֶךָ, וְהִסֵּר מֵעָלֵינוּ
אוֹיֵב, דָּבָר וְחָרָב וְרָעַב וְיָגוֹן וְאַנְחָה, וְשֹׁכֵר (וְהִסֵּר) שְׁטֵן מִלְּפָנֵינוּ
וּמֵאַחֲרֵינוּ, וְשָׁמֵר צִאתָנוּ וּבֹאֵנוּ מֵעֵתָה וְעַד עוֹלָם.

מי שהתפלל ערבית לפני צאת הכוכבים יקרא את כל שלש הפרשיות של ק"ש (עמ' 69).

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד. בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ
לְעוֹלָם וָעֶד. וְאַהֲבַתְּ אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ, בְּכָל-לִבְּךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ
וּבְכָל-מְאֹדְךָ. וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, אֲשֶׁר אֲנִי מְצִוְךָ הַיּוֹם עַל-
לִבְּךָ. וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָם, בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבִלְכֹתְךָ בְּדֶרֶךְ
וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ. וְקִשַּׁרְתָּם לְאוֹת עַל-יָדְךָ, וְהָיוּ לְטֹטְפֹת בֵּין
עֵינֶיךָ. וּכְתַבְתָּם עַל-מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ.

יֵשֵׁב בְּסֵתֶר עֲלִיוֹן, בְּצֵל שְׁדֵי יְתִלּוּנָן. אָמֵר לִי מַחְסִי וּמְצוּדָתִי,
אֱלֹהֵי אֲבֹתַי-בּוֹ. כִּי הוּא יַצִּילְךָ מִפַּח יָקוֹשׁ, מִדְּבַר הוּוֹת. בְּאַבְרָתוֹ
יִסֹּף לָךְ וְתַחַת-כְּנָפָיו תִּחְסֶה, צָנָה וְסִחְרָה אָמְתוֹ. לֹא-תִירָא מִפֶּחַד
לִילָה, מִחֶץ יַעוֹף יוֹמָם. מִדְּבַר בְּאֶפֶל יִהְיֶה, מִקֶּטֶב יִשׁוּד צָהָרִים.
יִפֹּל מִצִּדְּךָ אֵלֶיךָ וּרְכַבָּה מִימִינֶךָ, אֵלֶיךָ לֹא יָגֹשׁ. רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְטֵא,
וְשִׁלַּמְתָּ רָשָׁעִים תִּרְאֶה. כִּי-אַתָּה יְיָ מַחְסִי, עֲלִיוֹן שְׁמֹת מְעוֹנֶךָ.
לֹא-תֵאָנֶה אֵלֶיךָ רָעָה, וְנִגַּע לֹא-יִקְרַב בְּאַהֲלֶךָ. כִּי מִלֹּאכֵיו יִצְוֶה-לָךְ,
לְשֹׁמְרֶךָ בְּכָל-דְּרָכֶיךָ. עַל-כִּפִּים יִשְׁאוּנוֹךְ, פֶּן-תִּגָּף בְּאֶבֶן רִגְלֶךָ.
עַל-שַׁחַל וּפֶתֶן תִּדְרֹךְ, תִּרְמָס כְּפִיר וְתַנִּין. כִּי בִי חֹשֶׁק וְאַפְלָטָהוּ,
אֲשַׁגְּבֶהוּ כִּי-יָדַע שְׁמִי. יִקְרָאֵנִי וְאַעֲנֶהוּ עֲמוּ-אֲנִי בְצָרָה, אֲחַלְצָהוּ
וְאֲכַבְּדֶהוּ. אֲרֹךְ יָמִים אֲשַׁבִּיעֶהוּ, וְאַרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי.

וַיֹּאמֶר יי אֶל־הַשָּׁטָן יִגְעַר יי בְּךָ הַשָּׁטָן וַיִּגְעַר יי בְּךָ הַבַּחֲר
בִּירוּשָׁלַם, הֲלֹא זֶה אוֹד מִצֵּל מֵאֵשׁ. יְבָרְכֶךָ יי וַיִּשְׁמְרֶךָ. יָאֵר יי
פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחַנֶּךָ. יֵשׁא יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׁם לְךָ שָׁלוֹם.

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת, אָשָׂא עֵינֵי אֶל־הַהָרִים, מֵאִין יָבֹא עֲזָרִי. עֲזָרִי
מֵעַם יי, עֲשֵׂה שְׁמִים וְאָרֶץ. אֶל־יִתֵּן לְמוֹט רִגְלֶךָ, אֶל־יָנוּם שְׁמֶרְךָ.
הִנֵּה לֹא־יָנוּם וְלֹא יִישָׁן, שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל. יי שְׁמֶרְךָ, יי צִלְּךָ עַל־יַד
יְמִינֶךָ. יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא־יִכָּכֶה, וַיֵּרֶחַ בַּלַּיְלָה. יי יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל־רָע,
יִשְׁמַר אֶת־נַפְשֶׁךָ. יי יִשְׁמַר־צִאֲתֶךָ וּבֹאֶךָ, מַעֲתָה וְעַד־עוֹלָם.

הִנֵּה מִטָּתוֹ שָׁלְשָׁלְמָה שְׁשִׁים גְּבָרִים סָבִיב לָהּ, מִגְּבֻרֵי יִשְׂרָאֵל.
כָּל־ם אַחֲזִי חָרֵב מְלֻמְדֵי מְלַחְמָה, אִישׁ חָרְבוֹ עַל־יָרְכוֹ מִפְּחַד
בַּלִּילוֹת. מִפְּחַדָּהּ שָׁל גִּיהֲנָם שְׁהִיא דוֹמָה לַלַּיְלָה. בִּינְךָ אֶפְקִיד
רוּחִי, פְּדִית אוֹתִי יי אֶל אֲמֶת.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמְּפִיל חֲבָלֵי שָׁנָה עַל
הָעֵין וּמִשְׁקִיעַ שְׁנַת תַּרְדֵּמָה וְהַמְּאִיר לְאִישׁוֹן בַּת עֵין. יְהִי רָצוֹן
מִלְּפָנֶיךָ, יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי, שְׁתַּרְגִּילֵנִי לְדַבֵּר מִצְוָה וְאֶל
תַּרְגִּילֵנִי לְדַבֵּר עֲבָרָה וְעוֹוֹן. וְהַשְׁלֵט בִּי יֵצֶר טוֹב וְאֶל תַּשְׁלֵט בִּי
יֵצֶר רָע. וְאֶל יְבַהֲלוּנִי חֲלוּמוֹת רָעִים וְהִרְהוּרִים רָעִים, וְתִשְׁפִּיבֵנִי
בְּמִטָּתִי לְשָׁלוֹם, וְתַעֲמִידֵנִי מִתּוֹכָהּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, וְהִאִירָה עֵינֵי
פֶּן אִישָׁן הַמָּוֶת. בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמְּאִיר לְעוֹלָם כָּל־וּ בְּכַבּוֹדוֹ.

אֲנִי שֹׁכֵבְתִי וַאֲשֵׁנָה הִקִּיצוֹתִי, כִּי יי יִסְמְכֵנִי. אִם־תִּשְׁכַּח
לֹא־תִפְחַד, וְשִׁכְבְּתָּ וְעָרְכָה שְׁנָתֶךָ. נִפְשִׁי לֹא־דָנִי, מִשְׁמָרִים לְבַקֵּר
שְׁמָרִים לְבַקֵּר.

סדר הטבת חלום

הרואה חלום שלכו דואג עליו, מביא שלשה בני אדם ומטיבין לו את חלומו ומבקשים עליו רחמים כסדר הזה.

החולם אומר שבעה פעמים:

חֲלָמָא טָבָא חֲזָאִי. המטיבין עונין חֲלָמָא טָבָא חֲזָאִי, טָבָא הוא טָבָא הוּא וְטָבָא לִיהוּי, וְרַחֲמָנָא טָבָא לְשׁוּיָה טָבָא דִּיהִי טָבָא וִיהִי טָבָא: וחוזרים כסדר הזה שבעה פעמים, ואחר כך אומרים יחד החולם והמטיבים: שְׂבַעַא בְּשַׁבְעָא זְמַנִּין גְּזֻרָא עֲלוּהִי מִן שְׁמַיָא לִיגְזִיר עֲלוּהִי דִּיהִי טָבָא וִיהִי טָבָא.

הַפְּכַת מַסְפְּדִי לְמַחֹל לִי פִתְחַת שְׁקִי, וְתֹאזְרֵנִי שְׁמִיחָה. וְלֹא-אָבָה יְיָ אֱלֹהֶיךָ לְשֹׁמֵעַ אֶל-בִּלְעָם וַיַּהַפֵּךְ יְיָ אֱלֹהֶיךָ לָךְ אֶת-הַקְּלָלָה לְבִרְכָּה, כִּי אָהַבְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ. אַז תִּשְׁמַח בַּתּוֹלָה בְּמַחֹל וּבְחָרִים וּזְקָנִים יַחְדּוֹ, וְהַפְּכַתִּי אֲבָלָם לְשִׁשּׁוֹן וְנַחֲמָתִים וְשִׁמְחָתִים מְגֻנָּם. פְּדָה בְּשָׁלוֹם נַפְשִׁי מִקְּרַב-לִי, כִּי-בְרַבִּים הָיוּ עִמָּדִי. וּפְדוּנִי יְיָ יִשׁוּבוּן וּבָאוּ צִיּוֹן בְּרִנָּה וְשִׁמְחַת עוֹלָם עַל-רֹאשָׁם, שִׁשּׁוֹן וְשִׁמְחָה יִשְׁיגוּן נְסוּ גִזְוֹן וְאַנְחָה. וַיֹּאמֶר הָעָם אֶל-שָׂאוֹל הַיּוֹנָתָן יָמוּת אֲשֶׁר עָשָׂה הַיְּשׁוּעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת בְּיִשְׂרָאֵל חֲלִילָה חִי-יְיָ אִם-יִפֹּל מִשְׁעֶרֶת רֹאשׁוֹ אֲרָצָה כִּי-עַם-אֱלֹהִים עָשָׂה הַיּוֹם הַזֶּה, וַיִּפְדּוּ הָעָם אֶת-יוֹנָתָן וְלֹא-מָת. בּוֹרָא נִיב שְׁפָתַיִם, שָׁלוֹם שָׁלוֹם לְרַחוּק וּלְקָרוֹב אָמַר יְיָ וּרְפָאֵתִיו. וְרוּחַ לְבָשָׂה אֶת-עַמְּשֵׁי רֹאשׁ הַשְּׁלִישִׁים לָךְ דָּוִד וְעַמָּךְ בֶּן-יִשִׁי שָׁלוֹם שָׁלוֹם לָךְ וְשָׁלוֹם לְעַזְרָךְ כִּי עֲזָרְךָ אֱלֹהֶיךָ, וַיִּקְבְּלֵם דָּוִד וַיִּתֶּנָּם בְּרָאשֵׁי הַגְּדוּד. וְאַמְרָתָם כֹּה לַחִי, וְאַתָּה שָׁלוֹם וּבִיתְךָ שָׁלוֹם וְכָל אֲשֶׁר-לָךְ שָׁלוֹם. לָךְ אֲכַל בְּשִׁמְחָה לַחֲמֶךָ וְשִׁתָּה בְּלֵב-טוֹב יִינָה, כִּי כָבֵד רָצָה הָאֱלֹהִים אֶת-מַעֲשֶׁיךָ.

וּתְשׁוּבָה וּצְדָקָה וּתְפִלָּה וְתַעֲנִית מְעַכְבִּין אֶת הַפּוֹרְעָנוֹת וְשָׁלוֹם
עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל.

וכל תענית יחיד במנחה, לאחר תפלתו בלחש, קודם שיפסע שלש פסיעות אומר:
אֱלֹהִי, בְּזֶמֶן שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ קָיָם הָיָה אָדָם חוּטָא וּמִקְרִיב
לְפָנֶיךָ קָרְבָן וּמִתְכַּפֵּר לוֹ. עֲכָשְׁיוּ שְׂבָעוֹנוֹתֵינוּ אֵין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
קָיָם אֵין לָנוּ אֵלָּא תַעֲנִיּוֹתֵינוּ וּתְפִלוֹתֵינוּ. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ
אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי שִׁיְהִיָּה חֻלְבִּי וְדָמִי שְׁנַתְמַעֵט בְּתַעֲנִיתִי כְּאִילוֹ
הַקָּרְבָּתִי לְפָנֶיךָ קָרְבָן וְתִרְצָנִי. יִהְיוּ לְרָצוֹן וְכו'.

סדר עירובין

סדר עירובי בתים וחצרות

בחצר שדרים בה דיירים אחדים ואין עירוב כולל לעיר, אסור להוציא ולהכניס עד שיעשה עירוב חצרות. יזכה את העירוב ע"י אחר לכל הדיירים ויברך:

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו על מצות ערוב.

ויאמר:

ברוך יהא שרא (נ"א: שרי) לנא לאפוקי ולעיולי מבית פלוני לבית פלוני ומבית פלוני לבית פלוני, מעלית לתחתית ומתחתית לעלית, ומן החצר לבתים ומן הבתים לחצר, ומכל הבתים שנתנו בערוב מזה לזה לנו ולכל ישראל.

סדר עירוב תחומין

אסור לצאת בשבת ויו"ט מחוץ לעיר יותר מאלפים אמה, ואם יצטרך לצאת עוד עד אלפים אמה נוספות יניח הערוב בע"ש או בערב יו"ט לפני חשכה ויברך "על מצות ערוב" ואח"כ יאמר:

בזה הערוב יהיה מתר לי לילך ממקום זה אלפים אמה לכל רוח בשבת (ביום טוב) (ביום כיפורים) זה.

סדר עירובי תבשילין

יום טוב שחל להיות בערב שבת, מביא ככר לחם ובשר או לחם וביצה, בין צלויים בין מבושלין, ונותנין ביד אחר ואומר לו זכה בערוב זה, חלק מתנה לכל בני עירי ומברך "על מצות ערוב" ואומר:

ברוך (ערובא) יהא שרי לנא לבשולי ולאפויי ולטמוני ולאדלוקי שרגא, ולמעבד כל מה דצריך לנא מיומא טבא לשבתא, לנא ולכל ישראל דסמיכין על ערובא הדין.

סדר הדלקת נרות לשבת וליום טוב

מדליקים מבעוד יום ומברכים:

לשבת:

בָּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ
לְהַדְלִיק נֵר שַׁבָּת.

ליום טוב:

בָּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ
לְהַדְלִיק נֵר שַׁבָּת (יום טוב שחל בשבת: שַׁל שַׁבָּת וַיּוֹם טוֹב).

קבלת שבת

אין אומרים "במה מדליקין" בערב שבת שהוא מוצאי יום טוב.

(א) **במה מדליקין** ובמה אין מדליקין? אין מדליקין לא בלכש, ולא בחסן, ולא בכלך, ולא בפתילת האידן, ולא בפתילת המדבר, ולא בירוקה שעל פני המים; לא בזפת, ולא בשעווה, ולא בשמן קיק, ולא בשמן שרפה, (ו) לא באליה, ולא בחלב. נחום המדי אומר: מדליקין בחלב מבשל; וחכמים אומרים: אחד מבשל ואחד שאינו מבשל אין מדליקין בו. (ב) אין מדליקין בשמן שרפה ביום טוב. רבי ישמעאל אומר: אין מדליקין בעטרן מפני כבוד השבת. וחכמים מתירין בכל השמנים. בשמן שמשמן, בשמן אגוזים, בשמן צנונות, בשמן דגים, בשמן פקועות, בעטרן ובגפס. רבי טרפון אומר: אין מדליקין אלא בשמן זית בלבד. (ג) כל היוצא מן העץ אין מדליקין בו אלא פשתן, וכל היוצא מן העץ אינו מטמא טמאת אהלים אלא פשתן. פתילת הבגד שקפלה ולא הבקבה, רבי אליעזר אומר: טמאה היא ואין מדליקין בה, רבי עקיבא אומר: טהורה היא ומדליקין בה. (ד) לא יקב אדם שפופרת של ביצה וימלאנה שמן ויתננה על פי הנר בשביל שתהא מנטפת, ואפלו היא של חרס, ורבי יהודה מתיר. אבל אם חברה היוצר מתחלה מתר, מפני שהוא כלי אחד. לא ימלא אדם קערה שמן ויתננה בצד הנר ויתן ראש הפתילה בתוכה בשביל שתהא שואבת, ורבי יהודה מתיר. (ה) המכבה את הנר מפני שהוא מתירא מפני גוים, מפני לסטים, מפני רוח רעה, או בשביל החולה שישן פטור. כחם על הנר, כחם על השמן, כחם על הפתילה, חיב. רבי יוסי פוטר בכלן חוץ מן הפתילה, מפני שהוא עושה פחם. (ו) על שלש עברות נשים מתות בשעת לדתן (נ"א: לדתן): על שאינן זהירות בנדה, ובחלה ובחלקת הנר. (ז) שלשה דברים צריך אדם

לומר בתוך ביתו ערב שבת עם חשכה, עשרתן, ערבתן, הדליקו את הנר. ספק חשכה ספק אינה חשכה, אין מעשרין את הנודאי, ואין מטבילין את הכלים, ואין מדליקין את הנרות. אבל מעשרין את הדמאי, ומערבין וטומנים את החמין.

אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא: תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם, שנאמר: וכל-בניך למודי יי ורב שלום בניך. אל תקרי בניך אלא בניך. יהי-שלום בחילך, שלום בארמנותיך. למען אחי ורעי אדברה-נא שלום בך. למען בית-יי אלהינו, אבקשה טוב לך. וראה בנים לבניך, שלום על ישראל. (שלום רב לאהבי תורתך, ואין למו מכשול. יי עז לעמו יתן, יי יברך את-עמו בשלום).

קדיש דרבנן:

יתגדל ויתקדש שמייה רבא (עונים: אמן). בעלמא די ברא כרעותיה, וימליך מלכותיה בתיכון וביומיון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן (וגם הקהל אומר: אמן). יהא שמייה רבא מברך, לעלם ולעלמי עלמא יתברך, וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתעלה ויתהדר ויתהלל שמייה דקודשא בריך הוא (עונים: אמן). לעילא לעילא מן כל ברכתא, שירתא, חשבכתא ונחמכתא דאמירן בעלמא, ואמרו אמן (עונים: אמן).

על ישראל ועל רבנן, ועל תלמידיהון ועל (כל) תלמידי תלמידיהון (דיתבין) דעסקין באורייתא (קדשתא) די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר, יהא (לנא ו)להון ולכון שלמא וחנא וחסדא ורחמין (וחיי אריכי) ומזוני רויחין מן קדם מריה, שמאי וארעא ואמרו אמן (עונים: אמן).

יהא שלמא רבא מן שמאי וחיים טובים (עלינו ו)על כל ישראל, ואמרו אמן (עונים: אמן).

עושה שלום במרומיו, הוא ברחמיו, יעשה שלום (עלינו ו)על כל ישראל, אמן (עונים: אמן).

מִזְמוֹר לְדָוִד, הָבוּ לַיְיָ בְּנֵי אֱלִים, הָבוּ לַיְיָ כְּבוֹד וְעֹז. הָבוּ לַיְיָ כְּבוֹד שְׁמוֹ, הִשְׁתַּחֲוּוּ לַיְיָ בְּהִדְרַת-קֶדֶשׁ. קוֹל יְיָ עַל-הַמַּיִם, אֶל-הַכְּבוֹד הַרְעִים, יְיָ עַל-מַיִם רַבִּים. קוֹל-יְיָ בַּכַּחַ, קוֹל יְיָ בַּהֲדָר. קוֹל יְיָ שֹׁבֵר אַרְזִים, וַיִּשְׁבֵּר יְיָ אֶת-אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן. וַיִּרְקִידֵם כָּמוֹ-עֵגֶל, לְבָנוֹן וְשָׁרִיץ כָּמוֹ בֶּן-רְאֵמִים. קוֹל-יְיָ חָצֵב לְהַבּוֹת אֵשׁ. קוֹל יְיָ יַחֲדֵל מִדְּבָר, יַחֲדֵל יְיָ מִדְּבָר קֶדֶשׁ. קוֹל יְיָ יַחֲלֹל אֵילֹת וַיַּחֲשֹׁף יַעֲרוֹת וַיַּכְהִיכֵלּוּ, כֻּלּוֹ אָמַר כְּבוֹד. יְיָ לִמְבוּל יֵשֵׁב, וַיֵּשֶׁב יְיָ מֶלֶךְ לְעוֹלָם. יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְיָ יִבְרָךְ אֶת-עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם.

יש מוסיפים:

אָנָּה, בַּכַּח גְּדֹלַת יְמִינְךָ, תַּתִּיר צְרוּרָה. קִבֵּל רִנַּת עַמְּךָ, שֶׁגִּבְנוּ טְהָרָנוּ נוֹרָא. נָא גִבּוֹר, דּוֹרְשֵׁי יַחֲוֶדְךָ, בְּכַבֵּת שְׁמֶרֶם. בְּרַכֵּם, טְהָרֵם, רַחֲמֵם, צִדְקַתְךָ תְּמִיד גְּמִלֵם. חֲסִין קְדוֹשׁ, בָּרַב טוֹבְךָ נִהַל עֲדַתְךָ. יַחֲדֵד גְּאֹה, לְעַמְּךָ פָּנֵה, זוֹכְרֵי קִדְשְׁךָ. שׁוֹעֲתָנוּ קִבֵּל וּשְׁמַע צַעֲקָתָנוּ, יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת. בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.

פזמון לר' שלמה אלקבץ הלוי. סי' שלמה הלוי.

לָכָה דוֹדֵי לְקִרְאָת פְּלָה, פָּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה.
לָכָה דוֹדֵי לְקִרְאָת פְּלָה, פָּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה.

שְׁמוֹר וְזָכוֹר בְּדַבּוּר אֶחָד, הִשְׁמִיעֵנוּ אֵל הַמִּיחָד.
יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד, לְשֵׁם וּלְתַפְאֶרֶת וּלְתִהְלָה.

לְקִרְאָת שַׁבַּת לָכוּ וְנִלְכָה, כִּי הִיא מְקוֹר הַבְּרָכָה.
מֵרֹאשׁ מִקְדָּם נְסוּכָה, סוּף מַעֲשֵׂה בְּמַחֲשָׁבָה תִּתְחַלָּה.

מִקְדָּשׁ מֶלֶךְ עִיר מְלוּכָה, קוֹמִי צְאִי מִתּוֹךְ הַהִפְכָּה.
רַב לָךְ שַׁבַּת בְּעֶמְקַ הַבְּכָא, וְהוּא יַחֲמוֹל עָלֶיךָ חֲמָלָה.

הַתְּנַעֲרִי מֵעַפָּר קוּמִי, לְבָשִׁי בְּגָדֵי תִפְאָרֶתְךָ עַמִּי.
עַל יָד בֶּן יִשִּׁי בֵּית הַלְחָמִי, קִרְבָּה אֶל נַפְשִׁי גְּאֻלָּה.

הַתְּעוֹרְרִי הַתְּעוֹרְרִי, כִּי בָּא אוֹרְךָ קוּמִי אוֹרִי.
עוֹרִי עוֹרִי שִׁיר דְּבָרִי, כְּבוֹד יְיָ עָלֶיךָ נִגְלָה.

לֹא תִבוֹשִׁי וְלֹא תִכְלָמִי, מָה תִּשְׁתַּחֲוֶה וּמָה תִּתְהַמֵּי.
בְּךָ יִיחַסוּ עֲנָוֵי עַמִּי, וְנִבְנְתָה עִיר עַל תִּלָּה.

וְהָיָה לְמִשְׁפָּחָה שׁוֹסְיָה, וְרַחֲקוּ כָּל מְבַלְעִיָּה.
יִשִּׁישׁ עָלֶיךָ אֱלֹהֶיךָ, כְּמִשׁוֹשׁ חֶתֶן עַל כָּלָה.

יָמִין וּשְׂמָאל תִּפְרוּצִי, וְאֵת יְיָ תַעֲרִיצִי.
עַל יָד אִישׁ בֶּן פֶּרֶצִי, וְנִשְׁמָחָה וְנִגְלִילָה.

בּוֹאִי בְּשָׁלוֹם עֲטֹרֶת בְּעָלָה, גַּם בְּשִׁמְחָה (בְּרִנָּה) וּבִצְהָלָה.
תּוֹךְ אַמּוּנִי עִם סִגְלָה, בּוֹאִי כָלָה, בּוֹאִי כָלָה.

(יש מוסיפים: תוף אַמּוּנִי עִם סִגְלָה, בּוֹאִי כָלָה שֶׁבֶת מְלֻכָּתָא.)

לָכֵה דוֹדִי לְקִרְאָת כָּלָה פָּנֵי שֶׁבֶת נִקְבְּלָה.

בְּרוּךְ יְיָ אֲשֶׁר נָתַן מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּיוֹם שֶׁבֶת קָדֵשׁ).

כשמתחילין הקהל "מזמור שיר" קיבלו שבת ואסורים הכל במלאכה.

מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת. טוֹב לְהַדוֹת לַיְיָ, וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֲלִינוֹן.
לְהַגִּיד בַּבֶּקֶר חֲסִדְךָ, וְאַמּוּנָתְךָ בַּלֵּילוֹת. עֲלִי-עֲשׂוֹר וְעֲלִי-נִבֵּל, עֲלִי
הַגִּינוֹן בְּכִנּוֹר. כִּי שִׁמְחַתָּנִי יְיָ בִּפְעֻלָּה, בְּמַעֲשֵׂי יְדֶיךָ אֲרִנֵּן. מִה-גִּדְלוֹ
מַעֲשֵׂיךָ יְיָ, מְאֹד עֲמָקוֹ מִחֲשֻׁבְתֶּיךָ. אִישׁ-בֶּעֶר לֹא יֵדַע, וְכִסִּיל לֹא-יֵבִין
אֶת-זֹאת. בִּפְרוֹחַ רְשָׁעִים כָּמוֹ עֹשֵׁב וַיִּצְיָצוּ כָּל-פְּעֻלֵי אֹנָן, לְהַשְׁמִדָם
עַד-יָעַד. וְאַתָּה מָרוֹם לְעֵלָם יְיָ. כִּי-הִנֵּה אֵיכִיךָ יְיָ כִּי הִנֵּה אֵיכִיךָ יֹאבְדוּ,

יִתְפָּרְדּוּ כָּל-פְּעָלֵי אָוֶן. וַתָּרֶם כְּרָאִים קִרְנֵי, בַּלְתִּי בְשֵׁמֶן רַעְנָן. וַתִּבְטַעַי
 עֵינַי בְּשׁוּרֵי, בְּקָמִים עָלֵי מְרַעִים תִּשְׁמַעְנָה אֲזִנִּי. צְדִיק כַּתְמָר יִפְרַח,
 כְּאֶרֶז בִּלְבָנוֹן יִשְׁגָּה. שְׁתּוּלִים בְּבֵית יְיָ, בַּחֲצֹרֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ.
 עוֹד יְנוּבֹן בְּשִׁיבָה, דְּשָׁנִים וְרַעְנָנִים יִהְיוּ. לְהַגִּיד כִּי-יֵשֶׁר יְיָ, צוּרֵי
 וְלֹא-עוֹלָתָהּ בּוֹ.

יְיָ מִלֶּךְ גָּאוֹת לְבַשׁ, לְבִשׁ יְיָ עֹז הַתְּאֵזָר, אֶף-תִּכְבֹּן תִּכַּל בַּל-תִּמּוּט. נִכּוֹן
 כְּסָאָךְ מֵאֵז, מַעֲוֹלִם אָתָּה. נִשְׂאוּ נְהָרוֹת יְיָ, נִשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם, יִשְׂאוּ
 נְהָרוֹת דְּכָכִם. מְקֻלוֹת מַיִם רַבִּים אֲדִירִים מְשַׁכְּרֵי-יָם, אֲדִיר בְּמָרוֹם יְיָ.
 עֲדֹתֶיךָ נֶאֱמָנוּ מְאֹד, לְבִיתְךָ נֶאֱנֹה-קֶדֶשׁ, יְיָ לְאַרְךָ יָמִים.

אם במשך השבוע נולד בקהילה בן זכר אומרים אחד משני הפזמונים הבאים:

פזמון מאת ר' מרדכי לאטיס מרומא:

משכיל מִכְתָּם שִׁירוֹ רַעִים, לְכָבוֹד אִישׁ תָּם וְתָמִים דְּעִים.
 גַּם אָמְרוּ מֵה-טוֹב וּמֵה-נָעִים, יִלְד הַנִּמּוֹל לְשִׁמוּנָה.
 אֲשִׁיר הַיּוֹם לְבְרִית מִלָּה, זִמְרָה שְׁגִיוֹן וַתִּהְלֶה.
 תּוֹדוֹת אֶקְרִיב כְּדָמוֹת עוֹלָה, וְכִמּוֹ תוֹרִים וּבְגֵי יוֹנָה.

פזמון מאת ר' טוביה:

יהי שְׁלוֹם בְּחִילָנוּ וְשִׁלּוֹה בְּיִשְׂרָאֵל,
 בְּסִימָן טוֹב בֶּן בָּא לָנוּ בְּיָמָיו יְבוֹא גּוֹאֵל.
 הִלְלֵה יְהִי רַעְנָן, בְּצֵל שְׂדֵי יִתְלוֹנָן,
 וּבַתּוֹרָה יִתְבוֹנָן, יֵאֱלֹף דָּת לְכָל שׂוֹאֵל. בְּסִימָן וכו'

תפלת ערבית של שבת

החזן אומר: **בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְּבָרֵךְ.**

הקהל אומר ואחריו החזן: **בָּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד.**

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר כָּלָה מַעֲשָׂיו בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, וַיִּקְרָאֵהוּ שַׁבָּת קֹדֶשׁ, מַעֲרֵב וְעַד עָרֵב, וַיַּתְּנוּ מְנוּחָה לַעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתוֹ, בּוֹרֵא יוֹמָם וְלַיְלָה, גּוֹלֵל אֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אֹר. הַמַּעֲבִיר יוֹם וַיַּמְבִּיא לַיְלָה, הַמְּבַדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה, יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ. וְשִׁמּוּ אֵל חַי וְקַיִם תְּמִיד הוּא יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמַּעֲרִיב עָרֵבִים.

אַהֲבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אֶהְבֶּתָּ, תוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לַמִּדָּת, עַל כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּשִׁכְבְּנוּ וּבִקְוִמָנוּ תָּנָּן בְּלַבְנוּ, לְשִׁיחַ בְּחֻקֵּי רְצוֹנְךָ, וְנִשְׁמַח וְנַעֲלוֹז בְּדַבְּרֵי (תִּלְמוּד) תוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ (וְחֻקֹּתֶיךָ) לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאוֹרֶךְ יַמֵּינוּ וּבָקָהּ נִהְגָּה יוֹמָם וְלַיְלָה, וְאַהֲבַתְךָ אֵל תִּסֵּר מִמֶּנּוּ עַד נִצַּח נִצְחִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אוֹהֵב אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

הקורא ק"ש צריך לפרש האותיות בפיו ובשפתיו וצריך ליתן רווח בין הדבקים כגון על לבבך, על לבבכם. הקורא ק"ש צריך להשמיע לאזניו מה שיוצא מפיו שיהיו פיו ולבו שווים בכוונה. צריך להאריך בדלי"ת של "אחד", וצריך להתניו בזיין של "תזכרו" ושל "וזכרתם". אין הש"ץ צריך להנמיך את קולו בפסוקי התוכחה.

המתפלל יחיד אומר: **אֵל מֶלֶךְ נֹאמָן.**

שִׁמַּע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ | אֶחָד.

אומ' בלחש: **בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.**

וְאַהֲבַתְךָ אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לִבְבְּךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ וּבְכָל-מְאֹדְךָ. וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מְצִוֶּה הַיּוֹם עַל-לִבְבְּךָ. וְשָׁנַנְתָּם לְבָנֶיךָ

וּדְבַרְתָּ בָּם בְּשַׁבְּתְךָ בְּבִיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ.
וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדְךָ וְהָיוּ לְטָטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ. וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוֹזוֹת
בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ.

וְהָיָה אִם־שָׁמַעַתְּ שְׁמִעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם
לֵאמֹר הִנֵּה אֲתִי אֱלֹהֵיכֶם וְלַעֲבֹדוֹ בְּכָל־לִבְבְּכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם. וְנָתַתִּי
מִטֶּר־אֲרָצְכֶם בָּעֵתוֹ יוֹרֶה וּמִלְקוֹשׁ וְאֶסְפַּת דִּגְלָךְ וְתִירֶשֶׁת וְיִצְהַרְךָ.
וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשִׂדְךָ לְבַהֲמֹתְךָ וְאֶכְלֹת וּשְׂבַעְתָּ. הַשְׁמֵרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתָּה
לְבַבְכֶם וְסִרְתֶּם וְעַבַּדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם. וְחָרָה
אִפִּי־יְיָ בָכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן
אֶת־יְבוּלָהּ וְאֶבְדֶּתֶם מִהָרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְיָ נָתַן לָכֶם.
וְשָׁמַתֶּם אֶת־דְּבַר־יְיָ אֱלֹהֵי עַל־לִבְבְּכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת
עַל־יָדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם. וְלִמְדֶתֶם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר
בָּם בְּשַׁבְּתְךָ בְּבִיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ. וּכְתַבְתָּם
עַל־מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ. לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְיָ לְאַבְתִּיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ.

וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר. דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ
לָהֶם צִיצִית עַל־כְּנָפֵי בְּגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתַנּוּ עַל־צִיצִית הַכְּנָף פֶּתִיל
תְּכֵלֶת. וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְיָ
וְעָשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תִתּוּרוּ אַחֲרֵי לִבְבְּכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אֹתָם
זָנִים אַחֲרֵיהֶם. לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וְעָשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים
לֵאמֹר לָהֶם. אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהָיוֹת
לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם. (הַצִּיּוּר אוֹמֵר: אֲמַת).

הַחֲזוֹן חוֹזֵר וְאוֹמֵר: יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֲמַת.

וְאָמוּנָה, בְּשִׁבְעֵי קִיּוֹמָת גְּזֻרַת דְּבַרְתָּ, הַקְשִׁכְנוּ וְשָׁמַעְנוּ זְכוֹר, חֲמֻדָּתְךָ

טְהוּרִים יִירְשׁוּהָ, כְּתוּבָה הִיא לְרֹאשׁ אֲרֻבָּעָה, מֵעַת נִתְּנָה, שְׁמַח בָּהּ לֵב יִשְׂרָאֵל. עֲדָה פְּדִיתָ, צְדָקָה קָנִיתָ, רוּמָמָה שָׁבַת תִּמְדָּה, בִּינָךְ וּבִינֵינוּ אוֹת הִיא לְעוֹלָם, כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עוֹלָמְךָ תִּקְנֶנָּה, וּבִשְׁבִיעִי נִחַתָּ, לְמַעַן שְׁתַּנִּיחַ לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. וְלִכְבוֹד שְׁמֶךָ שִׁבְחוּ וְזָמְרוּ בְּרוּךְ הוּא. מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה, וְאָמְרוּ כָּלֵם: מִי־כַמְכָּה בְּאֵלֵם יְיָ, מִי כַמְכָּה נֶאֱדָר בְּקִדְשׁ, נוֹרָא תִהְלֹת עֲשֵׂה פֶלֶא. שׁוּמְרֵי שְׁבִיעִי רָאוּ גְבוּרוֹתֶיךָ עַל הַיָּם, יַחַד כָּלֵם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ: יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד. תַּחֲשִׁישׁ יִשׁוּעָה לְשׁוּמְרֵי עֲנוּגָה, תַּפְּדָּה לְצֹאנֶךָ, וְאֵל יִהְיוּ עוֹד לְבָזָה, כְּפָתוּב: וְהוֹשַׁעְתִּי לְצֹאנִי וְלֹא־תִהְיֶינָה עוֹד לְבֹז. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, גָּאֹל יִשְׂרָאֵל.

הַשְׁפִּיכֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם, וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ לְחַיִּים (טוֹבִים) וּלְשָׁלוֹם, וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סִכַּת שְׁלוֹמְךָ, וְהִגֵּן בְּעַדֵּנוּ, וְתִקְנֵנוּ בְּעֲצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ (מִהֲרָה) לְמַעַן שְׁמֶךָ, וְהִסֵּר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דָּבָר וְחֶרֶב וְרָעַב וְיָגוֹן וְאֲנָחָה, וּשְׁבֹר (וְהִסֵּר) שְׁטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ, וּשְׁמַר צִאֲתָנוּ וּבּוֹאֲנוּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סִכַּת שְׁלוֹמְךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, (הַ) פּוֹרֵשׁ סִכַּת שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלַם, (אָמֵן).

ואומרים בעמידה:

וּשְׁמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשְּׁבַת, לְעֲשׂוֹת־אֶת הַשְּׁבַת לְדֹרֹתֵם בְּרִית עוֹלָם. בִּינִי וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִיא לְעוֹלָם, כִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים עָשֵׂה יְיָ אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ, וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפֶשׁ.

החזן אומר:

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמִיהַ רַבָּא (עוֹנִים: אָמֵן). בְּעָלְמָא דִּי בְּרָא כְּרַעוּתִיהָ, וַיִּמְלִיךָ מַלְכוּתִיהָ בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמִיכוֹן וּבְחַיִּי דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן (וגם הקהל אומר: אָמֵן). יְהֵא שְׁמִיהַ רַבָּא מְבָרַךְ,

לְעֵלָם וּלְעֵלְמֵי עֲלָמָיָא (יְתַבְרֹךְ), וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא
וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַדָּר וְיִתְהַלָּל שְׁמִיָּה דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא (עוֹנִים: אָמֵן).
לְעֵילָא לְעֵילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא דְאִמְרֵן
בְּעֵלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן (עוֹנִים: אָמֵן).

בר"ח מכריז החזן: "ראש חודש"; בחנוכה ופורים שושן מוכריז החזן: "על הנסים".

אֲדָנִי שְׁפָתַי תִּפְתָּח, וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק,
וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיוֹן, גּוֹמֵל חֲסָדִים
טוֹבִים וְקוֹנֶה אֶת הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת, וּמַבִּיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם
לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

(בשבת תשובה מוסיפים: זְכַרְנוּ לְחַיִּים מְלֶךְ חַפֵּץ בַּחַיִּים, וְכַתְּבוּנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים,
לְמַעַן אֵל חַי).

מְלֶךְ גּוֹאֵל עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מֶגֶן אַבְרָהָם.

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי, מַחֲיָה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.

בְּקִיץ: מוֹרִיד הַטֶּל

בחורף: מַשִּׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מַחֲיָה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא
חוֹלִים, מַתִּיר אֲסוּרִים, וּמַקְיֵם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרָה, מִי כְמוֹךָ בַּעַל
גִּבּוֹרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָךְ, מְלֶךְ מֵמִית וּמַחֲיָה (ו) מַצְמִיחַ לָנוּ יְשׁוּעָה.

(בשבת תשובה מוסיפים: מִי כְמוֹךָ אֵב הֶרְחַמִּים, זְכוֹר יְצוּרֶיךָ בְּרַחֲמִים מֵמִית וּמַחֲיָה).

וְנִגְאֵמֶן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מַחֲיָה הַמֵּתִים.

לְדוֹר וָדוֹר נִמְלִיךְ לָאֵל, כִּי הוּא לְבַדּוֹ מְרוֹם וְקָדוֹשׁ, וְשִׁבְחֶךָ אֱלֹהֵינוּ
מִפְּנֵינוּ לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי אֵל מְלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה. בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ (בשבת תשובה: הַמְּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ).

וּמֵאַהֲבָתְךָ יי אֱלֹהֵינוּ שְׁאַהֲבֵת אֶת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ, וּמִחֲמֻלָּתְךָ מִלִּפְנֵינוּ שְׁחַמְלֵת עַל בְּנֵי בְרִיתְךָ, נְתַת לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ הַזֶּה, לַגְדֻלָּה וְלַגְבוּרָה וְלַקְדוּשָׁה וְלַמְנוּחָה וְלַעֲבוּדָה וְלַהוֹדָאָה, וְלַתַּת לָנוּ בְרָכָה וְשְׁלוֹם מֵאִתְּךָ.

(וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל-צָבָאָם. וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה, וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה. וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת-יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ, כִּי בּוֹ שָׁבַת מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר-בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת.

יְשַׁמְחוּ בְּמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֲנֵג, עִם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי כָּל־יְשֻׁבְעוֹ וַיִּתְעַנְּגוּ מִטּוֹבְךָ, וּבְשְׁבִיעִי רְצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ, חֲמֻדַּת יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ, זָכָר לְמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית).

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, רְצֵה בְּמְנוּחָתְנוּ, קִדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, שְׂבַעֲנוּ מִטּוֹבְךָ, שְׂמַחְנוּ בִּישׁוּעָתְךָ, וְטַהַר לִפְנֵינוּ לַעֲבֹדְךָ בְּאַמֶּת, וְהִנְחִילֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן שַׁבָּת קְדוֹשָׁךְ, וַיְשַׁמְחוּ בְךָ כָּל יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת.

רְצֵה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעִמָּךְ יִשְׂרָאֵל וְאֵל תְּפַלְתָּם שְׁעָה, וְהַשֵּׁב הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ, וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְתְּפַלְתָּם מְהֵרָה בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל בְּרִצּוֹן, וְתֵהִי לְרִצּוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.

בראש חודש ובחול המועד אומרים :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֵא, יַגִּיעַ, יִרְאֶה וְיִרְצֶה, וַיִּשְׁמַע, וַיִּפְקֵד, וַיִּזְכֹּר זְכוּרֵינוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ, וְזִכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ, וְזִכְרוֹן כָּל עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ (לְפִלִּיטָה) לְטוֹבָה, לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן בַּיּוֹם (בראש חודש: רִאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה. בחוה"מ של פסח: חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה. בחוה"מ של סוכות: חַג הַסּוּכּוֹת הַזֶּה) וְזָכְרֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה, וּפְקַדְּנוּ בּוֹ לְבְרָכָה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים

טובים, בדבר ישועה ורחמים, חוס וחסנו ורחם עלינו והושיענו, כי אליך עינינו,
כי אל מלך חנון ורחום אתה.

ותחזינה עינינו בשוכך לציון ולירושלם עירך ברחמים כמאז. ברוך
אתה יי, המחזיר ברחמיו שכינתו לציון.

מודים אנחנו לך, שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו, על חיינו
המסורים בידך ועל נשמותינו הפקידות לך, ועל נסיד שבכל יום
יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת, ערב ובקר וצהרים,
הטוב כי לא כלו רחמך, המרחם כי לא תמו חסדיך ומעולם קנינו
לך. לא הכלמתנו יי אלהינו ולא עצבתנו ולא הסתרת פניך ממנו.

בחנוכה ובפורים אומרים:

על הנסים ועל הגבורות ועל התשועות ועל המלחמות ועל הפרקן ועל הפדות שעשית
עמנו ועם אבותינו, בימים ההם בזמן הזה.

בפורים

בחנוכה

בימי מרדכי ואסתר בשושן
הבירה, בשעמד עליהם המן
הרשע, ובקש להשמיד, להרוג
ולאבד את כל היהודים מנער
ועד זקן, טף ונשים, ביום
אחד בשלשה עשר לחדש שנים
עשר, הוא חדש אדר, ושללם
לבז. ואתה ברחמך הרבים
הפרת את עצתו, וקלקלת את
מחשבתו, והשבות לו גמולו
בראשו, ותלו אותו ואת בניו
על העץ. וכשם שעשית עמהם

בימי מתתיה בן יוחנן כהן גדול חשמונאי
ובניו, בשעמדה עליהם מלכות יון הרשעה
לשפחם מתורתך ולהעבירם מחקי רצונך,
ואתה ברחמך הרבים עמדת להם בעת צרתם,
רכת את ריבם, דנת את דינם, נקמת את
נקמתם, מסרת גבורים ביד חלשים, ורבים ביד
מעטים, וטמאים ביד טהורים, ורשעים ביד
צדיקים, וזדים ביד עוסקי תורתך. ולך עשית
שם גדול וקדוש בעולם, ולעמך ישראל עשית
תשועה גדולה. ואחר כך באו בניך לדכור
ביתך, ופנו את היכלך, וטהרו את מקדשך,
והדליקו נרות בחצרות קדשך, וקבעום שמונה

בפורים

גם, כן עשה עמנו יי אלהינו
פלא ונסים בעת הזאת, ונודה
לשמך הגדול סלה.

בחנוכה

ימים בהלל ובהודאה. וכשם שעשית עמך
גם, כן עשה עמנו יי אלהינו פלא ונסים בעת
הזאת, ונודה לשמך הגדול סלה.

(בשבת תשובה מוסיפים: זכור רחמיך וכבוש את כעסך, כלה דבר וחרב ורעב
ושבי ומשחית ומגפה וכל מחלה, מעלינו ומעל כל בני ברייתך).
על כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד, כל החיים יודוך סלה,
ויהללו לשמך הטוב באמת.

(בשבת תשובה מוסיפים: וכתוב לחיים טובים כל בני ברייתך).
ברוך אתה יי, הטוב שמך ולך נאה להודות.

שנים שלום, טובה וברכה, (חיים), חן וחסד ורחמים, עלינו ועל
כל ישראל עמך. ברכנו אבינו כלנו כאחד באור פניך, כי באור פניך
נתת לנו יי אלהינו, תורת חיים, אהבה וחסד, צדקה, ברכה, ישועה
ורחמים וחיים ושלום, וטוב יהיה בעיניך (לברכנו ו) לברך את כל
עמך ישראל תמיד בכל עת ובכל שעה בשלומך.

(בשבת תשובה מוסיפים: בספר חיים, ברכה ושלום, פרנסה טובה, וישועה ונחמה
חן וחסד נזכר ונפתח לפניך, אנו וכל עמך ישראל, לחיים (טובים) ולשלום).
ברוך אתה יי, המברך את עמו ישראל בשלום, (אמן).

בחזרה החזן אומר פסוק זה בלחש:

יהיו רצון אמריי פי והגיון לבי לפניך, יי צורי וגואלי.

ויש נוהגין לומר:

אלהי, נצור לשוני מרע, ושפתי מדבר מרמה, ולמקללי נפשי תדום ולמצותיך תרדף נפשי,
ונפשי כעפר לכל תהיה. יהי רצון מלפניך יי אלהי, שכל הקמים עלי לרעה, תפר עצתם
ותקלקל מחשבותם. וכן יהי רצון מלפניך יי אלהי, שתפתח לי שערי תורה, שערי חכמה,
שערי בינה, שערי דעה, שערי פרנסה וכלכלה, שערי חיים, חן וחסד ורחמים ורצון מלפניך.

יְהִי לְרָצוֹן אֲמֵרֵי-פִי וְהִגִּיזֵן לְבִי לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי.

פוסע שלש פסיעות לאחוריו בכריעה אחת וחוזר לשמאלו, ואחר כך לימינו ואומר:
עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו, יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל, אָמֵן.

(יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּבַנֶּה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן
חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ).

החזן והקהל אומרים בעמידה:

(יּוֹם הַשַּׁשִּׁי). וַיָּכֻלוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל-צָבָאָם. וַיָּכֻל אֱלֹהִים בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי מִלְּאֲכָתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה, וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל-מְלָאֲכָתּוֹ
אֲשֶׁר עָשָׂה. וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת-יּוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ, כִּי בּוֹ שָׁבַת
מִכָּל-מְלָאֲכָתּוֹ אֲשֶׁר-בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת.

החזן אומר ברכת מעין שבע:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק
וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן קוֹנֵה (בְּרַחֲמָיו)
שָׁמַיִם וָאָרֶץ.

הקהל והחזן אומרים יחד:

מִגֵּן אֲבוֹת בְּדִבְרוֹ, מְחַיֶּה מֵתִים בְּמֶאֱמָרוֹ, הָאֵל (בשבת תשובה: הַמֶּלֶךְ)
הַקָּדוֹשׁ שְׂאִין כְּמוֹהוּ. הַמְּנִיחַ לַעֲמֹל בַּיּוֹם שְׁבַת קָדְשׁוֹ, כִּי בָּם רָצָה
לְהַנִּיחַ לָהֶם, לְפָנָיו נַעֲבֹד בִּירְאָה וּפֶחַד, וְנוֹדָה לְשִׁמּוֹ בְּכָל-יּוֹם תָּמִיד
מֵעֵין הַבְּרָכוֹת. אֵל הַהוֹדָאוֹת, אֲדוֹן הַשְּׁלוֹם, מְקַדֵּשׁ הַשְּׁבַת (ו) מְבָרֵךְ
הַשְּׁבִיעִי, הַמְּנִיחַ בַּקֶּדֶשׁ לַעֲם מְדֻשָּׁגִי (נ"א: מְדֻשָּׁגִי) עֲנֵג, זָכָר לַמַּעֲשֵׂה
בְּרֵאשִׁית.

החזן מסיים לבד:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, רָצָה בְּמִנוּחֵינוּ, קָדְשָׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ וְתֵן
חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, שְׂבַעֲנוּ מִטּוֹבְךָ, שְׂמַחְנוּ בִּישׁוּעָתְךָ וְטַהַר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ

בְּאֵמֶת, וְהִנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרַצוֹן שַׁבַּת קִדְשְׁךָ, וְיִשְׁמְחוּ בְּךָ
כָּל יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מִקִּדְשׁ הַשַּׁבָּת.

החזן אומר:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמִיָּה רַבָּא (עונים: אָמֵן). בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתִיָּה,
וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתִיָּה בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמִיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא
וּבְזִמְן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן (וגם הקהל אומר: אָמֵן. יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ,
לְעַלְמָא וּלְעַלְמֵי עַלְמֵיָא יִתְבָּרַךְ), וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא
וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַדָּר וְיִתְהַלָּל שְׁמִיָּה דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (עונים: אָמֵן).
לְעִילָא לְעִילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנִחְמָתָא דְאִמְרִין
בְּעֶלְמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן (עונים: אָמֵן).

תְּתַקַּבֵּל צְלוֹתֵהוֹן וּבְעוֹתֵהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, קָדָם אַבּוּהוֹן דְּבִשְׁמִיָּא,
וְאָמְרוּ אָמֵן (עונים: אָמֵן).

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא וְחַיִּים טוֹבִים (עֲלִינוּ וְ) עַל כָּל יִשְׂרָאֵל,
וְאָמְרוּ אָמֵן (ועונים: אָמֵן). עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמֵי, הוּא בְּרַחֲמֵי, יַעֲשֵׂה
שְׁלוֹם (עֲלִינוּ וְ) עַל כָּל יִשְׂרָאֵל, אָמֵן (עונים: אָמֵן).

החזן אומר בקול רם:

עֲלִינוּ לְשַׁבַּח לְאֲדוֹן הַכֹּל, לְתַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרָאשִׁית, שְׁלֹא עֲשֹׂנוּ
כְּגוּיֵי הָאָרֶץ, וְלֹא שָׁמְנוּ כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאָרְצוֹת. שְׁלֹא שָׁם חָלַקְנוּ כְּהֵם,
וּגּוֹרְלָנוּ כָּכָל הַמוֹנֵם. שְׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים לְהֶבֶל וְרִיק וּמִתְפַּלְלִים לְאֵל לֹא
יוֹשִׁיעַ. וְאָנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים לְפָנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא. (שְׁהוּא) נוֹטָה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ, וְכֹסֵא כְבוֹדוֹ בְּשָׁמַיִם מְמַעַל,
וּשְׁכִינַת עֲזוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים. הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד מְלִבְדּוֹ, אֵמֶת
מִלְּפָנֵינוּ וְאֵין זוּלָתוֹ, כְּפָתוּב בְּתוֹרָתְךָ. וְיִדְעָתָּ הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֵל לְבָבְךָ, כִּי
יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים, בְּשָׁמַיִם מְמַעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת, אֵין עוֹד.
עַל כֵּן נִקְנָה לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְרָאוֹת מְהֵרָה בְּתַפְאֲרַת עֲזֶךָ, לְהַעֲבִיר

גלילים מן הארץ, והאילים פרות ופרתון, לתקן עולם במלכות שדי, וכל בני בשר יקראו בשםך, להפנות אליך כל רשעי ארץ. פירוש וידעו כל יושבי תבל, כי לך תכרע כל ברך, תשבע כל לשון. לפניך יי אלהינו יכרעו ויפלו, ולכבוד שמך יקר יתנו, ויקבלו כלם על מלכותך, ותמלך עליהם מהרה לעולם ועד. כי המלכות שלך היא, ולעולמי עד תמלך בכבוד. פכתוב בתורתך: יי ימלך לעולם ועד. וכתוב: שמע ישראל יי אלהינו יי אחד.

קדיש יתום:

יתגדל ויתקדש שמיא רבא (עונים: אמן). בעלמא די ברא כרעותיה, וימליך מלכותיה בתיכון וביומיו ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן (וגם הקהל אומר: אמן). יהא שמיא רבא מברך, לעלם ולעלמי עלמא (יתברך), וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתעלה ויתהדר ויתהלל שמיא דקודשא בריך הוא (עונים: אמן). לעילא לעילא מן כל ברכתא, שירתא, תשבחתא ונחמיתא דאמין בעלמא, ואמרו אמן (עונים: אמן). יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים (עלינו) על כל ישראל, ואמרו אמן (עונים: אמן). עשה שלום במרומי, הוא ברחמי, יעשה שלום (עלינו) על כל ישראל, אמן (עונים: אמן).

החזן אומר: ברכו את יי המברך.

הקהל אומר ואחריו החזן: ברוך יי המברך לעולם ועד.

פיוט לר' דניאל בן יהודה דיין:

יגדל אלהים חי וישתבח,	נמצא ואין עת אל מציאותו.
אחד ואין יחיד פיהודו,	נעלם וגם אין סוף לאחדותו.
אין לו דמות הגוף ואינו גוף,	לא נערוף אליו קדשתו.
קדמון לכל דבר אשר נברא,	ראשון ואין ראשית לראשיתו.
הנו אדון עולם לכל נוצר,	יורה גדלתו ומלכותו.

שָׁפַע נְבוֹאָתוֹ נִתְּנוּ אֶל אֲנָשֵׁי סִגְלָתוֹ וְתַפְאֲרָתוֹ.
 לֹא קָם בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה עוֹד, נָבִיא וּמַבִּיט אֶת תְּמוּנָתוֹ.
 תּוֹרַת אָמֶת נָתַן לְעַמּוֹ אֵל, עַל יַד נָבִיא וְנֶאֱמַן בֵּיתוֹ.
 לֹא יַחְלִיף הָאֵל וְלֹא יָמִיר דָּתוֹ לְעוֹלָמִים לְזוּלָתוֹ.
 צוּפָה וְיוֹדֵעַ סִתְּרֵינוּ, מַבִּיט לְסוֹף דְּבָר בְּקִדְמוּתוֹ.
 גּוֹמֵל לְאִישׁ חֶסֶד (נ"א: חֶסֶד) כְּמַפְעָלוֹ, נוֹתֵן לְרָשָׁע רָע כְּרָשָׁעָתוֹ.
 יִשְׁלַח לְקֶץ יָמִין מְשִׁיחֵנוּ, לְפִדּוֹת מַחְבֵּי קֶץ יִשׁוּעָתוֹ.
 יִמְתִּים יַחֲיָה אֵל בְּרוּב חֶסֶדוֹ, בְּרוּךְ עַדִּי עַד שֵׁם תְּהִלָּתוֹ.
 (אֵלֶּה שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה הֵם עֲקָרִים, יְסוֹד תּוֹרַת מֹשֶׁה וְנִבְּוֵאָתוֹ).

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מָלָךְ, בְּטָרֵם כָּל יַצִּיר נִבְרָא.
 לַעֲת נַעֲשֶׂה כְּחֻצּוֹ כָּל, אֲזִי מָלָךְ שְׁמוֹ נִקְרָא.
 וְאַחֲרֵי כָּלֹת הַכֹּל, לְבָדוֹ יִמְלֹךְ נוֹרָא.
 וְהוּא הָיָה וְהוּא הֵנָּה, וְהוּא יִהְיֶה בְּתַפְאֲרָה.
 וְהוּא אֶחָד וְאֵין שֵׁנִי, לְהַמְשִׁילוֹ לְהַחְבִּירָה.
 בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תַכְלִית, וְלוֹ הָעֹז וְהַמְשָׁרָה.
 וְהוּא אֵלִי וְחִי גּוֹאֲלִי, וְצוּר חֲבִלִי בְּעֵת צָרָה.
 וְהוּא נָסִי וּמְנוּסִי, מְנַת כּוֹסֵי בָּיוֹם אֶקְרָא.
 בְּיָדוֹ אֶפְקִיד רוּחִי, בְּעֵת אִישָׁן וְאַעִּירָה.
 וְעַם רוּחִי גְּוִיָּתִי, יְיָ לִי וְלֹא אֵירָא.

ואומרים בנחת:

בְּרוּךְ יְיָ אֲשֶׁר נָתַן מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, כָּלֹל אֲשֶׁר דְּבָר לֹא נָפַל
 דְּבָר אֶחָד מִכָּל דְּבָרוֹ הַטּוֹב, אֲשֶׁר דְּבָר בְּיַד מֹשֶׁה עֲבָדוֹ.

מט"ז ניסן עד ערב שבועות סופרים כאן את העומר (עמ' 80).

סדר קידוש ליל שבת

ממלאין כוס של יין ומקבלו המקדש בשתי ידיו ואוחז בימינו ומנעים קולו ואומר:

(יום הששי). ויכלו השמים והארץ וכל צבאם. ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה, וישבת ביום השביעי מכל-מלאכתו אשר עשה. ויברך אלהים את-יום השביעי ויקדש אתו, כי בו שבת מכל-מלאכתו אשר-ברא אלהים לעשות.

סְבָרִי מְרֻנָן: (הקהל עונה: לְחַיִּים).

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, בורא פרי הגפן (נ"א: הגפן).

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו ורצה בנו, וישבת קדשו באהבה וברצון הנחילנו, זכרון למעשה בראשית, כי הוא יום שבת, תחלת מקראי קדש, זכר ליציאת מצרים, כי בנו בחרת ואותנו קדשפת מכל העמים, וישבת קדשך באהבה וברצון הנחלתנו. ברוך אתה יי, מקדש השבת.

(ויש מוסיפים: ברוך יי אשר נתן מנוחה לעמו ישראל ביום שבת קדש).

סדר תפלת שחרית של שבת

ברכות השחר

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו על נטילת ידיים.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר יצר את האדם בְּחֶכְמָה וברא בו נקבים נקבים חלולים חלולים, גלוי וידוע לפני כסא כבודך, שאם יפתח אחד מהם או יסתם אחד מהם, אין כל בריה יכולה לעמוד לפניך שעה אחת, ברוך אתה יי, הרופא לכל בשר ומפליא לעשות.

אלהי, נשמה שנתת בי טהורה. אתה בראתה, אתה נפתתה בי, ואתה משמרה בקרבי, ואתה עתיד לטלה ממני, ואתה עתיד להחזירה בי לעתיד לבוא. כל זמן שהנשמה בקרבי מודה (הנשים אומרות: מודה) אני לפניך יי אלהי ואלהי אבותי. ברוך אתה יי, המחזיר נשמות לפגרים מתים.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר נתן לשכוי בינה להבחין בין יום ובין לילה.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, שלא עשני עבד (נ"א: עבד. הנשים אומרות: שפחה).

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, שעשני ישראל.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, שלא עשני אשה (הנשים אומרות: שעשני כרצוני).

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, פוקח עורים.

בָּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, מַתִּיר אֲסוּרִים.
 בָּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, מַגְבִּיֵּה שְׁפָלִים.
 (בָּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַנוֹתֵן לַיֵּעָף כָּח).
 בָּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, מְלַבֵּשׁ עֲרֻמִּים.
 בָּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, זוֹקֵף כְּפוּפִים.
 בָּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, רוֹקֵעַ הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם.
 בָּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמְכִּין מִצֵּדֵי גִבּוֹר.
 בָּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל בְּגִבּוֹרָה.
 בָּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, עוֹטֵר יִשְׂרָאֵל בְּתַפְאָרָה.
 בָּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֹׁעֵשֶׂה לִּי כָּל צָרָכִי.
 בָּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמַּעֲבִיר חֲבָלֵי שָׁנָה מֵעֵינִי
 וּתְנוּמָה מֵעַפְעָפִי.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי שְׁתַּגִּילֵנִי לְדַבֵּר מִצְוָה, וְאֵל
 תַּרְגִּילֵנִי לְדַבֵּר עֲבָרָה וְעוֹן, וְהַשְׁלֵט בִּי יֵצֵר טוֹב, וְאֵל תַּשְׁלֵט בִּי יֵצֵר
 רָע, וְחַזְקֵנִי בַּמִּצְוֹתֶיךָ וּתֵן חֵלְקִי בְּתוֹרָתְךָ, וְאֵל תְּבִיאֵנִי לְיָדֵי חֹטֵא וְלֹא
 לְיָדֵי נְסִיוֹן וְלֹא לְיָדֵי בְּדִיּוֹן, וְכוּף (אֵת) יֵצֵרִי לְהִשְׁתַּעֲבֹד לָךְ. וְהַכְנֵעַ
 עָרְפִי לְשׁוֹב אֵלֶיךָ, וְחַדֵּשׁ כְּלִיּוֹתֵי לְשׁוֹמֵר פְּקוּדֶיךָ, וּמוֹל אֵת לִבִּי וְאֵת
 לִבִּי זֶרְעִי לְאַהֲבָה (ו) לְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ, וְלַעֲשׂוֹת הַטוֹב וְהַיָּשָׁר בְּעֵינֶיךָ,
 וְקַרְבָּנִי לְכָל מַה שְּׂאֵהֲבָתְךָ, וְרַחֲמֵנִי מִכָּל מַה שֶּׁשְּׂנֵאתָ. וְקִיֵּם עָלֵי וְעַל
 זֶרְעִי וְעַל זֶרַע זֶרְעִי מִקְרָא שְׂכָתוֹב, וּמֵל יי אֱלֹהֶיךָ אֶת-לִבְּךָ וְאֶת-לִבִּי
 וְרַעְדְּ, לְאַהֲבָה אֶת-יי אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לִבְּךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ. וְאֵנִי
 זֹאת בְּרִיתִי אוֹתָם אָמַר יי, רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרִי אֲשֶׁר-שָׁמַתִּי בְּפִיךָ,
 לֹא-יָמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַעךָ וּמִפִּי זֶרַע זֶרַעךָ אָמַר יי מַעֲתָה וְעַד-עוֹלָם.

וְנוֹדַע בְּגוֹיִם זֶרַעם וְצִאֲצֵאֵיהֶם בְּתוֹךְ הָעַמִּים, כָּל-רְאִיֵּהם יִפְרִיּוּם בִּי
 הֵם זֶרַע בְּרַךְ יי. לֹא יִיגְעוּ לָרִיק וְלֹא יִלְדוּ לְבִהָלָה, בִּי זֶרַע בְּרוּכִי

יְיָ הִמָּה וְצִאָצְאֵיהֶם אִתָּם. וְהָיָה טָרָם יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה, עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֲנִי אֶשְׁמַע. כִּי אֶצְק־מַיִם עַל־צִמָּא וְנִזְלִים עַל־יִבְשָׁה, אֶצְק רוחי עַל־זֶרְעֶךָ וּבְרַכְתִּי עַל־צִאָצְאֵיךָ. וְצִמְחוּ בִּבְיִן חֲצִיר, בַּעֲרִכִּים עַל־יִבְלֵי־מַיִם. זֶה יֹאמֶר לִי אֲנִי וְזֶה יִקְרָא בְּשֵׁם־יִעֲקֹב, וְזֶה יִכְתֹּב יְדוֹ לִי וּבְשֵׁם יִשְׂרָאֵל יִכְנֶה. וַיְהִי כַחֲלוֹל זֶרְעֶךָ וְצִאָצְאֵי מַעֲיָךְ כַּמְעוֹתָיו, לֹא־יִכְרַת וְלֹא־יִשְׁמַד שְׁמוֹ מִלְּפָנַי.

וְתִהְיֶה לִי לְמִשְׁגָּב וּמִבְטָח וּמִגְדָּל עֹז וּבֵית מְצוּדוֹת לְהוֹשִׁיעֲנִי, וּלְהַצִּיל נַפְשִׁי מִשַּׁחַת וּמִכָּל צָרָה וּתְגִנִּי (הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם), לְחֵן וּלְחֹסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל־רוּאֵי, וְגַמְלֵנִי חֲסִדִּים טוֹבִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, גּוֹמֵל חֲסִדִּים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי, שְׁתַּצִּילֵנִי הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם מִעֲזֵי פָנִים וּמִעֲזוֹת פָּנִים, וּמִיֶּצֶר הָרַע וּמֵאָדָם רָע, וּמִלְשׁוֹן הָרַע וּמִשְׁטָן הַמִּשְׁחִית, וּמִדִּין קָשָׁה וּמִבְעַל דִּין קָשָׁה, בֵּין שֶׁהוּא בֵּן בְּרִית וּבֵין שְׂאִינוֹ בֵּן בְּרִית (וּמִדִּינָה שֶׁל גִּיהֶנָּם).

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל דְּבָרֵי תוֹרָה. (וְ)הַעֲרַב־נָא יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ, וּבְפִיפּוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְצִאָצְאֵינוּ, (וְצִאָצְאֵי צִאָצְאֵינוּ) וְצִאָצְאֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, כְּלָנוּ יֵרָאִי שְׁמֶךָ, וְלוֹמְדֵי תוֹרָתְךָ לְשִׁמָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמְלַמֵּד תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר־בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים, וְנִתֵּן־לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, נוֹתֵן הַתּוֹרָה.

(יש מוסיפים: וְנִשְׁלָמָה פָּרִים שְׁפָתֵינוּ, בְּמָקוֹם קָרְבָן תָּמִיד שֶׁל בִּקְרָה).

וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר. צוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם,

אֶת־קָרְבָּנִי לַחֲמִי לְאִשִּׁי רֵיחַ נִיחָחִי תִשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֲדוֹ.
וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לִי, כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם
שְׁנַיִם לַיּוֹם עֹלָה תָּמִיד. אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַּבֶּקֶר, וְאֵת הַכֶּבֶשׂ
הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבָּיִם. וַעֲשִׂירִית הָאִיפָה סֹלֶת לְמִנְחָה, בָּלוּלָה
בְּשֶׁמֶן כֹּתִית רְבִיעֶת הֶהֱיָן. עֹלֹת תָּמִיד, הַעֲשִׂיָּה בְּהָר סִינִי לְרֵיחַ נִיחָח
אִשָּׁה לִי. וְנִסְכּוֹ רְבִיעֶת הֶהֱיָן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד, בַּקֹּדֶשׁ הַסֶּף גִּסְף שֶׁכֶּר
לִי. וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבָּיִם, כְּמִנְחַת הַבֶּקֶר וּכְנִסְכּוֹ
תַעֲשֶׂה אִשָּׁה רֵיחַ נִיחָח לִי.

וּבַיּוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כְבָּשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם, וּשְׁנֵי עֲשָׂרִים סֹלֶת
מִנְחָה בָּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ. עֹלֹת שַׁבָּת בְּשַׁבָּתוֹ, עַל־עֹלֹת הַתָּמִיד
וְנִסְכָּהּ.

בראש חודש מוסיפים:

וּבְרֵאשִׁי חֲדָשֵׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עֹלָה לִי, פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל
אֶחָד, כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם. וּשְׁלֹשָׁה עֲשָׂרִים סֹלֶת מִנְחָה
בָּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לֶפָר הָאֶחָד, וּשְׁנֵי עֲשָׂרִים סֹלֶת מִנְחָה בָּלוּלָה בְּשֶׁמֶן
לְאַיִל הָאֶחָד. וַעֲשֹׂרֶן עֲשָׂרֶן סֹלֶת מִנְחָה בָּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד,
עֹלָה רֵיחַ נִיחָח אִשָּׁה לִי. וְנִסְפִּיהֶם חֲצִי הֶהֱיָן יִהְיֶה לֶפָר וּשְׁלִישִׁת
הֶהֱיָן לְאַיִל וּרְבִיעֶת הֶהֱיָן לַכֶּבֶשׂ יֵין, זֹאת עֹלֹת חֹדֶשׁ בְּחֹדֶשׁוֹ לְחֹדֶשִׁי
הַשָּׁנָה. וּשְׁעִיר עֲזִים אֶחָד לְחֹטְאָת לִי, עַל־עֹלֹת הַתָּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ.

תורה

וַיִּדְבֹּר יי אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר. דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בָּנָיו לֵאמֹר כֹּה תִבְרָכוּ
אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, אָמֹר לָהֶם. יִבְרַכְךָ יי וְיִשְׁמְרֶךָ. יָאֵר יי פָּנָיו אֵלֶיךָ
וַיִּחַנֶּךָ. יֵשָׂא יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיִשֶּׂם לְךָ שָׁלוֹם. וְשָׂמוּ אֶת־שְׁמִי עַל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם.

וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־דְּבָרֵי הַבְּרִית הַזֹּאת וַעֲשִׂיתֶם אוֹתָם, לְמַעַן תִּשְׁכִּילוּ אֶת
כָּל־אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן.

נביאים

לֹא־יָמוּשׁ סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה מִפִּיךָ וְהִגִּיתָ בוֹ יוֹמָם וְלַיְלָה לְמַעַן
תִּשְׁמַר לַעֲשׂוֹת כְּכָל־הַכְּתוּב בוֹ, כִּי־אָז תִּצְלִיחַ אֶת־דְּרָכְךָ וְאָז תִּשְׁכִּיל.
הֲלוֹא צִוִּיתִיךָ חֲזַק וְאַמֶּץ אֶל־תַּעֲרֹץ וְאֶל־תַּחַת, כִּי עֲמָךְ יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל
אֲשֶׁר תַּלְךָ.
גִּאֲלֵנוּ יְיָ צָבָאוֹת שְׁמוֹ, קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל.

כתובים

אֲשֶׁר־י הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא הָלַךְ בַּעֲצַת רְשָׁעִים, וּבְדַרְךְ חֲטָאִים לֹא
עָמַד, וּבִמְוֹשֵׁב לְצִים לֹא יָשָׁב. כִּי אִם בְּתוֹרַת יְיָ חָפְצוֹ וּבְתוֹרָתוֹ יִהְיֶה
יוֹמָם וְלַיְלָה. וְהָיָה כַּעֲזָן שְׂתוּל עַל־פִּלְגֵי מַיִם, אֲשֶׁר פָּרְיוֹ יִתֵּן בְּעֵתוֹ
וְעֵלְהוּ לֹא־יָבוּל, וְכָל אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה יִצְלִיחַ.

משנה

מֵאֵימָתִי קוֹרִין אֶת שְׁמֵעַ בְּעֶרְבִית? מִשְׁעָה שֶׁהַכֹּהֲנִים נִכְנָסִים לֶאֱכֹל
בְּתְרוּמָתָן, עַד סוֹף הָאֲשֻׁמוֹרֶת הָרֵאשׁוֹנָה, דְּבָרֵי רַבִּי אֱלִיעֶזֶר. וְחֻכָּמִים
אוֹמְרִים עַד חֲצוֹת. רַבֵּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר עַד שִׁיעָלָה עֲמוּד הַשָּׁחַר.

תלמוד

תֵּנָא, הֵיכָא קָאִי דְקַתְּנִי מֵאֵימָתִי? וְתוּ, מֵאִי שָׁנָא דְקַתְּנִי בְּעֶרְבִית
בְּרִישָׁא? לְתַנִּי דְשַׁחֲרִית בְּרִישָׁא! תֵּנָא אֶקְרָא קָאִי, דְכַתִּיב וּבִשְׁכַבְךָ
וּבְקוּמְךָ. וְהָכִי קַתְּנִי: אֵימָתִי זְמַן קָרִית שְׁמֵעַ דְשִׁכִּיבָה? מִשְׁעָה
שֶׁהַכֹּהֲנִים נִכְנָסִים לֶאֱכֹל בְּתְרוּמָתָן. וְאִי בְעִית, אֵימָא: יְלִיף מִבְּרִיתוֹ
שֶׁל עוֹלָם, דְכַתִּיב וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם אֶחָד. אִי הָכִי, סִיפָא דְקַתְּנִי
בְּשַׁחַר מְבָרַךְ בְּרִישָׁא, לְתַנִּי בְּעֶרֶב מְבָרַךְ בְּרִישָׁא! תֵּנָא עֶרְבִית תֵּנָא

בְּרִישָׁא, וְהָדָר תִּנָּא בְּשַׁחֲרִית. וְאַדְקָאֵי בְּשַׁחֲרִית, מְפָרֵשׁ מְלִי דְשַׁחֲרִית,
וְהָדָר מְפָרֵשׁ מְלִי דְעֶרְבִית.

א. אֵיזְהוּ מְקוֹמָן שֶׁל זְבָחִים? קִדְּשֵׁי קִדְּשִׁים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן. פֶּר
וְשַׁעִיר שֶׁל יוֹם הַכַּפּוּרִים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן, וְקָבוּל דָּמָן בְּכָלִי שָׁרֵת
בַּצָּפוֹן, וְדָמָן טְעוֹן הִזְיָה עַל בֵּין הַבָּדִים, וְעַל הַפְּרֻכָּת, וְעַל מִזְבַּח
הַזֶּהָב. מִתְּנָה אַחַת מֵהֶן מְעַכְבֶּת. שְׂיָרֵי הַדָּם הֵיךְ שׁוֹפֵךְ עַל יִסּוּד
מְעַרְבֵי שֶׁל מִזְבַּח הַחִיצוֹן, וְאִם לֹא נָתַן, לֹא עֵכָב.

ב. פָּרִים הַנִּשְׂרָפִים וְשַׁעִירִים הַנִּשְׂרָפִים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן, וְקָבוּל דָּמָן
בְּכָלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן, וְדָמָן טְעוֹן הִזְיָה עַל הַפְּרֻכָּת וְעַל מִזְבַּח הַזֶּהָב.
מִתְּנָה אַחַת מֵהֶן מְעַכְבֶּת. שְׂיָרֵי הַדָּם הֵיךְ שׁוֹפֵךְ עַל יִסּוּד מְעַרְבֵי שֶׁל
מִזְבַּח הַחִיצוֹן, וְאִם לֹא נָתַן, לֹא עֵכָב. אֱלוֹ וְאֱלוֹ נִשְׂרָפִין בְּבֵית הַדָּשָׁן.
ג. חֲטָאת הַצִּבּוּר וְהַיָּחִיד, אֱלוֹ הֵן חֲטָאת הַצִּבּוּר: שְׁעִירֵי רָאשֵׁי
חֲדָשִׁים וְשֶׁל מוֹעֲדוֹת, שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן, וְקָבוּל דָּמָן בְּכָלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן,
וְדָמָן טְעוֹן אֲרָבַע מִתְּנּוֹת עַל אֲרָבַע קֶרְנוֹת. פִּיּוּד? עֲלָה בַּכֶּכֶשׁ, וּפְנָה
לְסוּבָב, וּבֹא לוֹ לְקֶרֶן דְּרוּמִית מִזְרָחִית, מִזְרָחִית צְפוֹנִית, צְפוֹנִית
מְעַרְבִית, מְעַרְבִית דְּרוּמִית. שְׂיָרֵי הַדָּם הֵיךְ שׁוֹפֵךְ עַל יִסּוּד דְּרוּמִי.
וְנִאֲכָלִין לְפָנִים מִן הַקְּלָעִים, לְזִכְרֵי כְהֻנָּה, בְּכָל מֵאֲכָל לְיוֹם וּלְלֵילָה,
עַד חֲצוֹת.

ד. הָעוֹלָה קִדְּשׁ קִדְּשִׁים. שְׁחִיטָתָהּ בַּצָּפוֹן, וְקָבוּל דָּמָהּ בְּכָלִי שָׁרֵת
בַּצָּפוֹן, וְדָמָהּ טְעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנּוֹת שֶׁהֵן אֲרָבַע, וְטְעוֹנָה הַפֶּשֶׁט, וְנִתּוּחַ,
וְכָלִיל לְאֲשִׁים.

ה. זְבָחֵי שְׁלָמֵי צִבּוּר וְאֲשָׁמוֹת, אֱלוֹ הֵן אֲשָׁמוֹת: אֲשֶׁם גְּזוּלוֹת, אֲשֶׁם
מַעֲלּוֹת, אֲשֶׁם שְׁפָחָה חֲרוּפָה אֲשֶׁם נָזִיר, אֲשֶׁם מְצוֹרַע, אֲשֶׁם תָּלוּי,
שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן, וְקָבוּל דָּמָן בְּכָלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן, וְדָמָן טְעוֹן שְׁתֵּי
מִתְּנּוֹת שֶׁהֵן אֲרָבַע. וְנִאֲכָלִין לְפָנִים מִן הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי כְהֻנָּה, בְּכָל
מֵאֲכָל, לְיוֹם וּלְלֵילָה, עַד חֲצוֹת.

ו. התודה ואיל נזיר קדשים קלים. שחיטתן בכל מקום בעזרה, ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע, ונאכלין בכל העיר, לכל אדם, בכל מאכל, ליום ולילה, עד חצות. המורם מהם פיוצא בהם, אלא שהמורם נאכל לפהגנים, לנשיהם ולבניהם ולעבדיהם.

ז. שלמים קדשים קלים. שחיטתן בכל מקום בעזרה, ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע, ונאכלין בכל העיר, לכל אדם, בכל מאכל, לשני ימים ולילה אחד. המורם מהם פיוצא בהם, אלא שהמורם נאכל לפהגנים, לנשיהם ולבניהם ולעבדיהם.

ח. הבכור והמעשר והפסח קדשים קלים. שחיטתן בכל מקום בעזרה, ודמן טעון מתנה אחת, ובלבד שיתן כנגד היסוד. שנה באכילתן: הבכור נאכל לפהגנים, והמעשר לכל אדם, ונאכלין בכל העיר, בכל מאכל, לשני ימים ולילה אחד. הפסח אינו נאכל אלא בלילה, ואינו נאכל אלא עד חצות, ואינו נאכל אלא למנויו, ואינו נאכל אלא צלי.

ברייטא דרבי ישמעאל

רבי ישמעאל אומר, בשלש עשרה מדות התורה נדרשת: מקל וחמר. מגזרה שנה. מבנין אב מכתוב אחד, ומבנין אב משני כתובים. מכלל ופרט. ומפרט וכלל. מכלל ופרט וכלל, אי אתה דן אלא כעין הפרט. מכלל שהוא צריך לפרט, ומפרט שהוא צריך לכלל. וכל דבר שהיה בכלל ויצא מן הכלל ללמד, לא ללמד על עצמו יצא, אלא ללמד על הכלל פלו יצא. וכל דבר שהיה בכלל, ויצא לטעון טעון אחר שהוא כענינו, יצא להקל ולא להחמיר. וכל דבר שהיה בכלל ויצא לטעון טעון אחר שלא כענינו, יצא להקל ולהחמיר. וכל דבר שהיה בכלל ויצא לדון בדבר החדש, אי אתה יכול להחזירו לכללו, עד שיחזירונו הכתוב לכללו בפירוש. ודבר הלמד מענינו, ודבר הלמד מסופו. וכן שני כתובים המכחישים זה את זה, עד שיבא הכתוב השלישי ויכריע ביניהם.

אלו דברים שאין להם שעור: הפאה והכפורים והראיון וגמילות חסדים ותלמוד תורה. אלו דברים שאדם אוכל פרותיהן בעולם הזה והקרן קיימת לו לעולם הבא: כבוד אב ואם, וגמילות חסדים, והקבאת שלום בין אדם לחברו, ותלמוד תורה כנגד כלם.

אמר רבי זירא, בנות ישראל הן החמירו על עצמן, שאפילו רואות טפת דם כחרדל, יושבות עליה שבעה נקיים.

תנא דבי אליהו כל האומר הלכה ושונה בה מבטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: הליכות עולם לו, אל תקרי הליכות אלא הלכות.

מזכירין יציאת מצרים בלילות, אמר רבי אלעזר בן-עזריה: הרי אני כבן שבעים שנה ולא זכיתי שתאמר יציאת מצרים בלילות, עד שדרשה בן זומא שנאמר: למען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים, כל ימי חייך. ימי חייך הימים, כל ימי חייך הלילות. וחכמים אומרים: ימי חייך העולם הזה, כל ימי חייך להביא לימות המשיח.

אמר רבי אלעזר, אמר רבי חנינא: תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם, שנאמר: וכל-בניך למודי יי רב שלום בניך. אל תקרי בניך אלא בניך. יהי-שלום בחילך, שלוה בארמנותיך.

ברוך אלהינו שבראנו לכבודו, והבדילנו מן התועים, ונתן לנו תורתו תורת אמת. הוא יפתח לבנו לתורתו וישים בלבנו לאהבה אותו, וליראת אותו, ולעשות רצונו בלבב שלם, למען לא ניגע לריק ולא נלד לבהלה, ונירש חקיו, ונזכה לתלמוד תורה ולמעשים טובים ולחיי העולם הבא.

קדיש דרבנן

יתגדל ויתקדש שמייה רבא (עונים: אמן). בעלמא די ברא כרעותיה, וימליך מלכותיה בחייכון וביומיון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב,

וַאֲמָרוּ אָמֵן (וגם הקהל אומר: אָמֵן). יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ, לְעָלְמָא
עָלְמָא יִתְבָּרַךְ, וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְהַלָּל
שְׁמִיָּה דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (עונים: אָמֵן). לְעִילָא לְעִילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא,
חֲשַׁבְתָּא וְנַחֲמָתָא דְאַמִּירָן בְּעָלְמָא, וַאֲמָרוּ אָמֵן (עונים: אָמֵן).

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן, וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל (כָּל) תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן (דִּיתְבִּין)
דְּעִסְקִין בְּאוּרִיתָא (קדשָׁתָא) דִּי בְּאַתְרָא הָדִין וְדִי בְּכָל אַתְר וְאַתְר, יְהֵא (לְנָא
ו) לְהוֹן וּלְכוּן שְׁלָמָא וְחֻנָּא וְחֻסְדָּא וְרַחֲמִין (וְחֵי אֲרִיכִי) וּמְזוּגֵי רְוִיחִין מִן קָדָם
מְרִיָּה שְׁמִיָּא וְאַרְעָא וַאֲמָרוּ אָמֵן (עונים: אָמֵן).

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמִיָּא וְחֵיִים טוֹבִים (עֲלִינוּ ו) עַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וַאֲמָרוּ אָמֵן
(עונים: אָמֵן).

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו, יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם (עֲלִינוּ ו) עַל כָּל יִשְׂרָאֵל,
אָמֵן (עונים: אָמֵן).

זמירות

(בעשרת ימי תשובה יש אומרים: יי הוא הָאֱלֹהִים. יי הוא הָאֱלֹהִים).

ואומרים פעמיים: יי מְלֶךְ, יי מְלֶךְ, יי יְמִלֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד.

(יש מוסיפים: וְיִהְיֶה יי לְמֶלֶךְ עַל-כָּל-הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה יי אֶחָד וּשְׁמוֹ
אֶחָד. הוֹשִׁיעֵנו יי אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן-הַגּוֹיִם לְהַדוֹת לְשֵׁם קְדוֹשׁ, לְהַשְׁתַּבַּח
בְּתֵהֱלֹתָ. בְּרוּךְ יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן-הָעוֹלָם וָעֶד הָעוֹלָם וַאֲמַר כָּל-הָעָם אָמֵן
הִלְלוּ-יָהּ. כָּל הַנְּשָׁמָה תִּהְלֹל יָהּ הִלְלוּ-יָהּ).

יְהִי כְבוֹד יי לְעוֹלָם, יִשְׁמַח יי בְּמַעֲשָׂיו. יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֲשָׂיו,
בְּגִי-צִיּוֹן יִגִּילוּ בְּמִלְכָּם. יְמִלֵךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךְ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר
הִלְלוּ-יָהּ. בְּרוּךְ יי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ. וּבְרוּךְ
שֵׁם כְבוֹדוֹ לְעוֹלָם וָיָמָא כְבוֹדוֹ אֶת-כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן.

מִזְמוֹר לַתּוֹדָה, הִרְיעוּ לִי כָל-הָאָרֶץ. עֲבְדוּ אֶת-יְיָ בְּשִׂמְחָה, בָּאוּ
לִפְנֵי בְרִנָּה. דָּעוּ כִּי-יְיָ הוּא אֱלֹהִים, הוּא-עָשָׂנוּ וְלוֹ אֲנַחְנוּ, עֲמוֹ
וְצֹאן מְרֵעִיתוֹ. בָּאוּ שְׁעָרָיו בַּתּוֹדָה, חֲצֹרוֹתָיו בַּתְּהִלָּה, הוֹדוּ-לוֹ בָּרְכוּ
שְׁמוֹ. כִּי-טוֹב יְיָ לְעוֹלָם חֶסֶד, וְעַד-דָּר וָדָר אַמּוֹנָתוֹ.

הוֹדוּ לִי כִּי-טוֹב,	כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד.
הוֹדוּ לֵאלֹהֵי הָאֱלֹהִים,	כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד.
הוֹדוּ לְאֲדֹנֵי הָאֲדָנִים,	כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד.
לַעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת גְּדִלוֹת לְבָדוֹ,	כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד.
לַעֲשֵׂה הַשְׂמִים בַּתְּכוּנָה,	כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד.
לְרוֹקַע הָאָרֶץ עַל-הַמַּיִם,	כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד.
לַעֲשֵׂה אוֹרִים גְּדִלִים,	כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד.
אֶת-הַשֶּׁמֶשׁ לְמַמְשָׁלַת בַּיּוֹם,	כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד.
אֶת-הַיָּרֵחַ וְכּוֹכָבִים לְמַמְשָׁלוֹת בַּלַּיְלָה,	כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד.
לְמַפָּה מִצְרִים בְּכּוֹרֵיהֶם,	כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד.
וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם,	כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד.
בְּיַד חֲזָקָה וּבְזִרְזוּעַ נְטוּיָה,	כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד.
לְגֹזֵר יָם-סוּף לְגַזְרִים,	כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד.
וְהַעֲבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ,	כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד.
וַנַּעַר פָּרְעָה וַחֲבִילוֹ בַּיָּם-סוּף,	כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד.
לְמוֹלִיךְ עֲמוֹ בַּמִּדְבָּר,	כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד.
לְמַפָּה מַלְכִּים גְּדִלִים,	כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד.
וַיַּהַרְג מַלְכִּים אֲדִירִים,	כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד.
לְסִיחּוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי,	כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד.
וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַכְּשֵׁן,	כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד.
וַנָּתֵן אֶרֶץ לְנַחֲלָה,	כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד.
נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ,	כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד.

שְׁבִשְׁפִּלְנוּ זָכַר לָנוּ, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ.
וַיִּפְרְקֵנוּ מִצָּרֵינוּ, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ.
נָתַן לָחֶם לְכָל-בָּשָׂר, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ.
הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמַיִם, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ.

הוֹדוּ לַיְיָ קְרָאוּ בְּשִׁמוֹ, הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילָתָיו. שִׁירוּ לוֹ זִמְרוֹ-לוֹ,
שִׁיחוּ בְּכָל-נִפְלְאוֹתָיו. הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ, יִשְׁמַח לָב מִבִּקְשֵׁי יְיָ.
דַּרְשׁוּ יְיָ וְעֹזוֹ, בִּקְשׁוּ פָנָיו תָּמִיד. זָכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה, מִפְתִּיו
וּמִשְׁפָּטֵי-פִיהוּ. זָרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדוֹ, בְּנֵי יַעֲקֹב בַּחֲרִירוֹ. הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ,
בְּכָל-הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו. זָכְרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, דְּבַר צְוָה לְאַלְפֵי דוֹר.
אֲשֶׁר כָּרַת אֶת-אַבְרָהָם, וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִצְחָק. וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֹק,
לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם. לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶרֶץ-כְּנָעַן, חֲבֵל נַחֲלָתְכֶם.
בְּהֵיוֹתְכֶם מְתֵי מִסְפָּר, כְּמַעֲט וְגָרִים בָּהּ. וַיִּתְּהֻלְכוּ מִגּוֹי אֶל-גּוֹי,
וּמִמַּמְלָכָה אֶל-עַם אֲחֵר. לֹא-הִנִּיחַ לְאִישׁ לַעֲשֹׂקְכֶם, וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם
מַלְכִּים. אֶל-תִּגְעוּ בְּמִשְׁיחִי, וּבִנְבִיאֵי אֱלֹהֵי-תַרְעוּ. שִׁירוּ לַיְיָ כָּל-הָאָרֶץ,
בְּשִׁירוֹ מִיּוֹם-אֶל-יּוֹם יִשׁוּעָתוֹ. סִפְרוּ בַּגּוֹיִם אֶת-כְּבוֹדוֹ, בְּכָל-הָעַמִּים
נִפְלְאוֹתָיו. כִּי גָדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד, וְנוֹרָא הוּא עַל-כָּל-אֱלֹהִים. כִּי
כָל-אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים, וַיְיָ שָׁמַיִם עָשָׂה. הוֹד וְהָדָר לְפָנָיו, עֹז
וְחֶדְוָה בְּמִקְמוֹ. הָבוּ לַיְיָ מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים, הָבוּ לַיְיָ כְּבוֹד וְעֹז. הָבוּ
לַיְיָ כְּבוֹד שְׁמוֹ, שָׂאוּ מִנְחָה וּבָאוּ לְפָנָיו, הַשְׁתַּחֲוּוּ לַיְיָ בַּהֲדַרְת־קִדְשׁוֹ.
חִילוּ מִלְּפָנָיו כָּל-הָאָרֶץ, אֶף-תַּכּוֹן תִּבֵּל בַּל-תִּמּוּט. יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם
וְתִגַּל הָאָרֶץ, וַיֹּאמְרוּ בַּגּוֹיִם יְיָ מָלֵךְ. יִרְעֶם הַיָּם וּמִלּוּאוֹ, יַעֲלֶץ הַשָּׂדֶה
וְכָל-אֲשֶׁר-בּוֹ. אֲזַי יִרְנְנוּ עֲצֵי הָיַעַר, מִלִּפְנֵי יְיָ כִּי-בָא לִשְׁפּוֹט אֶת-הָאָרֶץ.
הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ. וַיֹּאמְרוּ הוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל,
וּקְבֹצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן-הַגּוֹיִם, לְהַדּוֹת לְשֵׁם קִדְשְׁךָ, לְהַשְׁתַּבַּח בְּתִהְלָתְךָ.
בְּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן-הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם, וַיֹּאמְרוּ כָל-הָעַם אָמֵן
וְהִלֵּל לַיְיָ.

לְמַנְצִיחַ מְזֻמּוֹר לְדוֹד. הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד-אֵל, וּמַעֲשֵׂה יְדִיו מְגִיד
הַרְקִיעַ. יוֹם לְיוֹם יִבְיַע אֹמֶר, וְלַיְלָה לְלַיְלָה יַחְוֶה-דָּעַת. אֵין-אֹמֶר וְאֵין
דְּבָרִים, בְּלִי נִשְׁמַע קוֹלָם. בְּכָל-הָאָרֶץ יֵצֵא קוֹם וּבִקְצָה תִּבֵּל מְלִיָּהֶם,
לְשֹׁמֵשׁ שָׁם-אֶהֱלֶה בָּהֶם. וְהוּא כְּחֹתֵן יֵצֵא מִחֻפְתּוֹ, יִשִּׁישׁ כְּגִבּוֹר לְרוּץ
אַרְחַת. מְקַצֶּה הַשָּׁמַיִם מוֹצֵאוֹ וְחֻקּוֹפְתּוֹ עַל-קִצּוֹתָם, וְאֵין נִסְתָּר מִחֻפְתּוֹ.
תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ, עֲדוּת יְיָ נֶאֱמָנָה מַחְכִּימַת פֶּתִי. פְּקוּדֵי
יְיָ יִשְׂרָאֵל מְשֻׁמְחֵי-לֵב, מִצּוֹת יְיָ בְּרָה מְאִירַת עֵינָיִם. יִרְאַת יְיָ טְהוֹרָה
עוֹמֶדֶת לְעַד, מְשַׁפְּטֵי-יְיָ אֱמֶת, צָדִקוֹ יַחֲדוֹ. הַנְּחַמְדִּים מִזֶּהָב וּמִפָּז
רָב, וּמִתּוֹקִים מִדְּבַשׁ וְנֹפֶת צוּפִים. גַּם-עַבְדְּךָ נִזְהָר בָּהֶם, בְּשֹׁמְרָם
עֶקֶב רָב. שְׂגִיאוֹת מִי-יִכִּין, מִנִּסְתָּרוֹת נִקְנִי. גַּם מִזִּדִּים חֲשׂוֹף עַבְדְּךָ,
אֶל-יִמְשְׁלוּ-כִי אֲזִי אֵיתָם, וְנִקִּיתִי מִפֶּשַׁע רָב. יִהְיוּ לְרִצּוֹן אִמְרֵי-פִי
וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי.

ביו"ט והוש"ר מוסיפים מזמור צ"ז "ה' מלך תגל הארץ".

יְיָ מֶלֶךְ יִרְגְּזוּ עַמִּים, יֵשֶׁב כְּרוֹבִים תְּנוּט הָאָרֶץ. יְיָ בְּצִיּוֹן גָּדוֹל, וְרָם
הוּא עַל-כָּל-הָעַמִּים. יוֹדוּ שִׁמְךָ גָּדוֹל וְנוֹרָא, קְדוֹשׁ הוּא. וְעַד מֶלֶךְ
מְשַׁפֵּט אֶהָב אֶתְּהָ כּוֹנֵנֶת מִיִּשְׂרָאֵל, מְשַׁפֵּט וּצְדָקָה בִּיַּעֲקֹב אֶתְּהָ עֲשִׂיתָ.
רוֹמְמוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לְהֵדָם רַגְלָיו, קְדוֹשׁ הוּא. מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
בְּכֹהֲנָיו וְשִׁמּוּאֵל בְּקִרְאֵי שְׁמוֹ, קִרְאִים אֶל-יְיָ וְהוּא יַעֲנֵם. בְּעָמוּד עָנָן
יְדַבֵּר אֲלֵיהֶם, שְׁמָרוּ עֲדֹתָיו וְחֹק נִתֵּן-לָמוֹ. יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶתְּהָ עֲנִיתָם, אֵל
נִשְׂא הָיִיתָ לָהֶם, וְנִקָּם עַל-עֲלִילוֹתָם. רוֹמְמוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לָהֶר
קְדָשׁוֹ, כִּי-קְדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ.

וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עוֹן וְלֹא-יִשְׁחִית, וְהִרְבֵּה לְהַשִּׁיב אָפוֹ, וְלֹא-יַעִיר
כָּל-חֻמְתּוֹ. זְכַר-רַחֲמֶיךָ יְיָ וְחִסְדֶּיךָ, כִּי מַעֲוֹלָם הִמָּה. אֶתְּהָ יְיָ לֹא-תִכְלָא
רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי, חִסְדְּךָ וְאַמְתָּךְ תִּמְדִּי יִצְרוּנִי. תָּנוּ עַד לְאֱלֹהִים, עַל-יִשְׂרָאֵל
גִּבּוֹרָתוֹ, וְעַד בְּשִׁחְקִים. נוֹרָא אֱלֹהִים מִמֶּקְדָּשֶׁיךָ, אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נִתֵּן עַד
וְתַעֲצֻמוֹת לָעַם בְּרוּךְ אֱלֹהִים. יְיָ אֲדִינֵנוּ, מֶה-אֲדִיר שִׁמְךָ בְּכָל-הָאָרֶץ.

יְיָ צְבָאוֹת עֲמָנוּ, מְשַׁנֵּב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה. יְיָ צְבָאוֹת, אֲשֶׁרִי אָדָם
בִּטַּח בָּךְ. יְיָ הַפִּיר עֲצַת-גּוֹיִם, הֵנִיא מַחֲשָׁבוֹת עַמִּים. עֲצַת יְיָ לַעֲוֹלָם
תַּעֲמֹד, מַחֲשָׁבוֹת לְבוֹ לְדֹר וָדֹר. קִנְיָה אֶל-יְיָ חֲזַק וַיֹּאמֶץ לְבָבָהּ, וְקִנְיָה
אֶל-יְיָ. אֶל-נִקְמוֹת יְיָ, אֵל נִקְמוֹת הוֹפִיעַ. הַנָּשָׂא שְׁפֹט הָאָרֶץ, הַשֵּׁב
גָּמוּל עַל-גָּאִים. עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁרָאֵל עַל-דָּבָר כְּבוֹד-שְׁמֶךָ, וְהַצִּילְנוּ
וְכַפֵּר עַל-חַטָּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ. וַיֵּרָם קֶרֶן לַעֲמוֹ, תְּהַלֵּה לְכָל-חַסִּידָיו,
לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קְרוֹבוֹ, הַלְלוּ-יָהּ. מְגִד־לֵעֹז שֵׁם יְיָ, בּוֹ-יְרוּץ צַדִּיק
וְנִשְׁגָּב. עֲשֵׂה-עֲמִי אוֹת לְטוֹכָהּ, וַיֵּרָאוּ שְׂנְאֵי וַיִּבְשׁוּ, כִּי-אַתָּה יְיָ
עֲזַרְתָּנִי וְנִחַמְתָּנִי. וַיֵּרָא בְּצַר לָהֶם, בְּשִׁמְעוּ אֶת-רִנָּתָם. וַיִּזְכֹּר לָהֶם
בְּרִיתוֹ, וַיִּנָּחֵם כְּרֹב חַסִּידָיו. וַיִּתֵּן אוֹתָם לְרַחֲמִים, לִפְנֵי כָל-שׁוֹבֵיהֶם.
הוֹשִׁיעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן-הַגּוֹיִם לַהֲדוֹת לְשֵׁם קְדוֹשְׁךָ, לְהַשְׁתַּבַּח
בְּתִהְלֶתְךָ. אַתָּה תִּקְוֶה תִּרְחַם צִיּוֹן, כִּי-עַתָּה לְחַנּוּנָהּ כִּי-בָא מוֹעֵד. וְחַפְּרָה
הַלְבָּנָהּ וּבּוֹשָׁה הַחֲמָה, כִּי-מָלַךְ יְיָ צְבָאוֹת בְּהָר צִיּוֹן וּבִירוּשָׁלַם, וְנִגְדָה
זִקְנָיו כְּבוֹד. וְאָמַר בַּיּוֹם הַהוּא, הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זֶה קוֹיֵנוּ לוֹ וַיּוֹשִׁיעֵנוּ, זֶה
יְיָ קוֹיֵנוּ לוֹ, נִגִּילָה וְנִשְׁמַחָה בִּישׁוּעָתוֹ. בָּרוּךְ יְיָ לַעֲוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן.
בָּרוּךְ אֲדֹנֵי יוֹם יוֹם יַעֲמֹס-לָנוּ, הָאֵל יִשׁוּעָתֵנוּ סֵלָה. בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל, מִן-הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם, וְאָמַר כָּל-הָעָם אָמֵן הַלְלוּ-יָהּ.

הַלְלוּ-יָהּ, הַלְלוּ אֶת-שֵׁם יְיָ, הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ. שְׁעִמְדִים בְּבֵית יְיָ,
בַּחֲצֹרוֹת בֵּית אֱלֹהֵינוּ. הַלְלוּ-יָהּ כִּי-טוֹב יְיָ, זָמְרוּ לְשִׁמּוֹ כִּי נָעִים.
כִּי-יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יָהּ, יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ. כִּי אָנֹכִי יִדְעָתִי כִּי-גָדוֹל
יְיָ, וְאֲדִינּוּ מִכָּל-אֱלֹהִים. כָּל אֲשֶׁר-חָפֵץ יְיָ עֲשֵׂה, בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ,
בַּיָּמִים וּכְל־תַּהֲמוֹת. מַעֲלָה נִשְׂאִים מִקְצֵה הָאָרֶץ, בְּרָקִים לְמָטָר עֲשֵׂה,
מוֹאֵצ־רוּחַ מְאוֹצְרוֹתָיו. שֶׁהִכָּה בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם, מֵאֲדָם עַד-בְּהֵמָה. שָׁלַח
אוֹתָת וּמִפְתִּים בְּתוֹכֵכִי מִצְרַיִם, בְּפָרְעָה וּבְכָל-עַבְדָּיו. שֶׁהִכָּה גּוֹיִם
רַבִּים, וְהָרַג מְלָכִים עֲצוּמִים. לְסִיחוּן מֶלֶךְ הָאֱמָרִי וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן,
וּלְכָל מַמְלָכוֹת כְּנָעַן. וְנָתַן אֶרֶצָם נַחֲלָה, נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ. יְיָ שְׁמֶךָ

לְעוֹלָם, יְיָ זָכְרָךְ לְדֹר-דֹּר. כִּי-יָדִין יְיָ עַמּוֹ, וְעַל-עֲבָדָיו יִתְנַחֵם. עֲצַבִּי
הַגּוֹיִם כְּסֹף וְזָהָב, מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם. פֶּה-לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ, עֵינֵי־לָהֶם
וְלֹא יֵרְאוּ. אֲזַנִּים לָהֶם וְלֹא יִאֲזִינוּ, אֵף אִין-יִשְׁרוּחַ בְּפִיהֶם. כַּמּוֹהֶם
יִהְיוּ עֲשִׂיהֶם, כָּל אֲשֶׁר-כָּטַח בָּהֶם. בֵּית יִשְׂרָאֵל בָּרְכוּ אֶת-יְיָ, בֵּית
אֱהֲרֹן בָּרְכוּ אֶת-יְיָ. בֵּית הַלְוִי בָּרְכוּ אֶת-יְיָ, יִרְאִי יְיָ בָּרְכוּ אֶת-יְיָ. בְּרוּךְ
יְיָ מִצִּיּוֹן שֶׁכֵּן יְרוּשָׁלַם, הַלְלוּ-יָהּ.

עומדים ואומרים:

בְּרוּךְ שְׁאָמַר וַהֲיָה הָעוֹלָם, בְּרוּךְ אוֹמֵר וְעוֹשֶׂה, בְּרוּךְ גּוֹזֵר וּמְקַיֵּם,
בְּרוּךְ אֵל חַי לְעַד וְקַיָּם לְנֶצַח, בְּרוּךְ עוֹשֶׂה בְּרָאשִׁית, בְּרוּךְ מְרַחֵם
עַל הָאָרֶץ, בְּרוּךְ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת, בְּרוּךְ מְשַׁלֵּם שָׂכָר טוֹב לִירְאָיו,
בְּרוּךְ פּוֹדֶה וּמַצִּיל, בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מְלֶךְ
הָעוֹלָם, הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַמְּהֻלָּל, הַמְּשַׁבַּח וְהַמְּפָאֵר בְּפִי עַמּוֹ וּבִלְשׁוֹן
כָּל חֲסִידָיו וְעַבְדָּיו, וּבִשְׂרִירֵי דָוִד עַבְדְּךָ נְהַלְלֶךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וּנְשַׁבְּחֶךָ
וּנְרַמְמֶךָ וּנְגַדְלֶךָ וּנְמַלִּיכֶךָ, וְנִזְכִּיר אֶת שְׁמֶךָ מְלֻכָּנוּ, אֱלֹהֵינוּ, יְחִיד חַי
הָעוֹלָמִים, מְלֶךְ מְשַׁבַּח וּמְפָאֵר עַד־יְעַד שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
מְלֶךְ מְהֻלָּל בַּתְּשַׁבְּחוֹת (נ"א: בַּתְּשַׁבְּחוֹת). ע"כ עומדים.

מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת. טוֹב לְהַדוֹת לִי, וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֲלִיוֹן.
לְהַגִּיד בַּבֶּקֶר חֲסִדְךָ, וְאַמוּנָתְךָ בַּלַּיְלוֹת. עַל־י-עָשׂוֹר וְעַל־נִבָּל, עַל־י
הַגִּיּוֹן בְּכִנּוֹר. כִּי שִׁמְחַתֵּנִי יְיָ בַּפִּעֲלָה, בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַגֵּן. מִה-גָּדְלוֹ
מַעֲשֵׂיךָ יְיָ, מֵאֵד עֲמָקוֹ מִחֲשַׁבְּתֶיךָ. אִישׁ-בָּעַר לֹא יָדַע, וְכִסִּיל לֹא-יָבִין
אֶת-זֹאת. בְּפֶרֶחַ רִשְׁעִים כָּמוֹ עֵשֶׂב וַיִּצְיָצוּ כָּל-פֹּעֲלֵי אָזָן, לְהַשְׁמָדָם
עַד־יְעַד. וְאַתָּה מְרוֹם לְעֹלָם יְיָ. כִּי-הִנֵּה אֵיכִיךָ יְיָ כִּי הִנֵּה אֵיכִיךָ יֹאבִידוּ,
יִתְפָּרְדּוּ כָּל-פֹּעֲלֵי אָזָן. וְתָרַם כְּרֹאִים קִרְנִי, בְּלַתִּי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן. וּתְבַט
עֵינֵי בְּשׁוּרֵי, בְּקַמִּים עַל־י מְרַעִים תִּשְׁמַעֲנָה אֲזַנִּי. צְדִיק בַּתָּמָר יִפְרַח,
כְּאֶרֶז בְּלִבְנוֹן יִשְׁגָּה. שְׁתוּלִים בְּבֵית יְיָ, בַּחֲצֵרוֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ.

עוד ינובון בְּשִׁיבָה, דְּשָׁנִים וְרַעֲנָנִים יִהְיוּ. לְהַגִּיד כִּי־יֵשֶׁר יְיָ, צוּרֵי
וְלֹא־עוֹלָתָהּ בּוֹ.

יְיָ מֶלֶךְ גָּאוֹת לְבֹשׁ, לְבֹשׁ יְיָ עוֹ הַתְּאֵזֶר, אֶף־תִּפְּחֹן תִּבְּל בַּל־תִּמּוּט. נִכּוֹן
כְּסָאָךְ מֵאֵז, מַעוֹלָם אָתָּה. נִשְׂאוּ נְהָרוֹת יְיָ, נִשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם, יִשְׂאוּ
נְהָרוֹת דְּכָכִם. מִקְלוֹת מַיִם רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁפְּרִי־יָם, אֲדִיר בְּמָרוֹם יְיָ.
עֹדֶתֶיךָ נֶאֱמָנוּ מְאֹד, לְבִיתְךָ נֶאֱוָה־קֹדֶשׁ, יְיָ לְאַרְךָ יָמִים. אַרְךָ יָמִים
אֲשֶׁבִיעֶהָ וְאֶרְאֶהָ בִּישׁוּעָתִי.

יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם, יִשְׁמַח יְיָ בְּמַעֲשָׁיו. יְהִי שֵׁם יְיָ מְבָרָךְ, מַעֲתָה
וְעֵד־עוֹלָם. מִמְּזֶרֶח־שֶׁמֶשׁ עַד מְבוֹאוֹ, מִהָלָל שֵׁם יְיָ. רַם עַל־כָּל־גּוֹיִם
יְיָ, עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ. יְיָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם, יְיָ זְכָרְךָ לְדֹר־וָדֹר. יְיָ בְּשָׁמַיִם
הַכִּין כְּסֹאוֹ, וּמִלְכוּתוֹ בְּכָל מַשְׁלָה. יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ,
וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם יְיָ מֶלֶךְ. יְיָ מֶלֶךְ, יְיָ מֶלֶךְ, יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד. יְיָ מֶלֶךְ
עוֹלָם וָעֶד, אֲבָדוּ גּוֹיִם מֵאַרְצוֹ. יְיָ הַפִּיר עֲצַת־גּוֹיִם, הִנֵּא מַחֲשָׁבוֹת
עַמִּים. עָצוּ עֲצָה וְתִפָּר, דִּבְרוּ דָּבָר וְלֹא יָקוּם, כִּי עָמְנוּ אֵל. רַבּוֹת
מַחֲשָׁבוֹת בְּלִב־אִישׁ, וְעֲצַת יְיָ הִיא תְקוּם. עֲצַת יְיָ לְעוֹלָם תִּעֲמַד,
מַחֲשָׁבוֹת לְבוֹ לְדֹר וָדֹר. כִּי הוּא אָמַר וַיְהִי, הוּא־צִוָּה וַיַּעֲמַד. כִּי־בָחַר
יְיָ בְּצִיּוֹן, אֹהֶל לְמוֹשֶׁב לוֹ. כִּי־יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְהוָה, יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ.
כִּי־בּוֹ יִשְׁמַח לְבָנוֹ, כִּי בְשֵׁם קֹדֶשׁוֹ בְּטַחָנוּ. כִּי לֹא־יִטָּשׁ יְיָ עַמּוֹ,
וְנִחַלְתּוֹ לֹא יַעֲזֹב. וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עוֹן וְלֹא־יִשְׁחִית, וְהִרְפָּה לְהָשִׁיב
אָפוֹ, וְלֹא־יַעִיר כָּל־חַמְתּוֹ. (יְיָ הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ כִּיּוֹם־קִרְיאָנוּ).
אֲשֶׁרִי תְּמִימֵי־דָרְךָ, הַהֲלָכִים בְּתוֹרַת יְיָ.

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ, עוֹד יִהְלִלוּךָ סֵלָה. אֲשֶׁרִי הָעָם שֶׁפָּכָה לוֹ, אֲשֶׁרִי
הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו.

תִּהְיֶה לְדָוִד, אֲרוֹמָמְךָ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ, וְאַבְרָכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד.

בְּכָל יוֹם אֲבָרְכְּךָ, וְאֶהְלֶלָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד. גָּדוֹל יְיָ וּמֶהֱלָל מְאֹד, וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֶקֶר. דֹּר לְדוֹר יִשְׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ, וּגְבוּרָתֶיךָ יִגְדֹּד. הָדָר כְּבוֹד הַדָּד, וְדַבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה. לְעֶזְרוֹ נִזְרָאֲתֶיךָ יֹאמְרוּ, וּגְדֻלָּתֶךָ אֲסַפְּרָנָה. זָכֹר רַב-טוֹבְךָ יַבִּיעוּ, וְצִדְקָתֶךָ יִרְנְנוּ. חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ, אֲרָךְ אִפְסִים וּגְדֻלַּת-חֶסֶד. טוֹב-יְיָ לְכָל, וְרַחֲמָיו עַל-כָּל-מַעֲשָׂיו. יוֹדוּךָ יְיָ כָּל-מַעֲשֶׂיךָ, וְחִסְדֶּיךָ יִבְרַכּוּכָה. כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ יֹאמְרוּ, וּגְבוּרָתֶךָ יִדְבְּרוּ. לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ, וּכְבוֹד הָדָר מַלְכוּתוֹ. מַלְכוּתֶךָ מַלְכוּת כָּל-עֲלָמִים, וּמַמְשְׁלָתֶךָ בְּכָל-דֹּר וָדָר. סוּמָךְ יְיָ לְכָל-הַנִּפְלִים, וְזוֹקֶף לְכָל-הַכְּפוּפִים. עֲיִנֵּי-כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ, וְאַתָּה נוֹתֵן-לָהֶם אֶת-אֲכָלָם בְּעֵתוֹ. פּוֹתַח אֶת יָדֶךָ, וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל-חַי רִצּוֹן. צִדִּיק יְיָ בְּכָל-דִּרְכָּיו, וְחֹסֶיד בְּכָל-מַעֲשָׂיו. קְרוֹב יְיָ לְכָל-קָרְאִיו, לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאַמֶּת. רִצּוֹן-יִרְאִיו יַעֲשֶׂה, וְאַת-שְׁוֹעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם. שׁוֹמֵר יְיָ אֶת-כָּל-אֱהָבָיו, וְאַת כָּל-הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד. תִּהְיֶה לָּךְ יְיָ יְדִבֵּר פִּי, וּיְבַרְךָ כָּל-בֶּשָׂר שֵׁם קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. וְאַנְחֲנוּ נִבְרָךְ יְיָ, מַעֲתָה וְעַד-עוֹלָם, הִלְלוּ-יְיָ.

הִלְלוּ-יְיָ, הִלְלֵי נִפְשֵׁי אֲתֵי-יְיָ. אֶהְלֶלָה יְיָ בְּחַיִּי, אֲזַמְּרָה לֵאלֹהֵי בְּעוֹדִי. אֶל-תִּבְטְחוּ בַּנְּדִיבִים, בְּכֵן-אָדָם שָׁאִין לוֹ תְּשׁוּעָה. תִּצַּא רוּחוֹ יִשָּׁב לְאֶדְמָתוֹ, בְּיוֹם הַהוּא אֲבָדוֹ עֲשִׂתְנָתִיו. אֲשֶׁרִי שָׂאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ, שִׁבְרוּ עַל-יְיָ אֱלֹהָיו. עֲשֶׂה שְׁמִים וְאַרְץ, אֶת-הַיָּם וְאַת-כָּל-אֲשֶׁר-בָּם, הַשֹּׁמֵר אֱמֶת לְעוֹלָם. עֲשֶׂה מִשְׁפָּט לַעֲשׂוּקִים, נֹתֵן לֶחֶם לָרַעֲבִים, יְיָ מַתִּיר אֲסוּרִים. יְיָ פֹקֵחַ עֲוֹרִים, יְיָ זֹקֵף כְּפוּפִים, יְיָ אֱהָב צִדִּיקִים. יְיָ שֹׁמֵר אֶת-גִּגְרִים, יִתּוֹם וְאַלְמָנָה יַעֲזֹד, וְדֶרֶךְ רָשָׁעִים יַעֲזוֹת. יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם, אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדָר, הִלְלוּ-יְיָ.

הִלְלוּ-יְיָ, כִּי-טוֹב זִמְרָה אֱלֹהֵינוּ, כִּי-נָעִים נֶאֱוָה תִּהְיֶה. בּוֹיָה יְרוּשָׁלַם יְיָ, נְדָחֵי יִשְׂרָאֵל יִכְנֶס. הִרְפָּא לְשִׁבּוּרֵי לֵב, וּמִחֲכָשׁ לַעֲצָבוֹתָם. מוֹנֶה

מספר לכוכבים, לכלם שמות יקרא. גדול אדונינו ורב-כח, לתבונתו
אין מספר. מעודד ענוים יי, משפיל רשעים עדי-ארץ. ענו ליי בתודה,
זמרו לאלהינו בכנור. המכסה שמים בעבים, המכין לארץ מטר,
המצמיח הרים חציר. נותן לבהמה לחמה, לבני ערב אשר יקראו.
לא בגבורת הסוס יחפץ, לא בשוקי האיש ירצה. רוצה יי את-יראיו,
את-המינחלים לחסדו. שבחי ירושלם את-יי, הללי אלהיך ציון. כי-חזק
בריחי שעריך, ברוך בניהך בקרבך. השם-גבולך שלום, חלב חטים
ישביעך. השליח אמרתו ארץ, עד-מהרה ירוץ דברו. הנתן שלג בצמר,
כפור כאפר יפזר. משליך קרחו כפתים, לפני קרתו מי יעמד. ישלח
דברו וימסם, ישב רוחו ילוי-מים. מגיד דבריו ליעקב, חקיו ומשפטיו
לישראל. לא עשה כן לכל-גוי, ומשפטים בלי-ידעום, הללו-יה.

הללויה, הללו את-יי מן השמים, הללוהו בפרומים. הללוהו כל-
מלאכיו, הללוהו כל-צבאיו. הללוהו שמש וירח, הללוהו כל-כוכבי
אור. הללוהו שמי השמים, והמים אשר מעל השמים. יהללו את-שם
יי, כי הוא צוה ונבראו. ויעמידם לעד לעולם, חק-נתן ולא יעבור.
הללו את-יי מן הארץ, תנינים וכל-תהמות. אש וברד שלג וקיטור,
רוח סערה עשה דברו. החרים וכל-גבעות, עץ פרי וכל-ארוזים.
החיה וכל-בהמה, רמש וצפור כנף. מלכי-ארץ וכל-לאמים, שרים
וכל-שפטי ארץ. בחורים וגם-בתולות, זקנים עם-נערים. יהללו
את-שם יי, כי-נשגב שמו לבדו, הודו על-ארץ ושמים. וירם קרן
לעמו, תהלה לכל-חסידיו, לבני ישראל עם קרבו, הללו-יה.

הללויה, שירו ליי שיר חדש, תהלתו בקהל חסידים. ישמח ישראל
בעשיו, בני-ציון יגילו במלכם. יהללו שמו במחול, בתף וכנור
יזמרו-לו. כי-רוצה יי בעמו, יפאר ענוים בישועה. יעלו חסידים
בכבוד, ירגנו על-משכבותם. רוממות אל בגרונם, וחרכ פיפיות

בְּיָדָם. לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בַּגּוֹיִם, תּוֹכָחוֹת בַּלְּאָמִים. לְאָסֹר מַלְכֵיהֶם
בְּזִקִּים, וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכִכְלֵי בְרָזָל. לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט כְּתוֹב, הִדָּר הוּא
לְכָל-חֲסִידָיו, הַלְלוּ-יָהּ.

הַלְלוּיָהּ, הַלְלוּ-אֵל בְּקֶדְשׁוֹ, הַלְלוּהוּ בְּרָקִיעַ עֲזוֹ. הַלְלוּהוּ בְּגִבוּרָתוֹ,
הַלְלוּהוּ כְּרֹב גְּדָלוֹ. הַלְלוּהוּ בְּתַקְעַ שׁוֹפָר, הַלְלוּהוּ בְּנִבָּל וּכְנוֹר.
הַלְלוּהוּ בְּתֶף וּמַחּוֹל, הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעִגָּב. הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי-שִׁמְעַ,
הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה. כָּל הַנְּשָׁמָה תְהַלֵּל יָהּ, הַלְלוּ-יָהּ. כָּל הַנְּשָׁמָה
תְהַלֵּל יָהּ, הַלְלוּ-יָהּ.

בְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן. יְמִלֵךְ יְיָ לְעוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן.

עומדים (עד סוף שירת הים) ואומרים:

וַיִּבְרָךְ דָּוִיד אֶת-יְיָ לְעֵינֵי כָל-הַקָּהָל, וַיֹּאמֶר דָּוִיד, בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ, מֵעוֹלָם וְעַד-עוֹלָם. לֵךְ יְיָ הַגְדֵּלָה וְהַגְבוּרָה וְהַתְפָּאֶרֶת
וְהַנִּצָּח וְהַהוֹד, כִּי-כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ, לֵךְ יְיָ הַמְמַלְכָה וְהַמְתַּנַּשֵּׂא לְכָל
לְדָאשׁ. וְהַעֲשֵׂר וְהַכְבוֹד מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל, וּבִיָּדְךָ כַּחַ וּגְבוּרָה,
וּבִיָּדְךָ לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק לְכָל. וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, וּמְהֻלָּלִים
לְשֵׁם תְּפִאֲרָתְךָ. וַיְבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדְךָ וּמְרוֹמָם עַל-כָּל-בְּרָכָה וְתַהֲלָה.
אַתָּה-הוּא יְיָ לְבָדְךָ, אַתָּה עֲשִׂיתָ אֶת-הַשָּׁמַיִם, שְׁמִי הַשָּׁמַיִם וְכָל-צָבָאָם,
הָאָרֶץ וְכָל-אֲשֶׁר עָלֶיהָ, הַיַּמִּים וְכָל-אֲשֶׁר בָּהֶם, וְאַתָּה מְחִיָּה אֶת-כָּלם,
וּצָבָא הַשָּׁמַיִם לָךְ מִשְׁתַּחֲוִים.

וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הָלְכוּ בִּיבֻשָּׁה בְּתוֹךְ הַיָּם, וְהַיַּמִּים לָהֶם חֹמָה מִיַּמִּינָם
וּמִשְׁמָאלָם. וַיּוֹשַׁע יְיָ בַּיּוֹם הַהוּא אֶת-יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם, וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל
אֶת-מִצְרַיִם מֵת עַל-שִׁפְתַּת הַיָּם. וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת-הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר
עָשָׂה יְיָ בְּמִצְרַיִם, וַיִּירָאוּ הָעָם אֶת-יְיָ, וַיֹּאמְרֵם בְּנֵי וּבְמִשָּׁה עֲבָדָיו.

אֲזַי יִשְׁרִי-מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיְיָ, וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר,

אֲשִׁירָה לַיְי כִּי־גָאָה גָּאָה, סוּס וְרִכְבוֹ רָמָה בָּיָם. עֲזִי וְזִמְרַת יְהוָה וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה, זֶה אֱלֹהֵי וְאֱנוּהוּ אֱלֹהֵי אָבִי וְאֶרְמְמָנָהּ. יְיָ אִישׁ מִלְחָמָה, יְיָ שְׁמוֹ. מִרְכַּבַּת פָּרְעֹה וַחֲיִלוֹ יְיָהּ בָּיָם, וּמִבְּחַר שְׁלֹשִׁי טַבְעוֹ בָּיָם־סוּף. תַּהֲמַת יַבֵּסִימוֹ, יִרְדּוּ בְּמַצּוֹלֹת כְּמו־אֶבֶן. יְמִינָךְ יְיָ נֶאֱדָרִי בַּכַּחַ, יְמִינָךְ יְיָ תִרְעֵץ אוֹיֵב. וְכָרֵב גָּאוֹנָךְ תַּהֲרֹס קִמִּיךְ, תִּשְׁלַח חֲרוֹנָךְ יֹאכְלֵמוֹ בַּקֶּשׁ. וּבְרוּחַ אַפִּיךָ נַעֲרָמוּ מִיָּם, נִצְבּוּ כְּמו־נֶגֶד נֹזְלִים, קָפְאוּ תַּהֲמַת בְּלִבָּיָם. אָמַר אוֹיֵב אֶרְדֶּף אֲשִׁיג אַחֲלֶק שְׁלָל, תִּמְלֶאמוּ נַפְשִׁי, אֲרִיק חֲרָבִי, תוֹרִישְׁמוֹ יָדִי. נִשְׁפָּת בְּרוּחְךָ כְּסָמוֹ יָם, צָלְלוּ כַּעֲוֹפֹת בְּמִיָּם אֲדִירִים. מִי־כַמְכָּה בָּאֵלֶם יְיָ, מִי כַּמְכָּה נֶאֱדָר בַּקֶּדֶשׁ, נוֹרָא תַּהֲלֹת עֲשֵׂה פָּלֵא. נְטִית יְמִינָךְ, תִּבְלַעְמוּ אֶרֶץ. נַחֲיִית בְּחֶסֶדְךָ עִם־זוֹ גָּאֲלָתָהּ, נִהְלֹת בַּעֲזָךְ אֶל־גֹּהַ קִדְשֶׁךָ. שְׁמַעוּ עַמִּים יִרְגְּזוּן, חֵיל אַחֲזוּ יִשְׁבִּי פִלְשֶׁת. אֲזוּ נִבְהֲלוּ אֱלוֹפֵי אֲדוֹם, אֵילֵי מוֹאָב יֹאחֲזֻמוּ רָעַד, נִמְגּוּ כָּל יִשְׁבֵּי כְנָעַן. תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וּפֶחַד, בְּגִדְלֵי זָרוּעֶךָ יִדְמוּ כְּאֶבֶן, עַד־יַעֲבֹר עִמָּךְ יְיָ, עַד־יַעֲבֹר עִם־זוֹ קְנִיֶתָהּ. תִּבְאֲמוּ וְתִטְעֲמוּ בָּהֶר נִחְלָתָךְ, מִכּוֹן לְשִׁבְתְּךָ פַּעֲלָתָהּ יְיָ, מִקֶּדֶשׁ אֲדָנִי כּוֹנֵנִי יָדִיךָ. יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד.

יְיָ מֶלֶךְ, יְיָ מֶלֶךְ, יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד. כִּי לַיְי הַמְּלוּכָה, וּמִשְׁלַל בְּגוֹיִם. וְעָלוּ מוֹשָׁעִים בָּהֶר צִיּוֹן לְשִׁפְט אֶת־הַר עֲשׂוֹ, וְהִיָּתָה לַיְי הַמְּלוּכָה. וְכָתוּב: וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד.

(כָּל בְּרוּאֵי מַעֲלָה וּמַטָּה)

יַעֲרִידוֹן יַגִּידוֹן כָּלֶם כְּאֶחָד, יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד. שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם נְתִיבוֹת שְׁבִילֶךָ, וְכָל מִבֵּין יְסוֹדָם יְסַפְּרוּ אֶת גְּדֻלָּתְךָ, וּמֵהֶם יִפְּרִי כִּי הַכֹּל שְׁלָךְ, וְאַתָּה הָאֵל הַמְּיֻחָד. יַעֲרִידוֹן וְכו', לְכַבּוֹת בְּחֻשְׁבָּם עוֹלָם בְּנוֹי, יִמְצְאוּ כָּל יֵשׁ בְּלִתְךָ שְׁנוֹי, בְּמִסְפָּר בְּמִשְׁקַל הַכֹּל מְנוֹי, כָּלֶם נִתְּנוּ מְרוּעָה אֶחָד. יַעֲרִידוֹן וְכו'.

מֵרָאשׁ וְעַד סוּף יֵשׁ לָךְ סִימָן, מִזְרַח וּמַעֲרֵב צָפוֹן וְתִימָן, שְׁחַק וְתִבְלָה
 לָךְ עַד נְאֻמָּן, מִזָּה אֶחָד וּמִזָּה אֶחָד. יְעִידוּן וכו'.

הַפֶּל מִמָּדָּה נִזְבֵּד זָבוּד, אֶתָּה תַעֲמֹד וְהֵם יֵאָבְדוּ אָבוּד, לִכְן כָּל יִצְוֹר
 לָךְ יִתֵּן כָּבוֹד, כִּי מֵרָאשׁ וְעַד סוּף הֵלֵא אָב אֶחָד. יְעִידוּן וכו'.

וּבִתְוֹרֶתְךָ כָּתוּב לֵאמֹר, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד.

יְהִי-חֲסִדְךָ יְיָ עָלֵינוּ, כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ. מַלְכוּתְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מַלְכוּת
 כָּל-עֲלָמִים, וּמִמְשַׁלְתְּךָ מַלְכֵנוּ בְּכָל-דּוֹר וְדוֹר. שְׁאֶתָּה הוּא אֲדִיר
 בְּקִדְשָׁה וְלָךְ נֶאֱדָה הַמְּלוּכָה, הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ.

לְדָוִד בְּשָׁנוֹתָיו אֶת-טַעְמוֹ לִפְנֵי אָבִימֶלֶךְ, וַיִּגְרָשְׁהוּ וַיֵּלֶךְ. אֲבָרְכָה
 אֶת-יְיָ בְּכָל-עֵת, תָּמִיד תִּהְיֶה לָּךְ בְּפִי. בְּיָי תִתְהַלֵּל נַפְשִׁי, יִשְׁמְעוּ עֲנֻוִים
 וַיִּשְׁמְחוּ. גִּדְּלוּ לִי אֶתִּי, וַנְּרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחֲדוּ. דִּרְשָׁתִּי אֶת-יְיָ וְעֲנֵנִי,
 וּמִכָּל-מְגוּרוֹתַי הִצִּילָנִי. הִבִּיטוּ אֱלֹהֵי וְנִהְיוּ, וּפְנִיָּהֶם אֶל-יַחֲפָרוּ. זֶה
 עָנִי קָרָא וַיְיָ שְׁמַע, וּמִכָּל-צָרוֹתָיו הוֹשִׁיעוּ. חָנָה מִלְּאֶף-יְיָ סָבִיב
 לִירָאִיו, וַיַּחֲלֹצֵם. טַעְמוֹ וַרְאוּ כִי-טוֹב יְיָ, אֲשֶׁרִי הִגְבֵּר יַחֲסֶה-בוֹ.
 יִרְאוּ אֶת-יְיָ קְדָשִׁיו, כִּי-אֵין מַחְסוֹר לִירָאִיו. כְּפִירִים רָשׁוּ וַרְעִבוּ,
 וְדִרְשִׁי יְיָ לֹא-יַחֲסְרוּ כָל-טוֹב. לְכוּ-בָנִים שְׁמַעוּ-לִי, יִרְאֵת יְיָ אֱלֹמֶדְכֶם.
 מִי־הָאִישׁ הִתְחַפֵּץ חַיִּים, אֶהֱבֵ יָמִים לְרֵאוֹת טוֹב. נִצֵּר לְשׁוֹנֵד מֵרַע,
 וּשְׁפָתֶיךָ מִדְּבַר מִרְמָה. סוּר מֵרַע וַעֲשֵׂה-טוֹב, בִּקְשׁ שְׁלוֹם וְרַדְפָּהוּ. לַיְיָ
 יְיָ אֶל-צַדִּיקִים, וְאֲזַנְיוֹ אֶל-שׁוֹעֲתָם. פָּנֵי יְיָ בְּעֵשִׂי רָע, לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ
 זָכָרָם. צַעֲקוּ וַיְיָ שְׁמַע, וּמִכָּל-צָרוֹתָם הִצִּילָם. קְרוֹב יְיָ לְנִשְׁפָּרִי-לֵב,
 וְאֶת-דְּכָאִי-רוּחַ יוֹשִׁיעַ. רַבּוֹת רַעוֹת צַדִּיק, וּמִכָּלֵם יַצִּילָנוּ יְיָ. שֹׁמֵר
 כָּל-עֲצָמוֹתָיו, אַחַת מִהֵנָּה לֹא נִשְׁפָּרָה. תָּמוֹתֶת רָשָׁע רָעָה, וְשִׁנְאִי
 צַדִּיק יֵאָשְׁמוּ. פֶּדָה יְיָ נַפְשׁ עַבְדִּיו, וְלֹא יֵאָשְׁמוּ כָל-הַחוֹסִים בּוֹ.

ועומד החזן ואומר בקול ובנעימה:

נִשְׁמַת כָּל חַי תִּבְרָךְ אֶת שְׁמֶךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְרוּחַ כָּל בָּשָׂר תִּפְאַר
וּתְרוּמָם זָכְרֶךָ מִלִּכְנוּ, מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אֶתָּה הוּא אֵל, וּמִבְּלַעְדֶּיךָ
אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ, פּוֹדֶה וּמַצִּיל מִפְּרָגַם וּמִרְחַם כָּכָל
עַת צָרָה וְצוּקָה. אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֵלָּא אֶתָּה.

ביו"ט ובהו"ר מוסיפים:

אֱלֹהֵי הָרְאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים, אֱלֹהֵי כָל בְּרִיּוֹת, אֲדוֹן כָּל תּוֹלְדוֹת, הַמְהַלֵּל בְּרַב
הַתְּשַׁבְּחוֹת, הַמְּנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים, וְיְיָ לֹא-יָנוּם וְלֹא יִישָׁן,
הַמְעוֹזֵר יְשָׁנִים וְהַמְקִיץ נֹרְדָּמִים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים.

וְלֶךְ (לְבָדֶךָ) אֲנַחְנוּ מוֹדִים. אֱלֹהֵינוּ פִּינוּ מֵלֹא שִׁירָה כֵּיּם, וְלִשְׁוֹנֵנוּ רָנָה
כְּהַמּוֹן גָּלִיו, וְשִׁפְתוֹתֵינוּ שָׂבַח כְּמִרְחַבֵּי רִקִּיעַ, וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת כְּשֶׁמֶשׁ
וְיָרַח (נ"א: וְכִכְרֵחַ), וְיָדֵינוּ (פְּרוֹשׁוֹת) כְּנִשְׂרֵי שָׁמַיִם, וְרַגְלֵינוּ (קָלוֹת)
כְּאַיִלוֹת, אֵין אָנוּ מִסְפִּיקִין לְהוֹדוֹת לָךְ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
וְלִבְרָךְ אֶת שְׁמֶךָ עַל אַחַת מֵאֲלָף אֲלָפִי אֲלָפִים וְרַבֵּי רַבְבוֹת (פְּעָמִים)
הַטּוֹבוֹת (נְסִים וְנִפְלְאוֹת) שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּנוּ וְעִם אֲבוֹתֵינוּ. מִמְּצָרִים
גָּאֻלְתָּנוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פָּדִיתָנוּ, בָּרַעַב זִנְתָּנוּ, וּבִשְׁבַע כָּלִפְלִתָנוּ, מִחֶרֶב
הִצַּלְתָּנוּ, וּמִדְּבַר מְלִטְתָּנוּ, וּמִחֲלָאִים רָעִים וְרַבִּים דִּלִּיתָנוּ. וְעַד הַנָּה
עֲזָרוּנוּ רַחֲמֶיךָ וְלֹא עֲזָבוּנוּ, אֵל יַעֲזֹבוּנוּ רַחֲמֶיךָ וַחֲסִדֶּיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ.
לִכֵּן אֲבָרִים שֶׁפִּלַּגְתָּ בָנוּ, וְרוּחַ וּנְשָׁמָה שֶׁנִּפְחַתָּ בְּאַפֵּינוּ, וְלִשׁוֹן אֲשֶׁר
שָׁמַתָּ בְּפִינוּ, הֵן הֵם יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׁבְּחוּ אֶת שְׁמֶךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, כִּי
כָּל פֶּה לָךְ יוֹדֶה, וְכָל לִשׁוֹן בָּךְ תִּשְׁבַּע, וְכָל בֶּרֶךְ לָךְ תִּכְרַע, וְכָל
קוֹמָה לִפְנֶיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה, וְכָל הַלְּבָבוֹת יִירָאוּךָ, וְכָל קָרֵב וּכְלִיּוֹת יִזְמְרוּ
לְשִׁמְךָ. כִּדְבַר שֶׁנֶּאֱמַר: כָּל עֲצָמוֹתַי תִּאֲמַרְנָה יְיָ מִי כָמוֹךָ.

ביו"ט ובהו"ר מוסיפים:

מִי יִדְמָה לָךְ וּמִי יִשְׁוֶה לָךְ, וּמִי יַעֲרֹךְ לָךְ וּמִי יַעֲשֶׂה כְּמַעֲשֶׂיךָ וְכַגְבוּרָתְךָ. הָאֵל

הַגְדוֹל, הַגְבוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיּוֹן קִנְיָה שָׁמַיִם וָאָרֶץ. הָאֵל בְּתַעֲצֻמוֹת עֶדֶד, הַגְדוֹל
וְלִכְבוֹד שְׁמֶךָ הַגְבוֹר לְנֹצֶחַ נִוְרָאוּתֶיךָ, נְהַלֵּלְךָ וְנִשְׁבַּחְךָ וְנִכְבְּרְךָ אֶת שֵׁם קִדְשְׁךָ,
וְדוֹד עֲבָדְךָ אָמַר לִפְנֶיךָ: בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת־יְיָ, וְכָל־קִרְבִּי אֶת־שֵׁם קִדְשׁוֹ.

מַצִּיל עָנִי מִחֶזֶק מַמְנֵנִי, וְעָנִי וְאֶבְיוֹן מִגְזָלוֹ. וְכַתּוּב: רַנְּנוּ צְדִיקִים בְּיְיָ,
לִישָׁרִים נְאֻמָּה תְהִלָּה.

בְּפִי (כָּל)	יִשְׂרָאֵל	תְּתַרְוֶמֶם.
וּבִדְבָרֶי	צְדִיקִים	תְּתַכְבֶּרְךָ.
וּבִלְשׁוֹן	חֲסִידִים	תְּתַקַּדְשׁ.
וּבִקְרֹב	קְדוּשִׁים	תְּתַהַלֵּל.

וּבִמְקַהֲלוֹת (נ"א: וּבִמְקַהֲלוֹת) רַבּוֹת עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל, יִתְפָּאֵר
שְׁמֶךָ וְזִכְרְךָ מִלִּפְנֵי כָּל דּוֹר וְדוֹר, שֶׁכֵּן חֻבַּת כָּל הַיְצוּרִים מִלִּפְנֶיךָ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, לְהוֹדוֹת, לְהַלֵּל, לְשַׁבַּח, לְפָאֵר, לְרוֹמֵם,
לְהַדָּר וּלְקַדֵּשׁ, עַל כָּל דְּבָרֵי שִׁירוֹת וְתַשְׁבְּחוֹת (ו"א: וְתַשְׁבְּחוֹת) שְׁאָמַר
דּוֹד בֶּן יִשִּׁי עֲבָדְךָ מְשִׁיחְךָ. (וּבִכְנֹ):

עומדים (עד סוף הקדיש) ואומרים:

יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מִלִּפְנֵי, הָאֵל הַמְּלִיךְ הַגְדוֹל וְהַקְדוֹשׁ בְּשָׁמַיִם
וּבָאָרֶץ. כִּי לָךְ נְאֻמָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיר וּשְׁבַחָה, הַלֵּל
וְזִמְרָה, עֹז וּמִמְשָׁלָה, נֹצֶחַ, גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה, תְּהִלָּה וְתַפָּאֲרָת, קִדְשָׁה
וּמְלָכוּת, בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְלִיךְ גְּדוֹל
(וּמְהֻלָּל) בְּתַשְׁבְּחוֹת (ו"א: בְּתַשְׁבְּחוֹת), אֵל הַהוֹדָאוֹת, אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת,
הַבוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה, מְלִיךְ, אֵל, חֵי הָעוֹלָמִים, אָמֵן.

והחזן אומר:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמִיָּה רַבָּא (עונים: אָמֵן). בְּעֶלְמָא דִּי כְּרָא כְּרַעוּתִיָּה,
וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתִיָּה בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמִיכוֹן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא

וּבְזֶמֶן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן (וגם הקהל אומר: אָמֵן). יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ, לְעָלָם (וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא) וּלְעָלְמֵי יְתִבְרָךְ שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (עוֹנִים: אָמֵן). יְתִבְרָךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַדָּר וְיִתְהַלָּל שְׁמִיָּהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (עוֹנִים: אָמֵן). לְעִילָא לְעִילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא דְּאִמְרֵין בְּעָלְמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן (עוֹנִים: אָמֵן).

כאן מוסיפים את פיוטי היוצרות לשבתות חנוכה, פורים ושבתות מיוחדות (עמ' 225, 237 ואילך).

החזן אומר: **בִּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְּבָרָךְ.**

הקהל אומר והחזן אחריו: **בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד.**

יום טוב החל בחול אומרים היוצר של חול בעמ' 21.

ואומר החזן והצבור לוחשין עמו:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ, עוֹשֶׂה שְׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת הַפֶּל, אוֹר עוֹלָם אוֹצֵר חַיִּים, אוֹרוֹת מְאוּפָּל אָמֵר וַיְהִי. הַפֶּל יוֹדוּךָ וְהַפֶּל יִשְׁבַּחוּךָ, וְהַפֶּל יֹאמְרוּ, אֵין קְדוּשָׁא כִּיָּי. הַפֶּל יְרוֹמְמוּךָ סֵלָה יוֹצֵר הַפֶּל, הָאֵל הַפּוֹתֵחַ בְּכָל יוֹם דְּלִתּוֹת שְׁעָרֵי מִזְרַח, וּבוֹקֵעַ חֲלוּנֵי רָקִיעַ, וּמוֹצִיא חֲמָה מִמְּקוֹמָהּ וּלְבָנָהּ מִמְּכוּן שְׁבָתָהּ, וּמְאִיר לְעוֹלָם כָּלוּ, וּלְיוֹשְׁבָיו שְׁפָרָא בְּמִדַּת רַחֲמִים. הַמְּאִיר לְאֶרֶץ וְלְדָרִים עָלֶיהָ, וְטוֹבוֹ מִחֲדָשׁ בְּכָל יוֹם תְּמִיד, מַעֲשֶׂה בְּרָאשִׁית. מָה רַבּוֹ מַעֲשֵׂיךָ יְיָ, כָּלֵם בְּחֻכְמָהּ עֲשִׂיתָ, מְלָאָה הָאֶרֶץ קִנְיָיִךְ. הַמְּלֹךְ הַמְּרוֹמֵם לְבָדוֹ מְאֹד, הַמְּהַלֵּל, הַמְּשַׁבַּח וְהַמְּפָאֵר וְהַמְּתַנַּשֵּׂא מִימּוֹת עוֹלָם. אֱלֹהֵי עוֹלָם, בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ, אֲדוֹן עֲזָנוּ, צוּר מְשַׁבְּנוּ, מְגִן יִשְׁעָנוּ, מְשַׁגֵּב בְּעַדָּנוּ. אֵין עֲרוּךְ לָךְ וְאֵין זוֹלָתָךְ, אָפֶס בְּלָתָךְ וְאֵין דּוּמָה לָךְ. אֵין עֲרוּךְ לָךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְאֵין זוֹלָתָךְ מִלְּפָנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. אָפֶס בְּלָתָךְ גּוֹאֲלָנוּ לִימּוֹת הַמָּשִׁיחַ, וְאֵין דּוּמָה לָךְ מוֹשִׁיעָנוּ לְתַחֲיַת הַמֵּתִים.

אַל אֲדוֹן עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים, בָּרוּךְ וּמְבָרָךְ בְּפִי כָל נִשְׁמָה. גִּדְלוּ וְטוֹבוּ מִלֵּא עוֹלָם, יַעַת וּתְבוּנָה סְבִיבִים אוֹתוֹ. הַמִּתְנַגֵּא עַל חַיּוֹת הַקֶּדֶשׁ, וְנִהְדָּר בְּכְבוֹד עַל הַמְרָפָּה. זְכוּת וּמִשְׁוֹר לִפְנֵי כְסָאוֹ, חֶסֶד וְרַחֲמִים מִלֵּא כְבוֹדוֹ. טוֹבִים מְאֻרֹּת שְׁפָרָא (נ"א: שְׁפָרָא) אֱלֹהֵינוּ, יִצְרָם בְּדַעַה בְּבִינָה וּבְהַשְׁכָּל. כַּחַ וּגְבוּרָה נִתֵּן בָּהֶם, לְהִיּוֹת מוֹשְׁלִים בְּקָרֵב תָּבֵל. מְלָאִים זֵיו וּמְפִיקִים נִגָּה, נִאֵה זֵיוֹם בְּכָל הָעוֹלָם. שְׁמַחִים בְּצִאתָם שְׁשִׁים בְּבוֹאָם, לַעֲשִׂים בְּאִימָה רְצוֹן קוֹנֵיָהֶם. פָּאֵר וְכְבוֹד נּוֹתָנִים לְשִׁמּוֹ, צִהֲלָה וְרִנָּה לְזַכֵּר מַלְכוּתוֹ. קָרָא לְשִׁמְשׁ וַיִּזְרַח-אוֹר, רָאָה וְהִתְקִין צוּרֵת הַלְבָנָה. שְׁבַח נּוֹתָנִים לוֹ כָּל צָבָא מְרוֹם, תִּפְאָרֶת וּגְדֻלָּה, שְׂרָפִים וְאוֹפָנִים וְחַיּוֹת הַקֶּדֶשׁ.

(ל') אַל אֲשֶׁר שָׁבַת מְכָל הַמַּעֲשִׂים, וּבִיּוֹם הַשְּׁבִיעִי נִתְעַלָּה וַיֵּשֶׁב עַל כְּסֵא כְבוֹדוֹ, תִּפְאָרֶת עֲטָה לַיּוֹם הַמְּנוּחָה, עֲנֵג קָרָא לַיּוֹם הַשְּׁבַת. זֶה שִׁיר וְשִׁבַּח לַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, שְׁבוּ שָׁבַת אֵל מְכָל מְלָאכָתוֹ, וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְשֻׁבָּח וְאוֹמֵר: מְזֻמּוֹר שִׁיר לַיּוֹם הַשְּׁבַת. לְפִיכֵן יִפְאָרוּ לְאֵל כָּל יְצוּרָיו, וְשִׁבַּח יָקָר וּגְדֻלָּה יִתְּנוּ לְמֶלֶךְ שֶׁנִּתֵּן מְנוּחָה לַעֲמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּיּוֹם שְׁבַת קֶדֶשׁ.

שְׁמִי יי אֱלֹהֵינוּ יִתְקַדֵּשׁ, וְזִכְרֵךְ מְלִכְנוּ יִתְפָּאֵר, בְּשִׁמְשִׁים מְמַעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת, וְעַל כָּל שְׁבַח מַעֲשֵׂי יְדִיךָ, וְהַמְּאֻרֹּת אֲשֶׁר יִצְרַת הִמָּה יִפְאָרוּךְ סֵלָה.

תִּתְבָּרָךְ (לְנִצָּח) צוּרָנוּ מְלִכְנוּ וְגֵאֲלָנוּ, בּוֹרָא קְדוֹשִׁים, יִשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר שְׁמִיךָ (לְעַד) מְלִכְנוּ, יוֹצֵר מְשֻׁרָתִים, וְאֲשֶׁר מְשֻׁרָתִיו כָּלֵם עוֹמְדִים בְּרוֹם עוֹלָם, וּמְשֻׁמִּיעִים בִּירְאָה יַחַד בְּקוֹל, דְּבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם. כָּלֵם אֶהוּבִים, כָּלֵם בְּרוּרִים, כָּלֵם גְּבוּרִים, כָּלֵם עוֹשִׂים בְּאִימָה וּבִירְאָה רְצוֹן קוֹנֵיָהֶם, וְכָלֵם פּוֹתְחִים אֶת פִּיָּהֶם

בְּקִדְשָׁהּ וּבִטְהָרָה, (בְּשִׁירָהּ וּבְזִמְרָה), וּמִבְּרָכִים וּמִשְׁבָּחִים, וּמִפְאָרִים וּמִקְדִּישִׁים (וּמִעֲרִיצִים וּמִמְלִיכִים) אֶת שֵׁם הָאֵל, הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל, הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא, קְדוֹשׁ הוּא. וְכֹלָם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה, וְנוֹתְנִים בְּאַהֲבָה רְשׁוֹת זֶה לָזֶה, לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרָם בְּנִחַת רוּחַ, בְּשִׁפְּהָ בְּרוּיָהּ, בְּנִעִימָהּ וּבְקִדְשָׁהּ כָּלָם כְּאַחַד עוֹנִים בִּירְאָה וְאוֹמְרִים: קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת, מְלֵא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. וְהַאֲפָנִים וְחִיּוֹת הַקֹּדֶשׁ כָּלָם בְּרַעַשׁ גָּדוֹל, מִתְנַשְּׂאִים לְעַמְתָּם, מִשְׁבָּחִים וְאוֹמְרִים: בְּרוּךְ כְּבוֹד־יי מִמְקוֹמוֹ.

לֹאֵל בְּרוּךְ נְעִימוֹת יִתְּנוּ, לַמֶּלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם לְעַד זְמִירוֹת יֵאמְרוּ וְתִשְׁבְּחוּת (נ"א: וְתִשְׁבְּחוּת) יִשְׁמִיעוּ, כִּי הוּא לְבָדוֹ (מְרוֹם וְקְדוֹשׁ), פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת, עוֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת, בֹּעֵל מַלְחָמוֹת, זוֹרֵעַ צָדִיקוֹת, נוֹרָא תְהִלּוֹת, בּוֹרָא רְפוּאוֹת, מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת, אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת. הַמַּחְדֵּשׁ טוֹבוֹ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֶׂה בְּרָאשִׁית, כְּאֹמֹר: לַעֲשֶׂה אוֹרִים גְּדִלִים, כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ, וּבְחֲסֵדוֹ נִתְּנָם לְהָאִיר עַל הָאָרֶץ. בְּרוּךְ אַתָּה יי, יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת.

אַהֲבַת עוֹלָם אַהֲבָתֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ, חֲמֵלָה גְדוֹלָה וְיִתְרָה חֲמֵלָתָ עָלֵינוּ. אֲבִינוּ מְלִכֵנוּ, בַּעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ שְׁבַטְחוּ-בָךְ, וְתִלְמָדֵם לַעֲשׂוֹת מִצְוֹת חֻקֵּי חַיִּים, בֶּן תַּחֲנִנֵנוּ וְתִלְמָדֵנוּ. אֲבִינוּ אֵב הַרְחֵמֵן, הַמְּרַחֵם, רַחֵם נָא עָלֵינוּ, וְתֵן בְּלִבֵּנוּ (בִּינָה) לְהַבִּין וּלְהַשְׁכִּיל וּלְשַׁמּוֹעַ, לְלַמּוֹד וּלְלַמֵּד, לְשַׁמּוֹר וּלְעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דִּבְרֵי תִלְמוּד תּוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה. וְהַאֲיִרָה עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ, וְדַבֵּק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְיִחַד לְבַבֵּנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ, כִּי שֵׁם קְדוֹשְׁךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת נִקְרָא עָלֵינוּ, עֲשֶׂה עִמָּנוּ חֲסֵד בַּעֲבוּר כְּבוֹד שְׁמֶךָ. הָאֵל הַגָּדוֹל, הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא, מְהֵרָה בְּאַהֲבָה תָּרִים קַרְנֵנוּ וְתִמְלֹךְ עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ, כִּי בָךְ בְּטַחְנוּ לֹא גִבוּשׁ, וּבְשְׁמֶךָ הַגָּדוֹל חֲסִינוּ, לֹא נִפְלָם וְלֹא נִפְשַׁל לְעַד וּלְעוֹלָמֵי עַד, כִּי

אֲבִינוּ וְאֱלֹהֵינוּ אָתָּה, וְרַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶּיךָ הָרַבִּים אֵל יַעֲזֹבוּנוּ נֹצֵחַ סֵלָה
וְעַד, וְנַגִּילָה וְנִשְׁמְחָה בִּישׁוּעָתְךָ. (מִהָרָ) וְהָבֵא עָלֵינוּ בְּרָכָה וְשָׁלוֹם
מִהָרָה מֵאֲרָבַע כְּנָפוֹת הָאָרֶץ, וְתוֹלִיכֵנוּ מִהָרָה קוֹמָמִיּוֹת לְאָרְצֵנוּ, כִּי
אֵל פּוֹעֵל יִשׁוּעוֹת אָתָּה, וּבָנוּ בְּחֶרֶת מִכָּל עִם וְלִשׁוֹן. וְקִרְבָּנוּ (מִלְכָּנוּ)
לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֵלָה בְּאַמָּת, לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְיַחֲדָךְ בְּאַמָּת וּבְאַהֲבָה. כְּרוֹךְ
אָתָּה יְיָ, הַבוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה.

הקורא ק"ש צריך לפרש האותיות בפיו ובשפתיו וצריך ליתן רווח בין הדבקים כגון על לבבך, על לבבכם. הקורא ק"ש צריך להשמיע לאזניו מה שיוצא מפיו שיהיו פיו ולבו שווים בכוונה. צריך להאריך בדליית של "אחד", וצריך להתזיז בזיזן של "תזכרו" ושל "וזכרתם". אין הש"ץ צריך להנמיך את קולו בפסוקי התוכחה.

המתפלל יחיד אומר: אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ | אֶחָד.

אומ' בלחש: בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלִכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעַד.

וְאֶהְיֶה אֵת יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לִבְבְּךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ וּבְכָל-מַאֲדְךָ. וְהָיוּ
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצִוֶּה הַיּוֹם עַל-לִבְבְּךָ. וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ
וּדְבַרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ.
וְקִשַּׁרְתָּם לְאוֹת עַל-יָדְךָ וְהָיוּ לְטֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ. וְכַתַּבְתָּם עַל-מַזְזוֹת
בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ.

וְהָיָה אִם-שָׁמַעַתְּ שְׁמִיעוּ אֶל-מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצִוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם
לְאַהֲבָה אֶת-יְיָ אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדּוֹ בְּכָל-לִבְבְּכֶם וּבְכָל-נַפְשְׁכֶם. וְנָתַתִּי
מִטֶּר-אֲרָצְכֶם בַּעֲתוֹ יוֹרָה וּמִלְקוֹשׁ וְאִסְפַּת דֶּגָּה וְתִירֹשׁ וְיִצְהָרָה.
וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשִׂדְךָ לְבַהֲמֹתֶךָ וְאִכְלֹת וּשְׂבַעְתָּ. הַשְׁמֵרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתָּה
לְבַבְכֶם וְסִרְתֶּם וְעַבַּדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם. וְחָרָה
אֶף-יְיָ בָּכֶם וְעָצַר אֶת-הַשָּׁמַיִם וְלֹא-יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן
אֶת-יְבוּלָהּ וְאֶבְדִּיתֶם מִהָרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְיָ נָתַן לָכֶם.

וּשְׁמַתֶּם אֶת־דְּבָרֵי אֱלֹהַ עַל־לִבְבְּכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וְקִשְׁרֹתֶם אֹתָם לְאוֹת
עַל־יְדֵיכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם. וְלִמְדֶתֶם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר
בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ. וּכְתַבְתֶּם
עַל־מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ. לְמַעַן יִרְבּוּ יְמִיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה
אֲשֶׁר נִשְׁפַּע יְיָ לְאַבְתֵּיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ.

וַיֹּאמֶר יְיָ אֱלֹהֵי מֹשֶׁה לֵאמֹר. דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ
לָהֶם צִיצִית עַל־כְּנָפֵי בְּגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתַנּוּ עַל־צִיצִית הַכְּנָף פֶּתִיל
תְּכֵלֶת. וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְיָ
וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תִתּוּ אַחֲרֵי לִבְבְּכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אֹתָם
זָנִים אַחֲרֵיהֶם. לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים
לְאֱלֹהֵיכֶם. אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהָיוֹת
לָכֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם. (הַצִּיּוּר אוֹמֵר: אָמֵת).

הַחֲזוֹן חוֹזֵר וְאוֹמֵר: יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אָמֵת.

וַיְצִיב, וְנָכוֹן, וְקָיָם, וַיֵּשֶׁר, וַיִּנָּאֵן, וְאֶהוּב, וְחָבִיב, וְנִחְמָד, וְנָעִים,
וְנוֹרָא, וְאֲדִיר, וּמִתְקַן, וּמְקַבֵּל, וְטוֹב, וְיָפֵה, הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם
וָעֶד. אָמֵת הוּא אֱלֹהֵי עוֹלָם מְלִכֵנוּ, צוּר יַעֲקֹב, מֶגֶן יִשְׁעֵנוּ, לְדוֹר
וְדוֹר הוּא קָיָם, וְשָׁמוֹ קָיָם, וְכִסְאוֹ נָכוֹן, וּמְלִכוּתוֹ וְאַמוּנָתוֹ לְעַד קְיָמָת
(נ"א: קְיָמָת). וּדְבָרָיו חַיִּים וְקָיָמִים וְנִאֲמָנִים וְנִחְמָדִים לְעַד וּלְעוֹלָמֵי
עוֹלָמִים. עַל אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ, עַל בְּנֵינוּ וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ, וְעַל כָּל דּוֹרוֹת
זֶרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ. עַל הָרָאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים, דָּבָר טוֹב וְקָיָם,
אָמֵת וְאַמוּנָה, חֶק־נֶתֶן וְלֹא יַעֲבוּר. אָמֵת שְׁאֵתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ,
מְלִכֵנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ, גּוֹאֲלֵנוּ גּוֹאֵל אֶת אֲבוֹתֵינוּ, צוּרֵנוּ צוּר יִשׁוּעֵתָנוּ,
פּוֹדֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ מֵעוֹלָם הוּא שְׁמֶךָ, וְאֵין אֱלֹהִים עוֹד זוֹלָתְךָ.

עֲזָרְתָּ אֲבוֹתֵינוּ אֵתָה הוּא מְעוֹלָם, מֶגֶן וּמוֹשִׁיעַ (לָהֶם וּ) לְכַנְיָהֶם

אחריהם בכל דור ודור. ברום עולם מושבך, ומשפטיך וצדקתך עד אפסי ארץ. (אמת) אשרי איש שישמע אל מצותיך, ותורתך ודברך ישים על לבו. אמת אתה הוא אדון לעמך, ומלך גדול וגבור לריב את ריבם. אמת אתה הוא ראשון ואתה הוא אחרון, ומפלעדיך אין לנו מלך גואל עוזר ומושיע. (אמת) במצרים נגלית, כל בכוריהם הרגת, בכורך (ישׂראל) גאלת, ים סוף בקעת, ידים טבעת, ים ליבשה שמת, וידידים עברו, ויכסו מים צריהם, אחד מהם לא נותר. ועל זאת שבחו אהובים לאל, ונתנו ידידים זמירות ושירות ותשבחות (נ"א: ותשבחות), ברכות והודאות, למלך אל רם ונשא, חי וקיים, גדול ונורא, משפיל גאים, מגביה שפלים, מוציא אסירים, ופודה ענוים, ועוזר דלים, ועונה לעמו ישׂראל בעת שועם אליו. תהלה (נ"א: תהלות) לאל עליון ברוך הוא. משה ובני ישׂראל לך ענו שירה בשמחה רבה ואמרו כלם: מי כמכה באלם יי, מי כמכה נאדר בקדש, נורא תהלת עשה פלא. שירה חדשה שבחו גאולים לשמך (הגדול) על שפת הים, יחד כלם הודו והמליכו ואמרו: יי מלך לעלם ועד. בגלל אבות תושיע בנים, ותביא גאלה לבני בניהם, כי מעולם אתה גואל. ברוך אתה יי, גאל ישׂראל.

בחזרה החזן אומר בלחש: אדני שפתי תפתח, ופי יגיד תהלתך.

ברוך אתה יי, אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי אברהם, אלהי יצחק, ואלהי יעקב. האל הגדול הגבור והנורא, אל עליון, גומל חסדים טובים וקונה את הכל וזוכר חסדי אבות, ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה.

(בשבת תשובה מוסיפים: זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים, וכתבנו בספר החיים, למען אל חי).

מלך גואל עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי, מגן אברהם.

אַתָּה גְבוּר לְעוֹלָם אֲדֹנִי, מַחֲיָה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.

בקיץ: מוריד הטל

בחורף: משיב הרוח ומוריד הגשם

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מַחֲיָה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא
חוֹלִים, מַתִּיר אֲסוּרִים, וּמַקְיֵם אֲמוֹנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפֶר, מִי כְמוֹךָ בַּעַל
גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ, מְלֶךְ מַמִּית וּמַחֲיָה (ו) מַצְמִיחַ לָנוּ יְשׁוּעָה.
(בשבת תשובה מוסיפים: מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחֵמֵם, זְכוּר יִצְחָק בְּרַחֲמִים מַמִּית
וּמַחֲיָה).

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מַחֲיָה הַמֵּתִים.

החזן והקהל אומרים בחזרה:

בְּתָר יִתְּנוּ לָךְ הַמוֹנִי מַעֲלָה עִם קְבוּצֵי מִטָּה, יַחַד כָּלָם קִדְּשָׁה לָךְ יִשְׁלְשׁוּ, כָּמָה
שֶׁנֶּאֱמַר עַל יַד נְבִיאָךְ: וְקָרָא זֶה אֱלֹהֵהּ וְאָמַר, קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת,
מִלֵּא כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. לְעַמְתָּם בְּרוּךְ יֹאמְרוּ: בְּרוּךְ כְּבוֹד־יי מִמְקוֹמוֹ. וּבְדַבְּרֵי
קִדְּשֶׁךָ כְּתוּב לֵאמֹר: יְמֶלֶךְ יי לְעוֹלָם, אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר, הִלְלוּיָהּ.

לְדֹר וָדֹר נִמְלִיךְ לָאֵל, כִּי הוּא לְבָדוּ מְרוֹם וְקְדוֹשׁ, וְשִׁבְחֶךָ אֱלֹהֵינוּ
מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי אֵל מְלֶךְ גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה. בְּרוּךְ
אַתָּה יי, הָאֵל הַקְּדוֹשׁ (בשבת תשובה: הַמְּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ).

יְשַׁמַּח מֶשֶׁה בְּמִתְנַת חֶלְקוֹ, כִּי עָבַד נֶאֱמָן קָרָאתָ לוֹ, אֱלֹהֵינוּ, כָּלִיל
תַּפְאֶרֶת בְּרֵאשׁוֹ נִתְּתָ בְּעַמְּדוֹ לִפְנֶיךָ עַל הַר סִינִי, (ו) שְׁנֵי לִוְחוֹת אֲבָנִים
הוֹרִיד בְּיָדוֹ, וְכָתוּב בָּהֶם שְׁמִירַת שְׁכֵת. וְכֵן כְּתוּב בְּתוֹרָתְךָ:

וְשִׁמְרוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשְּׁכֵת, לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשְּׁכֵת לְדֹרֹתָם בְּרִית
עוֹלָם. בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִיא לְעֹלָם, כִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה
יי אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ, וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁכַת וַיִּנָּפֶשׁ. וְלֹא נִתְּתוּ
יי אֱלֹהֵינוּ לַגּוֹיֵי הָאָרָצוֹת, וְלֹא הִנַּחֲלָתוֹ מִלְּפָנָיו לְעוֹבְדֵי אֱלִילִים, וְגַם

בְּמִנוּחָתוֹ לֹא יִשְׁכְּנוּ עַרְלִים. כִּי לַעֲמֹךְ יִשְׂרָאֵל נָתַתּוּ בְּאַהֲבָה, לְזֶרַע יַעֲקֹב אֲשֶׁר בָּם בְּחַרְתָּ. עִם מְקַדְּשֵׁי שְׂבִיעִי, כָּלֵם יִשְׁבְּעוּ וַיִּתְּעַנְּגוּ מִטּוֹבָךְ, וַיִּשְׂבְּעִי רְצִיתְּ בּוֹ וְקִדְּשָׁתוּ, חֲמִידַת יָמִים אוֹתוֹ קָרַאתָ, זָכָר לַמַּעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, רְצֵה בְּמִנוּחָתֵנוּ, קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתַן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, שְׂבַעֲנוּ מִטּוֹבָךְ, שְׂמַחְנוּ בִּישׁוּעָתְךָ, וְטַהֵר לִבֵּנוּ לַעֲבֹדְךָ בְּאַמֶּת, וְהִנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שְׂפַת קִדְּשֶׁךָ, וַיִּשְׁמְחוּ כָךְ כָּל יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְקַדֵּשׁ הַשְּׂפַת.

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְאֵל תְּפִלָּתָם שְׁעָה, וְהַשֵּׁב הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ, וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְתְּפִלָּתָם מְהֵרָה בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל בְּרָצוֹן, וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.

בראש חודש ובחול המועד אומרים:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֵא, יַגִּיעַ, יִרְאֶה וְיִרְצֶה, וַיִּשְׁמַע, וַיִּפְקֹד, וַיִּזְכֹּר זְכוּרֵינוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ, וְזִכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ, וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ (לְפָלִיטָה) לְטוֹבָה, לְחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים וּלְרָצוֹן בְּיוֹם (בראש חודש: רִאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה. בחוה"מ של פסח: חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה. בחוה"מ של סוכות: חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה) זְכוּרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה, וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ לְבִרְכָּה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים, בְּדָבָר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים, חוּס וְחַנּוּן וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה.

וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן וְלִירוּשָׁלַם עִירְךָ בְּרַחֲמִים כְּמָאז. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמַּחְזִיר בְּרַחֲמָיו שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן.

בחזרה כשהחזן אומר "מודים" צריכין
כל הציבור לשוח עמו ואומרים
"מודים דרבנן":

מוֹדִים כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים אֲנַחְנוּ
לְפָנֶיךָ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בֶּשֶׁר, יוֹצְרֵנוּ
יוֹצֵר בְּרָאשִׁית. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת
לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ, עַל שֶׁהַחַיִּיתָנוּ
וְקִיַּמְתָּנוּ. בֶּן תַּחֲנוּנוֹ וְתַחֲנוּנוֹ וְתַאֲסוּף
גְּלוּיֵתֵינוּ מֵאֶרֶץ כְּנָפֹת הָאֲרֶז, וְנָשׁוּב
לְשִׁמּוֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּאַמֶּת
וּבְלֵבב שְׁלָם, עַל שְׁאֵנוּ מוֹדִים לָךְ.
(בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת).

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָה
הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל
נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל
נַסִּיךְ שֶׁבְּכָל יוֹם וְיוֹם עִמָּנוּ וְעַל
נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת,
עָרֵב וְבָקָר וְצָהָרִים, הַטּוֹב כִּי
לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, הַמְּרַחֵם כִּי לֹא
תָמוּ חֲסִדֶיךָ וּמַעֲלָם קוֹיֵנוּ לָךְ.
לֹא הִכְלַמְתָּנוּ יי אֱלֹהֵינוּ וְלֹא
עֲזַבְתָּנוּ וְלֹא הִסְתַּרְתָּ פָּנֶיךָ מִמָּנוּ.

בחנוכה ובפורים אומרים:

עַל הַנְּסִים וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַמְּלַחְמוֹת וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַפְּדוּת שֶׁעָשִׂיתָ
עִמָּנוּ וְעִם אֲבוֹתֵינוּ, בַּיָּמִים הָהֵם בְּזֶמֶן הַזֶּה.

בחנוכה

בַּיָּמִי מִתְּתִיבָה בֶּן יוֹחָנָן כֹּהֵן גָּדוֹל חֲשֹׁמוֹנָאִי
וּבְנָיו, כְּשֶׁעָמְדָה עֲלֵיהֶם מַלְכוּת יוֹן הַרְשָׁעָה
לְשִׁכְחֵם מִתּוֹרַתְךָ וְלַהֲעִבִיר מִחֻקֵּי רְצוֹנְךָ,
וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עָמַדְתָּ לָהֶם בְּעֵת צָרָתָם,
רַבָּת אֶת רִיבָם, דִּנְתָּ אֶת דִּינָם, נִקְמָתָ אֶת
נִקְמָתָם, מִסַּרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד חֲלָשִׁים, וְרַבִּים בְּיַד
מְעֻשִׁים, וּטְמָאִים בְּיַד טְהוּרִים, וְרָשָׁעִים בְּיַד
צַדִּיקִים, וְזוֹדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תוֹרַתְךָ. וְלָךְ עָשִׂיתָ
שֵׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָם, וְלַעֲמֹךְ יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ
תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה. וְאַחֲרַי כֹּה בָּאוּ בְּנֶיךָ לְדַבֵּר
בֵּיתְךָ, וּפָנוּ אֶת הַיִּכְלָךְ, וְטָהְרוּ אֶת מִקְדָּשְׁךָ,

בפורים

בַּיָּמִי מְרֹדְכִי וְאַסְתֵּר בְּשׁוֹשֵׁן
הַבִּירָה, כְּשֶׁעָמַד עֲלֵיהֶם הָמָן
הַרְשָׁע, וּבְקֹשׁ לְהַשְׁמִיד, לְהַרְגוֹ
וּלְאַבֵּד אֶת כָּל הַיְּהוּדִים מִנְּעַר
וְעַד זָקֵן, טָף וְנָשִׁים, בַּיּוֹם
אֶחָד בַּשְּׁלֹשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ שְׁנִים
עָשָׂר, הוּא חֹדֶשׁ אֲדָר, וּשְׁלָלָם
לְבוֹז. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
הִפְרַתָּ אֶת עֲצָתוֹ, וְקִלְקַלְתָּ אֶת
מַחֲשַׁבְתּוֹ, וְהִשְׁכַּחְתָּ לּוֹ גְּמוּלוֹ
כְּרָאוֹ, וְתָלוּ אוֹתוֹ וְאֶת בְּנָיו

והדליקו גרות בַּחצרות קדֹשָׁךְ, וקִבְּעוּם
שְׁמוֹנֵה־עֶשְׂרִים בְּהֶלֶל וּבְהוֹדָאָה. וְכַשֵּׁם שֶׁעָשִׂיתָ
עִמָּהֶם גַּם, בֶּן עֲשָׂה עִמָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בְּעַת הַזֹּאת, וְנוֹדֶה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סְלָה.
עַל הָעֵץ. וְכַשֵּׁם שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּהֶם
גַּם, בֶּן עֲשָׂה עִמָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
פֶּלֶא וְנִסִּים בְּעַת הַזֹּאת, וְנוֹדֶה
לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סְלָה.

(בשבת תשובה מוסיפים: זְכוֹר רַחֲמֶיךָ וּכְבוֹשׁ אֶת בְּעֶסֶךָ, כֹּלָה דְּבָר וְתִרְבּוּ וְרַעֲב
וְשָׂבִי וּמִשְׁחִית וּמִגָּפָה וְכָל מַחֲלָה, מַעֲלִינוּ וּמַעַל כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ).
עַל כָּל־ם יִתְבָּרֵךְ וְיִתְרוֹמֵם שִׁמְךָ מִלְּפָנֶיךָ תָּמִיד, כָּל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סְלָה,
וַיִּהְיוּ לְשִׁמְךָ הַטּוֹב בְּאַמֶּת.

(בשבת תשובה מוסיפים: וּכְתוּב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ).
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַטּוֹב שִׁמְךָ וְלֶךְ נֶאֱדָה לְהוֹדוֹת.

אם אין כהן, החזן אומר בחזרה:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּרַכְנוּ בְּבִרְכָּה הַמְּשַׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי
מֹשֶׁה עַבְדְּךָ, הָאֲמוּרָה מִפִּי אֱהֲרֹן וּבְנָיו כֹּהֲנִים עִם קְדוֹשֶׁיךָ, כְּאֲמֹר: יְבָרְכֶךָ יְיָ
וְיִשְׁמְרֶךָ. (הקהל עונה: בֶּן יְהִי רַצוֹן) יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶנֶךָ. (הקהל עונה: בֶּן יְהִי
רַצוֹן) יֵשָׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיִשֹּׁם לְךָ שְׁלוֹם. (הקהל עונה: בֶּן יְהִי רַצוֹן).

שֵׁים שְׁלוֹם, טוֹבָה וּבִרְכָּה, (חַיִּים), חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים, עֲלֵינוּ וְעַל
כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ. בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ כְּלָנוּ כְּאַחַד בְּאֹר פָּנֶיךָ, כִּי בְּאֹר פָּנֶיךָ
נִתְּנָה לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרַת חַיִּים, אֱהָבָה וְחֶסֶד, צְדָקָה, בִּרְכָּה, יְשׁוּעָה
וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם, וְטוֹב יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ (לְבָרְכֵנוּ וּ) לְבָרְךָ אֶת כָּל
עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל תָּמִיד בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשְׁלוֹמֶךָ.

(בשבת תשובה מוסיפים: בְּסֶפֶר חַיִּים, בְּרַכָּה וְשְׁלוֹם, פְּרִנְסָה טוֹבָה, וְיְשׁוּעָה וְנִחְמָה
חֵן וְחֶסֶד נִזְכֹּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ, אָנוּ וְכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים (טוֹבִים) וְלְשְׁלוֹם).
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם, (אָמֵן).

בחזרה החזן אומר פסוק זה בלחש:

יְהִיו לְרַצוֹן אֱמֶר־פִּי וְהִגִּיוֹן לִפִּי לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי.

ויש נוהגין לומר:

אֱלֹהִי, נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעַ, וּשְׁפָתַי מִדְּבַר מַרְמָה, וְלִמְקַלְלֵי נַפְשִׁי תִדּוּם וְלִמְצוֹתֶיךָ תִּרְדֹּף נַפְשִׁי, וְנַפְשִׁי כְּעֶפֶר לִפְלִי תִהְיֶה. יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֶיךָ יְיָ אֱלֹהִי, שֶׁכָּל הַקָּמִים עָלַי לְרָעָה, תִּפְרַע צַעֲתָם וְיִתְקַלְקַל מִחֲשָׁבוֹתָם. וְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֶיךָ יְיָ אֱלֹהִי, שֶׁתַּפְתַּח לִי שְׁעֵי תוֹרָה, שְׁעֵי חֻמָּה, שְׁעֵי בִינָה, שְׁעֵי דַעַה, שְׁעֵי פִרְסָה וְכֻלְכָּלָה, שְׁעֵי חַיִּים, חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים וְרָצוֹן מִלִּפְנֶיךָ. יְהִי לְרָצוֹן אִמְרֵי-פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לִפְנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי.

פוסע שלש פסיעות לאחוריו בכריעה אחת וחוזר לשמאלו, ואחר כך לימינו ואומר:
עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו, יַעֲשֵׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, אָמֵן.

(יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּבַנֶּה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ).

במקום שכלו ג' פסיעות יעמוד ולא יחזור למקומו עד שיגיע החזן לקדושה. בחזרת הש"ץ הקהל צריך לעמוד ולכוין לכל הברכות ולענות "ברוך הוא וברוך שמו" על הזכרת השם, "ואמן" אחר כל ברכה.

בשבת תשובה אומרים:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי אֵין לָנוּ מִלֵּךְ אֵלָּא אַתָּה.
אָבִינוּ מִלִּפְנֵי עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ.
אָבִינוּ מִלִּפְנֵי בִטֵּל מִמָּנוּ (כָּל) גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת (וְרָעוֹת).
אָבִינוּ מִלִּפְנֵי חַדֵּשׁ עָלֵינוּ בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת.
אָבִינוּ מִלִּפְנֵי חַדֵּשׁ עָלֵינוּ שְׁנֵה טוֹבָה.
אָבִינוּ מִלִּפְנֵי בִטֵּל מִחֲשָׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ.
אָבִינוּ מִלִּפְנֵי הִפְרַע צַעַת אוֹיְבֵינוּ.
אָבִינוּ מִלִּפְנֵי שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוּלֵי עַמֶּךָ.
אָבִינוּ מִלִּפְנֵי עֲצוֹר (נ"א: מְנַע) מִגִּפָּה מִנְחֻלָּתְךָ.
אָבִינוּ מִלִּפְנֵי כֹלָה דָּבָר וְרָעַב וּשְׂכָרִי וּמִשְׁחִית וּמִגִּפָּה מִבְּנֵי בְרִיתְךָ.
אָבִינוּ מִלִּפְנֵי זָכוֹר כִּי עֹפֵר אֲנַחְנוּ.
אָבִינוּ מִלִּפְנֵי קָרַע רוּעַ גֹּזֵר דִּינָנוּ.
אָבִינוּ מִלִּפְנֵי מַחֲזֵק שְׁטֵר חוֹבוֹתֵינוּ.
אָבִינוּ מִלִּפְנֵי סִלַּח וּמַחֲוֹל לַעֲוֹנוֹתֵינוּ.
אָבִינוּ מִלִּפְנֵי מַחֲה וְהַעֲבֵר פִּשְׁעֵינוּ וְחַטָּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ.

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הַחַיִּינֵנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ.
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ אֵל תְּשִׁיבֵנוּ רִיקִם מִלְפָּנֶיךָ.
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ זְכַרְנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ.
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים.
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר זִכְיוֹת.
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר יְשׁוּעוֹת וְנִחְמוֹת.
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר פְּרִיָּסָה וְכִלְכָּלָה.
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר סְלִיחָה וּמַחֲלָה וְכַפָּרָה.
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הִצְמַח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקֶרֶב.
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ שְׁמַע קוֹלֵנוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ.
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ.
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְלֹא לְמַעַנֵנוּ.
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל, הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא.
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבֵּים וְחַסְדֶיךָ הַגְּדוֹלִים וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ.

בראש חודש ובחנוכה אומרים את ההלל, בעמוד 200.

החזן אומר:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמִיָּה רַבָּא (עונים: אָמֵן). בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתִיָּה,
 וַיִּמְלִיךָ מַלְכוּתִיָּה בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמִיכוֹן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא
 וּבְזֵמַן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן (וגם הקהל אומר: אָמֵן). יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ,
 לְעַלְמָא וּלְעַלְמֵי עַלְמֵיָּא (תְּבָרַךְ), וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא
 וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְהַלֵּל שְׁמִיָּה דִּקְדוּשָׁא בְּרִיךְ הוּא (עונים: אָמֵן). לְעִילָא
 לְעִילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא, שִׁירָתָא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנִחְמָתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא, וְאָמְרוּ
 אָמֵן (עונים: אָמֵן).

תְּתַקַּבֵּל צְלוּתָהוֹן וּבְעוּתָהוֹן דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, קֳדָם אַבּוּהוֹן דְּבִשְׁמֵיָּא,
 וְאָמְרוּ אָמֵן (עונים: אָמֵן). יְהֵא שְׁלֵמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָּא וְחַיִּים טוֹבִים
 (עָלֵינוּ וְ)עַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן (עונים: אָמֵן). עֲשֵׂה שְׁלוֹם
 בְּמִרוֹמֵי, הוּא בְּרַחֲמֵי, יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם (עָלֵינוּ וְ)עַל כָּל יִשְׂרָאֵל, אָמֵן
 (עונים: אָמֵן).

הוצאת ספר תורה

וַיְהִי בְּנִסְעַ הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה, קוֹמָה יְיָ וַיַּפְּצוּ אֵיבֵיהֶּ, וַיִּגְּסוּ מִשְׁנֵאֵיהֶּ
מִפְּנֵיהֶּ.

וי"א כנוסח ק"ק רומא:

קוֹמָה יְיָ לְמַנוּחַתְךָ, אֶתָּה וְאֶרֶץ עַצְךָ. כְּהִנֵּי יִלְכְּשׁוּ-
צֶדֶק, וְחִסְדֶּיךָ יִרְגְּנוּ. בְּעֶבֶר דָּוִד עֲבָדְךָ, אֶל־תֵּשֶׁב פְּנֵי
מְשִׁיחֶךָ. וּמוֹצִיאִין סֵפֶר הַתּוֹרָה וְאוֹמְרִים: בְּרוּךְ הַמָּקוֹם
שֶׁנֶּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּרוּךְ הוּא. אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁפָּכָה
לוֹ, אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו. אֲבָרְכָה אֶת־יְיָ בְּכָל־עֵת,
תָּמִיד תִּהְיֶה לְתוֹ בְּפִי. בְּיָי תִּתְהַלֵּל נִפְשִׁי, וְשִׁמְעוּ עֲנוּיִם
וַיִּשְׁמְחוּ. גִּדְּלוּ לִי אֶתִי, וְנִרְוֹמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו.

קוֹמָה עֲזֶרְתָּה לָנוּ, וּפָדָנוּ
לְמַעַן חֲסֶדְךָ. כִּי מִצִּיּוֹן
תֵּצֵא תּוֹרָה, וּדְבַר־יְיָ
מִירוּשָׁלַיִם. יְיָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם,
יְיָ זְכָרְךָ לְדוֹר־דּוֹר. יְיָ
חַפֵּץ לְמַעַן צֶדֶקוֹ, יִגְדִּיל
תּוֹרָה וַיֹּאדִיר.

הפטרות ומזמורים להוצאת ספר תורה

מזמור	הפטרה	
צב	ישעיה מב, א—כא	בראשית
כט	ישעיה נד, א—נה, ה	נח
קי—טו	ישעיה מ, כה—מא, יז	לך—לך
יא	מלכים ב ד, א—לז	וירא
מה	מלכים א א, א—לד	חיי שרה
לד	מלאכי א, א—ב, ז	תולדת
ג	הושע יא, ז—יב, יד	ויצא
כז	עובדיה	וישלח
מ	עמוס ב, ו—ג, ח	וישב
ל	מלכים א ג, טו—ד, א	מקץ
מח	יחזקאל לז, טו—כח	ויגש
מא	מלכים א ב, א—יב	ויחי
צט	ירמיה א, א—ב, ג	שמות
מו	יחזקאל כח, כד—כט, כא	וארא
עז	ישעיה יח, ז—יט, כה	בא

סו	שופטים ד, ד-ה, ג	בשלח
יט	ישעיה ו, א-ז, ו; ט, ה-ו	יתרו
עב	ירמיה לד, ח-לה, יא	משפטים
כו	מלכים א ה, כו-ו, יג	תרומה
סה	יחזקאל מג, י-כז	תצוה
עה-פד	מלכים א יח, כ-לט	כי-תשא
סא	מלכים א ז, יג-כו	ויקהל
קלג	מלכים א ז, מ-נא	פקודי
נ	ישעיה מג, כא-מד, ו	ויקרא
צא	ירמיה ז, כא-כח; י, ו-ז	צו
קכח	שמואל ב ו, א-ז, ג	שמיני
קכא	מלכים ב ד, מב-ה, יט	תזריע
קכ	מלכים ב ז, א-כ; יג, כג	מצרע
יב	יחזקאל כב, א-טז	אחרי-מות
טו	יחזקאל כ, א-כ	קדשים
מב	יחזקאל מד, טו-לא	אמר
קיב	ירמיה טז, יט-יז, יד	בהר סיני
פה	יחזקאל לד, א-טו	בחקתי
סח-קמז	הושע ב, א-כב	במדבר
סז-סח	שופטים יג, ב-כה	נשא
כא	זכריה ב, יד-ד, ז	בהעלתך
סד	יהושע ב, א-כד	שלח-לך
ה	שמואל א יא, יד-יב, כב	קרח
נח	שופטים יא, א-לג	חקת
לו	מיכה ה, ד-ו, ח	בלק
טז	מלכים א יח, מו-יט, כא	פינחס
קיא	יהושע יג, טו-לג	מטות
מט	יהושע יט, נא-כא, ג	מסעי
קלז	ישעיה א, א-כז	דברים
צ	ישעיה מ, א-טז	ואתחנן
עה-פה	ישעיה מט, יד-נא, ג	עקב
צז	ישעיה נד, יא-נה, ה	ראה
יז	שמואל א ח, א-כב	שפטים
לב	שמואל א יז, א-לז	כי תצא
מג	יהושע ח, ל-ט, כז	כי תבא
פא	יהושע כד, א-יח	נצבים

מז-נא	ישעיה נה, ו-נו, ח	וילך
נא-עו	יחזקאל יז, כב-יח, לב	האזינו
יב	יהושע א, א-יח	וזאת הברכה
קד	ישעיה סו, א-כד	שבת וראש חודש
—	שמואל א כ, יח-מב	מחר חודש
נא	הושע יד, ב-י; מיכה ז, יח-כ	שבת שובה
עו	יחזקאל לו, א-כג	שבת חוהמ"ס
ל	זכריה ב, יד-ד, ז	שבת חנוכה א'
ל	מלכים א ז, מ-נא	שבת חנוכה ב'
—	מלכים ב יב, א-יז	שבת שקלים
ז	שמואל א טו, א-לד	שבת זכור
—	יחזקאל לו, טז-לח	שבת פרה
—	יחזקאל מה, יח-מו, יא	שבת החדש
קה	מלאכי ג, ד-כד	שבת הגדול
קיד	יחזקאל לז, א-יד	שבת חוהמ"פ
קכו	ישעיה י, לב-יב, ו	יום העצמאות
קלז	ירמיה ח, יג-ט, כג	ט' באב (שחרית)
קכו	הושע יד, ב-י	ט' באב (מנחה)
כ	ישעיה נה, ו-נו, ח	צום (מנחה)
מה	ישעיה סא, ט-סב, ט	שבת חתונה
	(אחר הפטרת השבוע)	
קכח	—	שבת מילה

ואומרים את המזמורים האלה בהוצאת ס"ת בימים שאין בהם הפטרה: בשני וחמישי מזמור קכא; במנחה של שבת מזמור קיא; בר"ח מזמור ח; בשחרית של צום מזמור קב; בשחרית של צום אסתר מזמור כב; בחנוכה מזמור ל; בפורים מזמור ז; כשיש מילה בימים אלו בצמוד לתפלה, נוהגים להוסיף אחר המזמור הרגיל מזמור קכח. כששתי פרשיות מחוברות, קוראים את ההפטרה של הפרשה השנייה ואת המזמור של הראשונה. כשיש הפטרה מיוחדת לשבת, שאינה הפטרת פרשת השבוע, נדחית ההפטרה הרגילה, פרט לשבת דברים ולשבת ראה. בשבת חנוכה, בשבת שקלים, בשבת החדש, וכן בשבת ראה שהן גם ראש חודש או ערב ראש חודש, נדחית הפטרת שבת וראש חודש או מחר חודש, ונוהגים לומר את הפסוקים הראשונים או האחרונים, מאותן הפטרות. כשחל פורים-שושן בשבת, קוראים אותה הפטרה כמו בשבת זכור. רשימת המזמורים היא לפי מה שנוהגים לקרוא בירושלים כיום והיא מבוססת על מנהג קדום שהיה נהוג בק"ק איטאליאני (הלועזים). הרשימה לקוחה מנספח לספר תהלים, מנטובה, שנת תק"ד. המזמור של פרשת השבוע נדחה בפני מזמור לשבת מיוחדת (פרט לשבת חתונה ולשבת מילה: המזמור המיוחד נקרא בתוספת). כשבשבת מסוימת יש שני מזמורים מיוחדים, קוראים את שניהם, לפי הכלל של "תדיר קודם", בשבת לפני מועד קוראים את מזמור המועד.

גִּדְלוּ לִי אֶתִי, וְנִרְמָמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו.

רִמְמוּ יי אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֶדֶם רַגְלָיו, קְדוֹשׁ הוּא. רִמְמוּ יי אֱלֹהֵינוּ, וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֶר קִדְשׁוֹ, כִּי-קְדוֹשׁ יי אֱלֹהֵינוּ. אֵין-קְדוֹשׁ כִּי אֵין בִּלְתָּד, וְאֵין צוּר כְּאֱלֹהֵינוּ. (כִּי מִי אֱלֹהִים מִבְּלַעֲדֵי יי, וּמִי צוּר זולָתִי אֱלֹהֵינוּ). אַחַד אֱלֹהֵינוּ, גְּדוֹל אֲדוֹנֵנוּ, קְדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ.

יש אומרים (וכן המנהג):

כִּי שֵׁם יי אֶקְרָא, הָבוּ גִדְל לַאֱלֹהֵינוּ. יְהִי שֵׁם יי מְבָרָךְ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. מִמְּזֶרֶח-שֶׁמֶשׁ עַד מְבֹאוֹ, מְהֵלֵל שֵׁם יי. מְהֵלֵל אֶקְרָא יי, וּמֵאוֹיְבֵי אֲנִישֵׁעַ. וַיֹּאמֶר מִסּוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ, יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מָלָךְ, וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מַשְׁלָה. (תַּמִּיד) הוּא יְמַלֵּךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד, וַאֲמָרוּ כָל הָעַם אָמֵן. הִפֹּל הָבוּ גִדְל לַאֱלֹהֵינוּ, וְתִנּוּ כְבוֹד לַתּוֹרָה.

וְתִגְלָה (וְתִרְאֶה) מַלְכוּתוֹ עָלֵינוּ מְהֵרָה, וְיַחֲזִין וִירְחִם פְּלִיטָתוֹ וּפְלִיטַת כָּל עַמּוֹ (בֵּית) יִשְׂרָאֵל, וְיִתְנֶנּוּ (תַּמִּיד) לַחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן וַאֲמָרוּ כָל הָעַם אָמֵן. הִפֹּל הָבוּ גִדְל לַאֱלֹהֵינוּ, וְתִנּוּ כְבוֹד לַתּוֹרָה.

מגביהים את ספר התורה ואומרים:

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר-שָׁם מֹשֶׁה, לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל. תּוֹרָה צְנוּה-לָנוּ מֹשֶׁה, מוֹרְשָׁה קְהֵלֶת יִעֲקֹב. וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בֵּי אֱלֹהֵיכֶם, חַיִּים כְּלַכֶּם הַיּוֹם. (יש מוסיפים: כִּי שֵׁם יי אֶקְרָא, הָבוּ גִדְל לַאֱלֹהֵינוּ. הִפֹּל תִּנּוּ עוֹ לַאֲלֹהִים, וְתִנּוּ כְבוֹד לַתּוֹרָה. יי עוֹ לְעַמּוֹ יִתֵּן, יי יְבָרֵךְ אֶת-עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם).

בשבת בראשית קוראים כאן את רשות לחתן בראשית (עמ' 244).

כֹּהֵן קָרַב. יַעֲמֹד הַכֹּהֵן (או: אֵין כָּאֵין כֹּהֵן יַעֲמֹד הַלְוִי או יִשְׂרָאֵל) בְּרוּךְ שֶׁנִּתְּנָה תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתוֹ. תּוֹרַת יי תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ, עֲדוּת יי נֶאֱמָנָה מְחַכֶּמֶת פְּתִי. פְּקוּדֵי יי יִשְׁרִים מְשַׁמְחֵי-לֵב,

מִצּוֹת יְיָ בְּרָה מְאִירַת עֵינַיִם. יִרְאֵת יְיָ טְהוֹרָה עוֹמֶדֶת לְעַד, מְשַׁפְּטֵי־יְיָ
אֲמֵת, צִדְקוֹ יִחַדּוּ. הָאֵל תָּמִים דְּרָכּוֹ, אִמְרַת־יְיָ צְרוּפָה, מִגֵּן הוּא, לְכָל
הַחַסִּים בּוֹ. דְּרָכֶיהָ דְּרָכֵי־נֶעֱם, וְכָל־נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם. עֵץ־חַיִּים הִיא
לְמַחְזִיקֵימָה, וְתוֹמְכֶיהָ מְאֹשֶׁר. כִּי־כִי יִרְבּוּ יָמֶיהָ, וַיּוֹסִיפוּ לָךְ שָׁנוֹת
חַיִּים. יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְיָ יִבְרַךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם.

העולה לתורה פותח ומסתכל במקום שצריך לקרוא, מכסה האותיות ומברך בקול רם:
יְיָ עֲמָכֶם. (הקהל עונה: יְבָרְכֶךָ יְיָ). בְּרָכּוֹ אֶת יְיָ הַמְּבָרֵךְ. (הקהל עונה:
בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד). בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד. בְּרוּךְ
אֲתָהּ יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בְּחֵר־בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנִתֵּן־לָנוּ
אֶת תּוֹרָתוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, נוֹתֵן הַתּוֹרָה.

בסיום הקריאה העולה לתורה יברך:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נִתֵּן־לָנוּ תּוֹרַת אֲמֵת, וְחַיֵּי
עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, נוֹתֵן הַתּוֹרָה.

ברכת הגומל:

יברך בקול רם כדי שישמע הקהל ולכל הפחות י' אנשים

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַגּוֹמֵל לַחַיִּים טוֹבוֹת, שְׁגַמְלָנִי כָּל טוֹב.
הקהל עונה:
מִי שְׁגַמְלָךְ כָּל טוֹב, הוּא יִגְמַלְךָ כָּל טוֹב לְעַד סֵלָה. יוֹדוּ לַיְיָ חֲסִדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו
לְכָנִי אָדָם.

אחרי קריאת התורה הקורא אומר:

וְתִגְדֹּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמִיָּה רַבָּא (עונים: אָמֵן). בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתִיָּה,
וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתִיָּה בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמִיכוּן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא
וּבְזֶמֶן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן (וגם הקהל אומר: אָמֵן). יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרֵךְ,
לְעַלְמָא וּלְעַלְמֵי עָלְמָיָא (תְּבָרֵךְ), וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא

וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְהַלֵּל שְׁמִיהַּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (עונים: אָמֵן).
לְעֵילָא לְעֵילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא דְאַמְרִין
בְּעֵלְמָא, וְאַמְרוּ אָמֵן (עונים: אָמֵן).

מי שברך לעולה לתורה:

מִי שֶׁבֶרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, הוּא יְבָרַךְ אֶת כְּבוֹד רַבִּי... שְׁמַתְנָדָב...
לְמִנוּחַת נֶפֶשׁ... וְלְמִנוּחַת נֶפֶשׁ כָּל קְרוֹבֵיו שְׁמַתּוֹ וְכָל שָׂאָר שְׂכָבֵי עִמּוֹ יִשְׂרָאֵל.
לְחַיֵּי... וְלְחַיֵּי כָּל בְּנֵי בֵיתוֹ וְלְחַיֵּי כָּל קְרוֹבֵיו וְאוֹהֲבָיו וְלְחַיֵּי כָּל הַקָּהָל הַקָּדוֹשׁ
הַזֶּה. וּבִשְׂכָר זֶה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמְרֵהוּ וְיַצִּילֵהוּ מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וְיִשְׁלַח
בְּרַכָּה רְוּחָה וְהַצִּלָּה בְּכָל מַעֲשֵׂי יָדָיו, וְיְבָרְכֵהוּ (בשבת תשובה: וְיִכְתְּבֵהוּ בְּסֵפֶר
סְלִיחָה וּמַחִילָה וְכַפָּרָה) עִם כָּל יִשְׂרָאֵל אַחֲיוֹ. וְכֵן יְהִי רָצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן.

מי שברך להולדת הבת

יוֹנְתִי בַּחֲגוּי הַסֵּלַע בְּסֵתֶר הַמְּדֻרְגָּה הָרְאִינִי אֶת מְרַאֲיוֹ, הַשְּׁמִיעֵנִי אֶת-קוֹלְךָ,
כִּי קוֹלְךָ עָרַב וּמְרַאֲיוֹ נְאוּוָה. (לבת ראשונה מוסיפים: אַחַת הִיא יוֹנְתִי תַמָּתִי,
אַחַת הִיא לְאִמָּה בָּרָה הִיא לְיוֹלְדָתָהּ, רְאוּיָהּ בְּנוֹת וַיֵּאֱשָׁרוּהָ מְלָכוֹת וּפִילֻגְשִׁים
וַיְהַלְלוּהָ). וְיְבָרְכוּ אֶת-רַבָּקָה וַיֹּאמְרוּ לָהּ אַחֲתָנוּ אֶת הַיְי לְאַלְפֵי רַבָּכָה וַיִּירֶשׁ
זֶרַעָךְ אֶת שְׁעַר שְׁנָאִיו. יְבָרְכֶךָ יְיָ וַיִּשְׁמְרֶךָ. יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶךָ. יֵשׂא יְיָ פָּנָיו
אֵלֶיךָ וַיִּשֶׁם לָךְ שְׁלוֹם.

מִי שֶׁבֶרַךְ אֲמוֹתֵינוּ שָׁרָה וְרַבָּקָה רַחֵל וְלֵאָה וּמִרְיָם הַנְּבִיאָה וְאַבְיגַיִל וְאַסְתָּר
הַמְּלָכָה בַּת אַבְיָחִיל, הוּא יְבָרַךְ אֶת הַיִּלְדָּה הַנִּעְמָה הַזֹּאת וַיִּקְרָא שְׁמָהּ
בְּיִשְׂרָאֵל... בְּמִזְל טוֹב וּבִשְׁשַׁעַת בְּרַכָּה וַיַּגְדִּלָּהּ בְּכִרְיָאוֹת שְׁלוֹם וּמִנוּחָה, וַיַּזְכֶּהּ
לְאַבְיָה וְלֵאמָה לְרֵאוֹת בְּשִׁמְחָתָהּ וּבְחֻפָּתָהּ, בְּבָנִים זָכָרִים, עֹשֶׂר וְכָבוֹד, דְּשָׁנִים
וְרַעְנָנִים נְיֻבּוֹן בְּשִׁיבָה, וְכֵן יְהִי רָצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן.

מי שברך לבנים ערב גיוסם (בנוסח הקבוץ הדתי)

מִי שֶׁבֶרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, הוּא יְבָרַךְ אֶת הַבָּחוּר... הַיּוֹצֵא לְהִגָּן
עַל אֲרָצָנוּ וְעַרְי אֱלֹהֵינוּ בְּעֵבּוֹר שְׁעָלָה לְכָבוֹד הַמָּקוֹם, לְכָבוֹד הַתּוֹרָה וְלְכָבוֹד

השִׁבְתָּ. הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַחְזִקְהוּ וַיֹּאמְצֵהוּ וַיִּשְׁמְרֵהוּ מִכָּל רָע, מִכָּל צָרָה
וְצוּקָה, יוֹצִיאֵהוּ לְשָׁלוֹם וַיְשִׁיבֵהוּ לְשָׁלוֹם וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וַהֲצִלָּהּ בְּכָל מַעֲשֵׂה
יָדָיו, עִם כָּל אָחִיו חַיִּי צָבָא הַהִגָּנָה לְיִשְׂרָאֵל וְנֹאמַר אָמֵן.

אם במשך השבוע נולד בקהילה בן זכר אומרים אחד משני הפזמונים הבאים:

מִשְׁכִּיל מִכְתָּם שִׁירוּ רַעִים, לְכָבוֹד אִישׁ תָּם וְתָמִים דַּעִים.

גַּם אָמְרוּ מֵה־טוֹב וּמֵה־נָּעִים, יֵלֵד הַנִּמּוּל לְשִׁמּוֹנָה.

אָשִׁיר הַיּוֹם לְבָרִית מִיֵּלָה, זִמְרָה שְׁגִיזוֹן וּתְהִלָּה.

תּוֹדוֹת אֶקְרִיב כְּדָמוֹת עוֹלָה, וּכְמוֹ תּוֹרִים וּבְנֵי יוֹנָה.

יְהִי שְׁלוֹם בְּחִילָנוּ וּשְׁלֹוָה בְּיִשְׂרָאֵל,

בְּסִימָן טוֹב בֵּן בָּא לָנוּ בְּיָמָיו יְבוֹא גּוֹאֵל.

הַיֵּלֵד יְהִי רַעֲנָן, בְּצֵל שְׂדֵי יִתְלוֹנָן,

וּבִתּוּרָה יִתְבוֹנָן, יֵאֱלֹף דָּת לְכָל שׂוֹאֵל. בְּסִימָן וְכו'.

לפני קריאת המפטיר, בזמן שמלבישים את ספר התורה אומרים:

**אָב הַרְחֵמֵן יָשִׁיב אֶת שָׁבוֹת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וַיּוֹצִיאֵנוּ מִצָּרָה לְרוּחָה
וּמֵאֲפֵלָה לְאוֹרָה בְּקִרְוֹב, וְנֹאמַר אָמֵן. אֵתָה יְיָ לְעוֹלָם תֵּשֵׁב, כְּסֶאֱדָ
לְדוֹר וָדוֹר. לָמָּה לְנִצָּחַת תִּשְׁכַּחֲנוּ, תַּעֲזֹבֵנוּ לְאַרְץ יָמִים. הִשְׁיבֵנוּ יְיָ
אֵלֵינוּ וְנִשׁוּבָה, חֲדָשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם. הוֹשִׁיעֵנוּ מוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי לָךְ עֵינֵינוּ
וּלְכָה לִישׁוּעָתָנוּ. הוֹשִׁיעָה אֶת־עַמְּךָ וּבָרֵךְ אֶת־נַחֲלָתְךָ, וּרְעֵם וְנִשְׂאֵם
עַד־הָעוֹלָם.**

המפטיר, לאחר שיגמור הגולל לגלול את סה"ת, קודם קריאת ההפטרה מברך:

**בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר בְּנִבְיָאִים טוֹבִים, וְרָצָה
בְּדִבְרֵיהֶם, הַנֹּאמְרִים בְּאַמְתָּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַבוֹחֵר בַּתּוֹרָה, בְּמִשְׁה
עֲבָדוֹ וּבְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ, וּבְנִבְיָאֵי הָאֱמֶת וְהַצֶּדֶק.**

קוראים את ההפטרה.

אחרי קריאת ההפטרה המפטיר מברך:

גִּאֲלָנוּ יְיָ צִבְאוֹת שְׁמוֹ, קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, צוּר כָּל הָעוֹלָמִים צַדִּיק בְּכָל הַדּוֹרוֹת. הָאֵל הַנָּאֵמָן הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה, הַמְדַּבֵּר וּמַקְיֵם, כִּי כָל דְּבָרָיו אִמְתָּ וְצֶדֶק. נֶאֱמָן אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנֶאֱמָנִים דְּבָרֶיךָ, וְדָבַר אֶחָד מִדְּבָרֶיךָ אַחֲזוּר לֹא יָשׁוּב רִיקָם, כִּי אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הָאֵל הַנָּאֵמָן בְּכָל דְּבָרָיו.

רַחֵם עַל צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ, וְלַעֲלוּבַת נַפֶּשׁ תּוֹשִׁיעַ בַּמְהֵרָה בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְשַׁמֵּחַ צִיּוֹן בְּבִנְיָהּ.

שְׁמַחְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַלְהֵינוּ הַנִּבְיָא עֲבָדֶיךָ וּבִמְלָכוֹת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ, בַּמְהֵרָה יָבוֹא וְיַגְלֵל לִבְנוֹ, עַל כִּסְאוֹ לֹא יֵשֵׁב זָר וְלֹא יִנָּחֲלוּ עוֹד אֲחֵרִים אֶת כְּבוֹדוֹ, כִּי בְשֵׁם קִדְשְׁךָ נִשְׁפָּעֶתָ לוֹ, שְׁלֹא יִכָּבֵה נֵרוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מֶגֶן דָּוִד.

עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוּדָה וְעַל הַנִּבְיָאִים וְעַל יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה, שִׁנְתָּתָ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְקִדְשָׁהּ וּלְמִנוּחָהּ לְכָבוֹד וּלְתַפָּאֲרָתָהּ. עַל הַכָּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ, יְתִבְרַךְ שְׁמֶךָ בְּפִי כָּל חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת.

תפילה לשלום המדינה:

אֲבִינוּ שְׂבִשְׁמִים, צוּר יִשְׂרָאֵל וְגוֹאֲלוֹ, בְּרַךְ אֶת מְדִינַת יִשְׂרָאֵל, רִאשִׁית צְמִיחַת גְּאֻלָּתָנוּ, הִגֵּן עָלֶיהָ בְּאַבְרַת חֲסִדֶּיךָ וּפְרוֹשׁ עָלֶיהָ סֶכֶת שְׁלוֹמֶךָ, וּשְׁלַח אוֹרֶךָ וְאַמְתָּךְ לְרִאשִׁיָּהּ, שְׁרִיָּה וְיוֹעֲצִיָּה וְתַקְנָם בְּעֲצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ. חֲזַק אֶת יְדֵי מַגְנֵי אֶרֶץ קִדְשֵׁנוּ, וְהַנְחִילֵם אֱלֹהֵינוּ יְשׁוּעָה וְעֲטָרַת נִצְחוֹן תַּעֲטֹרֵם, וְנִתַּתְּ שְׁלוֹם בְּאֶרֶץ וּשְׁמִיחַת עוֹלָם לְיוֹשְׁבֶיהָ. וְאֵת אֲחֵינוּ כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל פְּקֹד־נָא בְּכָל אַרְצוֹת פְּזוּרֵיהֶם,

ותוליכם מהרה קוממיות לציון עירך ולירושלים משפן שמך, ככתוב בתורת משה עבדך: אם־יהיה נדחך בקצה השמים, משם יקבצך יי אלהיך ומשם יקחך. והביאך יי אלהיך אל־הארץ אשר ירשו אבותיך וירשתה, והיטבך והרבך מאבותיך. ויחד לכבנו לאהבה וליראה את שמך ולשמור את כל דברי תורתך, הופע בהדר גאון ענך על כל יושבי תבל ארצך, ויאמר כל אשר נשמה באפו יי אלהי ישראל מלך (נ"א: מלך) ומלכותו בכל משלה, אמן סלה.

מי שברך לחיילי צה"ל:

מי שברך, אבותינו אברהם יצחק ויעקב, הוא יברך את חילי צבא הגנה לישראל, העומדים על משמר ארצנו וערי אלהינו, מגבול הלבנון ועד מדבר מצרים ומן הים הגדול עד לבא הערבה, ביבשה באויר ובים. יתן יי את אויבינו הקמים עלינו נגפים לפניהם, הקדוש ברוך הוא ישמרם ויצילם מכל צרה וצוקה ומכל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם, ידבר שונאינו תחתיהם ויעטרם בכתר ישועה ובעטרת נצחון, ויקים בהם הכתוב פי יי אלהיכם להלף עמכם להלחם לכם, עם איביכם להושיע אתכם, ונאמר אמן.

מי שברך לקהל:

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב, הוא יברך את כל הקהל הקדוש הזה, ואת כל קהלות הקדש, הם ונשיהם ובניהם (ובנותיהם) וכל אשר להם, ומי שתקנו בתי כנסיות לתפלה והבאים בתוכם להתפלל, והנותנים שמן למאור וזין לקדוש ולהבדלה ומזונות לאורחים וצדקה לעניים, והעוסקים בתורה ובמצות, והעוסקים בצרכי צבורם לשם שמים ובאמונה, הקדוש ברוך הוא ישלם שכרם, וישלח לכל עונם וירפא לכל גופותם וישלח ברכה, רוחה והצלחה בכל מעשה ידיהם, עם כל ישראל אחיהם, ונאמר אמן.

מִי שֶׁבָּרַךְ (אֲמוּתִינוּ) שָׁרָה, רַבֵּקָה, רַחֵל וְלֵאָה, הוּא יְבָרֶךְ אֶת כָּל
 בֵּת יִשְׂרָאֵל שֶׁעוֹשֶׂה מְעִיל אוֹ מְטַפַּחַת לְכָבוֹד הַתּוֹרָה, וְהַמְתַּקֶּנֶת נֶר
 לְכָבוֹד הַתּוֹרָה, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַם שְׂכָרָהּ, וַיִּתֵּן לָהּ גְּמוּלָהּ
 הַטּוֹב, וְנֹאמַר אָמֵן.

תפילה לחולה נוסח מילאנו (חבורה ע"י הרב צבי בן רפאל פרידנטל ז"ל)

מִי שֶׁבָּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרָהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב, הוּא יְבָרֶךְ וַיְרַפֵּא אֶת הַחֹלֶה... בַּעֲבוּר
 (שֶׁהַצִּיּוֹר מִתְפַּלֵּל לְרַפּוּאָתוֹ הַשְּׁלֵמָה) וְנוֹדֵר... בְּשֹׁכֵר זֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 יְרַחֵם עָלָיו, וַיְבָרְכֵהוּ, וַיְרַפְּאֵהוּ, וַיַּחְזִקֵהוּ, וַיַּחְיֵהוּ וַיַּצִּילֵהוּ מִכָּל צָרָה וְצוּקָה,
 וַיִּשְׁלַח רַפּוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל אֲבָרָיו וְגִידָיו, וְלְכָל גּוּפוֹ וְנַפְשׁוֹ, וַיְנוּחֵהוּ עָלָיו כָּל
 הַבְּרָכוֹת, וַיְבַטֵּל מֵעָלָיו כָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְרָעוֹת, וַיַּמְלֵא כָּל מַשְׁאָלוֹת לְבוֹ
 לְטוֹבָה, וַיַּצְמִיחַ לוֹ וְלְכָל יִשְׂרָאֵל יְשׁוּעָה בְּקָרוֹב, וְכֵן יְהִי רָצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן.

יִזְכּוֹר אֱלֹהִים לְטוֹבָה אֶת נַפְשׁוֹ...

לאיש (לאנשים)

שֶׁהָלַךְ (שֶׁהָלָכוּ) לְחַיֵּי הָעוֹלָם
 הַבָּא, עִם נַפְשׁ אֲבָרָהָם יִצְחָק
 וַיַּעֲקֹב, אֲשֶׁר הֵם חַיִּים בְּגֵן
 עֵדֶן. הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִכִּין
 לוֹ (לָהֶם) מְנוּחָה אֲשֶׁר יֵיטֵב
 לוֹ (לָהֶם), וְתַהֲיֶה נַפְשׁוֹ צְרוּרָה
 (וְתַהֲיֶנָּה נַפְשׁוֹתֵיהֶם צְרוּרוֹת)
 בְּצִוּוֹר הַחַיִּים הַנִּצְחָיִים תַּחַת
 כֶּסֶף הַכְּבוֹד וְלַעֲת תַּחֲיִית הַמֵּתִים
 יִקְיִץ וִירְגֵן (יִקְיִצוּ וִירְגְּנוּ)

לאשה (לנשים)

שֶׁהָלָכָה (שֶׁהָלָכוּ) לְחַיֵּי הָעוֹלָם
 הַבָּא, עִם נַפְשׁ שָׂרָה רַבֵּקָה
 רַחֵל וְלֵאָה, אֲשֶׁר הֵן חַיִּוֹת בְּגֵן
 עֵדֶן. הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִכִּין
 לָהּ (לָהֶן) מְנוּחָה אֲשֶׁר יֵיטֵב
 לָהּ (לָהֶן), וְתַהֲיֶה נַפְשָׁהּ צְרוּרָה
 (וְתַהֲיֶנָּה נַפְשׁוֹתֵיהֶן צְרוּרוֹת)
 בְּצִוּוֹר הַחַיִּים הַנִּצְחָיִים תַּחַת
 כֶּסֶף הַכְּבוֹד וְלַעֲת תַּחֲיִית הַמֵּתִים
 תִּקְיִץ וְתִרְגֵּן (תִּקְצֶנָה וְתִרְגְּנָה)

עִם יָתֵר שְׂכָנֵי עַפְרָה, כְּדַכְתִּיב יַחֲיוּ מִתִּיף נִבְלָתִי יְקוּמוּן, הַקִּיצוּ וְרַגְנוּ

הָבֵא ויִמְלֵא מִשְׁאָלוֹת לִבְנוֹ לְטוֹבָה, וַיִּצְמִיחַ לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקָרוֹב וְכֵן
יְהִי רָצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן.

יִזְכּוֹר אֱלֹהִים לְטוֹבָה אֶת נֶפֶשׁ כָּל שְׂכָבֵי עֲמוֹ יִשְׂרָאֵל, עִם נֶפֶשׁ
אֲבֹרָהֶם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב אֲבוֹתֵינוּ, וְעִם נֶפֶשׁ שָׂרָה, רַבֵּקָה, רָחֵל וְלֵאָה,
וְאֶשֶׁר הִנִּיחוּ לְנַפְשׁוֹתָם זְכִירָה בְּהַקְדָּשׁ, יְנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם בְּגֵן עֵדֶן,
וְנֹאמַר אָמֵן.

בשבת לפני כל ראש חדש (פרט לחודש תשרי) אומרים:

מִי שֶׁעָשָׂה נְסִים לְאֲבוֹתֵינוּ הוּא יַעֲשֶׂה עִמָּנוּ, וַיִּקְבֵּץ אוֹתָנוּ מִהֲרָה מֵאַרְבַּע
כְּנָפוֹת הָאָרֶץ, וְנֹאמַר אָמֵן.

לפני ר"ח אב מתחילים כאן:

כִּף גִּזְרוּ רַבּוֹתֵינוּ הַמְּכַבְּדִים, שֶׁנִּכְרִיז בְּפָנֵי הַקֹּהֵל הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה, שֶׁיְהִיוּ יוֹדְעִים
גְּדוּלִים וְקִטְנִים שֶׁיֵּשׁ לָנוּ רֹאשׁ חֹדֶשׁ ... יוֹם ... (וְיוֹם ...) בְּחֻשְׁבוֹן רַבּוֹתֵינוּ יוֹם...
הַרְחֵמֶן יִשְׁמַח אוֹתָנוּ, וַיִּקְבֵּץ אוֹתָנוּ מִהֲרָה מֵאַרְבַּע כְּנָפוֹת הָאָרֶץ, וְנֹאמַר אָמֵן.

אַחֲרֵינוּ יִשְׂרָאֵל וְאַנּוֹסֵי יִשְׂרָאֵל (וְאַסִּירֵי יִשְׂרָאֵל), הַנִּתְּוֹנִים בְּצָרָה
וּבְשִׁבְיָה, הַמְּקוּם (בְּרַחֲמָיו) יִרְחֶמֶם וַיַּחֲוֶן אוֹתָם (וְאוֹתָנוּ) בְּעֵבוֹר שְׁמוֹ
הַגָּדוֹל, וַיּוֹשִׁיעֵם וַיּוֹשִׁיעֵנוּ, וַיּוֹצִיאֵם וַיּוֹצִיאֵנוּ מִצָּרָה לְרוּחָהּ, וּמֵאֲפֵלָה
לְאוֹרָהּ (בְּקָרוֹב), וְנֹאמַר אָמֵן.

יְהִי-חֲסִדְךָ יי עָלֵינוּ, כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ. כִּי-לָךְ יי הוֹחֵלְתִּי, אֶתְּהָ
תַּעֲנֶה אֲדֹנֵי אֱלֹהֵי. לְמַעַן יַחֲלִצוּן יְדִידֶיךָ, הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי. (מְגִלָּתוֹ
רָאָה אֱלֹהִים, וְהִבִּט פָּנָיו מִשִּׁיחָךְ. לֹא-אָמוֹת כִּי-אֶחָיָה, וְאַסְפָּר מַעֲשֵׂי
יָהּ). יי הוֹשִׁיעָה, הַמְּלִךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם-קִרְאָנוּ.

בשבת זכור עוברים לעמ' 247. בשבת הגדול עוברים לעמ' 256.

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ, עוֹד יְהַלְלוּךָ סֵלָה. אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁפָּכָה לוֹ, אֲשֶׁרִי
הָעַם שֶׁיֵּי אֱלֹהָיו.

תִּהְיֶה לְדָוִד, אֲרוֹמַמְךָ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ, וְאַבְרָכָה שְׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד.
בְּכָל-יוֹם אַבְרָכְךָ, וְאַהֲלֶלָה שְׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד. גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד,
וְלִגְדָלְתוֹ אֵין חֶקֶר. דָּוִד לְדוֹר יִשְׁבַּח מַעֲשֶׁיךָ, וּגְבוּרָתְךָ יִגְדֹּה.
הַדָּר כְּבוֹד הוֹדֶךָ, וְדַבָּרִי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה. וְעֲזֹז נוֹרָאוֹתֶיךָ יֵאמְרוּ,
וּגְדָלְתְּךָ אֲסַפְּרֶנָּה. זָכֹר רַב-טוֹבְךָ יִבְיָעוּ, וְצַדִּיקְתְּךָ יִרְנָנוּ. חֲנוּן וְרַחוּם
יְיָ, אֲרָךְ אַפִּים וּגְדָל-חֶסֶד. טוֹב-יְיָ לִפְלִי, וְרַחֲמָיו עַל-כָּל-מַעֲשָׂיו.
יִדְוֹךָ יְיָ כָּל-מַעֲשֶׂיךָ, וְחִסְדֶּיךָ יִבְרַכְכָּה. כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֵאמְרוּ,
וּגְבוּרָתְךָ יִדְבָּרוּ. לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גְּבוּרָתְךָ, וּכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתְךָ.
מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל-עֲלָמִים, וּמַמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל-דָּוִד וָדָר. סוֹמֵךְ יְיָ
לְכָל-הַנִּפְלִיִּים, וְזוֹקֵף לְכָל-הַכְּפוּפִים. עֲלִינִי-כָל אֱלֹהֶיךָ יִשְׁבְּרוּ, וְאַתָּה
נוֹתֵן-לָהֶם אֶת-אֲכָלָם בָּעֵתוֹ. פּוֹתַח אֶת-יְדֶיךָ, וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל-חַי רִצּוֹן.
צִדִּיק יְיָ בְּכָל-דַּרְכָּיו, וְחִסִּיד בְּכָל-מַעֲשָׂיו. קְרוֹב יְיָ לְכָל-קִרְאוֹ, לְכָל
אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאַמֶּת. רִצּוֹן-יִרְאוֹ יַעֲשֶׂה, וְאַת־שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם.
שׁוֹמֵר יְיָ אֶת-כָּל-אֱהָבָיו, וְאַת כָּל-הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד. תִּהְיֶה לְךָ יְיָ יְדִבָּר
פִּי, וּיְבָרְךָ כָּל-בֶּשָׂר שֶׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.

וְאַנְחֵנוּ נִבְרָךְ יְיָ, מַעֲתָה וְעַד-עוֹלָם, הִלְלוּ-יְיָ.

בַּחֲוָרִים וּגְם-בַּתּוֹלוֹת, זִקְנִים עַם-נְעָרִים. יְהַלְלוּ אֶת-שֵׁם יְיָ, כִּי-
נִשְׁגָּב שְׁמוֹ לְבָדוֹ, הוֹדוֹ עַל-אֶרֶץ וְשָׁמַיִם. וַיֵּרָם קֶרֶן לְעַמּוֹ, תִּהְיֶה
לְכָל-חִסְדֶּיךָ, לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קָרְבּוֹ, הִלְלוּ-יְיָ. מְהֻלָּל אֶקְרָא יְיָ,
וּמְאִיבֵי אֲשַׁע. וּבִגְלוֹת יֵאמְרוּ, שׁוּבָה יְיָ רַבּוֹת אֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל. בַּעֲבוּר
דָּוִד עַבְדְּךָ, אֶל-תֵּשֶׁב פָּנֵי מְשִׁיחֶךָ. כִּי לָקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם, תּוֹרַתִּי
אֶל-תַּעֲזֹבוּ. עֵץ-חַיִּים הִיא לַמַּחְזִיקִים בָּהּ, וְתַמְכִּיָּהּ מֵאֲשֶׁר. דַּרְכֶּיהָ
דַּרְכֵי-נֹעַם, וְכָל-נִתְיַבְחָתֶיהָ שְׁלוֹם. הִשְׁיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֶיךָ וְנִשְׁוֹבָה, חֲדָשׁ
יְמֵינוּ כְּקֶדֶם. תּוֹרָה הִיא עֵץ חַיִּים, לְכָלֵנוּ חַיִּים, כִּי-עֲמֻךְ מְקוֹר חַיִּים.

סדר מוסף של שבת

החזן אומר:

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמִיָּה רַבָּא (עונים: אָמֵן). בְּעֶלְמָא דִּי בָּרָא כְּרַעוּתִיָּה,
וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתִיָּה בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמִיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא
וּבְזֶמֶן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן (וגם הקהל אומר: אָמֵן). יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ,
לְעֵלָם וּלְעַלְמֵי עַלְמֵיָּא יִתְבָּרַךְ), וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא
וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְהַלֵּל שְׁמִיָּה דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (עונים: אָמֵן).
לְעִילָא לְעִילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא דְאַמִּירָן
בְּעֶלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן (עונים: אָמֵן).

בחזרה החזן אומר בלחש: אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתָּח, וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק,
וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיוֹן, גּוֹמֵל חֲסָדִים
טוֹבִים וְקוֹנֵה אֶת הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת, וּמַבִּיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם
לְמַעַן שְׁמוּ בְּאַהֲבָה.

(בשבת תשובה מוסיפים: זְכַרְנוּ לַחַיִּים מְלַךְ חַפֵּץ בַּחַיִּים, וְכַתְּבָנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים,
לְמַעַן אֵל חַי).

מְלַךְ גּוֹאֵל עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְגֵן אַבְרָהָם.

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי, מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.

בקיץ: מוֹרִיד הַטֵּל

בחורף: מְשִׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא
חוֹלִים, מְתִיר אֲסוּרִים, וּמַקְנִים אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפֶר, מִי כְמוֹךָ בַּעַל
גִּבּוֹרוֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ, מְלַךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה (ו) מְצַמִּית לָנוּ יְשׁוּעָה.

(בשבת תשובה מוסיפים: מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחָמִים, זְכוֹר יְצוּרֶיךָ בְּרַחֲמִים מֵמִית
וּמְחַיֶּה).

וּנְאָמֵן אֶתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מַחְיֵה הַמֵּתִים.

בחזרה החזן והקהל אומרים:

כְּתָר יִתְּנוּ לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ מְלָאכִים) הַמּוֹנֵי מַעֲלָה עִם (עֲמָךְ יִשְׂרָאֵל) קְבוּצֵי
מִטָּה, יַחַד בָּלֵם קִדְשָׁה לָךְ יִשְׁלֹשׁוּ, כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר עַל יַד נְבִיאָךְ: וְקָרָא זֶה אֶל-זֶה
וְאָמַר, (גם הקהל אומר: קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת, מְלֵא כָל-הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ).
כְּבוֹדוֹ מְלֵא עוֹלָם, מִשְׁרָתוֹ שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה אֵיזָה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ. לְעַמְתָּם בְּרוּךְ
יֵאמְרוּ: (גם הקהל אומר: בְּרוּךְ כְּבוֹד-יי מְקוֹמוֹ). מְקוֹמוֹ הוּא יִפֶּן (בְּרַחֲמָיו)
לְעַמּוֹ, הַמִּיחֲדִים אֶת שְׁמוֹ עָרֵב וּבִקֵּר תָּמִיד בְּכָל יוֹם, פְּעָמִים בְּאַהֲבָה וְאוֹמְרִים:
(גם הקהל אומר: שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יי אֱלֹהֵינוּ, יי אֶחָד). אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אָבִינוּ,
הוּא מְלִכֵנוּ, הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ, הוּא יִשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שְׁנִית לְעֵינֵי כָל חַי, לְהִיּוֹת
לָכֶם לֵאלֹהִים. (גם הקהל אומר: אָנִי יי אֱלֹהֵיכֶם) וּבִדְבָרֵי קִדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר: (גם
הקהל אומר: יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם, אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר, הַלְלוּיָהּ).

לְדוֹר וָדוֹר נִמְלִיךְ לָאֵל, כִּי הוּא לְבָדוּ מְרוֹם וְקְדוֹשׁ, וְשִׁכְחָךְ אֱלֹהֵינוּ
מִפִּינוּ לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי אֵל מְלֹךְ גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה. בְּרוּךְ
אַתָּה יי, הָאֵל הַקְּדוֹשׁ (בשבת תשובה: הַמְּלֹךְ הַקְּדוֹשׁ).

תִּקְנֶנָּה (נ"א: תִּפְנֹת) שִׁשְׁתָּ, רָצִיתָ קְרִיבֹנוֹתֶיךָ, צִוִּיתָ פְּרוּשֵׁיךָ עִם
סְדוּרֵי נִסְכֶּיךָ, מְעַנְגֶיךָ לְעוֹלָם כְּבוֹד יִנְחָלוּ, טוֹעֲמֶיךָ חַיִּים זָכוּ, וְגַם
הָאוֹהֲבֵי דְבָרֶיךָ גִּדְּלָה בְּחֶרֶד, אֲזִי מְסִינִי נִצְטוּוּ עָלֶיךָ (צוּרֵי פְעֻלָּיךָ
כְּרָאוּי), וַתִּצְוֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְהִקְרִיב בָּהּ קֶרֶבן מוֹסֵף שַׁבָּת כְּרָאוּי.

וּבִכָּן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתַּעֲלֵנוּ לְאַרְצֵנוּ,
וְתִטְעֵנוּ בְּגִבּוֹלֵנוּ, וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קְרִיבֹנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ, תִּמְדִּין
כְּסֻדְרָן וּמוֹסָפִין כְּהַלְכָתָן. וּמוֹסֵף יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ
בְּאַהֲבָה כְּמִצּוֹת רְצוֹנָךְ, כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ, עַל יְדֵי מֹשֶׁה
עַבְדְּךָ מִפִּי כְבוֹדְךָ כְּאָמֹר:

וּבְיָוִם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי-כִכָּשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה תְּמִימִם, וְשְׁנֵי עֶשְׂרִים סֵלֶת מִנְחָה
בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ. עֲלֹת שַׁבָּת בְּשַׁבָּתוֹ, עַל-עֲלֹת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ.

יְשַׁמְחוּ בְּמִלְכוּתָךְ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֲנֹג, עִם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי,
כֻּלָּם יִשְׁבְּעוּ וַיִּתְעַנְּגוּ מִטּוֹבָךְ, וּבְשִׁבְעֵי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ, חֲמִידַת יָמִים
אוֹתוֹ קָרָאתָ, זָכָר לְמַעֲשֶׂה בְּרֵאשִׁית.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, רָצָה בְּמִנוּחַתְנוּ, קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתָן
חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, שְׂבַעֲנוּ מִטּוֹבָךְ, שְׂמַחְנוּ בִּישׁוּעָתְךָ, וְטַהַר לְבָנוּ
לְעִבְדְּךָ בְּאַמֶּת, וְהִנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבָּת קִדְּשָׁךְ,
וַיִּשְׁמְחוּ בְּךָ כָּל יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת.

רָצָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְאֵל תַּפְלָתָם שְׁעָה, וְהַשֵּׁב הָעֲבוּדָה
לְדָבִיר בֵּיתְךָ, וְאַשִּׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם מְהֵרָה בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל בְּרָצוֹן,
וְתֵהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן
וְלִירוּשָׁלַם עִירְךָ בְּרַחֲמִים כְּמָאֵז. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמַּחְזִיר בְּרַחֲמָיו
שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן.

בחזרה כשהחזן אומר "מודים" צריכין
כל הציבור לשוח עמו ואומרים
"מודים דרבנן":

מוֹדִים כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים אֲנַחְנוּ
לְפָנֶיךָ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי כָּל בָּשָׂר, יוֹצְרֵנוּ
יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת
לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, עַל שֶׁהִחִיתָנוּ
וְקִיַּמְתָּנוּ. בֵּן תַּחֲנוּנוֹ וְתַחֲנוּנוֹ וְתַאֲסוּף
גְּלוּתֵינוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּנִפְתּוֹת הָאָרֶץ, וְנָשׁוּב
לְשִׁמּוֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּאַמֶּת
וּבְלִבִּב שָׁלֵם, עַל שְׁאֵנוּ מוֹדִים לָךְ.
(בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת).

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָה
הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל
נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל
נִסִּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם וַיּוֹם עִמָּנוּ וְעַל
נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת,
עָרֵב וּבִקֵּר וְצָהָרִים, הַטּוֹב כִּי
לֹא כָּלוּ רַחֲמֶיךָ, הַמְּרַחֵם כִּי לֹא
תָמוּ חֲסִדֶּיךָ וַיַּעֲזֹלֵם קוֹיֵנוּ לָךְ.
לֹא הִכְלַמְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְלֹא
עֲזַבְתָּנוּ וְלֹא הִסְתַּרְתָּ פָנֶיךָ מִמָּנוּ.

בחנוכה ובפורים אומרים:

על הנסים ועל הגבורות ועל התשועות ועל המלחמות ועל הפרקן ועל הפדות שעשית
עמנו ועם אבותינו, בימים ההם בזמן הזה.

בפורים

בימי מרדכי ואסתר בשושן
הבירה, כשעמד עליהם המן
הרשע, ובקש להשמיד, להרוג
ולאבד את כל היהודים מנער
ועד זקן, טף ונשים, ביום
אחד בשלשה עשר לחדש שנים
עשר, הוא חדש אדר, ושללם
לכוז. ואתה ברחמיך הרבים
הפרת את עצתו, וקלקלת את
מחשבתו, והשבחת לו גמולו
בראשו, וחתו אותו ואת בניו
על העץ. וכשם שעשית עמהם
גם, כן עשה עמנו יי אלהינו
פלא ונסים בעת הזאת, ונודה
לשמך הגדול סלה.

בחנוכה

בימי מתתיה בן יוחנן כהן גדול חשמונאי
ובניו, כשעמדה עליהם מלכות יון הרשעה
לשפחם מתורתך ולהעבירם מחקי וצונף,
ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם,
רכת את ריבם, דנת את דינם, נקמת את
נקמתם, מסרת גבורים ביד חלשים, ורבים ביד
מעטים, וטמאים ביד טהורים, ורשעים ביד
צדיקים, וזדים ביד עוסקי תורתך. ולך עשית
שם גדול וקדוש בעולם, ולעמך ישראל עשית
תשועה גדולה. ואחר כך באו בניך לדביר
ביתך, ופנו את היכלך, וטהרו את מקדשך,
והדליקו נרות בתצרות קדשך, וקבעום שמונה
ימים בהלל ובהודאה. וכשם שעשית עמהם
גם, כן עשה עמנו יי אלהינו פלא ונסים בעת
הזאת, ונודה לשמך הגדול סלה.

(בשבת תשובה מוסיפים: זכור רחמיך וכבול את בצעך, כלה דבר ותרב ורעב)
ושבי ומשחית ומגפה וכל מחלה, מעלינו ומעל כל בני ברייתך).
על כלם יתברך ויתרומם שמך מלפניו תמיד, כל החיים יודוך סלה,
ויהללו לשמך הטוב באמת.

(בשבת תשובה מוסיפים: וכתוב לחיים טובים כל בני ברייתך).

ברוך אתה יי, הטוב שמך ולך נאה להודות.

אם אין כהן, החזן אומר בחזרה:

אלהינו ואלהי אבותינו, ברכנו בברכה המשלשת בתורה הכתובה על ידי
משה עבדך, האמורה מפי אהרן ובניו כהנים עם קדושיך, כאמור: יברכך יי
וישמרך. (הקהל עונה: כן יהי רצון) יאר יי פניו אליך ויחנך. (הקהל עונה: כן יהי
רצון) ישא יי פניו אליך וישם לך שלום. (הקהל עונה: כן יהי רצון).

שִׁים שְׁלוֹם, טוֹבָה וּבְרָכָה, (חַיִּים), חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים, עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. בָּרַכְנוּ אֲבִינוּ כְּלָנוּ כְּאַחַד בְּאוֹר פָּנֶיךָ, כִּי בְּאוֹר פָּנֶיךָ נִתְּתָה לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרַת חַיִּים, אֲהָבָה וְחֶסֶד, צְדָקָה, בְּרָכָה, יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם, וְטוֹב יְהִיָּה בְּעֵינֶיךָ (לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרְךָ אֶת כָּל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל תָּמִיד בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשְׁלוֹמָךְ).

(כשבת תשובה מוסיפים: בְּסֶפֶר חַיִּים, בְּרָכָה וְשְׁלוֹם, פְּרִנְסָה טוֹבָה, וְיְשׁוּעָה וְנִנְחָמָה חֵן וְחֶסֶד נִזְכָּר וְנִפְתָּח לְפָנֶיךָ, אָנוּ וְכָל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים (טוֹבִים) וְלְשְׁלוֹם).
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם, (אָמֵן).

בחזרה החזן אומר פסוק זה בלחש:

יְהִיו לְרָצוֹן אֲמֵרֵי-פִי וְהִגִּיזוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי.

ויש נוהגין לומר:

אֱלֹהִי, נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעַ, וְשִׁפְתֵי מַדְבַּר מִרְמָה, וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְדוּם וְלִמְצוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי, וְנַפְשִׁי כְּעַפְרָה לִפְלִי תִהְיֶה. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי, שְׁכַל הַקָּמִים עָלֵי לְרָעָה, תִּפְרַע עֲצָתָם וְתִקַּל מִחֲשָׁבוֹתָם. וְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי, שְׁתַּפְּתַח לִי שְׁעֵי תוֹרָה, שְׁעֵי חֶכְמָה, שְׁעֵי בִינָה, שְׁעֵי דַעַה, שְׁעֵי פְרִנְסָה וְכִלְכָּלָה, שְׁעֵי חַיִּים, חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים וְרָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ. יְהִיו לְרָצוֹן אֲמֵרֵי-פִי וְהִגִּיזוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי.

פוסע שלש פסיעות לאחוריו בכריעה אחת וחוזר לשמאלו, ואחר כך לימינו ואומר:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו, יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, אָמֵן.

(יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּבְּנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתִן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ).

בחנוכה אומרים כאן "עושה שלום" (עמ' 231).

החזן אומר:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמִיהָ רַבָּא (עוֹנִים: אָמֵן). בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתִיהָ, וְיִמְלִיךָ מַלְכוּתִיהָ בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעָגְלָא

ובזמן קריב, ואמרו אמן (וגם הקהל אומר: אמן. יהא שמייה רבא מברך, לעלם ולעלמי עלמאי יתברך), וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתעלה ויתהדר ויתהלל שמייה דקודשא בריך הוא (עונים: אמן). לעילא לעילא מן כל ברכתא, שירתא, תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא, ואמרו אמן (עונים: אמן).

תתקבל צלותהון ובעותהון דכל בית ישראל, קדם אבוהון דבשמאי, ואמרו אמן (עונים: אמן). יהא שלמא רבא מן שמאי וחיים טובים (עלינו ו) על כל ישראל, ואמרו אמן (עונים: אמן). עשה שלום במרומי, הוא ברחמי, יעשה שלום (עלינו ו) על כל ישראל, אמן (עונים: אמן).

אין באלהינו, אין באדוננו, אין כמלכנו, אין כמושיענו. מי באלהינו, מי באדוננו, מי כמלכנו, מי כמושיענו. נודה לאלהינו, נודה לאדוננו, נודה למלכנו, נודה למושיענו. ברוך אלהינו, ברוך אדוננו, ברוך מלכנו, ברוך מושיענו. אתה הוא אלהינו, אתה הוא אדוננו, אתה הוא מלכנו, אתה הוא מושיענו. (אתה תושיענו, אתה תקום תרחם ציון, כי-עת לחננה כי-בא מועד).

אתה הוא שהקטירו אבותינו לפניך (את) קטרת הסמים. פטום הקטרת: הצרי והצפרן, החלבנה והלבונה, משקל שבעים שבעים מנה, מר וקציעה, שפלת גרד, וכרכם, משקל ששה עשר ששה עשר מנה, הקשט שנים עשר וקלופה שלשה, וקנמון תשעה. בורית פרשינה תשעה קבין, יין קפריסין סאין תלת וקבין תלתא. ואם אין לו יין קפריסין מביא חמר חורין עתיק. מלח סדומית רבע, מעלה עשן כל שהוא. רבי נתן אומר אף כפת הירדן כל שהיא, (ו) אם נתן בה דבש פסלה. ואם חסר אחת מכל סממניה חייב מיתה. רבן שמעון בן גמליאל אומר: הצרי אינו אלא שרף הנוטף מעצי

הקטף. בורית כרשינה ששפין בה את הצפרן כדי שתהא נאה. יין קפריסין ששורין בו את הצפרן מפני שהיא (נ"א: כדי שתהא) עזה. והלא מי רגלים יפין לה, אלא שאין מכניסין מי רגלים במקדש מפני הכבוד.

השיר שהיו הלויים אומרים בבית המקדש. בשבת היו אומרים:

מזמור שיר ליום השבת. טוב להדות לי, ולומר לשמך עליון. להגיד בפקר חסדך, ואמונתך בלילות. עלי-עשור ועלי-נבל, עלי הגיון בכנור. כי שמחתני יי בפעלך, במעשי ידיך ארגן. מה-גדלו מעשיך יי, מאד עמקו מחשבתך. איש-בער לא ידע, וכסיל לא-יבין את-זאת. בפרח רשעים כמו עשב ויציצו כל-פעלי און, להשמידם עד-יעד. ואתה מרום לעלם יי. כי-הנה איביך יי כי הנה איביך יאבדו, יתפרדו כל-פעלי און. ותם פראים קרני, בלתי בשמן רענן. ותבט עיני בשורי, בקמים עלי מרעים תשמענה אזני. צדיק כתמר יפרח, כארז בלבנון ישגה. שתולים בבית יי, בחרות אלהינו יפריחו. עוד ינובון בשיבה, דשנים ורעננים יהיו. להגיד כי-ישך יי, צורי ולא-עולתה בו.

ויש מוסיפים וכן המנהג המקורי לומר במקום מזמור שיר ליום השבת:

מזמור שיר לעתיד לבא לעולם שכלו שבת שהיא מנוחה לחיי העולמים.

אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא: תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם, שנאמר: וכל-בניך למודי יי ורב שלום בניך. אל תקרי בניך אלא בניך. יהי-שלום בחילך, שלוה בארמנותיך. למען אחי ורעי אדברה-נא שלום בך. למען בית-יי אלהינו, אבקשה טוב לך. וראה

בָּנִים לְבָנֶיךָ, שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל. (שְׁלוֹם רַב לְאַהֲבֵי תוֹרָתְךָ, וְאֵין לָמוּ מְכֻשׁוֹל. יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְיָ יְבָרֶךְ אֶת-עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם).

קדיש דרבנן:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמִיָּה רַבָּא (עוֹנִים: אָמֵן). בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתִיָּה, וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתִיָּה בְּחַיִּיכוֹן וּבְיֻמִּיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעָגְלָא וּבְזָמֵן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן (וּגַם הִקְהֵל אוֹמֵר: אָמֵן. יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ, לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יִתְבָּרַךְ), וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַדָּר וְיִתְהַלָּל שְׁמִיָּה דְקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא (עוֹנִים: אָמֵן). לְעִילָא לְעִילָא מִן כָּל בִּרְכָתָא, שִׁירָתָא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנִחְמָתָא דְאֲמִירָן בְּעֶלְמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן (עוֹנִים: אָמֵן).

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן, וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל (כָּל) תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן (דְּיִתְבָּיִן) דְּעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא (קִדְשָׁתָא) דִּי בְּאַתְרָא הֲדִין וְדִי בְּכָל אֲתָר וְאַתָּר, יְהֵא (לְנָא וּ)לְהוֹן וּלְכוֹן שְׁלָמָא וְחִנָּא וְחִסְדָּא וְרוּחֲמִין (וְחַיֵּי אַרְיֵכִי) וּמִזִּיגֵי רוּיְחִין מִן קָדָם מְרִיָּה שְׁמִיָּא וְאַרְעָא וְאָמְרוּ אָמֵן (עוֹנִים: אָמֵן).

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמִיָּא וְחַיִּים טוֹבִים (עָלִינוּ וּ)עַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן (עוֹנִים: אָמֵן). עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו, יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם (עָלִינוּ וּ)עַל כָּל יִשְׂרָאֵל, אָמֵן (עוֹנִים: אָמֵן).

החזן אומר בקול רם:

עָלִינוּ לְשַׁבַּח לְאֲדוֹן הַכֹּל, לְתַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרָאשִׁית, שְׁלֹא עֲשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאָרֶץ, וְלֹא שָׁמְנוּ כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲרָצוֹת. שְׁלֹא שָׂם חֻלְקָנוּ כִּפְהֵם, וְגוֹרְלָנוּ כְּכָל הַמוֹנִם. שְׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים לְהֶבֶל וְרִיק וּמִתְפַּלְלִים לְאֵל לֹא יוֹשִׁיעַ. וְאֲנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים לְפָנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. (שְׁהוּא) נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אֶרֶץ, וְכֹסֵא כְבוֹדוֹ בְּשָׁמַיִם מְמַעַל, וּשְׁכִינַת עֹזוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים. הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד מַלְבְּדוֹ, אֲמַת מַלְכָּנוּ וְאֵין זוּלָתוֹ, בִּפְתּוּב בְּתוֹרָתְךָ. וְיִדְעָתָּ הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֵל לְבָבְךָ, כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים, בְּשָׁמַיִם מְמַעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת, אֵין עוֹד.

עַל כֵּן נִקְנָה לָךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְרֹאוֹת מַהֲרָה בְּתַפְאֶרֶת עֲזָךְ, לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ, וְהָאֱלִילִים פְּרוֹת יִפְרֹתוֹן, לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדִי, וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בְשִׁמְךָ, לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ. יִפְּרִי וַיִּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֶל, כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל בָּרָךְ, תִּשָּׁבַע כָּל לְשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרַעוּ וַיִּפְּלוּ, וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקָּר יִתְנוּ, וַיִּקְבְּלוּ כָּלָם עַל מַלְכוּתְךָ, וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מַהֲרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שְׁלֹךְ הִיא, וּלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד. כִּפְתּוּב בְּתוֹרָתְךָ: יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד. וְכַתּוּב: שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד.

קדיש יתום:

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמִיהּ רַבָּא (עוֹנִים: אָמֵן). בְּעָלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתִיהּ, וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתִיהּ בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעָגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן (וגם הקהל אומר: אָמֵן). יְהֵא שְׁמִיהּ רַבָּא מְבָרַךְ, לְעָלְמָא וּלְעָלְמֵי עָלְמָא (יְתַבְרֹךְ), וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיְתַרְומֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְעַלָּה וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְהַלָּל שְׁמִיהּ דְּקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא (עוֹנִים: אָמֵן). לְעִילָא לְעִילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא דְאִמְרִין בְּעָלְמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן (עוֹנִים: אָמֵן). יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמִיָּא וְחַיִּים טוֹבִים (עָלִינוּ וְ) עַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן (ועוֹנִים: אָמֵן). עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמֵי, הוּא בְּרַחֲמֵי, יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם (עָלִינוּ וְ) עַל כָּל יִשְׂרָאֵל, אָמֵן (עוֹנִים: אָמֵן).

החזן אומר: בְּרַכּוּ אֶת יְיָ הַמְּבָרָךְ.

הקהל עונה ואחריו החזן: בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד.

יִגְדֵּל אֱלֹהִים חַי וַיִּשְׁתַּבַּח,	נִמְצָא וְאֵין עֵת אֶל מְצִיאוֹתוֹ.
אֶחָד וְאֵין יָחִיד כְּפִיחוֹדוֹ,	נִעְלָם וְגַם אֵין סוּף לְאַחֲדוֹתוֹ.
אֵין לוֹ דְּמוּת הַגּוֹף וְאֵינוּ גוֹף,	לֹא נִעְרוֹף אֵלִיו קִדְשָׁתוֹ.
קִדְמוֹן לְכָל דְּבָר אֲשֶׁר נִבְרָא,	רֵאשׁוֹן וְאֵין רֵאשִׁית לְרֵאשִׁיתוֹ.

הֵנוּ אֲדוֹן עוֹלָם לְכָל נוֹצֵר,
שָׁפַע נְבוֹאָתוֹ נִתְּנוּ אֶל
לֹא קָם בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה עוֹד,
תּוֹרַת אֱמֶת נָתַן לַעֲמּוֹ אֵל,
לֹא יַחְלִיף הָאֵל וְלֹא יִמִּיר
צוּפָה וַיּוֹדֵעַ סִתְּרִינוּ,
גּוֹמֵל לְאִישׁ חֶסֶד (נ"א: חֶסֶד)
יִשְׁלַח לְקֶץ יָמִין מְשִׁיחֵנוּ,
מֵתִים יַחֲיֶה אֵל בְּרוֹב חֶסֶדוֹ,
(אֵלֶּה שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה הֵם עֲקָרִים,
יּוֹרֶה גְדֻלָּתוֹ וּמְלָכוּתוֹ.
אֲנָשִׁי סִגְלָתוֹ וְתַפְאֲרָתוֹ.
נָבִיא וּמַבִּיט אֶת תְּמוּנָתוֹ.
עַל יַד נָבִיאָו נֶאֱמַן בֵּיתוֹ.
דָּתוֹ לַעֲוִלָּמִים לְזוּלָתוֹ.
מַבִּיט לְסוֹף דְּבַר בְּקִדְמוּתוֹ.
כְּמַפְעָלוֹ, נוֹתֵן לְרֹשַׁע רָע כְּרִשְׁעָתוֹ.
לְפָדוֹת מַחְבֵּי קֶץ יִשׁוּעָתוֹ.
בְּרוּךְ עֲדֵי עַד שֵׁם תְּהִלָּתוֹ.
יְסוֹד תּוֹרַת מֹשֶׁה וּנְבוֹאָתוֹ).

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מֶלֶךְ,
לַעֲת נַעֲשֶׂה כְּחֻפְצוֹ כָּל,
וְאַחֲרֵי כָּלֹת הַכָּל,
וְהוּא הָיָה וְהוּא הֵנָּה,
וְהוּא אֶחָד וְאֵין שֵׁנִי,
בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תְּכֵלִית,
וְהוּא אֵלִי וְחִי גּוֹאֲלִי,
וְהוּא נָסִי וּמְנוּסִי,
בְּיָדוֹ אֶפְקִיד רוּחִי,
וְעַם רוּחִי גּוֹיָתִי,

בְּטָרֵם כָּל יִצִּיר נִבְרָא.
אֲזִי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא.
לְבַדּוֹ יִמְלֹךְ נוֹרָא.
וְהוּא יְהִיָּה בְּתַפְאָרָה.
לְהַמְשִׁילוֹ לְהַחְבִּירָה.
וְלוֹ הָעֵז וְהַמְשָׁרָה.
וְצוּר חֲבִלִי בְּעֵת צָרָה.
מִנֵּת כּוֹסֵי בַּיּוֹם אֶקְרָא.
בְּעֵת אִישָׁן וְאֶעִירָה.
יְיָ לִי וְלֹא אֵינְרָא.

ואומרים: ברוך יי' אשר נתן מנוחה לעמו ישראל וכו', יהי יי' וכו' והולכים לבתיהם לשלום.

קידוש ליום שבת

וְשָׁמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת, לַעֲשׂוֹת־אֶת הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם. בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִיא לְעַלְם, כִּי־שִׁשַּׁת יָמִים עָשָׂה יי אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ, וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפֶשׁ.

זְכוֹר אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ. שְׁמֹר אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ, כַּאֲשֶׁר צִוָּךְ יי אֱלֹהֶיךָ. עַל־כֵּן בֵּרַךְ יי אֶת יוֹם־הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֶׁהוּ.

סְבָרִי מְרִנָּן: (הקהל עונה: לְחַיִּים).

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן (נ"א: הַגָּפֶן).

סדר מנחה של שבת

אם-תָּשִׁיב מִשְׁכַּת רִגְלֶךָ, עֲשׂוֹת חֲפָצֶךָ בְּיוֹם קָדְשִׁי, וְקִרְאתָ לַשַּׁבָּת עֹנֵג לְקָדוֹשׁ יי מְכַבֵּד, וְכַבְדָּתוֹ מַעֲשׂוֹת דְּרָכֶיךָ, מִמָּצְאוֹ חֲפָצֶךָ וְדִבְרֵי דְבָר. אַז תִּתְעַנֵּג עַל-יְי, וְהִרְפַּכְתִּיךָ עַל-בְּמַתִּי אֶרֶץ, וְהֵאֱכַלְתִּיךָ נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ, כִּי פִי יי דְּבָר.

מֵה-נָּאוּו עַל-הֶהָרִים רִגְלִי מִבָּשָׂר, מִשְׁמִיעַ שְׁלוֹם מִבָּשָׂר טוֹב מִשְׁמִיעַ יְשׁוּעָה, אֹמֵר לְצִיּוֹן מֶלֶךְ אֱלֹהֶיךָ. גִּילִי מְאֹד בַּת-צִיּוֹן, הָרִיעִי בַת יְרוּשָׁלַם, הִנֵּה מֶלֶכְךָ יָבוֹא לָךְ, צַדִּיק וְנוֹשֵׁעַ הוּא, עָנִי וְרֹכֵב עַל-חֲמֹר וְעַל-עִיר בֶּן-אַתְנוּת. הִנְנִי שֹׁלַח מִלְּאֲכִי, וּפְנֵה-דֶרֶךְ לְפָנַי, וּפְתָאם יָבוֹא אֶל-הֵיכְלוֹ הָאֲדוֹן אֲשֶׁר-אַתֶּם מְבַקְשִׁים, וּמִלְּאֲךָ הַבְּרִית אֲשֶׁר-אַתֶּם חֲפָצִים הִנֵּה-בָא, אָמַר יי צְבָאוֹת. הִנֵּה אֲנֹכִי שֹׁלַח לָכֶם אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיא, לְפָנַי בּוֹא יוֹם יי הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא. וְהָשִׁיב לְכ־אֲבוֹת עַל-בָּנִים וְלֵב בָּנִים עַל-אֲבוֹתָם. הִנֵּה יָמִים בָּאִים נֹאם-יְי, וְהִקְמַתִי לְדוֹד צֶמַח צַדִּיק, וּמִלְּךָ מֶלֶךְ וְהַשְׁכִּיל, וְעָשָׂה מִשְׁפָּט וּצְדָקָה בְּאֶרֶץ. בְּיָמָיו תִּשְׁעַי יְהוּדָה, וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכֹּן לְבֵטֶחַ, וְזֶה-שְׁמוֹ אֲשֶׁר-יִקְרָאוּ, יי צְדָקָנוּ. וַיָּשָׁבוּ עַל-הָאֶרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְעַבְדִּי לְיַעֲקֹב, אֲשֶׁר יָשְׁבוּ-בָהּ אֲבוֹתֵיכֶם, וַיָּשָׁבוּ עָלֶיהָ הִמָּה וּבְנֵיהֶם וּבְנֵי בְנֵיהֶם עַד-עוֹלָם, וְדוֹד עַבְדִּי נָשִׂיא לָהֶם לְעוֹלָם. וְכִרְתִּי לָהֶם בְּרִית שְׁלוֹם, בְּרִית עוֹלָם יִהְיֶה אוֹתָם, וּנְתַתִּים וְהִרְפִּיתִי אוֹתָם, וְנָתַתִּי אֶת-מִקְדָּשִׁי בְּתוֹכָם לְעוֹלָם. וְהִיָּה מִשְׁכְּנִי עֲלֵיהֶם, וְהִיִּיתִי לָהֶם לֵאלֹהִים, וְהִמָּה יִהְיֶה-לִּי לְעַם. וַיְדַעוּ הַגּוֹיִם כִּי אֲנִי יי מִקְדָּשׁ אֶת-יִשְׂרָאֵל, בַּהֲיוֹת מִקְדָּשִׁי בְּתוֹכָם לְעוֹלָם.

לְמִנְצִיחַ עַל-הַגָּתִית לְכַנִּי-קֶרַח מִזְמֹר. מֵה-יִדְּיוֹת מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ, יי צְבָאוֹת. נִכְסְפָה וְגַם כָּלְתָה נַפְשִׁי לְחִצְרוֹת יְי, לְבִי וּבִשְׁרִי יִרְנְנוּ אֶל

אל-חי. גם-צפור מצאה בית ודרור קן לה אשר-שתה אפרחיה, את-מזבחותיה יי צבאות, מלכי ואלהי. אשרי יושבי ביתך, עוד יהללוך סלה. אשרי אדם עוז-לו בך, מסלות בלבכם. עברי בעמק הפכא מעין ישיתוהו, גם-ברכות יעטה מורה. ילכו מחיל אל-חיל, יראה אל-אלהים בציון. יי אלהים צבאות שמעה תפילתי, האזינה אלהי יעקב סלה. מגננו ראה אלהים, והבט פני משיחך. כי טוב-יום בחצריך מאלף, בחרתי הסתופף בבית אלהי, מדור באהל-ירשע. כי שמש ומגן יי אלהים, חן וכבוד יתן יי, לא ימנע-טוב להלכים בתמים. יי צבאות, אשרי אדם ביטח בך.

(יש מוסיפים: ונשלמה פרים שפתינו, במקום קרבן תמיד של בין הערבים).

וידבר יי אל-משה לאמר. צו את-בני ישראל ואמרת אליהם, את-קרבני לחמי לאשי ריח ניחחי תשמרו להקריב לי במועדו. ואמרת להם זה האשה אשר תקריבו לי, כבשים בני-שנה תמימים שנים ליום עלה תמיד. את-הפכש אחד תעשה בכור, ואת הפכש השני תעשה בין הערבים. ועשירית האיפה סלת למנחה, בלולה בשמן כתית רביעת ההין. עלת תמיד, העשיה בהר סיני לריח ניחח אשה ליי. ונסכו רביעת ההין לפכש האחד, בקדש הסף נסך שכר ליי. ואת הפכש השני תעשה בין הערבים, כמנחת הפקר וכנסכו תעשה אשה ריח ניחח ליי.

אתה הוא שהקטירו אבותינו לפניך (את) קטרת הסמים. פטום הקטרת: הצרי והצפרן, החלבנה והלבונה, משקל שבעים שבעים מנה, מר וקציעה, שפלת גרד, וכרפם, משקל ששה עשר ששה עשר מנה, הקשט שנים עשר וקלופה שלשה, וקנמון תשעה. בורית פרשינה תשעה קבין, יין קפריסין סאין תלת וקבין תלתא. ואם אין לו יין קפריסין מביא חמר חורגן עתיק. מלח סדומית רבע, מעלה

עֲשֵׂן כָּל שְׁהוּא. רַבִּי נֵתָן אָמַר אֵף כַּפֶּת הַיָּרְדֵּן כָּל שְׁהִיא, (ו) אִם נֵתָן
 בָּהּ דְּבִשׁ פְּסָלָהּ. וְאִם חֹסֶר אַחַת מִכָּל סִמְמָנֶיהָ חָיֵב מִיתָה.
 רַבֵּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אָמַר: הַצָּרִי אֵינוֹ אֵלָּא שָׂרָף הַנוּטָף מֵעֲצֵי הַקֶּטֶף.
 בּוֹרִית פְּרִשְׁינָה שֹׁשְׁפִין בָּהּ אֶת הַצִּפְרָן כְּדִי שֶׁתִּהְיֶה נְאֻה. יֵין קַפְרִיסִין
 שֹׁשְׁוֹרִין בּוֹ אֶת הַצִּפְרָן מִפְּנֵי שְׁהִיא (נ"א: כְּדִי שֶׁתִּהְיֶה) עֲזָה. וְהֵלֵא מִי
 רִגְלִים יָפִין לָהּ, אֵלָּא שֶׁאֵין מַכְנִיסִין מִי רִגְלִים בַּמִּקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכְּבוֹד.

וְעַרְבָּה לִי מִנַּחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם, כִּימִי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קִדְמָנִית.

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתָךְ, עוֹד יִהְלֹךְ סֵלָה. אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לוֹ, אַשְׁרֵי
 הָעָם שֶׁיֵּי אֱלֹהָיו.

תִּהְיֶה לְדָוִד, אֲרוֹמָמָךְ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ, וְאַבְרָכָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד.
 בְּכָל-יּוֹם אַבְרָכָךְ, וְאַהֲלֶלָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד. גְּדוֹל יְיָ וּמִהֲלֵל מְאֹד,
 וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֶקֶר. דָּוִד לְדָוִד יִשְׁבַּח מֵעַשְׂיָךְ, וּגְבוּרָתֶךָ יִגִּידוּ.
 הִדָּר כְּבוֹד הַדָּוָד, וְדַבָּרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה. וְעֲזוֹז נִוְרָאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ,
 וּגְדֻלָּתֶךָ אֲסַפְּרֶנָּה. זָכַר רַב-טוֹבָךְ יִבְיָעוּ, וְצִדְקָתֶךָ יִרְנְנוּ. חֲנוּן וְרַחוּם
 יְיָ, אֲרָךְ אַפִּים וּגְדֻלַּת-חֶסֶד. טוֹב יְיָ לְכָל, וְרַחֲמָיו עַל-כָּל-מַעֲשָׂיו.
 יוֹדוּךָ יְיָ כָּל-מַעֲשֵׂיךָ, וְחִסְדֶּיךָ יִבְרַכּוּכָה. כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ יֹאמְרוּ,
 וּגְבוּרָתֶךָ יִדְבָּרוּ. לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גְּבוּרָתִי, וּכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתִי.
 מַלְכוּתֶךָ מַלְכוּת כָּל-עֲלָמִים, וּמִמְשַׁלְתֶּךָ בְּכָל-דָּוָר וְדָר. סוּמָךְ יְיָ
 לְכָל-הַנִּפְלִים, וְזוֹקֵף לְכָל-הַכְּפוּפִים. עֲיִנֵּי-כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ, וְאַתָּה
 נוֹתֵן-לָהֶם אֶת-אֲכָלָם בְּעֵתוֹ. פּוֹתֵחַ אֶת-יָדֶךָ, וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל-חַי רְצוֹן.
 צִדִּיק יְיָ בְּכָל-דִּרְכָּיו, וְחֹסִיד בְּכָל-מַעֲשָׂיו. קָרוֹב יְיָ לְכָל-קִרְאָיו, לְכָל
 אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֵמֶת. רְצוֹן-יִרְאָיו יַעֲשֶׂה, וְאַתָּה שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם.
 שׁוֹמֵר יְיָ אֶת-כָּל-אֱהָבָיו, וְאַתָּה כָּל-הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד. תִּהְיֶה לָּךְ יְיָ יְדָבָר
 פִּי, וּיְבַרְךָ כָּל-בֶּשֶׂר שֵׁם קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.
 וְאַנְחֲנוּ נִבְרָךְ יְיָ, מַעֲתָה וְעַד-עוֹלָם, הִלְלוּ-יְיָ.

(יש מוסיפים: וְאֶנְחֵנוּ עִמָּךְ וְצֵאן מִרְעִיתְךָ, נוֹדָה לָךְ לְעוֹלָם, לְדוֹר וָדוֹר נִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ).

וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשִׁבִי פֶשַׁע בִּיַּעֲקֹב, נֹאֵם יי. וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּם אָמַר יי, רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ, וּדְבָרִי אֲשֶׁר-שָׁמַתִּי בְּפִיךָ, לֹא-יִמּוּשׁוּ מִפִּיךָ, וּמִפִּי זֶרַעַךְ וּמִפִּי זֶרַע זֶרַעַךְ אָמַר יי, מַעֲתָה וְעַד-עוֹלָם. וְאַתָּה קְדוֹשׁ, יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל. וְקָרָא זֶה אֶל-זֶה וְאָמַר, קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת, מֶלֶךְ כָּל-הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. בִּלְחַשׁ: וּמִקְבְּלֵי דִין מִן דִּין וְאֶמְרִין, קְדִישׁ בְּשֵׁמִי מְרוֹמָא עֲלָאָה בֵּית שְׁכִינְתִּיהָ, קְדִישׁ עַל אֲרֻעָא עוֹבֵד גְּבוּרָתֶיהָ, קְדִישׁ לְעֵלָם וּלְעֹלָמֵי עֲלָמִיָּא, יי צְבָאוֹת מֶלֶךְ כָּל אֲרֻעָא זִיו יְקָרִיָּה עַד כֵּאֵן. וְתִשְׁאַנִּי רוּחַ, וְאֲשַׁמַּע אַחֲרֵי קוֹל רַעַשׁ גְּדוֹל, בְּרוּךְ כְּבוֹד-יי מִמְּקוֹמוֹ. בִּלְחַשׁ: וְנִטְלַתְנִי רוּחָא, וְשִׁמְעִית בְּתַרְאֵי קָל זִיעַ שְׁגִיָּא, דְּמִשְׁבַּחִין וְאֶמְרִין, בְּרִיךְ יְקָרָא דִּי מַאֲתַר בֵּית שְׁכִינְתִּיהָ עַד כֵּאֵן. יי יִמְלֹךְ לְעֵלָם וְעַד. בִּלְחַשׁ: יי מַלְכוּתֶיהָ קָאִים לְעֵלָם וּלְעֹלָמֵי עֲלָמִיָּא. יי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ, שְׁמֵרָה-זֹאת לְעוֹלָם, לִיַּצֵּר מַחֲשָׁבוֹת לִבָּב עִמָּךְ, וְהִכֵּן לְכֶבֶם אֲלֶיךָ. וְהוּא רַחוּם יִכְפֹּר עוֹן וְלֹא-יִשְׁחִית, וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפּוֹ, וְלֹא-יַעִיר כָּל-חַמָּתוֹ. כִּי-אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסֹלֶחַ, וְרַב-חֶסֶד לְכָל-קִרְאֶיךָ. צְדָקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם, וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת. תִּתֵּן אֶמֶת לִיעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם, אֲשֶׁר-נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם מִימֵי קֶדֶם. בְּרוּךְ אֲדֹנָי יוֹם יוֹם, יַעֲמֹס-לָנוּ הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ סֵלָה. יי צְבָאוֹת עֲמָנוּ, מִשְׁגָּב-לָנוּ, אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה. יי צְבָאוֹת, אֲשֶׁרִי אָדָם בִּטָּח בָּךְ. (יי הוֹשִׁיעָה, הַמְּלֹךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם-קִרְאָנוּ). עַד כֵּאֵן בִּלְחַשׁ.

בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ, שֶׁבְּרָאֵנוּ לְכְבוֹדוֹ, וְהִבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים, וְנִתֵּן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת, וְחַיֵּי עוֹלָם נִטַּע בְּתוֹכָנוּ, הִרְחַמְן יִפְתַּח לִבָּנוּ לְתוֹרָתוֹ וְיִשַּׁע אֶהְבֵּתוֹ וְיִרְאֵתוֹ בְּלִבָּנוּ, וְיִשִּׁים בְּלִבָּנוּ לְאַהֲבָה אוֹתוֹ, וְלִירְאָה אוֹתוֹ, וְלַעֲבֹדוֹ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ בְּלִבָּב שְׁלָם, וּבְנֶפֶשׁ חֲפָצָה, לְמַעַן לֹא

ניגע לָרִיק, וְלֹא גִלְד לַבִּהָלָה. וְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁנִשְׁמַר חֻקֶּיךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְנִזְכֶּה וְנַחֲמֶה וְנִרְאֶה וְנִירָשׁ יְשׁוּעַת שְׁנֵי הַמַּשִּׁיחַ לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה, לְזִכּוֹת וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים וּלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא.

החזן אומר:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמִיָּה רַבָּא (עוֹנִים: אָמֵן). בְּעֶלְמָא דִּי בָּרָא כְרַעוּתִיָּה, וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתִיָּה בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמִיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעָגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן (וגם הקהל אומר: אָמֵן). יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ, לְעַלְמָא וּלְעַלְמֵי עַלְמֵיָּא (יְתַבְרַךְ), וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַדָּר וְיִתְהַלֵּל שְׁמִיָּה דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (עוֹנִים: אָמֵן). לְעִילָא לְעִילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא דְאַמִּירָן בְּעֶלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן (עוֹנִים: אָמֵן).

וְאַנִּי תַפְלִיתִּי-לָךְ יי עַת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרַב-חֶסֶדְךָ, עֲנֵנִי בְּאַמֶּת יִשְׁעֶךָ. כִּי-גָדוֹל אַתָּה וְעוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת, אַתָּה אֱלֹהִים לְבַדְּךָ. אֶחָד אֱלֹהֵינוּ גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ, קְדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ.

הוצאת ספר תורה

וַיְהִי בְּנִסּוֹעַ הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה, קוּמָה יי וַיַּפְצוּ אִיִּבֶיךָ, וַיִּגְסוּ מִשְׁנֵאֶיךָ מִפְּנֶיךָ. קוּמָה עֲזֹרְתָה לָנוּ, וּפָדֵנוּ לְמַעַן חֲסִדְּךָ. כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תּוֹרָה, וּדְבַר-יי מִירוּשָׁלַיִם. יי שִׁמְךָ לְעוֹלָם, יי זַכְרְךָ לְדֹר-דֹּר. יי חַפֵּץ לְמַעַן צְדָקוֹ, יַגְדִּיל תּוֹרָה וַיֹּאדִיר.

הַלְלוּיָהּ, אוֹדָה יי בְּכָל-לֵב, בְּסוּד יִשְׂרָאֵל וְעַדָּה. גְּדִלִים מַעֲשֵׂי יי, דְּרוּשִׁים לְכָל-חַפְצֵיהֶם. הוֹד-וְהָדָר פָּעֵלוֹ, וְצִדְקָתוֹ עֹמֶדֶת-לְעַד. זָכָר עֲשֵׂה לְנִפְלְאוֹתָיו, חֲנוּן וְרַחוּם יי. טָרֶף נָתַן לִירְאָיו, יִזְכֹּר לְעוֹלָם

בְּרִיתוֹ. כַּחַם מַעֲשָׂיו הִגִּיד לְעַמּוֹ, לְתַת לָהֶם נַחֲלַת גּוֹיִם. מַעֲשֵׂי יָדָיו
אֲמַת וּמִשְׁפָּט, נֶאֱמָנִים כָּל-פְּקוּדָיו. סְמוּכִים לְעַד לְעוֹלָם, עֲשׂוּיִם
בְּאֲמַת וַיֵּשֶׁר. פְּדוּת שְׁלַח לְעַמּוֹ, צְוָה-לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, קְדוֹשׁ וְנוֹרָא
שְׁמוֹ. רֵאשִׁית חֲכָמָה יֵרָאֵת יְיָ, שֶׁכֶּל טוֹב לְכָל-עֲשִׂיהֶם, תִּהְיֶה עֹמֶדֶת
לְעַד.

גִּדְּלוֹ לִי אֲתִי, וְנוֹרָמָה שְׁמוֹ יַחֲדוּ.

רוֹמָמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְהֵדָם רַגְלָיו, קְדוֹשׁ הוּא. רוֹמָמוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ, וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְהֵר קִדְשׁוֹ, כִּי-קְדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. אֵין-קְדוֹשׁ כִּי
כִּי אֵין בְּלִתֵּי, וְאֵין צוּר כְּאֱלֹהֵינוּ. (כִּי מִי אֱלֹהִים מִבְּלַעֲדֵי יְיָ, וּמִי צוּר
זוּלָתִי אֱלֹהֵינוּ). אַחַד אֱלֹהֵינוּ, גָּדוֹל אֲדוֹנֵנוּ, קְדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ.

וְתִגְלָה (וְתִרְאָה) מַלְכוּתוֹ עָלֵינוּ מְהֵרָה, וַיַּחֲזֵן וַיִּרְחַם פְּלִיטָתוֹ
וּפְלִיטָת כָּל עַמּוֹ (בֵּית) יִשְׂרָאֵל, וַיִּתְּנֵנוּ (תְּמִיד) לַחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים
וּלְרִצּוֹן וְאִמְרוּ כָּל הָעָם אָמֵן. הַכֹּל הָבֹי גִדְּלֵ לְאֱלֹהֵינוּ, וְתִנּוּ כְבוֹד
לְתוֹרָה.

מגביהים ספר התורה ואומרים:

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר-שָׂם מֹשֶׁה, לְפָנָי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. תּוֹרָה צְוָה-לָנוּ
מֹשֶׁה, מוֹרְשָׁה קְהֵלֶת יִעֲקֹב. וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בֵּי אֱלֹהֵיכֶם, חַיִּים בְּלַכֶּם
הַיּוֹם.

כֹּהֵן קָרַב. יַעֲמֹד הַכֹּהֵן (או: אֵין כָּאֵין כֹּהֵן יַעֲמֹד הַלְוִי או יִשְׂרָאֵל)
בְּרוּךְ שֶׁנִּתְּנָה תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתוֹ. תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה מְשִׁיבַת
נֶפֶשׁ, עֲדוּת יְיָ נֶאֱמָנָה מַחְכִּימַת פֶּתִי. פְּקוּדֵי יְיָ יִשְׂרָאֵל מְשַׁמְחֵי-לֵב,
מַצּוֹת יְיָ בְּרָה מְאִירַת עֵינַיִם. יֵרָאֵת יְיָ טְהוֹרָה עוֹמֶדֶת לְעַד, מִשְׁפָּטֵי-יְיָ
אֲמַת, צְדָקוֹ יַחֲדוּ. הָאֵל תְּמִים דָּרְכוֹ, אִמְרַת-יְיָ צְרוּפָה, מִגֵּן הוּא, לְכָל
הַחֲסִים בּוֹ. דְּרָכֶיהָ דְּרָכֵי-נֶעֱם, וְכָל-נִתְיֹבוּתֶיהָ שְׁלוֹם. עֵץ-חַיִּים הִיא

לְמַחְזִיקֵים בָּהּ, וְתוֹמְכֶיהָ מֵאֲשֶׁר. כִּי־בִי יִרְבוּ יְמֶיךָ, וַיּוֹסִיפוּ לָךְ שָׁנוֹת
חַיִּים. יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְיָ יִבְרַךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם.

העולה לתורה פותח ומסתכל במקום שצריך לקרוא, מכסה האותיות ומברך בקול רם:
יְיָ עֲמָכֶם. (הקהל עונה: יְבָרְכֶךָ יְיָ). בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְּבָרֵךְ. (הקהל עונה:
בָּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד). בָּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד. בָּרוּךְ
אֱתָהּ יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בְּחֶרֶב־בָּנוּ מְכַל הָעַמִּים וְנִתֵּן־לָנוּ
אֶת תּוֹרָתוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, נוֹתֵן הַתּוֹרָה.

בסיום הקריאה העולה לתורה יברך:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נִתֵּן־לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת, וַחַיֵּי
עוֹלָם נִטַּע בְּתוֹכֵנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, נוֹתֵן הַתּוֹרָה.

ברכת הגומל:

יברך בקול רם כדי שישמע הקהל ולכל הפחות י' אנשים

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַגּוֹמֵל לַחַיִּים טוֹבוֹת, שְׁגַמְלָנִי כָּל טוֹב.
הקהל עונה:

מִי שְׁגַמְלָךְ כָּל טוֹב, הוּא יִגְמְלָךְ כָּל טוֹב לְעַד סֵלָה. יוֹדוּ לִי חֲסִדוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו
לְבָנֵי אָדָם.

בסוף קריאת התורה אומרים:

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמִיָּה רַבָּא (עונים: אָמֵן). בְּעֶלְמָא דִּי בָּרָא כְרַעוּתִיָּה,
וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתִיָּה בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמִיכוֹן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא
וּבְזֶמֶן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן (וגם הקהל אומר: אָמֵן). יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרֵךְ,
לְעַלְמָא וּלְעַלְמֵי עָלְמָיָא יִתְבָּרֵךְ), וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא
וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְהַלָּל שְׁמִיָּה דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (עונים: אָמֵן).
לְעִילָא לְעִילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנִחְמָתָא דְאַמִּירָן
בְּעֶלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן (עונים: אָמֵן).

מי שברך לעולה לתורה:

מִי שֶׁבֵּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אֲבֹרָהִם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, הוּא יְבָרֶךְ אֶת כָּבוֹד רַבִּי... שְׁמַתְנֹדֵב...
לְמִנוּחַת נַפְשׁ... וְלְמִנוּחַת נַפְשׁ כָּל קְרוֹבָיו שְׁמַתוֹ וְכָל שְׁאֵר שְׁכְבֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.
לְחַיֵּי... וְלְחַיֵּי כָּל בְּנֵי בֵיתוֹ וְלְחַיֵּי כָּל קְרוֹבָיו וְאוֹהֲבָיו וְלְחַיֵּי כָּל הַקָּהָל הַקָּדוֹשׁ
הַזֶּה. וּבִשְׂכַר זֶה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמְרֵהוּ וְיַצִּילֵהוּ מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וְיִשְׁלַח
בְּרָכָה וְרוּחַ וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יָדָיו, וְיִבְרַכֵּהוּ (בשבת תשובה: וְיִכְתְּבֵהוּ בְּסֵפֶר
סְלִיחָה וּמַחִילָה וְכַפָּרָה) עִם כָּל יִשְׂרָאֵל אַחִיו. וְכֵן יְהִי רָצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן.

יְהִי רָצוֹן לְפָנַי אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים לְכוֹנֵן אֶת בֵּית חַיֵּינוּ, וְלִהְיוֹת
שְׂכִינָתוֹ בְּתוֹכֵנוּ בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ, וְנֹאמַר אָמֵן.

יְהִי רָצוֹן לְפָנַי אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים לְרַחֵם עַל פְּלִטָּתֵנוּ, וְלַעֲצֹר אֶת
הַמַּגָּפָה וְהַמַּשְׁחִית מֵעַלֵּינוּ וּמֵעַל בְּתֵינוּ, וּמֵעַל כָּל עֲדַת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל,
וְנֹאמַר אָמֵן.

יְהִי רָצוֹן לְפָנַי אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים לְקַיֵּם לָנוּ אֶת כָּל חֻמֵּי יִשְׂרָאֵל,
הֵם וּבְנֵיהֶם (וּבְנֵיהֶם) וְתַלְמִידֵיהֶם וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם, שְׂבָכָל מְקוֹמוֹת
מוֹשְׁבוֹתֵיהֶם, וְנֹאמַר אָמֵן.

יְהִי רָצוֹן לְפָנַי אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים שְׁנַשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת טוֹבוֹת
(יְשׁוּעוֹת) וְנִתְמַלֵּא מִהַרְרָה מֵאַרְבַּע כְּנָפוֹת הָאָרֶץ, וְנֹאמַר אָמֵן.

אַחֲרֵינוּ יִשְׂרָאֵל וְאַנּוּסֵי יִשְׂרָאֵל (וְאַסִּירֵי יִשְׂרָאֵל), הַנִּתְּוֹנִים בְּצָרָה
וּבְשִׁבְיָה, הַמְּקוּם (בְּרַחֲמָיו) יְרַחֵם וְיַחֲזִין אוֹתָם (וְאוֹתָנוּ) בְּעֵבֹר שְׁמוֹ
הַגָּדוֹל, וְיוֹשִׁיעֵם וְיוֹשִׁיעֵנוּ, וְיוֹצִיאֵם וְיוֹצִיאֵנוּ מִצָּרָה לְרוּחָה, וּמֵאַפְלָה
לְאוֹרָה (בְּקִרְוֹב), וְנֹאמַר אָמֵן.

יְהִי חֲסִדְךָ יְיָ עָלֵינוּ, כְּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ. כִּי־לָךְ יְיָ הוֹחֵלְתִּי, אֶתָּה
תַּעֲנֶה אֲדֹנִי אֱלֹהִי. לְמַעַן יִחַלְצוֹן יְדִידְךָ, הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעַנְנִי. (מְגִלָּתוֹ)

רָאָה אֱלֹהִים, וְהִבֵּט פָּנָיו מִשִּׁיחָךְ. לֹא-אָמוֹת כִּי-אֶחָיָה, וְאֶסְפָּר מַעֲשֵׂי
יְיָ. יֵי הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם-קִרְאָנוּ.

מחזירים את ספר התורה ואומרים:

בַּחוּרִים וְגַם-בְּתוּלוֹת, זְקֵנִים עַם-נְעָרִים. יְהַלְלוּ אֶת-שֵׁם יְיָ, כִּי-
נִשְׁגָּב שְׁמוֹ לְבָדּוֹ, הוֹדוּ עַל-אֶרֶץ וְשָׁמַיִם. וַיֵּרָם קֶרֶן לַעֲמוֹ, תִּהְיֶה
לְכָל-חֲסִידָיו, לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַם קָרִבּוֹ, הִלְלוּ-יְיָ. מְהֵלָּל אֶקְרָא יְיָ,
וּמְאִיבֵי אוֹשַׁע. וּבִנְחָה יֹאמֶר, שׁוּבָה יְיָ רַבְבוֹת אֱלֹפֵי יִשְׂרָאֵל. בְּעָבוֹר
דָּוִד עֲבָדְךָ, אֶל-תָּשָׁב פָּנָיו מִשִּׁיחָךְ. כִּי לָקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם, תוֹרַתִּי
אֶל-תַּעֲזֹבוּ. עֵץ-חַיִּים הִיא לַמַּחְזִיקִים בָּהּ, וְתִמְכִּיָּה מֵאֲשֶׁר. דְּרָכֶיךָ
דְּרָכֵי-נֹעַם, וְכָל-נִתְיַבְתִּיָּה שְׁלוֹם. הִשְׁיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֶיךָ וְנִשׁוּבָה, חֲדָשׁ
יַמִּינוּ בְּקִדְּשׁ. תּוֹרָה הִיא עֵץ חַיִּים, לְכָלֵנוּ חַיִּים, כִּי-עֲמֻדָּה מְקוֹר חַיִּים.
(בשבת תשובה מוסיפים: הַקְשִׁיבָה לְקוֹל שְׁוַעֵי מַלְכֵי וְאַלֹהֵי, כִּי אֱלֹהֶיךָ אֶתְפַּלֵּל).

החזן אומר:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמִיָּה רַבָּא (עונים: אָמֵן). בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתִיָּה,
וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתִיָּה בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמִיכוֹן וּבְחַיִּי דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא
וּבְזֵמַן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן (וגם הקהל אומר: אָמֵן). יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ,
לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמָיָא יִתְבָּרַךְ), וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא
וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְהַלֵּל שְׁמִיָּה דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (עונים: אָמֵן).
לְעִילָא לְעִילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנִחְמָתָא דְּאִמְרִין
בְּעֶלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן (עונים: אָמֵן).

בחזרה החזן אומר בלחש: אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתָּח, וּפִי יַגִּיד תִּהְלֶתְךָ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק,
וְאַלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֶלְיוֹן, גּוֹמֵל חֲסָדִים

טובים וקונה את הפל וזוכר חסדי אבות, ומביא גואל לבני כניהם למען שמו באהבה.

(בשבת תשובה מוסיפים: זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים, וכתבנו בספר החיים, למען אל חי).

מלך גואל עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי, מגן אברהם.

אתה גבור לעולם אדני, מחיה מתים אתה רב להושיע.

בקץ: מוריד הטל

בחורף: משיב הרוח ומוריד הגשם

מכליל חיים בחסד, מחיה מתים ברחמים רבים, סומך נופלים ורופא חולים, מתיר אסורים, ומקים אמונתו לישי עפר, מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך, מלך ממית ומחיה (ו)מצמיח לנו ישועה.

(בשבת תשובה מוסיפים: מי כמוך אב הרחמים, זכור יציריך ברחמים ממית ומחיה).

ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי, מחיה המתים.

החזן והקהל אומרים:

פתר יתנו לך המוני מעלה עם קבוצי מטה, יחד כלם קדשה לך ישלשו, כמה שנאמר על יד נביאך: וקרא זה אל-זה ואמר, קדוש קדוש קדוש יי צבאות, מלא כל-הארץ כבודו. לעמם ברוך יאמרו: ברוך כבוד-יי ממקומו. ובדברי קדשך פתוב לאמר: ימלך יי לעולם, אלהיך ציון לדר ודר, הללויה.

לדור ודור נמליך לאל, כי הוא לבדו מרום וקדוש, ושכחך אלהינו מפנינו לא ימוש לעולם ועד, כי אל מלך גדול וקדוש אתה. ברוך אתה יי, האל הקדוש (בשבת תשובה: המלך הקדוש).

אתה אחד ושםך אחד, ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ. תפארת גדלה ועטרת ישועה, מנוחה וקדשה לעמך נתת. אברהם יגל, יצחק ירגן, יעקב ויגיו ויחיו בו. מנוחת אהבה ונדבה, מנוחת אמת ואמונה,

מנוחת שלום השקט ובטח, מנוחה שלמה שאֲתָה רוֹצָה בָּהּ. יִכִּירוּ בְנֵיךָ וַיֵּדְעוּ, כִּי מֵאַתָּה הִיא מְנוּחָתָם. וְלַמָּשָׁה עֲבָדְךָ מְסִינִי אֲמַרְתָּ, פָּנִי יֵלְכוּ וְהִנִּיחָתִי לָךְ.

אֱלֹהֵינוּ ואלהי אבותינו, רָצָה בְּמִנוּחָתֵנוּ, קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְתָן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, שְׂבַעֲנוּ מִטּוֹבְךָ, שְׂמַחְנוּ בִּישׁוּעָתְךָ, וְטַהַר לִבָּנוּ לְעֲבָדְךָ בְּאַמֶּת, וְהִנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שְׂבַת קִדְּשֶׁךָ, וַיִּשְׂמְחוּ בְךָ כָּל יִשְׂרָאֵל מְקֻדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְקַדֵּשׁ הַשְּׂבַת.

רָצָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְאֵל תְּפַלְתֶּם שְׁעָה, וְהִשָּׁב הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ, וְאַשִּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפַלְתֶּם מְהֵרָה בְּאַהֲבָה תְּקַבֵּל בְּרָצוֹן, וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.

בראש חודש ובחול המועד אומרים:

אֱלֹהֵינוּ ואלהי אבותינו, יַעֲלֶה וַיָּבֵא, יַגִּיעַ, יִרְאֶה וַיִּרְצֶה, וַיִּשְׁמַע, וַיִּפְקֹד, וַיִּזְכֹּר זְכוּרֵינוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ, וְזִכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ, וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ (לְפָלִיטָה) לְטוֹבָה, לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים וּלְרָצוֹן בְּיוֹם (בראש חודש: רִאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה. בחוה"מ של פסח: חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה. בחוה"מ של סוכות: חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה) זְכוּרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה, וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ לְבִרְכָּה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים, בְּדָבָר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים, חוּס וְחַנּוּנִי וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי אֵלֶיךָ עֲיִנֵּינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה.

וְתַחֲזִינָה עֲיִנֵּינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן וְלִירוּשָׁלַם עִירְךָ בְּרַחֲמִים כְּמָאז. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמַּחְזִיר בְּרַחֲמָיו שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן.

בחזרה כשהחזן אומר "מודים" צריכין
כל הציבור לשוח עמו ואומרים
"מודים דרבנן":

מודים כורעים ומשתחוים אֲנַחְנוּ
לְפָנֶיךָ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר, יוֹצְרֵנוּ
יוֹצֵר בְּרָאשִׁית. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת
לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ, עַל שֶׁהַחַיִּיתָנוּ
וְקִיַּמְתָּנוּ. בֵּן תַּחֲנוּנוֹ וְתַחֲנוּנוֹ וְתַאֲסוֹף
גְּלוּיֹתֵינוּ מֵאֲרָבַע כְּנֹפֹת הָאָרֶץ, וְנָשׁוּב
לְשִׁמּוֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּאַמֶּת
וּבְלֵבב שְׁלָם, עַל שְׁאֵנוּ מוֹדִים לָךְ.
(בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת).

מודים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָה
הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל
נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל
נַסִּיךְ שְׂבָכָל יוֹם וַיּוֹם עִמָּנוּ וְעַל
נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂבָכָל עֵת,
עָרַב וְבָקֵר וְצָהָרִים, הַטּוֹב כִּי
לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, הַמְּרַחֵם כִּי לֹא
תָמוּ חֲסִדֶּיךָ וּמַעֲלָם קוֹיָנוּ לָךְ.
לֹא הִכְלַמְתָּנוּ יי אֱלֹהֵינוּ וְלֹא
עֲזַבְתָּנוּ וְלֹא הִסְתַּרְתָּ פָּנֶיךָ מִמָּנוּ.

בחנוכה ובפורים אומרים:

עַל הַנְּסִים וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַמְּלַחְמוֹת וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַפְּדוּת שְׁעֲשִׂיתָ
עִמָּנוּ וְעִם אֲבוֹתֵינוּ, בְּיָמִים הֵם בְּזִמְן הַזֶּה.

בפורים

בְּיָמֵי מָרְדֳּכַי וְאַסְתֵּר בְּשׁוּשַׁן
הַבִּירָה, כְּשֶׁעָמַד עֲלֵיהֶם הַמֶּן
הַרְשָׁע, וּבִקֵּשׁ לְהַשְׁמִיד, לַהֲרוֹג
וּלְאַבֵּד אֶת כָּל הַיְּהוּדִים מִנְּעַר
וְעַד זָקֵן, טָף וְנָשִׁים, בַּיּוֹם
אֶחָד בְּשִׁלְשָׁה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ שְׁנֵים
עָשָׂר, הוּא חֹדֶשׁ אֲדָר, וּשְׁלָלָם
לְבוֹז. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
הִפְרַתָּ אֶת עֲצָתוֹ, וְקַלְקַלְתָּ אֶת
מַחֲשַׁבְתּוֹ, וְהִשְׁבֹּתָ לוֹ גְּמוּלוֹ
כְּרָאוֹ, וְתָלוּ אוֹתוֹ וְאֶת בְּנוֹ

בחנוכה

בְּיָמֵי מַתַּתְיָה בֶּן יוֹחָנָן כֹּהֵן גָּדוֹל חֲשִׁמוֹנָאִי
וּבְנָיו, כְּשֶׁעָמְדָה עֲלֵיהֶם מַלְכוּת יוֹן הַרְשָׁעָה
לְשַׁכְּחֵם מַתּוּרְתָךְ וּלְהַעֲבִירָם מִחֻקֵּי רְצוֹנְךָ,
וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עָמַדְתָּ לָהֶם בְּעֵת צָרָתָם,
רַבָּתָא אֶת רִיבָם, דִּנְתָּ אֶת דִּינָם, נִקְמַתָּ אֶת
נִקְמָתָם, מְסַרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד חֲלָשִׁים, וְרַבִּים בְּיַד
מְעַטִּים, וְטַמְאַים בְּיַד טְהוּרִים, וְרָשָׁעִים בְּיַד
צַדִּיקִים, וְזוּדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תוֹרָתְךָ. וְלֶךְ עֲשִׂיתָ
שֵׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָם, וְלַעֲמֹךְ יִשְׂרָאֵל עֲשִׂיתָ
תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה. וְאַחֵר כִּךָּ בָּאוּ בְּנֶיךָ לְדַבֵּר
בִּיתְךָ, וּפָנוּ אֶת הַיְכָלְךָ, וְסִתְּרוּ אֶת מַקְדָּשְׁךָ,

בחנוכה

בפורים

והדליקו נרות בחצרות קדשך, וקבעים שמונה
ימים בהלל ובהודאה. וכשם שעשית עמך
גם, כן עשה עמנו יי אלהינו פלא ונסים בעת הזאת, ונודה
הזאת, ונודה לשמך הגדול סלה.
על העץ. וכשם שעשית עמך
גם, כן עשה עמנו יי אלהינו פלא ונסים בעת הזאת, ונודה
הזאת, ונודה לשמך הגדול סלה.

(בשבת תשובה מוסיפים: זכור רחמיך וכבדש את בעסך, פלה דבר וחרב ורעב
ושבי ומשחית ומגפה וכל מחלה, מעלינו ומעל כל בני ברייתך).
על כלם יתברך ויתרומם שמך מלפנו תמיד, כל החיים יודוך סלה,
ויהללו לשמך הטוב באמת.

(בשבת תשובה מוסיפים: וכתוב לחיים טובים כל בני ברייתך).
ברוך אתה יי, הטוב שמך ולך נאה להודות.

שנים שלום, טובה וברכה, (חיים), חן וחסד ורחמים, עלינו ועל
כל ישראל עמך. ברכנו אבינו כלנו כאחד באור פניך, כי באור פניך
נתת לנו יי אלהינו, תורת חיים, אהבה וחסד, צדקה, ברכה, ישועה
ורחמים וחיים ושלום, וטוב יהיה בעיניך (לברכנו ו) לברך את כל
עמך ישראל תמיד בכל עת ובכל שעה בשלומך.

(בשבת תשובה מוסיפים: בספר חיים, ברכה ושלום, פרנסה טובה, וישועה ונחמה
חן וחסד נזכר ונפתח לפניך, אנו וכל עמך ישראל, לחיים (טובים) ולשלום).
ברוך אתה יי, המברך את עמו ישראל בשלום, (אמן).

בחזרה החזן אומר פסוק זה בלחש:

יהיו לרצון אמרי-פי והגיון לבי לפניך, יי צורי וגואלי.

ויש נוהגין לומר:

אלהי, נצור לשוני מרע, ושפתי מדבר מרמה, ולמקללי נפשי תדום ולמצותיך תרדף נפשי,
ונפשי כעפר לכל תהיה. יהי רצון מלפניך יי אלהי, שכל הקמים עלי לרעה, תפר עצתם

וּתְקַלְקַל מִחֻשְׁבוֹתָם. וְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יי אֱלֹהֵי, שֶׁתַּפְתַּח לִי שַׁעֲרֵי תוֹרָה, שַׁעֲרֵי חֲכָמָה, שַׁעֲרֵי בִינָה, שַׁעֲרֵי דַעַת, שַׁעֲרֵי פִרְעָה וְכֻלְכָּלָהּ, שַׁעֲרֵי חַיִּים, חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים וְרָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ. יְהִי וְרָצוֹן אִמְרֵי-פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יי צוּרֵי וְגֹאֲלֵי.

פוסע שלש פסיעות לאחוריו בכריעה אחת וחוזר לשמאלו, ואחר כך לימינו ואומר:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו, יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, אָמֵן.

(יְהִי רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ, יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּבַנֶּה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ).

בשבת תשובה אומרים:

אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֱלֹא אַתָּה.
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ.
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ בְּטֹל מִמָּנוּ (כָּל) גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת (וְרַעוֹת).
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ חַדֵּשׁ עָלֵינוּ בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת.
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ חַדֵּשׁ עָלֵינוּ שְׁנָה טוֹבָה.
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ בְּטֹל מִחֻשְׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ.
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ הִפֵּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ.
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוּלֵי עַמֶּךָ.
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ עֲצֹר (נ"א: מְנַע) מִגִּפָּה מִנְחֻלָּתְךָ.
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ כָּלָה דְּבָר וְרָעַב וּשְׂכָרִי וּמִשְׁחִיתִי וּמִגִּפָּה מִבְּגֵי בְּרִיתְךָ.
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ זְכוּר כִּי עָפָר אֲנִי.
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ קָרַע רוּעַ גִּזֵּר דִּיגְנוּ.
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ מְחוּק שְׁטַר חוֹבוֹתֵינוּ.
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ סִלַּח וּמַחוּל לַעֲוֹנוֹתֵינוּ.
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ מָחָה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטָּאתֵינוּ מִגִּיד עֵינֶיךָ.
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ הַחֲזִירֵנוּ בְּתִשְׁבּוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ.
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ אֵל תְּשִׁיבֵנוּ רִיקָם מִלְפָּנֶיךָ.

אָבינו מלֵכנו זְכָרְנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ.
 אָבינו מלֵכנו כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים.
 אָבינו מלֵכנו כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר זַכִּיּוֹת.
 אָבינו מלֵכנו כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר יְשׁוּעוֹת וְנַחֲמוֹת.
 אָבינו מלֵכנו כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר פְּרִנְסָה וְכִלְכָּלָה.
 אָבינו מלֵכנו כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר סְלִיחָה וּמַחֲלָה וּכְפָרָה.
 אָבינו מלֵכנו הִצַּמַּח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקָרוֹב.
 אָבינו מלֵכנו שְׁמַע קוֹלְנוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ.
 אָבינו מלֵכנו קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תַּפְלָתָנוּ.
 אָבינו מלֵכנו עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְלֹא לְמַעַנָּנוּ.
 אָבינו מלֵכנו עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל, הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא.
 אָבינו מלֵכנו עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְפִּים וְחֶסֶדְךָ הַגָּדוֹלִים וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ.

משמיטים את הפסוקים הבאים מ"ב בתשרי עד סוף החודש, בערב חנוכה, כל שמונת ימי חנוכה, בט"ו בשבט, ב"ג, י"ד וט"ו באדר ובאדר שני, כל חודש ניסן, ב"ג, ב"ד ובכ"ז באייר, מראשית סיון עד י"ב בו, בח', בט' ובט"ו באב, בערבי ראשי חודשים ובראשי חודשים. כן משמיטים אותם אם נוכח חתן בשבת הימים אחרי חתונתו (מ"ע הרטום). ואין אומרים אותם בבית האבל.

**צִדְקָתְךָ צָדֵק לְעוֹלָם, וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת. וְצִדְקָתְךָ אֱלֹהִים עַד-מָרוֹם,
 אֲשֶׁר-עָשִׂיתָ גְדֻלוֹת, אֱלֹהִים מִי כָמוֹךָ. צִדְקָתְךָ כְּהַרְרֵי-אֵל, מִשְׁפָּטֶיךָ
 תִּהְיוּ רַבָּה, אָדָם וּבְהֵמָה תוֹשִׁיעַ יִי.**

החזן אומר:

**יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמִיָּה רַבָּא (עונים: אָמֵן). בְּעֶלְמָא דִּי בָרָא כְרַעוּתִיָּה,
 וְיִמְלִיךָ מַלְכוּתִיָּה בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמִיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעִגְלָא
 וּבְזִמְן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן (וגם הקהל אומר: אָמֵן). יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ,
 לְעַלְמָא וּלְעַלְמֵי עַלְמֵיָא (תְּבָרַךְ), וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא
 וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַדָּר וְיִתְהַלָּל שְׁמִיָּה דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (עונים: אָמֵן).**

לְעִילָא לְעִילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא דְאַמְרִין
 בְּעִלְמָא, וְאַמְרוּ אָמֵן (עוֹנִים: אָמֵן).
 תַּתְּקַבֵּל צְלוֹתְהוֹן וּבְעוֹתְהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, קָדָם אַבוּהוֹן דְּבִשְׁמַיָּא,
 וְאַמְרוּ אָמֵן (עוֹנִים: אָמֵן).
 יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים טוֹבִים (עָלִינוּ) עַל כָּל יִשְׂרָאֵל,
 וְאַמְרוּ אָמֵן (ועוֹנִים: אָמֵן). עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו, יַעֲשֵׂה
 שְׁלוֹם (עָלִינוּ) עַל כָּל יִשְׂרָאֵל, אָמֵן (עוֹנִים: אָמֵן).

אם יש בביה"כ אדם החייב באמירת קדיש, אומרים מזמור שיר ליום השבת (עמ' 158)
 וקדיש יתום:

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמִיהּ רַבָּא (עוֹנִים: אָמֵן). בְּעִלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתִיהּ, וַיִּמְלִיף
 מְלַכּוּתִיהּ בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמִיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעִגְלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב,
 וְאַמְרוּ אָמֵן (וגם הקהל אומר: אָמֵן). יְהֵא שְׁמִיהּ רַבָּא מְבָרַךְ, לְעָלָם וּלְעָלְמֵי
 עֲלְמַיָּא יִתְבָּרַךְ, וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְהַלָּל
 שְׁמִיהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (עוֹנִים: אָמֵן). לְעִילָא לְעִילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא,
 תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא דְאַמְרִין בְּעִלְמָא, וְאַמְרוּ אָמֵן (עוֹנִים: אָמֵן).
 יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים טוֹבִים (עָלִינוּ) עַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאַמְרוּ אָמֵן
 (ועוֹנִים: אָמֵן). עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו, יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם (עָלִינוּ) עַל
 כָּל יִשְׂרָאֵל, אָמֵן (עוֹנִים: אָמֵן).

סדר ערבית למוצאי שבת

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. הִנֵּה בָּרְכוּ אֶת־יְיָ כָּל־עַבְדֵי יְיָ, הַעֲמִידִים בְּבֵית־יְיָ בְּלֵילוֹת. שְׁאוּ־יְדֹכֶם קֹדֶשׁ, וּבָרְכוּ אֶת־יְיָ. יְבָרְכֶךָ יְיָ מִצִּיּוֹן, עֲשֵׂה שְׁמִים וָאָרֶץ.

תִּפְלָה לַמֶּשֶׁה אִישׁ־הָאֱלֹהִים, אֲדֹנֵי מַעֲוֹן אַתָּה הָיִיתָ לָנוּ, בְּדֹר וָדֹר. בְּטָרֶם הָרִים יְלָדוֹ וַתַּחֲלֹל אָרֶץ וַתִּבֵּל, וּמַעֲוֹלָם עַד־עוֹלָם אַתָּה אֵל. תִּשָּׁב אָנוּשׁ עַד־דָּפָא, וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי־אָדָם. כִּי אָלַף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כַּיּוֹם אֶתְמוּל כִּי יַעֲבֹר, וְאַשְׁמֹרֶה בְּלִילָה. זֶרְמַתָּם שָׁנָה יִהְיוּ, בִּבְקָר כִּחְצִיר יִחְלָף. בִּבְקָר יִצִּיץ וַחֲלָף, לַעֲרֹב יִמּוּלֵל וַיָּבֵשׁ. כִּי־כָלִינוּ בְּאַפָּךָ, וּבַחֲמַתְךָ נִבְהָלָנוּ. שְׁתָּה עֲוֹנֹתֵינוּ לִנְגֻדָּךְ, עֲלַמְנוּ לַמָּאוֹר פְּנוּיָךְ. כִּי־כָל־יָמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרַתְךָ, כָּלִינוּ שְׁגִינוּ כְּמו־הֶהָה. יְמֵי־שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׂבָעִים שָׁנָה, וְאִם בַּגְּבוּרַת שְׁמוֹנִים שָׁנָה, וְרַחֲבָם עָמַל וָאֵן, כִּי־גָז חֵישׁ וַנִּזְעָפָה. מִי־יֹדַע עֵז אַפָּךָ, וּכְיֹרְאָתְךָ עִבְרַתְךָ. לְמִנּוֹת יָמֵינוּ בֵּין הַיּוֹדֵעַ, וְנִבְאָ לְבַב חֲכָמָה. שׁוּבָה יְיָ עַד־מָתִי, וְהִנַּחֵם עַל־עַבְדֶּיךָ. שְׂבַעֲנוּ בִּבְקָר חֲסִדָּךְ, וַיִּרְנְנָה וַיִּשְׂמְחָה בְּכָל־יָמֵינוּ. שְׂמַחְנוּ כִּימֹת עֲנִיתָנוּ, שְׁנוֹת רָאִינוּ רַעְיָה. יִרְאֶה אֶל־עַבְדֶּיךָ פָּעֶלְךָ, וְהִדְרֶךָ עַל־בְּנֵיהֶם. וַיְהִי נָעַם אֲדֹנֵי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ.

יְיָ מֶלֶךְ גְּאוֹת לְבָשׁ, לְבָשׁ יְיָ עֵז הַתְּאֵזֶר, אֶף־תַּכּוֹן תִּבֵּל בַּל־תִּמּוּט. נִכּוֹן כְּסֹאֲךָ מֵאֵז, מַעֲוֹלָם אַתָּה. נִשְׂאוּ נְהָרוֹת יְיָ, נִשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם, יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דְּכָיִים. מְקוֹלוֹת מַיִם רַבִּים אֲדִירִים מְשַׁבְּרֵי־יָם, אֲדִיר בְּמָרוֹם יְיָ. עֲדִיתְךָ נֶאֱמָנוּ מָאֵד, לְבִיתְךָ נֶאֱוָה־קֹדֶשׁ, יְיָ לְאָרְךָ יָמִים.

תִּכְוֹן תִּפְלְתִי קְטָרֶת לְפָנֶיךָ, מִשְׁאֵת כְּפִי מִנַּחַת-עָרֶב. עָרֵב וּבָקָר
וַצִּהָרִים אֲשִׁיחָה וְאַהֲמָה, וַיִּשְׁמַע קוֹלִי. בְּרוּךְ אֱלֹהִים, אֲשֶׁר לֹא-הִסִּיר
תִּפְלְתִי וַחֲסִדּוֹ מֵאֵתִי.

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת, אֲשָׁא עֵינֵי אֶל-הַהָרִים, מֵאֵין יָבֵא עֲזָרִי. עֲזָרִי מֵעַם
יְי, עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ. אֶל-יִתְּן לְמוֹט רִגְלֶךָ, אֶל-יָנוּם שִׁמְרֶךָ. הִנֵּה
לֹא-יָנוּם וְלֹא יִישָׁן, שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל. יְי שִׁמְרֶךָ, יְי צִלְךָ עַל-יַד יְמִינֶךָ.
יוֹמָם הִשְׁמַשׁ לֹא-יִכְפֹּה, וַיֵּרָח בְּלִילָהּ. יְי יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל-רָע, יִשְׁמֹר
אֶת-נַפְשֶׁךָ. יְי יִשְׁמֹר-צִאֲתֶךָ וּבּוֹאֶךָ, מֵעַתָּה וְעַד-עוֹלָם.

לְדָוִד בְּרוּךְ יְי צוּרֵי הַמַּלְמַד יְדֵי לִקְרָב, אֲצַבְעוֹתַי לַמַּלְחָמָה. חֲסִדֵּי
וּמִצְוֹתַי מִשְׁגָּבִי וּמִפְּלִטִי לִי, מְגַנִּי וּבוֹ חֲסִיתִי, הֲרוּדָד עִמִּי תַחְתִּי. יְי
מִה-אָדָם וַתִּדְּעֵהוּ, בֶּן-אָנוּשׁ וַתַּחֲשֹׁבֵהוּ. אָדָם לַהֲבֵל דָּמָה, יָמָיו כְּצֵל
עוֹבֵר. יְי הִט-שָׁמִיד וַתֵּרֶד, גַּע בָּהָרִים וַיַּעֲשֵׂנוּ. בְּרוּךְ בָּרַק וַתִּפְיֹצֵם,
שְׁלַח חֲצִיךָ וַתַּהַמֵּם. שְׁלַח יָדֶיךָ מִמְּרוֹם, פָּצְנִי וְהַצִּילֵנִי מִמַּיִם רַבִּים,
מִיַּד בְּנֵי נָכָר. אֲשֶׁר פִּיהֶם דְּבַר-שָׁוָא, וַיִּמְנָם יָמִין שְׁקָר. אֱלֹהִים שִׁיר
חֲדָשׁ אֲשִׁירָה לָךְ, בְּנִגּוֹל עֲשׂוֹר אֲזַמְּרָה-לָךְ. הַנוֹתֵן תְּשׁוּעָה לַמַּלְכִּים,
הַפּוֹצֵה אֶת-דָּוִד עַבְדּוֹ מִחֶרֶב רָעָה. פָּצְנִי וְהַצִּילֵנִי מִיַּד בְּנֵי-נָכָר, אֲשֶׁר
פִּיהֶם דְּבַר-שָׁוָא, וַיִּמְנָם יָמִין שְׁקָר. אֲשֶׁר בְּנִינוּ כְּנֻטְעִים מְגִדָּלִים
בְּנִעֻרֵיהֶם, בְּנוֹתֵינוּ כְּזוֹיֹת, מְחַטְבוֹת תְּבִנִית הֵיכָל. מְזוֹיְנוּ מְלֵאִים
מִפִּיקִים מִזֶּן אֶל זֶן, צֹאנֵנוּ מְאֻלִּפוֹת מְרַכְבוֹת בַּחוּצוֹתֵינוּ. אֱלוֹפֵינוּ
מְסֻבָּלִים, אֵין-פֶּרֶץ וְאֵין יוֹצֵאת, וְאֵין צְנוּחָה בְּרַחֲבֵתֵינוּ. אֲשֶׁרֵי הָעַם
שִׁכְכָה לוֹ, אֲשֶׁרֵי הָעַם שְׁנֵי אֱלֹהֵיו.

לַמִּנְצֵחַ בְּגִינַת מְזִמּוֹר שִׁיר. אֱלֹהִים יַחֲנֵנוּ וַיְבָרְכֵנוּ, יָאֵר פָּנָיו אֶתָּנוּ
סִלָּה. לְדַעַת בָּאָרֶץ דְּרָפָךְ, בְּכָל-גּוֹיִם יִשׁוּעָתֶךָ. יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים,
יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלֵם. יִשְׁמְחוּ וַיִּרְנְנוּ לְאָמִים, כִּי-תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל,

וּלְאֲמִים בְּאֶרֶץ תִּנְחָם סֵלָה. יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים, יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלָם.
אֶרֶץ נִתְּנָה יְבוּלָה, יִבְרַכְנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ. יִבְרַכְנוּ אֱלֹהִים, וַיִּירָאוּ
אוֹתוֹ כָּל־אֶפְסֵי־אֶרֶץ.

יְיָ צִבְאוֹת עֲמָנוּ, מְשַׁנֵּב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה. יְיָ צִבְאוֹת, אֲשֶׁר־
אָדָם בֵּטַח בָּךְ. יְיָ הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ כִּיּוֹם־קִרְאָנוּ. בְּשָׁלוֹם יִחַדּוּ
אֲשֶׁכְּבָה וְאִישָׁן, כִּי־אַתָּה יְיָ לְבָדָד, לְבִטָּח תוֹשִׁיבֵנִי. תוֹדִיעֵנִי אֶרֶח
חַיִּים, שְׂבַע שְׁמֵחוֹת אֶת־פָּנֶיךָ, נַעֲמֹת בִּמְיֻנְךָ נִצַּח. מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן
יִשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל, בָּשׁוּב יְיָ שְׁבוֹת עִמּוֹ, יִגַּל יַעֲקֹב יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל. יוֹמָם
יִצְוֶה יְיָ חֲסִדוֹ וּבְלִילָה שִׁירָה עַמִּי, תִּפְלָה לְאֵל חַיִּי. וְתִשׁוּעַת צַדִּיקִים
מִיְי, מַעֲוֹזָם בַּעַת צָרָה. וַיַּעֲזֹרֵם יְיָ וַיַּפְלִטֵם, יַפְלִטֵם מִרְשָׁעִים וַיִּוֹשִׁיעֵם,
כִּי־חָסֹו בּוֹ. חֲזָקוּ וַיֵּאֲמָץ לְבַבְכֶּם, כָּל־הַמִּיַּחֲלִים לַיְי.

וְהוּא רַחוּם יִכְפֹּר עֲוֹן וְלֹא־יִשְׁחִית, וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפוֹ, וְלֹא־יַעִיר
כָּל־חַמָּתוֹ. יְיָ הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ כִּיּוֹם־קִרְאָנוּ.

הַחֲזֹן אוֹמֵר: בִּרְכּוּ אֶת יְיָ הַמְּבָרֵךְ.

הַקֹּהֵל אוֹמֵר וְאַחֲרָיו הַחֲזֹן: בָּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בִּדְבָרוֹ מַעְרִיב עֲרֵבִים,
וּבְחֻמָּה פּוֹתַח שְׁעָרִים, וּבִתְבוּנָה מְשַׁנָּה עֵתִים, וּמַחְלִיף אֶת הַזְּמָנִים,
וּמַסְדִּיר אֶת הַכּוֹכָבִים, בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בִּרְקִיעַ כְּרֻצּוֹנוֹ. בּוֹרָא יוֹמָם
וְלַיְלָה, גּוֹלֵל אֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אֹר. הַמַּעֲבִיר יוֹם וּמַבִּיא
לַיְלָה, הַמְּבַדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה, יְיָ צִבְאוֹת שְׁמוֹ. וְשְׁמוֹ אֵל חַי וְקַיָּם
תָּמִיד הוּא יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמַּעְרִיב עֲרֵבִים.

אַהֲבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אָהֲבַת, תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים
אוֹתָנוּ לְמַדָּת, עַל כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּשִׁכְבָּנוּ וּבִקְוִמָנוּ תָּן בְּלִבָּנוּ, לְשִׁית

בְּחֻקֵּי רְצוֹנָךְ, וְנִשְׁמַח וְנַעֲלוֹז בְּדִבְרֵי (תְּלַמוּד) תּוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ
(וְחֻקֹּתֶיךָ) לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאוֹרֶךְ יָמֵינוּ וּבָהֶם נִהְיָה יוֹמָם
וְלַיְלָה, וְאַהֲבָתְךָ אֶל תִּסְר מִמָּנוּ עַד נֶצַח נֶצְחִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אוֹהֵב
אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

המתפלל יחיד אומר: אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד.

אומ' בלחש: בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלִכּוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.

וְאַהֲבָתְךָ אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לִבְבְּךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ וּבְכָל-מְאֹדְךָ. וְהָיוּ
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצִוֶּה הַיּוֹם עָלֶיךָ לַעֲבֹד. וְשָׁנַנְתָּם לְבָנֶיךָ
וּדְבַרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלֶכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמָךְ.
וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל-יָדְךָ וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ. וּכְתַבְתָּם עַל-מְזוֹזוֹת
בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ.

וְהָיָה אִם-שָׁמַעַתָּה תִּשְׁמְעוּ אֶל-מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצִוֶּה אֲתֶכֶם הַיּוֹם
לְאַהֲבָה אֶת-יְיָ אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ בְּכָל-לִבְבְּכֶם וּבְכָל-נַפְשְׁכֶם. וְנָתַתִּי
מִטֶּר-אֶרְצְכֶם בְּעָתוֹ יוֹרָה וּמִלְקוֹשׁ וְאֶסְפַּת דֶּגָּנְךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרְךָ.
וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשִׂדְךָ לְבַהֲמֹתֶיךָ וְאֶכְלֹת וּשְׂבַעְתָּ. הַשְּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתָּה
לְבַבְכֶם וְסָרְתֶם וְעַבַּדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם. וְחָרָה
אֶף-יְיָ בָּכֶם וְעָצַר אֶת-הַשָּׁמַיִם וְלֹא-יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן
אֶת-יְבוּלָהּ וְאֶבַדְתֶּם מִהָרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְיָ נָתַן לָכֶם.
וּשְׁמַתֶּם אֶת-דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל-לְבַבְכֶם וְעַל-נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת
עַל-יָדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם. וְלִמְדַתֶּם אֹתָם אֶת-בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר
בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלֶכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמָךְ. וּכְתַבְתָּם
עַל-מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ. לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְיָ לְאַבְרָהָם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל-הָאָרֶץ.

וַיֹּאמֶר יי אֱלֹהֵי מֹשֶׁה לֵאמֹר. דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ
 לָהֶם צִיצֵת עַל־כְּנָפֵי בְּגָדֵיהֶם לְדֶרֶתָם וְנִתְּנוּ עַל־צִיצֵת הַכֶּנָּף פֶּתִיל
 תְּכֵלֶת. וְהָיָה לָכֶם לְצִיצֵת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יי
 וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תָתְּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶּם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם
 זֹנִים אַחֲרֵיהֶם. לִמְעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהִייתֶם קְדוֹשִׁים
 לֵאלֹהֵיכֶם. אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵהָיוֹת
 לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם. (הציבור אומר: אָמֵן).

החזן חוזר ואומר: יי אֱלֹהֵיכֶם אָמֵן.

וְאַמְוָנָה כָּל זֹאת וְקָיָם עָלֵינוּ, כִּי הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זִוְלָתוֹ, וְאַנְחֵנוּ
 יִשְׂרָאֵל עָמוֹ. הַפִּוֹדְנוּ מִיד מְלָכִים, הַגּוֹאֲלֵנוּ מִלְּכָנוּ מִפֶּה כָּל עָרִיצִים.
 הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ, הַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָה לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשָׁנוּ. הַשֵּׁם
 נַפְשָׁנוּ בַּחַיִּים, וְלֹא נִתֵּן לְמוֹט רִגְלָנוּ. הַמְדִּירֵכֵנוּ עַל בְּמוֹת אוֹיְבֵינוּ,
 וְיָרָם קִרְנָנוּ עַל כָּל שׁוֹנְאֵינוּ. (הָאֵל) הַעוֹשֶׂה לָנוּ נִסִּים וּנְקָמָה בַּפְּרָעָה,
 אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּאֶדְמַת בְּנֵי חָם. הַמַּכָּה בְּעֶבְרָתוֹ כָּל בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם,
 וְיוֹצֵא יִשְׂרָאֵל עָמוֹ מִתּוֹכָם לְחֵירוֹת עוֹלָם. הַמַּעֲבִיר בְּנָיו בֵּין גְּזָרֵי יָם
 סוּף, אֶת רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת שׁוֹנְאֵיהֶם בְּתַהוֹמוֹת טַבַּע, וְרֹאיוּ בָּנִים אֶת
 גְּבוּרָתוֹ, שִׁבְחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ, וּמְלָכוּתוֹ בְּרָצוֹן קָבְלוּ עָלֵיהֶם. מֹשֶׁה
 וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָּלָם: מִי־כַמְכָה
 בָּאֵלָם יי, מִי כַמְכָה נֶאֱדָר בְּקִדְשׁ, נוֹרָא תַהֲלִית עֲשֵׂה פֶלֶא. מְלָכוּתְךָ
 רָאוּ בְּנִידָה, בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מֹשֶׁה. זֶה אֵלֵינוּ עָנוּ וְאָמְרוּ: יי יְמַלֵּךְ לְעֹלָם
 וָעֵד. וְנֹאמַר: כִּי־פָדָה יי אֶת־יִצְחָק, וּגְאָלוֹ מִיַּד חֲזָק מִמֶּנּוּ. בְּרוּךְ אַתָּה
 יי, גֹּאֵל יִשְׂרָאֵל.

הַשְׁכִּיבֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם, וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּכָנוּ לַחַיִּים (טוֹבִים)
 וּלְשָׁלוֹם, וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סִכַּת שְׁלוֹמְךָ, וְהִגֵּן בְּעַדְנוּ, וְתִקְּנֵנוּ בְּעֲצָה
 טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ (מִהֲרָה) לְמַעַן שְׁמֶךָ, וְהִסֵּר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב,

דְּבַר וְחֶרֶב וְרָעַב וְיָגוֹן וְאַנְחָה, וְשָׁכַר (וְהֶסֶר) שֶׁטֶן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ, וְשֹׁמֵר צִאתָנוּ וּבוֹאָנוּ מֵעֵתָה וְעַד עוֹלָם. בְּרוּךְ אַתָּה יי, שׁוֹמֵר עִמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעַד, אָמֵן.

אומרים בלחש: בְּרוּךְ יי לְעוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן. יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן. בְּרוּךְ יי מִצִּיּוֹן שֶׁכֵּן יְרוּשָׁלַם, הִלְלוּ־יָהּ. בְּרוּךְ יי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבִדּוֹ. וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִמְלָא כְבוֹדוֹ אֶת־כָּל הָאָרֶץ, אָמֵן וְאָמֵן. יְהִי כְבוֹד יי לְעוֹלָם, יִשְׁמַח יי בְּמַעֲשָׂיו. כִּי לֹא־יִטַּשׁ יי אֶת־עַמּוֹ בְּעֶבּוֹר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל, כִּי הוֹאִיל יי לַעֲשׂוֹת אֶתְכֶם לוֹ לְעַם. וַיֵּרָא כָּל־הָעָם וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם, וַיֹּאמְרוּ יי הוּא הָאֱלֹהִים, יי הוּא הָאֱלֹהִים. וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יי אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד. יְהִי־חֹסֶדְךָ יי עָלֵינוּ, כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ. הוֹשִׁיעֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ, וְקַבְּצֵנוּ מִן־הַגּוֹיִם, לַהֲדוֹת לְשֵׁם קִדְּשְׁךָ, לְהַשְׁתַּבַּח בְּתִהְלָתְךָ. כָּל־גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ יְבוֹאוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי, וַיִּכְבְּדוּ לְשִׁמְךָ. כִּי־גָדוֹל אַתָּה וְעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת, אַתָּה אֱלֹהִים לְבִדְךָ. וְאַנְחָנוּ עִמָּךְ וְצֵאן מִרְעִיתְךָ נוֹדֶה לָךְ לְעוֹלָם, לְדוֹר וָדֹר נִסְפָּר תִּהְלָתְךָ. בְּרוּךְ יי בַּיּוֹם, בְּרוּךְ יי בְּלִילָה, בְּרוּךְ יי בְּשִׁכְבָּנוּ, בְּרוּךְ יי בְּקוּמָנוּ. כִּי בִידְךָ נִפְשׁוֹת הַחַיִּים וְהַמֵּתִים. אֲשֶׁר בִּידוֹ נֶפֶשׁ כָּל־חַי, וְרוּחַ כָּל־בֶּשֶׂר־אִישׁ. בִּידְךָ אֶפְקִיד רוּחִי, פְּדִית אוֹתִי יי אֵל אֱמֶת. אֱלֹהֵינוּ שְׁבִשְׁמֵיִם, יַחֲדִיד שְׁמְךָ וְקָיָם זְכָרְךָ וּמְלֻכוֹתְךָ תָּמִיד, הוּא יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. עַד כֵּאן בִּלְחַשׁ. תִּהְלֶה נָבִיעַ לְרוֹכֵב בְּעֶרְבוֹת, לֹאֵל הַמְּפֹאָר בְּמִקְהֵלוֹת קְדוֹשִׁים. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מֶלֶךְ אֵל חַי לְעַד וְקָיָם לְנֶעֱד.

החזן אומר:

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמִיהַ רַבָּא (עוֹנִים: אָמֵן). בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתִיהַ, וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתִיהַ בְּחִיכּוֹן וּבְיוֹמִיכּוֹן וּבְחַיִּי דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזֵמַן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן (וגם הקהל אומר: אָמֵן). יְהֵא שְׁמִיהַ רַבָּא מְבָרַךְ, לְעַלְמָא וּלְעַלְמֵי עַלְמֵיִא יִתְבָּרַךְ), וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשָּׂא

וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְהַלֵּל שְׁמִיָּה דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (עונים: אָמֵן).
לְעִילָא לְעִילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא דְאַמִּירָן
בְּעֻלְמָא, וְאַמְרוּ אָמֵן (עונים: אָמֵן).

בראש חודש מכריזים: "ראש חודש", בחנוכה ופורים שושן מכריזים: "על הנסים".

אֲדָנִי שְׁפָתַי תִּפְתָּח, וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק,
וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיוֹן, גּוֹמֵל חֲסָדִים
טוֹבִים וְקוֹנֵה אֶת הַכָּל וְזוֹכֵר חֲסֵדֵי אֲבוֹת, וּמַבִּיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם
לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

(במוצאי שבת תשובה מוסיפים: זְכַרְנוּ לְחַיִּים מְלָךְ חַפְצֵן בְּחַיִּים, וְכַתְּבָנוּ בְּסֵפֶר
הַחַיִּים, לְמַעַן אֵל חַי).

מְלָךְ גּוֹאֵל עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מֶגֶן אַבְרָהָם.

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי, מַחְיָה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.

בְּקִיץ: מוֹרִיד הַטֵּל

בחורף: מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מַחְיָה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא
חוֹלִים, מַתִּיר אֲסוּרִים, וּמַקְיֵם אַמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפֶר, מִי כְמוֹךָ בַּעַל
גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ, מְלָךְ מֵמִית וּמַחְיָה (ו) מַצְמִיחַ לָנוּ יְשׁוּעָה.

(במוצאי שבת תשובה מוסיפים: מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחָמִים, זְכוֹר יִצְחָרִיךְ בְּרַחֲמִים
מֵמִית וּמַחְיָה).

וְנִבְאָמֵן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מַחְיָה הַמֵּתִים.

לְדוֹר וָדוֹר נִמְלִיךְ לָאֵל, כִּי הוּא לְבָדוּ מְרוֹם וְקְדוּשָׁה, וְשַׁבְּחָךְ אֱלֹהֵינוּ
מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי אֵל מְלָךְ גָּדוֹל וְקְדוּשָׁה אַתָּה. בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ, הָאֵל הַקְּדוּשׁ (במוצאי שבת תשובה: הַמְּלָךְ הַקְּדוּשׁ).

אתה חונן לאדם דעת, ומלמד לאנוש בינה. אתה הבדלת בין קדש לחול, בין אור לחשך, בין ישראל לעמים, בין יום השביעי לששת ימי המעשה. וכשם שהבדלתנו מגויי הארצות וממשפחות האדמה, כן תטהרנו ותנקנו מכל חטא ועון. וחנונו מאתך דעה ובינה והשכל. ברוך אתה יי, חונן הדעת.

השיבנו אבינו לתורתך, ודבקנו במצותיך, וקרבתנו מלכנו לעבודתך, והחזירנו בתשובה שלמה לפניך. ברוך אתה יי, הרוצה בתשובה.

סלח לנו, אבינו כי חטאנו, מחל לנו מלכנו כי פשענו, כי אל טוב וסלח אתה. ברוך אתה יי, חנון המרבה לסלוח.

ראה נא בענינו וריבה ריבנו, וגאלנו מלכנו מהרה למען שמך, כי (אל) גואל חזק אתה. ברוך אתה יי, גואל ישראל.

רפאנו יי אלהינו ונרפא, הושיענו ונושעה, כי תהלתנו אתה, והעלה רפואה שלמה לכל מפותינו (ולכל תחלואינו), כי אל רופא רחמן ונאמן אתה. ברוך אתה יי, רופא חולי עמו ישראל.

ברך עלינו, יי אלהינו, את השנה הזאת לטובה ואת כל מיני תבואתה, ותן טל (בחורף מוסיפים: ומטר) לברכה על (כל) פני האדמה ושבע את העולם מברכותיך, ותן ברכה, ורוחה והצלחה בכל מעשה ידינו, וברך את שנותינו פשנים הטובות המבורכות. ברוך אתה יי, מברך השנים.

תקע בשופר גדול לחרותנו, ושא נס לקבץ גליותינו, (וקבצנו יחד מארבע כנפות הארץ לארצנו). ברוך אתה יי, מקבץ נדחי עמו ישראל.

השיבה שופטינו כבראשונה ויועצינו כבתחלה, ותמלך עלינו אתה

(מִהֲרָה) לְבַדֵּךְ (בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים), בְּצֶדֶק וּבִמְשָׁפֶט. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ,
מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמְשָׁפֶט (במוצאי שבת תשובה: הַמֶּלֶךְ הַמְשָׁפֵט).

וְלַמְלָשִׁינִים בֵּל תִּהְיֶה תִקְוָה, וְכָל הַמִּינִים כָּלָם כָּרַגְע יֵאבְדוּ, וְכָל
אוֹיְבֶיךָ מִהֲרָה יִפְרֹתוּ, וּמַלְכוּת זְדוּן מִהֲרָה תַעֲקֹר וּתִשְׁבֵּר וְתִכְנִיעַ
אוֹתָם בְּמִהֲרָה בְיָמֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, שׁוֹכֵר אוֹיְבִים וּמַכְנִיעַ זֵדִים.

עַל הַחֲסִידִים וְעַל הַצַּדִּיקִים וְעַל גְּרֵי הַצֶּדֶק וְעַל פְּלִיטַת עַמְּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל, יִהְיֶהמוּ (נָא) רַחֲמֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל הַבּוֹטְחִים
בְּשִׁמְךָ הַטּוֹב בְּאַמֶּת, וְשִׁים חֲלֻקְנוּ עִמָּהֶם, לְעוֹלָם לֹא גִבוּשׁ כִּי כָךְ
בְּטַחְנוּ מֶלֶךְ עוֹלָמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְשַׁעַן וּמַבְטָח לַצַּדִּיקִים.

וְלִירוּשָׁלַם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב, וּבִגְוִה אוֹתָהּ בִּנְיָן עוֹלָם בְּמִהֲרָה
בְיָמֵינוּ.

בליל תשעה באב אומרים:

רַחֵם יְיָ אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וְעַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, וְעַל יְרוּשָׁלַם עִירְךָ, וְעַל צִיּוֹן מְשֻׁכָּן כְּבוֹדְךָ,
וְעַל הָעִיר הָאֲבֵלָה הַחֲרֻבָּה וְהַשׁוֹמְמָה, הַנִּתְּוֶנָּה בְּיַד זָרִים, הַרְמוּסָה בְּכַף עֲרִיצִים, וְיִבְלַעוּהָ
לְגִיוֹנוֹת, וַיִּירָשׁוּהָ עוֹבְדֵי אֱלִילִים וְלִישְׁרָאֵל עַמְּךָ נִתְּמָה וּלְזֶרַע יַעֲקֹב יִרְשָׁה הוֹרֶשְׁתָּהּ. נַעֲרָה
יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִעַפְרָה, וְחִקִּיצָה מֵאֶרֶץ דּוֹיָה, נָטָה עָלֶיהָ כְּנֶהֱרַ שְׁלוֹם, וּכְנַחַל שׁוֹטֵף כְּבוֹד גּוֹיִם,
כִּי בָאשׁ הִצַּתָּהּ, וּבָאשׁ אַתָּה עֲתִיד לִבְנוֹתָהּ, כְּאָמֹר וְאֲנִי אֶהְיֶה-לָּהּ נָאִם יְיָ חוֹמַת אֵשׁ סָבִיב
וְלִכְבוֹד אֶהְיֶה בְּתוֹכָהּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְנַחֵם צִיּוֹן עִירוֹ וְאֲבָלֵי עַמּוֹ וּבּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם.

אַתָּה צָמַח דָּוִד עַבְדְּךָ בְּמִהֲרָה תִצְמִיחַ, וְקִרְנֵנוּ תִרּוֹם בִּישׁוּעָתְךָ, כִּי
לִישׁוּעָתְךָ קוִינֵנוּ כָּל הַיּוֹם. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מַצְמִיחַ קֶרֶן יִשׁוּעָה.

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְחוּס וְחַנּוּן וְרַחֵם עֲלֵינוּ, וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים

וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתָנוּ וְאֶת תְּחִנָּתָנוּ, כִּי אָב מָלֵא רַחֲמִים רַבִּים אֶתָּה
הוּא מַעֲלֵם, וְלֹא נָשׁוּב רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ.

בליל ט' באב היחיד הצם מוסיף:

עָנְנוּ יְיָ עָנְנוּ בְּיוֹם צוֹם תַּעֲנִיתָנוּ כִּי בְּצָרָה גְדוֹלָה אָנַחְנוּ, וְאֵל תַּעֲלֵם אֶזְנֶךָ מִשְׁמוֹעַ תְּפִלָּתָנוּ,
וְאֵל תַּתְּעֵלֶם מִבִּקְשֵׁתָנוּ. הָיָה נָא קְרוֹב לְשׁוֹעָנוּ, (נ"א: לְשׁוֹעָתָנוּ) טָרֵם נִקְרָא אֶתָּה תַעֲנֶה, בְּדָבָר
שְׁנֵאמַר: וְהָיָה טָרֵם יִקְרָאוּ וְאֵנִי אֶעֱנֶה, עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֵנִי אֲשַׁמֶּעַ, כִּי אֶתָּה פּוֹדֶה וּמַצִּיל
בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה.

כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה וְתַחֲנוּן אֶתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה.

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְאֵל תְּפִלָּתָם שְׁעָה, וְהִשָּׁב הָעֲבוּדָה
לְדָבִיר בֵּיתְךָ, וְאֲשִׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפִּלָּתָם מִהֲרָה בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל בְּרָצוֹן,
וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ.

בראש חודש ובחול המועד אומרים:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֵא, יַגִּיעַ, יִרְאֶה וְיִרְצֶה, וְיִשְׁמַע, וְיִפְקֹד, וְיִזְכֹּר
זְכוּרֵינוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ, וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדְּךָ, וְזִכְרוֹן
כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ (לְפָלִיטָה) לְטוֹבָה, לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים וּלְרָצוֹן בְּיוֹם
(בראש חודש: רִאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה. בחוה"מ של פסח: חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה. בחוה"מ של סוכות: חַג
הַסֻּכּוֹת הַזֶּה) זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה, וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ לְבִרְכָּה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים
טוֹבִים, בְּדָבָר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים, חוּס וְחַנּוּן וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ,
כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה.

וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן וּלְיְרוּשָׁלַם עִירְךָ בְּרַחֲמִים כְּמָאז. בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ, הַמַּחְזִיר בְּרַחֲמָיו שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן.

מוֹדִים אָנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, עַל חַיֵּינוּ
הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נַסִּיךְ שְׂבָכָל יוֹם
יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂבָכָל עֵת, עָרֵב וְכָקֵר וְצָהָרִים,

הטוב כי לא כלו רחמיך, המרחם כי לא תמו חסדיך וימעולם קוינו
לך. לא הכלמתנו יי אלהינו ולא עצבתנו ולא הסתרת פניך ממנו.

בחנוכה ובפורים דפרוים אומרים:

על הנסים ועל הגבורות ועל התשועות ועל המלחמות ועל הפרקן ועל הפדות שעשית
עמנו ועם אבותינו, בימים ההם בזמן הזה.

בפורים

בימי מרדכי ואסתר בשושן
הבירה, כשעמד עליהם המן
הרשע, ובקש להשמיד, להרוג
ולאבד את כל היהודים מנער
ועד זקן, טף ונשים, ביום
אחד בשלשה עשר לחדש שנים
עשר, הוא חדש אדר, ושללם
לבוז. ואתה ברחמיך הרבים
הפרת את עצתו, וקלקלת את
מחשבתו, והשבות לו גמולו
בראשו, ותלו אותו ואת בניו
על העץ. וכשם שעשית עמהם
נס, כן עשה עמנו יי אלהינו
פלא ונסים בעת הזאת, ונודה
לשמך הגדול סלה.

בחנוכה

בימי מתתיה בן יוחנן כהן גדול חשמונאי
ובניו, כשעמדה עליהם מלכות יון הרשעה
לשבתם מתורתך ולהעבירם מחקי וצוונך,
ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם,
רכת את ריבם, דנת את דינם, נקמת את
נקמתם, מסרת גבורים ביד חלשים, ורבים ביד
מעטים, וטמאים ביד טהורים, ורשעים ביד
צדיקים, וזדים ביד עוסקי תורתך. ולך עשית
שם גדול וקדוש בעולם, ולעמך ישראל עשית
תשועה גדולה. ואחר כך באו בניך לדביר
ביתך, ופנו את היכלך, וטהרו את מקדשך,
והדליקו נרות בנצרות קדשך, וקבעום שמונה
ימים בהלל ובהודאה. וכשם שעשית עמהם
נס, כן עשה עמנו יי אלהינו פלא ונסים בעת
הזאת, ונודה לשמך הגדול סלה.

(במוצאי שבת תשובה מוסיפים: זכור רחמיך וכבוש את כעסך, כלה דבר וחרב
ורעב ושבי ומשחית ומגפה וכל מחלה, מעלינו ומעל כל בני בריתך).
על כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד, כל החיים יודוך סלה,
ויהללו לשמך הטוב באמת.

(במוצאי שבת תשובה מוסיפים: וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך).

ברוך אתה יי, הטוב שמך ולך נאֶה להודות.

שִׁים שְׁלוֹם, טוֹבָה וּבְרָכָה, (חַיִּים), חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים, עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ כְּלָנוּ כְּאַחַד בְּאוֹר פְּנִיךָ, כִּי בְּאוֹר פְּנִיךָ נִתַּת לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרַת חַיִּים, אֱהָבָה וְחֶסֶד, צְדָקָה, בְּרָכָה, יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם, וְטוֹב יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ (לְבְרַכְנוּ ו) לְבָרֶךְ אֶת כָּל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל תָּמִיד בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשְׁלוֹמָךְ.

(במוצאי שבת תשובה מוסיפים: בְּסֶפֶר חַיִּים, בְּרָכָה וְשְׁלוֹם, פְּרִנְסָה טוֹבָה, וְיְשׁוּעָה וְנִחְמָה חֵן וְחֶסֶד נִזְכָּר וְנִפְתָּח לְפָנֶיךָ, אָנוּ וְכָל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים (טוֹבִים) וְלְשְׁלוֹם).

ברוך אתה יי, המְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם, (אָמֵן).

יְהִיו לְרִצּוֹן אֲמִרֵי-פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ, יי צוּרִי וְגוֹאֲלִי.

ויש נוהגין לומר:

אֱלֹהֵי, נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מִרְעַ, וְשִׁפְתֵי מִדְּבַר מִרְמָה, וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְדוּם וְלִמְצוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשֵׁי, וְנַפְשֵׁי כְּעֶפֶר לִפְלִ תִּהְיֶה. יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי, שְׁכָל הַקָּמִים עָלֵי לְרָעָה, תִּפְרַע עֲצָתָם וְתִקְלַקֵּל מַחְשָׁבוֹתָם. וְכֵן יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי, שִׁתְּפַתַּח לִי שַׁעֲרֵי תוֹרָה, שַׁעֲרֵי חֶכְמָה, שַׁעֲרֵי בִינָה, שַׁעֲרֵי דַעַה, שַׁעֲרֵי פְרִנְסָה וְכִלְכָּלָה, שַׁעֲרֵי חַיִּים, חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים וְרִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ. יְהִיו לְרִצּוֹן אֲמִרֵי-פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ, יי צוּרִי וְגוֹאֲלִי.

פוסע שלש פסיעות לאחוריו בכריעה אחת וחוזר לשמאלו, ואחר כך לימינו ואומר:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו, יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, אָמֵן.

(יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁתְּבִנֶּה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתִן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ).

החזן אומר:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמִיהַ רַבָּא (עוֹנִים: אָמֵן). בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתִיהַ, וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתִיהַ בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמִיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעָגְלָא

ובזמן קריב, ואמרו אמן (וגם הקהל אומר: אמן). יהא שמייה רבא מברך, לעלם ולעלמי עלמיא (תברך), וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתעלה ויתהדר ויתהלל שמייה דקודשא בריך הוא (עונים: אמן). לעילא לעילא מן כל ברכתא, שירתא, תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא, ואמרו אמן (עונים: אמן).

מדלגים על מה שלהלן אם במשך השבוע חל יו"ט וכן בליל ט' באב.

ייהי נעם אדני אלהינו עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו, ומעשה ידינו כוננהו.

ישב בסתר עליון, בצל שדי תלונן. אמר ליי מחסי ומצודתי, אלהי אבטח-בו. כי הוא יצילך מפח יקוש, מדבר הוות. באברתו יסוך לך ותחת-כנפיו תחסה, צנה וסחרה אמתו. לא-תירא מפחד לילה, מחץ יעוף יומם. מדבר באפל יהלך, מקטב ישוד צהרים. יפל מצדך אלך ורכבה מימינך, אליך לא יגש. רק בעיניך תביט, ושלמת רשעים תראה. כי-אתה יי מחסי, עליון שמת מעונך. לא-תאנה אליך רעה, ונגע לא-יקרב באהלך. כי מלאכיו יצוה-לך, לשמרך בכל-דרכיך. על-כפים ישאונך, פן-תגף באבן רגלך. על-שחל ופתן תדרוך, תרמס כפיר ותנין. כי בי חשק ואפליטהו, אשגבהו כי-ידע שמי. יקראני ואענהו עמו-אנכי בצרה, אחלצהו ואכבדהו. ארך ימים אשביעהו, ואראהו בישועתי. ארך ימים אשביעהו, ואראהו בישועתי.

ואתה קדוש, יושב תהלות ישראל. וקרא זה אל-זה ואמר, קדוש קדוש קדוש יי צבאות, מלא כל-הארץ כבודו. בלחש: ומקבלין דין מן דין ואמרינן, קדיש בשמי מרומא עלאה בית שכינתיה, קדיש על ארעא עובד גבורתיה, קדיש לעלם ולעלמי עלמיא, יי צבאות מליא

כָּל אֲרָעָא זִיו יְקָרִיָּה עַד כֹּאן. וְתַשְׁאֲנִי רוּחַ, וְאַשְׁמַע אַחֲרֵי קוֹל רַעַשׁ
גָּדוֹל, בְּרוּךְ כְּבוֹד־יְיָ מִמְּקוֹמוֹ. בִּלְחַשׁ: וּנְטִילְתָּנִי רוּחָא, וְשִׁמְעִית בְּתִרְאִי
קָל זִיעַ שְׁגִיָּא, דְּמַשְׁבַּחִין וְאַמְרִין, בְּרִיךְ יְקָרָא דִּי מֵאַתָּר בֵּית שְׁכִינְתָּיָה
עַד כֹּאן. יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד. בִּלְחַשׁ: יְיָ מְלָכוּתָיָה קָאִים לְעֹלָם וּלְעָלְמֵי
עָלְמַיָּא. יְיָ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יַצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ, שְׁמֵרָה־זֹאת לְעוֹלָם,
לִיַּצֵּר מַחְשָׁבוֹת לִבָּב עַמָּךְ, וְהִכֵּן לְבָבְךָ אֵלֶיךָ. וְהוּא רַחוּם יַכְפֹּר עוֹן
וְלֹא־יִשְׁחִית, וְהִרְבֶּה לְהַשִּׁיב אָפוֹ, וְלֹא־יַעִיר כָּל־חַמְתּוֹ. כִּי־אַתָּה אֲדֹנָי
טוֹב וְסֹלֶחַ, וְרַב־חֶסֶד לְכָל־קִרְאֶיךָ. צְדָקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם, וְתוֹרָתְךָ
אֱמֶת. תַּתֵּן אֶמֶת לִיעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם, אֲשֶׁר־נִשְׁפָּעַת לְאַבּוֹתֵינוּ מִימֵי
קֶדֶם. בְּרוּךְ אֲדֹנָי יוֹם יוֹם, יַעֲמֹס־לָנוּ הָאֵל יְשׁוּעָתָנוּ סֵלָה. יְיָ צְבָאוֹת
עַמָּנוּ, מִשְׁגֵּב־לָנוּ, אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה. יְיָ צְבָאוֹת, אֲשֶׁר־י אָדָם בְּטִחַ בָּךְ.
(יְיָ הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קִרְאָנוּ). עַד כֹּאן בִּלְחַשׁ.

בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ, שֶׁבְּרָאֵנוּ לְכְבוֹדוֹ, וְהִבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים, וְנָתַן לָנוּ
תּוֹרַת אֱמֶת, וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכָנוּ, הִרְחֵמָן יִפְתַּח לִבָּנוּ לְתוֹרָתוֹ
וְיִשַּׁע אֶהְבֵּתוֹ וְיִרְאֵתוֹ בְּלִבָּנוּ, וְיִשִּׁים בְּלִבָּנוּ לְאַהֲבָה אוֹתוֹ, וְלִירְאָה
אוֹתוֹ, וְלַעֲבֹדוֹ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ בְּלִבָּב שְׁלָם, וּבְנִפְשׁ חֲפָצָה, לְמַעַן לֹא
נִיגַע לָרִיק, וְלֹא נִלְד לְבַהֲלָה. וְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אַבּוֹתֵינוּ, שֶׁנִּשְׁמַר חֻקֶּיךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְנִנְזָכָה וְנִנְחָיָה וְנִרְאָה וְנִירָשׁ
יְשׁוּעַת שְׁנֵי הַמַּשִּׁיחַ לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה, לְזִכּוֹת וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים וּלְחַיֵּי
הָעוֹלָם הַבָּא.

הַחֲזִין אוֹמֵר:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמִיָּה רַבָּא (עוֹנִים: אָמֵן). בְּעָלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעּוּתָיָה,
וְיִמְלִיךְ מְלָכוּתָיָה בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמִיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעָגְלָא
וּבְזִמָּן קָרִיב, וְאַמְרוּ אָמֵן (וְגַם הִקְהֵל אוֹמֵר: אָמֵן). יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ,
לְעֹלָם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יִתְבָּרַךְ), וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא
וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַדָּר וְיִתְהַלָּל שְׁמִיָּה דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא (עוֹנִים: אָמֵן).

לְעִילָא לְעִילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא דְאַמִּירָן
 בְּעֵלְמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן (עוֹנִים: אָמֵן).
 תַּתְקַבֵּל צְלוֹתְהוֹן וּבְעוֹתְהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, קָדָם אַבוּהוֹן דְּבִשְׁמַיָא,
 וְאָמְרוּ אָמֵן (עוֹנִים: אָמֵן). יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָא וַחֲיִים טוֹבִים
 (עֲלִינוּ וְ) עַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן (עוֹנִים: אָמֵן). עֲשֵׂה שְׁלוֹם
 בְּמִרוֹמֵי, הוּא בְּרַחֲמֵי, יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם (עֲלִינוּ וְ) עַל כָּל יִשְׂרָאֵל, אָמֵן
 (עוֹנִים: אָמֵן).

בחנוכה מדליקין כאן את הנרות.

בט' באב אין אומרים:

וַיִּתֵּן-לָהּ הָאֱלֹהִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ, וְרֹב דָּגָן וְתִירֹשׁ.
 יַעֲבֹדוּךָ עַמִּים וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לָךְ לְאֲמִים, הָיָה גִבִּיר לְאַחֶיךָ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לָךְ בְּנֵי
 אֲמָךְ, אֲרָרֶיךָ אֲרוּר וּמְבָרְכֶיךָ בְּרוּךְ. וְאֵל שְׂדֵי יִבְרָךְ אֶתְךָ וַיַּפְרֶךְ וַיַּרְבֶּךָ,
 וְהָיִיתָ לְקָהֵל עַמִּים. וַיִּתֵּן-לָךְ אֶת-בְּרַכַּת אַבְרָהָם לָךְ וַיְזַרְעֶךָ אֶתְךָ,
 לְרִשְׁתֶּךָ אֶת-אֶרֶץ מִגְרִיךָ, אֲשֶׁר-נָתַן אֱלֹהִים לְאַבְרָהָם. הַמְּלֹאךְ הַגָּאֵל
 אֲתִי מִכָּל-רַע יִבְרָךְ אֶת-הַנְּעָרִים וַיִּקְרָא בָהֶם שְׁמִי, וְשֵׁם אָבְתִי אַבְרָהָם
 וַיִּצְחַק, וַיִּדְגּוּ לְרֹב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ. מֵאֵל אָבִיךָ וַיַּעֲזֹרְךָ וְאֵת שְׂדֵי וַיְבָרְכֶךָ,
 בְּרַכַּת שְׁמַיִם מֵעַל, בְּרַכַּת תְּהוֹם וּבְרַכַּת תַּחַת, בְּרַכַּת שְׂדֵים וּרְחֹם. בְּרַכַּת
 אָבִיךָ גָּבְרוּ עַל-בְּרַכַּת הוֹרֵי עַד-תַּאֲנוֹת גְּבַעַת עוֹלָם, תַּהֲיִינָּה לְרֹאשׁ יוֹסֵף
 וּלְקֶדֶד קֹדֶן נִזִּיר אֲחִיו. יְיָ אֱלֹהֵיכֶם הִרְבָּה אֶתְכֶם, וְהִנֵּכֶם הַיּוֹם כְּכוֹכְבֵי
 הַשָּׁמַיִם לְרֹב. יְיָ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם יוֹסֵף עֲלֵיכֶם כֶּכֶם אֵלֶיךָ פַּעַמִּים, וַיְבָרֶךְ
 אֶתְכֶם בְּאֶשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם. בְּרוּךְ אֶתְךָ בָּעִיר, וּבְרוּךְ אֶתְךָ בַּשָּׂדֶה. בְּרוּךְ
 אֶתְךָ בְּבֹאֶךָ, וּבְרוּךְ אֶתְךָ בְּצֵאתְךָ. יִתֵּן יְיָ אֶת-אֵיבֶיךָ הַקָּמִים עֲלֶיךָ
 נִגְפִים לְפָנֶיךָ, בְּדֶרֶךְ אֶחָד יֵצְאוּ אֵלֶיךָ, וּבִשְׂבָעָה דְּרָכִים יָנוּסוּ לְפָנֶיךָ.
 יֵצֵאוּ יְיָ אֶתְךָ אֶת-הַבְּרָכָה בְּאֶסְמֶיךָ וּבְכָל מְשֻׁלַּח יָדְךָ, וּבִבְרָכָה בְּאֶרֶץ
 אֲשֶׁר-יְיָ אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ. יִפְתַּח יְיָ לָךְ אֶת-אוֹצְרוֹ הַטוֹב אֶת-הַשָּׁמַיִם,

לַתַּת מִטֶּר-אַרְצָךָ בְּעֵתוֹ וּלְכַרְךָ אֶת כָּל-מַעֲשֵׂה יָדְךָ, וְהִלּוֹיתָ גּוֹיִם רַבִּים
וְאַתָּה לֹא תִלְוָה. אֲשֶׁרֶיךָ יִשְׂרָאֵל מִי כְמוֹךָ עִם נוֹשֵׁעַ בִּי, מִגֵּן עֲזָרְךָ,
וְאַשֶׁר-חָרַב גְּאוֹתְךָ, וַיִּפְחָשׁוּ אִיבֶיךָ לָךְ, וְאַתָּה עַל-בְּמוֹתֵימוֹ תִּדְרֹךְ.
וּפְדוּיִי יִי יֵשְׁבוּן וּבָאוּ צִיּוֹן בְּרִנָּה, וְשִׁמְחַת עוֹלָם עַל-רֹאשָׁם, שְׁשׁוֹן
וְשִׁמְחָה יִשְׁיִגּוּ, וְנָסוּ יִגּוֹן וְאַנְחָה. וְאָמַר בַּיּוֹם הַהוּא, הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ
זֶה קִיְּנֵנוּ לוֹ וַיּוֹשִׁיעֵנוּ, זֶה יִי קִיְּנֵנוּ לוֹ, נִגְלִילָה וְנִשְׁמָחָה בִּישׁוּעָתוֹ.
הִנֵּה אֵל יִשׁוּעָתִי אֲבִטָּח וְלֹא אֶפְחָד, כִּי-עָזִי וְזִמְרָתִי יֵה יִי, וַיְהִי-לִי
לִישׁוּעָה. וְשִׁאֲבָתָם-מִים בְּשִׁשׁוֹן, מִמַּעַיְנֵי הַיִּשׁוּעָה. וְאַמְרָתָם בַּיּוֹם
הַהוּא, הוֹדוּ לִי קְרָאוּ בְּשִׁמּוֹ, הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילָתִיו, הִזְכִּירוּ כִּי
נִשְׁגַּב שְׁמוֹ. זָמְרוּ יִי כִּי גֵאוֹת עָשָׂה, מוֹדַעַת זֹאת בְּכָל-הָאָרֶץ. צִהְלִי
וְרַנִּי יוֹשֶׁבֶת צִיּוֹן, כִּי-גָדוֹל בְּקִרְבֶּךָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל. יִשְׂרָאֵל נוֹשֵׁעַ בִּי
תִּשְׁוַעַת עוֹלָמִים, לֹא-תִבָּשׁוּ וְלֹא-תִכְלָמוּ עַד-עוֹלָמִי עַד. כִּי כָל-הָעַמִּים
יִלְכוּ אִישׁ בְּשֵׁם אֱלֹהָיו, וְאַנְחָנוּ גִלְךָ בְּשֵׁם-יִי אֱלֹהֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. בֵּית
יַעֲקֹב, לָכוּ וְנִלְכָּה בְּאוֹר יִי. וַיְהִי דָוָד לְכָל-דֹּרְכָיו מִשְׁפִּיל, וַיִּי עִמּוֹ.
וְאַמְרָתָם כֹּה לַחִי, וְאַתָּה שְׁלוֹם וּבֵיתְךָ שְׁלוֹם וְכָל אֲשֶׁר-לָךְ שְׁלוֹם.
הִנְנִי שִׁלַּח מְלָאכִי, וּפְנֵה-דֶרֶךְ לִפְנֵי, וּפְתָאם יָבוֹא אֶל-הֵיכְלוֹ הָאֵדוֹן
אֲשֶׁר-אַתָּם מְבַקְשִׁים, וּמְלָאךְ הַבְּרִית אֲשֶׁר-אַתָּם חֹפְצִים הִנֵּה-בָא,
אָמַר יִי צְבָאוֹת. הִנֵּה אֲנֹכִי שִׁלַּח לָכֶם אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיא, לִפְנֵי בּוֹא יוֹם
יִי, הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא. אַחֲרֵי יִי אֱלֹהֵיכֶם תֵּלְכוּ וְאֹתוֹ תִּירָאוּ, וְאַת־מִצּוֹתָיו
תִּשְׁמְרוּ וּבִקְלוֹ תִּשְׁמְעוּ, וְאֹתוֹ תַעֲבֹדוּ וְכוּ תִּדְבָּקוּן. וְאַתָּם הַדְּבָקִים
בִּי אֱלֹהֵיכֶם, חַיִּים כָּלְכֶם הַיּוֹם. כִּי-בְשִׁמְחָה תִצְאוּ וּבְשְׁלוֹם תִּוָּבְלוּן,
הַהָרִים וְהַגְּבָעוֹת יִפְצְחוּ לִפְנֵיכֶם רִנָּה, וְכָל-עַצֵּי הַשָּׁדָה יִמְחֲאוּ-כָף.

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת, אֲשָׁא עֵינֵי אֶל-הַהָרִים, מֵאֵין יָבֹא עֲזָרִי. עֲזָרִי מֵעַם
יִי, עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ. אֵל-יִתֵּן לְמוֹט רִגְלֶךָ, אֶל-יָנוּם שְׁמֶרְךָ. הִנֵּה
לֹא-יָנוּם וְלֹא יִישָׁן, שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל. יִי שְׁמֶרְךָ, יִי צִלְךָ עַל-יַד יְמִינְךָ.

יומם השמש לא-יכפה, וירח בלילה. יי ישמרך מכל-רע, ישמר את-נפשך. יי ישמר-צאתך ובואך, מעתה ועד-עולם.

יי עז לעמו יתן, יי יברך את-עמו בשלום. תורת יי תמימה משיבת נפש, עדות יי נאמנה מחכימת פתי. פקודי יי ישרים משמחי-לב, מצות יי ברה מאירת עינים. יראת יי טהורה עומדת לעד, משפטי-יי אמת, צדקו יחדו. הנחמדים מזהב ומפז רב, ומתוקים מדבש ונפת צופים. גם-עבדך נזהר בָּהֶם, בשמרם עקב רב. שגיאות מי-יבין, מנסתרות נקני. גם מזדים חשף עבדך, אל ימשלוי-בי אז איתם, ונקיתי מפשע רב. יהיו לרצון אמרי-פי והגיון לפי לפניה, יי צורי וגאלי. צורי בעולם הזה, וגאלי בעולם הבא. ואני אגיד לעלם, אומרה לאלהי יעקב. וכל-קרני רשעים אגדע, תרומנה קרנות צדיק. טוב-לי כי-עניתי, למען אלמד חקיה. טוב-לי תורת-פיה, מאלפי זהב וכסף. ברוך יי לעולם, אמן ואמן. יי לעולם, אמן ואמן. ברוך יי מציון שכן ירושלם, הללויה.

הללויה, הללו-אל בקדשו, הללוהו ברקיע עזו. הללוהו בגבורתיו, הללוהו כרב גדלו. הללוהו בתקע שופר, הללוהו בגבל וכנור. הללוהו בתף ומחול, הללוהו במנים ועגב. הללוהו בצלצלי-שמע, הללוהו בצלצלי תרועה. כל הנשמה תהלל יי, הללויה. כל הנשמה תהלל יי, הללויה.

אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא: תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם, שנאמר: וכל-בניך למודי יי ורב שלום בניך. אל תקרי בניך אלא בניך. יהי-שלום בחילה, שלוה בארמנותיה. למען אחי ורעי אברהם-נא שלום בך. למען בית-יי אלהינו, אבקשה טוב לך. וראה בנים לבניה, שלום על ישראל. (שלום רב לאהבי תורתך, ואין למו מכשול. יי עז לעמו יתן, יי יברך את-עמו בשלום).

קדיש דרבנן:

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמִיהַ רַבָּא (עונים: אָמֵן). בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתִיהּ, וַיִּמְלִיף מַלְכוּתִיהּ בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמִיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן (וגם הקהל אומר: אָמֵן. יְהֵא שְׁמִיהַ רַבָּא מְבָרַךְ, לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יִתְבָּרַךְ), וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְעַלָּה וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְהַלָּל שְׁמִיהַ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (עונים: אָמֵן). לְעִילָא לְעִילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא דְאַמִּירָן בְּעֶלְמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן (עונים: אָמֵן).

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן, וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל (כָּל) תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן (דִּי־תַבִּין) דְּעֶסְקִין בְּאוּרֵיתָא (קִדְשָׁתָא) דִּי בְּאַתְרָא הָדִין וְדִי בְּכָל אַתְר וְאַתְר, יְהֵא (לְנָא ו) לְהוֹן וּלְכוֹן שְׁלָמָא וְחֻנָּא וְחֻסְדָּא וְרַחֲמִין (וְחַיֵּי אַרְיֵי) וּמִזִּינֵי רִויַּחִין מִן קָדָם מְרִיהַ שְׁמִיָּא וְאַרְעָא וְאָמְרוּ אָמֵן (עונים: אָמֵן).

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמִיָּא וְחַיִּים טוֹבִים (עֲלִינוּ ו) עַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן (עונים: אָמֵן). עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו, יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם (עֲלִינוּ ו) עַל כָּל יִשְׂרָאֵל, אָמֵן (עונים: אָמֵן).

עֲלִינוּ לְשַׁבַּח לְאַדּוֹן הַכֹּל, לְתַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרָאשִׁית, שְׁלֹא עֲשֹׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאָרֶץ, וְלֹא שָׁמְנוּ כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאָרְצוֹת. שְׁלֹא שָׁם חָלַקְנוּ כָּהֵם, וְגוֹרְלָנוּ כָּכָל הַמוֹנֵם. שֶׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים לְהֶבֶל וְרִיק וּמִתְפַּלְלִים לְאֵל לֹא יוֹשִׁיעַ. וְאִנּוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. (שֶׁהוּא) נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ, וְכֹסֵא כְבוֹדוֹ בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל, וְשׁוֹכֵנֵת עֲזוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים. הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד מִלְּבָדּוֹ, אֲמַת מִלְּכָנוּ וְאֵין זוּלָתוֹ, כְּפָתוּב בְּתוֹרָתָךְ. וַיִּדְעַת הַיּוֹם וְהִשְׁבַּחְתָּ אֵל לְבָבְךָ, כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים, בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת, אֵין עוֹד.

עַל כֵּן נִקְנֶה לָךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְרֹאוֹת מִהֲרָה בְּתַפְאֲרַת עֲזָךְ, לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ, וְהָאֱלִילִים כְּרוֹת יִכְרֶתוֹן, לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדֵי, וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרָאוּ בְּשִׁמְךָ, לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ.

יכירו ויִדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֶל, כִּי לֹךְ תִּכְרַע כָּל בֶּרֶךְ, תִּשָּׁבַע כָּל לָשׁוֹן.
 לִפְנֵיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכָּרְעוּ וַיִּפְּלוּ, וְלִכְבוֹד שְׁמֶךָ יִקָּר יִתְנוּ, וַיִּקְבְּלוּ כָּל־
 עַל מַלְכוּתְךָ, וְתִמְלֹךְ עָלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ
 הִיא, וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד. פִּכְתוּב בְּתוֹרָתְךָ: יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם
 וָעֶד. וְכָתוּב: שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד.

קדיש יתום:

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמִיהּ רַבָּא (עוֹנִים: אָמֵן). בְּעָלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתִיהּ, וַיִּמְלִיף
 מַלְכוּתִיהּ בְּחֵיכּוֹן וּבְיוֹמִיכּוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזֶמַן קָרִיב,
 וְאִמְרוּ אָמֵן (וגם הקהל אומר: אָמֵן). יְהֵא שְׁמִיהּ רַבָּא מְבָרַךְ, לְעָלְמָא וְלְעָלְמִי
 עָלְמָא (יְתִבְרֹךְ), וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְעַלָּה וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְהַלָּל
 שְׁמִיהּ דִּקְדוּשָׁא בְּרִיךְ הוּא (עוֹנִים: אָמֵן). לְעִילָא לְעִילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא,
 תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא דְאִמְרִין בְּעָלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן (עוֹנִים: אָמֵן). יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא
 מִן שְׁמִיָּא וְחַיִּים טוֹבִים (עָלִינוּ וְ) עַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן (עוֹנִים: אָמֵן).
 עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמִיו, הוּא בְּרַחֲמִיו, יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם (עָלִינוּ וְ) עַל כָּל יִשְׂרָאֵל, אָמֵן
 (עוֹנִים: אָמֵן).

החזן אומר: בָּרַכּוּ אֶת יְיָ הַמְּבָרָךְ.

הקהל אומר ואחריו החזן: בָּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד.

הבדלה על הכוס

יש אומרים:

זְכוּר לְטוֹב, שְׁבוּעַ טוֹב, בְּסִימָן טוֹב.

אֱלֹהֵינוּ הַנָּכִיָּא, אֱלֹהֵינוּ הַנָּכִיָּא, אֱלֹהֵינוּ הַנָּכִיָּא, בְּמַהֲרָה יָבֵא אֱלֵינוּ עִם מְשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד.

אִישׁ אֲשֶׁר קָנָא לְשֵׁם הָאֵל, אִישׁ בְּשֵׁר שְׁלוֹם עַל יַד יְקוּתִיאֵל, אִישׁ גֶּשׁ וַיִּכְפֹּר עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

אִישׁ דּוֹרוֹת שְׁנַיִם עָשָׂר רָאוּ עֵינָיו, אִישׁ הִנֵּקְרָא בַּעַל שַׁעַר בְּסִמְנָיו, אִישׁ וְאָזוֹר עוֹר אָזוֹר בְּמִתְנָיו.

אִישׁ תִּשְׁבִּי עַל שְׁמוֹ נִקְרָא, תַּצְלִיחֵנוּ עַל יָדוֹ בַּתּוֹרָה, תִּשְׁמִיעֵנוּ מִפִּי בְּשׁוֹרָה טוֹבָה בְּמַהֲרָה, תּוֹצִיאֵנוּ מֵאֶפְלָה לְאוֹרָה.

אֲשֶׁרִי מִי שְׂרָאָה פָּנָיו בְּחֵלּוֹם, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁנָּתַן לוֹ שְׁלוֹם, וְהַחֲזִיר לוֹ שְׁלוֹם, יִי יְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם. אֱלֹהֵינוּ. וכו'.

בְּכַתּוּב: הִנֵּה אֲנֹכִי שֹׁלַח לָכֶם אֶת אֱלֹהֵינוּ הַנָּכִיָּא, לְפָנָי בּוֹא יוֹם יִי, הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא. וְהַשִּׁיב לִב־אֲבוֹת עַל־בָּנִים וְלֵב בָּנִים עַל־אֲבוֹתָם.

לִיְהוּדִים הִיָּתָה אוֹרָה וְשִׁמְחָה וְשִׁשׁוֹן וִיקָר, (בֶּן תִּהְיֶה לָנוּ). בְּשִׁמְחָה נִוָּעֲדָנוּ בְּבֵית (בְּבֵית הַכְּנֶסֶת) הַזֶּה, וּבְכָל מְקוֹם שֶׁנִּהְיֶה שָׁם. יְהִי אֲדִיר בְּעֲזָרָנוּ, סִימָן טוֹב בְּבֵיתָנוּ, מִזֵּל טוֹב בְּגוּרָלָנוּ. יְבָרְכֵנוּ יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר כָּל, בְּפָרְיָה וּרְבִיָּה, בְּעוֹשֶׁר, (בְּבְרִיאוֹת), בְּנִכְסִים וּבְרוּב כָּל. כָּל שִׁמְחָנוּ אֲדוֹן מַעֲזָנוּ, וּבִטּוּבוֹ הַגָּדוֹל יְדַרְכֵנוּ.

כּוֹס־יְשׁוּעוֹת אֲשָׂא, וּבִשְׁם יִי אֶקְרָא. אָנָּה יִי הוֹשִׁיעָה נָּא, אָנָּה יִי הַצְּלִיחָה נָּא. אָנָּה יִי, עֲנֵנוּ בְּיוֹם־קִרְאָנוּ. הוּא יִשְׁלַח (לָנוּ) בְּרָכָה, רִנָּה, וְהַצְּלִחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ, וְנֹאמַר אָמֵן.

סְבָרִי מְרַנֵּן : (הקהל עונה: לְחַיִּים).

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן (נ"א: הַגֶּפֶן).

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא מִיְנֵי (עֲשָׂבִי אוֹ עֵצִי) בְּשָׂמִים.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא מְאוּרֵי הָאֵשׁ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמְבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל, בֵּין אֹר לְחֹשֶׁךְ, בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים, בֵּין יוֹם הַשְּׂבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמְבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל.

יש מוסיפים :

וְנַח מִצָּא חֵן בְּעֵינֵי יְיָ, כֵּן נִמְצָא חֵן וְשִׁכְל־טוֹב, בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם. וַיִּזְרַע יִצְחָק בְּאֶרֶץ הַהִיא וַיִּמְצָא בִשְׂנָה הַהִיא מָאָה שְׁעָרִים, וַיְבָרְכֵהוּ יְיָ. אֵלֵיהוּ וכו'.

הלל

בראש חודש (פרט לראש חודש טבת) אומרים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ לְקַרְא אֶת הַהִלֵּל.

בחנוכה ובחור"מ של סוכות אומרים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ לְגַמּוֹר אֶת הַהִלֵּל.

הַלְלוּיָהּ, הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ, הַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ. יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ, מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם. מִמְזֶרֶח־שֶׁמֶשׁ עַד־מְבֹאֵו, מִהֶלֶל שֵׁם יְיָ. רַם עַל־כָּל־גּוֹיִם יְיָ, עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ. מִי כִּי אֱלֹהֵינוּ, הַמַּגְבִּיֵּה לְשִׁבְתָּ. הַמְשַׁפִּילִי לְרֹאוֹת, בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ. מְקִימִי מַעְפָּר דָּל, מַאֲשֵׁפֶת יָרִים אֲבִיוֹן. לְהוֹשִׁיבִי עַם־נְדִיבִים, עַם נְדִיבֵי עַמּוֹ. מוֹשִׁיבִי עֶקְרֶת הַבֵּית, אִם־הַבָּנִים שְׂמִיחָה, הַלְלוּ־יָהּ.

בְּצִאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, בֵּית יַעֲקֹב מַעַם לַעֲזֹ. הִיָּתָה יְהוּדָה לְקִדְּשׁוֹ, יִשְׂרָאֵל מִמְשָׁלוֹתָיו. הֵיִם רָאָה וַיִּנָּס, הִירְדֵּן יָסַב לְאַחֹר. הֶהָרִים רָקְדּוּ כְּאִילִים, גִּבְעוֹת כְּבִנְיָצָאן. מֵה־לֶּךְ הֵיִם כִּי תָנוּס, הִירְדֵּן תָּסַב לְאַחֹר. הֶהָרִים תָּרָקְדּוּ כְּאִילִים, גִּבְעוֹת כְּבִנְיָצָאן. מִלִּפְנֵי אֲדוֹן חוֹלֵי אָרֶץ, מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הַהֶפְכִי הַצּוּר אָגַם־מַיִם, חִלְמִישׁ לְמַעֲיָנוֹ־מַיִם.

בחנוכה ובחור"מ של סוכות מוסיפים:

לֹא לָנוּ יְיָ לֹא לָנוּ כִּי־לְשִׁמְךָ תֵּן כְּבוֹד, עַל־חֲסִדְךָ עַל־אַמְתְּךָ. לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם, אֵי־הֵנָּה אֱלֹהֵיהֶם. וְאֵלֵינוּ בְּשָׁמַיִם, כֹּל אֲשֶׁר־חָפֵץ עָשָׂה. עֲצִבְיָהֶם כֶּסֶף וְזָהָב, מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם. פֶּה־לָהֶם וְלֹא יִדְּבָרוּ, עֵינִים לָהֶם וְלֹא יֵרְאוּ. אֲזַנִּים לָהֶם

וְלֹא יִשְׁמְעוּ, אִם לָהֶם וְלֹא יִרְיחוּן. יִדְיָהֶם וְלֹא יִמְשִׁיחוּן רִגְלֵיהֶם וְלֹא יִהְלְכוּ, לֹא־יִהְיוּ בְּגִרוֹנָם. כְּמוֹתָם יִהְיוּ עֲשִׂיהֶם, כֹּל אֲשֶׁר־בְּטַח בָּהֶם. יִשְׂרָאֵל בְּטַח בִּי, עֲזָרָם וּמִגְנָם הוּא. בֵּית אֶהְרֹן בְּטַחוּ בִּי, עֲזָרָם וּמִגְנָם הוּא. יִרְאִי יְיָ בְּטַחוּ בִּי, עֲזָרָם וּמִגְנָם הוּא.

יְיָ זָכְרָנוּ יְבָרֵךְ, יְבָרֵךְ אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל, יְבָרֵךְ אֶת־בֵּית אֶהְרֹן. יְבָרֵךְ יִרְאִי יְיָ, הַקְּטָנִים עִם־הַגְּדֹלִים. יִסֵּף יְיָ עָלֶיכֶם, עָלֶיכֶם וְעַל־בְּנֵיכֶם. בְּרוּכִים אַתֶּם לִי, עֲשֵׂה שְׁמִים וְאַרְץ. הַשְׁמִים שְׁמִים לִי, וְהָאָרֶץ נָתַן לְבְנֵי־אָדָם. לֹא הִמָּתִים יִהְלְלוּ־יָהּ, וְלֹא כָל־יִרְדֵּי דוּמָה. וְאַנְחָנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מִעַתָּה וְעַד־עוֹלָם, הִלְלוּ־יָהּ.

בחנוכה ובחזו"מ של סוכות מוסיפים:

אֶהְבֹּתִי כִּי־יִשְׁמַע יְיָ, אֶת־קוֹלִי תַחֲנוּנִי. כִּי־הִטָּה אָזְנוֹ לִי, וּבִימִי אֶקְרָא. אֶפְפוּנִי חֲבִל־מָוֶת, וּמִצָּרֵי שְׁאוֹל מִצָּאוּנִי, צָרָה וְיָגוֹן אִמְצָא. וּבָשֵׁם יְיָ אֶקְרָא, אָנָּה יְיָ מִלֻּטָּה נִפְשִׁי. חֲנוּן יְיָ וְצַדִּיק, וְאלֹהֵינוּ מְרַחֵם. שֹׁמֵר פִּתְאִים יְיָ, דִּלְתִּי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ. שׁוּבִי נִפְשִׁי לְמִנוּחֶיכִי, כִּי־יְיָ גָּמַל עָלַיִכִּי. כִּי חִלַּצְתָּ נִפְשִׁי מִמָּוֶת, אֶת־עֵינִי מִן־דְּמָעָה, אֶת־רִגְלִי מִדָּחִי. אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְיָ, בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים. הֶאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר, אָנִי עֲנִיתִי מְאֹד. אָנִי אֲמַרְתִּי בַחֲפוּזִי, כֹּל־הָאָדָם כֹּזֵב.

מָה־אָשִׁיב לִי, כֹּל־תַּגְּמוּלוֹהִי עָלַי. כּוֹס־יִשׁוּעוֹת אֶשָּׂא, וּבָשֵׁם יְיָ אֶקְרָא. נִדְרֵי לִי אֲשַׁלֵּם, נִגְדָּה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ. יָקָר בְּעֵינֵי יְיָ, הַמּוֹתָה לַחֲסִידָיו. אָנָּה יְיָ כִּי־אָנִי עֲבָדְךָ, אָנִי־עֲבָדְךָ בֶּן־אֲמָתְךָ, פִּתְחַת לְמוֹסְרִי. לֵךְ־אֲזַבַּח זֶבַח תּוֹדָה, וּבָשֵׁם יְיָ אֶקְרָא. נִדְרֵי לִי אֲשַׁלֵּם, נִגְדָּה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ. בַּחֲצֹרוֹת בֵּית יְיָ בְּתוֹכִי יְרוּשָׁלַם, הִלְלוּ־יָהּ.

הִלְלוּ אֶת־יְיָ כָּל־גּוֹיִם, שִׁבְחוּהוּ כָּל־הָאֲמִים. כִּי גָבַר עָלֵינוּ חֲסִדּוֹ, וְאַמְת־יְיָ לְעוֹלָם, הִלְלוּ־יָהּ.

הודו לַיְי כִּי-טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ.
 יֹאמְרוּ-נָא יִשְׂרָאֵל, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ.
 יֹאמְרוּ-נָא בֵּית-אֱהֱרֹן, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ.
 יֹאמְרוּ-נָא יִרְאִי יְי, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ.

מִן-הַמִּצַּר קָרָאתִי יְה, עֲנֵנִי בַמֶּרְחֵב יְה. יְי לִי לֹא אִירָא, מִה-יַעֲשֶׂה לִי אָדָם. יְי לִי בַעֲזָרִי, וְאֲנִי אֶרְאֶה בְשִׁנְאִי. טוֹב לַחֲסוֹת בַּיְי, מִבִּטָּח בְּאָדָם. טוֹב לַחֲסוֹת בַּיְי, מִבִּטָּח בַּנְּדִיבִים. כָּל-גּוֹיִם סִבְבוּנִי, בְּשֵׁם יְי כִּי אֲמִילָם. סִבְבוּנִי גַם-סִבְבוּנִי, בְּשֵׁם יְי כִּי אֲמִילָם. סִבְבוּנִי כְּדֹכָרִים דַּעֲכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים, בְּשֵׁם יְי כִּי אֲמִילָם. דָּחָה דְחִיתַנִּי לְנֶפֶל, וַיְי עֲזָרָנִי. עָזִי וְזִמְרַת יְה, וַיְהִי-לִי לִישׁוּעָה. קוֹל רְנָה וִישׁוּעָה בְּאֱהֱלֵי צַדִּיקִים, יִמִּין יְי עֲשֶׂה חֵיל. יִמִּין יְי רֹמְמָה, יִמִּין יְי עֲשֶׂה חֵיל. לֹא-אֲמוֹת כִּי-אֲחִיָּה, וְאֶסְפֹּר מַעֲשֵׂי יְה. יִסֹּר יִסְרֹנִי יְה, וְלִמּוֹת לֹא נִתְּנָנִי. פִּתְחוּ-לִי שַׁעֲרֵי-צֶדֶק, אֲבֹא-בָם אוֹדֶה יְה. זֶה-הַשַּׁעַר לַיְי, צַדִּיקִים יָבֹאוּ בּוֹ.

אוֹדֶךָ כִּי עֲנִיתַנִּי, וַתְּהִי-לִי לִישׁוּעָה. (אודך).
 אָכֵן מָאָסוּ הַבּוֹנִים, הִיתָה לְרֹאשׁ פְּנֵה. (אכֵן).
 מֵאֵת יְי הִיתָה זֹאת, הִיא נִפְלְאֵת בְּעֵינֵינוּ. (מֵאֵת).
 זֶה-הַיּוֹם עֲשֶׂה יְי, נִגִּילָה וְנִשְׁמָחָה בּוֹ. (זֶה).

אָנָּה יְי הוֹשִׁיעָה נָּא. (אנא).
 אָנָּה יְי הַצְּלִיחָה נָּא. (אנא).

בְּרוּךְ הֵבֵא בְּשֵׁם יְי, בְּרִכּוֹנוֹכֶם מִבֵּית יְי. (ברוך).
 אֵל יְי וַיָּאֵר לָנוּ, אֶסְרוּ-חַג בַּעֲבֹתֵינוּ, עַד-קִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ. (אל).
 אֱלֹהֵי אֲתָה וְאוֹדֶךָ, אֱלֹהֵי אֲרוֹמְמֶךָ. (אלי).
 הודו לַיְי כִּי-טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ. (הודו).

יְהִלְלוּךָ יְיָ כָּל מַעֲשֵׂיךָ, וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּ אֶת שְׁמֶךָ, כִּי לָךְ טוֹב לְהוֹדוֹת
 וּלְשַׁמֵּךְ נָעִים לְזַמֵּר, כִּי מַעֲוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ,
 מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתְּשַׁבְּחוֹת (נ"א: בַּתְּשַׁבְּחוֹת), אָמֵן.

ועוברים לעמ' 40 בימי החול ולעמ' 139 בשבת.

סדר ראש חודש

מזמור לראש חודש

לְמַנְצִיחַ עַל-הַגָּתִית, מְזֻמֹּר לְדָוִד. יִי אֱדֻנִינוּ מֶה-אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל-
הָאָרֶץ, אֲשֶׁר תָּנָה הוֹדֶךָ עַל-הַשָּׁמַיִם. מִפִּי עוֹלָלִים וַיִּנָּקִים יִסְדֶּךָ
עֹז, לְמַעַן צוֹרְרֶיךָ, לְהַשְׁבִּית אוֹיֵב וּמִתְנַקֵּם. כִּי-אֶרְאָה שְׁמֶיךָ מַעֲשֵׂה
אֲצָבָעֶיךָ, יָרֵחַ וְכוֹכָבִים אֲשֶׁר כּוֹנְנָתָה. מֶה-אֲנוּשׁ כִּי-תִזְכְּרֶנּוּ, וּבֶן-אָדָם
כִּי תִפְקְדֶנּוּ. וּתְחַסְּרֶהוּ מַעַט מֵאֱלֹהִים, וְכָבוֹד וְהָדָר תַּעֲטֶרְהוּ. תִּמְשִׁילֶהוּ
בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ, כָּל שְׁתֵּה תַחַת-רִגְלָיו. צִנָּה וְאֵלָפִים כָּלָם, וְגַם בְּהֵמוֹת
שָׂדֵי. צִפּוֹר שָׁמַיִם וְדָגֵי הַיָּם, עֹבֵר אַרְחוֹת יָמַיִם. יִי אֱדֻנִינוּ, מֶה-אֲדִיר
שְׁמֶךָ בְּכָל-הָאָרֶץ.

סדר קריאת התורה:

ראשון וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: צוּ אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם,
אֶת-קִרְבָּנֵי לַחֲמֵי לְאִשֵּׁי רֵיחַ נִיחֹחַי תִּשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֲדוֹ:
וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַיהוָה, כְּבָשִׂים בְּנֵי-שָׁנָה
תְּמִימִם שְׁנַיִם לַיּוֹם עֹלָה תְּמִיד: שְׁנֵי וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר
תִּקְרִיבוּ לַיהוָה, כְּבָשִׂים בְּנֵי-שָׁנָה תְּמִימִם שְׁנַיִם לַיּוֹם עֹלָה תְּמִיד:
אֶת-הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַּבֶּקֶר, וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְפָּיִם:
וְעֲשִׂירִית הָאֵיפָה סֹלֶת לְמִנְחָה, בָּלוּלָה בְּשֶׁמֶן קֹתֵית רְבִיעֵת הַהֵינֶן:
שְׁלִישִׁי עֹלֹת תְּמִיד, הָעֲשִׂיָּה בְּהָרִי סִינֵי לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשָּׁה לַיהוָה: וְנִסְכּוֹ
רְבִיעֵת הַהֵינֶן לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד, בַּקֹּדֶשׁ הַסֹּף גִּסְדָּ שֶׁכֶר לַיהוָה: וְאֶת הַכֶּבֶשׂ
הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְפָּיִם, כְּמִנְחַת הַבֶּקֶר וְכִנְסָכּוֹ תַעֲשֶׂה אִשָּׁה רֵיחַ
נִיחֹחַ לַיהוָה:

ובַּיּוֹם הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בְּנֵי-כְבָשִׂים בְּנֵי-שָׁנָה תְּמִימִם, וְשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה

בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֲלֵת שִׁבַּת בְּשִׁבְתּוֹ, עַל-עֲלֵת הַתָּמִיד וְנִסְכָּה:
 רִבִּיעִי וּבְרֵאשֵׁי חֲדָשֵׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עֹלָה לַיהוָה, פָּרִים בְּנֵי-בָקָר שְׁנַיִם
 וְאַיִל אֶחָד כֹּבָשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם: וּשְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים סֹלֶת
 מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לִפְרֵי הָאֶחָד, וּשְׁנַיִם עֶשְׂרִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה
 בַּשֶּׁמֶן לְאַיִל הָאֶחָד: וְעֶשְׂרֹן עֶשְׂרֹן סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לִכְבֹּשׁ
 הָאֶחָד, עֹלָה יֵיחַ נִיחֹחַ אֲשֶׁה לַיהוָה: וְנִסְכֵּיהֶם חֲצִי הַהֵין יִהְיֶה לִפְרֵי
 וּשְׁלִישֵׁת הַהֵין לְאַיִל וּרְבִיעֶת הַהֵין לִכְבֹּשׁ יֵין, זֹאת עֲלֵת חֲדָשׁ בְּחֲדָשׁוֹ
 לְחֲדָשֵׁי הַשָּׁנָה: וּשְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לְחֻטָּאת לַיהוָה, עַל-עֲלֵת הַתָּמִיד
 יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ:

מוסף לראש חודש

החזן אומר:

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמִיָּה רַבָּא (עונים: אָמֵן). בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתִיָּה,
וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתִיָּה בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמִיכוּן וּבְחַיִּי דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא
וּבְזֶמֶן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן (וגם הקהל אומר: אָמֵן). יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ,
לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא (יְתַבְרַךְ), וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא
וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְהַלֵּל שְׁמִיָּה דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (עונים: אָמֵן).
לְעִילָא לְעִילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא דְּאַמִּירָן
בְּעֶלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן (עונים: אָמֵן).

בחזרה החזן אומר בלחש: אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתָּח, וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק,
וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיוֹן, גּוֹמֵל חֲסָדִים
טוֹבִים וְקוֹנֵה אֶת הַכָּל וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת, וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם
לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה. מְלֶךְ גּוֹאֵל עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְגֵן אַבְרָהָם.

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי, מְחִיָּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.

בקצץ: מוֹרִיד הַטֵּל

בחורף: מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מְחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא
חוֹלִים, מְתִיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרָיִם מִי כְמוֹךְ בְּעַל
גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ, מְלֶךְ מֵמִית וּמְחִיָּה (ו)מְצַמִּיחַ לָנוּ יְשׁוּעָה.
וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְחִיָּה הַמֵּתִים.

החזון והקהל אומרים בחזרה:

בְּתָר יִתְּנוּ לָךְ הַמוֹנִי מַעֲלָה עִם קְבוּצֵי מִטָּה, יַחַד כָּלָם קִדְּשָׁה לָךְ יִשְׁלְשׁוּ, כָּמָה שֶׁנֶּאֱמַר עַל יַד נְבִיאָךְ: וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר, קִדּוּשׁ קִדּוּשׁ קִדּוּשׁ יְיָ צְבָאוֹת, מְלֵא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. לְעִמָּתָם בְּרוּךְ יֵאמְרוּ: בְּרוּךְ כְּבוֹד־יְיָ מִמְּקוֹמוֹ. וּבְדִבְרֵי קִדְּשָׁךְ כְּתוּב לֵאמֹר: יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם, אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר, הִלְלוּיָהּ.

לְדֹר וָדֹר נִמְלִיךְ לְאֵל, כִּי הוּא לְבָדוֹ מְרוֹם וְקִדּוּשׁ, וְשִׁבְחָךְ אֱלֹהֵינוּ, מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי אֵל מְלֹךְ גָּדוֹל וְקִדּוּשׁ אֲתָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הָאֵל הַקִּדּוּשׁ.

רֵאשֵׁי חֲדָשִׁים לְעִמָּךְ נִתְּתָה, זְמַן כַּפָּרָה לְכָל תּוֹלְדוֹתֶם. בְּהִיוֹתֶם מִקְרִיבִים לְפָנֶיךָ זְכָחֵי רָצוֹן, שְׁעִירֵי חַטָּאת לְכַפֵּר בַּעֲדָם, זָכוֹן לְכָלם יִהְיוּ, תְּשׁוּעַת נַפְשָׁם מִיַּד שׁוֹנֵא. מִזְבֵּחַ חֲדָשׁ בְּצִיּוֹן תִּכְיֶן, וְעוֹלַת רֹאשׁ חֲדָשׁ נַעֲלָה עָלָיו, וּשְׁעִירֵי עֲזִים נַעֲשֶׂה בְּרָצוֹן, וּבַעֲבוּרַת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ נִשְׁמַח כָּלנוּ, וְשִׁירֵי דָוִד (עֲבָדֶךָ) הַנִּשְׁמָעִים בַּעֲרִיךָ, הָאֲמוּרִים לְפָנֶיךָ מִזְבֵּחָךְ, אֶהְבֵּת עוֹלָם תָּבִיא לָהֶם, וּבָרִית אָבוֹת לְבָנִים תִּזְכּוֹר. אַזְ יִשְׁיִשׁוּ עִמָּךְ וְעִדְתְּךָ, בַּעֲשׂוֹתֶם קִרְבָּנָם עַל גְּבֵי מִזְבֵּחָךְ.

וּבִכָּן יִהְיֶה רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתַּעֲלֵנוּ לְאַרְצֵנוּ, וְתִשְׁעֲנוּ בְּגִבּוֹלֵנוּ. וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קִרְבָּנוֹת חֻבּוֹתֵינוּ, תְּמִידִין כְּסֻדְרָן וּמוֹסָפִין כֹּהֲלִכְתָּן, וּמוֹסָף יוֹם רֹאשׁ הַחֲדָשׁ הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצּוֹת רָצוֹנָךְ, כָּמוֹ שֶׁפִּתְּכָתְךָ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ, עַל יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדֶךָ מִפִּי כְּבוֹדֶךָ כְּאֲמֹר:

וּבְרֵאשֵׁי חֲדָשִׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עֹלָה לִי, פָּרִים בְּגִי־בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד, כִּבְשִׁים בְּגִי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם. וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כַּמִּדְבָּר, שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרוֹנִים לִפָּר, וּשְׁנֵי עֶשְׂרוֹנִים לְאַיִל, וְעֶשְׂרוֹן לְכֶבֶשׂ, וְיֵין כְּנֶסֶף, וְשֶׁעִיר לְכַפֵּר, וּשְׁנֵי תְּמִידִין כֹּהֲלִכְתָּן.

אֱלֹהֵינוּ ואלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, חַדֵּשׁ עָלֵינוּ אֶת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וּלְבִרְכָּה, לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׁמְחָה, לִישׁוּעָה וּלְנַחֲמָה, לְפִרְנָסָה וּלְכֻלְכָּלָה, לְסִלִּיחַת חַטָּא וּלְמַחִילַת עֲוֹן, לְגַמְיִלוֹת חֶסֶד וּלְתַלְמוּד תּוֹרָה, כִּי בִישְׂרָאֵל עִמָּךְ בְּחֵרָת מְכַל הָאֲמוֹת, וְחֻקֵּי רְאִשֵׁי חֲדָשִׁים לָהֶם קָבְעָתָּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְרֹאשֵׁי חֲדָשִׁים.

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּעִמָּךְ יִשְׂרָאֵל וְאֵל תְּפַלְתֵּם שְׁעָה, וְהִשָּׁב הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ, וְרֹאשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם מְהֵרָה בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל בְּרִצּוֹן, וְתִהְיֶה לְרִצּוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. וְתַחֲזִיגָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן וּלְיְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּרַחֲמִים כְּמָאֵז. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמַּחְזִיר בְּרַחֲמָיו שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן.

בחזרה כשהחזון אומר "מודים" צריכין כל הציבור לשוח עמו ואומרים "מודים דרבנן":

מוֹדִים כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים אֲנַחְנוּ לְפָנֶיךָ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר, יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרָאשִׁית. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ, עַל שֶׁהַחַיִּיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ. בֵּן תַּחֲיֵינוּ וְתַחַנְנוּ וְתִאַסּוּף גְּלִיּוֹתֵינוּ מֵאַרְבַּע כְּנָפּוֹת הָאָרֶץ, וְנָשׁוּב לְשִׁמּוֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּאַמֶּת, וּבְלִבֵּב שָׁלֵם, עַל שְׁאָנוּ מוֹדִים לָךְ. (בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת).

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ ואלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נַסִּיךְ שְׂבָכָל יוֹם וַיּוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂבָכָל עֵת, עָרֵב וּבָקָר וְצִהָרִים, הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, הַמְּרַחֵם כִּי לֹא תָמוּ חֻסְדֶּיךָ וּמַעֲוֹלָם קוִיֵּנוּ לָךְ. לֹא הִכְלַמְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְלֹא עֲזַבְתָּנוּ וְלֹא הִסְתַּרְתָּ פָנֶיךָ מִמֶּנּוּ.

בחנוכה אומרים:

עַל הַנְּסִים וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַמְּלַחְמוֹת וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַפְּדוּת שְׁעִשִּׁיתָ עִמָּנוּ וְעַם אֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזִמְנָה הַזֶּה. בַּיָּמִי מִתְּהִיָּה בֵּן יוֹחָנָן כִּהֵּן גְּדוֹל חֲשֹׁמוֹנָי וּבָנָיו,

בְּשַׁעֲמֶדָה עֲלֵיהֶם מַלְכוּת יְיָ הָרַשָּׁעָה לְשִׁכְחָם מִתּוֹרָתָךְ, וּלְהַעֲבִירָם מִחֻקֵּי רְצוֹנְךָ, וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עֲמַדְתָּ לָהֶם בַּעַת צָרָתָם, רַבָּתָה אֶת רִיבָם, דִּנְתָה אֶת דִּינָם, נִקְמְתָה אֶת נִקְמָתָם, מִסִּרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד חֲלָשִׁים, וְרַבִּים בְּיַד מַעֲשִׂים, וּטְמֵאִים בְּיַד טְהוּרִים, וְרָשָׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים, וְזוּדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תוֹרָתָךְ. וְלֹךְ עֲשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָם, וְלַעֲמֹךְ יִשְׂרָאֵל עֲשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה. וְאַחֲרֵי כֵן בָּאוּ בְנֶיךָ לְדַבֵּר בֵּיתְךָ, וּפְנֵנו אֶת הַיְכָלְךָ, וְטַהֲרוּ אֶת מִקְדָּשְׁךָ, וְהַדְּלִיקוּ נֵרוֹת בַּחֲצֹרוֹת קִנְיָן, וּקְבָעוּם שְׁמוֹנֶה יָמִים בְּהִלָּל וּבְהוֹדָאָה. וְכַשֵּׁם שֶׁעֲשִׂיתָ עִמָּהֶם גֵּם, כֵּן עֲשֵׂה עִמָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ פְּלֵא וְנֹסִים בַּעַת הַזֹּאת, וְנוֹדֶה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֶלָה.

עַל כָּלֵם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ מְלִכְנוּ תָּמִיד, כָּל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה, וַיִּהְיוּ לְשִׁמְךָ הַטּוֹב בְּאַמָּתָה.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלֹךְ נֶאֱדָה לְהוֹדוֹת.

אם אין כהן, החזן אומר בחזרה:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּרַכְנוּ בְּבִרְכָּה חֲמֻשָּׁלֶשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ, הָאֲמוּרָה מִפִּי אֱהֲרֹן וּבְנָיו כֹּהֲנִים עִם קְדוּשִׁיךָ, בְּאֲמֹר: יְבָרְכֶךָ יְיָ וַיִּשְׁמְרֶךָ. (הַקָּהַל עוֹנֶה: כֵּן יְהִי רְצוֹן) יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֹךְ. (הַקָּהַל עוֹנֶה: כֵּן יְהִי רְצוֹן) יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שְׁלוֹם. (הַקָּהַל עוֹנֶה: כֵּן יְהִי רְצוֹן).

שְׁמִים שְׁלוֹם, טוֹבָה וּבִרְכָּה, (חַיִּים), חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים, עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ. בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ, כָּלֵנוּ כְּאַחַד בְּאוֹר פָּנֶיךָ, כִּי בְּאוֹר פָּנֶיךָ נִתְּתָה לָנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרַת חַיִּים, אֲהַבָּה וְחֶסֶד, צְדָקָה, בִּרְכָּה, יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם, וְטוֹב יְהִיָּה בְּעֵינֶיךָ (לְבִרְכָּנוּ וּלְבָרְךָ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל תָּמִיד בְּכָל יְעַת וּבְכָל שָׁעָה בְּשְׁלוֹמְךָ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם, (אָמֵן).

בחזרה החזן אומר בלחש:

יְהִיו לְרְצוֹן אֲמֵרֵי-פִי וְהִגִּיוֹן לִפִּי לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי.

ויש נוהגין לומר:

אֱלֹהִי, נְצוּר לְשׁוֹנֵי מַרְעַ, וּשְׁפָתַי מִדְּבַר מֶרְמָה, וְלִמְקַלְלֵי נַפְשִׁי תִדּוּם וְלִמְצוֹתַיִךְ תִּרְדֹּף נַפְשִׁי, וְנַפְשִׁי כְּעָפָר לִפְלִי תִהְיֶה. יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי, שְׁכָל הַקָּמִים עָלֵי לְרָעָה, תִּפְרַע צַעֲתָם וְתִקְלַקֵּל מִחֲשָׁבוֹתָם. וְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי, שֶׁתַּפְתַּח לִי שְׁעֵי תוֹרָה, שְׁעֵי חֻמָּה, שְׁעֵי בִינָה, שְׁעֵי דַעַה, שְׁעֵי פִרְסָה וְכֻלְכָּלָה, שְׁעֵי חַיִּים, חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים וְרָצוֹן מִלִּפְנֶיךָ. יְהִי רָצוֹן אִמְרֵי-פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לִפְנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי.

פוסע שלש פסיעות לאחוריו בכריעה אחת וחוזר לשמאלו, ואחר כך לימינו ואומר:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו, יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, אָמֵן.

(יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּבַנֶּה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ).

החזן אומר:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמִיהַ רַבָּא (עוֹנִים: אָמֵן). בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתִיהַ, וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתִיהַ בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמִיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבִזְמַן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן (וגם הקהל אומר: אָמֵן). יְהֵא שְׁמִיהַ רַבָּא מְבָרַךְ, לְעַלְמָא וְלְעַלְמֵי עַלְמָיָא (תְּבָרַךְ), וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְהַלֵּל שְׁמִיהַ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (עוֹנִים: אָמֵן). לְעִילָא לְעִילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא דְאַמִּירָן בְּעֶלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן (עוֹנִים: אָמֵן).

תִּתְקַבֵּל צְלוֹתָהוֹן וּכְעוּתָהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, קָדָם אֲבוּהוֹן דְּבִשְׁמַיָּא, וְאִמְרוּ אָמֵן (עוֹנִים: אָמֵן). יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים טוֹבִים (עָלֵינוּ וְ) עַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן (עוֹנִים: אָמֵן). עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו, יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם (עָלֵינוּ וְ) עַל כָּל יִשְׂרָאֵל, אָמֵן (עוֹנִים: אָמֵן).

ואומרים פטום הקטורת (עמ' 157), שיר של יום, "אמר רבי אלעזר", קדיש דרבנן, עלינו לשבח וקדיש יתום (עמ' 49 ואילך). בראש חודש אלול תוקעים בשופר.

ברכת הלבנה

הַלְלוּהָ, הַלְלוּ אֶת־יְיָ מִן הַשָּׁמַיִם, הַלְלוּהוּ בַּמְרוֹמִים. הַלְלוּהוּ כָּל־מַלְאָכָיו, הַלְלוּהוּ כָּל־צָבָאָיו. הַלְלוּהוּ שְׁמֹשׁ וַיָּרַח, הַלְלוּהוּ כָּל־כּוֹכָבֵי אוֹר. הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם, וְהַיָּמִים אֲשֶׁר מַעַל הַשָּׁמַיִם. יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ, כִּי הוּא צָוָה וַנִּבְרָאוּ. וַיַּעֲמִידֵם לְעֵד לְעוֹלָם, חֶק־נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר.

קודם שמברך, מסתכל בלבנה פעם אחת, ושוב לא יסתכל בה, ויִישַׁר רגליו ויברך:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בְּמֶאֱמָרוֹ בָּרָא שְׁחָקִים, וּבְרוּחַ פִּיּוֹ כָּל צָבָאָם, חוּק וּזְמַן נָתַן לָהֶם שְׁלֹא יִשְׁנוּ אֶת תַּפְקִידָם, שְׁשִׁים וּשְׁמֹנִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹן קוֹנֵם (נ"א: קוֹנִיָּהֶם), פּוֹעֵל אֱמֶת וּפְעֻלָּתָם צֶדֶק, וְלִלְבָנָה אָמַר שֶׁתִּתְחַדֵּשׁ עֲטָרַת תַּפְאֶרֶת לַעֲמוּסֵי כְּטָן, שְׁאֵף הֵם עֲתִידִים לְהִתְחַדֵּשׁ כְּמוֹתָהּ, וּלְפֹאֶר לְיוֹצְרָם עַל כָּל מַה שֶּׁבָּרָא, בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַדֵּשׁ חֲדָשִׁים.

ואומרים ג' פעמים:

(סִימֵן טוֹב תִּהְיֶה לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל). בְּרוּךְ יוֹצְרֵךְ, בְּרוּךְ עוֹשֶׂךְ, בְּרוּךְ קוֹנֵךְ, בְּרוּךְ בּוֹרְאֵךְ.

כְּשֶׁם שְׁאֵנִי רוֹקֵד כְּנֻגְדְּךָ וְאֵינִי יָכוֹל לִיגַע בְּךָ, כֵּן אִם יִהְיוּ שׁוֹנְאֵי כְּנֻגְדִּי, לֹא יוֹכְלוּ לִיגַע בִּי. תִּפְּלַ עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וּפִחַד, בְּגִדְל זְרוּעֶךָ יְדָמוּ כְּאֶבֶן. כְּאֶבֶן יְדָמוּ זְרוּעֶךָ בְּגִדְל וּפִחַד אֵימָתָה עֲלֵיהֶם תִּפְּל.
(דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל חַי וְקַיִם. דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל חַי וְקַיִם. דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל חַי וְקַיִם. אָמֵן אָמֵן אָמֵן. סְלָה סְלָה סְלָה. לֵב טָהוֹר בָּרָא לִי אֱלֹהִים, וְרוּחַ נְכוֹן חֲדַשׁ בְּקִרְבִּי.

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת, אֲשֶׁא עֵינֵי אֶל-הַהָרִים, מֵאֵין יָבֵא עֲזָרִי. עֲזָרִי מֵעַם
 יְיָ, עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ. אֶל-יְתֵן לְמוֹט רִגְלִי, אֶל-יָנוּם שְׁמֶרְךָ. הִנֵּה
 לֹא-יָנוּם וְלֹא יִישָׁן, שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל. יְיָ שְׁמֶרְךָ, יְיָ צִלְּךָ עַל-יַד יְמִינֶךָ.
 יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא-יִכָּפֶה, וַיְרַח בְּלִילָהּ. יְיָ יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל-רָע, יִשְׁמֹר
 אֶת-נַפְשְׁךָ. יְיָ יִשְׁמֹר-צִאתְךָ וּבֹאֶךָ, מֵעַתָּה וְעַד-עוֹלָם.

הַלְלוּיָהּ, הַלְלוּ-אֵל בְּקֹדֶשׁוֹ, הַלְלוּהוּ בְּרָקִיעַ עֲזוֹ. הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרָתוֹ,
 הַלְלוּהוּ כְּרֹב גְּדָלוֹ. הַלְלוּהוּ בְּתַקְעַ שׁוֹפָר, הַלְלוּהוּ בְּנִגּוֹן וְכִנּוֹר.
 הַלְלוּהוּ בְּתֹף וּמַחּוֹל, הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֶגְבִּי. הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי-שִׁמְעַ,
 הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה. כָּל הַנְּשָׁמָה תְהַלֵּל יָהּ, הַלְלוּ-יָהּ. כָּל הַנְּשָׁמָה
 תְהַלֵּל יָהּ, הַלְלוּ-יָהּ.

תִּנָּא דְבֵי רַבִּי יִשְׁמַעְאֵל, אֲלֵמָּלָא לֹא זָכוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֱלָא לְהַקְבִּיל פְּנֵי
 אֲבִיהֶם שְׁבַשְׁמִים, פַּעַם אַחַת בְּחֹדֶשׁ דְּיָם. אָמַר אַבְיֵי הַלְכָהּ נִמְרִינָהוּ
 מֵעוֹמֵד אוֹמְרִים קִדִּישׁ דְּרַבְנָן).

ואומרים זה לזה: שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם. ועונים: עֲלֵיכֶם שְׁלוֹם ג"פ.

שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, אָמֵן.

מוסף לשבת וראש חודש

החזן אומר:

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמִיָּה רַבָּא (עונים: אָמֵן). בְּעֶלְמָא דִּי בָּרָא כְרַעוּתִיָּה,
וַיִּמְלִיף מַלְכוּתִיָּה בְּחֵיכּוֹן וּבְיוֹמִיכּוֹן וּבְחֵי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא
וּבְזֶמֶן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן (וגם הקהל אומר: אָמֵן). יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ,
לְעַלְמָא וּלְעַלְמֵי עָלְמָיָא (תְּבָרַךְ), וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא
וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְהַלֵּל שְׁמִיָּה דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (עונים: אָמֵן).
לְעִילָא לְעִילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא דְאַמִּירָן
בְּעֶלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן (עונים: אָמֵן).

בחזרה החזן אומר בלחש: אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתָּח, וּפִי יִגִּיד תִּהְלֶתְךָ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק,
וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיוֹן, גּוֹמֵל חֲסָדִים
טוֹבִים וְקוֹנֵה אֶת הַכּוֹל וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת, וּמַבִּיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם
לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה. מְלֶךְ גּוֹאֵל עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְגֵן אַבְרָהָם.

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי, מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.

בק"ץ: מוֹרִיד הַטֵּל

בחורף: מְשִׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא
חוֹלִים, מַתִּיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפֶר, מִי כְמוֹךְ בַּעַל
גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ, מְלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה (ו)מַצְמִיחַ לָנוּ יְשׁוּעָה.
וְנֶאֱמַר אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְחַיֶּה הַמֵּתִים.

החזון והקהל אומרים בחזרה:

כְּתוּר יִתְנוּ לָךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מְלָאכִים הַמוֹנִי מַעֲלָה עִם (עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל) קְבוּצֵי
מִטָּה, יַחַד כָּלָם קִדְּשָׁה לָךְ יִשְׁלֹשׁוּ, כָּמָה שֶׁנֶּאֱמַר עַל יַד נְבִיאָךְ: וְקָרָא זֶה אֶל-זֶה
וְאָמַר, (גם הקהל אומר: קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת, מְלֵא כָל-הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ).
כְּבוֹדוֹ מְלֵא עוֹלָם, מִשְׁרָתוֹ שׂוֹאֲלִים זֶה לָזֶה אֵיזָה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ. לְעַמְתָּם בְּרוּךְ
יֵאמְרוּ: (גם הקהל אומר: בְּרוּךְ כְּבוֹד-יְיָ מִמְקוֹמוֹ). מִמְקוֹמוֹ הוּא יִפֶּן (בִּרְחֻמִּיו)
לְעַמּוֹ, הַמִּיֻּחָדִים אֶת שְׁמוֹ עָרַב וּבִקֵּר תָּמִיד בְּכָל יוֹם, פְּעָמִים בְּאַהֲבָה וְאוֹמְרִים:
(גם הקהל אומר: שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יְיָ אֶחָד). אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אֲבִינוּ,
הוּא מְלַכְנוּ, הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ, הוּא יִשְׁמִיעֵנוּ בִּרְחֻמִּיו שְׁנִית לְעֵינֵי כָל חַי, לְהִיּוֹת
לָכֶם לֵאלֹהִים. (גם הקהל אומר: אָנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם) וּבִדְבָרֶיךָ קִדְּשׁ כְּתוּב לֵאמֹר: (גם
הקהל אומר: יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם, אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר, הִלְלוּהָ).

לְדֹר וָדֹר נִמְלִיךְ לְאֵל, כִּי הוּא לְבָדוֹ מְרוֹם וְקְדוֹשׁ, וְשִׁבְחָךְ אֱלֹהֵינוּ,
מִפְּיָנוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי אֵל מְלֹךְ גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה. בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ, הָאֵל הַקְדוֹשׁ.

אַתָּה יִצְרַתָּ עוֹלָמְךָ מִקֶּדֶם, כְּלִיתָ מְלֹאכֶתְךָ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, בְּחִרְתָּ בְּנוֹ
מִכָּל הָאֲמוֹת, וְרָצִיתָ בְּנוֹ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת, וַתִּתֵּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה
שְׁכֵנוֹת לְמִנוּחָה, וְאֶת יוֹם רֵאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה, יוֹם רְצוֹן לְכַפֵּר בְּעַדְנוּ,
לְמַעַן נִחָדֵל מֵעַשָׁק יְדִינוּ.

אַבְל מִשְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, חֲרָבָה עֵירָנוּ
וְשָׁמָּה מִקְדָּשָׁנוּ, וְגָלָה יִקְרָנוּ וְנִטַּל כְּבוֹד מִבֵּית חַיֵּינוּ. וְאִין אָנוּ יְכוּלִים
לְעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירְתְּךָ, בְּבֵית הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׁמֹךְ
עָלֵינוּ, מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלַּחָה בְּמִקְדָּשְׁךָ.

וּבִכֵּן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתַּעֲלֵנוּ לְאַרְצָנוּ,
וְתִטְעֵנוּ בְּגִבְלֵינוּ, וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קִרְבָּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ, תְּמִידִין
בְּסִדְרָן וּמוֹסָפִין כְּהִלְכָתָן. וּמוֹסֵף יוֹם הַשְּׁבִת הַזֶּה וּמוֹסֵף יוֹם רֵאשׁ

החדש הזה, נעשה ונקריב לפניך באהבה כמצות רצונך, כמו שפכתב עלינו בתורתך, על ידי משה עבדך, מפני כבודך באמור:

וביום השבת שני-כבשים בני-שנה תמימים, ושני עשונים סלת מנחה בלילה בשמן ונסכו. עלת שבת בשבתו, על-עלת התמיד ונסכה.

ובראשי חדשיכם תקריבו עליה ליי, פרים בני-בקר שנים ואיל אחד, כבשים בני-שנה שבעה תמימים. ומנחתם ונספיהם כמדבר, שלשה עשונים לפר, ושני עשונים לאיל, ועשרון לכבש, וזין כנסכו, ושעיר לכפר, ושני תמידין כהלכתן.

ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי ענג, עם מקדשי שביעי, כלם ישבעו ויתענגו מטובך, ובשביעי רצית בו וקדשתו, חמדת ימים אותו קראת, זכר למעשה בראשית.

אלהינו ואלהי אבותינו, חדש עלינו את החדש הזה לטובה ולברכה, לששון ולשמחה, לישועה ולנחמה, לפרנסה ולכלכלה, לסליחת חטא ולמחילת עון, לגמילות חסד ולתלמוד תורה, כי בישראל עמד בחרת מכל האמות, ושבתות וחגי ראשי חדשים להם קבעת. ברוך אתה יי, מקדש השבת וישראל וראשי חדשים.

רצה יי אלהינו, בעמך ישראל ואל תפלתם שעה, והשב העבודה לדביר ביתך, ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון, ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך. ותחזינה עינינו בשובך לציון ולירושלים עירך ברחמים כמאז. ברוך אתה יי, המחזיר ברחמיו שכנתו לציון.

בחזרה כשהחזן אומר "מודים" צריכין
כל הציבור לשוח עמו ואומרים
"מודים דרבנן"

מודים פורעים ומשתחוים אֲנַחְנוּ
לְפָנֶיךָ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר, יוֹצְרֵנוּ
יוֹצֵר בְּרָאשִׁית. בְּרִכּוֹת וְהוֹדָאוֹת
לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ, עַל שֶׁהַחַיִּיתָנוּ
וְקִמַּמְתָּנוּ. בֵּן תַּחֲנוּנוֹ וְתַחֲנוּנוֹ, וְתִאֲסֹף
גְּלוּיֵינוּ מֵאֲרֻבַּע כְּנָפוֹת הָאָרֶץ, וְנָשׁוּב
לְשִׁמּוֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּאֵמֶת
וּבְלִבָּב שָׁלֵם, עַל שְׁאֵנוּ מוֹדִים לָךְ.
(בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת).

מודים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָה
הוא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל
נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל
נַסִּיךְ שֶׁבְּכָל יוֹם וְיוֹם עֲמָנוּ וְעַל
נַפְּלֹאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת,
עָרֵב וְכָקֵר וְצָהָרִים, הַטּוֹב כִּי
לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, הַמְּרַחֵם כִּי לֹא
תָמוּ חֲסִדֶיךָ וּמַעֲלָם קוֹיֵנוּ לָךְ.
לֹא הִכְלַמְתָּנוּ יי אֱלֹהֵינוּ וְלֹא
עֲזַבְתָּנוּ וְלֹא הִסְתַּרְתָּ פָנֶיךָ מִמֶּנּוּ.

בחנוכה אומרים:

עַל הַנְּסִים וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַמַּלְחָמוֹת וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַפְּדוּת שֶׁעָשִׂיתָ
עִמָּנוּ וְעַם אֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזִמְנָהּ הַזֶּה. בַּיָּמִי מִתְּתִיבָה בֵּן יוֹחָנָן כְּהֵן גָּדוֹל חֲשֹׁמוֹנָאִי וּבָנָיו,
כְּשֶׁעָמְדָה עֲלֵיהֶם מַלְכוּת יוֹן הַרְשָׁעָה לְשַׁכְּחֵם מִתּוֹרָתְךָ, וְלִהְיוֹת מִזְכֵּי רְצוֹנְךָ, וְאַתָּה
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עָמַדְתָּ לָהֶם בַּעַת צָרָתָם, רִבְתָּ אֶת רִיבָם, דִּנְתָּ אֶת דִּינָם, נִקְמַתָּ אֶת נִקְמָתָם,
מִסֵּרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד חֲלָשִׁים, וְרַבִּים בְּיַד מַעֲשִׂים, וְטַמְאִים בְּיַד טְהוֹרִים, וְרָשָׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים,
וְזָדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תוֹרָתְךָ. וְלָךְ עָשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ בְּעוֹלָם, וְלַעֲמֹךְ יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה
גְּדוֹלָה. וְאַחֲרַי כִּי בָּאוּ בְנֶיךָ לְדַבֵּר בִּיתְךָ, וּפָנוּ אֶת הַיִּכְלָךְ, וְטָהְרוּ אֶת מִקְדָּשְׁךָ, וְהִדְלִיקוּ
נֵרוֹת בְּחֻצְרוֹת קִדְשֶׁךָ, וְקִבְּעוּם שְׁמוֹנָה יָמִים בְּהִלָּל וּבְהוֹדָאָה. וְכַשֵּׁם שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּהֶם גַּם, כֵּן
עֲשֵׂה עִמָּנוּ יי אֱלֹהֵינוּ פָּלֵא וְנִסִּים בַּעַת הַזֹּאת, וְנוֹדֶה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סְלָה.

עַל כָּלֵם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ מִלְּכָנוּ תָּמִיד, כָּל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סְלָה,
וְיִהְיֶה לְשִׁמְךָ הַטּוֹב בְּאֵמֶת. בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ נָאָה
לְהוֹדוֹת.

אם אין כהן החזן אומר בחזרה:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּרַכְנוּ בְּבִרְכָּהּ הַמְשַׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַפְּתוּכָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ, הָאֲמוּרָה מִפִּי אֶהְרֹן וּבְנָיו פְּהָנִים עִם קְדוֹשִׁיךָ, כְּאֲמֹר: יְבָרְכֶךָ יְיָ וַיִּשְׁמְרֶךָ. (הקהל עונה: בן יהי רצון) יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחַנֶּנֶךָ. (הקהל עונה: בן יהי רצון) יֵשָׁא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיֵּשֶׁם לְךָ שְׁלוֹם. (הקהל עונה: בן יהי רצון).

שִׁים שְׁלוֹם, טוֹבָה וּבִרְכָּה, (חַיִּים), חֵן וְחֶסֶד, וְרַחֲמִים, עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ, כָּלֵנוּ כְּאַחַד בְּאוֹר פָּנֶיךָ, כִּי בְּאוֹר פָּנֶיךָ נִתַּת לָנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרַת חַיִּים, אֶהְבָּה וְחֶסֶד, צְדָקָה, בִּרְכָּה, יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם, וְטוֹב יִהְיֶה כְּעֵינֶיךָ (לְבָרְכֵנוּ וּלְכַרְךָ אֶת כָּל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל תָּמִיד בְּכָל יֵת וּבְכָל שְׁעָה בְּשָׁלוֹמְךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם, (אָמֵן).

בחזרה החזן אומר פסוק זה בלחש:

יְהִיו לְרִצּוֹן אֱמֶרֶי-פִי וְהִגִּיזֵן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי.

ויש נוהגין לומר:

אֱלֹהֵי, נְצוּר לְשׁוֹנֵי מִרְעַ, וּשְׁפָתֵי מַדְבַּר מִרְמָה, וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְדוּם וְלִמְצוֹתֶיךָ תִּרְדֹּף נַפְשֵׁי, וְנַפְשֵׁי כְּעַפָּר לְכָל תַּהֲיָה. יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי, שְׁכַל הַקָּמִים עָלֶי לְרָעָה, תִּפְרַע עֲצָתָם וְתִקְלַקֵּל מַחֲשָׁבוֹתָם. וְכֵן יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי, שֶׁתַּפְתַּח לִי שַׁעֲרֵי תוֹרָה, שַׁעֲרֵי חֶכְמָה, שַׁעֲרֵי בִינָה, שַׁעֲרֵי דַעַה, שַׁעֲרֵי פִרְסָה וְכָל־כְּלָה, שַׁעֲרֵי חַיִּים, חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים וְרִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ. יְהִיו לְרִצּוֹן אֱמֶרֶי-פִי וְהִגִּיזֵן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי.

פוסע שלש פסיעות לאחוריו בכריעה אחת וחוזר לשמאלו, ואחר כך לימינו ואומר:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו, יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, אָמֵן.

(יהי רצון מלפניך, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּבַנֶּה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתִן חֵלְקֵנוּ בַּתּוֹרָתְךָ).

סדר הדלקת נרות חנוכה

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל חֲנֻכָּה.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁעָשָׂה נִסִּים לְאַבֹּתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזֶמֶן הַזֶּה.

בערב הראשון אומרים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהַחֲזִינוּ וְקִיַּמְנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְזֶמֶן הַזֶּה.

לאחר שהדליק הנר הראשון אומר:

הַנֵּרוֹת הַלָּלוּ אֶנּוּ מְדַלְקִין, עַל הַנִּסִּים (וְעַל הַפְּרָקָן) וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַנִּפְלְאוֹת (וְעַל הַנְּחֻמוֹת), שֶׁעָשִׂיתָ לְאַבֹּתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזֶמֶן הַזֶּה, עַל יְדֵי כְּהֲנִיף הַקְּדוֹשִׁים. וְכָל שְׁמוֹנֶת יָמֵי חֲנֻכָּה הַנֵּרוֹת הַלָּלוּ (לָנוּ) קִדְּשָׁנוּ, וְאֵין לָנוּ רִשּׁוֹת לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם, אֲלָא לְרְאוּתָם בְּלִבְךָ, כְּדֵי לְהוֹדוֹת לְשִׁמְךָ (נ"א: לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל), עַל נִסִּיךָ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְעַל יְשׁוּעָתֶךָ.

ואומר זה המזמור:

מִזְמוֹר שִׁיר-חֲנֻכַּת הַבֵּית לְדָוִד. אֲרוֹמְמֶךָ יְיָ כִּי דָלִיתָנִי, וְלֹא-שִׁמַּחְתָּ אִיבֵי לִי. יְיָ אֱלֹהֵי, שׁוּעָתִי אֵלֶיךָ וַתִּרְפָּאֵנִי. יְיָ הַעֲלִיתָ מִן-שָׂאוֹל נַפְשִׁי, חַיִּיתָנִי מִיָּרֵד-בּוֹר. זָמְרוּ לִי חֲסִידָיו, וְהוֹדוּ לְזִכְרִי קִדְּשׁוּ. כִּי רָגַע בְּאֶפֶס חַיִּים בְּרִצּוֹנִי, בְּעָרֵב יְלִין בְּכִי וּלְבַקֵּר רָנָה. וְאֲנִי אִמַּרְתִּי בְּשִׁלּוֹי, בַּל-אֶמּוּט לְעוֹלָם. יְיָ, בְּרִצּוֹנְךָ הַעֲמַדְתָּה לְהַרְרִי עוֹ, הִסְתַּרְתָּ פָנֶיךָ הַיִּיתִי נִבְהָל. אֵלֶיךָ יְיָ אֶקְרָא, וְאֶל-אֲדֹנָי אֶתְחַנֵּן. מִה-בְּצַע בְּדָמִי בִּרְדֹתִי אֶל שָׁחַת, הַיּוֹדֶךָ עֶפֶר, הַיִּגִּיד אֶמְתֶּךָ. שְׁמַע-יְיָ וְחַנּוּנִי, יְיָ הִי-עֲזֹר לִי. הִפַּכְתָּ מִסְפְּדֵי לְמַחֹל לִי, פִּתַּחְתָּ שָׁקִי, וַתִּאֲזָרְנִי שִׁמְחָה. לְמַעַן יִזְמְרְךָ כְּבוֹד וְלֹא יִדָּם, יְיָ אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲוֶדְךָ.

יש נוהגים לשיר (סי' מרדכי חזק):

מָעוֹז צוֹר יְשׁוּעָתִי. לֶךְ נָאָה לְשִׁבְחָךְ. תַּכּוֹן בֵּית תְּפִלָּתִי. וְשֵׁם תּוֹדָה נִזְבַּחַת. לַעֲת
תִּכְיֶן מִטְבַּח מִצָּר הַמִּנְבַּח. אֲזוּ אֲגַמֵּר. בְּשִׁיר מִזְמוֹר. חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ:
רָעוֹת שְׂבָעָה נִפְשִׁי. בִּיגוֹן כָּחִי כָלָה. חַיִּי מָרְרוּ בְקִשִּׁי. בְּשַׁעְבוֹר מַלְכוּת עֲגִלָּה.
וּבִידּוֹ הַגְדוּלָּה. הוֹצִיא אֶת הַסְּגִלָּה. חֵיל פָּרָעָה. וְכָל-זָרְעוֹ. יָרְדוּ כְּאֶבֶן מִצוּלָה:
יִבִּיר קִדְשׁוֹ הַבִּיאֲנִי. וְגַם שֵׁם לֹא שִׁקְטָתִי. וּבָא נֹגֶשׁ וְהַגְלִנִי. כִּי זָרִים עֲבַדְתִּי.
וַיִּין רַעַל מִסְכֵּתִי. כְּמַעֲט שְׁעַבְרָתִי. קֶץ בָּבֶל. זֶרְפָּבֶל. לֶקֶץ שְׂבָעִים נוֹשָׁעָתִי:
כְּרוֹת קוֹמַת בְּרוֹשׁ בִּקְשׁ. אֲגִי בֶן-הַמִּדְבָּא. וְנִהְיְתָה לוֹ לְמוֹקֵשׁ. וְגֵאֲוָתוֹ נִשְׁבַּתָּה.
רֹאשׁ יְמִינִי נִשְׂאָתָה. וְאוֹיֵב שְׁמוֹ מְחִיתָ. רַב בָּנִי. וְקִנְיָנִי. עַל הָעֵץ תָּלִיתָ:
יָנוּם נִקְבְּצוּ עָלִי. אֲזִי בִימֵי חֲשָׁמַיִם. וּפָרָצוּ חוֹמוֹת מִגְדָּלִי. וְטָמְאוּ כָל הַשְּׂמָנִים.
וּמִנוֹתַר קִנְקֵנִים. נַעֲשֶׂה גַם לְשׁוֹשָׁנִים. בְּנֵי בִינָה. יְמֵי שְׁמוֹנֶה. קָבְעוּ שִׁיר וְרִנָּנִים:
וְשׁוֹף זָרוֹעַ קָדְשָׁךְ. וְקָרַב קֶץ הַיְשׁוּעָה. נִקּוּם נִקְמַת עֲבָדֶיךָ מֵאִמָּה הַרְשָׁעָה.
כִּי אָרְכָה הַשָּׁעָה. וְאֵין קֶץ לִימֵי הַרְעָה. דָּחָה אֲדָמוֹן בְּצֹל צֶלְמוֹן. הֶקֶם רוּעִים
שְׂבָעָה:

סדר קריאת התורה בחנוכה

מזמור לחנוכה: "מזמור שיר חנוכת הבית לדוד" (עמ' 41).

ביום הראשון קוראים: במדבר ו, כב—כז; ז, א—יז.

כהן וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל-אַהֲרֹן וְאֶל-בָּנָיו לֵאמֹר
כֹּה תִבְרְכוּ אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָמֹר לָהֶם: יְבָרְכֶךָ יְהוָה וַיִּשְׁמְרֶךָ: יָאֵר
יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֹךְ: יֵשָׂא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שָׁלוֹם: וַיִּשְׁמוּ
אֶת-שְׁמֵי עַל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֵין אֲבָרְכֶם:
וַיְהִי בְיוֹם כָּלוֹת מֹשֶׁה לְהַקִּים אֶת-הַמִּשְׁכָּן וַיִּמָּשַׁח אֹתוֹ וַיִּקְדֹּשׁ
אֹתוֹ וְאֶת-כָּל-כֵּלָיו וְאֶת-הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת-כָּל-כֵּלָיו וַיִּמָּשְׁחֵם וַיִּקְדֹּשׁ אֹתָם:
וַיִּקְרִיבוּ נִשְׂיֵאֵי יִשְׂרָאֵל רָאשֵׁי בֵית אֲבֹתָם הֵם נִשְׂיֵאֵי הַמִּטָּה הֵם
הָעֹמְדִים עַל-הַפְּקָדִים: וַיְבִיאוּ אֶת-קָרְבָּנָם לִפְנֵי יְהוָה שֵׁשׁ-עֶגְלֹת צֹב

וּשְׁנֵי עֶשֶׂר בָּקָר עֲגֹלָה עַל־שְׁנֵי הַנָּשָׂאִים וְשׁוֹר לְאֶחָד וַיִּקְרִיבוּ אוֹתָם
לִפְנֵי הַמִּשְׁכָּן: לוי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: קַח מֵאֹתָם וְהָיוּ
לְעֹבֵד אֶת־עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד וְנִתְּתָה אוֹתָם אֶל־הַלְוִיִּם אִישׁ כְּפִי
עֲבֹדָתוֹ: וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־הָעֲגֹלֹת וְאֶת־הַבָּקָר וַיִּתֵּן אוֹתָם אֶל־הַלְוִיִּם:
אֶת שְׁתֵּי הָעֲגֹלֹת וְאֶת אַרְבַּעַת הַבָּקָר נָתַן לְבְנֵי גֵרְשׁוֹן כְּפִי עֲבֹדָתָם:
וְאֶת אַרְבַּע הָעֲגֹלֹת וְאֶת שְׁמֹנֶת הַבָּקָר נָתַן לְבְנֵי מְרָרִי כְּפִי עֲבֹדָתָם בְּיַד
אִיתָמָר בֶּן־אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן: וְלְבְנֵי קָהָת לֹא נָתַן כִּי־עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ עֲלֵהֶם
בַּכֹּתֵף יִשָּׂאוּ: וַיִּקְרִיבוּ הַנָּשָׂאִים אֶת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ בַּיּוֹם הַמִּשָּׁח אֹתוֹ
וַיִּקְרִיבוּ הַנָּשִׂאִים אֶת־קֶרְבָּנָם לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
נָשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם נָשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם יִקְרִיבוּ אֶת־קֶרְבָּנָם לְחֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ:
יִשְׂרָאֵל וַיְהִי הַמִּקְרִיב בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן אֶת־קֶרְבָּנוֹ נְחֹשׁוֹן בֶּן־עַמִּינָדָב
לְמִטָּה יְהוּדָה: וְקֶרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק
אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵינֵהֶם מְלֵאִים סֶלֶת בָּלוּלָה
בַּשֶּׁמֶן לְמִנְחָה: כֹּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת: פֶּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר
אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שָׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחֻטָּאת:
וּלְזִבַּח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׂים
בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קֶרְבֵּן נְחֹשׁוֹן בֶּן־עַמִּינָדָב:

ביום השני קוראים: במדבר ז, יח – כג.

כהן בַּיּוֹם הַשְּׁנִי הַקְרִיב נִתְּנָאֵל בֶּן־צִוְעָר נָשִׂיא יִשְׁשָׁכָר: הִקְרִיב אֶת־קֶרְבָּנוֹ
קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵינֵהֶם מְלֵאִים סֶלֶת בָּלוּלָה בַּשֶּׁמֶן לְמִנְחָה: כֹּף אַחַת
עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת: לוי פֶּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד
בֶּן־שָׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחֻטָּאת: וּלְזִבַּח הַשְּׁלָמִים בָּקָר
שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קֶרְבֵּן
נִתְּנָאֵל בֶּן־צִוְעָר:

ישראל חוזר מ"ביום השני" עד "קרבן נתנאל בן צוער" וכן על זה הסדר בשאר ימים.

ביום השלישי קוראים: במדבר ז, כד-כט.

כהן ביום השלישי נשיא לבני זבולן אליאב בן-חלץ: קרבנו קצרת-פסוף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד פסוף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זרב מלאה קטרת: לוי פר אחד בן-פקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה: שעיר-עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני-שנה חמשה זה קרבן אליאב בן-חלץ:

ביום הרביעי קוראים: במדבר ז, ל-לה.

כהן ביום הרביעי נשיא לבני ראובן אליצור בן-שדיאור: קרבנו קצרת-פסוף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד פסוף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זרב מלאה קטרת: לוי פר אחד בן-פקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה: שעיר-עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני-שנה חמשה זה קרבן אליצור בן-שדיאור:

ביום החמישי קוראים: במדבר ז, לו-מא.

כהן ביום החמישי נשיא לבני שמעון שלמיאל בן-צורישדי: קרבנו קצרת-פסוף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד פסוף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זרב מלאה קטרת: לוי פר אחד בן-פקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה: שעיר-עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני-שנה חמשה זה קרבן שלמיאל בן-צורישדי:

ביום הששי קוראים: במדבר ז, מב—מד.

כהן ביום הששי נשיא לבני גד אליסף בן-דעואל: קרבנו קצרת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זב מלאה קטרת: לוי פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה: שעיר-עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה כבשים בני-שנה חמשה זה קרבן אליסף בן-דעואל:

ביום השביעי קוראים: במדבר ז, מח—נג.

כהן ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע בן-עמיהוד: קרבנו קצרת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זב מלאה קטרת: לוי פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה: שעיר-עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה כבשים בני-שנה חמשה זה קרבן אלישמע בן-עמיהוד:

ביום השמיני קוראים: במדבר ז, נד—ח, ד.

כהן ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל בן-פדהצור: קרבנו קצרת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זב מלאה קטרת: לוי פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה: שעיר-עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה כבשים בני-שנה חמשה זה קרבן גמליאל בן-פדהצור: ישראל ביום התשיעי נשיא לבני בנימן אבידן בן-גדעני: קרבנו קצרת-כסף אחת שלשים ומאה

מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שָׁקֶל בְּשָׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים
סֶלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כֹּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קִטְרֶת: פֶּר
אֶחָד בֶּן־בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שָׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד
לְחֻטָּאת: וּלְזִבְחֵי הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתִידִים חֲמִשָּׁה
כֶּבֶשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קֶרֶבֶן אֲבִידָן בֶּן־גֹּדְעָנִי: בְּיוֹם הָעֲשִׂירִי
נָשִׂיא לְבָנִי דָן אַחִיעֶזֶר בֶּן־עַמִּישַׁדָּי: קֶרֶבֶנוֹ קַעְרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים
וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שָׁקֶל בְּשָׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם
מְלֵאִים סֶלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כֹּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קִטְרֶת:
פֶּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שָׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׁעִיר־עִזִּים
אֶחָד לְחֻטָּאת: וּלְזִבְחֵי הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתִידִים
חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קֶרֶבֶן אַחִיעֶזֶר בֶּן־עַמִּישַׁדָּי:
בְּיוֹם עֲשִׂתִּי עֶשֶׂר יוֹם נָשִׂיא לְבָנִי אֲשֶׁר פָּגַעִיאל בֶּן־עֶכְרָן: קֶרֶבֶנוֹ
קַעְרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים
שָׁקֶל בְּשָׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֶלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כֹּף
אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קִטְרֶת: פֶּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד
בֶּן־שָׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחֻטָּאת: וּלְזִבְחֵי הַשְּׁלָמִים בָּקָר
שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתִידִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קֶרֶבֶן
פָּגַעִיאל בֶּן־עֶכְרָן: בְּיוֹם שְׁנַיִם עֶשֶׂר יוֹם נָשִׂיא לְבָנִי נַפְתָּלִי אַחִירֵעַ
בֶּן־עֵינָן: קֶרֶבֶנוֹ קַעְרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד
כֶּסֶף שִׁבְעִים שָׁקֶל בְּשָׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֶלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן
לְמִנְחָה: כֹּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קִטְרֶת: פֶּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אֵיל
אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שָׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחֻטָּאת: וּלְזִבְחֵי
הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתִידִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה
חֲמִשָּׁה זֶה קֶרֶבֶן אַחִירֵעַ בֶּן־עֵינָן: זֹאת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ בְּיוֹם הַמָּשָׁח
אֹתוֹ מֵאֵת נְשִׂאֵי יִשְׂרָאֵל קַעְרַת כֶּסֶף שְׁתֵּים עֲשָׂרָה מִזְרָק־כֶּסֶף שְׁנַיִם
עֶשֶׂר כַּפּוֹת זָהָב שְׁתֵּים עֲשָׂרָה: שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה הַקְּעָרָה הָאַחַת כֶּסֶף

וּשְׂבָעִים הַמִּזְרֵק הָאֶחָד כָּל כֶּסֶף הַכֵּלִים אֲלֵפִים וְאַרְבַּע־מֵאוֹת בְּשֶׁקֶל
 הַקֹּדֶשׁ: כַּפּוֹת זָהָב שְׁתֵּים־עֶשְׂרֵה מְלֵאֹת קִטְרֵת עֲשָׂרָה עֲשָׂרָה הַכֶּף
 בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ כָּל־זָהָב הַכַּפּוֹת עֲשָׂרִים וּמֵאָה: כָּל־הַבֶּקֶר לְעֹלָה שְׁנַיִם
 עֲשָׂרִים פָּרִים אֵילִם שְׁנַיִם־עֲשָׂר כִּבְשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שְׁנַיִם עֲשָׂר וּמִנְחָתָם
 וּשְׂעִירֵי עִזִּים שְׁנַיִם עֲשָׂר לַחֹטָאֹת: וְכָל בֶּקֶר זֶבַח הַשְּׁלָמִים עֲשָׂרִים
 וְאַרְבָּעָה פָּרִים אֵילִם שְׁשִׁים עֶתְדִים שְׁשִׁים כִּבְשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שְׁשִׁים
 זֹאת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ אַחֲרֵי הַמִּשְׁחָ אֹתוֹ: וּכְבֹּא מִשָּׁה אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד
 לְדַבֵּר אֹתוֹ וַיִּשְׁמַע אֶת־הַקּוֹל מִדְּבַר אֱלֹהֵי מַעַל הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל־אֲרֹן
 הָעֵדֻת מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרֻכִּים וַיְדַבֵּר אֵלָיו: וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר:
 דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בְּהַעֲלֹתְךָ אֶת־הַנִּיר אֶל־מוֹל פְּנֵי הַמִּנְוָה
 יֹאִירוּ שְׂבָעַת הַנִּירוֹת: וַיַּעַשׂ כֵּן אַהֲרֹן אֶל־מוֹל פְּנֵי הַמִּנְוָה הֵעֲלָה
 נִרְתִּיהָ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: וְזֶה מַעֲשֵׂה הַמִּנְרָה מִקְשָׁה זָהָב
 עַד־יִרְכָּה עַד־פְּרֻחָהּ מִקְשָׁה הוּא כַּמֶּרְאֶה אֲשֶׁר הָרָאָה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה
 כֵּן עָשָׂה אֶת־הַמִּנְרָה:

יוצר לשבת ראשונה או יחידה של חנוכה

לר' יוסף בר שלמה מקרקשונה

סדר א"ב (כל בית ט פעמים), יוסף בר שלמה.

אֲוֹדָךְ כִּי אֲנִפֶּת וּתְשׁוּב. אֲזַנְךָ הִטִּיתָ שׁוּעִי לְקֹשֶׁב. אִי־בִתִּי כָקֵשׁ
בְּעִלְעֵלֶת לְנִשָּׁב: אֲבִינָה וְאֲזַכָּרָה יְמֵי קֶדֶם. אֲשֶׁר קָרְאוּנִי מִנִּכְתָּם אֲדָם.
אוֹתוֹתֶם אֲגִידָה וְלֹא אֲרָדָם: אֲשִׁיחָה צָרוֹת וְנִקְמַת אֲנִטְיוּכָם. אֲבַח
חֲסִידֵי וּמַשִּׁיחֵי נָכֶם. אֲוִילֵי עַמִּי כִּהְקִרִיצוּנִי לְהִרְפָּס: יַעַן וְעַד סוּסִים
פָּלְדוֹת. בָּמוֹ רוֹכָבִים שְׁנוּסִי לְפִידוֹת. מוֹפֶת הָרְאוֹת בְּעִיר נִכְבְּדוֹת.
קְדוּשׁ:

בָּאוּ אֲכֵן פְּרִיצִים לְלֶשֶׁן. בְּחָרִי אֶף הַמֶּלֶךְ לַעֲשֹׂן. בְּעַד לְהַכְרִית שְׁרוּצֵי
גִּשָּׁן: בְּעֶרְהָ חֲמָתוֹ וַיִּתָּא בְּפֶתַע. בָּלָה בְּשָׂרִי וַחֲרִיתִי שִׁתַּע. בִּיעָרִים
חֲבִיתִי כְּבֹהֲמוֹת לְהִתַּע: כְּכֹלוֹתוֹ לְהַשְׁמִיד עִם וְלִרְפָּס. בָּאֵר לְשׁוֹר צָבָאוֹ
פִּילִיפּוֹס. בָּרִית לְהַעֲבִירִי וּפְסִלוֹ לְחַפָּס:

גָּזַר מִי בְּחִזִּיר יִפְגֹּל. גַּם מוֹשֶׁף עָרְלָה לַעֲגֹל. גּוֹיֹתָם לְהַשְׁלִיךְ וְהַמָּמָאן
מִלְסָגֵל: גּוֹאֲלֵי בֶּפֶת בָּגוּ וּבִאֲלִיל חֲזִיה. גָּבְרוּ בְּתָמָם שֶׁת לְשֹׂאֵיהָ. גָּדַע
וְכֹלָה נוֹצְרֵי תוֹשְׁבֵיהָ: גְּבִירוֹת שְׁתִּים בְּגִיחָן מָלוּ. גָּלַל כֵּן בְּשִׁדְיָהֶן נִתְּלוּ.
גּוֹרִים וְאֻמוֹתָם מִמֶּגֶדֶל הַפִּילוֹ:

דָּמּוּ לְטִגָּף בְּזִכְחֵיהֶם אֶלְעָזָר. דָּתוֹ שְׁמֵר וְעָז נֶאֱזָר. דָּח וַיִּכְז לְדִבְרֵי
הָאֲכָזָר: דִּבֵּר דְּאֲגָתִי עַל נִפְשָׁךְ. דִּרְשׁ אֲדָרֵשׁ מִבֶּשֶׁר קִדְשָׁךְ. דָּם כָּמוֹ
הָאֻמָּנִתִי וְאֲנִשְׁשָׁךְ: דָּלַף בֵּין תַּשְׁעִים אֲנָכִי. דָּחַל אֱלֹהֵי בְּמִרְמָה תִּמְלִיכִי.
דִּבְרִיךָ כָלָה זִנְחָתִים מְלֶהֶפְכִּי:

הִלְזָה יֹאחֲז צִדִּיק דִּרְכּוֹ. הִישִׁישׁ בְּשׁוֹרֶם נִהְגָּב בְּעֶרְכּוֹ. הִבְחֹור יוֹסִיף
אֲמָן בְּרָכּוֹ: הֵעֵל אֱלֹהָ לֹא תִפְקֹד. הִצְפִּיר וְהִשְׁעִיר בְּחֶרוֹנְךָ לִיקוֹד.
הִרְאֵשׁ וְהִרְגֵּל וְהִזְקֵן וְהִקְדָּקָד: הִבֵּט וַיִּזְכֹּר אֶת כָּל הַתְּלָאָה. הִהַשִּׁיגָה
עֲדַת צוֹלְעָה וְנִהְלָאָה. הִלְעוֹלָמִים תִּזְנַח בְּרַבֵּת חֲלָאָה:
וְאִבְעִיעָה עוֹד מִקְרָה שְׁבָעָה. וַתִּיקָם וְאֲחִים תְּמִימֵי דְעָה. וְקָלָם בָּאֵשׁ

בְּשׂוֹא נִתְּעָה: וְעַל לֹא אָכְלוּ מִזֶּבַחַו. וַיִּדְבְּקוּ בַּעֲוֹשָׁה תָּבֵל בְּכַחוֹ. וְשִׁסְפָם נָבֵל בְּאַכְזָרִיּוֹת רוּחוֹ: וּמִחֲבַת נַחֲשֶׁת בָּאוּר רִתַּח. וַיִּפְשֹׁחַ הָרָאשׁוֹן נִתַּח נִתַּח. וְעוֹר רֹאשׁוֹ חֲשָׁף בְּתוֹתַח:

זְמַזְמָה לְהַחְרִיג שְׂשֶׁת אֶחָיו. זָד יָהִיר בַּעֲבֶרֶת טוּחִיו. זָבַחָם כְּכֶבֶשׂ אֱלוֹף בְּחֻחִיו: זָמַם אֶפְתָּה הַשְּׂבִיעִי קִטְנָם. זָהָב אֶעֱשִׂירָךְ אֱלִיו נָם. זִמְנִיתִיךָ לִי לְמִשְׁנֵה קוֹנָם: זָרָז הָעֵלָם טוֹב לְבַחֲרִי. זָעַק הָרִגְנִי לָמָּה תֵּאָחֵר. וְנִחַמְתִּי לְהַשְׁתַּחֲוֹת לְאֵל אֲחֵר:

חָם וַיַּחֲר מוֹשֵׁל רָשָׁע. חֲזַק מִכּוֹתָיו בְּלִי פֶשַׁע. חֶסֶן הַיָּלֵד וּלְסִבְלָם שִׁעֲשַׁע: חֲזָתָה הוֹרָתָם מִשְׁפָּטִי בְּנִיָּה. חֲמָטָה נִפְשָׁה עָלִי נִינְיָה. חֲלָתָה וּתְשֻׁב רוּחָה לְקוֹנֶיָּה: חֲמָסִי אִם גָּבַר לַעֲבֹר. חֲסִידִים אֱלוֹ וְהִרְגָתָם זָכַר. חֵן כְּרוּנִי בְּלִתֶּךָ וְכוֹר:

טָפַשׁ עוֹד מְדוֹן מְגֵרָה. טַפְטוּפִי אֲשֶׁר לֹא יִמְרָה. טְמוּסִי יוֹנִי הַחִי יִקְרָא: טַפָּס זוֹכֵר שְׁמוֹ יְהוּדִי. טָבוּחַ וְקָרוֹץ כְּמוֹ גָּדִי. טָרִיָּה וּבִקְרָת לְהַכְפִּיד בְּשִׁלְדִי: טָהַר טְבִילַת מִקְוֵה הַחֲדִיל, טָסוּ קְדוּשִׁים מִנְּשִׁיָּהם לְהַבְדִּיל. טָרַחָם סָקַרְתָּ נָס לְהַגְדִּיל:

יָחִיד וְנִשְׂא שׁוֹכֵן שָׁמַיִם. יִמֵּן לְכֻלָּם מִקְּנוֹאוֹת מַיִם. יַעֲזֵן חֲסִידָיו מִיַּחַדְיוֹ פַּעַמִּים: יִסֹּף יָדוֹ לְתַעֵב הַמוֹן. יִדִּידוֹת בֵּית לְאִישׁ בְּזִמָּן. יִשְׁכַּבְנָה אֹז תַּחְלָה הַהִגְמוֹן: יִתֵּד זֹאת נִתְקַעָה לְגִדְשׁ. יִרְחִים אֲרַבְּעִים וְאַרְבָּעָה חֲדָשׁ. יְהוּדָה הַסִּיעָה פָּהֵן הַקָּדָשׁ:

כְּנַתְמָלָא סָפֵק וְשׂוּדֵי חֲנוּן. כְּנִסָּה לְחִשְׁמוֹנָאֵי בֵּית יוֹחָנָן. כְּנִסוּם בְּמִשְׁתָּה בְּחֻפָּה לְהַתְלוֹנֵן: כָּל-עֲדִיָּה פְּחָחָה הַכֵּלָה. כּוּס מְזֻגָה לְקְרוּאֵי הַלּוּלָא. כְּבָשׁוּ עֵינֵיהֶם מִהִבִּיט צֵלָה: כְּבַד שִׁצְף הָאֵח לַעֲמָה. כְּבִירִים קְרוּאִים פָּה לְהַטְעִימָה. כְּנַגְדָם אֵיךְ עֲמַדָּה כְּקִדְשָׁה עֲרָמָה:

לָמוּ הַשִּׁיבָה נֹת יָפֶה-פִּיָּה. לִי אֵיךְ תִּיִסְרוּנִי בְּרַמְיָה. לַעֲרֵל וְטָמֵא תִשְׁכִּיבוּנִי עָרִיָּה: לְבָשָׁה רוּחַ אֹז יְהוּדָה. לְבוֹ מְלֹאוֹ גְבוּרָה עֲנוּדָה.

לַחַשׁ וַיִּקְנֶא קִנְיָא כְּבֹדָה: לִקְטֵי הָדָס וְכָל מִינֵי בְשָׁמִים. לְהַגִּיל כְּמוֹ
 בְּגִיל וְהַנּוֹמִים. לְהַתְעוֹת לַעֲוֹל חֲקוֹ מְשָׁלִימִים:
 מִרְחוֹק בְּשָׁקֶפֶם מְזַמְרִים וְחוֹגְגִים. מְלִל אֱלוֹ הַשָּׁרִים וּמְנַהִיגִים. מַעֲתָה
 נִכְנָסוּ בְּנִימוֹסֵי עֲרוּגִים: מְשֻׁרְתֵּי וּמְחַנְהוּ חוּצָה הַנִּס. מִתְנִיָּה וְאַחֲיוּ
 פְּנִימָה הַכְּנִס. מִכְּבֵי יְהוּדָה גְּבוּרָה הַשְּׁנִס: מִמֶּאֱסֶת עֵץ הַדְּקִיר
 הַמְּזֻנָּה. מַעֲכוֹ לְנִמְרִים רֹדֵף הַמְּחַנְהָ. מִחֶצֶם וְכָלֶם וַיַּגִּד לְאוֹלִיפִירְנָה:
 נָסַע וַיֵּאֱסֹף הַמוֹנוֹ לְהַקְמִיל. נָח קָרוֹב מִצִּיּוֹן מִיל. נָע לְכָבִי כִיעֹר
 וּכְכַרְמִיל: נָדְבוּ עִם לְשׁוֹב לְמַחֲלָלֶם. נֶאֱנָחִים בְּצוּם וּבְכֵי כָלֶם:
 נִחְמָדִים מִפֹּז הָגוּ בְּפִלּוֹלֶם: נִבָּא לְמַלְךְ הַגְּמוֹנוֹ אֲכִיּוֹר. נָדִיב וַיִּזְעַץ
 דּוֹכּוּס וְאַפִּיפִיּוֹר. נִצְרוּ חֲקֵם וַיִּצִּיתוּךְ בְּכִיּוֹר:
 סוֹטֵן כְּהַאֲזִין עָלָיו הַגְעִיר. סָח לְהוֹקִיעוֹ כְּבוֹדוֹ לְהַבְעִיר. סְמוּךְ מְבוֹא
 שַׁעַר הָעִיר: סַעֲף מִחֵר הַקְרִיָּה כְּאַגְחִיל. סִיפֵי בְּרֹאשׁ זֶה אֶתְחִיל.
 סִגְרוֹן מְשֻׁנְאֵי עֶבֶר הַשְּׁחִיל: סִפְכַּתְנִי בְּלִילָה הַהוּא יְהוּדִית. סוֹדָה
 בְּרוּךְ וְטַעֲמָה עֲדִית. סוֹחֲרָה לַעֲמָה וּלְיוֹן לַפִּידִית:
 עִיר וַיּוֹשְׁבֶיהָ בְּכֶשֶׁר בְּחֻזּוֹתָהּ. עֲלָצָה וְתוֹלָךְ עֲמָה שְׁפַחְתָּהּ. עַל יֵי
 הַשְּׁלִיכָה יְהִבְתָּהּ: עֲמָדָה בְּרֹאשׁ מַחֲנוֹת הָאוֹיֵב. עֲלִיצוֹתָיו לְהַפֵּךְ וְחִילוֹ
 לְדִיב. עַל רֹאשׁוֹ גְּמוּלוֹ לְחַיִּב: עֲדֵי יִפְיָה הַגִּידוֹ לְמַלְךְ. עֲלָמָה כְּמוֹהָ
 אֵין בְּפִלְךְ. עֲרָבָה עָלָיו וְלִהְבִּיאָה הַלֵּךְ:
 פֶּץ מֵה דֶרֶכְךָ הַשְּׁמִיעִינִי. פֶּצָה מִמֶּשְׁפַּחַת נְבִיאִים אָנִי. פּוֹתֵרִים עָלֶיךָ
 מִלְכֵי וּקְצִינֵי: פֶּתַע פֶּתְאוֹם כְּעַת מִחֵר. פְּגוּזֶיךָ יִתְצוּ הָעִיר בְּפַחַד.
 פִּסְעֵתִי לְבִשְׁרֶךָ אֵל תֹּאחֵר: פּוֹרָה בְּדֶרֶכְךָ בְּמוֹ חֲמַתְךָ. פֶּקֶד וּזְכֹר אֶת
 אֲמַתְךָ. פֶּרְחִי מִשְׁפַּחְתִּי יִשְׁרָתוּךָ בְּבִיתְךָ:
 צִפְצָף כָּל שְׂאֵלְתְךָ אֲמֵלָא. צְבִיוֲנִי אִם תַּעֲשֵׂי מִלְכָּלָה. צֶאֱצָאֵי בֵית
 אֲבִיךָ אַעֲלֶה: צִרְחָה לוֹ אֵינִי טְהוֹרָה. צוֹ לְהַעֲבִיר קוֹל וּגְזָרָה. צוּרוֹ
 מִהֲגִיעַ בְּעֲלָמָה הַמְטַהֲרָה: צֶהַל בְּסוֹס מִיּוֹן וְכִרְכַּר. צִבְאִיו לְמִשְׁתָּה
 שְׁמָנִים הַשְּׁכַר. צוֹאֲרוֹ לְצוֹד שְׁתָּה וַיִּשְׁכַּר:

קִפְחָתוֹ אֶז שְׁנַת תְּרִדְמָה. קְרוּאֵיו נָמוּ הִנְעָרָה לְפָגְמָה. קִדְקְדוֹ הַשְׁפִּיב
וּכְיָשָׁן נִדְמָה: קָמוּ חֵישׁ וּפָנוּ לְדֶרֶכָם. קָלוּ רִגְלֵי מַעַל מִלָּכָם. קִדְמוּ
וַיְרוּצוּ לְאַהֲלֵי סָפָם: קְרוּאָה יֵרָאֵת יְיָ וּמִשְׁפָּכֶלֶת. קֶצֶצָה גִלְגָּלָתוֹ כְּרָאֵשׁ
שְׁבֵלֶת. קַחְתוּ וַהֲבִיאתוּ לְהִיטִיב תּוֹחֶלֶת:

רְאוּהוּ וְלֹא הֶאֱמִינוּ לָהּ. רָצוּ לְאִישׁ בְּקֶצֶפוֹ תָּלָה. רָחַשׁ הוּא רֹאשׁוֹ
בְּאֵלָה: רָמַשׁ הֵהוּא גִדְלוֹ שְׁמָחוֹת. רָחֲקוּ וַיִּנּוּסוּ יָגוֹן וַאֲנָחוֹת. רוֹדֵף
וּמִתְנַקֵּם כְּהֶרֶף לְמָחוֹת: רָקְדוּ וְחָדוּ כָּל הַלַּיְלָה. רִנָּן הִנְעִימוּ לְנוֹרָא
עֲלִילָה. רָחַפּם וּפְקָדָם בְּפֶסֶח וְחֻמָּלָה:

שִׁחַר כְּהֶקְרִין וְהַבְּקָר אֹר. שְׁאָגוּ לְקוֹל אֲדִיר וְנָאוֹר. שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ
לְבָאֵר: שׁוֹדְדִים בְּשִׁמְעָם הַמוֹלֵת הֶהָמוֹן. שָׁחוּ לְהַקִּיץ הַמֶּלֶךְ וּלְכַמּוֹן.
שִׁזְפוּהוּ מֵת מִשְׁכָּב בְּאַרְמוֹן: שְׁאוֹנָם נִכְנַע וּתְבַרַח רוּחָם. שָׁחַחוּ וְחָגְרוּ
בְּפֶחַד אֲבָחָם. שׁוּבִיָּהֶם רַדְפוּם וְהַכּוּם לְפִלְחָם:

תָּמוּם וְהֶרְגוּם תְּלִי תָלִים. תּוֹדוֹת וְשִׁיר סִיגוּ סְגוּלִים. תִּקֵּף הַיָּם קִבְעוּ
מִשְׁכִּילִים: תִּחְמוּ הַלֵּל לְגֹמֵר שְׁמוֹנָה. תִּכֵּן גִּירוֹת לְהַעֲלוֹת בְּרִנָּה. תִּמִּיד
בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה: תִּאֲמוּ הַיּוֹם שְׁבַת וְחֻנֻּכָּה. תִּפְאֵר בְּעִנְיָנָם בְּעִנּוּגָה
וּרְכָה. תַּעֲדִידֶךָ נֶצַח לֶךְ הַמְּלוּכָה: יַחֲדִידֶךָ וַיִּדְיֶדֶךָ סֵלָה פְקָדוֹךָ. בַּל
נִדְמִית שְׁגֹבוֹךָ לְבָדוֹךָ. מִשְׁבִּי הַדְרִירָם וְהַפֵּל יוֹדוֹךָ. קְדוּשׁ:

יוצר לשבת שניה של חנוכה

סדר א"ב, משה חזק.

אֲזַכֵּר מַעֲלָלֵי יְהוָה. וְאֶתֵּן לוֹ הוֹדָיָה. מִמַּעֲשֵׂה שְׁהִיָּה. בִּימֵי מִתְתָּיָה:
בְּהִיּוֹתִי בְּזוּיָה. שְׁבוּרָה וְדַחוּיָה. מִתּוֹף דָּאָב וְדִנְיָה. הוֹצִיאִי לְרוּיָה:
גָּבֵר וְעָלָה. אֶלְכִסְנֶדְרוֹס בְּגִדְלָה. בְּמִלְכוּת יָנָן בַּתְּחִלָּה. הִיא הַקֶּרֶן
הַגְּדוּלָּה:

זֶמָּה לַעֲוֹר בְּאַפְלָה. וְכֹלֹא הָיָה לוֹ בֶּן לְהִנָּחִילָהּ. וְחֵלֶק מַלְכוּת
 וּמִמְשָׁלָהּ. לְאַרְבַּעַה בְּנֵי עוֹלָה:
 הֵם הָיוּ לְסִגְלָה. קוֹץ וְדִרְדֵּר וְחִירוּלָה. וְגִזְרוּ בְּחִמָּה וְכָלָה. תּוֹרַת מֹשֶׁה
 לְגַעְלָה:
 וְהִגְיוֹן דָּת לְבִטְלָה. עִם נְדוּת לְקִלְקֵלָה. וְשִׁבְתוֹת לְחִלְלָה. וּבָנִים שְׁלֹא
 לְמַהְלָה:
 זֶהָמָה וְחִזִּיר וּנְבִלָה. בְּכַח אוֹתָם לְהֶאֱכִילָהּ. בְּרִיחֵי בָתִּים לְנִטְלָה. וְאִם
 לֹא אוֹתָם לְקִטְלָה:
 חֲרוֹת בְּקֶרְנֵי שְׁוֹרִים תַּחֲלָה. בָּאֵל בְּלִי הָיוֹת לָמוּ נַחֲלָה. וְעַמְדוֹ יִשְׂרָאֵל
 בְּבִהְלָהּ. וּמִכְרוּ מִשׁוֹר וְעֵד עֲגָלָה:
 טַמְאָת בְּעִילָה. גִּזְרוּ עַל כָּל כָּלָה. כְּשֶׁתַּנְשֵׂא לְבַעַלָהּ. תִּבְעַל לְהִגְמוֹן
 תַּחֲלָה:
 לַעֲצוֹ חֲכָמִי עֲגָלָה. לְהִטְחִין בְּמִגְרוֹסוֹת אָכִילָהּ. רָמָז שְׁשָׁם בְּרַכַּת
 הַלּוּלָא. וְנִעֲשֶׂה נֶס וְאַחַת מִהֵנָּה לֹא נִפְסָלָה:
 כָּמוֹ כֵּן עָשׂוּ בְּחִכְמָהּ. בְּנֵרוֹת לְהִסְמִין בְּתֵי אֵימָהּ. מִצּוֹת מִילָה לְקִימָה.
 בְּצוּוֵי תוֹרָה תְּמִימָה:
 לַחֵץ יוֹנָה תִּפָּה. כְּשֶׁר שׁוֹכֵן רוּמָהּ. לְבֶשׂ בְּגָדֵי נִקְמָהּ. בְּצָרִים לְהִלָּחֶמָה:
 מִתַּתִּיָּה וְחִשְׁמָנִים. אֲזַחֲבֵרוּ בְּחִתּוּנִים. וּכְשֶׁהִרְגִּישׁוּ יוֹנִים. וְהֵנָּה הִגְמוֹן
 עִם כָּל הַמוֹנִים:
 נִגְדַּר בֵּיתָם חוֹנִים. כָּלָה לְטַמְאוֹת בְּזֻנָּנִים. וּבֵית דִּין יוֹשְׁבִים אֲנוּנִים.
 נוֹשְׂאִים בְּדָבָר וְנוֹתְנִים:
 סְכֻלְתָּנִית הֵיטָה וְחִכְמָהּ. נִעְרָה וְחִנָּה שְׁמָהּ. קָרְעָה לָהּ בְּגָדֵי רִקְמָה.
 וְעַמְדָּה לָהּ עֲרָמָה:
 לַעֲיִינָהּ כְּבָשׁוּ לְאַדְמָהּ. וְהִיא קוֹלָה הִרִימָהּ. לְעַרְל תְּמִסְרוּנֵי בְזוּמָהּ.
 וְלָכֶם אַחֵי בִשְׁת לָמָּה:

פֶּץ מִתְתִּיחַ לְחִשְׁמוֹנָאי. אַתֶּם כִּהְנִי יְיָ. וְאֲנִי וְשִׁבְעָה בָנִי. כְּמִסְפַּר
שְׁבִטֵי אֲמֹנִי:
צָרִי לְאַבְדּוֹ וּמוֹנִי. נִדְגַל בְּשֵׁם יְיָ. וּמִיד אֶלְעָזָר הַתִּיז רֹאשׁ הַזֵּנָאי. שֶׁהוּא
עָרוֹם וְקִנְאִי:
קָמוּ בְּדָבָרִים. יְהוּדָה מִכְּבִי וְשָׁאֵר גְּבוּרִים. כָּאִישׁ אֶחָד חֲבָרִים. מַחְנֶה
יָוָנִים מִפְּגָרִים:
רוֹצְצִים וּמְשַׁבְּרִים. מְשֻׁנִּים עֶשֶׂר עֲבָרִים. זֶה מִכָּה וְזֶה מִחָרִים. וּרְדָפוֹם
מֵעַכּוֹ וְעַד נִמְרִים:
שָׁאֵל אֲנִטְיוֹכֶס אֵיכָכָה. סִיעָתוֹ רַפְכָּה. וּכְשִׁמְעוּ כָכָה. חֲמָתוֹ לֹא שָׁכָכָה:
תִּרְגַּל פִּילִיו לְשׁוֹרָכָה. וְקִשְׁתוֹתָיו לְדֹרָכָה. כָּלִי קָרַב לְעֹרָכָה. וּבַחֲזֹק עִם
לְפֹרָכָה:
מֵצָבָא הַמִּזְנֵה נֹא. גִּבּוֹר חֵיל הַמִּזְנֵה. וַיִּלְבַּשׁ שָׁרִיוֹנוֹ. וְעָלָה עַל פִּיל
בְּגָאוֹנוֹ:
שָׁאֵג יְהוּדָה בְּעִנְיָנוֹ. וְאֶלְעָזָר יָרָה חֵץ שְׁנוֹנוֹ. וַיֵּךְ פִּיל בְּשִׁרְיָרִי בְטָנוֹ.
וְנִפְל וְנִשְׁבַּר הוּא וְאֲדוֹנוֹ:
הַתַּחֲנוּן מָלֵךְ בְּבִכְיָה. הַתְּפִלָּה עָלֵי לְתַחֲיָה. וְאַבְנֶה לוֹ בַּיִת בְּפִז
וּטְרָקְיָא. וְלֹא אָבוּ לוֹ מְפִיקֵי תוֹשִׁיָה:
חִילוֹ אָבְדוֹ כֹּלָא הָיָה. וְהוֹרֵד שְׁאוּל תַּחֲתִיָה. וּבֵת קוֹל פְּרוּזָה וְאַמְרָה
נִצְחוֹ טְלִיָּא. דְּאֶגְחוֹ קִרְבָּא בְּאַנְטוֹכְיָא:
זְמַן יְצִיאַת דְּבִים. מֵאַחַד בָּאֵב לְהַכְחִיד מְרִבִּים. וּבַחֲג אָסִיף כָּלוּ כָּל
אוֹיְבִים. וּבַחֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים בְּכֶסֶל לְבֵיתָם שָׁבִים:
קָרִיאַת הַלֵּל שְׁמוֹנָה נוֹכְבִּים. כִּי מִטְבִּיעַת לֹבִים. לֹא הָיְתָה כְּזֹאת
לְחִיבִים. וְעַל זֹאת שִׁבְחוּ אֱהוּבִים:

עושה שלום לשבת וחנוכה לר' יצחק בן שמואל

סי' יצחק בן שמואל.

יִתְּנוּ צְדָקוֹת יְהוָה בֵּינֵינוּ חוֹסִים. חֲנֻכָּה כְּמִשְׁפָּט עֵת לְהִיּוֹת עוֹשִׁים. קוֹמוּ
חֲזוּ תִקְפוֹ כְּבוֹד לֹו נָשִׁים. קְדוֹשׁ כִּי עָשָׂה פֶלֶא וְרוֹב-נִסִּים: יִתְּנוּ
אֲגִילָה וְאַשְׁמֻחָה בְּחִסְדּוֹ כִּי גָבַר. חִבֵּל עַל עַמִּי מִטָּה רָשָׁעִים שָׁבַר.
סִפַּח קֶדֶקֶד זֶר בְּתוֹכָם כִּי עָבַר. בָּלַע אֲבִירִים כְּקֹדֶחַ אֵשׁ הַמָּסִים: קוֹמוּ
בְּמָה אֶקְדָּמְנוּ אֶפֶךָ לֵאל מָרוֹם. טִבַּח מִשְׁטִימִי אֶף הַעֲרִים עָרוֹם. עוֹד
הַשְׁקִיט מִשְׁקִיט אֶרֶץ מִדְרוֹם. נִפְשִׁי מֵאָדָם רַע מִכָּף אִישׁ חֲמָסִים:
קוֹמוּ

גְּבוּרוֹתָיו לְהַגִּיד אֶף לֹא לְשַׁכַּח. יְדוּ לֹא קֶצֶרָה בְּקוֹמוֹ לְנוֹכַח. פְּדוּת
עָמּוֹ לַעֲזֹר בֵּין רַב וּלְאִין כַּח. שָׁם חָלַשׁ יֵאמֹר כְּגִבּוֹרִים בּוֹסִים: קוֹמוּ
דּוֹחוּ יָד יְבִין הָיָה לְצוּר מַעֲזוֹ. כֹּף אֲשֶׁת הַקִּינִי רֹאשׁ הַשָּׂר לְרַעֲזוֹ. צִדְקוֹ
כִּי הוֹשִׁיעַ אֶת זְרוּעַ לֹא עָז. מְעַמָּד וְאִין מִפְּנֵה כִּי הֵמָּה נָסִים: קוֹמוּ
הוֹלֵל אַח נִפְשָׁע בְּקוֹמוֹ לְרַכֵּב. לְצוּר בְּנִי מִגְדּוֹל לְבַל תִּתּוֹם שָׁכַב.
קִטְפָתוֹ אַחַת בְּפִלַח הָרֶכֶב. וַיֵּצְאוּ לְרוֹיָה מִבֶּטֶן עַמּוּסִים: קוֹמוּ
וְקַשׁ כִּי הִקְשׁוּ בְנֵי אֱלִישָׁה וְתַרְשִׁישׁ. מִגֵּן גְּבוּרִים יָד בַּת הַיִּשְׁשִׁישׁ.
רֹאשׁוֹ הַסִּירָה בְּמִיץ עֲנָבִי אֲשִׁישׁ. אֲזִי כְּבִמְצוּלָה עוֹמֵד בֵּין הַהֲדָסִים:
קוֹמוּ

זְמַרָה וְקוֹל תּוֹדָה וְנִבֵּל וְכִנּוּרוֹת. שְׁמוֹנֶת יָמֵי חֲנֻכָּה הֵיטִיבוּ גִּירוֹת. תִּקְרָה
קוֹל שְׁמֻחָה כָּמוֹ קוֹל צִנּוּרוֹת. לְמִשְׁתָּה מִמִּתְקִים וּבְרִבּוּרִים אֲבוּסִים:
קוֹמוּ

שְׁמוּטִים אֲשֶׁתוֹלְלוּ מִצּוֹק מִתְּלָאוֹת. חֲפָצִימוּ יִצְלַח וְגַם יִגִּילוֹן עַל
זֹאת. בְּרִית כִּימִי עוֹלָם יִרְאוּ נִפְלָאוֹת. הוֹד לְשִׁמּוֹ יִשְׁאוֹן וּבְרַכְתּוֹ
נָשִׁים: קוֹמוּ

סדר פורים

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל
מִקְרָא מְגִלָּה.

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁעָשָׂה נִסִּים לְאַבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים
הָהֵם בְּזֶמֶן הַזֶּה.

בלילה אומרים:

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהַחֲיָנוּ וְקִיָּמָנוּ וְהַגִּיעָנוּ לְזֶמֶן
הַזֶּה.

וקוראים את המגילה ואחר כך אומרים:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הָאֵל הָרַב אֶת רִיבָנוּ וְהִדָּן אֶת
דִּינָנוּ וְהַנּוֹקֵם אֶת נַקְמָתָנוּ וְהַמְשִׁלָּם גָּמוּל לְכָל אִיְבֵי נַפְשָׁנוּ וְהַנִּפְרָע
לָנוּ מִצָּרֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַנִּפְרָע לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִכָּל צָרֵיהֶם, הָאֵל
הַמוֹשִׁיעַ.

אָרוּר הַמֶּן אֲשֶׁר בָּקֵשׁ לְאַבְדִּי. בְּרוּךְ מְרַדְּכִי הַיהוּדִי. אָרוּרָה זָרָשׁ
אֲשֶׁת מִפְחִידִי. בְּרוּכָה אֲסֶתֶר בַּעֲדִי.

בְּרוּךְ בְּרוּךְ בְּרוּךְ יי, בְּרוּךְ בְּרוּךְ בְּרוּךְ מְרַדְּכִי, בְּרוּכָה בְּרוּכָה בְּרוּכָה
אֲסֶתֶר, בְּרוּכִים בְּרוּכִים בְּרוּכִים כָּל יִשְׂרָאֵל (וְגַם חֲרֻבּוֹנָה זְכוּר לְטוֹב).
כְּאֲשֶׁר פָּרַעַת מִן הָרָאשׁוֹנִים, בֶּן תִּפְרַע וְתִכְחִיד אַחֲרוֹנִים, אָמֵן.
אָרוּר אָרוּר אָרוּר הַמֶּן. אָרוּרָה אָרוּרָה אָרוּרָה זָרָשׁ.

פזמון מאת ר' אברהם אבן עזרא, סי' אברם.

קוֹרְאֵי מְגִלָּה הֵם יְרַנְּנוּ אֶל אֵל, כִּי מְקוֹם תְּהִלָּה, הִיתָה לְיִשְׂרָאֵל.

אַחֲרֵי בְלוֹתֵי, וְאֲנִי בָעִיר בְּכָל, נִמְשְׁלָה עֲדָתִי, כְּאֲנִי כְּלִי חוּבֵל. בָּא זְמַן

פְּדוּתִי, עַל יְדֵי זֶרְבָבֶל, נִבְדְּלָה קְהֵלָה, מֵעוֹל וּמִתְגָּאֵל, וַתְּהִי סִגְלָה,
עִם שְׁתִּיל שְׁאֵל־תִּיאֵל. קוֹרְאִי וְכוּ'

בָּא דְּבַר אַגְגִּי, הַחֲזִיק בְּפוּר יְדוּ, בְּאֶדְר לְהַרְגִּי, נִהַפֵּךְ לְהַשְׁמִידוּ. אֶתְנָה
הַגִּיגִי בּוּ, וְאֶזְכְּרָה אִידוּ. וְאֶמֶת נִקְלָה, זֹאת לֹאֵל וְכֵן יוֹאֵל, לַעֲשׂוֹת
וְכָלָה, אֲדַבְּאֵל וּמִגְדִּיאֵל. קוֹרְאִי וְכוּ'

רוֹעֲצִים כְּעֶשֶׂן, נִמְשְׁלוּ בְּתוֹךְ כְּבֶשֶׂן, בֵּין אַגַּג בְּכוֹשֶׁן, קָם וְשָׁב כְּכֵן
בְּשֶׁן. מְרַדְּכִי בְּשׁוֹשֶׁן, מְרַדְּרוֹר עָלִי שׁוֹשֶׁן. כֵּן שְׁנַת גְּאֻלָּה, אֵל יִצּוֹ
לְדַל שׁוֹאֵל, עַד לְבֵית תְּפִלָּה, יַעֲלוּ לְהַהֲרֹאֵל. קוֹרְאִי וְכוּ'

מַעֲשִׂים וְנִסִּים, שִׁית בָּךְ לַעֲד נֶאֱמָן. גַּם בְּחִפְךָ שִׁים, צוּף דְּכֶשׁ דְּבַר
הַמֶּן. לֶךְ שְׁתַּה עֲסִיסִים, אַחֲרֵי אָכוֹל מִשְׁמָן. אֵל זְכוּר תַּחֲלָה, גַּם שְׁנֵה
בְּמִיכָאֵל. תַּחֲזוֹר חֲלִילָה, קֵץ פְּדוּת וּבָא גּוֹאֵל. קוֹרְאִי וְכוּ'

פורים דפרוזים שחל במוצאי שבת אומרים :

יְיָהּ נַעַם אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה
יְדִינוּ כּוֹנֵנָהוּ.

יָשָׁב בְּסֹתֵר עָלִיוֹן, בָּצַל שְׂדֵי יִתְלוֹנָן. אָמַר לִי מַחְסִי וּמִצּוֹדֹתִי, אֱלֹהֵי
אֲבֹתֵינוּ. כִּי הוּא יִצְיִלְךָ מִפַּח יָקוֹשׁ, מִדְּבַר הַוּוֹת. בְּאֶבְרָתוֹ יִסּוֹךְ לְךָ
וְתַחַת-כְּנָפָיו תִּחְסֶה, צָנָה וְסִחְרָה אָמְתוֹ. לֹא תִירָא מִפַּחַד לִילָה, מִחֶץ
יַעֲוֶף יוֹמָם. מִדְּבַר בְּאִפֶּל יִהְיֶה, מִקֶּטֶב יִשׁוּד צְהָרִים. יִפֹּל מִצִּדְּךָ אֶלֶף
וַיִּרְבֶּה מִימִינְךָ, אֶלֶיךָ לֹא יָגֵשׁ. רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְיט, וְשַׁלַּמַּת רִשְׁעִים
תִּרְאֶה. כִּי-אֵתָה יְיָ מַחְסִי, עָלִיוֹן שְׁמָתָ מַעֲוֹנָךְ. לֹא-תִאָּנֶה אֶלֶיךָ רָעָה,
וְנִגַּע לֹא-יִקְרַב בְּאֹהֶלְךָ. כִּי מִלֹּאכֵיו יִצְוֶה-לְךָ, לִשְׁמֹרֶךָ בְּכָל-דִּרְכֶּיךָ.
עַל-כִּפִּים יִשְׁאוּנוֹךְ, פֶּן-תִּגָּף בְּאֶבֶן רִגְלֶךָ. עַל-שַׁחַל וּפֶתֶן תִּדְרוֹךְ, תִּרְמָס
כְּפִיר וְתַנִּין. כִּי בִי חֶשֶׁק וְאַפְלִטָהוּ, אֲשַׁבֵּהוּ כִּי-יִדַּע שְׁמִי. יִקְרָאנִי
וְאֶעֱנֶהוּ עִמּוֹ-אֲנֹכִי בְּצָרָה, אֲחַלְצֶהוּ וְאֶכְבְּדֶהוּ. אֲרֹךְ יָמִים אֲשַׁבִּיעֶהוּ,
וְאֲרָאֵהוּ בִּישׁוּעָתִי. אֲרֹךְ יָמִים אֲשַׁבִּיעֶהוּ, וְאֲרָאֵהוּ בִּישׁוּעָתִי. עַד כֵּן.

ביום חול מתחילים כאן:

וְאַתָּה קְדוֹשׁ, יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל. וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר, קְדוֹשׁ
קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת, מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. בלחש: וּמִקְבְּלֵינָּהּ דִּין
מִן דִּין וְאֹמְרִין, קְדִישׁ בְּשָׁמִי מְרוֹמָא עֲלָאָה בֵּית שְׁכִינְתִּיהּ, קְדִישׁ עַל
אַרְעָא עוֹבֵד גְּבוּרְתִּיהּ, קְדִישׁ לְעֵלָם וּלְעֵלְמֵי עֲלְמִיָּא, יי צְבָאוֹת מְלִיָּא
כָּל אַרְעָא זִיו יְקָרִיָּה עַד כֹּאן. וְתַשְׁאֲנִי רוּחַ, וְאַשְׁמַע אַחֲרֵי קוֹל רַעַשׁ
גְּדוֹל, פְּרוּף כְּבוֹד־יי מִמְקוֹמוֹ. בלחש: וּנְטִלְתָּנִי רוּחָא, וְשִׁמְעִית בְּתַרְאֵי
קַל זֵיעַ שְׁגִיָּא, דְּמַשְׁבַּחִין וְאֹמְרִין, פְּרִיף יְקָרָא דְיי מֵאַתַּר בֵּית שְׁכִינְתִּיהּ
עַד כֹּאן. יי יְמַלֵּךְ לְעֵלָם וָעֶד. בלחש: יי מַלְכוּתִּיהּ קָאִים לְעֵלָם וּלְעֵלְמֵי
עֲלְמִיָּא. יי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ, שְׁמֵרָה־זֹאת לְעוֹלָם,
לִי־צַר מִחֲשָׁבוֹת לִבִּי עֲמֵד, וְהִכֵּן לִבְכֶּם אֱלִיךְ. וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עוֹן
וְלֹא־יִשְׁחִית, וְהִרְבָּה לְהַשְׁיב אָפוֹ, וְלֹא־יַעֲזִיר כָּל־חַמָּתוֹ. כִּי־אַתָּה אֲדֹנָי
טוֹב וְסֹלַח, וְרַב־חֶסֶד לְכָל־קְרֹאֵיךְ. צְדָקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם, וְתוֹרָתְךָ
אֱמֶת. תִּתֵּן אֱמֶת לִיעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם, אֲשֶׁר־נִשְׁפָּעַתְּ לְאַבּוֹתֵינוּ מִיְמֵי
קֶדֶם. פְּרוּף אֲדֹנָי יוֹם יוֹם, יַעֲמֵס־לָנוּ הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ סֵלָה. יי צְבָאוֹת
עֲמָנוּ, מִשְׁגָּב־לָנוּ, אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה. יי צְבָאוֹת, אֲשֶׁר־י אָדָם בְּטִחַ בְּךָ.
(יי הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ כִּי־יֹם־קֶרְאֵנוּ). עַד כֹּאן בלחש.

פְּרוּף אֱלֹהֵינוּ, שְׁפָרְאֵנוּ לְכְבוֹדוֹ, וְהַבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים, וְנִתֵּן לָנוּ
תּוֹרַת אֱמֶת, וְחַיֵּי עוֹלָם נִטַּע בְּתוֹכָנוּ, הִרְחַמְנָּה יִפְתַּח לָבָנוּ לְתוֹרָתוֹ
וְיִטַּע אֶהְבֵּתוֹ וְיִרְאֵתוֹ בְּלִבָּנוּ, וְיִשִּׁים בְּלִבָּנוּ לְאַהֲבָה אוֹתוֹ, וְלִירְאָה
אוֹתוֹ, וְלִעֲבָדוֹ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ בְּלִבִּי שָׁלֵם, וּבְנַפְשִׁי חֲפָצָה, לְמַעַן לֹא
נִיָּגַע לְרִיק, וְלֹא נִלְד לְבַהֲלָה. וְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אַבּוֹתֵינוּ, שְׁנִשְׁמַר חֻקֶּיךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְנִזְכֶּה וְנִחְיֶה וְנִרְאֶה וְנִיָּרֵשׁ
יְשׁוּעָתָ שְׁנֵי הַמַּשִּׁיחַ לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה, לְזִכּוֹת וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים וּלְחַיֵּי
הָעוֹלָם הַבָּא.

החזן אומר

וַיִּתְגַּדַּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמִיָּה רַבָּא (עונים: אָמֵן). בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתִיָּה,
וַיְמַלִּיף מַלְכוּתִיָּה בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמִיכוֹן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא
וּבְזִמְן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן (וגם הקהל אומר: אָמֵן). יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ,
לְעַלְמָא וּלְעַלְמֵי עַלְמָיָא (תְּבָרַךְ), וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא
וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְהַלֵּל שְׁמִיָּה דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (עונים: אָמֵן).
לְעִילָא לְעִילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא דְאִמְרִין
בְּעֶלְמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן (עונים: אָמֵן).

תְּתַקַּבַּל צְלוֹתְהוֹן וּבְרַעוּתְהוֹן דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, קָדָם אַבּוּהוֹן דְּבִשְׁמַיָּא,
וְאָמְרוּ אָמֵן (עונים: אָמֵן). יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים טוֹבִים
(עֲלִינוּ) עַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן (ועונים: אָמֵן). עֲשֵׂה שְׁלוֹם
בְּמִרוֹמֵי, הוּא בְּרַחֲמֵי, יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם (עֲלִינוּ) עַל כָּל יִשְׂרָאֵל, אָמֵן
(עונים: אָמֵן).

וגומרים כשאר הלילות.

מזמור לפורים:

שְׁגִיּוֹן לְדָוִד, אֶשֶׁר-שָׁר לִי, עַל-דְּבַר־כּוֹשׁ בֶּן-יְמִינִי. יְיָ אֱלֹהֵי בָרֶךְ
חֲסִיתִי, הוֹשִׁיעֲנִי מִכָּל-רֹדְפֵי וְהַצִּילֵנִי. פֶּן-יִטְרֹף פְּאַרְיָה נִפְשִׁי, פֶּרֶק
וְאֵין מִצִּיל. יְיָ אֱלֹהֵי אִם-עָשִׂיתִי זֹאת, אִם-יָשַׁעְוֹל בְּכַפִּי. אִם-גָּמַלְתִּי
שׁוֹלְמֵי רָע, וְאֶחָלָצָה צוּרֵי רִיקָם. יִרְדֹּף אוֹיֵב נִפְשִׁי וַיִּשַׁג וַיִּרְמָס לְאַרְץ
חַיִּי, וּכְבוֹדִי לַעֲפָר יִשְׁכֵּן סֵלָה. קוּמָה יְיָ בְּאַפָּךְ הַנָּשָׂא בְּעִבְרוֹת צוּרֵי,
וְעוֹרָה אֵלֵי מִשְׁפַּט צוּרֵי. וַעֲדַת לְאֻמִּים תִּסּוּבְכֶּךָ, וְעֲלֶיךָ לְמָרוֹם שׁוּבָה.
יְיָ יָדִין עַמִּים, שְׁפֹטֵנִי יְיָ, כְּצִדְקִי וּכְתָמִי עָלִי. יִגְמֹר-נָא רָע וְשָׁעִים
וּתְכַוֵּן צִדִּיק, וּבַחֲן לְבוֹת וּכְלִיוֹת אֱלֹהִים צִדִּיק. מְגַנִּי עַל-אֱלֹהִים,
מוֹשִׁיעַ יִשְׂרָאֵל. אֱלֹהִים שׁוֹפֵט צִדִּיק, וְאֵל זֶעַם בְּכָל-יוֹם. אִם-לֹא
יָשׁוּב חֲרָבוֹ יִלְטוֹשׁ, קִשְׁתּוֹ דָּרוֹךְ וַיְכַוֵּנָה. וְלוֹ הַכִּין כְּלֵי-מָוֶת, חֲצִי
לְדֹלָקִים יַפְעֹל. הִנֵּה יַחְבֵּל-אֹזֶן, וְהָרָה עֵמָל וַיֵּלֶד שָׂקָר. בּוֹר כָּרָה

וַיַּחַפְּרוּהוּ, וַיַּפֵּל בְּשַׁחַת יַפְעָל. יָשׁוּב עָמְלוֹ בְּרָאשׁוֹ, וְעַל קִדְקִדּוֹ חֲמָסוֹ
יָרַד. אוֹדָה יְיָ בְּצִדְקוֹ, וְאַזְמָרָה שֵׁם־יְיָ עָלְיוֹן.

סדר קריאת התורה:

כהן וַיָּבֵא עֲמֶלֶק, וַיִּלָּחֶם עִם־יִשְׂרָאֵל בְּרַפִּידִם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ
בַּחֲר־לָנוּ אֲנָשִׁים וְצֵא הַלָּחֶם בַּעֲמֶלֶק, מִחֵר אֲנֹכִי נֹצֵב עַל־רֹאשׁ הַגִּבְעָה
וּמִטָּה הָאֱלֹהִים בְּיָדִי: וַיַּעַשׂ יְהוֹשֻׁעַ כַּאֲשֶׁר אָמַר־לוֹ מֹשֶׁה לְהַלָּחֶם
בַּעֲמֶלֶק, וּמֹשֶׁה אֶהְרֶן וְחֹזֵר עָלוֹ רֹאשׁ הַגִּבְעָה: לֹוי וְהָיָה כַּאֲשֶׁר יָרִים
מֹשֶׁה יָדוֹ וְגִבֹּר יִשְׂרָאֵל, וְכַאֲשֶׁר יָנִיחַ יָדוֹ וְגִבֹּר עֲמֶלֶק: וַיְדִי מֹשֶׁה
כַּבָּדִים וַיִּקְחוּ־אֶבֶן וַיִּשְׁימוּ תַּחְתָּיו וַיֵּשֶׁב עָלֶיהָ, וְאַהֲרֹן וְחֹזֵר תָּמְכוּ
בְּיָדָיו מִזֶּה אֶחָד וּמִזֶּה אֶחָד וַיְהִי יָדָיו אֲמוּנָה עַד־בֹּא הַשָּׁמֶשׁ: וַיַּחַלֵּשׁ
יְהוֹשֻׁעַ אֶת־עֲמֶלֶק וְאֶת־עַמּוֹ לְפִי־חֶרֶב: יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
כָּתֹב זֹאת זִכְרוֹן בַּסֵּפֶר וְשִׁים בְּאָזְנֵי יְהוֹשֻׁעַ, כִּי־מָחָה אֲמַחֶה אֶת־זִכְרֹ
עֲמֶלֶק מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם: וַיִּבֶן מֹשֶׁה מִזְבֵּחַ, וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יְהוָה נָסִי:
וַיֹּאמֶר כִּי־יָד עַל־כָּס יְהִי מִלְחָמָה לַיהוָה בַּעֲמֶלֶק, מִדֹּר דָּר:

יוצר לשבת ופורים לר' יהודה הלוי

סי' יהודה הלוי.

צָרִי טַבַּח הִכִּינוּ וַיֹּאמְרוּ זֹאת קִנְיָנוּ. לִוְלִי צוּר בּוֹ חֲסִינוּ אֲשֶׁר בַּחֲסָדָיו
נִפְלִינוּ. כִּמְעַט כְּסָדוֹם הָיִינוּ לַעֲמֻרָה דְּמִינוּ:
יוֹם צָמַח סֶלֶוֶן מִמֶּאִיר צָמַח כְּנַגְדּוֹ בֶּן יֶאֱיִר. הָיְתָה סִבָּה לִי לְהִשְׁאִיר
פְּלִיטָה וְאַפְלָה לְהֶאֱיִר. וְלִכֵּן שָׁמַךְ בְּשִׁיר נִפְאִיר וּלְךָ אֱלֹהִים הוֹדִינוּ:
דָּרָךְ כּוֹכַב אִישׁ יְמִינִי בּוֹ אִמְצָתָ יָד יְמִינִי. הוֹסֵר סִרְפָּד מִהֶמוֹנִי וְעִלְתָּה
הַדָּסָה תוֹךְ שְׁרוֹנֵי. הוֹמִים אֲזִלְשָׁכָר גָּאוֹנִי לְשִׁמוּעָתִי הָאֵמִינוּ:
לִי הִדְרֵשׁ צוּר בְּצַעֲקִי וְאֶזְזֹר שְׁמִתָּה שִׁים שְׁקִי. וְהַעֲלֵה לְהִרְאוֹת אוֹר
צִדְקִי אֶת כּוֹכְבִי נִשְׁף חֲשָׁקִי. יוֹם יִמְלֹא בְךָ שְׁפָקִי אֲזִי יִמְלֹא שְׁחוֹק פִּינוּ:

פיוטים לשבתות מיוחדות

יוצר לשבת לפני ראש השנה לר' יוסף בן מתתיה

סי' א"ב, יוסף.

אֶקְרָא לֵאלֹהִים עֲלִיּוֹן. לְהוֹשִׁיעַ עִם עֲנִי וְאֶבְיוֹן. וּפְדוּיֵי יִי יִשׁוּבוּן
וּבָאוּ צִיּוֹן: בְּטָרִם יָבֵא יוֹם עֲבָרָה. הַגְדוֹל וְהַנּוֹרָא. נִחַפְּשָׁה דְרָכֵינוּ
וְנִחְקֹרָה: גִּוְשׁוּ נָא עֲדַת אַמּוּנִי. וְדַרְשׁוּ בְּכָל הַמּוֹנִי. לָכוּ וְנִשׁוּבָה אֶל
יִי: דְּרָשׁוּהוּ בְּכָל לְבַבְכֶּם. וְקַרְעוּ לְבַבְכֶּם וְאֵל בְּגִדֵיכֶם. שׁוּבוּ אֵלַי
וְאִשׁוּבָה אֲלֵיכֶם. יֹאמֶר קְדוֹשׁ:

זֶהן קָרְבוּ יָמֵי תְּשׁוּבָה. עֵת לַעֲזֹב רָשָׁע וּמִשׁוּבָה. הַשִּׁיבֵנוּ יִי אֱלֹהֵי
וְנִשׁוּבָה: וְעֵתָה שׁוּבוּ מִחֲטָא וּמִעֲבָרָה. וְהִבִּיאוּ בִּידְכֶם תְּשׁוּרָה. זִכְחֵי
אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁפָּרָה: זֶה עֵת אֱלֹהִים בְּרָאוּ. לְשׁוּב בּוֹ כָּל אִישׁ מִחֲטָאוֹ.
דַּרְשׁוּ יִי בְּהַמְצָאוֹ:

חֲלוּ פָנֶי אֵל לָרֹב. טָרִם יִפְנֶה הַיּוֹם לַעֲרֹב. קָרְאוּהוּ בְּהִיּוֹתוֹ קְרוֹב:
טְהַרוּ לְבַבְכֶּם וְתִנְצְלוּ מִמּוֹעֵקָה. וְהִרְבּוּ חֶסֶד וְהַעֲנֵקָה. שְׁמְרוּ מִשְׁפָּט
וַעֲשׂוּ צְדָקָה: יְחִישׁ הָאֵל גְּאֻלַּתְכֶּם. אִם שׁוֹב תִּשׁוּבוּ בְּכָל לְבַבְכֶּם.
וְלָכֵן יִחַפֶּה יִי לַחֲנֻכָּם:

בְּרַב־רַחֲמֵיךָ מַחֶה פְּשָׁעֵינוּ. וְתִשְׁלִיךְ בְּמִצּוֹלוֹת יָם כָּל חֲטָאתֵינוּ. שׁוּבֵנוּ
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: לָמָּה תִּסְתִּיר פָּנֶיךָ וּכְבוֹדְךָ. לַמִּתְנַדִּים וּבָאִים עֲדִיךָ. שׁוֹב
לְמַעַן עֲבֹדֶיךָ: מְרַדְּנוּ בְּכָל בְּרִיתְךָ וְחֹק. חִין עֲרַפְנוּ נָא אֶל תִּרְחֹק.
לָמָּה יִי תַעֲמֹד בְּרַחֲוֶיךָ:

נִמְתִּי לְבָנִי אֲנִי אֵל קוֹנֶה. אִם יִסִּירוּ מִלְּכָם יָב הַזּוֹנֶה. טָרִם יִקְרָאוּ
וְאֲנִי אֶעֱנֶה: סִלְּחֵתִי לְמוֹדָה וְעוֹזֵב וְלֹא יִכָּסֶּה. פִּשְׁעֵינוּ וְחֲטָאֵינוּ אֲנִי
נוֹשֵׂא. לְמַעַנִּי לְמַעַנִּי אֶעֱשֶׂה: עֲלֵתָה תִתְרַחֲקוּ מִכָּל פְּשָׁעִים. וְלִדְבָרֵי
הָיוּ נִשְׁמָעִים. שׁוּבוּ שׁוּבוּ מִדְּרָכֵיכֶם הָרָעִים:

פְּקַדְתָּ חֲטָאתֵינוּ דֶּרֶךְ מַעֲוִנִים. בָּאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּתַחֲנוּנִים. אֵל תִּזְכֹּר לָנוּ

עוונות ראשונים: צדיק אתה יי תחננתנו אל תבזה. חיש נא גאלתנו
 כדבר כל חוזה. סלח נא לעון העם הזה: קרב נא גאלה וישע. יכפרו
 חטאתינו ואל נמות ברשע. נושא עון ועובר על פשע:
 רחמי נכמרו עליכם. והקשבתי לכל פלוליים. ארפא משובותיכם:
 שובו אלי בנפש ברה. סליחה תבקשו וכפרה. טוב יי למעז ביום
 צרה: תיראו מיום הדין כי הגה. פודה ומושיע לכם ברחמים יפנה.
 אז תקראו ויי יענה: דרשוהו בכל לבבכם. וקראו לבבכם ואל
 בגדיכם. שובו אלי ואשובה אליכם. יאמר קדוש:

יוצר לשבת תשובה

סי' א"ב.

אלי שובה אימתי. חלקי ונחלתי. והתחזקי בהגיון תורתתי:
 בחרתי אתכם מכל עם. להיות לי לעם. והנחלתי לכם דת מנעם:
 גליתי לכם ידידי. והראיתי לכם סודי. סהדי ומעיד: שובו אלי
 כלכם. ואשובה אליכם. ואטיבה אחריתכם יאמר קדוש:
 ירוך רעה עזבו. ולפני קרבו. ואלי שובו: הלא בעזבכם רשעים.
 אפרש ידי עליכם. ואקבל תשובותיכם: ואם תתודו עוונותיכם.
 ותעזבו רשעים. לא אזור חטאתיכם:
 זהרתי על ידי חוזה. להבין עם זה. כי תשובה לא אבזה: חסד ואמת
 תבעו. ואל נא תרשיעו. ובנעם תשעשעו: טוב וזכות אהבו. ומים
 חיים תשאבו. ולמקבל תשובה קוו:
 יעצו עצות טובות. ורחקו ממריבות. ואפתח לכם ארבות: כל בעלי
 תשובה. ינצרו בטובה. לאחרייתם תהי תקנה: לנשואים מרחם.
 הבטיח ורחם. ומודה ועוזב ירחם:

מָתִי עִם לְרוּמָמָהּ. וְכָל טוֹב לְסִימָהּ. וַיָּשׁוּב אֶל יְיָ וִירַחֲמֶהּ: נִמְתִּי
 לְכָל פּוֹשְׁעִים. וְלְכָל מְרָשִׁיעִים. שׁוּבוּ מִדְּרִיכֵיכֶם הָרָעִים:
 סוּרוּ מִרָשָׁע כָּלְכֶם. וְהִיטִיבוּ מַעַלְלֵיכֶם. שׁוּבוּ אֵלַי וְאֲשׁוּבָה אֲלֵיכֶם:
 עֲמְדוּ אֵלַי בְּפִלּוּלֵיכֶם. וְהִשְׁלִיכוּ פִשְׁעֵיכֶם. וְלֹא אֶפִּיל פָּנַי בָּכֶם: פִּצְתִּי
 בַּמַּחְנֵי. לִקְהַל הַמוֹנִי. כִּי חָסִיד אָנִי נָאֻם יְיָ: צְלוּי דְבָרִי לְעוֹלָם. וְתַחֲנֹה
 אֶסְפִּית מְאוּלָּם. לֹא אֶטֹר לְעוֹלָם:
 קָרְבוּ אֵלַי קְרוֹבִים. בְּשַׁעַר בַּת רַבִּים. שׁוּבוּ בָנִים שׁוֹכְבִים: רָצִיתִי
 אֲתָכֶם. וְהִצַּלְתִּי חַטָּאתֵיכֶם. וְאַרְפָּא מְשׁוּבוֹתֵיכֶם: שְׁוַעַתְנוּ בְּטוֹב
 הַצֵּלָח. וְעֹזֶר מִקֹּדֶשׁ שְׁלַח. כִּי אַתָּה טוֹב וְסֵלַח: תִּקְרֵם חֲזוֹן נְבִיאִיךָ.
 כִּי אַתָּה מִתְאַוָּה תֵּאבְדֶּךָ. וְרַב חֶסֶד לְכָל קְרֹאֶיךָ. (קְדוּשָׁה):

יוצר לשבת שלפני סוכות לר' שלמה חזן

סי' שלמה חזן.

שׁוֹלֵמִית הַנִּבְחָרָת מַעֲמִים. יֵצֵאת מִבֵּית דִּין כְּתַמִּימִים. בִּסְפֹּת
 תֵּשְׁבוּ שְׁבַעַת יָמִים: נִתְרַצִּית בְּשׁוּבְךָ לִפְנֵי אֵל. לְהַחֲלִיצֶךָ בְּמִצְוֹתָיו
 הַזֵּאל. כָּל הָאֲזָרַח בְּיִשְׂרָאֵל: הַעֲתִירוּ לְשׁוֹנוֹת רַבּוֹת. הַתְּאַזְרוּ לְקִיָּם
 חֲקוֹת. כָּל הָאֲזָרַח בְּיִשְׂרָאֵל יֵשְׁבוּ בִּסְכָת: בְּשִׁפְתוֹתֵיכֶם תִּשְׁלְמוּ פְּרִים.
 וּבִנְעִימוֹת הָרְבוּ אֲמָרִים. בְּפָרִי עֵץ הָדָר כֹּפֶת תִּמְרִים: עֵץ עֲבוֹת וְעֲרָבִי
 נִחַל בְּרַכּוּהוּ. וּבַתּוֹךְ קָהֵל קִדְשׁוֹהוּ. וּבִגְבוּרוֹתָיו הִלְלוּהוּ. קְדוּשָׁה:
 לְעוֹלָם יְיָ דְּבָרֶיךָ. קִבְּלֵנוּ לְקִיָּם מִצְוֹתֶיךָ. אֵין קְדוּשָׁה בִּי כִּי אֵין בְּלִתֶּךָ:
 צוֹיֶת לְנִשְׁמָרָת כְּאִישׁוֹן. וְהִרְבִּיתָ כְּנַחַל פִּישׁוֹן. וְלִקְחָתָם לָכֶם בְּיוֹם
 הָרֵאשׁוֹן: רֵאשׁוֹן קִרְאָתָ לְאוֹת. לְאִישׁ יִדְבֵּר נִכְבְּדוֹת. רֵאשׁוֹן לְחִשְׁבוֹן
 הַמִּצְוֹת: עֲסָקוּ בְּמִצְוֹת קוֹנֵכֶם. וְלִקְחָתָם לָכֶם מִשְׁלָכֶם. וּשְׁמַחְתֶּם
 לִפְנֵי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם:
 מֵאֵין כְּמוֹךָ יְיָ בְּגִבּוּרָה. הַצֵּלְתָּ עַמְּךָ בְּיוֹם צָרָה. בְּתוֹךְ עֲנִיָּיִךְ אֵל נוֹרָא:

נהגת עמך במדבר. ובלחם קלוקל כמדבר. כלפלתם בלי שֶׁכָּר וּכְר: רחמת עֲדַת מִי מָנָה. וַיְהִי לָהֶם לְמָנָה. במדבר ארבעים שָׁנָה: אֵת הַמֶּן אָכְלָה הַדְּבָרִיךְ אוֹהֶבֶת. ומצוותיך קושבת. עד בואם אֶל אֶרֶץ נוֹשֶׁבֶת:

הוֹרֵנִי יְיָ דֶּרֶךְ חֲקִיךָ. וְנִשְׁתַּעֲשַׁע בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ: הַצִּילָה אֲשֶׁר בְּדַמּוֹת. צִלְמָךְ בַּגּוֹלָה לֹא תָמוּת. וּנְקִיִּים מִצְוֹתֶיךָ בְּשִׁלְמוֹת: לָעַם אֲשֶׁר גְּרוֹנִם נָחַר. קִצְפָּךְ כְּנֻגָּדִם אֶל יָחַר. וּבִמְרָעִים תִּתְחַר: סֵב דְּמָה לְצָבִי. וְשִׁמְחֵנוּ בְּכִשּׁוֹרֵת תִּשְׁבִּי. אֵת אֱלֹהֵינוּ הַנִּבְיָא: חֲנֻנּוּ בְּזִכּוֹת דְּגָלִים. וְחֵלֶם יוֹרְדִים וְעוֹלִים. זַכְּנוּ לְשֵׁלֶשׁ רְגָלִים: רָצְנוּ אֶל אֱמוּנָה. זָכָה נִמְשַׁלֵּת לְיוֹנָה. לְשֵׁלֶשׁ פְּעָמִים בְּשָׁנָה: זָכַר הַבְּטָחָתְךָ לְעַמְּךָ. אִם מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם יִהְיֶה נִדְחָךְ. מִשָּׁם יִקְבְּצֶךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ: יִדְעָתְךָ אֶת פּוֹרְצִיו. כִּי רַבּוּ לוֹחֲצִיו. קִיִּם אֶקְבֵּץ לְנוֹקְבָצִיו:

זָכְרֵנוּ יְיָ בְּרָצוֹן עִמָּךְ. וַעֲשֵׂה לָמַעַן שְׁמָךְ. יִהְיֶמוּ נָא יְיָ רַחֲמֶיךָ: עַל גּוֹי קוֹ קוֹ וּמִבוֹסָה. נָתוּן לְמִרְמָס וְלִמְשָׁסָה. בְּזִכּוֹת צְדָקָת יְיָ עֲשֵׂה: רַעַה עִמָּךְ בְּשִׁבְטֶךָ. וְתִטְעֵם בְּנִחְלָתְךָ. בְּזִכּוֹת מִשָּׁה נֶאֱמַן בֵּיתְךָ: נִחְמְנוּ נִחְמוֹת כְּפָלִים. וְקִבֵּץ יְהוּדָה וְאַפְרָיִם. תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַם: נִחְלָתִי עֲדוּוֹתֶיךָ לְעוֹלָם. זָכְרָתִי מִיִּשְׂרָאֵל פָּעָלָם. בְּזִכּוֹתֶם תִּשְׁמַר קִהְלָם: לְמַעַן חֲסִדְךָ יִירָשׁוּ אֶרֶץ. וַיִּזְכּוּ כְּזָרַח וּפָרִץ. לְשֵׁם וּלְתַהֲלָה בְּכָל עַמִּי הָאֶרֶץ:

תִּטְעֵם בְּהַר נִחְלָתְךָ. וְשָׁם יִקְיֶמוּ מִצְוֹתֶיךָ. שְׁלוֹם רַב לְאַהֲבֵי תוֹרָתְךָ: שָׁם בְּבֵיתְךָ קוֹלֵי אָרִים. הִקְרַב עַל מִזְבִּיחֶךָ חֶלֶב פָּרִים. בְּפָרִי עֵץ הָדָר כַּפּוֹת תְּמָרִים: עֵץ עֲבוֹת וְעֶרְבֵי נַחַל בְּרִכּוּהוּ. וּבְתוֹךְ קֶהֱל קִדְשׁוֹהוּ. וּבְגִבּוֹרוֹתָיו הִלְלוּהוּ. קְדוֹשׁ:

יוצר לשבת בראשית לר' בנימן

סי' א"ב, בנימן.

אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהִים אֱמֶת. וְתוֹרָתוֹ אֱמוּנָה וְאֱמֶת.
 אֲמַנְם רֹאשׁ דְּבָרוֹ אֱמֶת. וְסוּפוֹ מוֹכִיחַ עַל הָאֱמֶת. וּמַעֲמִיד יְסוֹד
 הָעוֹלָם עַל הַדִּין וְעַל הַשְּׁלוֹם וְעַל הָאֱמֶת:
 בֶּן מִקְדָּמֵי קָדֶם עַל עֲצַת תּוֹשָׁעָה. הִיטָה כְּתוּבָה עַל זְרוּעוֹ הַנְּטוּיָה. כִּי
 לֹא נִבְרָא טַס זָהָב וְלֹא עוֹר בְּהֶמָּה וְחִתָּה:
 גָּלִיל אֶפֶל וְחֶשֶׁךְ מִפְּנֵי בְקִיעַת הָאוֹר. כִּפְשָׁר כִּי נִתְעַלָּה עַל כָּל גִּיָּה
 וּמֵאוֹר. גִּנְזוֹ וְהֶאֱסִימוֹ לְעוֹסְקִים בְּתוֹרַת אוֹר:
 דּוֹק וְחֹלֵד צָוָה כְּמִלְךָ עַל עֲבָדָיו. וְנִבְרָאוּ בְּבֵת אַחַת כְּהִכְרַע נָשִׂיא
 וְתַלְמִידָיו. וְרֹאעִיהָ לְדַבֵּר קוֹרָא אֲנִי אֲלֵיהֶם יַעֲמְדוּ יַחְדָּו:
 הַתְּרַחֲבוּ לְאֵין דֵּי רְקִיעֵי הוֹד דִּירְתוֹ. קֶשְׁבוֹ דִּיִּיכֶם וְרָהוּ עַל אִמְרָתוֹ.
 עֲמוּדֵי שָׁמַיִם יִרְפְּפוּ וְיִתְמָהוּ מִגְעָרָתוֹ:
 וְאִזּוּ פִּלַּג וְהִחְצָה שְׁעוֹלִים הַמְדוּדִים. וּמִחְצִיתָם הַשִּׂיא וְעָלָה לְכַבּוּדִים.
 וְהֵם לְמִים טְהוֹרִים אֲשֶׁר לְזֶרֶק עֲתִידִים:
 זֶד יִתְרֵם וְצוּחַ כְּבוֹדִי לְכָלמָה עַד מָה. אֲעֵלָה עַל בְּמִתִּי עֵב וְלַעֲמִיתִי
 אֲדַמָּה. וְתַלְהֻטָּהּ אֵשׁ אוֹכֶלֶת וְנִכְבֵּשׁ וְהוּא הַהוּמָה:
 חֲדָשׁ פָּנֵי אֲדָמָה בַּעֲצֵי פְרִי וְדִשָּׁאִים. וְגִזֹּר עַל הָעֵץ לְמִינָהּ וְלֹא עַל
 הַדִּשָּׁאִים. וְנִשְׂאוּ בַּעֲצָמָם קֵל וְחִמָּר וְיִצְאוּ מִיַּד דִּשָּׁאִים:
 טָבַע שְׁנֵי אוֹרִים בְּדַמּוֹת וּדְיָקָן הַשְּׁוֹה. וְתַכְנִית יִצִּיר כְּפִים לָמוֹ תִּקְּן
 וְשׁוּה. יָצַאת בְּחִלּוֹן אֶחָד לָמוֹ פֶּקֶד וְצָוָה:
 לִסֵּר הַסֵּהר וְנִתְמַעַט לְשַׁעֲתוֹ. כִּי הִטִּיחַ כָּלפָּיו וְלֹא בֶן אֱמוּנָת עֵתוֹ.
 וְנִחְמוּ בְּתַנְחוּמֵי קֹטֵן וְלֹא נִתְקַרְרָה דַּעֲתוֹ:
 כִּפֹּר עָלֵי קֹדֶשׁ לְכֵן מְקַרִּיבִים הַמוֹנִי. בְּכָל רֹאשֵׁי חֲדָשִׁים כְּחֵרוֹת
 בְּעִנְיָנִי. שְׁעִיר עֲזִים אֶחָד לְחֻטָּאת לִי:
 לְמַדִּים מֵהֶם פְּרָחֵי שׁוֹשָׁנִים. זְמַנִּים וְקִצִּים חֲדָשִׁים גַּם יִשְׁנִים.

וְהָיוּ לְאוֹתוֹת וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים וְשָׁנִים:
 לְמַחְזֹר הַלְבָּנָה אוֹתִיּוֹת מוֹדִיעוֹת. בְּשֵׁשׁ הָרֵאשׁוֹנוֹת סְפִירוֹתֶיהָ יְדוּעוֹת.
 בְּהוֹסִיפָךָ שְׁבִיעִית לַחֲמָה מְגִיעוֹת:
 בְּוִתְרוֹת שְׁתֵּים מְשִׁטָּה הָרֵאשׁוֹנָה. וּמִשְׁנֵיהָ וּשְׁלִישִׁית אַרְבַּע בְּאַמוֹנָה.
 וְזִין וְעִין וְנוֹן פְּשׁוּטָה מְכַרִּיעוֹת לְכָלָנָה:
 סָחִי יָם הַשְּׂרִיץ שֶׁבַע מְאוֹת מִיַּי טְהוֹרִים. וְכֶשֶׁר עָפִים לְאֵין חֶקֶר
 וּמִסְפָּרִים. וְעוֹפוֹת שְׁקָצִים אַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים:
 עֵץ תּוֹצִיא אָדָמָה חַיָּה וּבְהֵמָה. וְשֶׁקֶץ וְרֶמֶשׂ וְשָׂרָץ לְהַעֲצִימָה. וְרוּחַשׁ
 יִבְחוּשִׁין וְכֹלָם לְצֶרֶךְ הַמָּה:
 פְּזִיז וּמְכַרְכֵּר לְכֻמָּה שָׁנִים קְבוּעוֹת. שָׁאֵל לָמָּה נִבְרָאוּ שׁוּטָה וּטְוִיּוֹת
 וְצִרְעוֹת. הִשְׁכִּיחוּ תְצַטְרֹךְ לָמוֹ בְּיוֹם בְּרִיחָה לְתַשׁוּעוֹת:
 צִוּי כָּל פֶּעַל גָּמַר וְשִׁכְלָל. נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ מְלָל. רָקֵמוֹ וְהַנְשִׁימוֹ
 וְעֶזֶר לוֹ כָּלָל:
 קִנְיָה נִצְטָנָה וְהִטָּהוּ לֵב הוֹתֵל. וְדָנוּ בְּדִין סִנְהֶדְרִין כְּגִבֹּר נַעֲקֹשׁ וְנִפְתָּל.
 לְקַיִם עָלָיו וְעַם עֲקֹשׁ תִּתְפַּתֵּל:
 רָשָׁם אֲזָכְרוֹת בְּשָׁלוֹ שְׁבָעִים וְאַחַד בִּפְרָשָׁה. מְבִרָאשִׁית וְעַד נוֹצֵר
 וּמִשְׁנוֹצֵר עַד גְּרִישָׁה. כְּנָגֵד סִנְהֶדְרִין בְּעָלֵי חֲקִירָה וּדְרִישָׁה:
 שְׁנַיִם חֲטָאוּ וְנִתְחַיְּבוּ בַתּוֹרָה. וְנִחַשׁ עִמָּם לֹא טַעַן כְּשׁוֹרָה. בְּמָקוֹם
 רַב וְתַלְמִיד הָרַב רָאוּי לְמוֹרָא:
 תָּר שְׁבִיעִי עָלֵי יָצִיר כִּי נָתַן לְמַהוּמָה. עָמַד כְּגִבּוֹר לְהִגָּן כְּחוּמָה. וְחִנָּן
 בְּנֵי מוֹחֵל וְשִׁכָּךְ אֵף וְחֻמָּה:
 בֶּכֶן נֶפֶשׁ בּוֹ יוֹצֵר מְכוֹן פְּרוּסִים. נִחָלוֹ לַעֲמּוֹ אֲשֶׁר בְּצִלוֹ חוּסִים.
 הַמְשַׁבְּחִים לְבוֹ שַׁבַּת מְכָל הַמַּעֲשִׂים:

רשות לחתן בראשית

מִרְשׁוֹת הָאֵל הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא. וּמִרְשׁוֹת מַפְנָנִים וּמַפְזֵי יִקְרָה.
וּמִרְשׁוֹת רֹאשֵׁי סִנְהֶדְרִין הַקְּדוֹשָׁה וְהַבְּחוּרָה. וּמִרְשׁוֹת רֹאשֵׁי יְשִׁיבוֹת
וְאַלְפֵי תוֹרָה. וּמִרְשׁוֹת זִקְנֵי יָפֶה וּבָרָה. וּמִרְשׁוֹת זִקְנִים וְנוֹעָרִים יוֹשְׁבֵי
שׁוּרָה. אֶפְתַּח פִּי בְּשִׁיר וּבְזִמְרָה. לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְדָר בְּנֵהוּרָא. שֶׁהִחְיֵנוּ
וְקִיָּמנוּ לִירְאָתוֹ הַטְּהוֹרָה. וְהַגִּיעָנוּ לְשִׁמְחַת בְּשִׁמְחַת תוֹרָה. הַמְּשַׁמַּח
לֵב וְעֵינַיִם מֵאִירָה. הַנוֹתֵנֶת חַיִּים עֲשֵׂר וְתַפְאָרָה. הַמְּאַשְׁרֵת הוֹלָכִים
בְּדֶרֶךְ הַטּוֹבָה וְהַיִּשְׁרָה. הַמְּאַרְכֶּת יָמִים וּמוֹסַפֶּת גְּבוּרָה. לְאוֹהֲבֶיהָ
לְשׁוֹמְרֶיהָ בְּצוּרֵי וְאַזְהָרָה. לְעוֹסְקֶיהָ לְנוֹצְרֶיהָ בְּאַהֲבָה וּמוֹרָא. שֶׁכֵּן יְהִי
רְצוֹן מִלִּפְנֵי הַגָּבוֹרָה. לְתֵת חַיִּים חַן וְחֶסֶד וְעֲטָרָה. לְרַבִּי... הַנִּבְחָר
לְהִתְחִיל הַתוֹרָה. לְאַמְצוֹ לְבָרְכוֹ לְגַדְלוֹ בְּתַלְמוּד תוֹרָה. לְדָרְשׁוֹ לְחַיִּים
לְהַדְרֵה לְוַעֲדוֹ בְּחִבּוּרָה. לְזַכּוֹתוֹ לְחַיּוֹתוֹ לְטַכְסוֹ בְּטַכְס אוֹרָה. לְיִשְׁרוֹ
לְכַלְלוֹ לְלַמְדוֹ לְקַח וּסְבָרָה. לְמַלְטוֹ לְנִשְׁאוֹ לְסַעְדוֹ בְּסַעַד יִקְרָה. לְעַדְנֵה
לְפָרְנוֹסוֹ לְצַדִּיקוֹ בְּעַם נִבְרָא. לְקַרְבּוֹ לְרַחֲמוֹ לְשַׁמְרוֹ מִכָּל צָרָה. לְתַמְכוֹ
לְתַקְפוֹ לְתַמְמוֹ בְּרוּחַ נְשִׁבָרָה. וּבִשְׂכָר זֶה יִזְכֶּה מֵאֵל נוֹרָא. לְרְאוֹת
בְּבָנִים וּבְבָנֵי בָנִים עוֹסְקִים בַּתוֹרָה. וּמְקַיְמֵי מִצְוֹת בַּתוֹרָה אִם שְׁחוּרָה.
וְיִזְכֶּה לְשִׁמְחַת בְּשִׁמְחַת בֵּית הַבְּחִירָה. כְּנוֹבֵאֵת יִשְׁעֶיהָ מִלֵּא רוּחַ עֲצָה
וּגְבוּרָה. שְׂמַחוּ אֶת יְרוּשָׁלַם וְגִילּוֹ בָּהּ מְהֵרָה. שִׁישׁוּ אֶתָּה מְשׁוֹשׁ
תָּמּוֹר אֲבָל וְצָרָה. עֲמוּד עֲמוּד עֲמוּד. רַבִּי... חֲתָן בְּרֹאשִׁית. עֲמוּד
אֶתָּה וְשׁוֹשְׁבֵינֶךָ, יְבָרְכֶךָ ה' וְיִשְׁמְרֶךָ, בְּרוּךְ אַתָּה בְּבוֹאֶךָ וּבְרוּךְ אַתָּה
בְּצֵאתֶךָ. מִרְשׁוֹת כָּל הַקֵּהֶל הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה וְהִתְחִיל הַתוֹרָה:

יוצר של שבת וראש חודש

ס' א"ב.

תֵּאֱמַתְּ אוֹר בְּקֶדֶשׁ. בְּיוֹם שַׁבָּת וְחֹדֶשׁ:
אוֹרוֹת גְּדוֹלִים שְׁנַיִם. אֲשֶׁר בְּשָׁמַיִם. בְּרֹאשֵׁי לְאוֹתוֹת.

בם לַחֲדָשׁ אוֹתוֹת. גְּבוּל יָמִים וְלֵילוֹת. גְּרָלְתָם בְּגוֹרְלוֹת: תַּאמַת
 דִּבְקוֹ אֹר לְאֹר. דְּפָקוֹ יַחַד לְאֹר. הַחֲדָשׁ וְשַׁבָּת.
 הִנָּחָה לְהוֹגִי מְשִׁיבַת. וְאֹרֹוּ בְּמִשְׁנִים. וְטוֹב לְעֵינַיִם: תַּאמַת
 זֹאת הַמְּנוּחָה. זֶה הָעֶנְג לְהִנָּחָה. חֲדוּשׁ אֹר מְקַדָּשׁ.
 חֲזוֹת שְׂבָעִתִּים יַחֲדָשׁ. טָהוֹר נִגְה. טוֹב אֹר חֲדָשׁ יִגִּיה: תַּאמַת
 יִשְׁעָךְ אֹרְנוֹ. יַחֲדָשׁ זְבוּל מְרַאנֹו. כְּמֹאֹר פְּנִיךְ. כְּאֹר אֲשֶׁר לְפָנֶיךָ.
 לְאֹר עוֹלָם. לְהָאִיר יִשְׁלָם: תַּאמַת
 מָה יָפוּ וְנִעְמֹו. מְאֹרוֹת שְׁנִתְאַמֹו. נִגִּיהַת חֲדָשׁ וְנִחַת. נוֹהֲגִים כְּאַחַת.
 שְׁמִחָה וְשִׁשׁוֹן. שָׁגוּ בְּלִי אֶסוֹן: תַּאמַת
 עָשָׂה יָרַח. עֶנְג וְחֲדָשׁ זוֹרַח. פָּלַס לְמוֹעֵד. פָּקַדַת מוֹעֲדִים לְהַעֲד.
 צִעַד חֲדָשִׁים וְשַׁבָּתוֹת. צִיגַת יָמִים וְשָׁנִים וְעֵתוֹת: תַּאמַת
 קִדְּשׁוּ אוֹרָה. קִרְאוּ לְהָאִירָה. רַעוֹת בְּחֶשֶׁק. רוֹעֲעוּ בְּנֶשֶׁק.
 שָׁנִים יַחַד. שְׁטוּבִים מִן הָאֶחָד: תַּאמַת

יוצר לשבת שקלים

סי' א"ב.

אֵל הַמִּתְנַשֵּׂא לְכָל לְרֹאשׁ. בָּחַר בְּדָלַת רֹאשׁ. כְּכַוִּיָּה בְּתֻאָנָה
 בְּרֹאשׁ: בִּיטָה אוֹתָה דָּרַשׁ. מְכָל אִם חוּטָא לְפָרַשׁ. לְנִשְׂאָה עַל כָּל
 רֹאשׁ: גּוֹעֵלָה תְּשִׁית לְמִנּוּד רֹאשׁ. וְהִיא תָרִים רֹאשׁ. לְכִסָּא כְבוֹד
 מִרֹאשׁ: כְּבוֹדִי וּמְרִים רֹאשִׁי. עֵתָה יַעֲבֹר בְּרֹאשִׁי. וְיִדְרָשֶׁנִּי בְּבִקְשִׁי.
 קְדוּשׁ:
 דִּבְרַת בְּזָה סֶפֶר. וְקִים בְּאִמְרֵי שְׁפָר. לְמִשְׁוֹלֵי אֶפֶר: הִיוּתֶם נוֹתָנִים כָּפָר.
 בְּלִי דָפִי וְחִפָּר. בְּעַד עֲוֹנוֹם לְכַפֵּר: וְצִדְקָתֶם לְכָתֵב בְּסֶפֶר. בְּזִכְרוֹן
 הַסֶּפֶר. לְמִנּוּתֶם עִם נָם אֲנֹכִי עֶפֶר וְאַפָּר:
 זֶה אֵלֵי נָם לְאֲבֵי חוּזָה. וְהִרְאָהוּ כְּמִין מְטִבֵּעַ אֵשׁ בְּמַחֲזָה. וְנָם הַפֵּל

יתנו כָּזָה: חֲסֵדָם יוֹשֵׁת בָּזָה. וְאַחַד מֵהֶם אֵל יִתְבַּזֶּה. וְצוּרָם יִרְזָה:
טוֹבוֹת יוֹטְבוּ עַל זֶה. וְשָׂכִינָה יִזְכּוּ לַחֲזָה. וְגוֹי זֶה לְגוֹיִים רַבִּים יִזָּה:
יָחִיד שׁוֹכֵן רוּמָה. הַתְנָה בְּתוֹרָה תְּמִימָה. לְיוֹנָה שְׁחִיא תַמָּה: כָּל
הַעוֹבֵר בִּימָה. יִשְׁקְלוּ שָׁקֶל בְּלִי מְהוּמָה. מַחֲצִית הַשָּׁקֶל תְּרוּמָה:
לְטוֹכָתָם בְּלִי לְעִלְמָה. וְתִהְיֶה לָהֶם כַּחוּמָה. תוֹלָה אֶרֶץ עַל בְּלִימָה:
מִבֶּן עֲשָׂרִים שָׁנָה. יִתְנַדְּבוּ בְּחִנִּינָה. פְּנֵי שׁוֹכֵן מְעוֹנָה: נְשִׂאִים וְרַבִּים
בְּמַשְׁעָנָה. כָּלֶם יִשׁוּוּ בְּנִתְיָנָה. בְּלִי עוֹד לְהַתְמַתְנָה: סֵלָה יִסְפִּית תַּחֲנוּנָה.
בְּכָל יַעַת וּבְכָל עוֹנָה. וַיִּתְקִימוּ בִּרְנָנָה:

עַל נַפְשׁוֹתֵיכֶם יִכְפְּרוּ. וְחַטָּאתֵיכֶם יוֹפְרוּ. וּבְחֶלֶק טוֹב יִסְפְּרוּ: פָּאֲרָם
הַכֹּל יִסְפְּרוּ. וְשִׁבַּח יִתְנוּ וַיִּגְמְרוּ. וְהוֹדִיָּה לְצוּר יִשׁוּרְרוּ: צוּרֵיָהֶם
יִמְעֹטוּ וַיּוֹסְרוּ. וְעַל צוּאֲרָם יִגְבְּרוּ. וּבִשְׁבַע שְׂמֻחוֹת יִחַבְּרוּ:
קִהְלֵם לְהִתְחַזֵּק בְּתַעֲוִדָּה. בְּלִי עוֹד לְמַעַדָּה. בְּהַקְרִיבֵם זֶה לְעַבֻּדָּה:
רָם עָמָם הוֹעֲדָה. בְּאַהֲבָה וּבְחֻמְדָּה. בִּישִׁיבָה וּבַעֲמִידָה: שְׁמֵם בְּחַיִּים
הַתְּמִידָה. בְּכָל כְּלוּל חֻמְדָּה. לְזֶר בְּלִי לְעַבְדָּה: תְּמִיד תִּהְיֶה לְזִכְרוֹן.
לְחַבְצֵלֶת הַשְּׁרוֹן. לְכַפּוֹר וּתְרוֹן. לְפָנֵי מְרוֹם וְקְדוּשׁ:

יוצר לשבת זכור

סי' א"ב.

זְכוֹר אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה. וַיְהִיָּה לְבֹז וּלְמַשְׁסָּה. וַיִּגְזְעוּ יַעֲקֹר בְּכַעֲסָה:
בִּיטָה וְחֻטָּאוֹ אֵל תִּשָּׂא. כִּי קִהְלָךְ עָסָה. בְּכָל צָרָה וּדְרִיסָה:
גַּם בְּךָ לֹא חָסָה. וּבַעֲזוֹת הַדָּלִיל עֲמוּסָה. בְּתוֹךְ אֶבֶן מַעֲמָסָה: אֶתָּה
זוֹכֵר נִשְׁכָּחִים. זָכַר אִם לָךְ מִשְׁבָּחִים. וּקְדָשָׁה לְפָנֶיךָ מִפְּצָחִים. קְדוּשׁ:
זָכַר דְּבוּרוֹ עֲתָק בְּכָל עֶרְף. לְחֻמוֹקֵי יִרְף. לְדְרוּרֵי מִפְּרֹף: הַקְדִּימָם
וַיֵּצֵא לְדֶרֶךְ. לְזֹנֵב כָּל בֶּרֶךְ. לְדוּשׁ בְּגָאוֹת וּלְהִדְרֶךְ: וּכְבוֹדֶךָ צֶן מִחֶרֶף.
בְּכָל רֹחַב וְאַרְף. וְעִמָּךְ בְּטוֹכָה לְהֶאֱרֹף:

זָכַר זְמוּרָה שֶׁהִשְׁלִיךְ לְמַעַלָּה. וְאַהֲוִיךָ אֶץ לְחִלְחָלָה. עֲשׂוּתָם כְּמַעֲי
 מַפְלָה: חֲזַק לְשִׁיתָם כָּלָה. וּתְקוּמָתָם לְהַפִּילָה. בְּהַכְנָעָה וּבְהַשְׁפָּלָה:
 טוֹב שׁוּמֵעַ תְּפִלָּה. הַפִּלְתּוֹ בְּבִהְלָה. וְעוֹד אַחֲרִיתוֹ לְקַלְקֵלָה:
 זָכַר יְהִיר וְרָשָׁע. כִּי לְמָאֵד פָּשַׁע. וְהִצִּיק בֶּן מִשְׁעָשָׁע: כְּבֹד בְּחֹטָא
 וּבְרָשָׁע. וְאַזְנוֹ הַכְּבִיד וְעֵינָיו הִשָּׁע. וּלְיִרְאָתָךְ לֹא שָׁע: לְמַעַנְךָ צָדִיק
 וּמוֹשִׁיעַ. חֲשֵׁת לְנוֹשָׁעִים יֵשַׁע. נוֹשָׂא עוֹן וְעֹבֵר עַל פָּשָׁע:
 זָכַר מְלוּלוֹ לְמוֹלָךְ. וּמֵאֵס בְּפַעֲלָךְ. בְּבַחוּרֵי קֹהֶלֶךְ: נָא זָכַר יוֹם
 זְבוּלָךְ. יִשְׁלַם לוֹ מִשְׁלָךְ. גָּמוּל רַע מִחִילָךְ: סַעֲרָהּ בְּקֶצֶף גְּדֹלָךְ. וְכָל
 פֶּה יִהְלֹלְךָ. עַל פָּלֵא מַפְעֲלָךְ:
 זָכַר עֲלִמְךָ וְעֲדֹתְךָ. אֲשֶׁר הֵם אֶהְבֵּתְךָ. וּמִקְוִים לִישׁוּעָתְךָ: פְּנֵה נָא
 בְּתִהְלֹתְךָ. וְרַחֵם עַל עֲדֹתְךָ. הַהוֹגִים בְּשַׁעֲשׂוֹעַ דָּתְךָ: צַהֲלֵם בִּירְאָתְךָ.
 וְתִשְׁעֵם בְּקִרְיָתְךָ. וְשֵׁם תִּצְמָצֵם שְׁכִינָתְךָ:
 זָכַר קִרְיַת חֲנָה. וְעַפְרַיִם מִנָּה. הַמְּפֹזֶרֶת בְּכָל פְּנֵה: רוֹמְמָה וְחוֹנָנָה.
 כִּי בָאָה עוֹנָה. וְעַתָּה לְחֻנָּנָה: שִׁכַּח שֵׁם עֲדִינָה. מְכַל צַד וּמְכַל פְּנֵה.
 וְהַמְלִיכֹת לְבַעֲלֶיהָ שׁוֹכֵב נָא: תִּזְכֹּר עֲתָה בְּרַחֲמִים. וְתוֹפִיעַ מִמְרוֹמִים.
 וְתוֹשִׁיעַ מִעוֹטֵי עַמִּים. קְדוֹשׁ:

פיוט לשבת זכור לר' יהודה הלוי

סי' א"ב, אני יהודה הלוי הקטן ברבי שמואל הלוי, א"ב, אני יהודה.

מי כְּמוֹךָ. ואֵין כְּמוֹךָ. מי דוֹמָה לָךְ. ואֵין דוֹמָה לָךְ:

אֲדוֹן חֲסִידֶיךָ בֶּל יִחְדָּל. אֲמַתְךָ לְעִיר מְבַצֵּר עֹז וּמַגְדֵּל. כִּי הֵייתָ
 מְעוֹז לְדָל. וּמַחֲסֵה לְאֶבְיוֹן בָּצַר לוֹ: בִּימֵי חֲרָפִי מְקַדְּמִנִי. בִּי דָפַר רוּחַ
 יי. וְהַיּוֹם אִם גִּרְשׁוֹנֵי עוֹוֹנִי. דוֹדִי לִי וְאֲנִי לוֹ: גְּמָלָנִי מֵאֵז טוֹבוֹת.
 גְּלוּיּוֹת לְכָלִּיּוֹת וְלִלְכָבוֹת. גַּם אִם יִהְיוּ הַצָּרוֹת מְרֻבּוֹת. אֲשֶׁרִי כָּל חוֹכֵי
 לוֹ: דִּמִּי מִתְקוּמָמִים אֵלָה. דְּגָלֵי אַרְיִים כְּדָבָר כָּל חוֹזָה. הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ

זֶה. קוֹיֵנוּ לוֹ: הַיּוֹם אֲבִיעָה חִידוֹת. וּמֵאֵז מִנִּי קָדָם עֲתִידוֹת. נִפְלָא
בָּם הַמְּבִין צְפוּנֵי סוּדוֹת. יוֹצְרֵי מִבְּטָן לְעֶבֶד לוֹ:
וַיְהִי בַיּוֹם אַחֲשָׁרוֹשׁ. לְמֶלֶךְ הוּקָם עַל כְּבוֹדוֹ. נִשָּׂא וָרֵם עַל כָּל
קָצִין וָרֹאשׁ. וַיִּי הַנִּיחַ לוֹ: זֶמֶן בְּשָׁנַת שְׁלֹשׁ לְמַלְכוּתוֹ. לְהִרְאוֹת לְכָל
עֶבְדָּיו תְּכַנּוּתוֹ. כִּי אֲבָנֵי גִזֵּר מִתְנוֹסְסוֹת עַל אֲדָמָתוֹ. וְעִפְרוֹת זָהָב לוֹ:
חֶלֶק לְכָל בְּנֵי שׁוֹשָׁן נָתַן. וְהַקֹּדֵשׁ קְרוֹיָיו כְּחֶתֶן. בַּחֲצֵר גִּנַּת בֵּיתוֹ.
אִנְיָ לְמוֹשָׁב לוֹ: טָעַם עֲשׂוֹת רְצוֹן כָּל אִישׁ וַיִּצְרוּ. וְאֵין אוֹנֵס לְאִישׁ
יֵין עָכְרוּ. וְלָתֵת לְשׂוֹאֵל דֵּי מַחְסוֹרוֹ. אֲשֶׁר יַחְסֹר לוֹ: יָחַד אֶסְפוּ כָּל
הַנְּדָרָשִׁים. גַּם וְשָׁתִי הַמִּלְכָּה עֲשֵׂתָה מִשְׁתֵּה נָשִׁים. וּלְמִשְׁתֵּה הַנָּשִׁים
כְּאַנְשִׁים. שִׁבְעַת יָמִים יִסְפְּרוּ לוֹ: כְּטוֹב לֵב הַמֶּלֶךְ בֵּינָן. אָמַר לְהִבִּיא
אֶת יַפֶּת הָעֵין. וְתִמָּאֵן בְּדִבְרוֹ לֵאמֹר אֵין. הִעֲזָה פָּנֶיהָ וְתֹאמַר לוֹ:
לְקָרוֹבִים אֵלָיו הַיּוֹשְׁבִים עָלַי כֵּן. שְׂאֵל וַיַּעֲצָהוּ מְמוּכָן. הוּא הֶמֶן
לְפָרְעָנוֹת הוֹכֵן. לְבוֹ יִקְבֹּץ-אֶן לוֹ: מוֹעֲצוֹתָיו כֹּדֶת נִתְּנוֹת. הִיוּ לְעַמִּי
רְפוּאוֹת צְפוּנוֹת. כִּי לוּלִי אֲגָרוֹת הִרְאִשׁוֹנוֹת. פִּלְטָה לֹא הָיְתָה לוֹ:
נוֹעַץ לְקָרָא בְּכָל הַמוֹנִיו. לְהִבִּיא כָּל יַפֶּת תֹּאֵר לְפָנָיו. וְהַנֶּעֱרָה אֲשֶׁר
תִּיטֵב בְּעֵינָיו. מֵהָר יִמְהַרְנֶה לוֹ: סִנְסַן לְיֹאֵר הָאֵיר וְזֶרַח. יִשִּׁישׁ כְּגִבּוֹר
לְרוּץ אֶרֶץ. טָרַם מִכָּה צִיץ רְפוּאָה פָּרַח. כִּי הַפֶּלָה יֵי חֲסִיד לוֹ: לַעֲמוֹ
נֶאֱמָנָה הַדָּסָה תִּמָּה. הִיא אֶסְתֵּר בֵּת דּוֹדוֹ בְּרָה בַּחֲמָה. וּבָמוֹת אֲבִיהָ
וְאִמָּה. לְקַחָה מְרֹדְכִי לוֹ: פִּגְעָה חֵן וְתֵלֶךְ וְהַלּוּם. וְתִלְקַח אֶל בֵּית
הַמֶּלֶךְ גִּזְרֵת יְהִלֵּם. וּמְרֹדְכִי צָוָה לְכִי לְשָׁלוֹם. כִּי הוּא אֲדוֹנֶיךָ וְהַשְׁתַּחֲוִי
לוֹ: צֹדֵק לְבָשָׂה בְּמִמְשַׁלְתָּהּ. לֹא הִגִּידָה עֲמָה וּמוֹלִדְתָּהּ. וְהַמֶּלֶךְ
אַהֲבָה וַיִּרֵב תִּפְאַרְתָּהּ. כִּי מִיִּי הָיְתָה לוֹ: קָשָׁב רַב קָשָׁב צְרוּר הַמֵּר.
מִסְרִיסֵי הַמֶּלֶךְ הַקְּבוּעִים לְשֹׁמֵר. וְהֵנָּם חוֹשְׁבִים עַל הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר. הִבָּה
נִתְחַכְמָה לוֹ: רָצָה הָאֶחָד לְשֹׁמֵר כְּפָלִים. מִשְׁמָרְתּוֹ וּמִשְׁמָרְתּוֹ חִבְרוֹ
שְׁתֵּי יָדַיִם. וְהַשְׁנִי סֵם בְּסִפְלֵי הַמַּיִם. שֵׁם שֵׁם לוֹ: רַחֲשָׁה אֶסְתֵּר לְמֶלֶךְ
בְּשֹׁפָר. בְּשֵׁם מְרֹדְכִי וְנִכְתָּב בְּסִפְרָה. לְהַנְשֵׂא בְּאַחֲרִית צָבִי עֶפְרָה. כִּי

בול הרים ישאו לו: שְׁנִיָּהֶם נָתְלוּ עַל הָעֵץ. כִּי נִשְׁמַע לְשׁוֹנָם בְּהוֹעֵץ.
נִשְׁקָה לְמֶלֶךְ סֵם הַמָּוֶת רוֹעֵץ. אוֹלִי יִפְתָּה וְנוֹכְלָה לוֹ: תִּשְׁוַעְתָּה זֹאת
לְדוֹר אַחֲרוֹן. נִכְתְּבָה עַל סֵפֶר הַזְכָּרוֹן. לָתֵת לוֹ מִן הַמֶּלֶךְ יִתְרוֹן. כִּי
פָעַל אָדָם יִשְׁלֹם-לוֹ:

אַחַר כָּל אֵלֶּה הַדְּבָרִים. אַחֲשׁוּרוֹשׁ אֶת הַמֶּן הַרִים. וַיִּנְשְׂאֵהוּ מֵעַל כָּל
הַשָּׁרִים. וְתוֹעֲפוֹת הַרִים לוֹ: נִמְנַע מְרֹדְכִי מִסָּגֵד לְרָשָׁע. נִין עֲמֶלֶק
אֲשֶׁר מִקְדָּם פָּשַׁע. וְזֶה הוֹסִיף עַל חֲטָאתוֹ פָּשַׁע. לֹא יֹאכֶה יְיָ סֶלַח
לוֹ: יוֹם כָּרְעוּ לוֹ כָּל עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ. וּמְרֹדְכִי בְתֻמּוֹ הוֹלֵךְ. בִּקְשׁ לְחַרְחֹר
רִיב עִם עַם דֵּל וְחֻלָּךְ. עוֹבֵר מִתַּעֲבָר עַל רִיב לֹא לוֹ: יַעַץ תַּחֲבוּלוֹת
לְשָׁפִים בְּצִדּוֹ. וַיִּבְזוּ בְּעֵינָיו בְּגָאוֹן חֲמֵדוֹ. לְשַׁלַּח יָד בְּמְרֹדְכִי לְבִדּוֹ.
כִּי לְדָבָר יִחָבֵל-לוֹ: הִרְבָּה כֶּסֶף וְזָהָב לְבָלִי חֶק. וַיֹּאמֶר בְּלָבוֹ זֶה עֵת
לְשַׁחֵק. וַיָּבֵא עֲצוֹת לְמַרְחוֹק. לְרַשֵּׁת מִשְׁכָּנוֹת לֹא לוֹ: וַיַּפֵּל פוֹר וַיִּדּוּ
בְּגוֹרֵל הָדָה. וַיֵּרָא כִּי בְּאֶדָר מֵת מֹשֶׁה אָבִי הַתְּעוֹדָה. וְלֹא יָדַע כִּי הוּא
עֵת לַיָּדָה. חֲבָלֵי יוֹלָדָה יָבֹאוּ לוֹ: דֵּב אוֹרֵב יַעֲצוּהוּ רַעֲיוֹנָיו. וַיִּשְׁאַל
שְׁאֵלָה מְאֹדוֹנִי. וְגַם הוּא שְׁנֵי אַרְיֵה שְׁנָיו. וּמִתְלַעֲוֹת לָבִיא לוֹ: הֵן
עִם אַחֲוֵי נְזוּרוֹ. דְּתִיָּהֶם שׁוֹנוֹת וְדַת הַמֶּלֶךְ לֹא יִשְׁמְרוּ. רוּחַ יִזְרְעוּ
וְסוֹפְתָה יִקְצְרוּ. קָמָה אֵין לוֹ: הִכְנַתִּי כֶּסֶף לְבֵית גִּנְזִיךָ יַעֲלֵ. לְאַבֵּד זֶה
הַגּוֹי הַנִּגְעָל. כָּל הַבְּרָכִים אֲשֶׁר לֹא כָרְעוּ לַבַּעַל. וְכָל הַפֶּה אֲשֶׁר לֹא
נִשְׁקָ לוֹ: לְהִבִּיא אֶל גִּנְזֵי הַמֶּלֶךְ אֶסֶף. עֲשֵׂרֶת אֲלָפִים כִּכְרֵי כֶּסֶף. וְנִפְשׁ
אָכֶה כָּל בֵּית יוֹסֵף. פַּעַם אַחַת וְלֹא אֶשְׁנֶה לוֹ: וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ יְהִי
לְךָ קִנְיָנְךָ. וְזֹאת טַבַּעְתִּי עַל יָד יְמִינְךָ. וְהָעַם לַעֲשׂוֹת בּוֹ כְּטוֹב בְּעֵינֶיךָ.
וּבֹא עַד קִצּוֹ וְאֵין עוֹזֵר לוֹ: לָצֵא וְסוֹפְרֵי הַמֶּלֶךְ נִקְרְאוּ. וַיִּכְתְּבוּ כָּל
אֲשֶׁר קָרְאוּ. וְאֵל כָּל עַם וְעַם רָצִים יֵצְאוּ. שְׁרֵי הָרֶכֶב אֲשֶׁר לוֹ: הָיָה
דְּבָרוֹ נְחוּץ לֵאמֹר. כָּרַם חֲמֵר בְּיוֹם אֶחָד לְזִמְרָה. בְּשִׁלְשָׁה עֶשֶׂר בְּאֶדָר
הַחֹל וְגִמְרָה. לֹא אוֹסִיף עוֹד עֲבֹר לוֹ: קָרַע מְרֹדְכִי בְּגִדּוֹ לִפְנֵי אֵל.
וַיִּצְעַק וַעֲקָה גְדוּלָּה וּמָרָה עַל גּוֹלֹת אַרְיָאֵל. הַבָּנִים אֵין לְיִשְׂרָאֵל. אִם

יורש אין לו: טָרַף טָרַף שְׁאֵר הַמוֹנִי. מִי נָתַן לַמִּשְׁפָּה יַעֲקֹב לְמוֹנִי.
 וַיִּשְׂרָאֵל לְבוֹזִים הָלֹא יִי. זֶה חֲטָאוֹנוּ לוֹ: נִעְרוֹת אֶסְתֵּר הַגִּידוּהָ דָּבָר.
 שְׁמַעְנוּ צַעֲקָה פִּיעֲנִים בַּמִּדְבָּר. וּמִרְדְּכִי בַלְבוּשׁ שֶׁק עָבַר. לֹא יִדְעֵנוּ
 מָה הָיָה לוֹ: בְּגָדִים שְׁלָחָה לְהַלְבִּישׁוֹ. וְלֹא קִבֵּל מִמְּרִירוֹת נִפְשׁוֹ.
 וַתִּשְׁלַח הַתֶּךָ לְחַקְרוֹ וּלְדַרְשׁוֹ. לְדַעַת מָה יַעֲשֶׂה לוֹ: רוּחוֹ הוֹצִיא אֵלָיו
 וַחֲנוּהָ. וּפְרִשְׁתָּ הַפֶּסֶף לְפָנָיו שְׁנָה. וְהַפְתָּ שִׁגְן שְׁלַח וְאֵל אֶסְתֵּר צָנוּהָ.
 לְבֹא אֶל הַמֶּלֶךְ לְהַתְחַנֵּן לוֹ: בְּתִשׁוּבָה אִמְרָה לְהַשִּׁיבוֹ. כִּי בֶן מָוֶת
 אֲשֶׁר לֹא יִקְרָא וְיָבֹא. לְבַד אִם יוֹשִׁיט הַמֶּלֶךְ שְׂרָכִיט זָהָבוֹ. בְּבֹא אִישׁ
 לְהַשְׁתַּחֲוֹת לוֹ: יִקְרִי בְּשִׁמְעוֹ דְּבָרֵי הַדָּסָה. זַעַק אָהָה כִּי אֵין מְנוּסָה.
 זַעַף יִי אִשָּׁא. כִּי חֲטָאוֹנוּ לוֹ: שְׁלַח אֵלֶיהָ עוֹד אֶל תְּדַמִּי. לְהַמְלִיט בֵּית
 הַמֶּלֶךְ מִכָּל לְאַמִּי. כִּי אֶת תֹּאכְדִי וְאוֹלִי עָמִי. אַחֲרֵי נִמְכַּר גְּאֻלָּה תִּהְיֶה
 לוֹ: מִמָּקוֹם אַחֵר יִשְׁלַח שְׁלוּמִיו. עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוּמָיו. כִּי לֹא כָלוּ
 רַחֲמָיו. עַל בֶּן אוֹחִיל לוֹ: לְתַעֲנֶהוּ לֶךְ כְּנוּס חוֹכֵי פְדִיוֹם. וְצוּמוֹ עָלֵי
 שְׁלֶשֶׁת יָמִים לִלְלָה יוֹם. וּבִקְשׁוּ רַחֲמִים מֵאֵל אִים. וְאֵל תִּתְּנוּ דָּמִי
 לוֹ: אֵל נִדְרָשׁ לְכָל לֵב יִדְרָשְׁנוּ. נִכְמְרוּ רַחֲמָיו עַל עַם יִקְרָאָנוּ. וַיֹּאמֶר
 עוֹד זָכוֹר אֲזַכְּרֵנוּ. עַל בֶּן הָמוֹ מְעִי לוֹ: לְבָשָׂה חֵן בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי
 וַתֵּלֶךְ. וַתִּיקַר מְאֹד בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ. וַיָּבֹז בְּעֵינָיו כָּל אֲשֶׁר הוּא מוֹלֵךְ.
 וְאֶת כָּל אֲשֶׁר יֵשׁ לוֹ: הִיפָּה בְּנָשִׁים נָטַע נַעֲמָן. מָה שְׁאֵלְתָךְ כִּי הִפֵּל
 מִזְמָן. וַתֹּאמֶר יָבֹא הַמֶּלֶךְ וְהָמָן. אֵל הַמִּשְׁתָּה אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לוֹ: לְמַחֵר
 קִרְאָתָם לְסוּד נִכְמָס. וַיֵּצֵא הָמָן בְּיוֹם הַהוּא נַעֲלָס. וְהוּא בְּמִלְכִים
 יִתְקָלָס. וְרוֹזְנִים מִשְׁחָק לוֹ: וַיָּבֹא אֶהָבִיו וְזָרַשׁ אִשְׁתּוֹ. וַיִּסְפֹּר לָהֶם
 כְּבוֹדוֹ וּמִמִּשְׁלָתוֹ. וַיַּגְזִרָה אִמְרָה לְעַמָּתוֹ. הוּא הַמִּרְבֵּה לֹא לוֹ: יַעֲצוּהוּ
 עֲשׂוֹת עֵץ גְּבוּהָ חֲמֻשִּׁים. לְתַלּוֹת עָלָיו קֹדֶשׁ קִדְּשִׁים. וְלִהְכִּינוֹ מִכָּל
 חֲרָשִׁים. חָרַשׁ חָכָם יִבְכֶּשׁ-לוֹ:

אֱלֹהִים עֲדָר צֹאנֹו בִּקְרָ. וַתִּדַּד שְׁנַת הַמֶּלֶךְ עַד יְהִי חוֹקֶר. בְּסִפּוֹר
 הַזְכְּרוֹנוֹת וְהָיָה בִּקְרָ. וַיִּודַע יִי אֶת אֲשֶׁר לוֹ: בְּמִצְאוֹ דְּבַר מִרְדְּכִי

מִפְּרֶשׁ. מַה נַּעֲשֶׂה יָקָר וַיִּגְדֹּלָה דָּרֶשׁ. וַיֹּאמְרוּ כִּי לֹא פֶרֶשׁ. מַה יַּעֲשֶׂה-לוֹ:
גְּלָה אֶזֶן הָמָן בְּדִבְרוֹ. מַה לַּעֲשׂוֹת בְּאִישׁ חֲפָצָתִי בִּיקְרוֹ. וַיֹּאמֶר וַיִּנְקֹשׁ
בְּמֵאמְרוֹ. פִּי כִסִּיל מַחֲתָה לוֹ: דִּבֶּר לַעֲדוֹתוֹ בַּעֲדֵי מַלְכִּים. וְלַתֵּת
לְפָנָיו אֶחָד מֵהַנְּסִיכִים. בְּמַחֲשָׁבּוֹ הוֹלֵךְ חֲשָׁכִים. וְאֵין נֹגֵה לוֹ: הִשְׁיבֻ
הַמֶּלֶךְ בֶּן דְּבִרְתָּה. לֵךְ וַעֲשֵׂה כֵן לְמַרְדְּכִי כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. בֶּן מִשְׁפָּטָךְ
אֶתָּה חֲרָצְתָּ. כַּמִּשְׁפָּט הַזֶּה יַעֲשֶׂה-לוֹ: וַיָּשָׁב מְרַדְּכִי אֶל מִשְׁמֶרְתּוֹ.
וְהָמָן נִדְחַף אֶל בֵּיתוֹ. וַיִּזְעַדוּ אוֹהֲבָיו וְכָל חֲבוּרָתוֹ. לָבֹא לָנוּד לוֹ: זָרַע
יְשׁוּרוּן זָכְרוּ נְבוּנָיו. אִם יֵשׁ מְרַדְּכִי מִבְּנָיו. אֲשֶׁר הַחֲלוּת לִנְפֹל לְפָנָיו.
לֹא תוּכַל לוֹ: חֲכָמָיו עוֹדִם מְדַבְּרִים עִמּוֹ. וְסָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ הַבְּהִילוּהוּ
לְהַקִּימוֹ. וְלֹא יָדַע כִּי בֹא יוֹמוֹ. יִי יִשְׁחַק לוֹ: טָרָם כָּלוּת מִשְׁתָּה הַיֵּין.
אָמַר הַמֶּלֶךְ אֶל יִפְתָּ הָעֵין. שְׂאֵלִי יִתֵּן לָךְ כִּי הִפֵּל נִגְדֶּךָ כָּאֵין. וַתִּבְרַךְ
וַתִּתְחַנֵּן-לוֹ: יִנָּתֵן לִי נִפְשִׁי בְּשֵׂאֲלָתִי. וְעַמִּי אֲדֹנִי בְּבִקְשָׁתִי. כִּי נִמְכַּרְנוּ
לָצָר לְהַכְרִיתִי. תֵּאָבֵת לָבוֹ נִתְּתָה לוֹ: כִּי מַה חֲפָצִי אַחֵר זֶה הַצָּעַר. וְכָלִי
הַקָּרֵב שׁוֹת שְׁתּוֹ הַשָּׁעַר. הִישָׁאג אֲרִיָּה בַּיָּעַר. וְטָרַף אֵין לוֹ: לָהּ אָמַר
מִי הוּא מִכָּל אֲנָשִׁי. וְאִי זֶה הוּא בְּכָל מַגְרָשִׁי. אוּ מִי מְנוּשִׁי. אֲשֶׁר
מְכַרְתִּי אֶתְכֶם לוֹ: מִתְּהֵרָה לַעֲנוּתוֹ הָמָן זֶה הָרַע. פֶּרַעְנוֹת בְּגוֹי צַדִּיק
פֶּרַע. אוֹי לָרָשָׁע רָע. כִּי גָמוּל יִדְּיו יַעֲשֶׂה-לוֹ: נִתְמַלֵּא חֲמָה וַיִּקֶּם עַל
גִּנּוֹ. וּבִשְׁבוֹבוֹ רָאִהוּ נוֹפֵל עַל כְּנוֹ. יִגְלוּ שָׁמַיִם עֲוֹנוֹ. וְאָרֶץ מִתְקוֹמָמָה
לוֹ: סָרִיס אֶחָד גָּלָה חֲרָפְתּוֹ. הִנֵּה עֵץ אֲשֶׁר עָשָׂה לְמַרְדְּכִי בְּבִיתוֹ.
וַיִּצּוּ הַמֶּלֶךְ לְתִלּוּתוֹ. עַל הָעֵץ אֲשֶׁר הָכִין לוֹ: עֲמִידָה אֶסְתַּר לְבִקְשׁ עַל
עֲמָה. לְהַשִּׁיב סִפְרֵי הָאֵף וְהַחֲמָה. כִּי נָחַם יְיָ עַל מִכָּה הַעֲצוּמָה. וְשָׁב
וּרְפָא לוֹ: פִּתְשָׁגָן הִכְתֵּב לְהִיּוֹת הַיְּהוּדִים. לְהַנָּקֵם מֵאוֹיְבֵיהֶם עֲתִידִים.
וַיִּפֹּל פַּחַד מְרַדְּכִי עַל הַמּוֹרְדִים. וְשָׁלוֹם הָיָה לוֹ: צִוָּה מְרַדְּכִי בָעֵם
לֹא אֱלָמָן. מוֹשִׁיעַ וְרַב נִגִּיד וְנֶאֱמָן. וְהַפְקֵד עַל בֵּית הָמָן. וְעַל כָּל
אֲשֶׁר יֵשׁ לוֹ: קִדְּשִׁתִּי לְצוּרֵי מִזְבֵּחַ. כִּי הָכִין לְבָנָיו מִטְבַּח. בַּעֲוֹן
אֲבִיהֶם הַמְרָצָח. וְאַלֶּה שְׁמוֹת הַיְּלֹודִים לוֹ: רַצְצָתִי פֶרֶשׁנִדְתָּא דְלָפּוֹן

וּאֶסְפָּתָא. פּוֹרְתָא אֲדִלָּא וְאֵרִידָתָא. פֶּרֶם שֶׁתָּא אָרִיסִי אָרִידִי וַיִּזְתָּא.
וְגַם פְּלִיטָה לֹא הָיְתָה לוֹ: שׁוֹלֵלֶתִי שׁוֹלֵלִי וְאָרִיעַ רִיעַ. כִּי עָלָה מִשְׁאוּל
עָנִי וְגוֹוֹעַ. יְמַלֵּט עָנִי מִשׁוֹעַ. וַיִּתּוֹם וְלֹא עוֹזֵר לוֹ: תִּכְתֹּב זֹאת לְדוֹר
אַחֲרוֹן. לְבָנֵי אֲמוּנִים לְזַפְרוֹן. וְכָל הַמְזְכִּיר אוֹתָהּ יְרוֹן. אֲשֶׁרִי הָעַם
שִׁפְכָה לוֹ:

אֲכָלוּ רֵעִים שְׁתוּ וְשִׁכְרוּ. וַיְמִי הַפּוֹרִים בְּשִׁמְחָה זָכְרוּ. וְעַם שִׁמְחַתְכֶּם
הָעֲנִיִּים לְטוֹבָה זָכְרוּ. וְשִׁלְחוּ מְנוֹת לְאֵין נָכוֹן לוֹ: נָסִי אֶל מֵאֵז נִשְׁאוּנִי.
וְנִבְכִּי יָם הָעֵבִירוּנִי. כְּלִיּוֹתִי יִסְרוּנִי. דּוֹם לִי וְהִתְחוֹלֵל לוֹ: יוֹם צֵאת
פְּרָעָה אַחֲרִי. לְרֹדֶף כְּאֶרְיָה עֲדָרִי. נִצְבּוּ מִי מִשְׁפָּרִי וַיִּתְּגַעְשׂוּ כִּי חָרָה
לוֹ: יֵצֵא אַחֲרֵי עַם קְדוֹשׁוֹ. וַיֵּצֵא צוּר עֲנָן לְהַפְרִישׁוֹ. לְהִיּוֹת צֶלַע
רֹאשׁוֹ. מִרְעָתוֹ לְהַצִּיל לוֹ: הָעֵבִירוּ בִּיפְשָׁה וְצָרִיו הִחְרִיד. וּבִינּוּ וּבִין
מִרְדְּפֵיו הִפְרִיד. וַלְתַּחְתִּית מְצוּלָה הוֹרִיד. חוֹקְקִי בְּסָלַע מִשְׁכָּן לוֹ:
וּבִשׁוּב הַיָּם לֹאִיתָנוּ. נִטְבַּע פְּרָעָה וְכָל הַמוֹנֵי. כִּי הִכְבִּיד מִרְכָּבוֹת
גָּאוֹנוֹ. וַיֵּרָא כִּי לֹא יָכוֹל לוֹ: יִהְיוּ אֲבִירִים בְּעַמְּקֵי יָם צָלְלוּ. וּפְנוֹת
בָּקָר בַּמִּים נָפְלוּ. וְדוֹרְשֵׁי יַיִ יִהְלָלוּ. בְּגִבֹּל עֲשׂוֹר יִזְמְרוּ לוֹ: הִרְאָנוּ
יְדוֹ הַנִּפְלְאָה. עַל שְׁפֹת יָם נוֹרָאָה. אֲשִׁירָה לִי כִּי גָאָה גָאָה. בְּזִמְרוֹת
נָרִיעַ לוֹ: וַיִּשְׁירוּ עִם אֲמוּנִי. שִׁיר לְשׁוֹכֵן מְעוּנִי. וּפְרָעָה וַחֲלוֹ מִשְׁנֵאֵי
יִי. הִמָּה יִכְחָשׁוּ לוֹ: דְּגָלִים עָבְרוּ בִּיפְשָׁה. הָיָה לָהֶם כְּבוֹד נַעֲרָן
בְּקִדְשָׁה. וְאָמְרוּ בְּשִׁירָה חֲדָשָׁה. בְּזִמְרוֹת נָרִיעַ לוֹ: הִנֵּה נִפְשִׁי חֲפָצָה.
בְּדַת אֶל וּמָאֵד עֲלָצָה. לְשֹׂאת מָשָׁל וּמְלִיצָה. חִידוֹת לוֹ:

יוצר לשבת פרה

סי' א"ב.

אם אֲשֶׁר בֶּךָ דְּבוּקָה. חֲפִצָּת וְרָצִית לְצַדִּיקָה. לְהַנְחִילָה מְדַבֵּשׁ
מְתוּקָה: בָּאוּר אֶרְכָּה וְעִמְקָה. לָהֶם בָּאֵהָב לַחֲשֵׁקָה. כְּרִבִּיד בְּצִוָּאָר
לְהַחֲבִיקָה: גַּם הִיא בְּמָאֵד מְחַזְקָה. בְּתַקָּף וּבִתְנָאִי נִחְקָקָה. מַעֲמֹו
בְּלִי לְסִלְקָה: אֲשֶׁרִי מִי זֹאת. בְּהִתְחַזְקֵם בְּתוֹרָה זֹאת. בְּפִתְחֵי מְזוּזוֹת.
קְדוּשׁ:

דִּרְשׁ בְּעַד נוֹטְרָה. וְנָאֵם לְהִבִּיא פָּרָה. בְּעֵדָם עֲבוּר לְכַפְּרָה: הֵלֵא
כְּחֻטָּאוֹ בְּכֵן פָּרָה. חֶרֶת עֲלֵיהֶם גִּזְרָה. וְהֵנָּם בְּאַמִּירַת סוּרְרָה: וְזֶה
הַמְקַבֵּל עֲתִירָה. חֲשׂוֹךְ מֵהֶם עֲכָרָה. וְכָל צוּקָה וְצָרָה:
זְכֹרֵן פָּרָה אֲדָמָה. בְּפִי יוֹנָה תִּמָּה. לְעַד בְּלִי לְעִלְמָה: חֲסֹד דֵּת תְּמִימָה.
יַעֲטוּ בָּהּ לְהִתְרוֹמְמָה. לִפְנֵי יוֹצֵר נִשְׁמָה: טוֹעֲמִיָּה בְּטוֹב נְעִימָה. בְּלִי
הֵיֹוֶת לְשִׁמָּה. וְהָאֶרֶץ הַנִּשְׁמָה: זֹאת חֲקַת הַתּוֹרָה. עֲרוּכָה וּשְׁמוּרָה.
בָּהּ לְהַקְדִּישׁ לְנוֹרָא וְקְדוּשׁ:

לְקָרָה וְהִרְבָּה תְּמִימָה. וּמְכַל מוֹם שְׁלֵמָה. בְּנִקְיוֹת וּבְטָהֳרָה מְסִימָה:
כְּתֵב חֲקוּק רְשׁוּמָה. לְשִׁמְח גִּפְשׁ עֲגוּמָה. לְמַעַלָּה לְזִקְף וּלְרוֹמְמָה:
לְטַהַר חֻטָּא וְאִשְׁמָה. וְלִמְחֹל עוֹוֹן זְעוּמָה. עוֹד בְּלִי לְהַאֲשִׁימָה:
מְטַהֲרַת גּוֹי אֶחָד. לְרִצּוֹת לְשֵׁם הַמְּיָחֵד. אֲשֶׁר בְּכָל פֶּה נִתְיָחֵד: נִפְשָׁם
תְּחַשְׁוּ מִפֶּחֶד. וְהִגִּיּוֹנָם בַּל יִתְפַּחֵד. בְּהִתְנַפְּלָם בְּלֵב אֶחָד: שׁוֹנְאִיָּהֶם
יִוֹדְשׁוּ כְּאֶחָד. בְּפִחַת וּפִחֵד. בְּעִבְדָּם לְצוּר שְׁכָם אֶחָד:
עַל יַד כֹּהֵן נִתְיַנְתָּה. וְלִכְבוֹדוֹ מִתְנַתָּה. וּבְדִקְדוּק כָּל פְּנִיתָה: פְּעֻלָּתָה
וּקְרִיבָתָה. הוּא יִקְרִיב אוֹתָהּ. וְהוּא יוֹצִיא אוֹתָהּ: צוּפִים הִפֵּל טוֹבָתָה.
וּמִתְנִים אֶת בְּרַפְּתָה. כָּל קָהֵל רַעֲיָתָה:

קְדוּשָׁה וְלֹא פְסוּלָה. בְּלֹא מוֹם וְעוֹלָה. כְּקָרְבֵן כָּלִיל וְעוֹלָה: רָם
אוֹתָהּ עֲלָה. בְּחִפְץ וְלֹא בְּגַעֲלָהּ. קָהֵלוּ בָּהּ לְהוֹעִילָה: שׁוֹמְרִיָּהּ יִנְצְרוּ

מחלחלה. ומכל נגע ומכל מחלה. בשוררם שיר ותהלה: תפן בכלם
ברורים. אשר שמך מזכירים. וזרק עלימו מים טהורים. קדוש:

יוצר לשבת החודש

סי' א"ב.

אות זה החודש. אצת מכל לקדש. ובו ישע לחדש:
בחרוך תובעים אותך לקדש. ואפה אותם מקדש. אל נערץ בקדש:
גאלתם עתה תחדש. ושונאיך וצורריהם פתאום להדש. וכל פה
ירומם ויקדש: החודש הזה לכם. בכל מושבותיכם. נחלה בכל
קהלכם. קדוש:
ירשתו מכל חדשים. והנחלתו לקדושים. להיות בו מקדישים:
הזמנתו לשלישים. לאפרתים מגלשים. למנות בו עד שלשים:
ובו תפיל קדשים. ותחמל על צאן קדשים. בבית קדש הקדשים:
זכרון שביעת ברוכים. הזכרת למברכים. להושיעם מיד מפריכים:
חונן דלים ודכים. חמלת על נמוכים. אשר אחרך משוכים:
טוב טעם מעריכים. ולפניך לב שופכים. בראש ירח ממליכים:
קבצו עתה מקהלים. ביפי תאר מכלולים. ושם תשמע פלולים:
כבוד שמך מעלים. ובשית תחן מתפללים. בחשבון ראש רגלים:
לפניך יהיו מסגלים. בכל גזעי דגלים. משוררים ומהללים:
מה גדלו מעשים. עושה נפלאות ונסים. לבנים אהובים ועמוסים:
נצלו מיד פתרוסים. אשר אותם מעשים. והעמסו היות ששים:
שונאיהם בים דורסים. וכנת ראשימו רופסים. כי בגוהם היו חוסים:
עולצי בשמחות. ישישו ברב־הצלחות. ויתמלטו מכל אגחות:
פודה אלהי הרוחות. המעלה מכל שבחות. יטה און לשיחות:
צוריהם יפיל בשוחות. ונפשותם יהיו שחות. בכל רע מוכחות:

קָדוֹשׁ חוֹשֵׁק עֲדָרִים. זָכַר בְּרִית אַבְרָהָם. אֲשֶׁר לִפְנֵי הָיוּ בְּרוּרִים:
 רָצָה בְּבָנִים מִבְּחָרִים. מָכַל צַד וְעֹבְרִים. לִפְנֵי הָיוּ שְׁמוּרִים:
 שָׁקַד עֲלֵיהֶם בְּלֵיל שְׁמוּרִים. מִקְטָל לְמַעַנָם בְּכוּרִים. וְהוֹצִיאָם בְּפָדוּת
 מִדְּרָרִים:
 תִּפְּן בְּאֵי יִשְׁנָה. וְתַצִּילָהּ מִעֲדִינָה. בְּרֹאשׁוֹן לְחֹדֶשִׁי הַשָּׁנָה. קָדוֹשׁ:

יוצר לשבת הגדול לר' יהודה בר מנחם

סי' אני יהודה, א"ב, יהודה.

אֲנִי חוֹמָה וְשָׂדֵי כְּמִגְדָּלוֹת. אוֹתָם סָרְסַר נוֹרָא תְּהִלּוֹת.
 בָּעֵת פִּקְדֹנִי לְהוֹצִיאִי מִסְּכָלוֹת. בְּזִמְן הַתּוֹר הַשְּׁמִיעַ קוֹלוֹת:
 יְדוּ שְׁלַח מִן הַחֹר. הִקְרִיבֵנִי לְעַם וּבְחַרְנִי בַּחֹר: וְסַכְכֵנִי בְּאַבְרָתוֹ בְּאַרְץ
 שִׁיחֹר. דְּמִי כְּנֶתֶב־בּוֹסְסֵי הַחֲיִנִּי בְּמַחֹר. הָמוּ מֵעִי גִדְּלָתוֹ מִלְּאַחֹר. קָדוֹשׁ:
 גַּל לַחֲצִי לִפְנֵי עֲזִי. גִּלְהָ כְּבוֹדוֹ בְּסִנְיָה לְחוּזִי.
 דִּבֶּר בְּקִדְשׁוֹ לְחֹדֶי וּלְהַעֲלִיזִי. דְּכוֹת פּוֹרְכֵי מִמְשָׁמֶן מִרְזִי:
 הִרְצָה לִפְנֵי כָּל הַמַּשְׁלָח. הִשְׁיבֵנו שְׁלַח נָא בְּיַד תַּשְׁלָח.
 וַיִּפְצֹר בּוֹ בְּזֹאת לְהַשְׁתַּלַּח. וַיִּלָּךְ הוּא וּנְבַחֲרָה לְמַפְלָח:
 זִקְנֵי כְּבוֹד אֶסְפּוּ קִבְצוֹ. זֶה צָנִים לָמוֹ פָּצוֹ.
 חֲבָרוּ לִילָךְ לְמִמְנוֹ נִלְחָצוֹ. חֲבָאוּ וְנִשְׁמָטוּ וְהֵאֱחִים רָצוֹ:
 טָחֵן עֲנִיּוֹ מִה לָךְ. טָרַח עַל מַעֲלֵיהֶם הַשְׁלָךְ.
 יָמִים שְׁלֹשָׁה יִלְכוּ מִהֶלֶךְ. יִזְבְּחוּ זִבְחֵי צֶדֶק לְמַחוּלָלָךְ:
 כָּעַס רָשָׁע וְשִׁנּוּי חֶרֶק. כְּאֹיִל עָנָה וְנֶאֱצוֹת שָׁרָק.
 לִמָּס חֶסֶד וַיִּרְאֶה פָּרָק. לֹא יִדְעֵתִי שׁוֹלַח בָּרָק:
 מַעַן לְנוֹאֵל עָלָה וְעָנָה. מִה תַּחֲשֹׁב וּתְבַקֵּשׁ תּוֹאֲנָה.
 נֶאֱוָמָךְ לָמוֹ מִטּוֹבֶךָ לְהַתְדַּשְׁנָה. נִהַפְכָתָ עֲתָה לְרוֹשׁ וּלְעָנָה:
 שְׁאֵינִי פֶתַח עֲנִיִּים רוֹאֶה. סָרְסַרְנִי לָךְ לְהַנִּיחַ הַנִּלְאָה.

עָרַף אִם תִּקְשֶׁה תִּשְׁאַה. עִירָךְ וְאַרְצָךְ וְכָל הַנִּרְאָה:
 פֶּן תֵּצֵא כְּאֵשׁ חֲמָה. פֶּקֶד וְהַחֲרֵם יוֹשְׁבֵי מִצְרֵימָה.
 צָבָאוֹת קְדוֹשִׁים לְשׁוֹכֵן רוּמָה. צֶאֱם מַעֲמֹךְ וַיִּחַגּוּ בְּאִימָה:
 קִשָּׁח לֵב לְהַחֲפִישׁ רְצוּצִים. קִמְטוּ בְּמַעַשׂ פְּעָלָם רוֹעֲצִים.
 רִכְבָּה כְּצֶמַח הַשָּׂדֶה צָצִים. רִם נִתְּנִי וְאוֹיְבֵי קָצִים:
 שְׁבִטִי יִשְׂרָאֵל יְהִי עֲדוּת. שְׁלָמִים וּכְשָׁרִים לִי לְהוֹדוֹת.
 תּוֹלְדוֹתֶם נִתְיַחֲסוּ וְהִרְבִּיתָ פְּדוּת. תִּמְכַּתֶּם שְׁלֹשָׁה עָשָׂר עֲדוּת:
 יְדוּ שְׁלַח מִן הַחֹר. הִקְרִיבֵנִי לָעֵם וּבְחַרְנִי בַחֹר. וְסַכְכֵנִי בְּאַבְרָתוֹ בְּאֶרֶץ שִׁיחֹר:
 דְּמִי כְּנִתְבוֹסְסֵתִי הִחֲיֵנִי בְּמַחֹר. הִמּוּ מַעֲי גִדְּלָתוֹ מְלֶאכֶחֹר. קְדוּשׁ:

הכרזת פסח לר' בנימין ברבי שמואל

כֶּן גִּזְרוּ רַבּוֹתֵינוּ סִנְהֶדְרִין גְּאוּנֵי עוֹלָם. בְּבֵית מִקְדָּשׁ שְׁנֵי כְּנֻכָּה
 וְנִשְׁלָם. וְאִז נִרְאָה כִּסֵּא אֵשׁ בְּשָׁלָם. וְעָלְיוּ מְלָכֹו שֶׁל עוֹלָם. מִסְתַּלְסֵל
 וְעוֹמֵד בֵּין הָאוֹלָם. וְקָבְלוּ כְּתָר וְתַפְשׁוּ חוֹתָם נֶעְלָם. וּמִנּוּ וְתַקְּנוּ תַקְנֵת
 עוֹלָם. וְנִתֵּן בְּיַד רַבִּי אֱלִיעֶזֶר גָּדוֹל שְׁבָכָלָם. וְהִתְקִין לֹא בְּד"ז פּוֹר
 וְלֹא בְּד"וּ פֶסַח וְלֹא גִה"ז עֲצָרָת וְלֹא אֲד"וּ רֹאשׁ הַשָּׁנָה וְלֹא אֲג"ו
 יוֹם כְּפוֹר לְעוֹלָם. וּבִרְשׁוֹתָם יֵשׁ לָנוּ חֵג הַמִּצּוֹת הַזֶּה (יוֹם פְּלוּנִי) בְּעֵם
 עוֹלָם. יִשְׁמַחֲנוּ בּוֹ אֱלֹהֵי עוֹלָם:

פיוט לשבת הגדול לר' בנימין ברבי שמואל

סי' א"ב, בנימין.

אִז כְּגִלְגָּל שְׁעֵבוֹד הוֹרִים. בְּכַבְלֵי עֵם לוֹעֵז הָיוֹת אֲסוּרִים. גָּמְרוּ
 לְבַלְעֵם כְּדָבִים וְנִמְרִים. דִּשּׁוּם כְּהִדּוּשׁ גֶּרֶן עֲמָרִים. הִשְׁלִיכוּ וְהִטִּילוּ
 לְיָאוֹר זָכָרִים. וְחָק בְּרִית מִלָּה מְפִירִים וּמַעֲקָרִים. וְעָקוּ וְחִנְּנוּ לְאֵל

משפיל ומרים. חנוּנִם הִקְשִׁיב מִשְׁמֵי אַוִּירִים. טָס וַיֵּדָא וּבָא לְהוֹצִיא
 אַסִּירִים. יָדַע דְּכָרוּ לֹלֵא אִישׁ דְּכָרִים. כְּצִיר נֶאֱמָן הֵלֵךְ לְמַלְךְ מַצְרִים.
 לְשַׁלַּח לְהַחֲפִישׁ רְצוּצִים וְשִׁבּוּרִים. מָרַד וְסָרַב לְמוֹלוּ וְחָל לְהַקְשׁוֹת
 אֲמָרִים. נָאֵם מִי הוּא אֱלֹהֵי הָעֶבְרִים. סִפֵּר לִי כַחוּ וַיִּגְדְּלוּ בְּכֹרוֹרִים.
 עַד כִּמָּה כְּרָכִים כִּבֵּשׁ בְּכָל עֶבְרִים. פְּקוּדֵיו וּצְבָאֵיו בָּמָה מִתְגַּבְּרִים:
 צִיר הִשִּׁיבוּ אֱלֹהֵינוּ אֲדִיר בְּאֲדִירִים. קִשְׁתּוֹ אֵשׁ וְחֲצִיו שֶׁלֶהֱבִית
 וְרָמְחוֹ לִפְיָדִים בּוֹעֲרִים. רָאוּיִם מַעֲשָׂיו וְנִפְלְאוֹתָיו וְשִׁיחוֹתָיו בְּרָקִים
 מְאִירִים. שְׁאוּנוּ מִשְׁבֵּר סִלְעִים וּמִפָּרֶק הָרִים. תִּקְפוּ וְתַהֲלִתוּ רוּם
 וְתַחַת מִסְפָּרִים: בְּכָל זֹאת לֹא שָׁב וְלֹא רָחַק מִכְּעוּרִים. נִדְמָה לְעֶבֶד
 לֹא יוֹסֵר בְּדָבָרִים. יוֹצֵר נִגְעוּ בִּנְגָעִים מִשְׁנִים וְעִכּוּרִים. מְלַמֵּת דָּם
 וְעַד מִכַּת בְּכוֹרִים. יָלְלוּ וְנָהֲמוּ וְהִמּוּ גְדוּלִים וּצְעִירִים. לִכְנֹעַ עֲרָפָם
 וְהוֹרֵד גְּאוֹנָם לְעַפְרִים. וְאֵז שֶׁלְּחוּם וְלוּם חֲשִׁים וְנִמְהָרִים. עֲדוּיִי
 כֶּסֶף וְזָהָב וּפְנִינִים יָקָרִים. וְלִפְנֵי צֹאתָם הִזְהָרוּ בְּחִירִים. קַחַת צֹאן
 מִמֶּכְלָאוֹת עֲדָרִים. וְלֶאֱכֹלוּ עַל מִצּוֹת וּמְרוֹרִים. רַגְלִים נְעוּלוֹת וּמִתְנַנִּים
 חֲגוּרִים וְאֶזְרוּרִים. וְנַעֲשֶׂה לָמוּ דְמוּת כְּנָפֵי נְשָׁרִים. וְדָאוּ וְעָפוּ לְנַחֲלֵת
 צְבִי מְהִירִים. וְאָכְלוּ שֶׁם הַפֶּסַח בְּהַלּוּלִים וְשִׁירִים. כִּי חוּצָה לָאָרֶץ
 פְּסָחִים לֹא נִכְשָׁרִים. וּבּוֹ בְּלִילָה שָׁבוּ לְגִיא בְּפִתּוֹרִים. לִכְן יְמֵי הַפֶּסַח
 קְבוּעִים לְדוּרֵי דוֹרִים. כְּחֶק מִצּוֹת אֱלֹהֵינוּ וּכְהוֹרֵית מוֹרִים:

מָה טַעַם בְּחֻרְסַת מְטָבִילִים וְשׁוּרִים. זָכָר לְעִבּוּדַת טִיט אֲשֶׁר הָיוּ
 חוֹמְרִים: מָה טַעַם שְׁנֵי תַבְשִׁילִין בְּקַעְרָה סוּדְרִים. זָכָר לְאַהֲרֹן וּמִשֶּׁה
 שְׁנֵי שְׁלוּחִים וְצִירִים: מָה טַעַם שְׁלֶחַן מִמְּקוֹמוֹ עוֹקָרִים. כְּדִי שִׁישְׁאָלוּ
 מָה נִשְׁתַּנָּה לֵיל זֶה נְעָרִים: מָה טַעַם בּוֹצֵעַ בְּפְרוּסַת כִּפּוּרוֹת חֲרָרִים.
 כִּי אֵין כֶּכֶר שְׁלֵמָה בְּכָלִי עֲנִיִּים וְחִסְרִים: מָה טַעַם בְּהִסְבָּה שׁוֹתִים
 וְגוֹמְרִים. זָכָר לְעֶבְדִּים שֶׁנַּעֲשׂוּ בְּנֵי חוֹרִים: מָה טַעַם בְּלֹא הִסְבָּה
 אֲכִילַת מְרוֹרִים. זָכָר לְמַקְדָּשׁ הֶחָרֵב בְּחֻטָּא וּמְרָרִים (נ"א: וּסְרָרִים):
 מָה טַעַם כּוֹסוֹת אֲרַבְעָה שְׁעוּרִים. זָכָר לְאֲרַבְעָה גְּלִילוֹת בְּנֵי צִיּוֹן

הַיָּקָרִים: מֵה טַעַם עַל כּוֹס חֲמִישִׁי הַלֵּל הַגָּדוֹל גּוֹמְרִים. זָכָר לְכוֹס
יְשׁוּעוֹת אֲשָׁא וְאָרִים:

וְאַחֲרֵי צֵאתָם רַדְפוּם כְּפִתּוּרִים. בְּכָל כְּלִי זֵינן חֲגוּרִים וְאַזּוּרִים. וְהַשִּׁיגוּם
חֻנִּים עַל שְׁפַת יָם מְגֻרִים. וְנִשְׁאוּ עֵינַי וְצִעְקוּ עֲדַת בְּחִירִים. לְגֹזֶר
יָם סוּף לְגִזְרִים: לְגִזְרִים כְּנִקְרַע וְנִעְשָׂה נְתִיכָה. נִגְלָה עָלָיו בְּעֶצְמוֹ
חוֹצֵב לְהִבָּה. וְכֹא אֲזַרְחִי וְעַמֵּד פְּנֵי הַמַּרְכָּבָה. וְנִעְקֵד וְאִישׁ תָּם מִיָּמִין
לְהַתִּיצְבָּה. וְאַרְבַּע אִמָּהוֹת מִשְׁמָאל לְקִרְבָּה. וְאַחֵר הַכֶּסֶּא שְׁנַיִם עָשָׂר
שְׁבִטֵי תֹאֲהוּ: וְאַלְמָלָא תוֹרָה קְרִיאָה וּכְתִיבָה. אִי אֶפְשָׁר לְשׁוֹחֲחָה
וּלְנוֹכְכָה. נִגְדַּ אֲבוֹתָם עָשָׂה פֶּלֶא כְּקֶרֶץ בָּא בָּהּ. וְקוֹל מִמָּרוֹם לְמִי
הֵיִם צִוָּה. הִזְהִירוּ וְהִשְׁמְרוּ בְּצִמְחֵי רִבְכָּה. לְבַל תִּזְיָקוּם בְּטַפָּה דְקָה
וְעָבָה. וְעָבְרוּ וְגִזּוּ בְּתוֹךְ הֵיִם בְּחִרְבָּה. גַּם בַּחוּר גַּם בְּתוּלָה יוֹנֵק עִם
אִישׁ שִׁיבָה. וְרוֹדְפֵיהֶם נִנְעָרוּ וְהִשְׁכָּחוּ לְמַעַצְבָּה. וְאִזּוּ יְדִידִים שְׂבָחוּ
וְרִנְנוּ בְּאַהֲבָה וְחֶבֶד. לְנִעְרֵץ בְּסוֹד קְדוּשִׁים רַבָּה: רַבַּת תְּפָאֶרֶת הַרְבּוּ
לְנִצָּב בְּעֲדָתוֹ. אֲשֶׁר גָּאֵל וּפְדָה מִפָּרֶךְ אִימָתוֹ. וְשִׁפּוֹ עַל רוֹדֵיָהּ אָפוּ
וְחִמָּתוֹ. וְכִמּוֹ כֵּן עֲתִיד לְחֹשֶׁף זְרוּעַ תְּפָאֶרֶתוֹ. וּלְכַנֵּס מֵאַרְבַּע צֵאן
מִרְעִיתוֹ. וְלִבְנוֹת הֵיכַל קֹדֶשׁ עַל רוֹם מְכוֹנָתוֹ. וְיִקְיֵץ וְיַעֲזֹרר יְשֻׁנֵּי
אֲדָמָתוֹ. וְיִוְרִיד חֲנוּךְ בֶּן יֶרֶד מִמַּעַן דִּירָתוֹ. וְיַעֲלֶה מִתּוֹךְ שְׁאוּל קֶרֶחַ
וְכָל עֲדָתוֹ. וְיַעֲדִידוּ יַחַד יְחִיד אֱלֹהוֹתוֹ. וְאִזּוּ יְרוּמִם קָרְנָן עִמּוֹ וְנִחַלְתּוּ.
וְיִקְבְּלוּ כָּל בְּאֵי עוֹלָם עַל מַלְכוּתוֹ. וְנִחַזְּהוּ עֵינַי בְּעֵינֵי בְּהִגְלוֹתוֹ. וְנֹאמַר
זֶה אֱלֹהֵינוּ וְזֶה גְבוּרָתוֹ. וְנִגְלֶה וְנִשְׁמַחָה בִּישׁוּעָתוֹ:

וְתַחֲשֵׁ מִשְׁמִים. לְמַחֲלַת מַחְנִים. אִישׁ חֲכָלִיל עֵינִים. וּלְכֵן שְׁנַיִם.
וְשִׁכְלִל מִשְׁמִים. מְקוֹם שֵׁם לֵב וְעֵינִים. בְּיָמֵינוּ וּבִימֵיכֶם וּבִימֵי כָּל
בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְנֹאמַר אָמֵן:

יוצר לשבת שלפני שבועות

סי' א"ב, אברהם.

אַמוֹנֶת עֲתִים אָצְלוֹ אֲמוֹן. שְׁלַחֶיָּה מְשׁוּלִים לְפָרֶדֶס רְמוֹן. גִּרְדִּי
וְכַרְכֶּם קָנָה וְקִנְמוֹן. מִתְּנָה נְתִינָה מִמֶּדְבָּר יְשִׁימוֹן:
אֲזִי בִשְׁמֻחָתָהּ רָכַב הַקֹּדֶשׁ. מִרְבֻּבוֹתֶיךָ קֹדֶשׁ. אֵלַי שִׁנְאָן לְהִתְקַדֵּשׁ. יְיָ בָּם סִינִי
בְּקֹדֶשׁ:

בֵּית מֶלֶךְ פְּנִימָה. כְּבוֹדָה בְּהִיּוֹתָהּ. בְּכִנְיֻסָּתָה לַחֲפָה. רָצוּ הַכָּל לְרִאוּתָהּ.
מִה יָפִית וּמִה נְעֻמָּת הִלְלוּ אוֹתָהּ. כִּי טוֹב סִתְרָה מִסָּחַר כָּסֶף וּמִחֲרוּץ
תְּבוּאָתָה:

גַּם עַל כָּל מַחְמַדִּים חֲמוּדָה וְאַהֻבָּה. מְאַשְׁרֶת בָּנִים וְלִמְלָכִים תְּאוּבָה.
בְּאֵר חֲפְרוּיָה שְׁרִים וּמִנְדִּיכִים שְׁאוּבָה. יִקְרָה הִיא מִפְּנִינִים וְכָל חֲפָצֶיךָ
לֹא יִשׁוּוּ בָּהּ:

דְּמִיָּה לְהַשְׁוּת הַמַּעֲמִיק לְמַאֲבוֹד. דְּדִיָּה יִרְוֶי לִוִּית חֵן וְכְבוֹד. מִשְׁלֶמֶת
שְׁלוֹם לְכָל עַמֶּל וְיַעֲבֹד. אֶרֶךְ יָמִים בִּימִינָה בְּשִׁמְאֵלָה עֶשֶׂר וְכְבוֹד:
הִעֵת אֵב לִבְנוֹ יִרְשָׁתָהּ הַקָּנָה. שְׁמַע בְּנֵי מוֹסְרָה תּוֹכַחַת חַיִּים קוֹנָה.
אֵל תֵּט יָמִין וּשְׁמָאל וְאֵל תִּנּוּד מִקָּנָה. סִלְסֵלָה וְתִרְוַמְמָךְ תִּכְבְּדֶךָ כִּי
תִּחְבֶּקְנָה:

יִשְׁדִּיָּה כְּמַגְדָּלוֹת וְחוּמָה בְּצִירוֹתֶיךָ. מַעֲשָׂרָה שְׁלִיטִים תָּעִז בְּקוֹרוֹתֶיךָ.
אַמְרִיָּה אֲמָרִי נָעַם יְהִי מִדְּבָרוֹתֶיךָ. כִּי לִוִּית חֵן הֵם לְרִאשָׁף וְעֲנָקִים
לְגִרְגְּרוֹתֶיךָ:

זָהָב וְכֶסֶף וְכָל כְּלֵי מַחְמָדִם. זָלִים יִהְיוּ בְּעֵינֶיךָ לְפִי הַדָּרַת הוֹדֶם. בָּהּ
תַּשִּׁים נֶפֶשׁ הַבָּשָׂר וְהָדָם. וּמַצָּא חֵן וְשָׁכַל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם:
חֲמֹד אֲבָנֵי חֹפֶץ נֶפֶךְ סִפִּיר וְיִהְלֵם. קִנְיָנִם לְרַגַע כְּמִרְאֵה הַחֲלוּם. קִנְיָנָה
נֶצַח בָּהּ תִּלָּט וְתִגָּלֵם. דְּרָכֶיךָ דְּרָכֵי נָעַם וְכָל נְתִיבוֹתֶיךָ שְׁלוֹם:

טַעֲמָה כִּי תִטַּעַם יִחְפְּרוּ מִצָּרֶיךָ. הַחֲזֹק בְּמוֹסְרָה וְיִכְלָמוּ צָרֶיךָ.
וְתוֹשִׁיבֶךָ לְבִטָּח אֵל עִיר מִבְּצָרֶךָ. אֵל תַּעֲזֹבֶךָ וְתִשְׁמְרֶךָ אֱהַבֶךָ וְתִצְרְךָ:

יְדִידוֹת מְשַׁכְּנוֹתֶיהָ תַּחֲמֹד וְתַתְּאֶשֶׁר. מַעְגְּלָה תִּדְרֹךְ כִּי טוֹב וַיֵּשֶׁר.
מִצְוֹתֶיהָ לִנְצֹר עַל גְּרִגְרוֹתֶיהָ תִּקְשֹׁר. עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחְזִיקִים בָּהּ
וְתַמְכֶּיהָ מֵאֲשֶׁר:

כִּי נָעִים לְשִׁמְרָה בְּסוֹד מְזֻמּוֹתֶיהָ. סֶלְסוּלָה וְחִבּוּקָה כְּבוֹד מְרוֹמְמוֹתֶיהָ.
מִקּוֹל מְחַצְצִים לְהַשְׁמִיעַ בְּנִחְמוֹתֶיהָ. רְפָאוֹת תִּהְיֶה לְיִשְׂרָאֵל וְשִׁקּוּי
לְעַצְמוֹתֶיהָ:

לְאַטֹּם אֲזִנֶּיהָ מִקַּחַת שְׁמָצָה. לְדַעַת וּלְהַבִּין אֲמָרֵי מֶשֶׁל וּמְלִיצָה. לְבָךְ
תִּתֵּן בְּמוֹכָא וּבְמוֹצָא. אֲזִי תִּבִּין יִרְאֵת יְיָ וְדַעַת אֱלֹהִים תִּמְצָא:
מוֹסֵר הַיִּרְאָה מַעְגְּלָה תִּדְרֹךְ. דְּרֹךְ חֲטָאִים תִּסּוּר וְתִסְרֹךְ. מִסּוּדָם תִּרְחַק
לְמַעַן תִּתְבָּרֵךְ. מֵאֲרֵת יְיָ בְּבֵית רָשָׁע וְגִוָּה צַדִּיקִים יִבְרֹךְ:

נִפְלְאִים מִמֶּךָ עֲלוּמִים וְלֹא גְלוּיִים. תְּדַרִּי תְּדַרִּים סְתוּרִים וְחִבּוּיִים.
עֲבוּרָם תַּעֲבֹר אֵי אֵיִם. שְׁמַע בְּנִי וְקַח אֲמָרֵי וִירְבוּ לְךָ שָׁנוֹת חַיִּים:
סְמוּכִים לְעַד בְּכָל פְּנוֹתֶיהָ. כְּנִטַּע מִסְמֵר תִּקְעֵם בְּכִינֹתָהּ. מִשׁוֹאֵת
רָשָׁעִים יִנְצְרוּ מְשַׁכְּנוֹתֶיהָ. אִם תִּשְׁכַּב לֹא תִפְחַד וְשִׁכְבָּתָּ וְעֲרָבָה
שְׁנֵתָהּ:

עַל מִשְׁמֵר תַּעֲמֹד וְהַתִּינִיב בְּמַצְפָּה. חֲמֻדָּתָם תַּחֲמֹד מִשְׁהֵם וַיִּשְׁפָּה.
מִכֶּסֶף מִזְקָק וּמִזָּהָב מִיָּפָה. כִּי חַיִּים הֵם לְמוֹצָאֵיהֶם וּלְכָל בְּשׁוּר
מִרְפָּא:

פְּלָאִים וְנִפְלְאִים אֲמָרֵי הַדַּעַת. עֲמָקִים מִשְׁאוֹל לְהַבִּין וּלְדַעַת. נִרְאִים
נִפְתָּלִים וְלִנְחָסִים מַדַּעַת. כָּלֶם נִכּוֹחִים לְמַבִּין וַיִּשְׁרִים לְמוֹצָאֵי דַּעַת:
צִירוּפָה לְמֵאֹד לְשֹׁמֵר הַבִּינָה. יִרְאֵת יְיָ רֵאשִׁית חֲכָמָה וְתִבּוּנָה. כְּבוֹד
יִנְחַל הַמִּשְׁכָּל לְהַתְּבַוְנָה. תַּחֲלֵת חֲכָמָה יִרְאֵת יְיָ וְדַעַת קְדוּשִׁים בִּינָה:
קִנְיָן תִּבְחַר לְעֵינַיִם מִגִּיחִים. שְׁנֹאת דְּרֹךְ מַזְדִּים וּמִתְּגָאִים. סוּר וְאַל
תַּחַד בְּקֶהֱל יְהִירִים וְגֵאִים. טוֹב שְׁפַל רוּחַ אֶת עֲנוּיִם מִחֲלָק שְׁלָל אֶת
גֵּאִים:

רֵאשִׁית חֲכָמָה נְתִיבוֹתֶיהָ תִּיִשֶׁר. צֶדֶק וּמִשְׁפָּט תִּכְבִּין וְתִיִשֶׁר. אֲרָחוֹת

חֲכָמָה הַבִּינוּתִיךָ לְיִשְׂרָאֵל. בְּדֶרֶךְ חֲכָמָה הוֹרִיתִיךָ הַדְרֹכְתִיךָ בְּמַעֲגָלֵי יִשְׂרָאֵל.

שָׁחַר וְאִישׁוֹן הִשְׁמַר מִמּוֹקֶשׁ. אַחֲרֵי לֹא יוֹעִיל פֶּן תִּנָּקֶשׁ. שָׁמַר אֲמָרִי וְחַיָּה וְאֵל תִּתְעַקֵּשׁ. בְּצִדֵּק כָּל אֲמָרִי פִי אֵין בָּהֶם נִפְתָּל וְעָקֵשׁ:
תּוֹחֵלֶת לְהוֹגִיָּה וּלְשׁוֹמְרִיָּה סִבָּרָה. תַּעֲלֶה וּרְטִיָּה מִפָּצַע וְחִבּוּרָה. תּוֹר
מִהַשְׁתַּרֵּר כִּי אִם בִּי לְהִתְגַּבֵּרָה. לִי עֲצָה וְתוֹשִׁיָּה אֲנִי בִּינָה לִי גְבוּרָה:
אֲזִי בְּשִׁמְחָתָה רֶכֶב הַקֹּדֶשׁ. מִרְכָּבוֹתַיִם קֹדֶשׁ. אֶלְפֵי שְׁנָאן לְהִתְקַדֵּשׁ. יְיָ בָּם סִינִי
בְּקֹדֶשׁ:

יוצר לשבת נחמו לר' יהודה בר מנחם

סי' א"ב, יהודה, א"ב.

אֵת יוֹם פְּדוּתְכֶם. אֲחִישׁ וְתִרְבּוּ גְדֻלַּתְכֶם. נַחֲמוּ נַחֲמוּ עַמִּי יֹאמַר
אֱלֹהֵיכֶם: בְּאֲשֶׁר לָקַת בְּעוֹלִיָּה. בָּם נַחֲמוֹת אֲכַפִּילָהּ. דְּבָרוּ עַל לֵב
יְרוּשָׁלַיִם וְקִרְאוּ אֵלֶיהָ: גִּיל וְשִׂישׁ לְהִגְבֵּר. גְּבוּל צָבִי הַמְדַּבֵּר. קוֹל
קוֹרָא בַּמִּדְבָּר: יִרְאוּ הוּד אֱלֹהֵינוּ וְהִדְרוּ. הַעוֹשִׂים צָבִינוּ וּמַצְפִּים פָּאֵרוּ. חֲזָקוּ
וְנִתְחַזְּקָה לַעֲשׂוֹת כְּמֵאמְרוֹ לְהֶאֱמִירוֹ. קְדוּשׁ:

דְּוִרְשֵׁי יְיָ וּמִבְקָשֵׁי פָנָיו וְתוֹרָתוֹ יִשְׁאַלּוּ. דֶּרֶךְ וּמִסְלּוֹל לְמָקוֹם הוֹרָאָה
יִסְלוּ. כָּל גֵּיא יִנָּשָׂא וְכָל הָר וְגִבְעָה יִשְׁפְּלוּ: הָר הַקֹּדֶשׁ בֵּית מוֹשֶׁב יְיָ.
הַיּוֹשֵׁב אֵהֵל קָרָא לְכָל הַמוֹנִי. וְנִגְלָה כְבוֹד יְיָ: וְלֹא יִכְנַף עוֹד גּוֹזֵר
וְגוֹמֵר. וְהָיוּ עֵינֶיךָ רוֹאוֹת שׁוֹיֶבֶת שׁוֹמֵר. קוֹל אוֹמֵר:

זָרַע אָמַת כְּלוֹ מַעִיר כַּעֲשָׁב לְהִצִּיץ. זָדִים יִדְמּוּ כְּמִסּוּכָה בְּלִי לְהִחְצִיץ.
יָבֵשׁ חֲצִיר נָבֵל צִיץ: חֵיל צוּבָאִים עַל אֲרִיאֵל וְעַל עַמָּה לְכָלָם. חֵיל
יֶאֱחָזוֹן וְיִמּוֹגוּ חָלָלָם. וְדַבֵּר אֱלֹהֵינוּ יָקוֹם לַעֲוֹלָם: טוֹב וְיִשְׂרָאֵל מוֹרָה
חֲטָאִים בְּדֶרֶךְ בְּצִלּוֹ לְהַחֲסֶה בְּצָבִיוֹן. טוֹבוֹ לְנַהֵר וְלֹאמַר זֶה אֵלֵי יֵשַׁע
עַמּוֹ עֲלִיוֹן. עַל הָר גְּבוּהָ עָלִי לָךְ מִבְּשֻׁרֶת צִיּוֹן:

יִשְׁמַח וְיַעֲלֶז עִם בּוֹטֵחַ בּוֹ. יֵשַׁע וּגְדָלָה לַעֲשׂוֹת לְמַחֲטָבוֹ. הִנֵּה יי
אֱלֹהִים בְּחֻזֵּק יָבֵא: כְּבוֹד הַלְבָּנוֹן שְׁעִית כָּל גּוֹעָה. כְּבִיר יִרְבִּיץ עִמּוֹ
שָׁם בְּטוֹב מְרָעָה. כְּרוּעָה עֲדָרוֹ יִרְעָה: לְמִי שֶׁלְּבוֹ נֻקְפוֹ וּגְדוֹל בְּעֵינָיו
אוֹסֵף עֲמוּסִי מַעִים. לְהוֹצִיא מִלְּבוֹ יִדְרֵשׁ וְיִתּוֹר לְפָנָיו קְבוּץ נוֹחֲלֵי
שְׁלוֹלֵת מַיִם. מִי מְדַד בְּשַׁעְלוֹ מַיִם:

לְכַתֵּב נִחְמוּתֵי שַׁחֲרֵתִי כְּחֻזֵּן עֲדֵי נֶאֱמָנִי. מֵאֲמָרָם מִפִּי שִׁמְעוּ וְיִחַלּוּ
כָּל הַמוֹנִי. מִי תִכֵּן אֶת רוּחַ יי: נֶצַח בְּטַח יִשְׂרָאֵל בְּחִירוֹ לְהוֹשִׁיעֵנוּ.
נִגְלָה לְדוֹרֵשׁ טוֹבוֹ יֵשַׁע לִידְעָנוּ. וְאִישׁ עֲצָתוֹ יוֹדִיעֵנוּ: סוּד יי לִירְאֵי
שְׁמוֹ וְזִכְרָהוּ. סוֹקֵר מִרְאשִׁית אַחֲרִית וְשׁוֹמֵר תּוֹרָה אֲשֶׁרֵהוּ. אֶת מִי
נוֹעֵץ וַיְבִינָהוּ:

עִם עֲנֵי מְרַסֵּק וּמְרַפֵּט. עֲלִיּוֹן לִתְנוֹ בְּצֶדֶק אֱלֹהֵי הַמִּשְׁפָּט. וַיִּלְמְדֵהוּ
בְּאַרְחַ מִשְׁפָּט: פְּקוּדֵי יוֹם יוֹם מְשַׁעֲשַׁעֵת. פָּרַח לְנֹצֵר וּלְשֹׁמֵר בְּכָל עֵת
מוֹדַעַת. וַיִּלְמְדֵהוּ דַעַת: צִיּוֹן שְׁעָרֵי צִדְקוֹת אוֹהֵב הַעוֹסֵק לְרוֹמְמָנוּ.
צְבִינוֹ יִמְלֵא וּמִטֵּעַ קֹדֶשׁ יִפְאַרְנוּ. וְדֶרֶךְ תְּבוֹנוֹת יוֹדִיעֵנוּ:
קְדוּשִׁים עוֹשֵׂי רְצוֹן נוֹטָה כִּדֹּק שָׁמַיִם לְהַפְלִיא. קָמִיָּהם כָּאֵין נִחְשָׁבוּ
לְפָנֵי גּוֹאֲלֵי. הֵן גּוֹיִים כְּמֶר מִדְּלִי: רָעַתָּם מִהֲרָה מָאֵד וְלֹא שָׁבוּ.
רְפוּאָה לְמַכָּתָם אֵין עַל כִּי נִתְעַבּוּ. וְכִשְׁחָק מֵאֲזִנִּים נִחְשָׁבוּ: שְׁבִטֵי
יִשְׂרָאֵל יִמְלֹט מִקָּטָל. שׁוֹפֵט בְּצֶדֶק דְּלִים יַחִישׁ בִּיאָתוֹ עִמּוֹ לְנֹטָל. הֵן
אֵיִם בְּדֶק יִטּוּל:

תִּקְיָף שְׂגִיָּא כַּח לֹא מִצָּאנוֹךְ מִמְרוֹם רוּחַ עֲלִינוּ הָעַר. תֵּאבֹת לְזִכּוֹתֵנוּ
שְׁנֵי גִזְרֵי עֲצִים עַל מִזְבֵּחַךְ לְהַבְעֵר. וּלְבָנוֹן אֵין דִּי בָעַר:
יוֹם יוֹם מֵאֲהָבָה מְגָלָה. הַקִּרְבֵּת שְׁנֵי תְּמִידִין חִפְצָתָּ מִמֶּנִּי לְהַעֲלָה.
וְחִתּוֹ אֵין דִּי עוֹלָה: וְצִרוֹת הָרֵאשׁוֹנוֹת לְהַעֲבִיר מִלֵּב וּלְשִׁכַּח.
דִּין אֵשׁ וּמַיִם הֵתָם לְפָנֶיךָ כַּעֲשִׂית מְרַקּוֹת. וְקוֹי יי יַחֲלִיפוּ כַּח:
הִפַּח בַּחוּרֵי רָשָׁע יְהוּ גְרוּרִים. מִבְּטָחָם נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ בְּהַדוּרִים. יַעֲלוּ
אֲבָר כְּנֻשָּׁרִים: חֲשִׁים קִיָּם חֲקִיךָ וְתוֹרָתְךָ יַעֲלֵעוּ. מֵאֲנִים מֵהָר וּבְמִרְעָה

טוב ירעו. ירוצו ולא ייגעו: חיל גויים יאכלו כעב יעופו. קהל גדול
וחיל רב מפל קצוות יאספו. ילכו ולא ייעפו: יראו הוד אלהינו והדרו.
העושים צבינו ומצפים פארו. חזקו ונתחזקה לעשות כמאמרו להאמירו.
קדוש:

ארחמך מרחמי כי רחמתיני. אאמריך מאמירי כי האמרתני.
במצודה הבאתני ומשם הוצאתני. ארוממך יי כי דליתני:
גבורי עליך כנתנו למאבד. תמהו הכל זאת חדשה לזכר.
דין העבד בטוב לו לעבד. מי זה מלך הכבוד:
הוללים שאלוני עגנה ורפה. מה דורך מדוד שקדשתו ככה.
ותיק בשחק אין לו ערוכה. כי ליי המלוכה:
זכרו פנין לבנון בחפי מתעסס. מדמימי יאבד כמסוס נוסס.
חבל למה נתנה רשות לבוסס. נתת ליראיך נס להתנוסס:
טהור אהבתו בנפש ובמאד איקר. הן יקטלני באמונתו לא אשקר.
ישמד המשמד ועקרון תעקר. וגם נצח ישראל לא ישקר:
כשרון אבי אאחז עצים הבקיע. מפני רצון מרחמו רחמי הבקיע.
להבי ואורי ישקיע. והמשפילים יזהירו כזהר הרקיע:
משפט השלום במיטב לנקם. לפסוף וזהב יש מוצא ומקום.
נדיבי מה יקרו תחתיהם לרקם. כי דם עבדיו יקום:
סרעפי מרחם לך משחר. עליך כל היום מחנק אבחר.
עקד עושקי מתהלל ליום מחר. יי הקשיבה ועשה אל תאחר:
פלל אויבתי פלילה התנפל. נחלותי הדיח ומשמני אכל.
צור כלא להושיע יוכל. תתנונו כצאן מאכל:
קרץ בעצמותי פתוי מחניפי בפה. שבת אחים גם יחד מה יפה.
רדות עמנו במלכות למה תתרפה. ואני ביי אצפה:
שקר חזן והכל השחד. מוטב לי נקלה ועבד למיחד.
תמים אהי עמו ולא אפחד. שמע ישראל יי אלהינו יי אחד:

לשלוש רגלים

אַלֶּה מוֹעֲדֵי יְיָ מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֲשֶׁר-תִּקְרְאוּ אֹתָם בְּמוֹעֲדָם.

עמידה לערבית, שחרית ומנחה של שלוש רגלים

בחזרה החזן אומר בלחש: אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתָּח, וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיּוֹן, גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֶה אֶת הַכֹּל זוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת, וּמֵבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה, מְלָךְ גּוֹאֵל עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מֶגֶן אַבְרָהָם.

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי, מְחִיָּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.

בקיץ: מוֹרִיד הַטֵּל

בחורף: מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מְחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים, מַתִּיר אֲסוּרִים, וּמַקְיֵם אַמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרָי, מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ, מְלָךְ מֵמִית וּמְחִיָּה (ו) מַצְמִיחַ לָנוּ יְשׁוּעָה. וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְחִיָּה הַמֵּתִים.

קדושה לשחרית ולמנחה:

כְּתוּב: יִתְנוּ לָךְ הַמוֹנִי מַעֲלָה עִם קְבוּצֵי מִטָּה, יַחַד כָּלָם קִדְּשָׁה לָךְ יִשְׁלֹשׁ, כְּמָה שְׁנֵאֲמַר עַל יַד נְבִיאָךְ: וְקָרָא זֶה אֶל-זֶה וְאָמַר, קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת, מִלֵּא כָל-הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. לְעַמְתָּם בְּרוּךְ יֹאמְרוּ: בְּרוּךְ כְּבוֹד-יְיָ מִמְּקוֹמוֹ. וּבְדִבְרֵי קִדְּשׁ כְּתוּב לֵאמֹר: יְמִלֵךְ יְיָ לְעוֹלָם, אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר, הִלְלוּיָהּ.

לְדוֹר וָדוֹר נִמְלִיךְ לָאֵל, כִּי הוּא לְבָדוּ מְרוֹם וְקָדוֹשׁ, וְשִׁבְחָךְ אֱלֹהֵינוּ
מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה. בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ.

אַתָּה בְּחִרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים, אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ וְרוֹמַמְתָּנוּ
מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת, קִדְּשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקִרְבָּתָנוּ מִלִּפְנֵי לַעֲבוֹדָתְךָ, וְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ.

במוצאי שבת אומרים:

וּתְוַדִּיעֵנוּ מִשְׁפָּטֵי צִדְקָךָ לַעֲשׂוֹת מִצְוֹת חֲקֵי רְצוֹנְךָ, וּתְתֵן-לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה
מִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים וְתוֹרוֹת אֱמֶת, חֲקִים וּמִצְוֹת טוֹבִים אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אוֹתָם הָאָדָם
וְחֵי בָהֶם. וּתְנַחֵלְנוּ זְמַנֵּי שְׁשׁוֹן וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשׁ וְחֲגֵי נִדְבָה, וּתְוַרִישֵׁנוּ קִדְּשַׁת שַׁבָּת
וּכְבוֹד מוֹעֵד וְחֲגִיגַת הָרֶגֶל, וּבֵין קִדְּשַׁת שַׁבָּת לַקִּדְּשַׁת יוֹם טוֹב הַבְּדִלָּה וְאֵת
יוֹם הַשְּׂבִיעִי הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ מִשְׁשַׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה הַבְּדִלָּה וְקִדְּשָׁתָּ, וְקִדְּשָׁתָּ אֵת
עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְּשָׁתְךָ.

וּתְתֵן-לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (בשבת: שַׁבָּתוֹת לְמִנוּחָהּ ו) מוֹעֲדִים
לְשִׂמְחָה וְחֲגִים וְזְמַנִּים לְשְׁשׁוֹן, אֵת יוֹם (בשבת: הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֵת יוֹם)

בפסח: חַג הַמִּצְוֹת הַזֶּה, זְמַן חֲרוּתָנוּ

בשבועות: חַג הַשְּׁבוּעוֹת הַזֶּה, זְמַן מִתֵּן תּוֹרָתָנוּ

בסוכות: חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה, זְמַן שְׂמִחָתָנוּ

בשמיני עצרת: שְׁמִינִי חַג עֲצֶרֶת הַזֶּה, זְמַן שְׂמִחָתָנוּ

מִקְרָא קֹדֶשׁ זָכָר לִיצִיאַת מִצְרַיִם.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֵא נִגִּיעַ יִרְאָה וְיִרְצָה וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד
וְיִזְכֹּר זְכוּרֵינוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, זְכוּרֹן יְרוּשָׁלַם עִירְךָ וְזִכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן
דָּוִד עַבְדְּךָ וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ (לְפִלְטָה) לְטוֹבָה, לְחַן
וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים וּלְרָצוֹן בְּיוֹם (בשבת: הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם)

בפסח: חג המצות הזה

בשבועות: חג השבועות הזה

בסוכות: חג הסוכות הזה

בשמיני עצרת: שמיני חג עצרת הזה

זכרנו יי אלהינו בו לטובה, ופקדנו בו לברכה, והושיענו בו לחיים טובים, בדבר ישועה ורחמים, וחוס וחסנו ורחם עלינו והושיענו, כי אליך ענינו, כי אל מלך חנון ורחום אתה.

והשיאנו יי אלהינו את ברכת מועדיך, לחיים ולשמחה ולשלום, באשר אמרת ורצית לברכנו, כן תברכנו סלה. קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך, שבענו מטובך, שמחנו בישועתך, וטהר לבנו לעבדך באמת, והנחילנו יי אלהינו (בשבת: באהבה וברצון) בשמחה ובששון (בשבת: שבתות ו) מועדי קדשך. ברוך אתה יי, מקדש (בשבת: השבת ו) ישראל והזמנים.

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ואל תפלתם שעה, והשב העבודה לדביר ביתך, ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון, ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך. ותחזינה עינינו בשובך לציון ולירושלם עירך ברחמים כמאז. ברוך אתה יי, המחזיר ברחמי שכינתו לציון.

בחזרה כשהחזן אומר "מודים" צריכין כל הציבור לשוח עמו ואומרים "מודים דרבנן":

מודים פורעים ומשתחוים אנחנו לפניך אלהינו אלהי כל בשר, יוצרנו יוצר בראשית. ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש, על שהחייטנו

מודים אנחנו לך, שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו, על חיינו המסורים בידיך ועל נשמותינו הפקידות לך, ועל נסיף שבכל יום ויום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת,

עֲרַב וּבִקֵּר וְצִהְרִים, הַטּוֹב כִּי לֹא
 כָּלוּ רַחֲמֶיךָ, הַמְּרַחֵם כִּי לֹא תִּמּוּ
 חֲסָדֶיךָ וַיַּעֲזוֹלֵם קִיּוֹנוֹ לָךְ. לֹא
 הִכְלַמְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְלֹא עֲזַבְתָּנוּ
 וְלֹא הִסְתַּרְתָּ פָּנֶיךָ מִמָּנוּ.
 וְקִיַּמְתָּנוּ. כֵּן תַּחֲיֵנוּ וְתַחַנְנוּ וְתִאֲסוּף
 גְּלוּתֵינוּ מֵאֶרֶץ כְּנָפּוֹת הָאָרֶץ, וְנָשׁוּב
 לְשִׁמּוֹר חֲקֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּאַמֶּת
 וּבִלְכָּב שְׁלָם, עַל שְׁאֵנוּ מוֹדִים לָךְ.
 (בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת).

עַל כָּלָם יִתְבָּרַךְ וַיִּתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ מִלְּפָנֵינוּ תָּמִיד, כָּל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה,
 וַיִּהְיֶה לְשִׁמְךָ הַטּוֹב בְּאַמֶּת. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַטּוֹב שְׁמֶךָ וּלְךָ נָאָה
 לְהוֹדוֹת.

בחזרה של שחרית הכהנים נושאים את כפיהם, ואם אין כהן החזן אומר:
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בִּרְכֵנוּ בִּבְרָכָה הַמְּשַׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַפְּתוּכָה עַל יְדֵי
 מֹשֶׁה עַבְדְּךָ, הָאֲמוּרָה מִפִּי אֱהִיֶּן וּבְנֵינוּ פְתֻנִים עִם קְדוּשֶׁיךָ, פָּאֲמור: יְבָרְכֶךָ יְיָ
 וַיִּשְׁמְרֶךָ. (הקהל עונה: כֵּן יְהִי רְצוֹן) יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶנֶךָ. (הקהל עונה: כֵּן יְהִי
 רְצוֹן) יֵשָׁא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׁם לָךְ שְׁלוֹם. (הקהל עונה: כֵּן יְהִי רְצוֹן).

שִׁים שְׁלוֹם, טוֹבָה וּבְרָכָה, (חַיִּים), חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים, עֲלֵינוּ וְעַל
 כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בִּרְכֵנוּ אֲבִינוּ כָּלֵנוּ פְּאָחַד בְּאוֹר פָּנֶיךָ, כִּי בְּאוֹר פָּנֶיךָ
 נִתַּת לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרַת חַיִּים, אֱהָבָה וְחֶסֶד, צְדָקָה, בְּרָכָה, יְשׁוּעָה
 וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם, וְטוֹב יְהִיָּה בְּעֵינֶיךָ (לְבָרְכֵנוּ וּ) לְבָרַךְ אֶת כָּל
 עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל תָּמִיד בְּכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה בְּשִׁלּוּמָךְ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ,
 הַמְּבָרַךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם, (אָמֵן).

בחזרה החזן אומר פסוק זה בלחש:

יְהִיו לְרְצוֹן אִמְרֵי־פִי וְהִגִּיזֶן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי.

ויש נוהגין לומר:

אֱלֹהֵי, נְצוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעַ, וּשְׁפָתֵי מְדַבֵּר מִרְמָה, וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְדוּם וְלִמְצוֹתֶיךָ תִּרְדֹּף נַפְשֵׁי,
 וְנַפְשֵׁי פֶּעֶפֶר לִפְל תַּהֲיָה. יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי, שְׁכַל הַקָּמִים עָלֶי לְרָעָה, תִּפְרַע עֲצָתָם

וּתְקַלְקַל מִחֻשְׁבוֹתָם. וְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי, שֶׁתִּפְתַּח לִי שַׁעַר תּוֹרָה, שַׁעַר חֻכְמָה, שַׁעַר בִּינָה, שַׁעַר רָעָה, שַׁעַר פְּרִנָּסָה וְכָל־כְּלָה, שַׁעַר חַיִּים, חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים וְרָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ. יְהִי רָצוֹן אִמְרֵי-פִי וְהִגִּיזוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יי צוּרִי וְגֹאֲלִי.

פוסע שלש פסיעות לאחוריו בכריעה אחת וחוזר לשמאלו, ואחר כך לימינו ואומר:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו, יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, אָמֵן.

(יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּבָנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֻלְקָנוּ בְּתוֹרָתְךָ).

סדר קידוש לשלוש רגלים

בשבת אומרים:

(יום הששי). ויכלו השמים והארץ וכל-צבאם. ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה, וישבת ביום השביעי מכל-מלאכתו אשר עשה. ויברך אלהים את-יום השביעי ויקדש אתו, כי בו שבת מכל-מלאכתו אשר-ברא אלהים לעשות.

אם חל יום טוב בחול מתחילים מכאן:

אלה מועדי יי מקראי קדש, אשר-תקראו אתם במועדם.

סברי מרנן: לחיים.

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, בורא פרי הגפן.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר בחר-בנו מכל-עם ורוממנו מכל לשון, וקדשנו במצותיו, ותתן-לנו יי אלהינו באהבה (בשבת: שבתות למנוחה ו) מועדים לשמחה וחסדים וזמנים לששון (בשבת: את יום השבת הזה ו) את יום,

בפסח: חג המצות הזה, זמן חרותנו

בשבועות: חג השבועות הזה, זמן מתן תורתנו

בסוכות: חג הסוכות הזה, זמן שמחתנו

בשמיני עצרת: שמיני חג עצרת הזה, זמן שמחתנו

(באהבה) מקרא קדש, זכר ליציאת מצרים. כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל העמים (בשבת: ו) מועדי קדשך (בשבת: באהבה וברצון) בשמחה ובששון הנחלתנו. ברוך אתה יי, מקדש (בשבת: השבת ו) ישראל והזמנים.

אם חל ליל יום טוב במוצאי שבת מוסיפים שתי ברכות אלו:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא מְאֹדֵי הָאֵשׁ.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמְבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל, בֵּין אֹר לְחֹשֶׁךְ, בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים, בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשִׁשֶּׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה, וּבֵין קֹדֶשׁת שַׁבָּת לְקֹדֶשׁת יוֹם טוֹב הַבְּדִלָּתָהּ. וְאֵת יוֹם הַשְּׁבִיעִי הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, מַשְׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה הַבְּדִלָּתָהּ וְקֹדֶשֶׁתָּהּ. וְקֹדֶשֶׁת אֶת-עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּקֹדֶשֶׁתָּךְ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמְבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְקֹדֶשׁ.

ביו"ט (אך לא בשביעי של פסח) מברכים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהַחַיִּינוּ וְקִיָּמָנוּ וְהַגִּיעָנוּ לְזֶמֶן הַזֶּה.

בסוכות (אם אוכלים בסוכה) מברכים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לַיִּשָּׁב בַּסֹּכָה.

אין כמוך

שנוהגים לומר בבית הכנסת כפי מנהג בני רומי בירושלים
ביום השביעי של פסח, בשבועות ובשמחת תורה

לפני פתיחת ארון הקודש אומרים:

אִין-כְּמוֹךְ בְּאֱלֹהִים אֲדָנִי וְאִין כְּמַעֲשֶׂיךָ. מְלָכוּתְךָ מְלָכוּת כָּל-
עֲלָמִים, וּמַמְשִׁלְתְּךָ בְּכָל-דּוֹר וָדוֹר. יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מֶלֶךְ, יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם
וָעֶד. יְיָ עֲזֹר לְעַמּוֹ יִתָּן, יְיָ יְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ-בְּשָׁלוֹם. שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ
אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד. אֶחָד אֱלֹהֵינוּ, בָּרוּךְ אֲדוֹנֵנוּ, קְדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ. אֶחָד
אֱלֹהֵינוּ, גָּדוֹל אֲדוֹנֵנוּ, קְדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ. אֶחָד אֱלֹהֵינוּ, רַחוּם אֲדוֹנֵנוּ,
קְדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ. אַב הַרְחָמִים הִיטִיבָהּ בְּרַצוֹנְךָ, אֶת-צִיּוֹן תְּבַנֶּה,
חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַם. כִּי כִךְ בְּטַחְנוּ מֶלֶךְ עוֹלָמִים. וְעַתָּה קוּמָה יְיָ אֱלֹהִים
לְנוֹחֶךָ אַתָּה וְאַרְוֶן עֲזָךְ, כִּהְנִיךָ יְיָ אֱלֹהִים יִלְבָּשׁוּ תְּשׁוּעָה וַחֲסִידֶיךָ
יִשְׁמְחוּ בְּטוֹב. בַּעֲבוּר דָּוִד עַבְדְּךָ אֶל-תֵּשֶׁב פָּנֵי מְשִׁיחֶךָ. יְיָ אֱלֹהִים,
אֶל-תֵּשֶׁב פָּנֵי מְשִׁיחֶךָ, זְכָרָה, לְחֹסְדֵי דָוִד עַבְדְּךָ.

פזמון מאת מתתיה ב"ר יצחק מבולוניה

אֶפְתַּח נָא שְׁפָתַי וְאֶעֱנֶה בָּרֶן, לְאֵל חֵי אֲשִׁיר בְּנֹסֶע הָאָרֶן.

מְהֵלָּל אֶקְרָא אֵל, עַת יִשְׁעֵנוּ יוֹאֵל, וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל, נִקְרָא אָז בְּגֵרוֹן.

לְאֵל חֵי אֲשִׁיר בְּנֹסֶע הָאָרֶן.

תִּפְתַּח אֶרֶץ יִשְׁע, לְתַפְלַת דָּךְ תִּשְׁע, וְיִשְׂרָאֵל נוֹשֵׁע, וְלִשׁוֹן אֵלֶם תִּרְוֶן.

לְאֵל חֵי אֲשִׁיר בְּנֹסֶע הָאָרֶן.

תְּשִׁיב שְׁבוּתֵנוּ, אֵל חֵי גּוֹאֲלֵנוּ, וְנִשְׁלֵם נְדָרֵינוּ, וְכִפֹּר אֶהְרֶן.

לְאֵל חֵי אֲשִׁיר בְּנֹסֶע הָאָרֶן.

יִפּוּצוּ אֵל אוֹיְבֶיךָ, יִרְנוּ תֹאכֶיךָ, יוֹם תִּרְיֵב אֶת רִיבְךָ, יִשׁוּבוּ לְבַצְרוֹן.

לְאֵל חֵי אֲשִׁיר בְּנֹסֶע הָאָרֶן.

הן נַעֲבוֹר גְּאוּלִּים, וְלָנוּ אֵל אֱלִים, מַעֲזוֹ וַחֲזִלִּים, יִגְבֹּר וַיִּתְרֶן.
 לֹאֵל חַי אֲשִׁיר בְּנֹסֶע הָאָרֶץ.
 חֲזָקִי נָא אֵל תְּהִי, וְנָס יִגּוֹן וְהִי, נִשְׁיֵר כְּנָאִם וַיְהִי, בְּנֹסֶע הָאָרֶץ.
 לֹאֵל חַי אֲשִׁיר בְּנֹסֶע הָאָרֶץ.

פּוֹתָחִים אֶת אֲרוֹן הַקּוֹדֶשׁ וְאוֹמְרִים:

וַיְהִי בְּנֹסֶע הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה, קוֹמָה יְיָ וַיִּפָּצוּ אֵיבֶיךָ וַיִּנָּסוּ מִשְׁנֵאֶיךָ
 מִפָּנֶיךָ. קוֹמָה עֲזֹרְתָהּ לָנוּ, וּפָדֵנוּ לְמַעַן חֲסֶדְךָ. קוֹמָה אֱלֹהִים שְׁפֹטָה
 הָאָרֶץ, כִּי־אַתָּה תִּנְחַל בְּכָל־הַגּוֹיִם. קוֹמָה אֱלֹהִים רִיבָה רִיבְךָ, זָכֹר
 חֲרָפְתְּךָ מִנִּי־נָכַל כָּל־הַיּוֹם. קוֹמָה יְיָ קִדְּמָה פָּנָיו הַכְרִיעָהוּ, פְּלָטָה
 נִפְשֵׁי מִרְשָׁע חֲרָפְךָ. קוֹמָה יְיָ הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהֵי כִי־הִפִּיתָ אֶת־כָּל־אוֹיְבֵי
 לְחִי, שְׁנֵי רָשָׁעִים שִׁבְרָתָ. קוֹמָה יְיָ אֵל נִשְׂא יָדֶיךָ, אֶל־תִּשְׁכַּח עֲנוּיִם.
 קוֹמָה יְיָ אֶל־יַעֲזֹ אֲנוּשׁ, יִשְׁפֹּטוּ גּוֹיִם עַל־פָּנֶיךָ. קוֹמָה יְיָ לִמְנוּחֶתְךָ,
 אַתָּה וְאֲרוֹן עֲזֶךָ. כְּהִנִּיךָ יִלְבָּשׁוּ צִדִּיק, וַחֲסִידֶיךָ יִרְגְּנוּ. בַּעֲבוּר דָּוִד
 עֲבָדְךָ, אֶל־תֵּשֶׁב פָּנָי מְשִׁיחֶךָ. יְיָ אֱלֹהִים, אֶל־תֵּשֶׁב פָּנָי מְשִׁיחֶךָ זְכָרָה
 לְחֲסִדֵּי דָוִד עֲבָדְךָ. הַכֹּל הָבּוּ גְדֹל לְאַלְהֵינוּ וְתִנּוּ כְבוֹד לְתוֹרָה. כִּי
 מַצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה, וּדְבַר־יְיָ מִירוּשָׁלַיִם. יְיָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם, יְיָ זִכְרְךָ
 לְדֹר־דֹּר. יְיָ חַפֵּץ לְמַעַן צִדִּיקוֹ, יִגְדִּיל תוֹרָה וַיֹּאדִיר.

אוֹמְרִים הַמְזֻמּוֹר הַמִּיּוֹעֵד לַחֹג (בשביעי של פסח: תהלים קז; בשבועות: תהלים סח;
 בשמחת תורה: תהלים יב), מוֹצֵאִים שְׁנֵי סְפָרֵי תוֹרָה וְאוֹמְרִים:

גְּדִלּוֹ לִי אֶתִּי, וְנִרְמָמָה שְׁמוֹ יִתְדּוּ.

רוֹמָמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לַהֶדֶם רַגְלָיו, קְדוֹשׁ הוּא. רוֹמָמוּ יְיָ
 אֱלֹהֵינוּ, וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לַהֵר קְדוֹשׁ, כִּי־קְדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. אֵין־קְדוֹשׁ כִּי
 כִּי אֵין בְּלִתִּי, וְאֵין צוּר כְּאַלְהֵינוּ. אֶחָד אֱלֹהֵינוּ, גְּדוֹל אֲדוֹנֵנוּ, קְדוֹשׁ
 וְנוֹרָא שְׁמוֹ.

מעלים את ספרי התורה על התיבה ואומרים:

אָב הָרַחֲמִים אָדוֹן הַשְּׁלוֹם הוּא יַחוּס וַיִּגֵּן וַיַּחֲמַל וַיִּרְחַם עָלֵינוּ
וְעַל כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּכָל מְקוֹמוֹת מוֹשְׁבוֹתֵיהֶם וְאָמְרוּ אָמֵן. וְעַל
מְרֵי רַבּוֹתֵינוּ וּמְנַהֲיֵי דוֹרֵנוּ, אוֹרֶם יָאִיר כָּאוֹר שְׂבָעִתִּים, בְּנֵיהֶם יִרְבוֹן
כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם, גַּם תִּלְמִידֵיהֶם כְּזֹהָר הָרָקִיעַ, דָּתָם תַּעֲמֹד וְלֹא תִמּוּט,
הֵם מְתוֹקִים מִדְּבַשׁ וְלֹא יִמָּעֹטוּ, וְגַם חֲכָמָתָם לֹא תִשָּׁכַח, זְכָרָם לְנֶצַח
לֹא יִמָּנֵעַ, וְנֵר יִשְׂרָאֵל לֹא יִכָּבֶה מִלְּפָנָיו לְעוֹלָם וָעֶד וְאָמְרוּ כָּל הָעָם
אָמֵן. אֶהְבְּתוּ יוֹדִיעַ לָכֶם, בִּרְכָתוֹ יִשִּׁים עָלֵיכֶם, גּוֹאֵל יַחֲיִשׁ לָכֶם, דָּגוּל
יַגְדִּיל אֶתְכֶם, הָדוּר בִּלְבוּשׁ יוֹאֲדָר מִכֶּם, וּמָוֶת אֵל יִמְשׁוֹל בָּכֶם, זַעַף
הַשָּׁטָן יִסִּיר מֵעָלֵיכֶם, חֲמַלְתּוֹ יַחֲמוֹל עָלֵיכֶם, טוֹב עֵין יִיטִיב לָכֶם, יִצָּר
הָרַע יִסִּיר מֵעָלֵיכֶם, כָּל הַבְּרָכוֹת יִסּוּכְבוּ אֶתְכֶם, לְוִית חֵן יַחֲוֹן עָלֵיכֶם,
מִשְׁאַלּוֹתֵיכֶם יִמְלֵא לָכֶם, נוֹעַם נוֹצָרְכֶם יִתֵּן לָכֶם, שִׁיחַ שְׁפָתוֹתֵיכֶם
יִשְׁעָה מִכֶּם, עֹז וַיִּשׁוּעָה יִצְמִיחַ לָכֶם, פְּדוּת וּגְאֻלָּה יִשְׁלַח לָכֶם, צְדָקָה
תְּרוּמָם אֶתְכֶם, קוֹמָמִיּוֹת יוֹלִיכְכֶם, רֹאשִׁית חֲכָמָה יִלְוֶה לָכֶם, שְׂאֲנָן
וּבִטָּח יוֹשִׁיבְכֶם, תּוֹרָה תְּמַיְמָה יַחֲיִיכֶם וַיּוֹשִׁיעֲכֶם, וְאָמְרוּ כָּל הָעָם
אָמֵן.

עמידה למוסף של שלוש רגלים

ביום ראשון של פסח מכריזים: "מוריד הטל", ובשמיני עצרת: "משיב הרוח ומוריד הגשם".

בחזרה החזן אומר בלחש: אֲדַנִּי שְׁפָתַי תִּפְתָּח, וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיוֹן, גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה אֶת הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסֵדֵי אֲבוֹת, וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה, מְלָךְ גּוֹאֵל עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְגַן אַבְרָהָם.

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדַנִּי, מְחִיָּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.

בחזרה של א' של פסח אומרים:

שְׂאֵתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ, מְשִׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַטֶּל, לְבָרְכָהּ וְלֹא לְקַלְלָהּ, לְשַׁבֵּעַ וְלֹא לְרַעֵב, לְרַצּוֹן וְלֹא לְרִזּוֹן, לְחַיִּים וְלֹא לְמָוֶת.

בכל המועדים, פרט לשמיני עצרת ולחזרה של א' של פסח אומרים:

מוריד הטל

בחזרה של שמיני עצרת אומרים:

שְׂאֵתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ, מְשִׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם, לְבָרְכָהּ וְלֹא לְקַלְלָהּ, לְשַׁבֵּעַ וְלֹא לְרַעֵב, לְרַצּוֹן וְלֹא לְרִזּוֹן, לְחַיִּים וְלֹא לְמָוֶת.

בשמיני עצרת (אך לא בחזרה) אומרים:

מְשִׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מְחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים, מְתִיר אֲסוּרִים, וּמַקְיֵם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עָפָר, מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ, מְלָךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה (ו) מַצְמִיחַ לָנוּ יְשׁוּעָה. וְנִאֲמָן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְחִיָּה הַמֵּתִים.

בשבת חוה"מ, ביו"ט ובהו"ר אומרים בחזרה:

כְּתֹר יִתְּנוּ לָךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִלְאָכִים הַמוֹנִי מַעֲלָה עִם (עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל) קְבוּצֵי
מִטָּה, יַחַד כָּלָם קִדְּשָׁה לָךְ יִשְׁלֹשׁוּ, כָּמָה שֶׁנֶּאֱמַר עַל יַד נְבִיאָךְ: וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה
וְאָמַר, (גם הקהל אומר: קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת, מְלֵא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ).
כְּבוֹדוֹ מְלֵא עוֹלָם, מִשְׁרָתוֹ שׂוֹאֲלִים זֶה לָזֶה אֵיךְ מְקוֹם כְּבוֹדוֹ. לְעַמְתָּם בְּרוּךְ
יְאֻמְרוּ: (גם הקהל אומר: בְּרוּךְ כְּבוֹד־יְיָ מִמְּקוֹמוֹ). מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֶּן (בִּרְחֻמִּיו)
לְעַמּוֹ, הַמִּיֻּחָדִים אֶת שְׁמוֹ עָרַב וּבִקֵּר תָּמִיד בְּכָל יוֹם, פְּעָמִים בְּאַהֲבָה וְאוֹמְרִים:
(גם הקהל אומר: שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יְיָ אֶחָד). אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אֲבִינוּ,
הוּא מִלְּפָנָיו, הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ, הוּא יִשְׁמִיעֵנוּ בִּרְחֻמִּיו שְׁנִית לְעֵינֵי כָל חַי, לְהִיּוֹת
לָכֶם לֵאלֹהִים. (גם הקהל אומר: אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם). יֵשׁ אוֹמְרִים בִּיו"ט: (אֱלֹהִים אֵל עֲלִיוֹן
הַשּׁוֹכֵן בְּרוּם חֲבִיוֹן, הָשֵׁב שְׁכִינְתְּךָ בְּמִהְרָה לְצִיּוֹן). וּבִדְבָרֶיךָ קִדְּשָׁךְ כְּתוּב לֵאמֹר: (גם
הקהל אומר: יְמַלֵּךְ יְיָ לְעוֹלָם, אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר, הִלְלוּהָ).

בחוה"מ אומרים בחזרה:

כְּתֹר יִתְּנוּ לָךְ הַמוֹנִי מַעֲלָה עִם קְבוּצֵי מִטָּה, יַחַד כָּלָם קִדְּשָׁה לָךְ יִשְׁלֹשׁוּ, כָּמָה
שֶׁנֶּאֱמַר עַל יַד נְבִיאָךְ: וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר, קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת,
מְלֵא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. לְעַמְתָּם בְּרוּךְ יְאֻמְרוּ: בְּרוּךְ כְּבוֹד־יְיָ מִמְּקוֹמוֹ. וּבִדְבָרֶיךָ
קִדְּשָׁךְ כְּתוּב לֵאמֹר: יְמַלֵּךְ יְיָ לְעוֹלָם, אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר, הִלְלוּהָ.

לְדֹר וָדֹר נִמְלִיךְ לְאֵל, כִּי הוּא לְבִדּוֹ מְרוֹם וְקְדוֹשׁ, וְשִׁבְחָךְ אֱלֹהֵינוּ
מִפִּינֵנוּ לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי אֵל מְלִיךְ גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה. בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ, הָאֵל הַקְּדוֹשׁ.

אַתָּה בְּחִרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים, אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ וְרוֹמַמְתָּנוּ
מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת, קִדְּשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקִרְבָּתָנוּ מִלְּפָנָיו לְעִבּוּדְךָ, וְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְאתָ.

וּתְתַתֵּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (בשבת: שְׁפָתוֹת לְמִנוּחָהּ ו) מוֹעֲדִים
לְשִׁמְחָה וְחֻגִים וְזִמְנִים לְשִׁשּׁוֹן, אֶת יוֹם (בשבת: הַשְּׁכֵת הַזֶּה וְאֶת יוֹם)

בפסח: חג המצות הזה, זמן חרותנו
 בשבועות: חג השבועות הזה, זמן מתן תורתנו
 בסוכות: חג הסוכות הזה, זמן שמחתנו
 בשמיני עצרת: שמיני חג עצרת הזה, זמן שמחתנו
 מקרא קדש זכר ליציאת מצרים.

ומפני חטאינו גלינו מארצנו, ונתרחקנו מעל אדמתנו, ואין אנו
 יכולים לעלות ולראות ולהשתחוות בבית בחירתך, בבית הגדול
 והקדוש שנקרא שםך עליו, מפני היד שנשתלחה במקדשך.
 ובכן יהי רצון מלפניך אב הרחמן, מלך יעקב, שתשוב ותרחם עלינו
 ועל מקדשך ברחמיך הרבים, ותבנהו מהרה ותגדל כבודו בימינו.
 אבינו מלכנו, אלהינו ואלהי אבותינו, גלה כבוד מלכותך ומלך
 עלינו מהרה, והופע והנשא עלינו לעיני כל חי, וקרב פזורינו מבין
 הגוים, ונפוצותינו פנס מירכתי ארץ. והביאנו יי אלהינו, לציון עירך
 ברנה, ולירושלם בית מקדשך בשמחת עולם, ושם נעשה לפניך את
 קרבנות חובותינו תמידין כסדרן ומוספין כהלכתן (בשבת: ומוסף יום
 השבת הזה) ומוסף

בפסח: חג המצות הזה
 בשבועות: חג השבועות הזה
 בסוכות: חג הסוכות הזה
 בשמיני עצרת: שמיני חג עצרת הזה

נעשה ונקריב לפניך באהבה כמצות רצונך, כמו שכתבת עלינו
 בתורתך, על ידי משה עבדך, מפי כבודך כאמור:

בשבת:

וביום השבת שני-כבשים בני-שנה תמימים, ושני עשונים סלת מנחה בלולה
 בשמן ונסכו. עלת שבת בשבתו, על-עלת התמיד ונסכה.

ביום א' של פסח:

ובַחֲמִשָּׁה הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבַּעַה עָשָׂר יוֹם לַחֲדָשׁ, פָּסַח לַיִי. וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֲדָשׁ הַזֶּה חָג, שְׁבַעַת יָמִים מִצּוֹת יֵאָכֵל. בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא-קֹדֶשׁ, כָּל-מְלָאכָת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ.

בכל ימי הפסח:

וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה עֹלָה לַיִי פָרִים בְּנֵי-בָקָר שְׁנַיִם וְאֵיל אֶחָד, וְשִׁבְעָה כִבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה תָּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם.

בשבועות:

וּבַיּוֹם הַבְּכוּרִים בְּהִקְרִיבְכֶם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיִי בְשִׁבְעַתִּיכֶם, מִקְרָא-קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל-מְלָאכָת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ. וְהִקְרַבְתֶּם עוֹלָה לָרִיחַ נִיחֹחַ לַיִי פָרִים בְּנֵי-בָקָר שְׁנַיִם אֵיל אֶחָד, שִׁבְעָה כִבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה.

ביום א' של סוכות:

ובַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא-קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל-מְלָאכָת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ, וְחַגְתֶּם חָג לַיִי שְׁבַעַת יָמִים. וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה אִשָּׁה רִיחַ נִיחֹחַ לַיִי פָרִים בְּנֵי-בָקָר שְׁלֹשָׁה עָשָׂר אֵילִם שְׁנַיִם, כִּבְשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה אַרְבַּעַה עָשָׂר תָּמִימִם יִהְיוּ.

ביום ב' של סוכות:

וּבַיּוֹם הַשֵּׁנִי פָרִים בְּנֵי-בָקָר שְׁנַיִם עָשָׂר אֵילִם שְׁנַיִם, כִּבְשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה אַרְבַּעַה עָשָׂר תָּמִימִם.

ביום ג' של סוכות:

וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי פָרִים עֲשֶׂתִּי-עָשָׂר אֵילִם שְׁנַיִם, כִּבְשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה אַרְבַּעַה עָשָׂר תָּמִימִם.

ביום ד' של סוכות:

וּבַיּוֹם הָרְבִיעִי פָרִים עֲשָׂרָה אֵילִם שְׁנַיִם, כִּבְשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה אַרְבַּעַה עָשָׂר תָּמִימִם.

ביום ה' של סוכות:

וביום החמישי פרים תשעה אילים שנים, כבשים בגי' שנה ארבעה עשר תמימים.

ביום ו' של סוכות:

וביום הששי פרים שמונה אילים שנים, כבשים בגי' שנה ארבעה עשר תמימים.

בהושענא רבה:

וביום השביעי פרים שבעה אילים שנים, כבשים בגי' שנה ארבעה עשר תמימים.

בשמיני עצרת:

ביום השמיני עצרת תהיה לכם, כל-מלאכת עבודה לא תעשו. והקרבתם עלה אשה ריח ניחח ליי פר אחד איל אחד, כבשים בגי' שנה שבעה תמימים.

ומנחתם ונספיהם כמדבר, שלשה עשרנים לפר, ושני עשרנים לאיל, ועשרן לכבש, ויין כנסכו, ושעיר לכפר, ושני תמידין כהלכתן.

בחזרה החזן אומר כאן הפיוט "אזהרת ראשית לעמך נתת".

בשבת:

ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי עונג, עם מקדשי שביעי, כלם ישבעו ויתענגו מטובך, ובשביעי רצית בו וקדשתו, חמדת ימים אותו קראת, זכר למעשה בראשית.

אלהינו ואלהי אבותינו, מלך רחמן רחם עלינו, טוב ומטיב הדרש לנו, שובה עלינו בהמון רחמך, בגלל אבותינו שעשו רצונך. בנה ביתך כבתחלה, וכונן בית מקדשך על מכונן, והראנו בבנינו ושמחנו בתקוננו, והשב שכנה לתוכו, והשב ישראל לגויהם, והשב פהנים לעבודתם ולוים לשירה ולזמרה, ושם נעלה ונראה ונשתחוה לפניך בשלש פעמי וגלינו, ככתוב בתורתך: שלוש פעמים בשנה יראה

כָּל-זְכוּרָךְ אֶת-פָּנַי יִי אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר, בְּחַג הַמִּצּוֹת וּבְחַג
הַשְּׂבָעוֹת וּבְחַג הַסֻּכּוֹת, וְלֹא יִרְאֶה אֶת-פָּנַי יִי רִיקָם. אִישׁ כְּמִתְנַת יָדוֹ,
כִּבְרַפֶּת יִי אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן-לָךְ.

וְהַשְׂיָאֲנוּ יִי אֱלֹהֵינוּ אֶת בְּרַפֶּת מוֹעֲדֶיךָ, לְחַיִּים וּלְשִׁמְחָה וּלְשָׁלוֹם,
כְּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ וְרָצִיתָ לְבָרְכֵנוּ, כֵּן תִּבְרַכְנוּ סֵלָה. קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ
וְתַן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, שְׂבַעֲנוּ מִטּוֹבָךְ, שִׂמְחָנוּ בִּישׁוּעָתְךָ, וְטַהֵר לִבֵּנוּ
לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת, וְהִנְחִילֵנוּ יִי אֱלֹהֵינוּ (בשבת: בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׁמְחָה
וּבְשִׁשׁוֹן (בשבת: שְׁבָתוֹת ו) מוֹעֲדֵי קִדְשֶׁךָ. וְתַרְצֶה לְפָנֶיךָ אֶת תְּפִלַּת
עַמּוּסֶיךָ, בְּתַמִּידֵי יוֹם וּכְקֶרֶבֶן מוֹסֵף (בשבת: וּכְקֶרֶבֶן מוֹסֵפִין). בְּרוּךְ
אַתָּה יִי, מְקַדֵּשׁ (בשבת: הַשְּׁבָת ו) יִשְׂרָאֵל וְהַזְמָנִים.

רָצָה יִי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְאֵל תְּפִלָּתָם שְׁעָה, וְהַשֵּׁב הָעֲבוּדָה
לְדָבִיר בֵּיתְךָ, וְאַשִּׁי יִשְׂרָאֵל וְתְּפִלָּתָם מְהֵרָה בְּאַהֲבָה תִּקְבֹּל בְּרָצוֹן,
וְתֵהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. וְתַחֲזִיגָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָךְ לְצִיּוֹן
וְלִירוּשָׁלַם עִירְךָ בְּרַחֲמִים כְּמָאֵז. בְּרוּךְ אַתָּה יִי, הַמַּחְזִיר בְּרַחֲמָיו
שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן.

בחזרה כשהחזן אומר "מודים" צריכין
כל הציבור לשוח עמו ואומרים
"מודים דרבנן":

מוֹדִים כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים אֲנַחְנוּ
לְפָנֶיךָ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי כָּל בָּשָׂר, יוֹצְרֵנוּ
יוֹצֵר בְּרָאשִׁית. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת
לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, עַל שֶׁהַחַיִּיתָנוּ
וְקִיַּמְתָּנוּ. כֵּן תַּחֲזִיגָה וְתַחַנְּנוּ וְתִאֲסוּף
גְּלוּיֹתֵינוּ מֵאֶרֶץ עֲנָשׁ בְּנִפְּאוֹת הָאֶרֶץ, וְנָשׁוּב
לְשִׁמּוֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּאַמֶּת
וּבְלִבָּב שָׁלֵם, עַל שְׁאֵנוּ מוֹדִים לָךְ.
(בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת).

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָה
הוּא יִי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל
נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל
נַסִּיךְ שִׁבְכָל יוֹם וַיּוֹם עִמָּנוּ וְעַל
נַפְּלֹאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שִׁבְכָל עֵת,
עָרֵב וּבֹקֶר וְצַהֲרַיִם, הַטּוֹב כִּי
לֹא כָּלוּ רַחֲמֶיךָ, הַמְּרַחֵם כִּי לֹא
תָמוּ חֻסְדֶּיךָ וּמַעֲוָלָם קוִינֵנוּ לָךְ.
לֹא הִכְלַמְתָּנוּ יִי אֱלֹהֵינוּ וְלֹא
עֲזַבְתָּנוּ וְלֹא הִסְתַּרְתָּ פָּנֶיךָ מִמָּנוּ.

על כָּלֶם יתְּבַרַךְ וַיִּתְּרוּמָם שְׁמֶךָ מִלְּפָנֶיךָ תָּמִיד, כָּל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה, וַיִּהְיוּ לְשִׁמְךָ הַטּוֹב בְּאַמֶּת. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַטּוֹב שְׁמֶךָ וַיִּלְךָ נֶאֱדָה לְהוֹדוֹת.

בחזרה הכהנים נושאים את כפיהם, ואם אין כהן החזן אומר:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּרַכְנוּ בְּבִרְכָּהּ הַמְשַׁלֶּשֶׁת בְּתוֹרַת הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מִשְׁה עֲבָדְךָ, הָאֲמוּרָה מִפִּי אֶהְרֵן וּבְנָיו כֹּהֲנִים עִם קְדוֹשִׁיךָ, כְּאֲמֹר: יְבָרְכֶךָ יְיָ וַיִּשְׁמְרֶךָ. (הקהל עונה: כֵּן יְהִי רָצוֹן) יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחַנֶּךָ. (הקהל עונה: כֵּן יְהִי רָצוֹן) יֵשָׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שְׁלוֹם. (הקהל עונה: כֵּן יְהִי רָצוֹן).

שִׁים שְׁלוֹם, טוֹבָה וּבִרְכָּה, (חַיִּים), חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים, עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ כְּלָנוּ כְּאֶחָד בְּאֹר פָּנֶיךָ, כִּי בְּאֹר פָּנֶיךָ נִתְּתָ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרַת חַיִּים, אֶהְבָּה וְחֶסֶד, צִדְקָה, בִּרְכָּה, יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם, וְטוֹב יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ (לְבִרְכָּנוּ ו) לְבָרְךָ אֶת כָּל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל תָּמִיד בְּכָל יֵת וּבְכָל שְׁעָה בְּשְׁלוֹמָךְ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמְּבָרְךָ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם, (אָמֵן).

בחזרה החזן אומר פסוק זה בלחש:

יְהִיו לְרָצוֹן אֲמֵרֵי־פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי.

ויש נוהגין לומר:

אֱלֹהֵי, נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעַ, וּשְׁפָתֵי מַדְבַּר מְרֻמָּה, וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְדוּם וְלִמְצוֹתֶיךָ תִּרְדֹּף נַפְשֵׁי, וְנַפְשֵׁי כְּעַפְרָ לִפְל תִּהְיֶה. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי, שְׁכַל הַקָּמִים עָלֶי לְרָעָה, תִּפְרַע עֲצָתָם וְתִקְלַקֵּל מַחְשָׁבוֹתָם. וְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי, שֶׁתַּפְתַּח לִי שְׁעֵי תוֹרָה, שְׁעֵי חֻמָּה, שְׁעֵי בִינָה, שְׁעֵי דַעַה, שְׁעֵי פִרְנֶסָה וְכֻלְכָּלָה, שְׁעֵי חַיִּים, חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים וְרָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ. יְהִיו לְרָצוֹן אֲמֵרֵי־פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי.

פוסע שלש פסיעות לאחוריו בכריעה אחת וחוזר לשמאלו, ואחר כך לימינו ואומר:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו, יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, אָמֵן. (יהי רצון מלפניך וכו').

עמידה לערבית, שחרית ומנחה של ראש השנה

אֲדֹנֵי שְׁפָתַי תִּפְתָּח, וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ.

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֶלְיוֹן, גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה אֶת הַכּוֹל וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת, וּמַבִּיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

זְכַּרְנוּ לְחַיִּים מְלֶךְ חַפֵּץ בְּחַיִּים, וְכַתְּבָנוּ בִּסְפָר הַחַיִּים, לְמַעַנְךָ אֵל חַי, מְלֶךְ גּוֹאֵל עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מַגֵּן אַבְרָהָם.

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנֵי, מַחְיָה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ, מוֹרִיד הַטָּל. מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מַחְיָה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים, מַתִּיר אֲסוּרִים, וּמַקְיֵם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפֶר, מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ, מְלֶךְ מֵמִית וּמַחְיָה (ו) מַצְמִית לָנוּ יְשׁוּעָה.

מִי כְמוֹךָ אֲב הֲרַחֲמִים, זְכוֹר יִצְחָק בְּרַחֲמִים מֵמִית וּמַחְיָה, וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מַחְיָה הַמֵּתִים.

הַחֲזוֹן וְהַקֵּהל אוֹמְרִים בְּחֻזְרָה:

כֶּתֶר יִתְּנוּ לָךְ הַמוֹנִי מַעֲלָה עִם קְבוּצֵי מִטָּה, יַחַד כָּלָם קִדְּשָׁה לָךְ יִשְׁלְשׁוּ, כָּמָה שְׁנָאֵמַר עַל יַד נְבִיאָךְ: וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר, קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת, מִלֵּא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. לַעֲמֹתָם בְּרוּךְ יֹאמְרוּ: בְּרוּךְ כְּבוֹד־יי מִמְּקוֹמוֹ. וּבִדְבָרֵי קִדְּשֶׁךָ כְּתוּב לֵאמֹר: יְמֶלֶךְ יי לְעוֹלָם, אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר, הִלְלוּיָהּ.

לְדוֹר וָדוֹר נִגִּיד גְּדֻלָּתְךָ וְלִנְצַח נִצְחִים קִדְּשָׁתְךָ נִקְדִּישׁ וְשִׁכַּחְךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי אֵל מְלֶךְ גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה.

וּבִכְן תֵּן פַּחַדְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ וְאִמְתָּךְ עַל כָּל מַה
שֶׁבָּרַאת, וְיִירְאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים, וְיַעֲשׂוּ
כָּל־מִצְוָה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבָּב שָׁלֵם. כָּמָה שֶׁיִּדְעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
שֶׁהַשְּׁלֵטוֹן לְפָנֶיךָ עַד בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בְּיָמֶיךָ, וְשִׁמְךָ נִזְרָא עַל כָּל מַה
שֶׁבָּרַאת.

וּבִכְן תֵּן כְּבוֹד יְיָ לַעֲמֶךָ תְּהִלָּה לִירְאֶיךָ וְתִקְוָה טוֹבָה לְדוֹרְשֶׁיךָ,
וּפְתִיחוֹן פֶּה לַמִּיחָלִים לָךְ, שְׁמִיחָה לְאַרְצְךָ, שְׁשׁוֹן לְעִירְךָ וְצִמְיחוֹת קֶרֶן
לְדוֹר עֲבָדֶיךָ וְעִרְכוֹת נֵר לְכֵן יְשִׁי מְשִׁיחְךָ, בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ.

וְאַזְ צְדִיקִים יֵרְאוּ וְיִשְׁמְחוּ וְיִשְׂרָיִם יַעֲלִזוּ, וְחֲסִידִים בְּרִנָּה יִגִּילוּ
וְעוֹלָתָה תִּקְפֹּץ פִּיהָ וְכָל הָרָשָׁעָה כָּלָה כַּעֲשָׂן תִּכָּלֶה, כִּי תַעֲבִיר
מִמְשָׁלַת זָדוֹן מִן הָאָרֶץ. וְתִמְלֹךְ אַתָּה יְיָ לְבָדְךָ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ, עַל
יְרוּשָׁלַם עִירְךָ וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ, כְּכַתוּב בְּדִבְרֵי קְדֹשְׁךָ: יִמְלֹךְ
יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּ-יָהּ. וְכַתוּב: וַיִּגְבֹּה יְיָ צְבָאוֹת
בְּמִשְׁפָּט, וְהָאֵל הַקְּדוֹשׁ נִקְדָּשׁ בְּצַדִּיקָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמְּלֹךְ הַקְּדוֹשׁ.

אַתָּה בְּחִירְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים, אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ וְרוֹמַמְתָּנוּ
מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת, קִדְּשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקִרְבַּתָּנוּ מִלִּפְנֵי לַעֲבֹדְתְךָ, וְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא עָלֵינוּ קִרְאתָ.

במוצאי שבת אומרים:

וְתוֹדִיעֵנוּ מִשְׁפָּטֵי צִדְקָךָ לַעֲשׂוֹת מִצְוֹת חֻקֵּי רְצוֹנְךָ, וְתִתֵּן-לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה
מִשְׁפָּטִים יִשְׂרָיִם וְתוֹרוֹת אֱמֶת, חֻקִּים וּמִצְוֹת טוֹבִים אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אוֹתָם הָאָדָם
וְחֵי בָהֶם. וְתַנְחִילָנוּ זְמַנֵּי שְׁשׁוֹן וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשׁ וְחֲגֵי נְדָבָה, וְתוֹרִישֵׁנוּ קִדְּשַׁת שַׁבָּת
וּכְבוֹד מוֹעֵד וְחֲגִיגַת הָרִגְל, וּבֵין קִדְּשַׁת שַׁבָּת לַקִּדְּשַׁת יוֹם טוֹב הַבְּדִלְתָּ וְאֵת
יוֹם הַשְּׂבִיעִי הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ מִשְׁשַׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה הַבְּדִלְתָּ וְקִדְּשָׁתָּ, וְקִדְּשָׁתָּ אֶת
עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְּשָׁתְךָ.

וּתְתֶנָּהּ-לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (בשבת: שְׁבֹתוֹת לְמִנוּחָהּ ו) מוֹעֲדִים לְשִׁמְחָה וְחֲגִים וְזִמְנִים לְשִׂשׁוֹן, אֶת יוֹם (בשבת: הַשְּׁבֹת הַזֶּה וְאֶת יוֹם) הַזְכָּרוֹן הַזֶּה, יוֹם (בשבת: זְכָרוֹן) תְּרוּעָה מְקַרֵּא קֹדֶשׁ, זָכָר לִיצִיאַת מִצְרַיִם.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֵא יִגְיַע יִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע וְיַפְקֹד וְיִזְכֹּר זְכָרוֹנֵנוּ וְזְכָרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, זְכָרוֹן יְרוּשָׁלַם עִירָךְ וְזְכָרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ, וְזְכָרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ (לְפִלְטָה) לְטוֹבָה, לְחַן וְלִחְסֵד וְלִרְחֻמִּים וְלִרְצוֹן, בְּיוֹם (בשבת: הַשְּׁבֹת הַזֶּה וּבְיוֹם) הַזְכָּרוֹן הַזֶּה, זָכְרָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה, וּפָקַדְנוּ בּוֹ לְבִרְכָּה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים, בְּדָבָר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים. חוּס וְחַנּוּן וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מֶלֶךְ עַל כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ בְּכּוֹדְךָ, וְהַנְּשֹׂא עַל כָּל הָאָרֶץ בִּיקָרְךָ, וְהוֹפֵעַ בְּהִדר גָּאוֹן עֲזָךְ, עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל אֲרָצְךָ, וַיַּדַּע כָּל פֶּעוּל כִּי אָתָּה פֹּעֵלָתוֹ, וַיִּבִּין כָּל יִצּוֹר כִּי אָתָּה יִצְרָתוֹ, וַיֹּאמֶר כָּל אִשָּׁר נִשְׁמָה בָּאֶפוֹ, יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמְלִכּוֹתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה.

וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת בְּרַכַּת מוֹעֲדֶיךָ, לְחַיִּים וְלְשִׁמְחָה וְלִשְׁלוֹם, בְּאִשֶּׁר אִמְרַת וְרִצִּית לְבָרְכָנוּ בֶּן תְּבָרְכָנוּ סֵלָה. קֹדְשָׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ וְתַן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, שְׂבַעֲנוּ מִטוֹבְךָ, שְׂמַחְנוּ בִישׁוּעָתְךָ, וְטַהַר לִבֵּנוּ לְעֲבָדְךָ בְּאַמֶּת, וְהִנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (בשבת: בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן) בְּשִׁמְחָה וּבְשִׂשׁוֹן (בשבת: שְׁבֹתוֹת ו) מוֹעֲדֵי קֹדֶשְׁךָ, וּדְבָרְךָ אֱמֶת וְקִיָּם לְעַד, וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֵלָּא אָתָּה. בְּרוּךְ אָתָּה יְיָ, מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ, מְקַדֵּשׁ (בשבת: הַשְּׁבֹת ו) יִשְׂרָאֵל יוֹם הַזְכָּרוֹן.

רִצֵּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְאֵל תְּפִלָּתָם שְׁעָה, וְהִשָּׁב הָעֲבוּדָה

לדביר בִּיתְךָ, וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם מְהֵרָה בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל בְּרָצוֹן,
וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן
וּלְיְרוּשָׁלַם עִירְךָ בְּרַחֲמִים כְּמָאֵז. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמַּחְזִיר בְּרַחֲמָיו
שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן.

בחזרה כשהחזן אומר "מודים" צריכין
כל הציבור לשוח עמו ואומרים
"מודים דרבנן":

מוֹדִים כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים אֲנַחְנוּ
לְפָנֶיךָ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי כָּל בָּשָׂר, יוֹצְרֵנוּ
יוֹצֵר בְּרָאשִׁית. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת
לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ, עַל שֶׁהַחַיִּיתָנוּ
וְקִיַּמְתָּנוּ. בֵּן תַּחֲנוּנוֹ וּתְחַנּוּנוֹ וְתַאֲסוּף
גְּלוּתֵנוּ מֵאֶרֶץ כְּנָעַן וְהַחֲזִירָנוּ, וְנָשׁוּב
לְשִׁמּוֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּאַמֶּת
וּבְלֵב טָהוֹר, עַל שֶׁאַנּוּ מוֹדִים לָךְ.
(בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת).

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָה
הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל
נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל
נַסִּיךְ שְׂכָכְךָ יוֹם וָיוֹם עִמָּנוּ וְעַל
נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂכָכְךָ עֵת,
עֶרֶב וְבֹקֶר וְצַהֲרַיִם, הַטּוֹב כִּי
לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, הַמְּרַחֵם כִּי לֹא
תָמוּ חֲסִדֶּיךָ וּמַעֲשֵׂיךָ קוֹיֵנוּ לָךְ.
לֹא הִכְלַמְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְלֹא
עֲזַבְתָּנוּ וְלֹא הִסְתַּרְתָּ פָנֶיךָ מִמָּנוּ.

זְכוֹר רַחֲמֶיךָ וּכְבוֹדְךָ אֶת כָּל פְּעֻסָּךְ, כֹּל דָּבָר וְחֶרֶב וְרֶעֶב וְשָׂבִי וּמִשְׁחִית
וּמִגָּפָה וְכָל מַחֲלָה, מַעֲלִינוּ וּמַעַל כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ. עַל כָּלֵם יִתְבָּרַךְ
וְיִתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ מִלִּפְנֵי תָּמִיד, כָּל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה, וַיִּהְיוּ לְשִׁמְךָ
הַטּוֹב בְּאַמֶּת, וּכְתוּב לַחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ,
הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלֶךְ נֶאֱדָה לְהוֹדוֹת.

בחזרה של שחרית הכהנים נושאים כפיהם, ואם אין כהן, החזן אומר:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּרַכְנוּ בְּבִרְכָּה הַמְּשַׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַפְּתוּכָה עַל יְדֵי
מֹשֶׁה עַבְדְּךָ, הָאֲמוּרָה מִפִּי אֱהֲרֹן וּבְנָיו כְּהֹנִים עִם קְדוֹשֶׁיךָ, כְּאָמַר: יְבָרְכֶךָ יְיָ
וְיִשְׁמְרֶךָ. (הקהל עונה: בן יהי רצון) יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶנֶךָ. (הקהל עונה: בן יהי
רצון) יֵשָׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיֵשֶׁם לָךְ שְׁלוֹם. (הקהל עונה: בן יהי רצון).

שִׁים שְׁלוֹם, טוֹבָה וּבְרָכָה, (חַיִּים), חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים, עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ כְּלָנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיךָ, כִּי בְּאוֹר פְּנִיךָ נִתַּת לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרַת חַיִּים, אֶהְיֶה וְחֶסֶד, צְדָקָה, בְּרָכָה, יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם, וְטוֹב יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ (לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל תָּמִיד בְּכָל יֵת וּבְכָל שְׁעָה בְּשְׁלוֹמָךְ).

בִּסְפָּר חַיִּים, בְּרָכָה וְשְׁלוֹם, פְּרִנְסָה טוֹבָה, וְיְשׁוּעָה וְנִחְמָה חֵן וְחֶסֶד נִזְכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ, אָנוּ וְכָל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים (טוֹבִים) וְלְשְׁלוֹם. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם, (אָמֵן).

בחזרה החזן אומר פסוק זה בלחש:

יְהִיו לְרִצּוֹן אֱמֶרֶי־פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי.

ויש נוהגין לומר:

אֱלֹהִי, נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעַ, וּשְׁפָתֵי מַדְבַּר מְרָמָה, וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְדוּם וְלִמְצוֹתֶיךָ תִּרְדּוּךְ נַפְשִׁי, וְנַפְשִׁי כְּעַפְרָה לְכָל תַּהֲיָה. יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהִי, שְׁכָל הַקָּמִים עָלֵי לְרָעָה, תִּפְרַע עֲצָתָם וְתִקְלַקֵּל מַחְשָׁבוֹתָם. וְכֵן יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהִי, שְׁתַּפְּתַח לִי שְׁעָרֵי תוֹרָה, שְׁעָרֵי חֶכְמָה, שְׁעָרֵי בִינָה, שְׁעָרֵי דַעַה, שְׁעָרֵי פְרִנְסָה וְכִלְפָּלָה, שְׁעָרֵי חַיִּים, חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים וְרִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ. יְהִיו לְרִצּוֹן אֱמֶרֶי־פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי.

פוסע שלש פסיעות לאחוריו בכריעה אחת וחוזר לשמאלו, ואחר כך לימינו ואומר:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו, יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, אָמֵן.

(יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּבְּנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתִזְכֹּר חֲלָקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ).

תפילה על הפרנסה לימים נוראים

לְדָוִד מְזֻמּוֹר, לַיְי הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ, תִּבֵּל וַיִּשְׁבִּי בָּהּ. כִּי־הוּא עַל־יָמִים יִסְדָּהּ, וְעַל־נְהָרוֹת יְכוֹנְנֶהּ. מִי־יַעֲלֶה בְּהֶרֶץ־יְי, וּמִי־יָקוּם בְּמָקוֹם קָדְשׁוֹ. נָקִי כַפִּים וּבֶרֶךְ־לֵבָב, אֲשֶׁר לֹא־נִשְׂא לַשָּׂוֵא נַפְשִׁי, וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה. יִשָּׂא בִרְכָה מֵאֵת יְי, וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ. זֶה דֹּוֹר דֹּוֹרְשׁוֹ, מִבְּקָשֵׁי פָנֶיךָ יַעֲקֹב סֵלָה. שָׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם וְהִנֵּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם, וַיְבוֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד. מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד, יְי עֲזוֹז וְגִבּוֹר, יְי גִבּוֹר מְלַחְמָה. שָׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם, וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד. מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד, יְי צָבָאוֹת, הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, לְמַעַן רַחֲמֶיךָ וּחֲסִדֶיךָ וּשְׁמוֹתֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים, שִׁיְהִיו מְזוֹנוֹתֵינוּ וּפְרֻנְסָתֵנוּ וּכְסוּתֵנוּ וּכְסוֹת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, מִיָּדְךָ הַמְּלָאָה וְהַרְחֵבָהּ, הַקְּדוֹשָׁה וְהַטְּהוֹרָה, וְאֵל תַּצְרִיכֵנוּ לִיְדֵי מַתָּנוֹת בְּשֶׁר וָדָם, אֲלֵא בְּשֶׁמֶךְ הַגְּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא חֲנֻנוּ אֲבִינוּ, פְּרֻנְסֵנוּ אֲבִינוּ, כִּלְכָּלְנוּ אֲבִינוּ, וּמֵאוֹצֵר מַתָּנַת חֲנֻם תִּכְלָלְכָּלְנוּ וְתִפְרֻנְסֵנוּ, וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ, שְׁפַע רָצוֹן וּמֵלָא בְּרַכַּת יְי, יְהִיו לְרָצוֹן אִמְרֵי־פִי וְהַגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יְי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי. פּוֹתַח אֶת־יָדְךָ, וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן. יִפְתַּח יְי לָךְ אֶת־אוֹצְרוֹ הַטּוֹב אֶת הַשְּׁמַיִם, לְתֵת מִטֶּרֶם־אֶרֶץ בְּעֵתוֹ וּלְבָרֶךְ אֶת כָּל־מַעֲשֵׂה יָדְךָ, וְהַלְוִיתָ גּוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא תִלְוֶה. בֵּין הָעַרְפִּים תֹּאכְלוּ בָשָׂר וּבִבְקָר תִּשְׁבְּעוּ־לָחֶם.

מְזֻמּוֹר לְדָוִד, יְי רַעֲי לֹא אֶחָסֵר. בְּנֵאוֹת דָּשָׂא יִרְבִּיצָנִי, עַל־מִי מִנְחוֹת יִנְהַלְנִי. נַפְשִׁי יִשׁוּבֵב, יִנְחֲנִי בְּמַעְגְלֵי־צֶדֶק לְמַעַן שְׁמוֹ. גַּם כִּי־אֵלֶךְ בְּגִיא צִלְמוֹת לֹא־אִירָא רַע כִּי־אַתָּה עֲמָדִי, שִׁבְטְךָ וּמִשְׁעֲנֶתְךָ הִמָּה יִנְחַמְנִי. תַּעֲרוֹךְ לְפָנַי שְׁלֹחַן נֶגֶד צַרְרִי, דִּשְׁנָתְךָ בְּשֶׁמֶן רֹאשִׁי כּוֹסֵי רוּיָהּ. אֵף טוֹב וְחֶסֶד יִרְדְּפוּנִי כָּל־יָמֵי חַיִּי, וְשִׁבְתִּי בְּבֵית־יְי לְאָרְךָ יָמִים.

סדר קידוש לראש השנה

בשבת אומרים :

(יום הששי). ויכלו השמים והארץ וכל-צבאם. ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה, וישבת ביום השביעי מפל-מלאכתו אשר עשה. ויברך אלהים את-יום השביעי ויקדש אתו, כי בו שבת מפל-מלאכתו אשר-ברא אלהים לעשות.

אם חל יום טוב בחול מתחילים מכאן :

אלה מועדי יי מקראי קדש, אשר-תקראו אתם במועדם.

סברי מרנן: לחיים.

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, בורא פרי הגפן.

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, אשר בחר-בנו מפל-עם ורוממנו מפל לשון, וקדשנו במצותיו, ותתן-לנו יי אלהינו באהבה (בשבת: שבתות למנוחה ו) מועדים לשמחה, וחגים וזמנים לששון (בשבת: את יום השבת הזה ו) את יום הזכרון הזה, (בשבת: זכרון) יום תרועה (באהבה) מקרא קדש, זכר ליציאת מצרים. כי בנו בחרת ואותנו קדשת מפל העמים, (בשבת: ושבתות ו) מועדי קדשך (בשבת: באהבה וברצון) בשמחה ובששון הנחלתנו, ודברך אמת וקים לעד, ומבלעדיך אין לנו מלך אלא אתה. ברוך אתה יי, מלך על כל הארץ, מקדש (בשבת: השבת ו) ישראל ויום הזכרון.

אם חל ליל ר"ה במוצאי שבת מוסיפים :

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, בורא מאורי האש.

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, המבדיל בין קדש לחל, בין אור לחשך, בין ישראל לעמים, בין יום השביעי לששת ימי המעשה, ובין קדשת שבת

לְקַדְּשֵׁת יוֹם טוֹב הַבְּדִלָּה, וְאֵת יוֹם הַשְּׂבִיעִי הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ מִשְׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה
הַבְּדִלָּה וְקַדְּשָׁהּ, וְקַדְּשָׁה אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּקַדְּשָׁתָךְ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמְּבַדִּיל
בֵּין קֹדֶשׁ לְקֹדֶשׁ.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁחֲיֵינוּ וְקִיָּמנוּ וְהִגִּיעֵנוּ לְזֶמֶן
הַזֶּה.

סדר הכנסת ספר תורה

סי' יואב

יִפּוּצוּ אִיכִיךָ בְּנֹסֶע הָאָרֶץ, וּבְנוּחָה עִמָּךְ שִׁיר מְזִמּוֹר יִרְן.

וְכִהְיֶי עִמָּךְ יִלְבָּשׁוּ רִקְמָה, יֹאמְרוּ חֲסִידֶיךָ שִׁירָה בְּנִעִמָּה.
גוֹי עַל כָּל אָמָה שָׁבַח וַיִּתְרוֹן, וּבְנוּחָה עִמָּךְ שִׁיר מְזִמּוֹר יִרְן.

יפוצו וכו'

אוֹרִים וְתַמִּים כְּבָרָאשׁוּנָה, קְטֹרֶת סַמִּים שְׁחֵלֶת וְחִלְבָּנָה,
וְהָיָה לוֹ לְמִנָּה לְזֹרַע אֶהְרֹן, וּבְנוּחָה עִמָּךְ שִׁיר מְזִמּוֹר יִרְן.

יפוצו וכו'

בַּעֲבוּר עֲבֹדֶךָ דָּוִד בֶּן יִשִּׁי, שָׁלַח מְשִׁיחֶךָ וּלְךָ יוֹבִילוּ שִׁי,
לְהִקְרִיב אֲשֵׁי מִנְחַת זָכָרוֹן, וּבְנוּחָה עִמָּךְ שִׁיר מְזִמּוֹר יִרְן.

יפוצו וכו'

בָּרוּךְ הָבָא בְּשֵׁם יי, בִּרְכָנוּכֶם מִבֵּית יי.
אֵל יי וַיָּאָר לָנוּ, אֶסְרוּ-חַג בַּעֲבֹתִים, עַד-קִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ.
אֵלֵי אֹתָהּ וְאוֹדֶךָ, אֱלֹהֵי אֲרוֹמָמְךָ.
הוֹדוּ לַיי כִּי-טוֹב, כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ.

אֱלֹהֵיהָ עַל מָה לֹא יַעַל עַל הַר צִיּוֹן הַנְּאוֹה,
רַב אֲזַעֵק אֲכֹן מִמַּעַל לֹא אֶשְׁמַע כִּי אִם קוֹנָה.
יִשְׂרָאֵל קוֹלֶךָ הַשְׁפִּילָה, קֵץ הוֹחִילָה, נָא אֵל נִפְשֵׁי הַרְגִיעַ אָמור,
אָמור אָמור תֹּאמַר אָמור תֹּאמַר אָמור תֹּאמַר הַגִּיעַ.

מְזִמּוֹר לְדָוִד, הָבוּ לַיי בְּנֵי אֱלִים, הָבוּ לַיי כְּבוֹד וְעֹז. הָבוּ לַיי
כְּבוֹד שְׁמוֹ, הַשְׁתַּחֲוּוּ לַיי בְּהַדְרַת-קֶדֶשׁ. קוֹל יי עַל-הַמַּיִם, אֵל-הַכְּבוֹד
הַרְעִים, יי עַל-מַיִם רַבִּים. קוֹל-יי בְּכַחַת, קוֹל יי בְּהֶדְר. קוֹל יי שֶׁבַר

אַרְזִים, וַיִּשְׁכַּר יְיָ אֶת־אַרְזֵי הַלְבָּנוֹן. וַיִּרְקִידֶם כְּמו־עֵגֶל, לְכַנּוֹן וְשָׂרִיץ
כְּמו־בֶן־רָאמִים. קוֹל־יְיָ חָצַב לְהַבּוֹת אֵשׁ. קוֹל יְיָ יַחֲלִיל מִדְּבַר, יַחֲלִיל יְיָ
מִדְּבַר קָדֵשׁ. קוֹל יְיָ יַחֲלִיל אֵילֹת וַיַּחֲשֵׁף יַעְרוֹת וּבְהִיכְלוֹ, כֹּלֹ אִמֵּר
כְּבוֹד. יְיָ לְמַבּוּל יָשָׁב, וַיֵּשֶׁב יְיָ מֶלֶךְ לְעוֹלָם. יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְיָ יִבְרָךְ
אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם.

פזמון מאת מתתיה ב"ר יצחק מבולוניה

אֶפְתַּח נָא שְׁפָתַי וְאֶעֱנֶה בָּרֶן, לֵאלֹהֵי אֲשִׁיר בְּנֹסֶע הָאָרֶן.

מִהָלַל אֶקְרָא אֵל, עֵת יִשְׁעֵנוּ יוֹאֵל, וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל, נִקְרָא אֹז בְּגִרּוֹן.
לֵאלֹהֵי אֲשִׁיר בְּנֹסֶע הָאָרֶן.

תִּפְתַּח אֶרֶץ יִשְׁע, לְתַפְלֵת דָּךְ תִּשְׁע, וַיִּשְׁרָאֵל נוֹשֵׁע, וּלְשׁוֹן אֵלֶם תִּרּוֹן.
לֵאלֹהֵי אֲשִׁיר בְּנֹסֶע הָאָרֶן.

תָּשִׁיב שְׁבוּתֵנוּ, אֵל חַי גּוֹאֲלֵנוּ, וּנְשַׁלֵּם נְדָרֵינוּ, וְכִפֹּר אֶהְרֶן.
לֵאלֹהֵי אֲשִׁיר בְּנֹסֶע הָאָרֶן.

יְפּוּצוּ אֵל אוֹיְבֶיךָ, יִרְנּוּ תֹאכֶיךָ, יוֹם תִּרְיֵב אֶת רִיבְךָ, יִשׁוּבוּ לְבִצְרוֹן.
לֵאלֹהֵי אֲשִׁיר בְּנֹסֶע הָאָרֶן.

הֵן נַעֲבוֹר גְּאוּלִּים, וְלָנוּ אֵל אֱלִים, מְעוֹז וַחֲזָלִים, יִגְבֵּר וַיִּתְּרֶן.
לֵאלֹהֵי אֲשִׁיר בְּנֹסֶע הָאָרֶן.

חֲזָקִי נָא אֵל תְּהִי, וְנָס יִגּוֹן וְהִי, נִשְׁיֵר כְּנָאֵם וַיְהִי, בְּנֹסֶע הָאָרֶן.
לֵאלֹהֵי אֲשִׁיר בְּנֹסֶע הָאָרֶן.

מי שברך לבר-מצוה

מי שִׁבְרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב הוּא יְבָרַךְ אֶת הַנֶּעֱר הַזֶּה הַנִּכְנָס בַּר מִצְוַה הַיּוֹם, וְיַצִּילָהוּ מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וְיַגְדִּילָהוּ לַתּוֹרָה וְלַמִּצְוֹת וְלַמַּעֲשִׂים טוֹבִים, וְלִכָּל אֲשֶׁר יִפְנֶה יִשְׁכִּיל וְיַצְלִיחַ. יִטַּע בְּלִבּוֹ זְכוֹן הַיּוֹם הַזֶּה וְלֹא יִמּוּשׁ מִמֶּנּוּ לְעוֹלָם וָעֶד. יְהִי רָצוֹן שְׁיִשְׁמַר חֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו וְתוֹרוֹתָיו לְטוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים וְלַחַיּוּתוֹ כִּהְיוֹם הַזֶּה לְטוֹבָה, לְבִרְכָּה, לְחַיִּים וְלִשְׁלוֹם, וְכֵן יְהִי רָצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן.

בר-מצוה או בת-מצוה אומרים:

שִׁמְעַי יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד. בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים. יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מֶלֶךְ לְעוֹלָם וָעֶד. וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל-כָּל-הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד. וְיִדְעַתָּ הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֶל-לִבְכָּךְ, כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל-הָאָרֶץ מִתַּחַת, אֵין עוֹד.

סדר השכבה

לפי הנוסח הנדפס בספר שערי התשובה, ויניציאה תקל"ה.

צדוק הדין

צָדִיק אַתָּה יי וַיֵּשֶׁר מִשְׁפָּטֶיךָ. צָדִיק יי בְּכָל דְּרָכָיו וַחֲסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו. צְדָקָתְךָ צָדֵק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת. מִשְׁפָּטֵי יי אֱמֶת צְדָקוֹ יַחֲדוּ. בְּאִשֶּׁר דְּבַר מֶלֶךְ שְׁלוֹטוֹן וּמִי יֵאמַר-לוֹ מִה-תַּעֲשֶׂה. וְהוּא בְּאַחַד וּמִי יִשְׁכְּנוּ וְנִפְשׁוּ אֹתָהּ וַיַּעַשׂ. קָטָן וְגָדוֹל שָׁם הוּא וְעַבְדֵּי חִפְשֵׁי מַאֲדָנִיו. הֵן בַּעֲבָדָיו לֹא יֵאֱמִין וּבְמַלְאָכָיו יֵשִׁים תִּהְלֶה. אֵף כִּי אָנוּשׁ רָמָה וּבֶן אָדָם תּוֹלַעַה. הַצּוֹר תָּמִים פָּעֵלוּ כִּי כָל דְּרָכָיו מִשְׁפָּט, אֵל אֱמוּנָה וְאֵין עוֹל צָדִיק וַיֵּשֶׁר הוּא. דִּין אֱמֶת שׁוֹפֵט צָדֵק וְאֱמֶת, בְּרוּךְ דִּין הָאֱמֶת כִּי כָל מִשְׁפָּטֵי חֶסֶד וְאֱמֶת.

השכבה

לאיש

טוֹב שֵׁם מִשְׁמֵן טוֹב יוֹם הַמּוֹת
מִיּוֹם הַיּוֹלָדוֹ. טוֹב לָלֶכֶת אֶל
בֵּית אָבֶל מִלֶּכֶת אֶל בֵּית מִשְׁתֶּה,
בְּאִשֶּׁר הוּא סוֹף כָּל הָאָדָם, וְהַחַי
יִתֵּן אֶל לְבוֹ. סוֹף דְּבַר הַכֹּל
נִשְׁמַע, אֵת הָאֱלֹהִים יֵרָא וְאֵת
מִצּוֹתָיו שְׁמוֹר כִּי זֶה כָּל הָאָדָם.
מְנוּחָה נְכוֹנָה בִּישִׁיבָה עֲלִיוֹנָה
תַּחַת כִּנּוּי הַשְּׂכִינָה. בְּמַעֲלַת
קְדוּשִׁים וּבְמַלְאָכִים וְתַרְשִׁישִׁים
וּטְהוֹרִים כְּזֹהֶר הָרָקִיעַ מְאִירִים

לאשה

אֶשֶׁת חַיִּל מִי יִמָּצָא וְרַחֵק
מִפְּנוּיִים מִכְרָה. בְּטַח-כָּה יֵלֵךְ
בַּעֲלָה וְשָׁלָל לֹא יַחֲסֹר. גְּמֻלָּתָהּ
טוֹב וְלֹא רָע כָּל יְמֵי חַיֶּיהָ.
רְבוּת בָּנוֹת עָשׂוּ חַיִּל וְאֵת
עֲלִית עַל כְּלָנָה. שֶׁקֶר הַחֵן
וְהַכֹּל הִפִּי אִשָּׁה יֵרָאֵת יי הִיא
תִּתְהַלֵּל. תִּנּוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ
וַיִּהְיֶה בְּשָׁעִרִים מַעֲשִׂיהָ. בְּגִנּוּ
אֲמוּתֵינוּ הַקְדוּשׁוֹת וְהַטְהוֹרוֹת
שָׂרָה רַבָּקָה רַחֵל וְלֵאָה וּמְרִים

ומזהירים. עם ישני חֶבְרוֹן. עם
 מִשֶּׁה וְעַם אֶהֱרֹן. בְּהִרְחַקַת פֶּשַׁע
 וְהִקְרַבַת יִשְׁעוֹ. בְּחִלּוֹץ עֲצָמִים
 וּכְפֹרֶת אֲשָׁמִים. וּמְלִיצַת רַחֲמִים
 בְּחֻמְלָה וְחִנּוּנָה מִלִּפְנֵי שׁוֹכֵן
 מְעוֹנָה וְחוֹלְקָא טָבָא לְחַיֵּי
 הָעוֹלָם הַבָּא. שָׁם תֵּאָה מָנָה וּמְחִיצָה וְיִשְׁיבַת נֶפֶשׁ לְשֵׁם הַטּוֹב... רוּחַ
 יְיָ תְּנִיחֶנּוּ בְּגֵן עֵדֶן.

שְׁנַפְטָר (שְׁנַפְטָרָה) מִן עֶלְמָא הָדִין כְּרַעוֹת אֱלֹהָא מֵרָא שְׁמִיָּא וְאַרְעָא.
 הַמֶּלֶךְ בְּרַחֲמֵי יְרַחֵם עָלָיו (עָלֶיהָ). הַמֶּלֶךְ בְּרַחֲמֵי יְגוּנָן עָלָיו (עָלֶיהָ).
 הַמֶּלֶךְ בְּרַחֲמֵי יָחוּס וְיַחְמוֹל עָלָיו (עָלֶיהָ). מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמֵי
 יִסְתִּירָהוּ (יִסְתִּירָה) בְּסִתְרָא כְּנָפָיו וּלְגוֹרְלוֹ (וּלְגוֹרְלָהּ) יַעֲמִידָהוּ (יַעֲמִידָה)
 וּמִנְחַל עֲדָנָיו יִשְׁקָהוּ (יִשְׁקָה) וּלְחַיִּים יִקְיֶצְהוּ (יִקְיֶצְהָ). וְיִצְרֹר בְּצִרּוֹר
 הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ (נִשְׁמָתָה) וְיִשִּׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ (מְנוּחָתָה) יְיָ הוּא
 נִחֲלָתוֹ (נִחֲלָתָה). וְיִלְוֶה אֱלֹיוֹ (אֱלֶיהָ) הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ (מִשְׁכְּבָהּ)
 יִהְיֶה שְׁלוֹם, כְּדִכְתִּיב יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם הַלֵּךְ נִכְחוֹ.
 וְיִקְיֶצְהוּ (וְיִקְיֶצְהָ) לְחַיִּים עִם כָּל הַכְּתוּבִים (הַכְּתוּבוֹת) לְחַיִּים וּלְגוֹרֵל
 לְקֶץ הַיָּמִין. כְּדִכְתִּיב וְאַתָּה לֵךְ לְקֶץ. וְתִנּוּחַ וְתַעֲמִיד לְגִרְלָהּ לְקֶץ
 הַיָּמִין. הוּא (הִיא) וּמִתִּינוּ וּמִתִּי כָל יִשְׂרָאֵל אַחִינוּ יִהְיוּ בְּכָלֵל הַתְּפִלָּה
 וְהַתְּחִנָּה וְהַסְּלִיחוֹת וְהִרְחָמִים וְנֹאמַר אָמֵן.

אחר שבעת ימי אבלות מוסיפים: בְּלַע הַמָּוֶת לְנֶצַח וּמָחָּה אֲדִנִּי אֱלֹהִים דְּמָעָה מֵעַל
 כָּל פָּנִים. וְחִרְפַת עֲמוֹ יִסִּיר מֵעַל כָּל הָאָרֶץ כִּי יְיָ דִּבֶּר. יִחְיוּ מִתִּיד נְבִלְתֵי יְקוּמוֹן.
 הַקִּיצוֹ וְרַנְּנוּ שְׂכְנֵי עֶפְרָיִם כִּי טַל אוֹרֹת טָלָה וְאַרְץ רְפָאִים תְּפִיל. וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר
 עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל חַמָּתוֹ.
 בְּיוֹם תּוֹם הַשְּׁבַעָה אוֹ הַשְּׁלוֹשִׁים אוֹ הַשְּׁנָה אוֹמְרִים: לֹא יְבוֹא עוֹד שְׁמִשָּׁן וִירִחָן לֹא

יֵאָסֶף. כִּי יִי יְהִי־לָךְ לְאוֹר עוֹלָם וְשָׁלְמוֹ יָמֵי אָבְלָךְ. כָּאִישׁ אֲשֶׁר אָמוּ תִנְחַמְנוּ
בֶּן אֲנֹכִי אֲנַחֲמָכֶם וּבִירוּשָׁלַיִם תִּנְחַמוּ.

השכבה לילדים

רַחֲמָנָא דִּרְחֵם עַל אֲבָהֵתָנָא, קִדְיָשִׁי אֶרְעָא וְעַל צְדִיקָיָא וַחֲסִידָיָא
דְּעֵבְדִּין רְעוּתִיהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. הוּא בְּרַחֲמֹהֵי יְרַחֵם עַל הַיֶּלֶד
הַנֶּעֱמִים (לִילְדָה: הַיֶּלֶדָה הַנֶּעֱמִיָּה)... רוּחַ יְיָ תְּנִיחֵנוּ (תִּנְחַנֶּה) בְּגֶן עֵדֶן
לְהַשְׁתַּעֲשֹׁעַ בְּהַדֵּי צְדִיקָיָא וַחֲסִידָיָא. הַמֶּלֶךְ בְּרַחֲמֵי יְרַחֵם עַל אָבִיו
(אָבִיָּה) וְעַל אָמוּ (אִמָּה) וְיִסִּיר מֵהֶם יְגוֹן וְאַנְחָה וְכֵן יְהִי רָצוֹן וְנֹאמַר
אָמֵן. (בְּתוֹם הַשְּׁבָעָה, הַשְּׁלוּשִׁים וְהַשְּׁנָה מוֹסִיפִים: לֹא יָבוֹא עוֹד שְׁמִשָּׁךְ כְּדִלְעִיל).

הזכרת נשמות

יְזַכּוֹר אֱלֹהִים לְטוֹבָה אֶת נַפְשׁ (פְּלוּנִי אוּ פְּלוּנִית)

ל א ש ה

ל א ש

שֶׁהֵלֶךְ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא, עִם נַפְשׁ אֲבָרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב אֲשֶׁר
הֵם חַיִּים בְּגֶן עֵדֶן (בְּיוֹם הַפְּקוּדָה: וְהַיּוֹם הוּא יוֹם פְּקֻדָּתוֹ).
שֶׁהֵלְכָה לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא, עִם נַפְשׁ שָׂרָה רַבְּקָה רַחֵל וְלֵאָה
אֲשֶׁר הֵן חַיִּוֹת בְּגֶן עֵדֶן (בְּיוֹם הַפְּקוּדָה: וְהַיּוֹם הוּא יוֹם פְּקֻדָּתָהּ).

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לוֹ (לָהּ) מְנוּחָה נְכוֹנָה בִּישִׁיבָה עֲלִיוֹנָה תַּחַת
כַּנְפֵי הַשְּׁכִינָה. וְתִהְיֶה נַפְשׁוֹ (נַפְשָׁהּ) צְרוּרָה בְּצִוּוֹר הַחַיִּים. וְיִקְיֵץ
וְיִרְנֵן (וְתִקְיֵץ וְתִרְנֵן) בְּתַחֲתֵת הַמַּתִּים עִם הַצְּדִיקִים (הַצְּדִיקָנוּת) שׁוֹכְנֵי
(שׁוֹכְנוֹת) עֶפְרָה. כְּדִכְתִּיב יְחִיּוֹ מִתִּיךְ נִבְלָתִי יְקוֹמוּן, הַקִּיצוֹ וְרַנְּנוֹ שְׁכֻנִּי

עָפָר, כִּי טַל אֹרֶת טִלָּךְ וְאַרְץ רְפָאִים תִּפִּיל. (ואם הוא יום תום השבועה, השלושים או השנה, אשר אין אומרים בו תחנון, מוסיפים: לֹא יָבֹא עוֹד שְׁמִשָּׁךְ, הַנִּדְפָס לַעִיל). וְלִקְרוֹבִיו (וְלִקְרוֹבֶיהָ) וְלִכָּל בְּנֵי בֵיתוֹ (בֵּיתָהּ), יִתֵּן שָׂכָר טוֹב וְחַיִּים טוֹבִים, בְּאַרְיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים, בְּבִרְכָּה שְׁלֵמָה, בְּיִשׁוּעָה וְנִחְמָה, וְכֵן יְהִי רָצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן.

פיוט לר' אברהם שנוהגים לאמרו בעת עצירת גשמים

סי' אברהם בן משה בצלאל.

אַל חַי יִפְתַּח הַשָּׁמַיִם. יֵשֶׁב רוּחוֹ יִזְלוּ-מַיִם:

בְּעָבוֹר טוֹב מַעַט עֲשֵׂה רַב נִמְרָץ. בְּצַדֶּקֶת נָבִיא מֵאֲהָלוֹ רָץ. וְאָמַר יִקַּח-נָא מַעַט מַיִם: יֵשֶׁב

רְוִיחַ תְּרוּחָה פְּנֵי אֲדָמָה. בְּצַדֶּקֶת נָבִיא לְאָכִיב דָּמָה. וַיַּחֲפֹר אֶת בְּאֵרֶת מַיִם: יֵשֶׁב הַיּוֹד גֶּשֶׁם בְּתַתָּךְ קוֹלוֹת. בְּצַדֶּקֶת נָבִיא הַצִּיב מִקְלּוֹת. בְּרִהֲטִים בְּשִׁקְתוֹת הַמַּיִם: יֵשֶׁב

מַיִם שְׁאֵלוּ בָנִים בְּקִרְאָם. בְּצַדֶּקֶת נָבִיא וּבְנָיו בְּכָאֵם. אֵל אֵהָל מוֹעֵד יִרְחֲצוּ-מַיִם: יֵשֶׁב

בְּרֹךְ דָּגָן וְתִירוֹשׁ וְזֵית. בְּצַדֶּקֶת נָבִיא נֶאֱמָן בֵּית. הִכָּה-צוּר וַיִּזְוּבוּ מַיִם: יֵשֶׁב מִלֵּא שְׁחוֹק פִּי בְּכִי עֲנִיִּים. בְּצַדֶּקֶת נָבִיא שֵׁם גְּבַעוֹנִים. חֲטָבֵי עֲצִים וְשֹׁאֲבֵי מַיִם: יֵשֶׁב

הַרְבֵּה לֶחֶם לְכִבִּי יִסְעֵד. בְּצַדֶּקֶת נָבִיא הַתְּפִלָּל בְּעֵד. עִם נִקְבָּצוּ וַיִּשְׁאָבוּ-מַיִם: יֵשֶׁב

דִּוְרֵשׁ גֶּשֶׁם הַיּוֹם יִרְחֵם. בְּצַדֶּקֶת נָבִיא בְּאוֹיְבָיו נִלְחָם. וַיֹּאמֶר מִי יִשְׁקֵנִי מַיִם: יֵשֶׁב

יֵצֵאוּ אֵל לְהַשְׁקוֹת עֲמוֹ בְּחִירוֹ. בְּצַדֶּקֶת נָבִיא צִוְּיָה בְּסִפְרוֹ. שִׁלַּח לַחֲמֹךְ עַל פְּנֵי הַמַּיִם: יֵשֶׁב

הַטֵּב לְאִשָּׁת אֶרְשֶׁת לָךְ. בְּצַדֶּקֶת נָבִיא לְאִשָּׁה הִלָּךְ. וַיֹּאמֶר לָהּ קַחִי נָא לִי מַעַט מַיִם: יֵשֶׁב

גֶּשֶׁם נִדְבּוֹת תַּנִּיף לַנִּלְאָה. בְּצַדֶּקֶת נָבִיא פְּלָאִים הִרְאָה. אֵף הוּא וַיִּכָּה אֶת הַמַּיִם: יֵשֶׁב

בְּצַדֶּקֶתְךָ לְבִדְךָ מַעֲלָה נִשְׂיָאִים. נִהַל עֲמֹךְ בְּצַדֶּקֶת נִבְיָאִים. וְהִיָּה כְּעֵץ שְׁתוּל עַל פְּלָגֵי מַיִם:

אַל חַי יִפְתַּח הַשָּׁמַיִם. יֵשֶׁב רוּחוֹ יִזְלוּ-מַיִם:

בְּכַתוּב: וְהִיָּה כְּעֵץ שְׁתוּל עַל פְּלָגֵי מַיִם, אֲשֶׁר פָּרִיו יִתֵּן בְּעֵתוֹ וְעֲלֵהוּ לֹא יִבּוֹל, וְכֹל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה יִצְלִיחַ. וְנֹאמַר: מִגְדּוֹל יִשׁוּעוֹת מְלָכּוֹ וְעֲשֵׂה-חֶסֶד לְמַשִּׁיחוֹ, לְדוֹד וּלְזֶרְעוֹ עַד עוֹלָם.

ביבליוגרפיה

- מחזור לפי הנהוג לקהל רומה, שונצינו-קאזאל מיור, דפוס בני שונצינו, רמ"ו (1485–1486), 2 כר'.
- מחזור כפי מנהג ק"ק רומא, עם פירוש קמחא דאבישונא לר' יוחנן טריוס, בולוניא, דפוס השותפים, ש'–ש"א (1540), 2 כר'.
- מחזור כל השנה כפי מנהג ק"ק איטאליאני, עם מבוא מאת ר' שמואל דוד לוצאטו, ליוורנו, דפוס שלמה בילפורטי וחברו, תרט"ז (1856), 2 כר'.
- סדר תפלות כמנהג איטאליאני, בעריכת הרב דונאטו קאמריני, טורינו, פ' סרווי, 1912.
- סדר תפלה כפי מנהג קהלות קדושות איטאליאני יע"א. הוגה ע"י דוד יצחק פאנצירי, וינא–בודאפשט, דפוס י" שלזינגר, תרצ"ח (1938).
- מחזור מנהג איטאליאני לפי הנהוג בכל הקהילות. הגיה, תרגם לאיטלקית והוסיף הערות מנחם עמנואל הרטום. כך א: ימות החול, שבת, מועדים שונים, צומות. רומא, קארוצי, תש"ן, 1990.
- מנחם עמנואל הרטום, המנהג האיטלקי בירושלים עיה"ק. מהדורה שניה מתוקנת. ירושלים, חברת יהודי איטליה לפעולה רוחנית, תשנ"א (1991).
- ספר התיבה. בית הכנסת כמנהג בני רומה, ירושלים. (ירושלים), הדפסה לרגל בר המצוה של דניאל ענו, תשנ"ט (1999). (מהדורת צילום של ספר התיבה בכתובת ידו של דניאל קאסוטו, משנת תשנ"א).
- כתר ירושלים: תנ"ך האוניברסיטה העברית בירושלים (על פי הנוסח והמסורה של כתר ארם צובה וכתבי-יד הקרובים לו, בשיטת הרב מרדכי ברויאר. פיקוח מדעי: יוסף עופר), ירושלים, בן-צבי, 2004 (מהד' ב).
- א' בן-זמרה, ה' סרמוניטה וא' פיאטלי, הוספות ותיקונים לחוברת של מ"ע הרטום, "המנהג האיטלקי בירושלים עיה"ק" (לא נדפס, ירושלים תשס"ח).
- סדור כמנהג איטאליאני של ק"ק רומא יע"א: ימי חול ושבת (עם תרגום לאיטלקית). מילאנו, מורשה, תשס"ט, 2008.
- סדור כמנהג איטאליאני של ק"ק מילאנו יע"א: ימי חול ושבת (עם תרגום לאיטלקית). מילאנו, מורשה, תשס"ט, 2008.
- מיכאל ריז'יק, מסורות לשון חכמים באיטליה על פי מחזורים מימי הביניים, ירושלים, מוסד ביאליק, תשס"ט.

ת"ו ש"ל ב"ע